This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

https://books.google.com

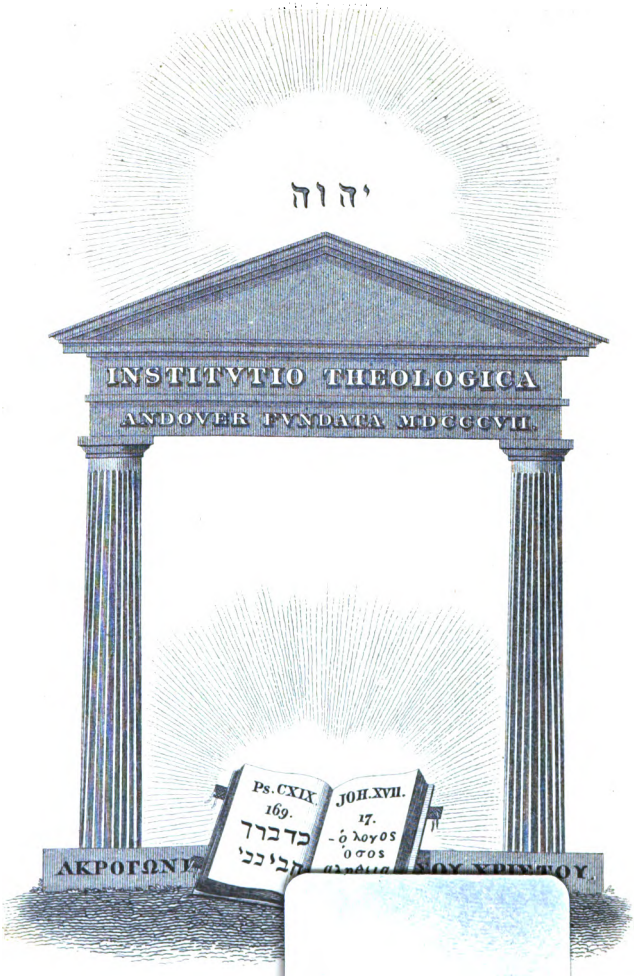

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Bible. Syriac

ܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫ̈ܐ

ܕܝܬܝܩܐ ܘܚܕܬܬܐ

.ܥܡ ܫܪ̈ܝ̈ܢ ܘܦ̈ܫ̈ܩ̈ܐ ܕܡ̈ܫ̈ܝ̈ܚܐ

ܒܐܘܪ̈ܫ̈ܠ̈ܡ ܒ̈ܒ̈ܝܬ ܡ̈ܫ̈ܝ̈ܚܐ ܒ̈ܛ̈ܒ̈ܥ̈ܐ ܕ̈ܐ̈ܡ̈ܪ̈ܝ̈ܟ̈ܐ :

ܒ̈ܫ̈ܢ̈ܬ ܐ̈ܠ̈ܦ̈ ܘ̈ܬ̈ܫ̈ܥ̈ ܡ̈ܐ̈ܐ ܘ̈ܫ̈ܒ̈ܥ̈ܝ̈ܢ ܘ̈ܬ̈ܡ̈ܢ̈ܝ̈ܐ .

1878.

Digitized by Google

ANDOVER THEOL. SEMINARY
MAY 9 1900
LIBRARY.

50,774

Digitized by Google

محتوى الجزء الثاني

مقدمة	5	د. الطبيعيات	503
مقدمة	83	ا. الصيدلة	507
كيمياء	132	د. الصيدلة	517
مساحة	217	الجبر	523
فلسفة	282	الحساب	528
تاريخ	369	خاتمة	530
ا. مقدمة	402	مقدمة	555
د. مقدمة	435	ا. فلسفة	564
الطب	457	د. فلسفة	574
لغة	469	ا. مساحة	580
فلسفة	480	د. مساحة	589
مقدمة	488	ك. مساحة	590
ا. الطبيعيات	496	تاريخ	592

الجزء 595

Digitized by Google

Digitized by Google

ھذه‌وسه‌ڤ ڤه‌ده‌ر.

ڤه‌كه‌ڤ : ١.

1 ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.*

2 ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.

3 ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.* ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.

4 ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.* ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.

5 ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ.* ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ ڤه‌ڤ‌ڤه‌ڤ

14 וַיַּעַשׂ יְהוֹיָדָע בְּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל־הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ לִהְיוֹת לְעָם לַיהוָה׃ 15 וַיָּבֹא כָל־עַם הָאָרֶץ בֵּית הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֶת־מַתַּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת׃ וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדּוֹת עַל־בֵּית יְהוָה׃ 16 וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים וְאֵת כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶּרֶךְ שַׁעַר הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב שָׁם עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים׃ 17 וַיִּשְׂמַח כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 18 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים מָלַךְ יְהוֹאָשׁ בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא וַיִּמְלֹךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃ 19 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ 20 רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 21 וַיְהִי בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְיֵהוּא מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וּבִשְׁנַת שְׁבַע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ יוֹאָשׁ׃ 22 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 23 וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא הַיֹּרֵד סִלָּא׃ 24 כִּי יוֹזָכָר בֶּן־שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שֹׁמֵר עֲבָדָיו הִכֻּהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־יוֹאָחָז מָלַךְ יָרָבְעָם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה׃ 26 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא־סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

Digitized by Google

תהלים פ.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃ הַאֲזִינָה רֹעֵה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יוֹשֵׁב
2 הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃ לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃
3 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בְּתִפִלַּת עַמֶּךָ׃
4 הַאֲכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וְתַשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ
5 לָמוֹ׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם
6 וַתִּטָּעֵם׃ פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתִּמָּלֵא אָרֶץ׃ הָרִים כָּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃
7 תִּשְׁלַח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נְהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרוֹתֶיהָ וְאָכְלוּהָ כָּל עוֹבְרֵי
8 דָרֶךְ׃ יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה
9 וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת
10 פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּ לָּךְ׃ וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ
11 וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּבְבֵנוּ
12 וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ מִזְמוֹר לְאָסָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
13 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃

Digitized by Google

ואתה תשים בלבבך ובנפשך לקשור את אותותי על ידיך והיו לטוטפות בין עיניך: ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשות אתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: הנה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה ליד כל העם ואחר יד כל העם: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב אמר ושה עזים: איל וצבי וא[illegible]

Digitized by Google

סחרים : כ.

1 כמים פנים לפנים : ויהי מפנים מכמרות : ויאמר אליו
2 שמעון אל תירא : מעתה : אדם : תהיה מלכד אותם : *
3 ויביאו אל כלי אלהים : וישם בתוך : ויכל לדבר : ויאמר
4 אליו שמעון : הנה לי אין : *. שמעתיכם אומרים : ויהי
כאשר הלכו אל מקומם : ויעל אל מזבח : ויקרב אל
5 מזבחות אשר : ויקחו מן הדבש : *. ויאכל : ויבאו
6 ויגידו אל אביהם : אמרו אלינו : האיש אל הארץ : *
7 ויאמר אליהם : כי אין : ויאמר אליהם : כי אם : *.
ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר
8 אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : *. ויאמר
9 אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : *. ויאמר
אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר אליהם :
10 כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : *. ויאמר אליהם : כי
אם : ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם :
11 ויאמר אליהם : כי אם : *. ויאמר אליהם : כי אם :
ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר
12 אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : *. ויאמר
אליהם : כי אם : ויאמר אליהם : כי אם : ויאמר אליהם :
כי אם :

13 אשר יהיה בחמר או בלבוש או בשתי או בכל כלי אשר :*

Digitized by Google

14 ומחיצתיו מלאה בטן שבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם:
15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

ד.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד: בענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
2 ושמע תפלתי.* בני איש עד מתי כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון
3 כזב.* סלה: ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו:
4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:* זבחו זבחי
5 צדק ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור
6 פניך יהוה:* נתתה שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו:
7 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:
8 למנצח אל נגינות מזמור לדוד.* אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי:
9 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:* יהוה בקר
10 תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה: כי לא אל חפץ רשע אתה לא
11 יגורך רע: לא יתיצבו הללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און:
12 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: ואני ברב חסדך

Digitized by Google

11 سلم ومعلمه وعلمه وعلمه . ❋ سعلمه سعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه .

12 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
13 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
14 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
15 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
16 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه .

17 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه .

18 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه

19 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
20 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه

21 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه

22 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋ وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه

23 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه ❋
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه .

24 وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه
وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه وعلمه

Digitized by Google

בת רבים בחמתך תשתכר׃ מלך ויכוח בחשבון׃ מלטה
25 נפשו ולא יחיה לעולם׃* מיין יין אשר לא ידעו׃ כי
לא לכלכה׃ אם יסחבוה מלטה׃ אם יחניחה׃ אם תשים
אם יחמוד׃ יחבוה ויחמוד׃

פרק ס.

1 כה אמר יי אם אחמר לכתה׃ אשר כרתתי׃ אחר אבד׃ אשר
2 כמוה אל תשחיתה׃* אחרי אשר אמרה אמר אלי׃ אשר
3 אתה לשחתה רבים׃ ויהי אשר אני אחרתי ויאמר׃
4 אתה לנתוך ויתוך׃
5 אתה לשחתה׃ אשר אתה יודע׃
6 אתה לשחתה אשר אחרי אשר אמרו׃ ויהי שחתה׃
7 אתה לשחתה׃ ויהי שמה ישב׃
8 אתה לנתוך אשר ויהי יסוף לנתוך׃
9 אתה לשחתה׃ ויהי אשר יאמרו׃
10 אתה לנתוך ויאחזהו אשר ויאמר׃ ויהי אשר אני אחרתי
ויאמר׃
11 אתה ויחי אחרתי אחר אחרה׃ אשר אחרתי
12 ישחתה לא אלו ויהי אשר ישחתה׃* אשר שם אחר
אשר׃ ויהי אשר אחר ויאמר׃ ויהי לא אחרה אשר אני
אשחתה׃

Digitized by Google

13 ٠نَحَفَ ٠نِعَ ٠مِكْنَ ٠نِفْنَ. ٠نِممَ ٠مِ ٠وِمِكْنَ ٠مِفْنَ: ٠حَفْنَ
٠حِمْبِكْ: ٠كِمِنْدِ كَ ٠نَكَ: ٠نِكَ ٠حِمِكْنَ ٠كِجَ ٠مِمِفْمِ ٠مِ ٠نَمَنَ.*
14 ٠نَحَفَ ٠نِعَ ٠مِكْنَ ٠نِفْنَ. كَ ٠مِمِكْنَ ٠حِمِكْنَ ٠مِجِنَ ٠كِجَ ٠مِمِفْ
15 ٠جَنَ.* مَكَ ٠مِنِمِجِ ٠مِفْنَمِ ٠كَ ٠مِسِ ٠مِفْنَ: ٠نِكَ ٠كِجَ
16 ٠مِفْنَ: ٠مِنِمِ ٠كِجَ ٠نَمِكَ ٠وِجَنَ ٠نِعَ.* ٠وِجَنَ ٠مِنِمِ ٠كِجَ
٠مِجِنَ: ٠حِمِ ٠مِنِنَ: ٠حِمِفَ ٠مِنِجِنَحَفَ ٠مِنِجِ ٠مِنِمِسَ ٠كِجِمِجَفَ ٠مِجِمِنَ.
17 ٠كَ ٠مِهَحَفَ ٠مِنِمِ ٠مِنِجِ ٠نَمِفَ ٠مِ ٠مِجِ. ٠كَ ٠مِنِمِ ٠مِنِجِ:
18 ٠نِكَ ٠مِنِمِكِ.* ٠نَمِ ٠كِجَ ٠نَمِنَ ٠نَنَ ٠كِجَ: ٠مِكِنَجَ ٠مِنِجِنَحَفَ ٠مِمِنَ
٠مِكِنَ: ٠مَفَ ٠مِجِ ٠مِ ٠مِنِجِ ٠مِنِمِ ٠كَ ٠مِجِمِنَ ٠مِ ٠نَمِفَ ٠مِكِنَجَ ٠كِجَ
19 ٠نِممَ.* ٠حِمِنَ ٠مِجِمِنَ ٠كِجَ ٠مِجِ ٠مِ ٠فَمِنَجَ ٠مِكِ ٠مِنَجَ: ٠مِنِكِ
٠مِكِنَ ٠كِجِنَنَ: ٠كِمِنَ ٠مِجِمِنَ ٠مِجِنَحَفَ ٠مِمِنَ. ٠كِ ٠مِ ٠مِجِنَجِ
20 ٠مِنِكِ ٠مِنَ ٠نَنَ ٠مِجِمِنَ ٠مِجِنَحَفَ ٠مِمِنَ.* ٠نَمِنَ ٠نَنَ ٠كِجَ ٠كِجَ:
٠جِ ٠كَ ٠مِنَمِنَ ٠مِجِمِجَفَ ٠مِنِجِ ٠مِ ٠وِفَجَنَ ٠مِفَجَنَ: ٠كَ ٠مِجِنَكِ
٠مِجِنَحَفَ ٠مِمِنَ.
21 ٠مِجِنَحَفَ ٠مِجِمِنَفَ ٠مِجِنَفَمِنَ: ٠كَ ٠مِجِمِكَ: ٠مِجِ ٠مِجِمِكَ
22 ٠مِنِمِ ٠مِهَ ٠كِجَنَ.* ٠نَنَ ٠مِ ٠نَمِنَ ٠نَنَ ٠كِجَ: ٠مِجِ ٠مِ ٠مِجِنَكِ
٠كِجَ ٠نِممِ ٠نِمِنَ: ٠مِنِمِ ٠مِهَ ٠كِجَنَ. ٠مِجِكَ ٠مِجِمِنَ ٠كِنَمِ ٠نَنَ:
٠مِنِمِ ٠مِهَ ٠كِجِمِنَ. ٠مِجِكَ ٠مِجِمِنَ ٠كِكَ: ٠مِنِمِ ٠مِهَ ٠كِجَنَ
23 ٠مِجِنَ.* ٠نِممَ ٠مِجِ ٠مِجِنَحَفَ ٠نَنَ ٠مِمِجَفَ ٠كِجَ ٠مِجِنَ: ٠مِفَ
24 ٠جِمِجَفَ ٠جِنِمِ ٠كِجَ ٠نِمِ ٠نَجَ ٠مِجِجَ.* ٠مِجِمِ ٠مِفَ ٠مِمِجَفَ ٠كِجَ
٠مِجِنَ: ٠مِكِ ٠كِمِنَجَ ٠مِمِجَ ٠كِجَ ٠نِمِ: ٠مِمِجَ ٠مِ ٠مِجِ

Digitized by Google

25 ומפחיד׃ * כאשר שמחתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרוס ולאבד ולהרע כן
אשמח עליהם להיטיב אותם והשבתים את הארץ הזאת באמונה
26 ובכל נפשי׃ * כי כה אמר יהוה כאשר לא יבוא על העם הזה את כל
הרעה הגדולה הזאת כן אני מביא עליהם את כל הטובה הגדולה
27 אשר אני מדבר עליהם׃
28 ונקנו השדות בארץ הזאת אשר אתם אמרים חרבה היא מאין אדם
29 ועד בהמה נתונה ביד הכשדים׃ קנו כספ ושקל ספרים והעידו
עדים בארץ בנימן ובמקומות סביבות ירושלם ובערי יהודה בערי
ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה׃
30 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ * הנה אנכי קבצם מכל הארצות אשר
הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה
31 והושבתים לבטח׃ והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ * ונתתי
32 להם לב אחד ודרך אחת ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם
33 אחריהם׃ * וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להטיב
34 אותם ואת יראתי אתן בלבם לבלתי סור ממני׃ * וששתי עליהם
35 להיטיב אותם ונטעתים באמונה בכל לבבי ובכל נפשי׃ * כי כה אמר
יהוה אשר נתן שמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה
רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
36 אם ימושו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו
37 מהיות גוי לפני כל הימים׃ כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אזנח בכל זרע ישראל על כל
38 אשר עשו נאם יהוה׃
39 הנה ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגדל חננאל עד שער

Digitized by Google

ומשפחתו לא תכחד: כי אם־בחטאתו ימות איש אשר יחטא׃ 40 כי
יש־תקוה לעצך ונכרתה גם־אחותך היושבת לימינך׃ 41 אחותך
בת־אביך או בת־אמך היולדת בבית או יולדת מחוץ׃ ערותם
לא תגלה: 42 עמיתך ובן־עמיתך לא תכה׃ 43 ואשת איש לא
תקח לטמאה־בה׃ 44 ואשת־נדת לא תקרב לגלות ערותה׃
אליה לא תקרב לשכב עמה׃ 45 ובבהמה לא תתן שכבתך
לטמאה־בה׃ אשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה׃ 46 תועבה
היא׃ 47 ואל־תטמאו בכל־אלה כי בכל־אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם׃ 48 ותטמא הארץ ואפקד עונה
עליה ותקא הארץ את־יושביה׃

פרשה ס׳

1 ושמרתם אתם את־חקתי ואת־משפטי ולא תעשו מכל־התועבות
האלה האזרח ומן־הגר הגר בתוככם׃ 2 כי את־כל־התועבות
האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃ 3 ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את־הגוי
אשר לפניכם׃

Digitized by Google

3 ⲙⲡ ⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ. ⲁⲓⲱⲱⲡ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
4 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
5 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
6 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
7 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
8 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
9 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
10 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
11 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
12 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
13 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
14 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
15 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ
16 ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲥⲁⲛⲧⲁⲩⲓⲁ. ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ

Digitized by Google

17 ואמר אדני לבני: ושמחתי בשמחתם.* אדני הם מי מיצר אדני: ואביט
18 בקרבי: ואשמע בשמחתם* אשר לא יבינו בשרי אדני: ולא
לבבי ישמחו: ובשכמי ישמחו ואשמחה אני אקדים
19 לא אשמיעם לבני אשחיתה אדני: אדני ושמחו מובלי מטחי:
20 מטח ובקנתי שלחי ומלחי.* לא אשמע לבני אשמיע בשמחי:
אשר לא שמו אלי מטחי: מטח ובקנתי לא שלחי אלי
21 לחנני.* אשר אני אשמיע אשמיעם: שמח אני אשר לא יבינו.*
22 אחיה ושמחו אשמיע אשר. אי אשלח ושמחי אשמיע: אי אלי
23 שמחו ושמחי אשמיע אשר: אלי אם אשר אדני שמחו: אלי
ושמחי. אי אשמיע אשמיע ושמחי אני: אשמיע אשר אדני ושמחי.
24 לא אדני אשמיע אשמיע ושמחי לאשמיע. אי אשר אשר אשמיע:
מלאשמיע אשמיע: אי אשר אשמיע: מלאשמיע אשמיע. לא אשמיע אדני
25 לאשמיע אשמיע ושמחי אשמיע.* אשמיע אשר אשמיע אדני: לא
אשמיעם לאשמיע אשר אשמיע: אשר אשמיע אשמיע: ושמחי
אשר אלאשמיע. לא אם אשמיע אשמיע אם אשמיע: ושמחי אם אשמיע:*
26 אשמיע ושמחי אשמיע: אלי ושמחי אלי אשמיע: אלי אשמיע אשמיע:
ואשמיע ושמחי אשמיע אשמיע אשר. לא אם אדני אשמיע אדני
27 אשמיע:* אשמיע אם אשמיע אל אשר לאשמיע לאשמיע אשר
28 אשמיע אשר אל:* אשר אשמיע אשר אשר אדני: ואשמיע
29 אשמיע ואשמיע אשר אל: אלי לא: אלי אשר.* אשר אדני
לאשמיע אם: ושמחי אלאשמיע אשמיע אשמיע ואשמיע אם אל אשמיע.*

Digitized by Google

30 יי מה רבו צרי הרבים עלי רבים קמים עלי׃ רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃
31 ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃ קולי אל יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃
32 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני׃
33 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
34 קומה יי הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים׃
35 ליי הישועה על עמך ברכתך סלה׃

למנצח לדוד מזמור ד׳.

1 בנגינותי׃ בהרחיבו לי בצר חנני ושמע תפלתי׃
2 עד אנה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃
3 ודעו כי הפלה יי חסיד לו יי שומע בקראי אליו׃
4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה׃
5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יי רבים אמרים מי יראנו טוב׃
6 נסה עלינו אור פניך יי נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו׃
7 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי לבדד לבטח תושיבני׃
8 לדוד׃ אמרי האזינה יי בינה הגיגי׃ הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃
9 יי בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃ כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃

Digitized by Google

10 ﻛﻤﺎ ﺟﺎﺀ ﻣﻜﺘﻮﺏ ﻓﻲ ﺍﺷﻌﻴﺎﺀ ﺍﻟﻨﺒﻲ : ﻫﺎ ﺃﻧﺎ ﺃﺭﺳﻞ ﻣﻼﻛﻲ ﻗﺪﺍﻣﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻬﻴﺊ ﻃﺮﻳﻘﻚ ﻗﺪﺍﻣﻚ .
11 ﺻﻮﺕ ﺻﺎﺭﺥ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ : ﺃﻋﺪﻭﺍ ﻃﺮﻳﻖ ﺍﻟﺮﺏ ﻗﻮﻣﻮﺍ ﺳﺒﻠﻪ ﻣﺴﺘﻘﻴﻤﺔ .
12 ﻛﻞ ﻭﺍﺩ ﻳﺮﺗﻔﻊ ﻭﻛﻞ ﺟﺒﻞ ﻭﺁﻛﻢ ﻳﻨﺨﻔﺾ ﻭﺍﻟﻤﻌﻮﺝ ﻳﺼﻴﺮ ﺃﺳﺘﻮﻳﺔ ﻭﺍﻟﺮﻭﺍﺑﻲ ﺳﻬﻼ .
13 ﻓﻴﺮﻯ ﻛﻞ ﺑﺸﺮ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺎﻟﻪ ﻓﻢ ﺍﻟﺮﺏ ﻗﺪ ﺗﻜﻠﻢ .
14 ﻭﻗﺎﻝ ﺻﻮﺕ ﻗﺎﺋﻞ ﻧﺎﺩ ﻭﻗﺎﻝ ﻣﺎﺫﺍ ﺃﻧﺎﺩﻱ . ﻛﻞ ﺍﻟﺒﺸﺮ ﻋﺸﺐ ﻭﻛﻞ ﺟﻤﺎﻟﻪ ﻛﺰﻫﺮ ﺍﻟﺤﻘﻞ .
15 ﻳﺒﺲ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻳﺬﺑﻞ ﺍﻟﺰﻫﺮ ﺇﺫﺍ ﻧﻔﺦ ﺭﻭﺡ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻴﻪ ﺣﻘﺎ ﺍﻟﺸﻌﺐ ﻋﺸﺐ .
16 ﻳﺒﺲ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻳﺬﺑﻞ ﺍﻟﺰﻫﺮ ﻭﻟﻜﻦ ﻗﻮﻝ ﺇﻟﻬﻨﺎ ﻳﺜﺒﺖ ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺑﺪ .
17 ﺻﻌﺪﻱ ﻟﻚ ﻳﺎ ﻣﺒﺸﺮﺓ ﺻﻬﻴﻮﻥ ﺍﺭﻓﻌﻲ ﺻﻮﺗﻚ ﺑﻘﻮﺓ ﻳﺎ ﻣﺒﺸﺮﺓ ﺃﻭﺭﺷﻠﻴﻢ ﺍﺭﻓﻌﻲ ﻻ ﺗﺨﺎﻓﻲ ﻗﻮﻟﻲ ﻟﻤﺪﻥ ﻳﻬﻮﺫﺍ ﻫﻮﺫﺍ ﺇﻟﻬﻜﻦ .
18 ﻫﻮﺫﺍ ﺍﻟﺴﻴﺪ ﺍﻟﺮﺏ ﺑﻘﻮﺓ ﻳﺄﺗﻲ ﻭﺫﺭﺍﻋﻪ ﺗﺘﺴﻠﻂ ﻟﻪ ﻫﻮﺫﺍ ﺃﺟﺮﺗﻪ ﻣﻌﻪ ﻭﻋﻤﻠﻪ ﻗﺪﺍﻣﻪ .
19 ﻛﺮﺍﻉ ﻳﺮﻋﻰ ﻗﻄﻴﻌﻪ ﺑﺬﺭﺍﻋﻪ ﻳﺠﻤﻊ ﺍﻟﺨﺮﻭﻑ ﻭﻳﺤﻤﻠﻬﺎ ﻓﻲ ﻋﺒﻪ ﻳﻘﻮﺩ ﺍﻟﻤﺮﺿﻌﺎﺕ .
20 ﻣﻦ ﻗﺎﺱ ﺑﻜﻔﻪ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﺣﺴﺮ ﺑﺸﺒﺮﻩ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﻛﻞ ﺗﺮﺍﺏ ﺍﻷﺭﺽ ﺑﻜﻴﻞ ﻭﻭﺯﻥ ﺑﻘﺒﺎﻥ ﻭﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﺑﻤﻴﺰﺍﻥ ﻭﺍﻟﺘﻼﻝ ﺑﻜﻔﺔ .
21 ﻣﻦ ﺗﻌﻠﻢ ﺭﻭﺡ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﻣﻦ ﻫﻮ ﻣﺸﻴﺮ ﻋﻠﻤﻪ ﻭﻳﻌﻠﻤﻪ .
22 ﺍﻟﺬﻱ ﺷﺎﻭﺭﻩ ﻭﺃﻓﻬﻤﻪ ﻭﻋﻠﻤﻪ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﺤﻖ ﻭﻋﻠﻤﻪ ﻣﻌﺮﻓﺔ ﻭﻃﺮﻳﻖ ﺍﻟﻔﻬﻢ ﺃﻋﻠﻤﻪ .
23 ﻫﻮﺫﺍ ﺍﻟﺠﺰﺍﺋﺮ ﻛﻐﺒﺎﺭ ﺩﻗﻴﻖ ﻭﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﻛﺰﻏﻞ ﺍﻟﻤﻮﺯﻭﻥ .

Digitized by Google

24 וכל הסכל בדברי אלה ולא יעשה דמה לאיש כסיל אשר בנה
25 ביתו על החול׃ וירד הגשם ויבאו הנהרות ויפיחו הרוחות
ויפצמו בבית ההוא ולא נפל כי יסוד הבית על הצור׃ וכל
26 השמע את דברי אלה ולא יעשה אותם ידמה לאיש כסיל אשר
27 בנה את ביתו על החול׃ וירד הגשם ויבאו הנהרות ויפיחו
הרוחות ויפצמו בבית ההוא ויפל ותהי נפלתו גדולה׃
28 ויהי כאשר כלה ישוע את הדברים האלה ויתמהו העם על
29 תורתו׃ כי היה מלמדם כמי שיש לו סמכות ולא כסופרים
ופרושים׃

פרק ח׳ .

1 וכאשר ירד מן ההר הלכו אחריו המון רב׃ והנה איש מצורע
2 בא וישתחוה לו לאמר אדוני אם תרצה תוכל לטהרני׃ וישלח
3 ידו ויגע בו לאמר אחפוץ טהר ומיד טהר צרעתו׃ ויאמר לו
4 ישוע ראה אל תגיד לאיש כי אם לך הראה את עצמך לכהן
והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם׃

5 וכבואו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה ויתחנן לו׃
6 לאמר אדוני עבדי שוכב בביתי חולה מכאוב׃ ויאמר לו
7 ישוע אני אבוא ואשיבנו׃ ויען השר מאה ויאמר אדוני לא
8 אכין אני שתבוא תחת קורתי כי אם אמר דבר ויבראו עבדי׃

Digitized by Google

9 يكر خكسم ينغ حيكنغ: ميغنهغ يكنس.* نو يتر لحم لحنغ
نتر خمسم عمكنغ: منم همسم نمس يهتمكهمغ: منغ نتر
لحم حيحم فحنجس فكنجس دمغ منغ. ملاسغنغ دمغ دوك: منغ لحنغ
10 مكنجم.* حم عمنم حم عمنم: ينغونغ: منغ كنغنغ خمنم:
نمس نتغ نتر لحمغ: دنغكر عمهكنم يتخمم نم حم همنمهغنغ.*
11 نتغ نتر لحمغ حم: وهكنغ خمغم حم منحنغ مم منكونغ:
ميغنهغم خم ينحونغ حمكنغهغنغ: دمغنغ:* حتم
12 مندم مسغنغ يتم دمغنغهغنغ يتغنغ كيمغنغ دغنغ. نحم مم دمغنغ
13 يتنغ.* منغ نمنغ دمغنغ كيمكنغهغ مم: دوك: نمنغ دمغنغ ميمنغ
كم. ميغنهغ يكنس خم حكنغنغ.
14 منغنغ نمنم كنغنغ دمغنغ: نمغ كمنغم دمغنغ: منسغ كم
15 يتغنغ.* نمغنغ كنغنغ نمنغنغم يتغنغ: منغنغ نمنغنغ نمغ
كمغ.
16 حم نمغ حم نمغ: نمكنغ نمنغنغ نمغنغ هكنغنغ: منغم حمنغنغ
كمكنغ. ملاكمغ نمكم دمغنغم نمنم كنغنغ: نمم يتغ.*
17 نمم دمغنغكر منغم دمغنغم نمم نمنغنغ نمنغنغ دمغنغ: دمم يتغ نمنغ
مغنغنغم يكنغ.
18 حم سغ حم نمنم حمنغ هكنغنغ نمغنغم كم: منغ دمغكغ
19 كنغنغ.* نمغنغ هغكغ نمم منغنغ نم: دنم: نمغ نمنغ كنغنغ
20 دمغ نتغ.* نمنغ كم نمنم: كنغنكر يمنغ نمم كمغ:
نمغنغنغ دمغنغ نمكنكر: كنغنغ حم دمغنغ: كمغ كم نمغ دمغنغم

21 בְּנֵי׃* וַיִּשְׁבְּרוּ בָם אֶת הַמַּצֵּבוֹת וַיְגַדְּעוּ אֶת הָאֲשֵׁרִים וַיְמַלְאוּ אֶת
22 מְקוֹמָם עַצְמוֹת אָדָם׃* וַיִּבְנוּ עוֹד בַּיִת לַבַּעַל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיַּעֲשׂוּ
אֲשֵׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יֵהוּא
23 יַעַן הֱיִטִיבְךָ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית
24 אַחְאָב בָּנַי רִבֵּעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר
לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל לִבּוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאות
25 יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃* בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְקַצֵּץ
בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃* מִיַּרְדֵּן הַזְּרִחָה כָּל הָאָרֶץ
26 הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָרֻאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן
וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל גְּבוּרָתוֹ הֲלֹא
27 הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃* וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְהַיָּמִים
28 אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת
29 יִשְׂרָאֵל׃* וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיֵהוּא לֹא לְכָלֶה אֶת בֵּית אַחְאָב כְּכָל אֲשֶׁר
30 בִּלְבָבִי עָשָׂה וְכִבְנֵי בֵיתְךָ עַד רְבִיעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃*
31 וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל לִבּוֹ לֹא סָר
32 מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃* בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה
מְקַצְּצוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ מִן הַיַּרְדֵּן מִזְרַח
33 כָּל הָאָרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָרֻאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל
אַרְנוֹן וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃* וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
34 הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃* וַיִּשְׁכַּב
יְהוֹאָחָז עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

Digitized by Google

للمغنّي على السوسن لبني قورح. مزمور. شعر غنائي.

1 فاض قلبي بكلام صالح. أقول شعري للملك.
2 لساني قلم كاتب ماهر. أنت أبهى من بني البشر.
3 النعمة مسكوبة على شفتيك. لذلك باركك الله إلى الأبد.
4 تقلّد سيفك على فخذك أيها الجبار. تقلّد بالمجد والجلال.
5 اركب بجلالك وانتصر من أجل الحق والوداعة والبر.
يمينك تعلّمك أفعالاً مرهوبة.
6 سهامك حادة. الشعوب تسقط تحتك.
قلوب أعداء الملك تصيبها.
7 عرشك يا الله إلى الأبد. صولجان برّك صولجان ملكك.
أحببت البر وكرهت الشر. لذلك مسحك الله إلهك
بزيت الفرح أكثر من رفقائك.
8 ثيابك كلها تفوح بالمرّ والعود والسليخة.
من قصور العاج تطربك القيثارات.
9 بنات الملوك بين نسائك المكرّمات.
عن يمينك تقف الملكة بثوب مذهب من أوفير.
10 اسمعي يا ابنة وانظري وأميلي أذنك.
انسي شعبك وبيت أبيك.
11 فيشتهي الملك جمالك. هو سيدك فاسجدي له.
12 ابنة صور تأتي بهدية. أغنياء الشعب يلتمسون رضاك.
13 كل مجد ابنة الملك في داخل القصر.
ثيابها منسوجة بالذهب.
14 في ثياب مطرزة تُقاد إلى الملك.
تتبعها عذارى صاحباتها يُقدَّمن إليك.
15 يُقدَّمن بفرح وابتهاج. يدخلن قصر الملك.

Digitized by Google

ומחלי עמו ענוים יבוא ורשעים ימית רשע׃ והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו׃ וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם׃ ופרה ודב תרעינה יחד ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן׃ ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה׃ לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים׃ והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס לעמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד׃ והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃ ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ׃ וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃ ועטפו בכתף פלשתים ימה יחדו את בני קדם אדום ומואב משלח ידם ובני עמון משמעתם׃ והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר ברוחו חזקו והכהו לשבעה נחלים והדריכו במנעלים׃ והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים׃

ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃ הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה׃ ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה׃ ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו׃ זמרו ליהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ׃ צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׃

משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ׃ על הר נסא הרימו נס הגביהו לו הניפו ידים ויבאו פתחי נדיבים׃ אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עלצי גאותי׃ קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא למלחמה׃ באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו להשחית כל הארץ׃ הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא׃ על כן כל ידים תרפינה וכל לב אנוש ימס׃ ונבהלו צרות וחבלים יאחזון כיולדה יתחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבות פניהם׃ הנה יום יהוה בא אכזרי וחמה וחרון אף לשום הארץ לשמה ואת חטאיה ישמיד ממנה׃ כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך בצאתו וירח לא יגיה אורו׃ ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגבהות עריצים אשפיל׃ אאדיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר׃ על כן רגז שמים תרעש וממקומה תזוע הארץ בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו׃ והיה כצבי מרדף וכצאן אין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃ כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפל בחרב׃ ועולליהם ירטשו לעיניהם תשסינה בתיהם ונשיהם תשגלנה׃ הנני מעיר עליהם את מדי הכסף לא יחפצו וזהב לא יבחרו בו׃ וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃ והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה׃ לא תשב עד נצח ולא תשכון עד דור ודור ולא יהל ערבי שם ורעים לא ירבצו שם׃ וציים שם תרבץ ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם׃ ואיים בארמנותיה ותנים בהיכלי עונג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו׃ כי אם ירחם יהוה את יעקב ועוד בחר בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב׃ ולקחום עמים והביאום אל מקומם ויירשום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שובים לשוביהם ורדו בנגשיהם׃ והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבדת בה׃ ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה׃ שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים׃ מכה עמים בעברה מכת בלתי סר רדה באף גוים נרדף בלי חשך׃ שקטה כל הארץ פצחו רנה׃ גם ברושים שמחו עליך ארזי לבנון לאמר מאז שכבת לא יעלה הכורת עלינו׃ שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל אלי גוים׃ כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃ הורד שאול גאונך המון נבליך תחתיך מצע רמה ומכסיך תולעה׃ איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים׃ ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃ אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃ אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃ ראיך אליך יביטו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃ שם תבל כמדבר ערי הרס שבוי לא פתח בית אסוריו׃ כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו׃ ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרוגי חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס׃ לא תחבר אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים׃ הכינו לבניו מטבחה בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים׃ וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה׃ ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה צבאות׃ נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי היה כן ואם לא כאשר יעצתי היא תקום׃ לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו ויסר מעליהם עלו ועל שכמו יסור׃ זאת העצה היעוצה על כל הארץ הזאת ועל כל הגוים הנטויה׃ כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר ידו הנטויה׃ ובשנת מות המלך אחז היה המשא הזה׃ אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף׃ ונרעו בכורי דל ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והוא יהרג שארית׃ הילילי שער זעקי עיר נמוגת פלשת כלך כי מעשן מצפון בא ואין בודד במועדיו׃ ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו׃

משא מואב כי בלילה שדד נדמה כי בלילה קיר מואב נדמו׃ עלה הבית ודיבון הבמות לבכות על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרעה׃ בחוצותיה חגרו שק על גגותיה וברחבותיה כלו יילל יורד בבכי׃ ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלוצי מואב יריעו נפשו לו׃ לבי למואב יזעק בריחיה עד צוער עגלת שלשיה כי במעלה לוחית בבכי יעלו כי בדרך חורנים קמי שבר יעלו׃ כי מי נמרים למשמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה׃ על כן יתרה עשה ופקדת עבריהם יישאום׃ כי הקיפה זעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה עד באר אלים׃ כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב ולשארית אדמה׃ שלחו כר משלט ארץ מסלע מדבר אל הר בת ציון׃ והיו בנות מואב כעוף נדד גוזל משלח מעברות ארנון׃ הביאו עצה עשו פלילה שיתי כלילה צלך בתוך צהרים הסתירי נדחים נוד לא תגלי׃ תגר עמי נדחי מואב היה לו סתר מפני שודד כי אפס מוץ שד חדל רמס מכלה מן הארץ׃ והוכן בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל דוד שפט ודורש משפט ומהר צדק׃ שמענו גאון מואב גאה מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו׃ לכן יילל מואב למואב כלו כל יילל על אשישי קיר חרשת נגועים׃ כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרקיה עד יעזר נבכו מדבר שלחותיה עברו ים׃ על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה ארוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל׃ ונאספה שמחה וגיל מן הכרמל ומן ארץ לא ירנן ולא יריעו לא יהלל יין בקבים לא דרך הדורך הידד השבתי׃ על כן מעי למואב כנורות יהמיו וקרבי לקיר חרשת׃ והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל׃ זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז׃ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר וכבד כל אדם הארה׃ ונשארו מעט מספר לא כבד׃

משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה להיות מפלת גל׃ עזובות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד׃ ונשבת מבצר מאפרים וממלכות מדמשק ושארית ארם כבוד בני ישראל היו נאם יהוה צבאות׃ והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו יורזון׃ והיה כאסף קמיר קציר ידו וזרועו בשבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים׃ ונשאר בו עוללות כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעיפיה פרי נאם יהוה אלהי ישראל׃ ביום ההוא יישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה׃ ולא יישעה אל המזבחות מעשה ידיו לא יראה ואשר עשו אצבעותיו לא יכבד האשרים וחמנים׃ ערי מעזו יהיו כעזובת החרי והאמירי אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שמה׃ כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמורת זר תשתלנו׃ ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נחל נוס בקציר ויגון אנוש יאנוש׃ הוי המון עמים רבים כהמות ימים ישאון ושאון לאמים כשאון מים כבירים יישאון׃ לאמים כשאון מים רבים יישאון וגער בו ונס למרחוק והורדף כמוץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה׃ לעת ערב והנה בטרם בוקר איננו זה חלק שוסינו וגורל בזזינו׃

הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש׃ השלחת בים גמאים ובכלי גומא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך וזוחה אל עם נורא מהיותם אל ונהר בזה ארצו׃ כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא הר תראו וכתקוע שופר תשמעו׃ כי כה אמר יהוה אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צח על אור מטר כעב טל בחום קציר׃ כי לפני קציר כאשר תהיה פרחה ויהיה בוסר נץ יבשל ונתח יבל המזמרות וסלחות הסיר ונטוש זרע לעיט ההרים ולבהמת הארץ׃ ויקץ עליו הקיץ וכל בהמת הארץ עליו תחרף׃ בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם מושך וזוחה אל עם נורא מהיותם אל ונהר בזה ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון׃

משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביש מהם אפעה ושרף מעופף יובילו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמליהם אל עם לא יועיל׃ ומצרים הבל ורק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת׃ עתה בא כתבה אתם על לוח ועם ספר חקה׃ ותהי לימים עד עולם עד נצח׃ כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃ אשר אמרו לראים לא תראו ולחוזים לא תחזו לנו נכחות דברו חזו חלקות׃ סורו מן הדרך הטו מן הנתיבה השביתו מנינו את קדוש ישראל׃ לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלז ותשענו עליו׃ לכן יהיה העון הזה לכם כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר פתאם לשבר יבוא ברגע׃ ושברה כשבר נבל יוצרים דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס לחתות אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃ כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם׃ אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃ ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ כי עם בציון ירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כאשר ישמע ענך׃ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תפנו ימין וכי תשמאילו׃ וטמאתם את צפוי פסיליך מוזהב וכמסכת אפודיך׃ וזרית אותם כמו דוה צא תאמר לו׃ ונתן גשם זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב כרים׃ והאלפים עבדי האדמה חמיץ בלול אשר זרה בנפה ובלורית׃ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יום הרג רב בנפל מגדלים׃ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאות כעס ולשונו כאש אוכלת׃ ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוי בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃ שיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלת נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר מטה יסודתו אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב גמה מדורה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערה בו׃

הוי יושבי ציון ומגורי ירושלם חנון יחנך לקול זעקך כאשר ישמע ענך׃ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תפנו ימין וכי תשמאילו׃ וטמאתם את צפוי פסיליך מוזהב וכמסכת אפודיך׃ וזרית אותם כמו דוה צא תאמר לו׃ ונתן גשם זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב כרים׃ והאלפים עבדי האדמה חמיץ בלול אשר זרה בנפה ובלורית׃ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יום הרג רב בנפל מגדלים׃ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאות כעס ולשונו כאש אוכלת׃ ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוי בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃ שיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלת נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר מטה יסודתו אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב גמה מדורה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערה בו׃

הוי המורדים לרדת מצרים לעזה ועזרת עז למעוז פרעה והיתה לכם מעוז פרעה לבשת וחסות בצל מצרים לכלמה׃ כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃ כלם לבשת על עם לא יועילו לעזרה ולהועיל לא יהיו כי אם לבשת וגם לחרפה׃ משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביש מהם אפעה ושרף מעופף יובילו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמליהם אל עם לא יועיל׃ ומצרים הבל ורק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת׃ עתה בא כתבה אתם על לוח ועם ספר חקה׃ ותהי לימים עד עולם עד נצח׃ כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃ אשר אמרו לראים לא תראו ולחוזים לא תחזו לנו נכחות דברו חזו חלקות׃ סורו מן הדרך הטו מן הנתיבה השביתו מנינו את קדוש ישראל׃ לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלז ותשענו עליו׃ לכן יהיה העון הזה לכם כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר פתאם לשבר יבוא ברגע׃ ושברה כשבר נבל יוצרים דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס לחתות אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃ כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם׃ אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃ ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ כי עם בציון ירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כאשר ישמע ענך׃ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תפנו ימין וכי תשמאילו׃ וטמאתם את צפוי פסיליך מוזהב וכמסכת אפודיך׃ וזרית אותם כמו דוה צא תאמר לו׃ ונתן גשם זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב כרים׃ והאלפים עבדי האדמה חמיץ בלול אשר זרה בנפה ובלורית׃ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יום הרג רב בנפל מגדלים׃ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאות כעס ולשונו כאש אוכלת׃ ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוי בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃ שיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלת נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר מטה יסודתו אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב גמה מדורה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערה בו׃

Digitized by Google

29 ﻛﻴﺨﺘﺪ : ﺗﻮﻣﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﺗﻮﺧﺖ ﻣﺴﻢ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﺎﻧﺪ ؛
30 ﻧﻤﺨﺘﺪ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﻴﺴﺘﺪ ﻳﺪﺧﺖ ﻛﺨﺖ . ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﺴﺨﺪﺧﺖ ﻳﺪﺧﺖ ﻛﺨﺖ .* ﻣﻴﺴﺘﺪ ﻳﺪﺧﺖ ﻛﺨﺖ
31 ﺧﻤﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﺎﻧﺪ : ﺳﻪ ﻛﺨﺖ ﺗﺪﺧﺖ ﻳﺪﺧﺖ .* ﻣﺎﻧﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ
ﻧﺨﺨﺘﺪ ﻣﺎﻧﺪ ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﺎﻧﺪ .
32 ﻣﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻧﺨﺪﺧﺖ ﻛﺨ ﻧﺨﺖ ﻣﺎﻧﺪ ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﺎﻧﺪ .* ﻣﺪ
33 ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻣﺎﻧﺪ ﻣﺪ ﻧﺨﺖ : ﻣﺎﻧﺪﺧﺖ ﻣﺎﻧﺪ ﻧﺨﺖ : ﻛﺨ ﻣﺎﻧﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ
34 ﻣﺎﻧﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ .* ﻛﺨﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻣﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ
ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻣﺎﻧﺪ .
35 ﻣﺎﻧﺪﺧﺪﺧﺖ ﻧﺪﺧﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻛﺨﺖ ﻧﺨﺖ : ﻣﺎﻧﺪ ﻧﺪﺧﺖ ﻛﺨ ﻧﺨﺖ
ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻣﺎﻧﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻣﺎﻧﺪﺧﺖ ﻛﺨ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ
ﻣﺪ ﻧﺨﺖ .
36 ﻧﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮ ﻧﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻧﺨﺪﺧﺖ ﻧﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ :
37 ﻧﺨﺖ ﻧﺨﺖ ﻧﺨﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ .* ﻣﺎﻧﺪﺧﺖ ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻧﺨﺖ
38 ﻧﺨﺖ : ﻣﺨﺘﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ .* ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻧﺨﺖ
ﻣﺨﺘﺪ ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ .

ﻣﺮﻗﺲ : ٣ .

1 ﻧﺨﺖ ﻛﺨﺪﺧﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻣﺎﻧﺪ ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻧﺪ ﻧﺨﺖ
2 ﻧﺨﺘﺨﺪ ﻧﺨﺴﺘﺨﺘﺪ : ﻧﺪﺧﺪﺧﺖ ﻛﺨ ﻧﺪﺧﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ .* ﻧﺪﺧﺖ ﺧﻮ
ﻧﺨﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻛﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ . ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ
ﻧﺨﺪﺧﺖ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ
ﻧﺨﺖ ﺧﻮﺗﺴﺘﺨﺘﺪ

4 שלח : מלך וישכב עמו : * ויאמר אחאב : ספרו
לי : ויספרו לו : ויאמר בן הדד : עוד יחיה
5 אחאב : ויאמר עבדי בן הדד חיים הם .* כאשר
דברתי אליך מתחלה : אמר הנה עבדיך בן הדד
אומרים : כי נא אתננה חיים : ואמר אליו
6 העוד חיי אתה אחי הוא : ואנשים ישמרו
ימהרו ויחפו ממנו דבר : ויאמרו בן הדד אחיך :
ויאמר בואו קחו אתו : ויצא אליהם בן הדד :
7 ויעלהו אליו על המרכבה .* ויאמר אליו : לכו
הכינו : כי ידעתי כי מות ימות בן הדד : ויאמר
8 אליו : הנה ראשו יתן לך : ויאמר אליו : הנה
עוד חי הוא : ויאמר אליו : הנה ראשו יתן לך :
9 ויצא אליו ויאמר .* כה יאמר בן הדד : אם
נתתי את אחי : אם אתן לך : ועתה אשר
10 תבקש ממני .* אם אשיב לך : אם לא אשיב
את אחי : ויאמר אליו : אם יוסף בן הדד
11 אם אחי : אם יוסיף : כי אמר אשר ישים .* ויען
מלך ישראל ויאמר : ספרו לו : אל יתהלל
12 חוגר כמפתח : כי אם פותח : וישמע אליו
בן הדד הוא שתה סכות : הוא ועבדיו : ויאמר
13 אל עבדיו .* שימו ויעשו כן : ויאמר אל
14 אחאב : ויאמר אל אחאב : כה אמר יהוה .* הראית
את כל ההמון הגדול הזה : הנני נותנו היום
15 בידך : וידעת כי אני יהוה : ויאמר אחאב :
ביד מי .* ויאמר כה אמר יהוה : ביד נערי
שרי המדינות : ויאמר מי יאסר המלחמה : ויאמר
16 אתה : ויפקד את נערי שרי המדינות : ויהיו
מאתים שנים ושלשים : ואחריהם פקד את כל
17 העם כל בני ישראל : שבעת אלפים : ויצאו
בצהרים : ובן הדד שתה סכות : הוא והמלכים
18 שלשים המלכים עזרים אתו .* ויאמרו אליו :
נערי שרי המדינות יצאו : ויאמר אם לשלום
19 יצאו תפשו אתם חיים : ואם למלחמה יצאו
תפשו אתם חיים .* ואלה שרי המדינות : הנערים

Digitized by Google

20 ومثلكم: ميميوت لجفي لجذ حف غدجذ مذ فجفثلكم.* كذ
صَوْ لجذ نَذَفَ مفثلكم: يُكَ ضمْ فِنجفجفي مفثلكذ لجفي.*
21 نعيكم جم نمْ كنسمس كضمز: مذِنْ كَجذِه: فمصمي تَنزْ بكذ
22 نِجَصِّجفي فمصيفي يفي.* مجمعي هسنم مم حكنت ميكذ
23 جمس. نمْ جم فِمضجذ حذِفْ كسَجذِنْ: صم يسْ.* مْ وفوم
لجفي جم نعجيَنْ مذ: حَفضه لجفي كَسَجذِنْ. نمس لجذ نمْذ
نَزْ لجفي: وكذ هنكمي يتم حكس مقِنجذِنْ وجم بهفيذ:
24 نحفِنْ دهذ حذِه دَنَعْنْ.* كذ هكمجذِ جنجذ مم ذِنه: مكذ
25 نججذِ مم مذِه.* هفس كه كذكمجذِ مهمز نم ذِنه: مكنجذِ
نم مذِه. نِ كمذِه وتِنذِ مذِه حيكوجفي: مج حمْ كجنت
26 مجه.* كذ نصل جَمسكي مِمضي: كذ لجذ مذِم فجمز وكذ
27 يهكيك: مومكِجذ وكذ يجنجذ.* مذِم دنمْذ نَزْ لجفي حيمفِجذِ:
نمضمس نَذَفَ حذِمجذِ. مميم ويمنتفي كمكس نَذَفَ: نجذِه
28 بذ يُكذِ.* مكذ جَمسكي مم نمْم وتمكم فِجذِ: نوفِ جم كذ
ميمس كميمكذ. جنكه جم بمفنجذ مم مم ومصجس وُكنوفِ
29 مكفِجذِ نمجج حذِمنْ.* كذ جذِكم يفكم مِتوكنْ حذهذ: مجذِ
30 مِمس حيكنج مم نجمجفي كذ نفكذ بذ نمْنْ.* جمكجفي جم نه
31 مِتِنْ وكمجفي كمكس مِتنْ يتم.* كذ نصل جَمسكي. مم يِقِنْ
32 هِفِنجذِ مِنمذِم نَذَفَ.* كمنت نصل وتمنْ مذ مذِم حتنتنْ:
33 نموْ جم نه يِنْ مذِم نب وجمنتْ.* مم جم ويجفوذ مذ مذِم
حتنتنْ: يجفوذ جم نه يِنْ مذِم نب وجمنتْ.

Digitized by Google

84 كذ هعهضهه هيضهه هزهيه هزهيه هزهيه هزهيه. كذ يضهه هزهيه هزهيه هزهيه
85 يكذ هزهيه.* يضهه لهه هيكهعه لهجه هزهيه : ههجهه بكذ يجهه هزهيه
86 بكذ يهزه : هجهه بكذ سهزهه.* هجيكهجهجهه ههههجهجهه هيكهجهه هجه
87 هجهه.* هم هشهه يجه يهزه نه يهزه يهزهه هم هكه : كذ يهزه كه . هم
88 هشهه هجه نه يهزه يهزهه هم هكه : كذ يهزه كه .* هجه هكذ
89 يهزهه هههه هزهه هزهه : كذ يهزه كه .* هم هيهجه هكهه هههه هزهه هزهه
90 يهزهه : هم هههزهه هكهه هههزهه هههه هزهه.* هم هههزهه هزهه
كهههه : كه هههزهه . هم هكه هههزهه : كهم هههزهه هههزهه .*
91 هم هههزهه هزهه هجه هجه : يهكهه هههه هزهه . هم هههزهه هزهه
92 هجه هزهه : يهكهه هههزهه هزهه .* هجه هههجه هجه هم هكم
متهمه خهه هههزهه جكسهه : جهزه هيكههجه : نهم نهزه نهه كهههه :
هكذ نههزه يهكهه.

هعكهه : ٤ .

1 هههه هجه يجه بجه بهمه كهههزهه كهيهزهه هكههزهه : جه هههزهه
2 هم جهم كهزكهه هكهجهه جههجهزهه.* هشهم هم جه جهه
3 جه هههجه جهجهزهه هههجه : جهه جه هكههزهه:* هيهه
4 كه : يهه هم هم هيهه: نه كهسهم هم هههجهه:* جهه بهمه
هيهه كههه : هكه يهجهكه كهشهه يهكم جهههه يهههه هشهه.*
5 هههه شهه : هسهجهه هههكهه : هكهه هيهجهه : هههجهه جههه :
6 هههه شههه : هههههجه هههجهزهه:* هههجههه كهههه هههزهه كذ
يهجهيه ه .

Digitized by Google

7 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃
8 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃ יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
9 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃
10 אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃
11 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
12 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃
13 לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
14 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
15 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃
16 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃
17 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃
18 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃
19 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר
הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃
20 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
21 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃

Digitized by Google

ישבו. ויהי כאשר מלא נבוא מפה ויאמר כהן: הנה עם
22 הפקד מצרים הנה ואפד הנה כהן: ויהי כאשר מלכי
23 הפקד מצרים: וה ויאמר אליהם: אם
תשמעו בשמע ובנו: זה כהן.* ויגאלם הפקדמם: וה
תכונו בשמע בשמע. ויהי הפקד הפקדם: הנה
24 וה מפה שלח נבוא ויאמר כהן: שמע הפקד כשמע.* הנה
זאפד הנה כהן: ויגאלם הפקד שמע בשמע בשמע: זה
כהן.
25 כהי ויהי: כהן בשמר מיפד: שמע הנה לא הנה: מנה הפשע
מנהם: והפשה שלח בו שכחם מפקמדם: מהכשה ישם
26 כשלמה.* בו הנה: הפשע שנה שהפד מפקם.* כל מיפד
27 שפאיכם כב בו הנה: מלא נאם נכנה כהנה יהא בנה: זא לא
כהנה נאם נכנה: יהא בו כהי: מלאם הינה כהנה ויהכשה.
28 כה כפשה: כלכשי כשנה מפשכה מפהכה: מנה שפשכשי.*
29 שמפלה שבה כהכשי: מיהלה שם: כשם נאם מפשם נאם כלכה:
30 מיפשכם שאפשי שנה כשוהפהשי.* שבה כשל הפשר שם:
מפוהכה שהכהה שם.

מפהלי: מ׳.

1 כהי ויהי: מנוה שם הפשר הפהכה הש ויהה: מהכשהכשה
2 כשיה: מהפה מלהם שהכה מהכשם.* הפשה הש הפ שוה ינשי:
זמפם כש: שו שהכשהם שכפם מיפד הא שהכד כשפהפ

3 בחוקיו. * וטוב לו יעשה כאשר: כי מחכמי הגוים בינה לכם לעיני
4 העמים וישמעו את כל החקים האלה: ואמרו רק עם חכם
ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
5 קרובים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: * ומי גוי
6 גדול אשר לו חקים וצדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי
7 נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן
תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך
כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: * יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב בהר החרב באמר יהוה
אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון
8 ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת
9 בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער
10 באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
11 רואים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם
לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
12 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים
13 לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
ושמרתם לעשות את עשרת הדברים אשר דבר אתכם
14 ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההוא
15 ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר
16 אתם עברים שמה לרשתה: ושמרתם מאד לנפשתיכם כי
17 לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך
18 האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל

Digitized by Google

ﻧﺨﺘﺒﺮﻫﻢ ﺑﻪ ﻣﻌﺠﺰﻩ ﺍﻱ . ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻬﺪﻯ : ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺘﺮﻡ ﺍﻟﻤﺨﻠﺺ
19 ﻧﺠﻔﻪ .* ﻛﺘﺐ ﻳﻮﺳﻒ : ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺒﺪ : ﻣﻦ ﺍﻧﺘﻬﻰ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺴﻴﺪ ﺍﻟﻤﻌﻈﻢ .*
20 ﺍﻟﻤﻔﺨﻢ ﻛﺘﺐ ﻳﻮﺳﻒ : ﻣﻌﺠﺰﺍﺕ ﺍﻟﻤﺼﻄﻔﻰ ﻛﺎﻥ ﻧﺠﻴﺎ : ﻭﺍﻟﻤﺠﺪ ﻭﺍﻟﻌﻠﻰ
21 ﻭﺍﻟﺪ ﺍﻟﻤﺠﺪ .* ﻭﺍﻟﻤﻌﻈﻢ ﺍﻟﻤﻌﺘﻨﻰ ﺑﺸﺄﻧﻪ .

22 ﺍﻟﻤﺠﺪ ﻳﻮﺳﻒ ﻛﺎﻥ ﻓﻴﻤﺎ ﺑﻴﻦ ﻓﻴﺾ ﻣﺤﻤﺪ : ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﺍﻟﺤﺎﻥ ﻭﺍﻟﺤﺎﻥ
23 ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻣﻴﺴﻰ .* ﻳﻮﺳﻒ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ :
24 ﻭﺍﻟﺪ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ :* ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ
25 ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ .* ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ
ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ
ﻭﺍﻟﻬﺎ . ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺏ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ .*
26 ﻣﻲ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ . ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ
27 ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ :* ﻣﻲ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ
28 ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ .* ﻣﻲ ﻭﺍﻟﻬﺎ
ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ .*
29 ﻫﻪ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ
ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ :
30 ﻣﻦ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ . ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ
31 ﻭﺍﻟﻬﺎ .* ﻣﻲ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻧﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ
ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ . ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻣﻦ ﻣﻲ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ .*
32 ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻣﻦ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻣﻲ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ . ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻣﻲ ﻭﺍﻟﻬﺎ
ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻬﺎ : ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﻪ : ﻛﺎﻥ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﺍﻧﺎ : ﻣﻦ ﻭﺍﻟﻬﺎ ﻛﺎﻥ

2
Digitized by Google

33 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ׃ וְהָיְתָה הָאָשָׁם לַכֹּהֵן׃ כְּמִנְחַת
הַמִּנְחָה׃ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא עַל אַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח
לוֹ׃ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כְּמִנְחָה׃ ס 34 וְאִם כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה
תָּמִים יְבִיאֶנָּה׃ 35 וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן
עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִצֹק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ 36 וְאֶת כָּל
חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּחֶלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה׃
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ׃ וְהָיְתָה
לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃ ס 38 וְאִם כֶּבֶשׂ מִן הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְּמִימָה יְבִיאֶנָּה׃
39 וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט
אֶת הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח
הָעֹלָה׃ וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִצֹק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ 40 וְאֶת כָּל חֶלְבָּהּ יָסִיר כְּחֵלֶב
כֶּשֶׂב הַזֶּבַח הַשְּׁלָמִים׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה׃ וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ׃ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃
ס 41 וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם לֹא יַגִּיד
וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃ 42 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל טְמֵא מִנִּבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בִּנְבֵלַת
בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בִּנְבֵלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃ 43 אוֹ
כִּי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשֵׁם׃ 44 וְנֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִּשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר
יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃ 45 וְהָיָה
כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃ ס

Digitized by Google

ولا تعلموا بالباطل ولا تدلوا بها إلى الحكام لتأكلوا فريقا من أموال الناس بالإثم وأنتم تعلمون.

188 يسألونك عن الأهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر بأن تأتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى وأتوا البيوت من أبوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون.

189 وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا إن الله لا يحب المعتدين.

190 واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأخرجوهم من حيث أخرجوكم والفتنة أشد من القتل ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فإن قاتلوكم فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين.

191 فإن انتهوا فإن الله غفور رحيم.

192 وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله فإن انتهوا فلا عدوان إلا على الظالمين.

193 الشهر الحرام بالشهر الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقوا الله واعلموا أن الله مع المتقين.

194 وأنفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة وأحسنوا إن الله يحب المحسنين.

195 وأتموا الحج والعمرة لله فإن أحصرتم فما استيسر من الهدي ولا تحلقوا رؤوسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان منكم مريضا أو به أذى من رأسه ففدية من صيام أو صدقة أو نسك فإذا أمنتم فمن تمتع بالعمرة إلى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد فصيام ثلاثة أيام في الحج وسبعة إذا رجعتم تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن أهله حاضري المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا أن الله شديد العقاب.

197 الحج أشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا فإن خير الزاد التقوى واتقون يا أولي الألباب.

198 ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم فإذا أفضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه كما هداكم وإن كنتم من قبله لمن الضالين.

199 ثم أفيضوا من حيث أفاض الناس واستغفروا الله إن الله غفور رحيم.

200 فإذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله كذكركم آباءكم أو أشد ذكرا فمن الناس من يقول ربنا آتنا في الدنيا وما له في الآخرة من خلاق.

201 ومنهم من يقول ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار.

202 أولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع الحساب.

203 واذكروا الله في أيام معدودات فمن تعجل في يومين فلا إثم عليه ومن تأخر فلا إثم عليه لمن اتقى واتقوا الله واعلموا أنكم إليه تحشرون.

204 ومن الناس من يعجبك قوله في الحياة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو ألد الخصام.

205 وإذا تولى سعى في الأرض ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد.

206 وإذا قيل له اتق الله أخذته العزة بالإثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد.

207 ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله والله رؤوف بالعباد.

208 يا أيها الذين آمنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين.

209 فإن زللتم من بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا أن الله عزيز حكيم.

210 هل ينظرون إلا أن يأتيهم الله في ظلل من الغمام والملائكة وقضي الأمر وإلى الله ترجع الأمور.

211 سل بني إسرائيل كم آتيناهم من آية بينة ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فإن الله شديد العقاب.

212 زين للذين كفروا الحياة الدنيا ويسخرون من الذين آمنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيامة والله يرزق من يشاء بغير حساب.

213 كان الناس أمة واحدة فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين وأنزل معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين آمنوا لما اختلفوا فيه من الحق بإذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم.

214 أم حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما يأتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين آمنوا معه متى نصر الله ألا إن نصر الله قريب.

215 يسألونك ماذا ينفقون قل ما أنفقتم من خير فللوالدين والأقربين واليتامى والمساكين وابن السبيل وما تفعلوا من خير فإن الله به عليم.

216 كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى أن تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى أن تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وأنتم لا تعلمون.

217 يسألونك عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه كبير وصد عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام وإخراج أهله منه أكبر عند الله والفتنة أكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم إن استطاعوا ومن يرتد منكم عن دينه فيمت وهو كافر فأولئك حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون.

218 إن الذين آمنوا والذين هاجروا وجاهدوا في سبيل الله أولئك يرجون رحمة الله والله غفور رحيم.

219 يسألونك عن الخمر والميسر قل فيهما إثم كبير ومنافع للناس وإثمهما أكبر من نفعهما ويسألونك ماذا ينفقون قل العفو كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم تتفكرون.

220 في الدنيا والآخرة ويسألونك عن اليتامى قل إصلاح لهم خير وإن تخالطوهم فإخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح ولو شاء الله لأعنتكم إن الله عزيز حكيم.

221 ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن ولأمة مؤمنة خير من مشركة ولو أعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرك ولو أعجبكم أولئك يدعون إلى النار والله يدعو إلى الجنة والمغفرة بإذنه ويبين آياته للناس لعلهم يتذكرون.

222 ويسألونك عن المحيض قل هو أذى فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن فإذا تطهرن فأتوهن من حيث أمركم الله إن الله يحب التوابين ويحب المتطهرين.

223 نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم وقدموا لأنفسكم واتقوا الله واعلموا أنكم ملاقوه وبشر المؤمنين.

224 ولا تجعلوا الله عرضة لأيمانكم أن تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس والله سميع عليم.

225 لا يؤاخذكم الله باللغو في أيمانكم ولكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم.

226 للذين يؤلون من نسائهم تربص أربعة أشهر فإن فاءوا فإن الله غفور رحيم.

227 وإن عزموا الطلاق فإن الله سميع عليم.

228 والمطلقات يتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء ولا يحل لهن أن يكتمن ما خلق الله في أرحامهن إن كن يؤمن بالله واليوم الآخر وبعولتهن أحق بردهن في ذلك إن أرادوا إصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم.

229 الطلاق مرتان فإمساك بمعروف أو تسريح بإحسان ولا يحل لكم أن تأخذوا مما آتيتموهن شيئا إلا أن يخافا ألا يقيما حدود الله فإن خفتم ألا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فأولئك هم الظالمون.

230 فإن طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فإن طلقها فلا جناح عليهما أن يتراجعا إن ظنا أن يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون.

231 وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فأمسكوهن بمعروف أو سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم وما أنزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا أن الله بكل شيء عليم.

232 وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فلا تعضلوهن أن ينكحن أزواجهن إذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الآخر ذلكم أزكى لكم وأطهر والله يعلم وأنتم لا تعلمون.

233 والوالدات يرضعن أولادهن حولين كاملين لمن أراد أن يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس إلا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك فإن أراد فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما وإن أردتم أن تسترضعوا أولادكم فلا جناح عليكم إذا سلمتم ما آتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا أن الله بما تعملون بصير.

234 والذين يتوفون منكم ويذرون أزواجا يتربصن بأنفسهن أربعة أشهر وعشرا فإذا بلغن أجلهن فلا جناح عليكم فيما فعلن في أنفسهن بالمعروف والله بما تعملون خبير.

235 ولا جناح عليكم فيما عرضتم به من خطبة النساء أو أكننتم في أنفسكم علم الله أنكم ستذكرونهن ولكن لا تواعدوهن سرا إلا أن تقولوا قولا معروفا ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب أجله واعلموا أن الله يعلم ما في أنفسكم فاحذروه واعلموا أن الله غفور حليم.

236 لا جناح عليكم إن طلقتم النساء ما لم تمسوهن أو تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن على الموسع قدره وعلى المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا على المحسنين.

237 وإن طلقتموهن من قبل أن تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم إلا أن يعفون أو يعفو الذي بيده عقدة النكاح وأن تعفوا أقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل بينكم إن الله بما تعملون بصير.

238 حافظوا على الصلوات والصلاة الوسطى وقوموا لله قانتين.

239 فإن خفتم فرجالا أو ركبانا فإذا أمنتم فاذكروا الله كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون.

240 والذين يتوفون منكم ويذرون أزواجا وصية لأزواجهم متاعا إلى الحول غير إخراج فإن خرجن فلا جناح عليكم في ما فعلن في أنفسهن من معروف والله عزيز حكيم.

241 وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين.

242 كذلك يبين الله لكم آياته لعلكم تعقلون.

243 ألم تر إلى الذين خرجوا من ديارهم وهم ألوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم أحياهم إن الله لذو فضل على الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون.

244 وقاتلوا في سبيل الله واعلموا أن الله سميع عليم.

245 من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له أضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط وإليه ترجعون.

246 ألم تر إلى الملإ من بني إسرائيل من بعد موسى إذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم إن كتب عليكم القتال ألا تقاتلوا قالوا وما لنا ألا نقاتل في سبيل الله وقد أخرجنا من ديارنا وأبنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا إلا قليلا منهم والله عليم بالظالمين.

247 وقال لهم نبيهم إن الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا أنى يكون له الملك علينا ونحن أحق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال قال إن الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم.

248 وقال لهم نبيهم إن آية ملكه أن يأتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك آل موسى وآل هارون تحمله الملائكة إن في ذلك لآية لكم إن كنتم مؤمنين.

249 فلما فصل طالوت بالجنود قال إن الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فإنه مني إلا من اغترف غرفة بيده فشربوا منه إلا قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين يظنون أنهم ملاقوا الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة بإذن الله والله مع الصابرين.

250 ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا أفرغ علينا صبرا وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين.

251 فهزموهم بإذن الله وقتل داود جالوت وآتاه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الأرض ولكن الله ذو فضل على العالمين.

252 تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق وإنك لمن المرسلين.

253 تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم الله ورفع بعضهم درجات وآتينا عيسى ابن مريم البينات وأيدناه بروح القدس ولو شاء الله ما اقتتل الذين من بعدهم من بعد ما جاءتهم البينات ولكن اختلفوا فمنهم من آمن ومنهم من كفر ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن الله يفعل ما يريد.

254 يا أيها الذين آمنوا أنفقوا مما رزقناكم من قبل أن يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون.

255 الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السماوات وما في الأرض من ذا الذي يشفع عنده إلا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السماوات والأرض ولا يئوده حفظهما وهو العلي العظيم.

256 لا إكراه في الدين قد تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم.

257 الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات إلى النور والذين كفروا أولياؤهم الطاغوت يخرجونهم من النور إلى الظلمات أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون.

258 ألم تر إلى الذي حاج إبراهيم في ربه أن آتاه الله الملك إذ قال إبراهيم ربي الذي يحيي ويميت قال أنا أحيي وأميت قال إبراهيم فإن الله يأتي بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب فبهت الذي كفر والله لا يهدي القوم الظالمين.

259 أو كالذي مر على قرية وهي خاوية على عروشها قال أنى يحيي هذه الله بعد موتها فأماته الله مائة عام ثم بعثه قال كم لبثت قال لبثت يوما أو بعض يوم قال بل لبثت مائة عام فانظر إلى طعامك وشرابك لم يتسنه وانظر إلى حمارك ولنجعلك آية للناس وانظر إلى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها لحما فلما تبين له قال أعلم أن الله على كل شيء قدير.

260 وإذ قال إبراهيم رب أرني كيف تحيي الموتى قال أولم تؤمن قال بلى ولكن ليطمئن قلبي قال فخذ أربعة من الطير فصرهن إليك ثم اجعل على كل جبل منهن جزءا ثم ادعهن يأتينك سعيا واعلم أن الله عزيز حكيم.

261 مثل الذين ينفقون أموالهم في سبيل الله كمثل حبة أنبتت سبع سنابل في كل سنبلة مائة حبة والله يضاعف لمن يشاء والله واسع عليم.

262 الذين ينفقون أموالهم في سبيل الله ثم لا يتبعون ما أنفقوا منا ولا أذى لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون.

263 قول معروف ومغفرة خير من صدقة يتبعها أذى والله غني حليم.

264 يا أيها الذين آمنوا لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والأذى كالذي ينفق ماله رئاء الناس ولا يؤمن بالله واليوم الآخر فمثله كمثل صفوان عليه تراب فأصابه وابل فتركه صلدا لا يقدرون على شيء مما كسبوا والله لا يهدي القوم الكافرين.

265 ومثل الذين ينفقون أموالهم ابتغاء مرضات الله وتثبيتا من أنفسهم كمثل جنة بربوة أصابها وابل فآتت أكلها ضعفين فإن لم يصبها وابل فطل والله بما تعملون بصير.

266 أيود أحدكم أن تكون له جنة من نخيل وأعناب تجري من تحتها الأنهار له فيها من كل الثمرات وأصابه الكبر وله ذرية ضعفاء فأصابها إعصار فيه نار فاحترقت كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم تتفكرون.

267 يا أيها الذين آمنوا أنفقوا من طيبات ما كسبتم ومما أخرجنا لكم من الأرض ولا تيمموا الخبيث منه تنفقون ولستم بآخذيه إلا أن تغمضوا فيه واعلموا أن الله غني حميد.

268 الشيطان يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء والله يعدكم مغفرة منه وفضلا والله واسع عليم.

269 يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت الحكمة فقد أوتي خيرا كثيرا وما يذكر إلا أولوا الألباب.

270 وما أنفقتم من نفقة أو نذرتم من نذر فإن الله يعلمه وما للظالمين من أنصار.

271 إن تبدوا الصدقات فنعما هي وإن تخفوها وتؤتوها الفقراء فهو خير لكم ويكفر عنكم من سيئاتكم والله بما تعملون خبير.

272 ليس عليك هداهم ولكن الله يهدي من يشاء وما تنفقوا من خير فلأنفسكم وما تنفقون إلا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من خير يوف إليكم وأنتم لا تظلمون.

273 للفقراء الذين أحصروا في سبيل الله لا يستطيعون ضربا في الأرض يحسبهم الجاهل أغنياء من التعفف تعرفهم بسيماهم لا يسألون الناس إلحافا وما تنفقوا من خير فإن الله به عليم.

274 الذين ينفقون أموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية فلهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون.

275 الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس ذلك بأنهم قالوا إنما البيع مثل الربا وأحل الله البيع وحرم الربا فمن جاءه موعظة من ربه فانتهى فله ما سلف وأمره إلى الله ومن عاد فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون.

276 يمحق الله الربا ويربي الصدقات والله لا يحب كل كفار أثيم.

277 إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات وأقاموا الصلاة وآتوا الزكاة لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون.

278 يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربا إن كنتم مؤمنين.

279 فإن لم تفعلوا فأذنوا بحرب من الله ورسوله وإن تبتم فلكم رؤوس أموالكم لا تظلمون ولا تظلمون.

280 وإن كان ذو عسرة فنظرة إلى ميسرة وأن تصدقوا خير لكم إن كنتم تعلمون.

281 واتقوا يوما ترجعون فيه إلى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون.

282 يا أيها الذين آمنوا إذا تداينتم بدين إلى أجل مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب أن يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا فإن كان الذي عليه الحق سفيها أو ضعيفا أو لا يستطيع أن يملل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم فإن لم يكونا رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون من الشهداء أن تضل إحداهما فتذكر إحداهما الأخرى ولا يأب الشهداء إذا ما دعوا ولا تسأموا أن تكتبوه صغيرا أو كبيرا إلى أجله ذلكم أقسط عند الله وأقوم للشهادة وأدنى ألا ترتابوا إلا أن تكون تجارة حاضرة تديرونها بينكم فليس عليكم جناح ألا تكتبوها وأشهدوا إذا تبايعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد وإن تفعلوا فإنه فسوق بكم واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم.

283 وإن كنتم على سفر ولم تجدوا كاتبا فرهان مقبوضة فإن أمن بعضكم بعضا فليؤد الذي اؤتمن أمانته وليتق الله ربه ولا تكتموا الشهادة ومن يكتمها فإنه آثم قلبه والله بما تعملون عليم.

284 لله ما في السماوات وما في الأرض وإن تبدوا ما في أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله على كل شيء قدير.

285 آمن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورسله لا نفرق بين أحد من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير.

286 لا يكلف الله نفسا إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ربنا ولا تحمل علينا إصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين.

Digitized by Google

10 וְאַל תְּהִי כְּיוֹנָה פְּתוּיָה לִבָּהּ: כִּי שָׁמְעוּ אֲזָנַי אִמְרָתָם וַתִּירָאנָה נַפְשִׁי
11 בְּצַלְמָוֶת: * אֲרוֹן בְּלַע אֲדֹנָי מִכָּל נְאוֹת יַעֲקֹב: הָרַס בְּעֶבְרָתוֹ מִבְצְרוֹת
12 בַּת יְהוּדָה הִגִּיעַ לָאָרֶץ חִלַּל מַמְלָכָה וְשָׂרֶיהָ: גָּדַע בָּחָרוֹן כָּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל * הֵשִׁיב
13 אָחוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּתְלַהֵט בְּיַעֲקֹב כְּאֵשׁ לֹהֵט אָכְלָה סָבִיב: דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ
14 כְּאוֹיֵב נִצַּב יְמִינוֹ כְּצָר וַיַּהֲרֹג כֹּל מַחֲמַדֵּי עָיִן בְּאֹהֶל בַּת צִיּוֹן שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ: * הָיָה
אֲדֹנָי כְּאוֹיֵב בִּלַּע יִשְׂרָאֵל בִּלַּע כָּל אַרְמְנוֹתֶיהָ שִׁחֵת מִבְצָרָיו וַיֶּרֶב בְּבַת יְהוּדָה
15 תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה: וַיַּחְמֹס כַּגָּן סֻכּוֹ שִׁחֵת מוֹעֲדוֹ * שָׁכַח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת
וַיִּנְאַץ בְּזַעַם אַפּוֹ מֶלֶךְ וְכֹהֵן: זָנַח אֲדֹנָי מִזְבְּחוֹ נִאֵר מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד אוֹיֵב חוֹמֹת
16 אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נָתְנוּ בְּבֵית יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד: * זָמַם יְהוָה הִשְׁחִית חוֹמַת בַּת צִיּוֹן נָטָה
17 קָו לֹא הֵשִׁיב יָדוֹ מִבַּלֵּעַ וַיַּאֲבֶל חֵל וְחוֹמָה יַחְדָּו אֻמְלָלוּ: * טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ
אִבַּד וְשִׁבַּר בְּרִיחֶיהָ מַלְכָּהּ וְשָׂרֶיהָ בַּגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם נְבִיאֶיהָ לֹא מָצְאוּ חָזוֹן
18 מֵיְהוָה: יִדְּמוּ לָאָרֶץ זִקְנֵי בַת צִיּוֹן הֶעֱלוּ עָפָר עַל רָאשָׁם חָגְרוּ שַׂקִּים הוֹרִידוּ
19 לָאָרֶץ רָאשָׁן בְּתוּלוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם: * כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי חָמְרוּ מֵעַי שֻׁפַךְ לָאָרֶץ כְּב�dִי
עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי בַּעֲטֹף עוֹלֵל וְיוֹנֵק בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה: לְאִמֹּתָם יֹאמְרוּ אַיֵּה דָגָן
20 וָיָיִן בְּהִתְעַטְּפָם כֶּחָלָל בִּרְחֹבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל חֵיק אִמֹּתָם: * מָה אַעִידֵךְ
מָה אֲדַמֶּה לָךְ בַּת יְרוּשָׁלָ‍ִם מָה אַעֲרֹךְ לָךְ וַאֲנַחֲמֵךְ בְּתוּלַת בַּת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל כַּיָּם
21 שִׁבְרֵךְ מִי יִרְפָּא לָךְ: נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ שָׁוְא וְתָפ�ֵל וְלֹא גִלּוּ עַל עֲוֹנֵךְ לְהָשִׁיב שְׁבוּתֵךְ
וַיֶּחֱזוּ לָךְ מַשָּׂאוֹת שָׁוְא וּמַדִּיחִים: סָפְקוּ עָלַיִךְ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ שָׁרְקוּ וַיָּנִיעוּ רֹאשָׁם
22 עַל בַּת יְרוּשָׁלָ‍ִם הֲזֹאת הָעִיר שֶׁיֹּאמְרוּ כְלִילַת יֹפִי מָשׂוֹשׂ לְכָל הָאָרֶץ: * פָּצוּ עָלַיִךְ
פִּיהֶם כָּל אוֹיְבָיִךְ שָׁרְקוּ וַיַּחֲרְקוּ שֵׁן אָמְרוּ בִּלַּעְנוּ אַךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינוּהוּ מָצָאנוּ
רָאִינוּ: עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמָם בִּצַּע אִמְרָתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי קֶדֶם הָרַס וְלֹא חָמָל
וַיְשַׂמֵּחַ עָלַיִךְ אוֹיֵב הֵרִים קֶרֶן צָרָיִךְ: * צָעַק לִבָּם אֶל אֲדֹנָי חוֹמַת בַּת צִיּוֹן הוֹרִידִי
כַנַּחַל דִּמְעָה יוֹמָם וָלָיְלָה אַל תִּתְּנִי פּוּגָה לָךְ אַל תִּדֹּם בַּת עֵינֵךְ: קוּמִי רֹנִּי בַלָּיְלָה
לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ נֹכַח פְּנֵי אֲדֹנָי שְׂאִי אֵלָיו כַּפַּיִךְ עַל נֶפֶשׁ עוֹלָלַיִךְ
הָעֲטוּפִים בְּרָעָב בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת: רְאֵה יְהוָה וְהַבִּיטָה לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה אִם תֹּאכַלְנָה
נָשִׁים פִּרְיָם עֹלְלֵי טִפֻּחִים אִם יֵהָרֵג בְּמִקְדַּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא: * שָׁכְבוּ לָאָרֶץ
חוּצוֹת נַעַר וְזָקֵן בְּתוּלֹתַי וּבַחוּרַי נָפְלוּ בֶחָרֶב הָרַגְתָּ בְּיוֹם אַפֶּךָ טָבַחְתָּ לֹא חָמָלְתָּ:
תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוֹרַי מִסָּבִיב וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אַף יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי
וְרִבִּיתִי אֹיְבִי כִלָּם: * אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֹנִי בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ: אוֹתִי נָהַג וַיֹּלַךְ חֹשֶׁךְ
וְלֹא אוֹר: אַךְ בִּי יָשֻׁב יָהֵפֶךְ יָדוֹ כָּל הַיּוֹם: הִבְלָה בְשָׂרִי וְעוֹרִי קִדַּד עַצְמוֹתָי: בָּנָה
עָלַי וַיַּקַּף רֹאשׁ וְתַלְאוּבָה: בְּמַחֲשַׁכִּים הוֹשִׁיבַנִי כְּמֵתֵי עוֹלָם: גָּדַר בַּעֲדִי וְלֹא אֵצֵא
הִכְבִּיד נְחָשְׁתִּי: גַּם כִּי אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ שָׂתַם תְּפִלָּתִי: גָּדַר דְּרָכַי בְּגָזִית נְתִיבוֹתַי עִוָּה:
דֹּב אֹרֵב הוּא לִי אֲרִי בְּמִסְתָּרִים: דְּרָכַי סוֹרֵר וַיְפַשְּׁחֵנִי שָׂמַנִי שֹׁמֵם: דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ
וַיַּצִּבֵנִי כַּמַּטָּרָה לַחֵץ: הֵבִיא בְכִלְיוֹתָיו בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ: הָיִיתִי שְׂחֹק לְכָל עַמִּי נְגִינָתָם
כָּל הַיּוֹם: הִשְׂבִּיעַנִי בַמְּרוֹרִים הִרְוַנִי לַעֲנָה: וַיַּגְרֵס בַּחָצָץ שִׁנָּי הִכְפִּישַׁנִי בָּאֵפֶר:
וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי נַשִּׁיתִי טוֹבָה: וָאֹמַר אָבַד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מֵיְהוָה: זְכָר עָנְיִי
וּמְרוּדַי לַעֲנָה וָרֹאשׁ: זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתָשׁוֹחַ עָלַי נַפְשִׁי: זֹאת אָשִׁיב אֶל לִבִּי עַל כֵּן
אוֹחִיל: חַסְדֵי יְהוָה כִּי לֹא תָמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו: חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ:
חֶלְקִי יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ: טוֹב יְהוָה לְקַוָּיו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ: טוֹב
וְיָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת יְהוָה: טוֹב לַגֶּבֶר כִּי יִשָּׂא עֹל בְּנְעוּרָיו: יֵשֶׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי
נָטַל עָלָיו: יִתֵּן בֶּעָפָר פִּיהוּ אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה: יַתֵּן לְמַכֵּהוּ לֶחִי יִשְׂבַּע בֶּחֶרְפָּה:
כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: כִּי אִם הוֹגָה וְרִחַם כְּרֹב חֲסָדָיו: כִּי לֹא עִנָּה מִלִּבּוֹ וַיָּגֶה
בְּנֵי אִישׁ: כַּדַּךְ תַּחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי אָרֶץ: כַּתַּת מִשְׁפַּט גֶּבֶר נֶגֶד פְּנֵי עֶלְיוֹן:
לְהַטּוֹת אִישׁ בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה: לְהַטּוֹת אִישׁ בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה: לְהַטּוֹת אִישׁ
בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה: מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא צִוָּה: מִפִּי עֶלְיוֹן לֹא תֵצֵא הָרָעוֹת
וְהַטּוֹב: מַה יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי גֶּבֶר עַל חֲטָאָיו: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה עַד
יְהוָה: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם: נָחְנוּ פָשַׁעְנוּ וּמָרִינוּ אַתָּה לֹא סָלָחְתָּ:
סָכַכְתָּ בָאַף וַתִּרְדְּפֵנוּ הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ: סָתַמְתָּ בֶּעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה: סְחִי
וּמָאוֹס תְּשִׂימֵנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים: פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל אוֹיְבֵינוּ: פַּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ
הַשֵּׁאת וְהַשֶּׁבֶר: פַּלְגֵי מַיִם תָּרְדָה עֵינִי עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי: צָפְתָה וַתֵּרֶד עֵינִי וְלֹא
תִדְמֶה מֵאֵין הֲפוּגוֹת: צָפָה וַיַּשְׁקֵף יְהוָה מִשָּׁמַיִם: צָפְתָה עֵינִי וְעָלְלָה לְנַפְשִׁי מִכֹּל
בְּנוֹת עִירִי: צָדוֹ צָדוּנִי כַּצִּפּוֹר אוֹיְבַי חִנָּם: צָמְתוּ בַבּוֹר חַיָּתִי וַיַּדּוּ אֶבֶן בִּי: צָפוּ מַיִם
עַל רֹאשִׁי אָמַרְתִּי נִגְזָרְתִּי: קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחִתִּיּוֹת: קוֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל
תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: קָרַבְתָּ בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָּ אָמַרְתָּ אַל תִּירָא: רַבְתָּ אֲדֹנָי
רִיבֵי נַפְשִׁי גָּאַלְתָּ חַיָּי: רָאִיתָה יְהוָה עַוָּתָתִי שָׁפְטָה מִשְׁפָּטִי: רָאִיתָה כָּל נִקְמָתָם כָּל
מַחְשְׁבוֹתָם לִי: שָׁמַעְתָּ חֶרְפָּתָם יְהוָה כָּל מַחְשְׁבוֹתָם עָלָי: שִׂפְתֵי קָמַי וְהֶגְיוֹנָם עָלַי
כָּל הַיּוֹם: שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה אֲנִי מַנְגִּינָתָם: תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּל יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם: תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַּת לֵב תַּאֲלָתְךָ לָהֶם: תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה:

Digitized by Google

23 לשלחן : סובו קדש תעשה לו ועשית * זר של זהב טהור ועשית : לשלחן זר טפח תעשה לו וזר : זהב לזר הנזר סביב ועשית : לנזרו שפה טפח סביב ולשפתו תעשה זר זהב לזר : סביב ועשית : לשלחן ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע : הפאת אשר לארבע רגליו : לעמת השפה יהיו הטבעת לבתים לבדים : 24 לשאת את השלחן : ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב וישא : בהם את השלחן : ועשית את קעריתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר : 25 יסך בהם לבונה טהורה * תעשה אתם : ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד : 26 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה : 27 ופרחיה ממנה היו : ושש קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצד אחד : ושלשה קני מנרה מצדה השני : שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר : ופרח וגביעים שלשה משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים : 28 היוצאים מן המנרה : ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה : 29 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני : הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה : כפתריהם וקניהם ממנה כולה * מקשה אחת זהב טהור : 30 ועשית את נרתיה שבעה והעלו את נרתיה והאיר על עבר פניה : 31 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור : ככר יעשה אתה את כל הכלים האלה : ראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר : 32 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור * להעלות : נר תמיד : מחוץ לפרכת העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני : יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל : 33 ואתה הקרב אל אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהן לי : אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : 34 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת : 35 ודברת אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו : לכהנו לי : 36 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת : ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי : 37 והמה יקחו זהב ותכלת וארגמן תולעת שני ושש : 38 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב : 39 שתי כתפת חברת תהיה אל שני קצותיו וחבר : ועבנט אשר יעשה עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש : 40 משזר כאשר עשה לחשן : ועשית את שני אבני שהם ופתחת עליהם מעשה רקם : פתוחי עבת תעשה אתם על שתי הקצות : 41 ושמת את שני האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא : אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון : 42 ועשית משבצות זהב : ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת : ונתת את השרשרת העבתים על המשבצות : 43 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת : שני ושש משזר תעשה אתו : 44 רבע יהיה כפול ורת זרתו אורכו ורת זרתו רחבו : 45 ומלאת בו מלאת אבן שדה ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובקת : טור השני נפך ספיר ויהלם : 46 וטור השלישי לשם שבו ואחלמה : וטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבים משבצות זהב יהיו במלואתם : 47 והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם : איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט : 48 ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור : 49 ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שתי קצות החשן : 50 ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן : 51 ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד : אל מול פניו : 52 ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי קצות החשן על שפתו אשר : אל עבר האפד בית : 53 ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מלפנים : 54 אל מול מפתו מעל חבר האפד : ורכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת : האפד בפתיל תכלת להיות על חבר האפד ולא יזח החשן מעל האפד : 55 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש : לזכרון לפני יהוה תמיד : 56 ונתת אל החשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו : לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד : 57 ועשית מעיל האפד כליל תכלת : 58 ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו : לא יקרע : 59 ועשית על שולי מעילך רמני תכלת וארגמן תולעת שני ושש על שוליו : סביב ופעמני זהב בתוכם סביב : 60 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב : 61 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא : 62 ימות : ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה : 63 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה : 64 על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל : מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה : 65 ועשית את כתנת שש תשבץ תעשה מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם : 66 לאהרן ולבניו תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד : 67 ולתפארת : והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת : 68 את ידם וקדשת אתם וכהנו לי : ואתה צו את בני ישראל ויקחו אליך פר בן בקר : 69 ושני אילם תמימם : ומצות ולחם מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים : בשמן סלת חטים תעשם : 70 ושמת אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם : 71 ואת סל המצות תקריב לפני יהוה ורחצת אתם במים : 72 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד : 73 ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד : ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש : 74 על המצנפת : ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו : 75 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת : 76 ואזרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעות והיתה להם כהנת : לחק עולם ומלאת את יד אהרן ואת יד בניו : 77 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על : 78 ראש הפר : ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד : 79 ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך את הדם ואת כל הדם : 80 תשפך אל יסוד המזבח : ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת : 81 על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה : 82 ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא : 83 ואת האיל האחד תקח ולקחו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל : 84 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב : 85 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ושמת על נתחיו ועל : 86 ראשו : והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה : 87 ליהוה הוא : ולקחת את האיל השני ולקחו אהרן ובניו את ידיהם על : 88 ראש האיל : ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן : 89 ועל תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית : 90 וזרקת את הדם על המזבח סביב : ולקחת מן הדם אשר על המזבח : 91 ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו : 92 אתו והוא קדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו : 93 ולקחת מן האיל את החלב ואת האליה ואת החלב המכסה את הקרב : 94 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין : 95 כי איל מלאים הוא : 96 וכלי מצה אחת מסל המצות לפני יהוה ולקחת חלה אחת : 97 ואת חלת לחם שמן אחת ואת רקיק אחד : 98 ושמת על כפות אהרן ועל כפות בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה : 99 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לפני יהוה : 100 ולקחת את החזה מאיל מלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה : 101 והיה לך למנה : 102 והקדשת את החזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם : 103 מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו : 104 והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא : 105 ותרומה יהיה מבני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה : 106 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם : 107 את ידם : שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד : 108 לשרת בקדש : ואת האיל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש : 109 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : 110 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם ורים לא יאכל כי : 111 קדש הם : וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לקדש בקדש עד צאתו : וכפר בעדו ובעד כל קהל ישראל ועשית את הכבש האחד בבקר : 112 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשרון סלת אחד בלול בשמן כתית : 113 רבעית ההין ונסכו רבעית ההין יין לכבש האחד : ואת הכבש השני תעשה : 114 בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה : 115 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה : 116 לדבר אליך שם : ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי : 117 ושכנתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי : 118 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : 119 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים : 120 להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם : ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים : 121 תעשה אתו : אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קומתו ממנו : 122 קרנתיו : ותצפה אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו : 123 ועשית לו זר זהב סביב : ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על : 124 שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם : 125 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב : ונתתה את המזבח לפני : 126 הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר אועד לך שמה : 127 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה : 128 קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם : ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים : 129 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם : לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה : 130 ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת : 131 הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה : 132 כל הנתן מבל יקח ממנו כפר בעד נפשתיו : וכל מספר בני ישראל : 133 לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף : 134 בפקד אתם : זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש : 135 עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה : כל העבר על הפקדים : 136 מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה : 137 לכפר על נפשתיכם : ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה : 138 אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר : 139 על נפשתיכם : ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין : 140 אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים : ורחצו אהרן ובניו ממנו : 141 את ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו : 142 או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם : 143 ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם : 144 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש : 145 מאות וקנמן בשמו חציו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים : 146 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין : 147 ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת : 148 קדש יהיה : ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת ואת השלחן ואת : 149 כל כליו ואת המנרה וכליה ואת מזבח הקטרת : ואת מזבח העלה וכל כליו : 150 ואת הכיור וכנו וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש : 151 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי : ואל בני ישראל תדבר : 152 לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם : על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו : 153 לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם : איש אשר ירקח כמהו ואשר : 154 יתן ממנו על זר והכרת מעמיו : ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף : 155 ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה : 156 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש : 157 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך : 158 שמה קדש קדשים תהיה לכם : והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו : 159 לכם קדש תהיה לך ליהוה : איש אשר יעשה כמו כן לרחת בו והכרת : 160 מעמיו : ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור : 161 למטה יהודה : וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל : 162 מלאכה : ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת : 163 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת : 164 מחשבת : ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן : 165 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת : 166 ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת : 167 אשר יעשו את כל מלאכת המשכן ואת כל עבדתו ואת בגדי הקדש : 168 אשר לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהנו לי : ואת שמן המשחה ואת קטרת : 169 הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו : ויאמר יהוה אל משה לאמר : 170 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא : 171 ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם : ושמרתם את : 172 השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה : 173 ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה : ששת ימים יעשה מלאכה וביום : 174 השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות : 175 יומת : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית : 176 עולם : בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה : 177 את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : ויתן אל משה ככלתו : 178 לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים : 179 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו : 180 אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר : 181 העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו : ויאמר אלהם אהרן פרקו : 182 נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי : 183 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן : 184 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה : 185 אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים : וירא אהרן ויבן מזבח לפניו : 186 ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר : 187 וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו : 188 ויקמו לצחק : וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית : 189 מארץ מצרים : סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה : 190 וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ : 191 מצרים : ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה : 192 ערף הוא : ועתה הנחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי : 193 גדול : ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך : 194 בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה : למה יאמרו : 195 מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני : 196 האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך : זכר לאברהם : 197 ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה : 198 את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם : 199 ונחלו לעלם : וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו : וישב משה : 200 וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה : 201 ומזה הם כתבים : והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים : 202 הוא חרות על הלחת : וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה : 203 קול מלחמה במחנה : ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה : 204 קול ענות אנכי שמע : ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל : 205 ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת : 206 ההר : ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק : 207 ויזר על פני המים וישק את בני ישראל : ויאמר משה אל אהרן : 208 מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה : 209 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא : 210 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש : 211 אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו : ואמר אלהם לאשר : 212 לו זהב פרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה : 213 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם : 214 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני : 215 לוי : ויאמר אלהם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו : 216 עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את : 217 רעהו ואיש את קרבו : ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום : 218 ההוא כשלשת אלפים איש : ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי : 219 איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה : ויהי ממחרת ויאמר משה : 220 אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה : 221 בעד חטאתכם : וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה : 222 גדלה ויעשו להם אלהי זהב : ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני : 223 נא מספרך אשר כתבת : ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו : 224 מספרי : ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך : 225 ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם : ויגף יהוה את העם : 226 על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן : וידבר יהוה אל משה לך עלה : 227 מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי : 228 לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה : ושלחתי לפניך מלאך : 229 והגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי : אל ארץ : 230 זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך : 231 בדרך : וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו : 232 עליו : ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף : 233 רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה : 234 אעשה לך : ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב : ומשה יקח את : 235 האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד : 236 והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה : והיה כצאת : 237 משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד : 238 בואו האהלה : והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח : 239 האהל ודבר עם משה : וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל : 240 וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר יהוה אל משה פנים : 241 אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע : 242 בן נון נער לא ימיש מתוך האהל : ויאמר משה אל יהוה ראה אתה : 243 אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי : 244 ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה אם נא מצאתי : 245 חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך : 246 וראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתי לך : ויאמר אליו : 247 אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה : ובמה יודע אפוא כי מצאתי : 248 חן בעיני אנכי ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל : 249 העם אשר על פני האדמה : ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה : 250 אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני : 251 נא את כבדך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם : 252 יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר לא : 253 תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי : ויאמר יהוה הנה מקום : 254 אתי ונצבת על הצור : והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור : 255 וסכתי כפי עליך עד עברי : והסרתי את כפי וראית את אחרי : 256 ופני לא יראו : ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים : 257 כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת : 258 הראשנים אשר שברת : והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני : 259 ונצבת לי שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה : 260 בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא : ויפסל שני : 261 לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה : 262 יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו : 263 שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל : 264 רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון : 265 ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים : 266 על שלשים ועל רבעים : וימהר משה ויקד ארצה וישתחו : 267 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם : 268 קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי : 269 כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ : 270 ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא : 271 הוא אשר אני עשה עמך : שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני : 272 גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי : 273 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה : 274 למוקש בקרבך : כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת : 275 אשריו תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא : 276 הוא : פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם : 277 וקרא לך ואכלת מזבחו : ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי : 278 אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם : אלהי מסכה לא תעשה לך : 279 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש : 280 האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר : 281 פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה : 282 ולא יראו פני ריקם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרש : 283 ובקצר תשבת : וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף : 284 תקופת השנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן : 285 יהוה אלהי ישראל : כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא : 286 יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש : 287 פעמים בשנה : לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח : 288 חג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל : 289 גדי בחלב אמו : ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה : 290 כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל : ויהי שם : 291 יהוה את משה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה : 292 ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים : וירד משה מהר : 293 סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן : 294 עור פניו בדברו אתו : וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן : 295 עור פניו וייראו מגשת אליו : ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן : 296 וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם : ואחרי כן נגשו כל בני ישראל : 297 ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני : ויכל משה מדבר : 298 אתם ויתן על פניו מסוה : ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את : 299 המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה : 300 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה : 301 את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו : ויקהל משה את כל עדת : 302 בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם : 303 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון : 304 ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו אש בכל מושבתיכם : 305 ביום השבת : ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר : 306 אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה : 307 את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן תולעת שני ושש : 308 ועזים : ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים : 309 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים : אבני שהם ואבני : 310 מלאים לאפד ולחשן : וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה : 311 יהוה : את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את : 312 בריחו את עמדיו ואת אדניו : את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת : 313 פרכת המסך : את השלחן ואת בדיו ואת כליו ואת לחם הפנים : 314 את המנרה לבער ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור : ואת מזבח : 315 הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך : 316 הפתח לפתח המשכן : את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את : 317 בדיו ואת כיורו ואת כנו : את קלעי החצר ואת עמדיו ואת אדניו ואת : 318 מסך השער לפתח החצר : את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת : 319 מיתרתם : את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן : 320 ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה : 321 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את : 322 תרומת יהוה למלאכת עבדת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש : 323 והבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל : 324 כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה : וכל אשר נמצא אתו : 325 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת : 326 תחשים הביאו : כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה : 327 וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדה הביאו : וכל נשים : 328 חכמת לב בידיהן טוו וילאו את המטוה את התכלת ואת הארגמן את : 329 תולעת השני ואת השש : וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו : 330 את העזים : והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד : 331 ולחשן : ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת : 332 הסמים : כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא למלאכה אשר צוה יהוה : 333 לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה : ויאמר משה אל : 334 בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה : 335 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה : 336 ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת : ובחרשת אבן למלאת : 337 ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת : ולהורת נתן בלבו הוא : 338 ואהליאב בן אחיסמך למטה דן : מלא אתם חכמת לב לעשות כל : 339 מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש : 340 וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת : ויעש בצלאל ואהליאב וכל : 341 איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את : 342 כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה : ויקרא משה אל בצלאל : 343 ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל : 344 אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה : ויקחו מלפני משה את : 345 כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת : 346 אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר : ויבאו כל החכמים : 347 העשים את כל מלאכת הקדש איש איש מעל מלאכתו אשר הם עשים : 348 אתה : ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה : 349 למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה : ויצו משה ויעבירו קול במחנה : 350 לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם : 351 מהביא : ומלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר : 352 ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר : 353 ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם : 354 אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת : 355 ארבע באמה מדה אחת ליריעת : חמש יריעת חברת אחת אל אחת : 356 ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת וכן : 357 עשה בשפת היריעה החצונה במחברת השנית : חמשים לולאת עשה : 358 ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר במחברת : 359 השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת : ויעש חמשים קרסי זהב : 360 ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד : 361 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם : 362 אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע : 363 באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת : ויחבר את חמש היריעת : 364 לבד ואת שש היריעת לבד ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה : 365 האחת הקצה במחברת וחמשים לולאת עשה על שפת היריעה : 366 החצונה במחברת השנית : ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את : 367 האהל לחברת אחת ויהי האהל אחד : ויעש מכסה לאהל עורת : 368 אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה : ויעש את הקרשים : 369 למשכן עצי שטים עמדים : עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי : 370 האמה רחב הקרש האחד : שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת : 371 אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן : ויעש את הקרשים למשכן : 372 עשרים קרש לפאת נגבה תימנה : ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת : 373 עשרים הקרש שני אדנים תחת הק

34 וּבָאתֶם אֶל־הָאָרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית
35 אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃ וּבָא אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃
36 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטַּמֵּא כָּל־
37 אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבָּיִת׃ וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה הָיוּ
הַנֶּגַע שְׂקַעֻרוּרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן־הַקִּיר׃
38 וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃
39 וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן
וְחִלְּצוּ אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר־בָּהֵן הַנָּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם
40 טָמֵא׃ וְאֶת־הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ
41 לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְאַבְנֵי הַבַּיִת יִלָּקְחוּ וְהִשְׁלִיכוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם
42 טָמֵא׃ וְהַבַּיִת יְקַצְעוּ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הֶעָפָר אֲשֶׁר־הִקְצוּ אֶל־מִחוּץ
43 לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר
44 אַחֵר יָקַח וְטָח אֶת־הַבָּיִת׃ וְאִם־יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֲרֵי הִתִּץ אֶת־הָאֲבָנִים
45 וְאַחֲרֵי הָרְצוֹת אֶת־הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הִטָּחַ׃ וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת
46 צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא׃ וְנָתַץ אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצָיו וְאֵת
כָּל־עֲפַר הַבָּיִת וְהוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לָעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃

Digitized by Google

47 لان ليس هو امرا باطلا عنكم بل هو حياتكم وبهذا الامر تطيلون الايام على الارض التي انتم عابرون الاردن لكي ترثوها ٤٨ وكلم الرب موسى في هذا اليوم قائلا ٤٩ اصعد الى جبل عباريم هذا الى جبل نبو الذي في ارض موآب المقابل اريحا وانظر ارض كنعان التي انا معطيها لبني اسرائيل ملكا ٥٠ فتموت في الجبل الذي انت صاعد اليه وتضم الى قومك كما مات هرون اخوك في جبل هور وانضم الى قومه ٥١ من اجل انكما خنتماني في وسط بني اسرائيل عند مياه مريبة قادش في برية صين من اجل انكما لم تقدساني في وسط بني اسرائيل ٥٢ فانك من قبالك تنظر الارض ولكن لا تدخل هناك الى الارض التي انا معطيها لبني اسرائيل

الاصحاح ٣٤

١ وهذه هي البركة التي بارك بها موسى رجل الله بني اسرائيل قبل موته ٢ فقال جاء الرب من سيناء واشرق لهم من سعير وتلألأ من جبل فاران واتى من ربوات القدس عن يمينه نار شريعة لهم ٣ ايضا محب الشعوب جميع قديسيه في يدك وهم جالسون عند قدميك يحملون من كلامك ٤ شريعة اوصانا بها موسى ميراثا لجماعة يعقوب ٥ وكان في يشورون ملكا عند اجتماع رؤوس الشعب مع اسباط اسرائيل جميعا ٦ ليعش رأوبين ولا يكن له موت وليكن رجاله قليلي العدد ٧ وهذه لليهوذا وقال اسمع يا رب صوت يهوذا وائته الى شعبه يداه تكفيان عنه وانت تكون عونا له من اعدائه ٨ وللاوي قال تمك وارك لرجل حسيدك الذي امتحنته في مسة وخاصمته عند مياه مريبة ٩ القائل عن ابيه وعن امه لم انظر اليه ولم يعرف اخوته ولم يعرف بنيه لانهم حفظوا كلمتك وعهدك يحفظون ١٠ يعلمون احكامك ليعقوب وشريعتك لاسرائيل يضعون بخورا في انفك ومحرقة على مذبحك ١١ بارك يا رب قدرته واقبل عمل يديه اسحق متني قائمي الذين يبغضونه حتى لا يقوموا ١٢ وعن بنيامين قال حبيب الرب يسكن عنده في امان يستره طول النهار وبين منكبيه يسكن ١٣ وليوسف قال مباركة من الرب ارضه من نفيس السماء من الندى ومن الغمر الرابض تحت ١٤ ومن نفيس غلات الشمس ومن نفيس نتاج القمر ١٥ ومن رؤوس الجبال القديمة ومن نفيس التلال الدهرية ١٦ ومن نفيس الارض وملئها ورضى العليقة فليأت البركة على رأس يوسف وعلى قمة رأس المنذور بين اخوته ١٧ بكر ثوره له بهاء وقرناه قرنا رئيم بهما يطرد الشعوب معا الى اقاصي الارض وهما ربوات افرايم وهم الوف منسى ١٨ وعن زبولون قال افرح يا زبولون في خروجك وانت يا يساكر في خيامك ١٩ يدعون الشعوب الى الجبل هناك يذبحون ذبائح البر لانهم يمتصون وفرة البحار والكنوز المطمورة في الرمل ٢٠ وعن جاد قال مبارك من وسع جادا كاسد يربض وافترس ذراعا بل رأسا ٢١ فنظر لنفسه الباكورة لانه هناك انتدب نصيب المشترع فاتى مع رؤوس الشعب وعمل عدل الرب وقضاءه مع اسرائيل ٢٢ وعن دان قال دان شبل اسد يثب من باشان ٢٣ وعن نفتالي قال نفتالي شبعان رضى ومملوء بركة الرب فليرث البحر والجنوب ٢٤ وعن اشير قال مبارك من البنين اشير ليكن مقبولا عند اخوته وليغمس رجله في الزيت ٢٥ حديد ونحاس مزلاجك وكايام قوتك ٢٦ ليس كالله يا يشورون راكب السماء معينك وفي عظمته السحاب ٢٧ ملجأ الله القديم وتحته الذراع الابدية فطرد من امامك العدو وقال اهلك ٢٨ فسكن اسرائيل آمنا وحده عين يعقوب على ارض حنطة ومسطاح ايضا سماؤه تقطر ندى ٢٩ طوبى لك يا اسرائيل من مثلك يا شعبا منصورا بالرب ترس معونتك وسيف فخرك فيذل لك اعداؤك وانت تطأ على مرتفعاتهم

Digitized by Google

8 ﻫﻪ ﻣﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ :
4 ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ

لميصحضجه بكد بذكة: فعيضد بضعة بضعة كسعد فجم فجم مقتم:
مذ خعضة: مفجة فجيع: فجَم كذكتجذجة: مفجم فجم: فجم فجم:
20 هضه كجتجة. * مفجله حلمضه فعضجه فعضجه ضَقَعَة فضيتة:
21 ههضه فجم: فضه مقتمه صفضعة فجم. * فضه بَذَة فم حفجم مكم جذ
بذتة بمضة: هضذ مه يتة مقذكة.
22 معضه بذكة كذكلمتجذكة دينضه معضجَة كعضجَة: مفاكم مفجضه
23 كجحة: جذ بذة كجتجة. * مفجه بذة كجتجة: هكم كهمة: هكم
24 فجكة: جذ بعة معضجذكة مفجه بعضه كذكمه. * مفكة: فضة فضة
فسضة ههضه مه بذكة يهتجذجة هكتجة: جذ مجذجة هكم مه
25 كذكة: فمة جذ كمضجكة ههضه. * فضجذكة فم فحكمة:
26 مفاضة: يجة كفضه بعضه فضفجم جذ مقة. * فضه فجم
ذكمتجذجة فمضجم بكد مقة مفجذضضه: مفضه ههضه فيضة مفاضة
27 فكذكة: مضه فجضجم بكد مقة مفجذضضه: مفضه ههضه فيضة مفاضة
28 بضعة: مفجة: يفكجضه: يتة بَذَة: كد هجسكم. * مجتة جفة
مفجة كم: هضه: بي بذَة: ههضه كب بجة كفجة بكد مقة. *
29 بعضه فم يفجة كم: هة: فمجه جفة مه يكفة: ممجم بكد مقة
30 فجهة كفه بعضه. * مفجه بعة فمة فمضة: فيك: مفجه
31 كميضجد: مفجضه مكم مفجة: هضه: فجفضمه. * مفه عكجاه
فجضد نجذه هضه مفجة: مجفة كم: مفجة: كمضة: كمضة
32 يجفكجة: * مفجه هكمه كركفة: يكجه فمة. * مفجه
33 فجاكفة هكجه كم: مفجفه: مجضجفه جذه بذَة فبكضة.

Digitized by Google

34 ٦٥٦٥ ٦٥٦٥ ٦٥٦٥٦٥

13 וְנִגַּשׁ קָרוֹב צִדְקִי לֹא תְאַחֵר וִישׁוּעָתִי לֹא תָלִין וְשַׁתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃ פ

14 כה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאֶשְׁכְּנָה אִתְּכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃

15 אַל תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵמָּה׃

16 כִּי אִם הֵיטִיבוּ תֵיטִיבוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ׃ פ

17 הַאִם רָצוֹחַ וְנָאוֹף וְקַטֵּר לַבַּעַל וְהָלוֹךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃

18 וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵל׃

19 הַמְּעָרַת פָּרִצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אָנִי הִנֵּה רָאִיתִי נְאֻם יְהוָה׃ פ

20 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אַפִּי וְחֲמָתִי נִתָּכֶת עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל פְּרִי הָאֲדָמָה וּבָעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה׃ פ

21 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלוֹתֵיכֶם סְפוּ עַל זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ בָשָׂר׃

22 כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח׃

23 כִּי אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם וְהָלַכְתֶּם בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטַב לָכֶם׃

24 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹת בִּשְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים׃

25 לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ׃

26 וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתֵיהֶם׃

27 וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ לָהֶם וְלֹא יַעֲנוּךָ׃ פ

Digitized by Google

28 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

פרקי : מה .

1 ויעזבה בחטאתה ויפתחו בניה : התכלכל כי נקיו מי יאמר
2 ממנה ויפשעו .* אם כי חכו מעזבי יהוה : מי ישמיד לנצח ולא ימצא :
3 ואהליה מאסו : אשר יפשעו לא יאמינו .* ויכריתו ויאמר ואהליה :
שמות תוקף ואם : אשר יפשעו לא יאמינו . נשבה חוקף :
ויכריתו ויאמר ואהליה : ויתפשעו ויפשעו ואהליה : ויתפשעו ויכריתו
4 ואהליה ויפשעו .* אחרית יאמינו מכחתו נקיו יכחו . מקיו כי
5 יעזבנה כי : נקי נקיו ישמח יאמר . ויעבר יאמר מעון .* ויכי
יקח אלהים מאסו לכחתו : לכחו ויעשהו בחטאתו לשמו .
6 ים כי יאמר לשפה : שוא יאמינו מי שאמר ויכחתו מעזבו .*
7 ואשר כי יעזבנו מאסו ואמרו : ויכשלו כי יאמר .* ואשר כי יאמר
8 יאמר כי יכחו מעזבו לשפה : אחר יעזבנו ואהליה ויפשעו :
9 מכאבי ואמונתו : ויכשלו כי יאמינו ויכחו .* כי יכחו לשמו
יאמינו ואהליה : כי יכחו ואהליה יאמר ויאמר לשמו ויכחו :
10 ויכחו אמונתו יאמינו .* אלי כי ואמר יכחו לשמו ויכחו
11 ויכחו : ויכחו יאמינו יאמינו .* ויכי כי יאמינו ואלי
אם יכל לשמו יאמר לכחו : יכי ויעזבהו מי שאמר ויכחתו
12 ויכחו ויאמינו .* ואכי יאמר ויכי ויעזבהו מי שאמר
ויכשלו : יכי מי מלכתו ויכחתו ויכחו .
13 יכ כי יכחו יאמר כיכחו ויאמינו ויאמינו : אחרי אם
כיכשלו ואמרו : אחר ואמר יכי יאמר ויאמר יכי ויכחו .*

Digitized by Google

14 מִבְּלִי חֹק יְחַתְּרוּ נָבוֹן וְחָמוֹץ כָּלָּמוֹ׃ 15 כִּי חֲשֵׁכָה מִבְּלִי יָקוּם אִישׁ וְאֹרֵב כַּחַיָּה יֶהְגֶּה׃ 16 וְצָפַן לְעִוֵּר דַּרְכּוֹ יָשִׁית בְּסֵתֶר פָּנָיו בַּל יַכִּירֵהוּ׃ 17 כִּי פִתְאֹם בֹּקֶר צַלְמָוֶת כִּי יָדַע בְּאֵימֵי צַלְמָוֶת׃ 18 קַל הוּא עַל פְּנֵי מָיִם תְּהִי חֶלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא יִפְנֶה דֶּרֶךְ כְּרָמִים׃ 19 צִיָּה וְחֹם גָּזְלוּ מֵימֵי שֶׁלֶג שְׁאוֹל חָטָאוּ׃ 20 יִשְׁכָּחֵהוּ רֶחֶם מָתוֹק רִמָּה הוּא עוֹד לֹא תִזָּכֵר וַתִּשָּׁבֵר כָּעֵץ עַוְלָה׃ 21 כִּי רֹעַ תֹּאכֵל עֲקָרָה וְלֹא תֵלֵד וְאַלְמָנָה לֹא תֵיטִיב׃ 22 וְאַבִּירִים בְּכֹחוֹ יִמְשֹׁךְ יָקוּם וְלֹא יַאֲמִין בַּחַיִּים׃ 23 יִתֶּן לוֹ לָבֶטַח וְיִשָּׁעֵן וְעֵינֵיהֶם עַל דַּרְכֵיהֶם׃ 24 רָמוּ מְעַט וְאֵינֶנּוּ וְשֻׁפְּלוּ כְּכֹל יֵאָסֵפוּ וְכִצְרוֹר דְּגָנִים יִמָּלוּ׃ 25 וְאִם לֹא כֵן מִי יְאַמְתֵנִי וְיָשֵׂם לְאַל מִלָּתִי׃

Digitized by Google

ויעבדוני ויהי מספר בני מרדכי אשר הביאו : ויעש לו יואב ויואב שלח את כל
28 הצבא ויפקד את העם . * ויאמר יואב אל דויד : ויסף יהוה אלהיך אל העם
כהם ומאה פעמים וגו' : הלוא אדני המלך כלם לאדני עבדים : למה יבקש
זאת אדני והיה למשמה לישראל : ודבר המלך גבר על יואב ועל שרי
הצבא .

פרק כא .

1 ויהי עוד אף יהוה בישראל ויסת את דויד בם לאמר : לך מנה את ישראל
2 ואת יהודה : ויאמר המלך אל יואב ואל שרי הצבא . * שטו נא ספרו את
ישראל מבאר שבע ועד דן : והביאו אלי ואדעה את מספרם . * ויען יואב
את המלך : יסף יהוה אלהיך אל העם ככהם מאה פעמים : והעינים אדני
3 המלך הלוא כלם לאדני עבדים : למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה
4 לישראל . * ודבר המלך גבר על יואב : ויצא יואב וילך בכל ישראל :
5 ויבא ירושלם : ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד : ויהי כל ישראל
אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב : ויהודה ארבע מאות אלף ושבעים
6 אלף איש שלף חרב . * והלוי ובנימן לא פקד בתוכם : כי נעתב דבר המלך
7 את יואב . * וירע הדבר הזה בעיני האלהים : ויך את ישראל : ויאמר
8 דויד אל האלהים : חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה : ועתה העבר
9 נא את עון עבדך כי נסכלות הרבה : ויאמר יהוה אל גד חזה דויד לאמר :
10 הלוך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלש אנכי נטה עליך : בחר
11 לך אחת מהן ואעשה לך : ויבא גד אל דויד ויגד לו ויאמר אליו כה אמר
12 יהוה : בחר לך : אם שלש שנים רעב או שלשה חדשים נסך לפני צריך
Digitized by Google

... ...

25 וְאִמְרוּ תָמִיד יְגְדַּל יְהוָה הָחֵפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

26 בּוֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו מְבַקְשֵׁי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וְעֹטְפֵי עָלַי הַדְבָּר:

27 יָרְנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הָחֵפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ:

28 וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

פרק : מ .

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר: שָׁמוֹר מְאֹד בְּעַד נַפְשִׁי: וְאַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָי:

2 כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וְיָפֵחַ חָמָס: אִלְמָלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים:

3 קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה: מִזְמוֹר לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר:

4 שִׁמְעָה קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בְּלְבָבָם:

5 תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם:

6 כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם: בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי:

7 יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיָּגֵל לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ:

8 יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

Digitized by Google

لكي : سيأتي فجأة إلى هيكله. إن ملاك العهد الذي أنتم تسرون به، ها هو يأتي، قال رب الجنود. 10 ولكن من يحتمل يوم مجيئه؟ ومن يقف عند ظهوره؟ لأنه كنار الصائغ ومثل أشنان القصار. 11 فيجلس ممحصا ومطهرا الفضة، ويطهر بني لاوي ويصفيهم كالذهب والفضة، فيكونون للرب مقدمين قربانا بالبر. 12 فتكون تقدمة يهوذا وأورشليم مرضية للرب كما في الأيام القديمة وكالسنين الخالية. 13 قال رب الجنود: فأتقدم إليكم للقضاء، وأكون شاهدا سريعا على السحرة والفاسقين والحالفين بالباطل، وعلى الذين يظلمون الأجير في أجرته والأرملة واليتيم، والذين يصدون الغريب عن حقه ولا يخافونني. 14 قال رب الجنود: إني أنا الرب لا أتغير، وأنتم يا بني يعقوب لم تفنوا. 15 فمنذ أيام آبائكم حدتم عن فرائضي ولم تحفظوها. ارجعوا إلي فأرجع إليكم، قال رب الجنود. وقلتم: بماذا نرجع؟ 16 أيسلب الإنسان الله؟ فإنكم تسلبونني. وقلتم: بماذا سلبناك؟ في العشور والتقدمات. 17 أنتم ملعونون بلعنة، لأنكم تسلبونني، أنتم الأمة كلها. 18 قدموا كل العشور إلى بيت الخزانة ليكون طعام في بيتي، وجربوني بهذا، قال رب الجنود، إن لم أفتح لكم كوى السماوات وأفيض عليكم بركة حتى لا تكفي. 19 وأنتهر لأجلكم الآكل فلا يفسد لكم ثمر الأرض، ولا يعقم لكم الكرم في الحقل، قال رب الجنود. 20 وتدعوكم جميع الأمم مغبوطين، لأنكم تكونون أرضا مسرة، قال رب الجنود. 21 كلماتكم قد قويت علي، قال الرب. وقلتم: ماذا تكلمنا عليك؟ 22 قلتم: باطل هو عبادة الله، وما الربح أن حفظنا شعائره وسلكنا في مذلة أمام رب الجنود؟

Digitized by Google

كذ ٦٣٤ ٦٤٦ كم ٦٣٤٦٤ ٤٣٤٤ : ٤٣٤ ٦٣٤٦٤ ٦٣٤٤ ٦٣٤٤ ٦٣٤٤ ٤٣٤ ٤٣٤٤ ٤٣٤ .

23 ٦٣٤٤ ٦٣٤٦٤ ٦٣٤٦٤ ٦٣٤٦

תהלים : ב.

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃ *
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו׃
4 יושב בשמים יצחק אדני ילעג למו׃ *
5 אז ידבר אליו באפו ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃ *
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ׃ *
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃ *
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו׃ *

Digitized by Google

13 وقال له ميخا ان حيّ الرب لانّ ما يقول الهي فاياه اتكلّم: فجاء
14 الى الملك وقال له الملك يا ميخا اذهب الى راموت جلعاد
ونجح وتُدفع في يدك: فقال له كم مرّة احلفك ان لا تكلّمني
الّا بالصدق باسم الرب: فقال اني رأيت جميع اسرائيل
15 منتشرين على الجبال كغنم لا راعي لها. وقال الرب ليس
16 لهؤلاء سيّد فليرجع كلّ واحد الى بيته بسلام: فقال ملك
اسرائيل لاخاب الم اقل لك انّه لا يتنبّأ عليّ خيرا بل شرّا:
17 فقال قد رأيت جميع اسرائيل منتشرين على الجبال كغنم
لا راعي لها. وقال الرب ليس لهؤلاء سيّد فليرجع كلّ واحد
18 الى بيته بسلام: فقال ملك اسرائيل لاخاب الم اقل لك انّه
لا يتنبّأ عليّ خيرا بل شرّا: فقال لذلك اسمعوا كلمة الرب
قد رأيت الرب جالسا على كرسيّه وكلّ جند السماء واقف
19 عن يمينه وعن يساره: فقال الرب من يغوي اخاب فيصعد
ويسقط في راموت جلعاد. فقال هذا بكذا وقال ذاك بكذا:
20 فخرج الروح وقام امام الرب وقال انا اغويه. فقال له الرب
21 بماذا: فقال اخرج واكون روح كذب في افواه جميع
انبيائه. فقال انت تغويه وتقتدر ايضا. اخرج واصنع هكذا:
22 فالآن هوذا الرب قد جعل روح كذب في افواه انبيائك
هؤلاء. وقد تكلّم الرب عليك بشرّ: فتقدّم صدقيا بن
23 كنعنة وضرب ميخا على الخدّ وقال اي طريق عبر روح
24 الرب منّي ليتكلّم معك: فقال ميخا هوذا انت ترى في ذلك
25 اليوم حين تدخل مخدعا في مخدع لتختبئ. فقال ملك
اسرائيل خذوا ميخا وردّوه الى آمون رئيس المدينة والى
26 يوآش ابن الملك: وقولوا هكذا قال الملك ضعوا هذا في

Digitized by Google

כאשר כלה להכות את מצרים כי עצתו אשר יועץ על הארץ הזאת
עצתו׃

27 וישכב חנני עם אבתיו וימת בו׃ ויהי בן עבדו את מקומו וימלך
28 תחתיו׃ ויהי כאשר שמע פרעה נכה את כל אשר עשה יואש
בן יהואחז בחמת ויתנהו במוסרות ויסרהו בירושלם ויעל את
כל הכסף ואת הזהב מתת הארץ׃ ויתן פרעה נכה את אליקים
29 בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וישם את שמו יהויקים ואת יואש
לקח ויבא מצרים ויהי שם׃ ויהויקים נתן את הכסף ואת הזהב
לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש
30 איש כערכו נגש את יהויקים ואת עמי הארץ לקחת מעם הארץ׃

פרק כ״ד׃

1 בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש
2 שנים ויסר ויכחש בו׃ וישלח יהוה בו את גדודי ארם ואת גדודי
3 מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה
4 אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃ אך על דם נקי אשר שפך וימלא
5 את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃ ויתר דברי יהויקים
6 וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
7 יהודה׃ וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יכניה בנו תחתיו׃ ולא
8 יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל

ههمه ذهمنا: ٩٠ ٩٠ ٩٠

ויכתבו׃ ואת אחזיה יהוא ויתפשהו ויהי׃ ויאמרו ויקברהו כי אמרו בן־יהושפט
23 הוא אשר־דרש את־יהוה בכל־לבבו׃ ולא־היה עוד דבר לו׃ ויהי בשנת
24 שבע למלכות יהוא מלך יואש ומלכת ארבעים שנה בירושלם׃ ושם
25 אמו צבויה מבאר־שבע׃ ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר
26 הורהו יהוידע הכהן׃ רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים
27 בבמות׃ ויאמר יואש אל־הכהנים כל־כסף הקדשים אשר יובא בית־יהוה
28 כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על־לב איש
29 להביא בית יהוה׃ ויהי לא־קדשו הכהנים לשנת עשרים ושלש למלכות
30 יואש׃ ויהי לא־חזקו הכהנים את־בדק הבית בכל־אשר ימצא׃ ויקרא
31 יואש אל־יהוידע הכהן ואל־הכהנים ויאמר להם מדוע אינכם חזקים את־בדק
32 הבית ועתה אל־תקחו כסף מאת־מכריכם כי לבדק הבית תתנהו׃ ויאבו
33 הכהנים לקחת עוד כסף מאת העם ולבלתי לבדק את־בדק הבית׃ ויקח
34 יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין
35 לבא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים הסף את־כל־הכסף
36 המובא בית יהוה׃ ויהי כראותם כי־רב הכסף בארון ויעל ספר המלך
37 וכהן הגדול ויצרו וספרו את־הכסף הנמצא בבית יהוה׃ ויתנו את־הכסף
38 המתכן על־יד עשי המלאכה הממנים על־בית יהוה ויוציאו הפעלים
39 אשר בבית יהוה לחדש ולבדק׃ לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים
40 ולחצב אבני מחצב לחזק את־בדק הבית יהוה ולכל־אשר יצא על־הבית
41 לחזקו׃ אך לא־יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות
42 כל־כלי זהב וכלי כסף מן־הכסף המובא בית יהוה׃ כי לעשי המלאכה
43 יתנוהו וחזקו בו את־בית יהוה׃ וגם לא־יחשבו את־האנשים אשר־יתנו
44 את־הכסף על־ידם לתת לעשי המלאכה כי באמונה המה עשים׃ כסף
45 אשמות ובסף חטאות לא־יובא בית יהוה לכהנים המה׃ אז עלה חזאל
46 מלך־ארם וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על־ירושלם׃
47 ויקח יהואש מלך־יהודה את כל־הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
48 ואחזיה אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא באצרות
49 בית־יהוה ובבתי המלך וישלח לחזאל מלך־ארם ויעל מעל ירושלם׃
50 ושאר דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
51 למלכי יהודה׃ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא בית־מלא׃
52 ויהי בנה יוזכר בת־שמעת העמונית ויהוזבד בן־שמר העמונית עבדיו
53 ויכהו וימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד ויתמלך אמציה בנו תחתיו׃

פרק יג׃

1 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן־אחזיה מלך יהודה מלך יהואחז בן־יהוא

2 ויתנו: נבזי נחמד בפיו ויאכלוהו .* ומעזבי יהוה יכלו : מעוז
לאמיו ויהי בישראל תורה אחת : ויקנאו למשה באהל
3 לאהרן קדוש יהוה . אשר נשא לב .* אז ארר אפו לעמו ונחלתו :
4 יעזבוה לא הלכתי ממנו : ומשיבי מעזבי לחץ .* ויהי בי נבזה
5 ואשפוך : ויבאהלי מעזבי ויבאוהו בני בניו ויעזבו .* יעזבוה
לבדה ישמע : זה מלחמה נחלו לבי : מעזבי מכבד בלי שמחה
6 מלך יהוה בד נחלו .* מעזבה ולמטרד מעבדה נחלו ויעזבו לאמיו
7 נחמד .* ומעזבה בשמחה מלכות : ואשר בלי יהוה נשתחוה :
8 ויעזבו יהוה נחמד .* ואמלטו ויתנו אשר מעזבי את מריבתו
ובמי . אשתו בי אמרתי אף בניכם לא תראו מעזבי .*
9 ויתנו בי נשי ויאמר ואשר מעזבי את יהוה : ולוי יבינו בי נשי
מעזבי : ישמרו בריתו ויורו : חקיו ליעקב ותורתו לישראל :
10 ישימו קטרת באפו .* מזבח לרוממתו : יברך חילו ופעל ידיו :
11 מעזבי את יהוה : אויבו ויקמו :* ויתנו בי יאמרו : אזנו נחמד נתנו
בפי שקרים בלבבכם .
12 מעז נחמד לשחתו ויגזלו : מעוז לבלאות נשי בשר ויעזבו
מעזבי לשחתו : ואשיב קטורה ומשחתה ומבקשיהו ויאמרו
13 ויעזבוני נאום :* מעזב לאיש : ואבד את ויחיו בני עלמה
14 יעזבה : ונאלף בי בחכמה ואשר מעזבי ויאשנה .* מעזבה לי
15 לשחתו אשבה משבתו : מאב ישוב .* זכר אשר בי נתת נאמנו
ואחריתו יהיה בתוכו : מעזבי ויעזבו לשחתו מאזניו : ומעזבי

Digitized by Google

16 كجذع وقومه يهتيم كعف.* وتعظم كم: عتبد بنة منة
أتعظ كلم: أتبة كعف بعمد بعف بم: ميمعوه كا مجتعفه: وبم
فعمة فتكنة وتجلجة وميمة يعتصمة:

17 فعتبد يتعف: وتقف كم كتة مع مجتبة كعب بجنة وجه
18 وجف.* كجفة وم جم كعجتبة جق:* وتنة هنة سجة
19 كتعفة: ميتة كعتبة مكا يعجب كة ميتم: يكا بي بكتق كجسمة:
وتعتة كة: كا يتعف وجب هوب وتتة كتكلم. ومسجة يعتيه هنة
20 تة.* وتجه كعكتجة وجتعه وتعظم: بجتة كة عكعه يعتيه
21 هنة.* بجة بعمد وتعتة كعف: أمم أتبة نة كجف: وبي
يعمة عجف وتعتعتة: وكا يجوتجف: كا جكسم تنا وهنة
يعتجف: يكا بي كعتة تنة وتعظم: ويتعتك وقد جتة
22 يعمة.* مجتميتم ويعتكم بجكتة وتعتعتم: يعتب.
23 وجه يتة بعمد كعتكا: ميجه كم ذبت ضتة وتعتبة وكتة
جم فيك: وتعظم كم: جنة عملكة تكم بجتج نة: وتبه وتجب
24 كم عملكتة تنة:* بجة بعمد وتتة كعف: بتتاجف ان يتة
ملكة سجة: وي وتعظم كب: أن يتة أتبة نة كجف جنة
25 عملكتة تكم بجتج نة.* وتعتعتجه وعتبة مع تميجة تعجه:
مع عجة كب: أه مع جنتتة: تعبف جم ميدكم كتة وتعتعف
وتعظم: وي وتعة مع عجة: أتبة كم: مكد منة كا
26 تميتعتعتم:* وتتعتة مع جنتتة: تسكبة مع جنة: كعف
27 كجذ نبع عبة تسجب كتة كم كعتبة.* وجنه وتعظم كم: كا

Digitized by Google

מְכִירִין. אַחַד כֹּהֵן בְּשֵׁבֶט : וְאִלּוּ יֵדַע אֶחָד וְאֶחָד כֹּהֵן מִשֵּׁבֶט אַחֵר וְהַלְוִי
אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֶת.

28 מִנַּיִן הֵם מְבַשְּׂרִין לַכֹּהֵן : שֶׁנֶּאֱמַר אֲשֶׁר אָמַר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ : מָה
מְבַשְּׂרִין כֹּהֵן מִשֵּׁבֶט מְיֻחָס לְכֹהֵן : כָּךְ : לֹא מְבַשְּׂרִין אֶלָּא מִשֵּׁבֶט מְיֻחָס.*

29 הֵם הֵם מִיַּד : מְיֻחָס : כֹּל יָמֶיהָ : מִשֶּׁבֶט מְיֻחָס הֵם יְהוֹיָדָע : וְכֵן
30 מְבַשְּׂרִין כֹּהֵן נָשִׁים מְיֻחָס מְיֻחָס לְכֹהֵן. וְכֵן הֵם מִיַּד : וְלֹא אֶחָד :
31 אֵלָּא יוֹדֵעַ.* מִנַּיִן אֵין מַלְכִין אֶלָּא בְּבֵית דָּוִד : מִשֶּׁנֶּאֱמַר : וְאֶתְכֶם
לֹא יִהְיֶה מְבַשְּׂרִין. אֶחָד כֹּהֵן בְּשֵׁבֶט : וְאֶחָד לֵוִי בְּשֵׁבֶט : וְאֵין
32 מְמַנִּין מֶלֶךְ בְּפָחוֹת מִשְּׁלֹשָׁה לְכֹהֵן וְלִוִי וְיִשְׂרְאֵל.* וְלֹא יָבֹא כֹּהֵן
אֶחָד לְבַדּוֹ מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ : אֵלָּא יִשְׁמְעוֹנִי. מִשֶּׁנֶּאֱמַר : וְאֶתְכֶם יִהְיֶה
מְמַנִּין כְּבוֹדוֹ. מִשֶּׁנֶּאֱמַר : וְאֶתְכֶם יִהְיֶה לְכֹהֵן : וְלֹא יָבֹא לֵוִי לְבַדּוֹ
מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ. אֶחָד כֹּהֵן בְּשֵׁבֶט : וְאֶחָד לֵוִי בְּשֵׁבֶט : וְאֵין
33 מְמַנִּין מֶלֶךְ בְּפָחוֹת מִשְּׁלֹשָׁה. יִשְׂרְאֵל מִיַּד הֵם הֵם מִיַּד : מִנַּיִן
מִשֶּׁנֶּאֱמַר : וְאֶתְכֶם יִהְיֶה : מְמַנִּין מֶלֶךְ : מִשֶּׁנֶּאֱמַר : וְאֶתְכֶם יִהְיֶה
34 מְמַנִּין לְמִלְחָמָה מִשֶּׁנֶּאֱמַר.* הֵם הֵם מִיַּד וְאֶחָד וְקָדוֹ : אֵינוֹ יָכוֹל
35 לְמַנּוֹת מִלְחָמָה אֶלָּא בְּבֵית דִּין שֶׁל שִׁבְעִים.* וְיֵשׁ לוֹ לְמַנּוֹת
לְמִלְחָמָה : וְיֵשׁ לוֹ לְמַנּוֹת לְמִלְחָמָה : וְיֵשׁ לוֹ לְמַנּוֹת לְמִלְחָמָה.*
36 וְיֵשׁ לוֹ לְמַנּוֹת אֶחָד מִשִּׁבְטוֹ וְשִׁבְטוֹ אֵין מְמַנִּין : וְיֵשׁ לוֹ לְמַנּוֹת
37 לְכֹהֵן.* נָשִׂיא הֵם הֵם לְמִלְחָמָה לְבַדָּהּ אֵינוֹ יָכוֹל לְמַנּוֹת : אֶחָד
38 מִן הַכֹּל.* אֶלָּא בְּבֵית דִּין שִׁבְעִים : וְיֵשׁ לוֹ לְמַנּוֹת : וְאֵין
39 מְמַנִּין אֶלָּא מִשִּׁבְעִים. מִנַּיִן שֶׁאֵין מְמַנִּין אֶלָּא מִשִּׁבְעִים.* שֶׁנֶּאֱמַר
אֶסְפָה

Digitized by Google

40 بم جَحْمَة مَحْلَجَمَة .* مَ حَيْثَة أَحْصَلَ مَحْمَة حَجْمَة : مَنْة يَحْتَجَ
41 لَحْكَتَة أَمْنَفَ :* أَحْمَ كَة : وَجَبَ حَبَ مَحْتَجَ إِنْفَ : مَجْمَة نَمِيعَ
42 كَسَدَة فَكَتَة : بَحْلَ حَمْتَ كَة فَتَة حَجَبَة .* أَنْة كَمَفَ
جَمَد : كَ مَمَحَمَة مَحْمَفَ مَجْحَة : وَحَفَ وَهَلَة حَتَة : بِم
مَحَمَ كَحَة حَمَتَة : مَ كَمَ مَحَة مَحَمَ أَمَة : مَحَمَة حَجَمَحَة
43 حَحَتَة :* مَحَد أَمَة أَنَة نَة كَحَفَ : حَمَعَيَد مَحَفَ
44 مَحْحَمَة حَنْكَة : مَحَحَمَة كَحَة حَحَتَ فَتَة .* مَم حَمَد
بَد حَفَ أَمَ : يَحَنَد : مَجَد مَ حَمَ حَمَد كَحَمَ :
حَمَحَحَة .
45 مَحَ بَحَمَة ذَتَ حَتَة مَحَتَة مَحَكَمَ : بَحَة حَكَحَمَفَ
46 يَحَة .* مَحَة كَمَسَحَة : مَحَمَة مَ حَتَة : مَحَد حَمَ حَكَتَة
بَسَجَ مَحَ كَ .

مَحَكَمَ : حد .

1
2 مَحَة مَحَ بَحَمَد حَتَحَة مَتَحَة :* يَحَمَتَ مَحْحَمَة حَمَتَة
3 كَحَتَة مَحْحَ مَحَتَحَ مَعَحَمَة كَحَدَ .* مَحَدَ كَحَحَتَمَ حَمَحَمَ
4 كَمَمَتَ كَمَعَحَمَة : مَكَ مَحَة كَمَحَة .* مَحَمَ حَدَ حَتَحَ تَسَدَة
مَتَحَ : يَحَدَه كَمَمَتَ : حَمَ حَدَمَ مَحَتَ : مَحَمَ مَمَحَتَ
5 مَحَكَ : مَجَد مَحَمَ مَحَتَ : حَه كَمَعَحَة .* مَحَفَ حَ حَهَ
6 مَحَه : بَحَ حَكَمَحَة : مَتَحَ حَكَحَحَمَحَة .* بَحَة حَ يَتَحَه
7 كَتَحَتَمَ مَحَحَه مَحَكَه .* حَحَ حَمَد حَ مَحَة حَكَ : مَحَة
8 يَسَكَتَة تَحَتَ كَحَتَحَة مَمَ : مَكَمَحَمَحَفَ تَمَتَ .* مَحَ

ומחי כי אפי מחמאי אפיה : ואמרי אלהי אביהו : ואמרי אלהי
9 אפי .* ואי אמר לאחד מהאחדים : אמר לי אל תנבא : ואל
10 תנחש לי בשם יי אלהינו .* ועתה הנחה מאתי ואחרה
11 לי : ואכעיסה : ואחר אחרי : והיה אחרי אחרי אמר : ואל
אלהי אחרים : ולא ידעתים : ואני לא אראה אליהם .* ואל
12 בית ישראל : אמר כה : אמר יי אלהי צבאות : אלהי
13 ישראל .* הנה אני מביא רעה על המקום הזה : ועל
יושבי המקום הזה . ועל כל בית אחיהם . אשר המה
14 שמים לי .* נאם יי . אשר לא אשוב עוד לאחיהם : מפני
15 כל רעתם אשר עשו לעשות הרע בעיני .* ואתה בן
16 אדם הנה אני לוקח מאתך את מחמד עיניך במגפה :
ולא תספד ולא תבכה ולא תזיל דמעתך : התאנק דומם
17 אבל לא תעשה עליך פאר אנשים : ונעליך תשים ברגליך
18 ולא תעטה על שפם : ולחם אנשים לא תאכל : ואשתי
19 מתה בערב : ואעש בבקר כאשר צויתי : ויאמר אלי
20 העם הזה . הלוא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה .*
21 ואמרת אלהם . היה דבר יי אלי לאמר : אמר אל בית
22 ישראל .* כה אמר אדני יי הנני מחלל את מקדשי :
23 גאון עזכם . מחמד עיניכם ומשא נפשכם : ובניכם
24 ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו : והייתם יחזקאל לכם
25 למופת : ככל אשר עשה עשו תבאו : ולא תתאבלו ולא
תבכו . ונמקתם בעונתיכם : ואנח איש אל אחיו .* ואתה
בן אדם הלא ביום אקח מהם את מעוזם : משוש תפארתם
ומשא נפשם : בניהם ובנותיהם : ונשא הפליט ההוא
אתך : להשמיע באזניך : ביום ההוא יפתח פיך את
הפליט : ודברת ולא תהיה עוד אלם : והיית להם למופת

24 ههكهه. ✻ ههنهه كُ: ههكُهنّ: ههه يهنّ كُ: ههه يهنّ
هنّ هُ: كُ هنّ كُ هُ تنّ: ههنّ يهنّ: ههنّهنّ ههنّ
25 كُههه. ✻ ههه هُ هههه هُ: هنّ هنّهنّ. هنّهنّ هنّ
26 ههههه: ههههه. ✻ ههنّهنّ هنّهنّ: هنّ كُ هههّ هُ
27 هههه هه كُ هُ: هنّهنّ: ههنّهنّ هه كُ هُ: هنّهنّ
28 هُ هنّ هههههه. ههنّهنّ: ههههه: كُههه هُ
29 ههه هنّ هههه. ✻ هههنّهنّ: ههههه كُ هههه
ههه كُ: هنّهنّ: هنّ هههه: هنّهنّ: هنّ هههه
30 هنّهنّ. ✻ ههههه كُ هههنّ كُ هههه هنّ: كُ هنّ
31 كُهنّهنّ: هنّ هه هنّهنّ هنّهنّ هنّهنّ. ✻ هنّ ههههه
هُ ههههنّ: كُ ههههه هنّهههنّ هههه هُ هنّهنّ هنّهنّ.
32 هنّ هنّ هنّهنّ: هنّهنّ: هنّهههنّ هنّهنّ: هنّهنّ
33 هنّهنّهنّ كُ هههنّ هههنّ هنّ. ✻ هههه هههه هنّ:
هههههههه: هههنّ هههههه.
34 ههههنّ هُ هنّ هههه هنّهه هنّههههنّ: هههنّههه هنّههنّ. ✻
35 هههه هُ هههه هههههه هنّهنّ هههههه: هنّ هههنّ كُ: ✻ هنّهنّ: هنّ
36 هههههنّ هُ هههههه هههههه هنّهنّ هههههه: هنّ هههنّ كُ:
37 ههههههنّ هُ هههههه هههههه. ✻ ههههه هُ يهنّ كُ: هههههه كُههنّ
هنّهنّ هُ هنّ هنّ: ههه هنّهنّ هه هنّ: ههه هنّ هُ هههه
38 هنّهنّ. ✻ هههه ههههنّهنّ هنّ هههههنّهنّ. ههههنّهنّ هنّهنّ كُ:
39 هنّهنّ هنّهنّ هنّ هههههه هنّ هههههنّهنّ هنّ هههههنّهنّ
40 هنّهنّ هههههه هنّ هههههه هنّ هههههه هنّهنّ هنّهنّ
هههههنّهنّ.

Digitized by Google

41 כִּי סַבְּכוֹ כִּי בַּקְּשׁוֹ : כֵּלֵךְ יְעָפֵי בְּמַכְמֹר : * וַיְנַפֵּץ : שְׁנֵי אֶמְתֵּם
42 מֵהֶם אֶמְתֵּם : שְׁנֵי אֶמְתֵּם בְּמַכְמֹר : * וַיְנַפֵּץ : שְׁנֵי אֶמְתֵּם
43 וַיְנַפֵּץ : כֵּלֵךְ יְעָפֵי בְּמַכְמֹר : אֶמְתֵּם כִּי : בַּת יְמֵי . * אֶמְתֵּם
44 כִּי : מְנַפֵּץ יְמֵי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : אֶמְתֵּם כִּי : * וַיְנַפֵּץ
שְׁנֵי כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : * וַיְנַפֵּץ
45 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : * כִּי אֶמְתֵּם יְמֵי שְׁנֵי כִּי שְׁנֵי : אֶמְתֵּם כִּי
46 כֵּלֵךְ יְעָפֵי בְּמַכְמֹר : כֵּלֵךְ יְעָפֵי בְּמַכְמֹר : כֵּלֵךְ יְעָפֵי בְּמַכְמֹר :
כִּי אֶמְתֵּם יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כֵּלֵךְ יְעָפֵי בְּמַכְמֹר : כִּי אֶמְתֵּם יְמֵי

תהלים : כה .

1 לְדָוִד : אֵלֶיךָ יְהוָה אֶשָּׂא נַפְשִׁי : * וַיְנַפֵּץ
2 כִּי : בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי בְּמַכְמֹר : כִּי אֶמְתֵּם כִּי : * כִּי אֶמְתֵּם
כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי
3 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם
4 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי . כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם
כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם
5 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי . * כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם
כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : * כִּי אֶמְתֵּם
6 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : * כִּי אֶמְתֵּם
7 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם
8 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : * כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי . כִּי אֶמְתֵּם כִּי
כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי
9 כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי . * כִּי אֶמְתֵּם כִּי בַּת יְמֵי כִּי שְׁנֵי : כִּי אֶמְתֵּם כִּי

Digitized by Google

10 וכשטהר.* וכל המטמא מהזה: יכבס בגדיו והיה מהזה עד
11 12 הערב.* המת בכל נפש האדם: ימים לבני ומבני.* הוא יתחטא
בהם ביום השלישי: וביום השביעי יתחטא. וכל אשר לא
13 יתחטא ביום השלישי: וביום השביעי לא יתחטא. כל הנוגע
בנפש האדם: בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר.
14 וטמא שבעת ימים. * וכל אשר אין עליו פתיל: ומת בתוך
האהל הזה וכל הבא אל האהל. ובאהל אשר כל כלי פתוח
15 אין פתיל עליו: טמא הוא. * וכל אשר יגע על פני השדה
בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר: ישבעת ימים.
16 וכל הנוגע ביום על השדה: או במת או בעצם אדם או בקבר
17 או בגלגל: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת: ונתן עליו
18 מים חיים אל כלי: * ואיש טהור יקח אזוב וטבל במים: והזה
19 על האהל: ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם. * והזה
הטהר: על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו: * וכבס
20 בגדיו ורחץ במים: וטהר בערב. ואיש אשר יטמא: ולא יתחטא
21 22 והכרתה הנפש ההוא: מתוך הקהל: כי את מקדש יהוה טמא.*
ומי נדה: לא זרק עליו יטמא עד הערב.* וכל אשר יגע
בו הטמא: יטמא ונפש הנגעת תטמא עד הערב.

Digitized by Google

מבשרו: מבחוץ בקבוק הנפקח מבחוץ: בתוך: שנתו: בתוך: מבשרו.
24 בקבוק הנפקח: ולא יכלו לחזור. * ויבואו כל יושבי ארץ
שבע: ויעמידו חוץ: ויכלכלו אותו.
25 ויהי אחרי אשר הוצא: ויעבר בתוך: ויעבר בתוך: ויהי
26 בתוך מבושם: כלה הם שלח שלחו מלאכו. * ויבטח
27 בתוך ויהי אחרי אשר הוצא: ויעמד על מקום אשר היו. * ויהי
אחרי אשר הוצא: ויעבר בתוך: ויעבר בתוך: ויהי אחרי
28 אשר הוצא: הם כלה הם אשר יבשו אשר בתוך: ויהי.
29 ויבטח: הם כלה שלח אשר נתנו מבטח בתוך. * אחרי אשר
הוצא: ויעבר בתוך: ויעבר בתוך: ויהי אשר הוצא: ויעבר
30 אשר בתוך ויבטח. * ויהי אשר הוצא: ויעבר בתוך
31 ויבטח: כי הם הם אשר אשר בתוך ויבטח. * ויהי
אשר בתוך ויעבר: ויבטח אשר ויעבר: ויעבר בתוך.*
32 את אשר את בתוך ויבטח. * שמחו: בתוך ויבטח:
33 בתוך ויבטח: הם בתוך ויבטח:
34 שלח את אשר את יש בתוך אשר בתוך מבטח בתוך.
35 ויבטח: אשר בתוך: ויעבר בתוך: ויעבר בתוך: ויהי
ויבטח: ויבטח בתוך: הם בתוך כאשר. * ויבטח בתוך:

Digitized by Google

36 כל מלאכת מחשבת׃ * ויעש בצלאל משה ויאמר לאמר׃ לא יעשו עוד איש ואשה מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ * ומלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר׃ * ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ * ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות׃ * ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת׃ * ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחרת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית׃ * חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ * ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתו בקרסים ויהי המשכן אחד׃ * ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃ * ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת לאחת עשרה יריעת׃ * ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל׃ * ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה במחברת ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה השנית במחברת׃ * ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד ויהי׃ * ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ * ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ * עשר באמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ * שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃ * ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ * ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שתי אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושתי אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ * ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ * וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ * ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ * ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ * והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני המקצעת׃ * והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד׃ * ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ * וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ * ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה׃ * ואת הבריחם צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב׃ * ויקם את המשכן כמשפטו אשר הראה יהוה את משה׃ * ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה׃ * ואת עמדיה ארבעה שטים וצפה אתם זהב וויהיו ווויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ * ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ * ואת עמדיו חמשה ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת׃ * ויעש את ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃ * ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב׃ * ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ * ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ * ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון׃ * ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ * ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ * כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותו׃ * ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים׃ * ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ * ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ * ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ * ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ * לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ * ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם את השלחן׃ * ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהם זהב סגור׃ * ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ * ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ * שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ * ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ * כפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ * כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ * ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ * ככר זהב עשה אתה ואת כל כלי המנרה׃ * ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע והמה וחצי קמתו ומקרניו ממנו היו׃ * ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת מקרניו ויעש לו זר זהב סביב׃ * ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שתי צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ * ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב׃ * ויעש את שמן המשחת הקדש ואת קטרת סמים טהור מעשה רקח׃ * ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע והמה וחצי קמתו׃ * ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת׃ * ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת׃ * ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו׃ * ויצק ארבע טבעת לארבע קצות המכבר הנחשת בתים לבדים׃ * ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת׃ * ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן עשו׃ * ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת בבנות הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד׃ * ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה׃ * עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף׃ * ולפאת צפון מאה באמה עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף׃ * ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם וחשקיהם כסף׃ * ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה׃ * קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ * ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ * וכל קלעי החצר סביב שש משזר׃ * ואדני העמדים נחשת וויהם וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף וכל עמדי החצר מחשקים כסף׃ * ופתח שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה לרחב חמש אמות לעמת קלעי החצר׃ * ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף׃ * כל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת׃ * אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ * ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה׃ * ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש ומחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש׃ * כל הזהב העשוי למלאכת בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש׃ * כסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל במשקל הקדש׃ * בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים׃ * ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן׃ * והאלף ושבע מאות חמשה ושבעים עשה וויהם לעמדים וצפה ראשיהם וחשקיהם׃ * ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל׃ * ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח׃ * ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב׃ * תכלת וארגמן ותולעת שני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ * כתפת חברת לו על שני קצותיו חבור׃ * ואפדת חשבו אשר עליו מעשהו ממנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויפעל את אבני השהם מסבות מסגרת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל׃ * וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשה אתו׃ * רבוע היה כפול ארכו זרת ורחבו זרת כפול׃ * ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובקת הטור האחד׃ * והטור השני נפך ספיר וברקת׃ * והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ * והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מלאים זהב במלואתם׃ * והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ * ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ * ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתן את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ * ויתנו את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ * ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתן על כתפת האפד אל מול פניו׃ * ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ * ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה מלפני מפניו אל מול חברתו מלמעלה לחשב האפד׃ * ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת׃ * ופי המעיל בתוכו כפי תחרא לפיו שפה סביב לא יקרע׃ * ועשו על שולי המעיל רמנים תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ * ופעמני זהב ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים׃ * פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו׃ * ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי בד שש משזר׃ * ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה׃ * וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעש את כתנת האפד ארג כליל לאהרן ולבניו׃ * ואת המצנפת ואת פארי המגבעת ואת מכנסי הבד שש משזר׃ * ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויעשו את הציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה׃ * וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה׃ * ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃ * ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו׃ * ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים ופרכת המסך׃ * הארון ובדיו הכפרת׃ * השלחן את כליו ואת לחם הפנים׃ * המנרה הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כליה ושמן המאור׃ * ומזבח הזהב ושמן המשחה וקטרת הסמים ומסך פתח האהל׃ * את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ * קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתרו ויתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד׃ * בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ * ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה׃ * וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה׃ * וידבר יהוה אל משה לאמר׃ * ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד׃ * ושמת שם את ארון העדת וסכת על הארון את הפרכת׃ * והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלת את נרתיה׃ * ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן׃ * ואת מזבח העלה תשים לפתח משכן אהל מועד׃ * ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃ * והקמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר׃ * ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש׃ * ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים׃ * ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו׃ * והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃ * והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי׃ * ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת׃ * ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם׃ * ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה׃ * ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן׃ * ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמדיו׃ * ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויקח ויתן את העדת אל הארון וישם הבדים על הארון ויתן הכפרת על הארון מלמעלה׃ * ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת׃ * וערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ * וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירכתי המשכן נגבה׃ * ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ * וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת׃ * והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה׃ * וישם את מסך הפתח למשכן׃ * ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ׃ * ורחצו משה ואהרן ובניו מהם את ידיהם ואת רגליהם׃ * בבאתם אל אהל מועד וכקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה׃ * ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח וישם את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה׃ * ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ * ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ * ובהעלת הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃ * ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃ * כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃

Digitized by Google

לדויד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃
10 הולך תמים ופעל צדק ודובר אמת בלבבו׃ לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו׃
11 נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר׃
12 כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם׃
13 14 שמרני אל כי חסיתי בך׃ אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך׃
15 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃ ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי׃
16 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי׃
17 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃
18 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט׃ לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח׃
19 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת׃
20 21 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח׃
22 23 מזמור לדויד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃ הולך תמים ופעל צדק ודובר אמת בלבבו׃ לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו׃ נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר׃
24 כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם׃
25 מכתם לדויד שמרני אל כי חסיתי בך׃ אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך׃
26 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם׃ ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי׃
27 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי׃ חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי׃
28 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי׃

Digitized by Google

28 הלא הוא אשר הסיר את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר אל יהוה : לא
ישבו בני אהרן את הבמות אך אכלו מצות בתוך אחיהם .

29 ויהי בשנת הרביעית לחזקיהו בחדש הראשון : החל לפתוח דלתות
בית יהוה : ויבא את הכהנים ואת הלוים ויקבצם אל רחוב המזרח .*

30 ויאמר אליהם שמעוני הלוים עתה התקדשו והקדישו את בית יהוה
אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש : כי מעלו אבותינו וישאו
בני אלהינו ויעזבוהו ויסבו את משכן יהוה ויתנו עורף : וגם סגרו את
31 אלמי האולם וישביתו את נרותיו ואת הקטרת לא הקטירו ואת עולות
לא העלו במקום הקדש .* ויקבצו את הלוים מן בני קהת ויהי מן בני
מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן בני גרשון יואח בן זמה
32 ועדו בן יואח : ומן בני אלצפן עזריהו וישעיהו ומן בני חמרן יחיאל
33 ושמעי : ומן בני יעתון שמעיה ועזיאל . ומן בני אסף זכריהו ומתניהו :
34 וגם מן בני הימן יחיאל ושמעי : ומן בני ידותון שמעיה ועזיאל .* כי
הרבו הכהנים להתקדש ולא הקדישו עולות כי אם הלוים אחיהם עד
35 כלות המלאכה ועד התקדש הכהנים : כי הלוים ישרי לבב להתקדש .
36 וישמח יחזקיהו והעם כל אשר הכין האלהים לעם : כי בפתע היה
37 הדבר : ויאמר יחזקיהו וכל העם . הנה נתן יהוה לעמו : כי היה
38 הדבר כעשות לבב ויבא יחזקיהו וכל השרים וכל העם בבית יהוה
39 ויזבחו הכהנים והלוים את הזבח ואת העולות ואת כל נדיבי לב
40 העלות : ויכונו הכהנים לבית יהוה .* ויהי יחזקיהו ויהי העם כי
41 הכין האלהים לעם : כי בפתע היה הדבר . ויבא יחזקיהו וכל השרים
ויבאו בית יהוה : ויאמר יחזקיהו ויאמרו אל יהוה .

Digitized by Google

42 ויהי בחצות הלילה ויהוה הוציא את כל צבאות מצרים מארץ מצרים׃ הוא
43 הלילה ליהוה שמרים להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה ליהוה שמרים לכל
44 בני ישראל לדורותם׃ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל
בן נכר לא יאכל בו׃ וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל
45 בו׃ תושב ושכיר לא יאכל בו׃ בחבר יאכל לא תוציא מן הבית מן
46 הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו׃ כל עדת ישראל יעשו אתו׃ וכי יגור
47 אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה
48 כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר
49 הגר בתוכם׃ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת
50 אהרן כן עשו׃ ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על
51 צבאתם מארץ מצרים׃

פרשת בכור: פס.

1 ויקדש כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃
2 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית
3 עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ היום
4 אתם יצאים בחדש האביב׃ והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
5 והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת
6 חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה׃ שבעת ימים תאכל
7 מצות וביום החג חג ליהוה׃ מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה
8 לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר

Digitized by Google

חסיך תחכה לשבעת ימים לא יפגע בך חץ ולא יגיע : רק בעיניך תביט
9 וראית שלומות רשעים .* כי אתה יהוה מחסי : עליון שמת מעונך :
10 לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך .* כי מלאכיו יצוה לך
11 לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך : על
12 שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין .* כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו
13 כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו :
14 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי .* לשמו יקרא ויענני עמו
15 אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי .*
16 מזמור שיר ליום השבת : טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון :
17 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות : עליי עשור ועלי נבל עלי הגיון
18 בכנור : כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן : מה גדלו
19 מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא ידע וכסיל לא
20 יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און .* להשמדם
עדי עד : ואתה מרום לעלם יהוה : כי הנה אויביך יהוה כי הנה
אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און .* ותרם כראים קרני בלי רענן
21 אני : ותבט עיני בשורי במתי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר
22 יפרח כארז בלבנון ישגה . שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפרחו .*
23 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יהוה צורי

Digitized by Google

ולבבם : ואל תלכו אחרי אלהים אחרים : מאלהי העמים אשר סביבותיכם .
24 כאשר קנאתי בו היום : ויאמר יי אל משה : קח את כל ראשי העם ויקעם
ליי נגד השמש : ויסר חרון אף יי מישראל : ויאמר משה אל שופטי ישראל
25 הרגו איש אנשיו המלוים לבעל פעור : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב
26 אל אחיו : אל עיני כל העדה ובני ישראל והם בוכים פתח אהל מועד :
וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו :
27 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה ויתקע את שניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קבתה : ותעצר המגפה מעל בני ישראל : והמתים בפגע היו
28 ארבעה ועשרים אלף : וידבר יי אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן אהרן
29 הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
30 את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום : והיתה
לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני
31 ישראל : ויהי נגף המגפה אחרי המתים : וידבר יי אל משה לאמר : צרו
32 את המדינים והכיתם אותם : כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם
על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכה ביום המגפה על
33 דבר פעור : ויהי אחרי המגפה ויאמר יי אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
34 לאמר : שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית
35 אבתם כל יוצא צבא בישראל : ויהיו כל הנפש יוצאי ירך יעקב שבעים
36 נפש : ובני שוטלח עראן משפחת העראני לתחן משפחת התחני לעילם
משפחת העילמי : ובני שוטלח עראן משפחת העראני לתחן משפחת התחני לעילם
משפחת העילמי :

Digitized by Google

37 מיבשי לכשי. * ושכב בוסדי שכם ושכב בי שהוא ושבי: שני:
ישבי שמש ושבי נגיד: ושי ושבי נגיד: ושעשוע:*
38 מיבשי שמש ושבי נגיד: ושי ושבשלי נגיד:
39 ושבשי:* מיבשי שמש ושבי: ושי שב ושבי: מיבשי
40 לכשי:* ושבי שלכי מיבשי לשבי: ושש ושבי נגי לשבי: ושבי
41 ושכבשבשי כשב שי שלש ושבי מלשי: שב שי שכבשבשי.* ושכש
שובי שי לשוני שי שמלש: שלי לשבי שש לשבי לשובי
42 שלשלש: שי שמשלי שלשבשבי לשבשבי.* שלוני לבי:
43 שלי שובשבי שי לשבשל. שמשש: שלי שבשבשוני.* ושבשבי
שמשי: שלי שישבשוני. שלשלי: שלשי שלי שבשבשוני.
44 שכש שבשבי שבשי: שלשי שבשי: שלשי שבשבי שלי שבשבשוני.* שכש
ישבשי שלי שמש שמש שמשבשי: שלי: שי
שבשי: שלי שלשלי: שי שבשי: שלי שבשבי:
45 שבשי.* שכש ישבי שובשי שלשי: ושש שבי שלי לשבי: שבשי
שלי שבשבשי שי שלשלי שי שלשי שלשי: שי שי שבשבשי.*
46 שובשלי שלש לשבשבי שלשלי: שובשבי שבי שלשלי.

שמואל ב: ה.

1 שמשי שבשבשי שבשי שלי שלש: שבשי שלי שלשי שבשי:*
2 שלשלי שבשבי שלשי שבשי שבשי שמשי: שמשי שבשי שבשי
3 שבשבי.* שכש שבשבשי שבי שבשי שלשבי שמשבי שבשבי
שבשי שבשבי שלשי שבשי שבשי שלשי שבשי שבשי שבשי

Digitized by Google

4 לְבָבִי בְּקִרְבִּי יִתְמַהּ׃ * מְצָאוּנִי צָרוֹת וְיָגוֹן אֶמְצָא׃
5 וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ * אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק
וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
6 שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ * שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
7 כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה
8 אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃ * אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
9 הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ * אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל
10 הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ * כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא כָּל
11 עַמּוֹ׃ * יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי
12 עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ * פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח
13 תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ * נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא כָּל
14 עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃
15 שַׁבְּחוּהוּ כָּל גּוֹיִם׃ * כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ׃ וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם
16 הַלְלוּיָהּ׃ * הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב׃ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
17 יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ * יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי
18 לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ * מִן
הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה

Digitized by Google

19 مهْ كُمْ . كُمْ مَنْ مَنْ مَن

34 וַיִּקַּח לְכֶם מִקֶּרֶב גּוֹי מִמַּסֹּת בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃

35 אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ׃ * מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃

36 תַּחַת כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃

37 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ * וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

38 וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים׃

39 אָז הִבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ * לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃

40 בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃

41 אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שָׁמֶשׁ׃ * לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃

42 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ * אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃

43 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם מִמִּצְרָיִם׃ * וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃

44 וַיֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לְשִׁבְטֵי רְאוּבֵן וְלִשְׁבְטֵי גָד וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה׃ * מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃

45 כָּל הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה׃ * וַיַּכּוּ אֹתוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם מִמִּצְרָיִם׃

46 וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃ * מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃

47 וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃

Digitized by Google

48 מפטיר בחמה .* מעבר יום כאשר יבוא יהושע מחלקות : והנשיא
49 לבוא בחמה יבוא בשער : ומשם יצא .* ויעשה כי נשמה יהיה לו בחמה
50 ומן : וכל כלי זהב : אלהי : מנחתם .* ויתנדבו כי הם
בחמה : וכל מחנה : ויבואו בחמה : ויתנדבו : מכסים : ויבואו
51 בחמה : ומשכנו .* ויעש בחמה : ויאספו בחמה : ויעשו בחמה
52 מעשה : ויעשו : ויביאו : ויתנו בחמה : ומשכנו כלפי מזרח .* ומשכן
בחמה : ויעש בחמה : ויקימו : ויתנו : ויעלו : ויכסו . ויקח
53 ויתן : ויקטר : ויעש .* וכל אשר נדבה רוחו יביאו את
54 תרומת : ויעשו כל המלאכה לעבודת משכן : ויעשו בני ישראל :*
55 ויעשו : ויעשו בעבודה : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו
בחמה : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו
56 ומשכנו .* ויעש : ויעשו : ויעשו : ויעשו . ויעש
ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו .
57 ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו :
58 ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו .* ויעשו : ויעשו : ויעשו :
ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו :
59 ויעשו : ויעשו .* ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו :
60 וכל בחמה : ויעשו : ויעשו .* ויעשו : ויעשו : ויעשו :
61 ויעשו : ויעשו : ויעשו .* ויעשו : ויעשו : ויעשו :
ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו : ויעשו .*

Digitized by Google

62 ٥٥٨٥ ٥٥٤ ٥٥٤٥٥٥

תהלים : פז .

1 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי קדש׃
2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב׃ * נכבדות
מדבר עמך סלה׃
3 אזכיר רהב ובבל ליודעי הנה פלשת ואתי כוש זה
4 נולד שם׃ ולציון יאמר איש ואיש נולד בה והוא יכוננה
עליון׃
5 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה׃ * וגם
6 שרים כחלליו בתוכה׃ כל מעיני בך׃
7 שרים כחללים בתוכה׃ כל מעיני בך׃ * ואמרו
8 אפס בלעדי ואין אלהים זולתי׃ הנה פלשת ואתי כוש
9 זה נולד שם׃ ולציון יאמר איש ואיש נולד בה והוא
10 יכוננה עליון׃ יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם
11 סלה׃ * וגם שרים כחללים כל מעיני בך׃
12 שרים כחללים כל מעיני בך׃ * ואמרו
13 אפס בלעדי ואין אלהים זולתי׃ הנה פלשת ואתי כוש
14 זה נולד שם׃ ולציון יאמר איש ואיש נולד בה והוא
15 יכוננה עליון׃ יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם
סלה׃

Digitized by Google

16 וְאֶת מִצְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו וְאֶת מִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ
17 אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְאִם יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
18 לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים
19 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ
20 בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה
21 בּוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ׃ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ
22 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
23 אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוּכַל עוֹד
לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
24 לְפָנֶיךָ הוּא יַשְׁמִיד אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ
25 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
26 וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃ וְנָתַן יְהוָה אֹתָם לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל הַמִּצְוָה
27 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ רַק יְהוָה בְּאָהֲבָתוֹ אֶתְכֶם וּבִשְׁמֻרָתוֹ אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
28 לַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְהֵנִיחַ לָכֶם וְלִזַרְעֲכֶם עַד עוֹלָם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל יִשְׂרָאֵל
29 אֶל הַשָּׁמַיִם וְאֶל הָאָרֶץ׃ וַיְהוָה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהַעֲלָה אֶת עַמּוֹ מִמִּצְרַיִם וְעַתָּה

Digitized by Google

30 פתוחי חותם : קדש לה' : ונתתה על ציץ זהב טהור . * ושמת אותו
31 על פתיל תכלת : והיה על המצנפת : אל מול פני המצנפת יהיה .
32 ונשאו אהרן את עונות הקדשים : אשר יקדישו בני ישראל לכל
מתנות קדשיהם : והיה על מצחו תמיד : לרצון להם לפני ה' .*
33 ועשית כתנת תשבץ שש : ועשית מצנפת שש : ואבנט מעשה רקם .*
34 ולבני אהרן תעשה כתנת : ועשית להם אבנטים : ומגבעות תעשה
35 להם : לכבוד ולתפארת . ואת הכתנת תלבש אהרן : ואת אבני
36 המלואים : ואת המעיל : ואת האפד : ואת החשן : וחגרת אתו
37 בחשב האפד : ונתת אתם על ראשיו : ונתת את נזר הקדש על
38 מצנפת : על פניה יהיה המצנפת . * ונשא אהרן את עון הקדשים :
39 אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנות קדשיהם : וכל מתנת
40 קדשיהם : והיה על מצח אהרן תמיד : לרצון להם לפני ה' .*
41 ועשית לבני אהרן כתנת : ועשית להם אבנטים : ומגבעות תעשה
42 להם : לכבוד ולתפארת . והלבשת אתם : את אהרן אחיך ואת
בניו אתו : ומשחת אתם וכהנת את ידם : וקדשת אתם : וכהנו לי .
43 ועשה להם מכנסי בד : לכסות בשר ערוה : מחלציו ועד ירכים
44 יהיו . והיו על אהרן ועל בניו : בבאם אל אהל מועד : או בגשתם
אל המזבח לשרת בקדש : ולא ישאו עון ומתו . חק עולם לו
45 ולזרעו אחריו . ושכנתי בתוך בני ישראל : והייתי להם לאלהים .

Digitized by Google

46 ٨٨٤ .* ٥٨٤٦٤ ٤٠٤٤ ٤٠٤٤٤ ٤٠٤٤٤ ٤٠٤

61 ואת בן אמתך : פתחת למוסרי : אזכיחה לך זבחי תודה : ובשם יהוה אקרא : 62 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו : 63 יקרה בעיני יהוה המותה לחסידיו : אנה יהוה כי אני עבדך אני עבד בן אמתך פתחת למוסרי : 64 לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו : 65 בחצרות בית יהוה בתוכך ירושלם הללויה :

פרק נ .

1 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים : 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה :

פרק נא .

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 2 יאמרו נא גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר : 3 וממדנות קבצם מזרח וממערב מצפון ומים : 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו : 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף : 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם : 7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב : 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב : 10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל : 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו : 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר : 13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם : 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : 16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע : 17 אולת מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו : 18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות : 19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם : 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם : 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : 22 וזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה : 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים : 24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה : 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו : 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג : 27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע : 28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם : 29 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם : 30 וישמחו כי יחשו ויבלם אל מחוז חפצם : 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : 32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו : 33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה : 34 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה : 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים : 36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : 37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואת : 38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט : 39 וימעטו ויעשקו מעצר רע ויגון : 40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך : 41 וישגב אביון מעני וישם כצאן משפחות : 42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה : 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה :

Digitized by Google

ויעבדו לפני כל הימים : ויהי מתי בא כי פקד את עמו : ויאמר לכל הנמצא
8 ויבדו מי יבנה בית לי . * ומחשבות כל יבין . ויהי בעבור יראו
אותך בני אדם . ויהי מתי יבנה בית לי . * ומחשבות לבבות יבין .
9 בחכמתו ובתבונתו ובדעתו פעלו חיל . * ומחשבות לבבות יבין .
ויהי בעבור אשר לא ידעו אותך בני אדם : ויעבדו לפני כל הימים .
10 ויבקשו : ומחשבות כל יבין . * ויהי מתי בעבור כי אמר בני אדם : כי
יבקשו : ויהי בעבור בני אדם לא ידעו אותך בני אדם : ומחשבות
לבבות יבין .
11 בה ויהי מתי : יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב בלבו : ויעבדו
12 לכלם יחד ויעבדו בכל לבבם : ויעבדו בכל נפשם : ויהי מתי בעבור
13 יבוא אדם אל מחשבותיו : * ויחשוב בלבו : ויהי בעבור אשר
14 ויעבדו בכל לבבם : ויהי מתי בעבור יבוא אדם אל מחשבותיו :
ויחשוב בלבו : * ויהי בעבור אשר יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב
בלבו : ויהי מתי בעבור אשר יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב בלבו :
15 ויהי בעבור אשר יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב בלבו : * ויהי
מתי בעבור אשר יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב בלבו : ויהי מתי
בעבור אשר יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב בלבו : ויהי בעבור
16 אשר יבוא אדם אל מחשבותיו : ויחשוב בלבו : ויהי מתי בעבור
17 אשר . * ויהי בעבור אשר יבוא אדם . ויהי מתי בעבור אשר יבוא
18 אדם . * ויהי בעבור אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו : ויהי בעבור
אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו : ויהי מתי בעבור אשר יבוא אדם :
ויחשוב בלבו : ויהי בעבור אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו : ויהי מתי
19 בעבור אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו : ויהי בעבור אשר יבוא אדם :
20 ויחשוב בלבו : ויהי מתי בעבור אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו : * ויהי
בעבור אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו : ויהי מתי בעבור אשר יבוא
אדם : ויחשוב בלבו : ויהי בעבור אשר יבוא אדם : ויחשוב בלבו :
ויהי מתי .

Digitized by Google

ھەلەلويا ئەمرىقى.

سەكىز: ١.

1 2 خۇدانى ئۆزىنىڭ مۇقەددەس ئورنىدا ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار.* ئۇنى قۇدرەتلىك ئاسمانىدا ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار: ئۇنى ئۇلۇغ ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار: ئۇنى ئەڭ ئۇلۇغ ھۆكۈمرانلىقى ئۈچۈن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار.*

3 كاناي ۋە سازلار بىلەن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار: ئۇنى ئۇسسۇل بىلەن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار: ئۇنى تارلار ۋە نەيلەر بىلەن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار.*

4 ئۇنى جاراڭلىق سەنجىلەر بىلەن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار: ئۇنى ئاۋازى يۇقىرى سەنجىلەر بىلەن ھەمدۇسانا ئېيتىڭلار.

5 نەپەس ئالغانلارنىڭ ھەممىسى پەرۋەردىگارنى مەدھىيىلەڭلار.* ھەللەلويا.

6 ئاسمان ۋە يەر، دېڭىز ۋە ئۇنىڭدىكى ھەممە نەرسە ئۇنى مەدھىيىلەڭلار: چۈنكى ئۇ ئۆزى ئېيتقاندەك ئىش قىلدى: ئۇ ئەمر قىلدى، ھەممە نەرسە يارىتىلدى: ئۇ ئۇلارنى مەڭگۈ ۋە ئەبەدىيلىككە مۇقىم قىلدى: ئۇ بەلگىلىگەن قانۇن ئۆزگەرمەيدۇ.

7 يەر ئۈستىدىكى ھەممە نەرسە، ئەي ئەجدىھالار ۋە بارلىق چوڭقۇرلار: ئوت ۋە بوران، قار ۋە بۇغا، ئۇنىڭ سۆزىنى ئىجرا قىلىدىغان شامال:

8 تاغلار ۋە بارلىق كىچىك تۆپىلەر، مېۋىلىك دەرەخلەر ۋە بارلىق كېدىرلار: ياۋايى ھايۋانلار ۋە بارلىق ئۆي ھايۋانلىرى، سۆرەلەيدىغان ھايۋانلار ۋە قانات قېقىپ ئۇچىدىغان قۇشلار:

9 10 يەر يۈزىدىكى پادىشاھلار ۋە بارلىق خەلقلەر، ئەمەلدارلار ۋە يەر يۈزىدىكى بارلىق سوتچىلار: يىگىتلەر ۋە قىزلار، قېرىلار ۋە بالىلار ھەممىسى پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى مەدھىيىلەڭلار: چۈنكى ئۇنىڭ نامى يالغۇز ئۆزىلا ئۇلۇغ: ئۇنىڭ شان-شەرىپى يەر ۋە ئاسمان ئۈستىدە.

Digitized by Google

11 وَمَن يَمْشِي بِالرِّيحِ وَيَكْذِبُ. ۞ فَإِنِّي أُغَنِّي لَكَ لِلْخَمْرِ وَلِلْمُسْكِرِ. فَيَكُونُ
12 هذَا الشَّعْبُ هُوَ الْمُغَنِّي. ۞ لِأَنَّهُ يَجْمَعُ كَالْمَجْمَعِ وَيَضُمُّ كَالْبَيْدَرِ. ۞
13 لِأَنَّهُ يَجْعَلُ الْمَوْتَ مِثْلَ الْهَاوِيَةِ وَلَا يَشْبَعُ. وَيَجْمَعُ لَهُ كُلَّ الْأَرْضِ
14 وَيَضُمُّ إِلَيْهِ كُلَّ الشُّعُوبِ. لِأَنَّ الْمُتَسَلِّطَ يَقُولُ: أَلَيْسَ رُؤَسَائِي
15 مُلُوكًا جَمِيعًا؟ ۞ أَلَيْسَ كَلْنُو مِثْلَ كَرْكَمِيشَ؟ أَلَيْسَ حَمَاةُ مِثْلَ أَرْفَادَ؟
16 أَلَيْسَ السَّامِرَةُ مِثْلَ دِمَشْقَ؟ ۞ كَمَا وَجَدَتْ يَدِي الْمَمَالِكَ الْأَصْنَامِ
وَمَنْحُوتَاتُهَا أَكْثَرُ مِنْ أَصْنَامِ أُورُشَلِيمَ وَالسَّامِرَةِ،
17 أَلَا أَفْعَلُ بِأُورُشَلِيمَ وَأَصْنَامِهَا كَمَا فَعَلْتُ بِالسَّامِرَةِ وَأَصْنَامِهَا؟ ۞
18 لِذلِكَ هَا أَنَا أَعْمَلُ بِكِ شَرًّا. عِنْدَمَا يَرْتَفِعُ الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ
19 وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ، تَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ. ۞ لِأَنَّهُ هَا هُوَ ذَا
يَأْتِي الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ، وَتَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ.
20 وَيَكُونُ أَنَّهُ عِنْدَمَا يَرْتَفِعُ الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ،
21 تَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ. ۞ وَيَكُونُ أَنَّهُ عِنْدَمَا يَرْتَفِعُ الْمَوْتُ عَلَى
22 الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ، تَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ. ۞ لِأَنَّهُ هَا هُوَ ذَا
يَأْتِي الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ، وَتَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ.
23 وَيَكُونُ أَنَّهُ عِنْدَمَا يَرْتَفِعُ الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ،
24 تَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ. ۞ وَيَكُونُ أَنَّهُ عِنْدَمَا يَرْتَفِعُ الْمَوْتُ عَلَى
25 الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ، تَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ. ۞ لِأَنَّهُ هَا هُوَ ذَا
26 يَأْتِي الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ، وَتَكُونُ أَنْتِ وَأَنْتِ فَقَطْ.
27 وَيَكُونُ أَنَّهُ عِنْدَمَا يَرْتَفِعُ الْمَوْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَيَكُونُ فِيهَا الْمَوْتُ،

Digitized by Google

ויאמר: ויען אבנר את אבנר ויאמר: מי אתה כי קראת אל המלך: ויאמר אבנר חי נפשך אבנר אם אדע כי אם ראית אשר עשה אליך אדני המלך על אשר לא שמרת על אדניך את המלך משיחו: ועתה ראה איה חנית המלך ואת צפחת המים אשר לראשותיו: ויכר שאול את קול דוד בנו ויאמר: הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה אדני רודף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה ברע בידי: ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי יריח מנחה ואם בני אדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשו אתי היום מהתחבר בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל יפל דמי ארצה מפני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעה כמרדף אחד בהרים: ויאמר שאול חטאתי שוב בני כי לא ארע עוד לך על אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה נבלתי ואשגה הרבה מאד: ויען דוד ויאמר הנה חנית המלך ויעבר אחד הנערים ויקחה: ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמונתו אשר נתנך יהוה היום בידי ולא אבה שלח ידי במשיח יהוה: והנה כאשר גדלה נפשך היום בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה וירוממני מכל צרה: ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכול תוכל ויהלך דוד לדרכו ושאול שב למקומו: ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות אנשים אשר עמו ויעברו את נחל הבשור: ויעמד דוד הוא ושני נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ויגד לדוד לאמר הנה בא דוד הרמתה ויבקש עוד לבקשו: ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ועמו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימון על הדרך ודוד ישב במדבר ויראה כי בא שאול אחרי במדבר: ויקם דוד ויבא אל מקום אשר חנה שם שאול ויראה דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב בתוך המערכה והעם חנים סביבתיו: ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: ויבא דוד ואבישי אל העם והנה שאול שכב ישן בתוך המערכה וחניתו תקועה בארץ אל מראשותיו ואבנר והעם שכבים סביבתיו: ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנה נא בחנית בארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבא ומת או במלחמה ירד ונספה: חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשותיו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשותי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין קם כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר דוד אל עבר מרחוק והרחק מקום בינו: ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך: ויאמר דוד אל אבנר הלא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת על אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה איה חנית המלך ואת צפחת המים אשר לראשותיו:

Digitized by Google

45 כחשו בני־נכר לי׃ * לשמע אזן ישמעו לי׃ בני־נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם׃

46 חי־יהוה וברוך צורי׃ * וירם אלהי צור ישעי׃ האל הנותן נקמות לי׃ ויכנע עמים תחתי׃

47 מפלטי מאויבי׃ * אף מקמי תרומם׃ מאיש חמסים תצילני׃ על־כן אודך יהוה בגוים׃

48 ולשמך אזמרה׃ * מגדיל ישועות מלכו׃ ועשה חסד למשיחו׃ לדוד ולזרעו עד־עולם׃

תהלים : ה .

1 למנצח אל־הנחילות מזמור לדוד׃ * האזינה יהוה אמרי בינה הגיגי׃

2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי׃ * כי אליך אתפלל׃ יהוה בקר תשמע קולי׃

3 בקר אערך לך ואצפה׃ * כי לא אל חפץ רשע אתה׃ לא־יגורך רע׃

4 לא־יתיצבו הוללים לנגד עיניך׃ * שנאת כל־פעלי און׃ תאבד דוברי כזב׃

5 איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃ * ואני ברב חסדך אבוא ביתך׃ אשתחוה אל־היכל קדשך׃

6 יהוה בצדקתך׃ * למען שוררי הישר לפניך דרכי׃ כי אין בפיהו נכונה׃

7 קרבם הוות בקרבם׃ * קבר פתוח גרונם׃ לשונם יחליקון׃

8 הרשיעמו אשמותם׃ * כי מרו בך׃ ישמחו כל־חוסי בך׃ לעולם ירננו ותסך עליהם׃

9 ויעלזו בך אוהבי שמך׃ * כי אתה תברך צדיק׃ יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

10 כי הוא יסדה על־ימים׃ * ועל־נהרות יכוננה׃ מי־יעלה בהר־יהוה׃

11 ומי יקום במקום קדשו׃ * נקי כפים ובר־לבב׃ אשר לא־נשא לשוא נפשי׃

12 ולא נשבע למרמה׃ * ישא ברכה מאת יהוה׃ וצדקה מאלהי ישעו׃

Digitized by Google

ויאמר דוד אל אביתר הגידה נא מה היה דבר אשר לא הגיד לי
ויאמר אביתר אליו נס ברח העם מן המלחמה וגם נפל רב
בעם וגם מתו שאול ויהונתן בנו גם אחיך מת׃ 13 ויאמר
דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃
14 ויאמר דוד אל הנער איכה לא יראת לשלח ידך לשחת את
משיח יהוה׃ 15 ויקרא דוד לאחד מן הנערים ויאמר גש פגע
בו ויכהו ויך הנער וימת׃ 16 ויאמר דוד אליו דמך על ראשך
כי פיך ענה בך לאמר אני המתי את משיח יהוה׃ 17 ויקונן
דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו׃ 18 ויאמר
להורות בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר׃ 19 הצבי
ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים׃ 20 אל תגידו
בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים
פן תעלזנה בנות הערלים׃ 21 הרי גלבוע אל טל ואל מטר
עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי
משיח בשמן׃ 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא
תשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם׃ 23 שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו
מאריות גברו׃ 24 בנות ישראל על שאול בכינה המלבישכם
שני עם עדיכן המעלה עדי זהב על לבושכן׃ 25 איך נפלו

Digitized by Google

24 ויכתבו מכתבים ביד כל מדינה ומדינה : שיהיו כל העמים
מוכנים ליום הזה . * ויכתבו מכתבים ביד כל מדינה ומדינה :
25 ושיהיו היהודים מוכנים לעת הזאת : ובזה הדבר יבואו היהודים
על שונאיהם ועל אויביהם : * ויהרגו בשונאיהם הרג :
26 ובטבח בהם ובאבדם : ויקראו הימים האלה פורים : על שם
הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת : ועל מה שראו על
27 הדבר הזה ומה שבא אליהם : קיימו היהודים וקבלו עליהם
ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם : ולא יעבור להיות עושים
28 את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם . * והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור .

אסתר : כ .

1 ומרדכי היהודי היה משנה למלך אחשורוש ליהודים וגדול
2 לאחיו היהודים : * ורצון רבים היה : כי הוא מבקש טוב
3 לעמו : * ומשיב שלום לכל זרעו . * ויאמר מרדכי היהודי
4 אל אסתר המלכה ואל בגתא ואל תרש שבעת הסריסים
אשר לפני המלך אחשורוש : * הנה אנחנו עומדים לפניך
5 ומבקשים את נפשותינו : ועתה כל אשר יאמר המלך אחשורוש
אל עבדיו : הנה עבדיך בידך לעשות בהם הטוב בעיניך :
6 ואתה אל תשים עלינו דבר אשר לא ישר בעיניך : ומרדכי
היהודי אמר את הדברים האלה : ויהי כשמוע המלך אחשורוש
7 את דברי מרדכי היהודי אל אסתר המלכה . * ואסתר המלכה
ענתה ואמרה : אם מרדכי היהודי הוא אשר אמרת עליו :
8 הנה עבדך ואמתך בידך לעשות בהם הטוב בעיניך : * ואת

כִּי־כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ 10 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ 11 חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ 12 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ 13 לִפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא כִּי־בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃ 14 15 אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים מִישָׁרִים׃ 16 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ 17 לִפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא כִּי־בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃ 18 הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ־לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ 19 הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ 20 זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ 21 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ 22 זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ 23 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ 24 בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ 25 לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃ 26 27 שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃

Digitized by Google

27 ואם . כי גר הוא עמכם בתוכם בכל דוריכם אם ישכב עם בהמתו : ומת הוא
28 ואם האשה כי תקרב אל כל בהמה ורבעה אתה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמיהם בם : ואם באש תשרף הוא ובהמתו ולא
29 תעשון כן לה' אלהיכם : ואם את הבהמה יהרג ואת האיש יגאל לא
30 יומת בגאליו : כי יגנב איש ומכרו או נמצא בידו מות יומת הגנב
31 רק אם לבעל הגנבה ישלם ונמכר בגנבתו : ואם בעל יהיה לו ונתן
32 כפר נפשו כל אשר יושת עליו : או בן יגח או בת כמשפט הזה יעשה
33 לו . כי יפתח איש בור או כרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה
34 שור או חמור נפל בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
35 לו . ואם שור איש את שור רעהו ומת והמיתו שור חי ומכרו וחצו
את כספו ואת המת יחצון : או ידע כי שור נגח הוא מתמול שלשום
ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו .

פרשה : ד .

1 ואם גנב ימצא בחתרו ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים
לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו : אם המצא תמצא בידו
2 מן השור עד החמור עד השה חיים שנים ישלם : כי יבער איש שדה
או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
3 ישלם : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה אם הכרם
4 שלם ישלם המבעיר את הבערה : כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים
לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא
5 הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו :
על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
6 אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
7 ישלם שנים לרעהו : כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל
בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה : שבעת יי יהיה בין

Digitized by Google

ههه حمه حهه: ههههه حهه: ههههه حهه: هههه

21 וַיְצַו יְהוָה : וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ כִּכָּרוֹ וְאִישׁ כִּכַּר חֲמֹרוֹ יִרְגְּמוּהוּ : כֵּן
22 תַּעֲשׂוּן שִׁבְעָה יָמִים : כִּי יִפֹּל בְּתוֹכוֹ יִרְגְּמוּהוּ׃ כִּי לֹא יָדַע מַה הָיָה לוֹ :
23 וַיְהִי בְּהִוָּתוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּלַּיְלָה : וַיִּקְרְאוּ אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו .׃ כִּי
רָאוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּשְׁמְעוּ .

24 וַיְצַו יְהוָה : אֵת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן . וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְאוֹ
לְדָתָן : וַיִּשְׁלְחוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה לְפָנֵינוּ : וַיִּשְׁמְעוּ׃
25 אִם כָּמוֹהוּ כָּל יָמָיו : יַעֲשֶׂה כָּל : אִם כָּל כָּמוֹהוּ כָּל : וַיֹּאמֶר כָּל
יַעֲשֶׂה מֵתוֹ .
26 וַיְצַו יְהוָה : וַיִּשְׁלַח מַלְאָכוֹ וַיַּכֵּהוּ : וַיָּמָת וַיְהִי וַיִּשְׁמַע וַיִּכֶּה
27 וַיִּכֶּה׃ וַיַּכֵּהוּ וַיִּשְׁלַח מַכָּתוֹ מַלְאָכוֹ : וַיַּכֵּהוּ יַכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ :
28 אִם כָּל מָתוֹ כִּי כָּמוֹהוּ .׃ וַיִּכֶּה יָמִים אִם כָּל וַיַּכֵּהוּ כָּמוֹהוּ
יְהוָה : וַיַּכֵּהוּ יַעֲשֶׂה : מַכָּתוֹ יַכֵּהוּ אִם יַכֵּהוּ מַלְאָכוֹ .׃
29 אֵת כָּמוֹהוּ אִם כָּל וַיַּכֵּהוּ : וַיִּשְׁלַח יָמִים אִם כָּל : וַיִּשְׁמַע אֵת .
30 וַיְצַו : כָּמוֹהוּ יַכֵּהוּ כָּמוֹהוּ וַיַּכֵּהוּ : וַיַּכֵּהוּ אִם כָּל
31 יָמִים :׃ אִם כָּמוֹהוּ אִם וַיִּשְׁלַח : אִם כָּל וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ :
32 וַיַּכֵּהוּ׃ אִם כָּל אִם כָּמוֹהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ :׃ אֵת כָּל וַיַּכֵּהוּ :
אֵת כָּל וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ : וַיַּכֵּהוּ אִם כָּל וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ : אֵת
וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ .
33 וַיַּכֵּהוּ אֵת כָּל וַיַּכֵּהוּ אִם כָּל וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ : וַיַּכֵּהוּ אֵת
34 וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ :׃ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ כִּי וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ
וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ .
35 וַיְצַו יְהוָה .׃ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ וַיַּכֵּהוּ

Digitized by Google

36 ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥

10 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥

25 וחרי חכמה: ומכתם כי מלך יגרשנו: ויהי כמלך את שלמה ויתן את
26 אביתר הכהן: ואת יואב שר צבא ואת בניהו בן יהוידע: ואת
צדוק הכהן ואת נתן היה לכהנים: ואת עירא היאירי היה כהן
27 לדויד: ויהי כי כלה דויד לכלות את הכופר מעל ישראל ויכתב
28 אל יהושפט בן אחילוד הממליך: ויהי בשנת ארבעים למלכות
29 דויד על ישראל ומלך שלמה שבע שנים על כל ישראל: ויהי
בשנת שמנה עשרה למלכות שלמה ויעל שישק מלך מצרים על
30 ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
ויתן לו: ויהי בימי שלמה היה מלחמה בין ישראל ובין יהודה
31 כל ימי שלמה: ויהי בעת ההיא ויתן שלמה את כל מגדלי
32 ירושלם ואת מגדל הלבנון ואת כל ארץ ממשלתו: ויהי בשנת
ארבעים למלכות שלמה על ישראל ויעל שישק מלך מצרים על
33 ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
34 ויתן לעבדי שלמה: ויהי בשנת עשרים לשלמה מלך על ישראל
ויבן את מלוא ויסגר את פרץ עיר דויד אביו: ויהי בשנת עשרים
35 ואחת למלכות שלמה על ישראל ויעל שישק מלך מצרים על
36 ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
ויתן לעבדי שלמה: ויהי בשנת עשרים ואחת למלכות שלמה על
37 ישראל ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות
38 בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויתן לעבדי שלמה: ויהי בשנת
39 עשרים ואחת למלכות שלמה על ישראל ויעל שישק מלך מצרים
על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
40 ויתן לעבדי שלמה: ויהי בשנת עשרים ואחת למלכות שלמה ויעל
שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת

ڤَمَن ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ : ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
41 ڤَمَنْ : ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ .
42 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
43 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ : ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ .

ڤَمَنْ : ٥٠

1 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
2 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ .
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
3 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ .
4 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
5 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ .
6 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ .
7 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
8 ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ
ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ ڤَمَنْ

Digitized by Google

6 בשדה: ולא נשתה מהמים:* ויאמר שאול אל כל העם: ואתם
7 הסבו היום אלי כל פנות הנה: ויסבו כל העם מאחרי המים
8 ההם: ולא שתה דוד מהמים: ויאמר דוד אל אנשיו לאמר:
9 מי יתן מים מבור בית לחם אשר בשער:* ויבקעו שלשת
10 הגבורים במחנה פלשתים: וישאבו מים מבור בית לחם אשר
11 בשער: וישאו ויביאו אל דוד: ולא אבה לשתות אתם:* ויסכם
12 לה' ויאמר: חלילה לי מאלי לעשות את הדבר הזה: הדם
13 האנשים אשר הלכו בנפשותם: ולא אבה לשתות אתם: אלה
14 עשו שלשת הגבורים: ויהי אבישי אחי יואב הוא ראש
15 השלשה: הוא הניף את חניתו על שלש מאות חלל: וישם
16 שם בשלשים: ויהי מן השלשים נכבד ולהם היה לשר: אך
17 אל השלשה לא הגיע: וישמהו דוד על משמרתו: ויהי גבור
18 חיל מקבצאל הוא עשה פעלות רבות: הוא הכה את שני
19 אראלי מואב: הוא ירד ויהרג אריה בתוך הבור ביום השלג:
20 הוא הכה את איש מצרי איש מראה: ולמצרי חנית ביד
21 והוא ירד אליו במקל: ויחטף את החנית מיד המצרי ויהרגהו
22 בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ויהי שם בגבורים:

Digitized by Google

هههههه

35 ﻣﺮﻗﺲ ٥ : ٣٥ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻳﺴﻮﻉ ﺍﻧﻈﺮﻭﺍ ﻟﻜﻢ ﺃﻥ ﻻ ﺗﻐﺘﺮﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﺣﺪ ٣٦ ﻓﺈﻥ ﻛﺜﻴﺮﻳﻦ ﺳﻴﺄﺗﻮﻥ ﺑﺎﺳﻤﻲ ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺃﻧﺎ ﻫﻮ ﻭﺍﻟﻮﻗﺖ ﻗﺪ ﻗﺮﺏ ﻓﻼ ﺗﺘﺒﻌﻮﻫﻢ ٣٧ ﻭﻣﺘﻰ ﺳﻤﻌﺘﻢ ﺑﺤﺮﻭﺏ ﻭﺃﺧﺒﺎﺭ ﺣﺮﻭﺏ ﻓﻼ ﺗﺮﺗﺎﻋﻮﺍ ﻷﻥ ﻫﺬﻩ ﻻ ﺑﺪ ﺃﻥ ﺗﻜﻮﻥ ﻭﻟﻜﻦ ﻟﻴﺲ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻤﻨﺘﻬﻰ ٣٨ ﻷﻥ ﺃُﻣَّﺔً ﺗﻘﻮﻡ ﻋﻠﻰ ﺃُﻣَّﺔ ﻭﻣﻤﻠﻜﺔً ﻋﻠﻰ ﻣﻤﻠﻜﺔ ٣٩ ﻭﺗﻜﻮﻥ ﺯﻻﺯﻝ ﻓﻲ ﺃﻣﺎﻛﻦ ﻭﺗﻜﻮﻥ ﻣﺠﺎﻋﺎﺕ ﻭﺃﻭﺑﺌﺔ ﺭﺅﻭﺱ ﺃﻭﺟﺎﻉ ﻫﺬﻩ ﻣﺒﺘﺪﺃ ﺍﻷﻭﺟﺎﻉ ٤٠ ﻭﺣﻴﻨﺌﺬ ﻳﺴﻠﻤﻮﻧﻜﻢ ﺇﻟﻰ ﺿﻴﻖ ﻭﻳﻘﺘﻠﻮﻧﻜﻢ ﻭﺗﻜﻮﻧﻮﻥ ٤١ ﻣﺒﻐﻀﻴﻦ ﻟﺠﻤﻴﻊ ﺍﻷُﻣَﻢ ﻣﻦ ﺃﺟﻞ ﺍﺳﻤﻲ ﻭﺣﻴﻨﺌﺬ ﻳﻌﺜﺮ ﻛﺜﻴﺮﻭﻥ ﻭﻳﺴﻠﻤﻮﻥ ﺑﻌﻀﻬﻢ ﺑﻌﻀﺎً ﻭﻳﺒﻐﻀﻮﻥ ﺑﻌﻀﻬﻢ ٤٢ ٤٣ ﺑﻌﻀﺎً ٭ ﻭﻳﻘﻮﻡ ﺃﻧﺒﻴﺎﺀ ﻛﺬﺑﺔ ﻛﺜﻴﺮﻭﻥ ﻭﻳﻀﻠﻮﻥ ﻛﺜﻴﺮﻳﻦ ٤٤ ﻭﻟﻜﺜﺮﺓ ﺍﻹﺛﻢ ﺗﺒﺮﺩ ﻣﺤﺒﺔ ﺍﻟﻜﺜﻴﺮﻳﻦ ٭ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﻠﺐ ﻫﺬﺍ ﻳﺨﻠﺺ ٤٥ ﻭﻳﻜﺮﺯ ﻫﺬﺍ ﺇﻧﺠﻴﻞ ﺍﻟﻤﻠﻜﻮﺕ ﻓﻲ ﻛﻞ ﺍﻟﻤﺴﻜﻮﻧﺔ ﺷﻬﺎﺩﺓ ﻟﺠﻤﻴﻊ ﺍﻷُﻣَﻢ ﻭﺣﻴﻨﺌﺬ ﻳﺄﺗﻲ ﺍﻟﻤﻨﺘﻬﻰ ٤٦ ﻭﻳﺄﺗﻲ ﺃﻧﺎﺱ ﻛﺜﻴﺮﻭﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺸﺎﺭﻕ ﻭﺍﻟﻤﻐﺎﺭﺏ ٤٧ ﻭﻳﺘﻜﺌﻮﻥ ﻣﻊ ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﻳﻌﻘﻮﺏ ﻓﻲ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ٤٨ ﻭﺃﻣﺎ ﺃﺑﻨﺎﺀ ﺍﻟﻤﻠﻜﻮﺕ ﻓﻴُﻠﻘَﻮﻥ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻈُّﻠﻤَﺔ ﺍﻟﺨﺎﺭﺟﺔ ﻫﻨﺎﻙ ﻳﻜﻮﻥ ﺍﻟﺒُﻜﺎ ﻭﺻَﺮﻑ ﺍﻷﺳﻨﺎﻥ

49 ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻳﺴﻮﻉ ﻟﻘﺎﺋﺪ ﺍﻟﻤﺌﺔ ﺍﺫﻫﺐ ﻭﻛﻤﺎ ﺁﻣﻨﺖ ﻳﻜﻮﻥ ﻟﻚ ﻓﺸﻔﻲ ﻏﻼﻣﻪ ﻓﻲ ﺗﻠﻚ

Digitized by Google

50 ٥٠ : ٥٠ ٠ ٠

نبي مبعثه فيصدقه : إذا جاء كان من أهل الكتاب : أخبر الله ٥
6 عز وجل أنهم يعرفون محمدا صلى الله عليه وسلم : كما يعرفون أبناءهم : ثم
قال : ثم أوجب : فإنهم لا يؤمنون به : ثم قال لنبيه صلى الله عليه وسلم :
7 ثم ضرب لكفار مكة مثلا : فقال عز وجل : ولو نزلنا عليك كتابا في
8 قرطاس فلمسوه بأيديهم . يعني أهل مكة : لقالوا : ما هذا إلا سحر
مبين : ثم قال : وقالوا لولا أنزل عليه ملك : يعني جبريل عليه السلام :
9 فيكون معنا نذيرا : ثم قال : ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر . يقول : لو
10 أنزلنا ملكا فعاينوه لماتوا جميعا . ثم قال : ولو جعلناه ملكا لجعلناه
رجلا : فيقول : لو أنزلنا ملكا فعاينوه لماتوا : ولو أنزلنا رجلا لقالوا :
11 ما هذا إلا بشر مثلكم . ثم قال : ولقد استهزئ برسل من قبلك :
12 يقول : كما استهزأ بك قومك : كذلك استهزأ برسل من قبلك : ثم
13 قال : قل لمن ما في السموات والأرض . يقول : قل لأهل مكة : لمن
ما في السموات والأرض : فإن قالوا : لله . فقل : أفلا تتقون الله
14 فتخافوه . ثم قال : قل أغير الله أتخذ وليا : يقول : أفغير الله
15 أعبد : فاطر السموات والأرض . يقول : خالق السموات والأرض : ثم
قال : وهو يطعم ولا يطعم . يقول : يرزق ولا يرزق : ثم قال : قل
16 17 إني أمرت أن أكون أول من أسلم . يقول : أول من وحد الله : ثم قال :
ولا تكونن من المشركين : يقول : لا تكونن على دين المشركين : ثم
18 قال : قل أي شيء أكبر شهادة . ثم قال : الله . ثم قال : قل
الله شهيد بيني وبينكم : ثم قال : وأوحي إلي هذا القرآن لأنذركم

Digitized by Google

19 וְכֹל מִמֶּנּוּ לְבַדּוֹ הָיָה: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הַתַּלְמִידִים כִּי הוּא הִתְפַּלֵּל
20 בַּמָּקוֹם הַהוּא וְלֹא יָצָא מִשָּׁם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה נָא אַתָּה יָשַׁבְתָּ
21 בַּמִּדְבָּר וְאֵין לָנוּ מַה לֶּאֱכֹל: וְעַתָּה אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה
22 וְאֵין לָנוּ מַיִם לִשְׁתּוֹת: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה נָא הַמַּיִם הַקָּרִים
23 הַלָּלוּ אֲשֶׁר יָצְאוּ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהִנֵּה הֵם מֻנָּחִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה:
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְפַּלֵּל הוּא לְבַדּוֹ וְהַתַּלְמִידִים הָיוּ עִמּוֹ לְבַדָּם:
24 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַאִם אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת
כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ
25 הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב
26 אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הִנֵּה נָא הַמַּיִם
הַקָּרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יָצְאוּ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהִנֵּה הֵם מֻנָּחִים
27 בַּמָּקוֹם הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת
28 כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא
כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב אֶל
29 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ
30 מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא
נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם
31 נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין
לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם
32 אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם
הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם:
33 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת
כִּי אִם נָשׁוּב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ
הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא נָמוּת כִּי אִם נָשׁוּב
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָצָאנוּ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הֲלֹא כִּי אֵין לָנוּ

Digitized by Google

34 ܒܢ ܒܥܒܕܝ ܡܝܟܐܝܠ ܕܐ ܝܗܒ ܠܟ ܘ ܡܐ ܕܚܫܒ ܠܟ ܠܡܗܘ ܠܡܐ
35 ܝܗܒ ܠܟ ܠܡܗܘ ܕܐ ܡܐ ܕܚܫܒ ܠܟ ܠܡܗܘ ܠܡܐ

10 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד
ובין המזבח ונתת שמה מים׃ 11 וירחצו אהרן ובניו ממנו את
12 ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא
ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃
13 וירחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חקת עולם
14 לו ולזרעו לדרתם׃ ס וזה תעשה אתם קדש קדשים כל הנגע
15 במזבח יקדש ועשית עליו את כפרתיו׃ ס ויאמר יהוה אל
16 משה לאמר׃ כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו
17 איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד
18 אתם׃ זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃
19 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת
20 יהוה׃ הרש לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת
21 את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ס ויקח יהוה אל
22 משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת
23 אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃ ס ואתה
24 קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות ובשם בשמו חמשים

Digitized by Google

25 ויכלו לחתוך את הבשר אל תוך הסיר : ויעלו : ויצק
26 לפניהם . ויהי אחרי העלות המנחה . ויבא העם
ירושלים : ויהי שלמה מקבץ את כל ישראל .
27 ויבנה בחצרות הבית ובחדרים ובמקום : ויעש
בכל אשר צוה את דויד אביו : ויעמד הכהנים
28 על עמדתם : ויעשו כן הלוים . ויעמד כל העם :
29 ויסדו את הבית . ויהי אחרי כל זאת : ויבא
שישק מלך מצרים : וילכד ערים בחומה
30 ויבא יהודה . ויעש שלמה הרע בעיני יהוה :
ויתגבר על אחיו . ויעש שלמה ברית עם בת
31 פרעה : ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר
דויד עד כלתו לבנות את ביתו : ואת בית
32 יהוה : ואת חומת ירושלים סביב . ויהי זבח
33 שלמה : ואת עלותיו אשר יעלה בית יהוה .
34 ויקטר על המזבח : ויעמד הכהנים על עמדם :
35 ויהי אחרי כן . ויבא אל בית יהוה : ויעמד
36 ויחזק . ויסגר : ויבא אל בית יהוה : ויעמד
37 ויחזק ויסגר : ויכלו את הבית : ויעש שלמה
38 ויכל לבנות את ביתו : ויבא אל בית יהוה :

Digitized by Google

בחבלי ארץ מולדתי ונחלתי תהיה לי : אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי : שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט .

מזמור ל .

1 מזמור לדוד : אליך יי קראתי צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ואהיה כיורדי בור : שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך .

2 אל תמשכני עם רשעים ועם פועלי און דברי שלום את רעיהם והרעה בלבבותם . תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם . כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם . כי לא יבינו אל פעלות יי ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם . ברוך יי כי שמע קול תחנוני : יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אודנו . יי עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא . הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם .

מזמור לא .

1 שיר חנכת הבית לדוד . ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי : יי אלהי שועתי אליך ותרפאני : יי העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו . כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה . ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם : יי ברצונך העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל . אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן : מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך : שמע יי וחנני יי היה עזר לי . הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה . למען יזמרך כבודי ולא ידם יי אלהי לעולם אודך .

Digitized by Google

12 ... ...

כלו: ויאמר יעקב ראה כי לא על־אודות אמי נתן יהוה לי את־הבנות ואת־בניהן הבנות בניי הן ובניהן בניי הם: ועתה לכה אכרתה־נא ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על־הגל: ויקרא־לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על־כן קרא־שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יפרד יהוה ביני וביניך כי־נסתר אחד מרעהו: אם־תענה את־בנתי ואם־תקח נשים על־בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד־בינו וביניך: ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך: עד הגל הזה והמצבה אם־אני לא־אעבר אליך את־הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליו בהר: ויקם לבן בבקר ישכם ויישק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו־בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם־המקום ההוא מחנים: וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר עד־עתה: ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא־חן בעיניך: וישבו המלאכים אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את־העם אשר־אתו ואת־הצאן ואת־הבקר ואת־הגמלים לשני מחנות: ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן־יבא והכני אם־על־בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את־זרעך כחול הים אשר לא־יספר מרב: ויהי־שם בלילה ההוא ויקח משם את־אשר־לו: ויעבר את־מנחה על־פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה: ויקם בלילה ההוא ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחותיו ואת־אחד עשר ילדיו ויעבר את־מעבר יבק: ויקחם ויעבירם את־הנחל ויעבר את־אשר־לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף־ירכו ותקע כף־ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־ברכתני: ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל: ושאל יעקב והגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם־המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי: ויזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו: על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף־ירך יעקב בגיד הנשה:

Digitized by Google

39 ـتـنـ ـخـنـخـ ـنـ ـنـهـ ـخـ ـنـهـ ـخـهـمـ ـجـهـ ـكـهـ ـنـهـ ـنـهـ ـخـنـخـ ـتـنـ
40 ـجـهـ : ـهـجـهـ ـجـهـ ـكـنـكـ ـنـنـهـ ـكـنـكـ ـجـنـ .* ـهـ ـكـ ـنـهـ ـنـهـ
41 ـكـهـمـنـكـجـهـ : ـتـكـنـجـهـ ـخـهـ ـنـنـهـ ـنـهـجـهـ ـخـهـ .* ـهـ ـنـ ـنـهـ
ـخـكـهـ : ـخـهـ ـنـهـمـهـ ـنـنـهـ ـنـهـ ـنـهـ ـكـجـهـ : ـكـ ـنـنـهـ ـنـهـ
42 ـنـخـنـ .* ـهـجـ ـهـ ـنـجـنـ ـكـهـ ـهـ ـكـ ـهـنـهـمـهـ ـنـهـ ـهـ ـهـ :
ـهـ ـهـهـ ـكـ ـنـهـ ـنـنـ ـهـهـ ـهـهـ ـهـهـ ـهـهـ ـهـهـ ـهـهـ .*
43 ـنـ ـهـ ـهـنـكـ ـكـ ـنـخـ . ـهـهـهـهـ . ـهـ ـهـ ـهـ ـكـ ـهـنـخـ
44 ـكـنـ : ـنـ ـخـ ـنـ ـكـ ـخـنـخـ ـنـخـ : ـنـنـ ـكـخـنـ :* ـنـهـ
45 ـنـخـنـكـ ـكـ ـهـنـ : ـهـهـنـهـ ـكـ ـخـهـ .* ـهـ ـنـكـ ـنـهـنـكـ
ـكـ : ـهـهـهـ . ـهـ ـهـ ـكـ ـنـهـ ـكـنـ ـكـ ـنـ ـهـنـخـ : ـنـ ـنـ ـخـ
46 ـنـنـخـ ـنـكـ : ـنـهـ ـكـنـهـنـ :* ـنـهـ ـكـنـهـنـ ـكـ ـهـنـ :
47 ـهـنـهـ ـكـ ـخـهـ .* ـهـ ـنـهـ ـنـجـنـكـ ـكـ : ـهـ . ـهـ ـهـ ـكـ
ـنـهـ ـنـهـ ـكـ ـنـهـ ـنـ ـنـ ـن

2 ... ...

19 זכרון. * ופקדתי עון : כל : הלבש : כל : הלבש : כל
הלבוש : אלו הלבושים קלקלתי : כל הלבוש : עבד לבוש
20 הלבוש. * ולא : בנו : מעבד : שלחנו : לא : הלכו : אלו
21 הלכו אל הלכתם. * בשמר לא שב : מעבד : שב : בו : שב
שמרו לא. על כן בנו על מעבד : אלו לשמרו : מעשו
22 לא השמרו : שמרו : אלו הלכו אלהים : אלו לשבר
השלך : אלו : אלו לא שמרו לא. וגם על לשבר
23 לשלך. * שב לא בשמר השמרתם מעבד לשם : אלו שלך
24 לשלח. * לשלח : השלח לשלחו : השלח לשלחו זכרון. * לשמרו
לא מעשו אלו בשמר מעבד לשם : אלו . שלח שלח
שב : אלו שלך לשלח לשלח שב לשלחו לשלחו השלח
25 לשלחו זכרון. * ושמר אל לשמר השלח לשלחו : אלו
26 זו שלחו לשלחתם זכרון לשלך. * השלח : אלו שלחו
27 השלח אל : אלו : שלחו לשלח : אלו לשלח : * שב לא
לשם בשמר : מעבד לשם : לשם שלחו : אלו לא שמרו : כל
28 לשם זכרון : לו מעד לשב שמרו לשם זכרון. * אלו
29 לשלחו : אל שם שלח לו מעד אלהים. * שלו בשמר מעבד :
אשם אלו לא לשם : לשם שב : אל שלחו : זו שלו : זו שלו :
זו זלו : זו זשו : זו שלחו : זו שלחו : זו שלחו : משלח
30 משלח השלח :* אלו אלהים שב לשלו אשו לשלו : שלו :
אלו : אלשלו : אלשלו : אלשלו : אלשלו : אלשלו : אלשלו :

Digitized by Google

31 ...: ... ...

... ...
... ...
... ...

4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעלם על דברתי מלכי צדק׃
5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים׃ ידין בגוים מלא
6 גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃ מנחל בדרך ישתה על כן
7 ירים ראש׃

8 הללויה אודה יהוה בסוד ישרים ועדה׃ גדולים מעשי יהוה
9 דרושים לכל חפציהם׃ הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃
10 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה׃ טרף נתן ליראיו יזכר
לעולם בריתו׃ כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃
11 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃ סמוכים לעד
לעולם עשוים באמת וישר׃ פדות שלח לעמו צוה לעולם
12 בריתו קדוש ונורא שמו׃ ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב
13 לכל עושיהם תהלתו עמדת לעד׃

14 אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד׃ גבור בארץ
15 יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃ הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת
16 לעד׃ זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃ טוב איש
17 חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃ כי לעולם לא ימוט לזכר

Digitized by Google

٣٥٣٥٣٥

116 ⁘ ⁘ ⁘

11 حجم نمنم حمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم ؛* مم نمنم نمم نمنم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم .

12 مممنمنم نمنم مممنم مم نمنم : نمنم مم مممنم : نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم .

13 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم .

14 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم .* نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

15 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

16 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

17 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

18 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

19 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

20 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

21 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

22 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

23 نمنم مممنم نمم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم
نمنم نمنم نمنم مم نمنم : نمنم مممنم نمم مم نمنم مممنم نمم مم

Digitized by Google

24 וְדָוִד יֹשֵׁב בֵּין שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל־גַּג הַשַּׁעַר אֶל־הַחוֹמָה וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ׃
25 וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיַּגֶּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אִם־לְבַדּוֹ עַל־פִּיו מְבַשֹּׂרָה בְּיָדוֹ וְהָלוֹךְ יָהֵל׃ וַיַּרְא הַצֹּפֶה אִישׁ רָץ אַחֵר
וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה אֶל־הַשַּׁעַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם־זֶה מְבַשֵּׂר׃
26 וַיַּרְא הַצֹּפֶה אֶת־הָרָץ הָאַחֲרוֹן וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה אֶל־הַשַּׁעַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ גַּם־זֶה מְבַשֵּׂר׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ טוֹב אִישׁ טוֹבָה הוּא וּבְשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא׃
27 וַיֹּאמֶר הַצֹּפֶה אֶת־מְרוּצַת הָרִאשׁוֹן נִרְאֶה כְּמְרוּצַת אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר אִישׁ טוֹב הוּא וּבְשׂוֹרָה טוֹבָה
יָבוֹא׃
28 וַיִּקְרָא אֲחִימַעַץ וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אַפַּיִם אָרְצָה וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סָגַר
29 אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָשְׂאוּ אֶת־יָדָם בַּאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם
אֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְכֹל הַקָּמִים עָלֶיךָ לָרָעָה כַּנַּעַר׃ וַיִּדֹּם הַכּוּשִׁי׃
30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִתְיַצַּב וְעֲמֹד פֹּה וַיִּתְיַצָּב וַיַּעֲמֹד׃
31 וְהִנֵּה הַכּוּשִׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי יְבֹרַךְ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־שְׁפָטְךָ יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל־הַקָּמִים עָלָיו׃
32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַכּוּשִׁי הֲשָׁלוֹם לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי יִהְיוּ כְּנַעַר אֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְכֹל הַקָּמִים
עָלָיו לָרָעָה׃
33 וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל־עֲלִיַּת הַשַּׁעַר וַיִּבְךְּ וְכֹה אָמַר בְּלֶכְתּוֹ בֵּן אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְּנִי אַבְשָׁלוֹם מִי יִתֵּן מוּתִי
אֲנִי תַחְתֶּיךָ אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְּנִי׃

19 1 וַיֻּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בּוֹכֶה וַיִּתְאַבֵּל עַל־אַבְשָׁלוֹם׃

Digitized by Google

36 הַטֵּ֣ה לִבִּ֣י אֶל־עֵדְוֹתֶ֑יךָ וְאַל־אֶל־בָּ֝צַ֗ע׃ הַעֲבֵ֣ר עֵ֭ינַי מֵרְא֣וֹת שָׁ֑וְא
בִּדְרָכֶ֖ךָ חַיֵּֽנִי׃ הָקֵ֣ם לְעַבְדְּךָ֣ אִמְרָתֶ֑ךָ אֲשֶׁ֖ר לְיִרְאָתֶֽךָ׃ הַעֲבֵ֣ר
חֶרְפָּתִ֣י אֲשֶׁר־יָ֭גֹרְתִּי כִּ֣י מִשְׁפָּטֶ֑יךָ טוֹבִ֝֗ים׃ הִנֵּ֣ה תָא֭וִיתִי לְפִקֻּדֶ֑יךָ
בְּצִדְקָתְךָ֖ חַיֵּֽנִי׃ וְיָבֹ֣אוּנִי חֲ֭סָדֶךָ יְהוָ֑ה תְּשׁוּעָתְךָ֥ כְאִמְרָתֶֽךָ׃ וְאֶֽעֱנֶ֥ה
חוֹרְפִ֑י דָּ֝בָ֗ר כִּ֣י בָטַ֣חְתִּי בִדְבָרֶֽךָ׃ וְאַל־תַּצֵּ֣ל מִפִּ֣י דְבַר־אֱמֶ֑ת עַד־מְאֹ֥ד
לְמִשְׁפָּטְךָ֖ יִחָֽלְתִּי׃ וְאֶשְׁמְרָ֣ה תּוֹרָתְךָ֑ תָּ֝מִ֗יד לְעוֹלָ֥ם וָעֶֽד׃ וְאֶתְהַלְּכָ֥ה
בָ֝רְחָבָ֗ה כִּ֣י פִקֻּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָ֣ה בְעֵדְוֹתֶ֣יךָ נֶ֑גֶד וְלֹ֖א אֵב֣וֹשׁ
וָאָשִׁ֣יחָה אֶל־מִצְוֹתֶ֑יךָ אֲשֶׁ֖ר אָהָֽבְתִּי׃ וְאֶשָּׂ֣א כַפַּ֣י אֶל־מִצְוֹתֶ֑יךָ אֲשֶׁ֖ר
אָהָ֣בְתִּי וְאָשִׂ֣יחָה בְּחֻקֶּֽיךָ׃ זְכֹר־דָּבָ֥ר לְעַבְדֶּ֑ךָ עַ֝֗ל אֲשֶׁ֣ר יִחַלְתָּֽנִי׃ זֹ֣את
נֶחָמָתִ֣י בְעָנְיִ֑י כִּ֥י אִמְרָתְךָ֖ חִיָּתְנִֽי׃ זֵדִ֥ים הֱלִיצֻ֗נִי עַ֣ד מְאֹ֑ד מִתּוֹרָתְךָ֥
לֹ֝֗א נָטִֽיתִי׃ זָכַ֣רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֣יךָ מֵעוֹלָ֑ם יְהוָ֥ה וָאֶתְנֶחָֽמְתִּי׃ זַלְעָפָ֣ה
אֲחָזַ֣תְנִי מֵרְשָׁעִ֑ים עֹזְבֵ֖י תּוֹרָתֶֽךָ׃ זְמִרוֹתֶ֣יךָ הָיוּ־לִ֣י חֻקִּ֑ים בְּבֵ֖ית
מְגוּרָֽי׃ זָכַ֣רְתִּי בַלַּ֣יְלָה שִׁמְךָ֑ יְהוָ֥ה וָאֶשְׁמֹֽרָה׃ זֹ֣את הָ֭יְתָה לִּ֑י כִּ֖י
פִקֻּדֶ֣יךָ נָצָֽרְתִּי׃ חֶלְקִ֣י יְהוָ֑ה אָ֝מַ֗רְתִּי לִשְׁמֹ֣ר דְּבָרֶֽיךָ׃ חִלִּ֣יתִי פָנֶ֣יךָ
בְכָל־לֵ֑ב חָ֝נֵּ֗נִי כְּאִמְרָתֶֽךָ׃ חִשַּׁ֣בְתִּי דְרָכָ֑י וָאָשִׁ֥יבָה רַגְלַ֝֗י אֶל־עֵדְוֹתֶֽיךָ׃
חַשְׁתִּ֣י וְלֹ֣א הִתְמַהְמָ֑הְתִּי לִשְׁמֹ֖ר מִצְוֹתֶֽיךָ׃ חֶבְלֵ֣י רְ֭שָׁעִים עִוְּדֻ֑נִי תּוֹרָתְךָ֥
לֹ֝֗א שָׁכָֽחְתִּי׃ חֲצוֹת־לַ֣יְלָה אָק֑וּם לְהוֹד֥וֹת לָ֝֗ךְ עַ֣ל מִשְׁפְּטֵ֣י צִדְקֶֽךָ׃
חָבֵ֣ר אָנִ֑י לְכָל־אֲשֶׁ֖ר יְרֵאוּךָ֣ וּלְשֹׁמְרֵ֣י פִקּוּדֶֽיךָ׃ חַסְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה מָלְאָ֑ה
לַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ טוֹב֣ עָ֭שִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ֑ יְהוָ֥ה כִּדְבָרֶֽךָ׃ טוּב־טַ֣עַם
וָדַ֑עַת לַ֝מִּצְוֹתֶ֗יךָ הֶאֱמָֽנְתִּי׃ טֶ֣רֶם אֶעֱנֶ֑ה אֲנִ֥י שֹׁגֵ֗ג וְעַתָּ֥ה אִמְרָתְךָ֥
שָׁמָֽרְתִּי׃ טוֹב־אַ֣תָּ וּמֵטִ֑יב לַ֝מְּדֵ֗נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ טָפְלָ֣ה עָלַ֣י שֶׁ֑קֶר אֲנִ֥י
בְ֝כָל־לֵ֗ב אֶצֹּ֣ר פִּקּוּדֶֽיךָ׃ טָפַ֣שׁ כַּ֭חֵלֶב לִבָּ֑ם אֲנִ֥י תּוֹרָתְךָ֥ שִׁעָֽשֻׁעְתִּי׃
טוֹב־לִ֣י כִּֽי־עֻ֭נֵּיתָ לְמַ֣עַן אֶלְמַ֑ד חֻקֶּֽיךָ׃ טוֹב־לִ֥י תּוֹרַת־פִּ֝֗יךָ מֵאַלְפֵ֣י זָהָ֣ב
וָכָֽסֶף׃ יָדֶ֣יךָ עָ֭שׂוּנִי וַיְכוֹנְנ֑וּנִי הֲבִינֵ֥נִי וְאֶלְמְדָ֥ה מִצְוֹתֶֽיךָ׃ יְרֵאֶ֣יךָ יִרְא֣וּנִי
וְיִשְׂמָ֑חוּ כִּ֖י לִדְבָרְךָ֣ יִחָֽלְתִּי׃ יָדַ֣עְתִּי יְהוָ֑ה כִּי־צֶ֥דֶק מִ֝שְׁפָּטֶ֗יךָ וֶאֱמוּנָ֥ה
עִנִּיתָֽנִי׃ יְהִי־נָ֣א חַסְדְּךָ֣ לְנַחֲמֻ֑נִי כְּאִמְרָתְךָ֥ לְעַבְדֶּֽךָ׃ יְרַחֲמֻ֣נִי רַחֲמֶ֣יךָ
וְאֶחְיֶ֑ה כִּ֖י תּוֹרָתְךָ֣ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ יֵבֹ֣שׁוּ זֵדִ֑ים כִּ֤י שֶׁ֥קֶר עִוְּתוּנִ֗י אֲנִ֤י
אָשִׂ֥יחַ בְּפִקּוּדֶֽיךָ׃ יָשׁ֣וּבוּ לִ֭י יְרֵאֶ֑יךָ וְיֹדְעֵ֖י עֵדְוֹתֶֽיךָ׃ יְהִי־לִבִּ֣י תָמִ֣ים
בְּחֻקֶּ֑יךָ לְ֝מַ֗עַן לֹ֣א אֵב֣וֹשׁ׃ כָּלְתָ֣ה לִ֭תְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁ֑י לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּי׃
כָּלוּ֣ עֵינַ֣י לְאִמְרָתֶ֑ךָ לֵ֝אמֹ֗ר מָתַ֣י תְּנַחֲמֵֽנִי׃ כִּֽי־הָיִ֣יתִי כְנֹ֣אד בְּקִיטֹ֑ר חֻקֶּ֖יךָ
לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃ כַּמָּ֣ה יְמֵ֣י עַבְדֶּ֑ךָ מָתַ֤י תַּ֥עֲשֶׂה בְרֹדְפַ֗י מִשְׁפָּֽט׃ כָּ֭רוּ לִ֣י
זֵדִ֑ים שִׁ֝֗יחוֹת אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־כְתוֹרָתֶֽךָ׃ כָּל־מִצְוֹתֶ֣יךָ אֱמוּנָ֑ה שֶׁ֥קֶר רְ֝דָפ֗וּנִי
עָזְרֵֽנִי׃ כִּמְעַ֣ט כִּלּ֣וּנִי בָאָ֑רֶץ וַ֝אֲנִ֗י לֹֽא־עָזַ֥בְתִּי פִקּוּדֶֽיךָ׃ כְּחַסְדְּךָ֥
חַיֵּ֑נִי וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה עֵדוּת֥ פִּיךָֽ׃ לְעוֹלָ֣ם יְהוָ֑ה דְּ֝בָרְךָ֗ נִצָּ֥ב בַּשָּׁמָֽיִם׃ לְדֹ֣ר
וָדֹ֑ר אֱמוּנָתֶ֗ךָ כּוֹנַ֥נְתָּ אֶ֝רֶץ וַתַּעֲמֹֽד׃ לְ֭מִשְׁפָּטֶיךָ עָמְד֣וּ הַיּ֑וֹם כִּ֖י הַכֹּ֣ל
עֲבָדֶֽיךָ׃ לוּלֵ֣י תּוֹרָתְךָ֣ שַׁעֲשֻׁעָ֑י אָ֥ז אָבַ֝֗דְתִּי בְּעָנְיִֽי׃ לְעוֹלָ֣ם לֹֽא־אֶשְׁכַּ֑ח
פִּקּוּדֶ֖יךָ כִּ֣י בָ֣ם חִיִּיתָֽנִי׃ לְךָ֣ אֲנִ֣י הוֹשִׁיעֵ֑נִי כִּ֖י פִקּוּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃ לִ֭י
קִוּ֣וּ רְשָׁעִ֑ים לְאַבְּדֵ֑נִי עֵ֝דְוֹתֶ֗יךָ אֶתְבּוֹנָֽן׃ לְכָל־תִּכְלָ֣ה רָאִ֑יתִי קֵ֥ץ רָ֝חָ֗ב
מִצְוָתְךָ֥ מְאֹֽד׃ מָ֭ה אָהַ֣בְתִּי תּוֹרָתֶ֑ךָ כָּל־הַ֝יּ֗וֹם הִ֣יא שִׂיחָתִֽי׃ מֵאֹיְבַ֣י
תְּחַכְּמֵ֑נִי מִצְוָתְךָ֥ כִּֽי־לְ֝עוֹלָ֗ם הִ֣יא לִֽי׃ מִכָּל־מְלַמְּדַ֣י הִשְׂכַּ֑לְתִּי כִּ֖י עֵדְוֹתֶ֣יךָ
שִׂיחָ֣ה לִֽי׃ מִזְּקֵנִ֣ים אֶתְבּוֹנָ֑ן כִּ֖י פִקּוּדֶ֣יךָ נָצָֽרְתִּי׃ מִכָּל־אֹ֭רַח רָ֣ע כָּלִ֑אתִי
לְמַ֖עַן אֶשְׁמֹ֣ר דְּבָרֶֽךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶ֣יךָ לֹ֣א סָ֑רְתִּי כִּֽי־אַ֝תָּ֗ה הוֹרֵתָֽנִי׃ מַה־נִּמְלְצ֣וּ
לְחִכִּ֑י אִמְרָתֶ֗ךָ מִדְּבַ֣שׁ לְפִֽי׃ מִפִּקּוּדֶ֣יךָ אֶתְבּוֹנָ֑ן עַל־כֵּ֥ן שָׂנֵ֝֗אתִי כָּל־אֹ֣רַח
שָֽׁקֶר׃ נֵ֣ר לְרַגְלִ֣י דְבָרֶ֑ךָ וְא֖וֹר לִנְתִיבָתִֽי׃ נִשְׁבַּ֣עְתִּי וָאֲקַיֵּ֑מָה לִ֝שְׁמֹ֗ר
מִשְׁפְּטֵ֣י צִדְקֶֽךָ׃ נֶעֱנֵ֣יתִי עַד־מְאֹ֑ד יְהוָ֥ה כִּ֝דְבָרְךָ֗ חַיֵּֽנִי׃ נִדְבוֹת֣ פִּ֭י רְצֵ֣ה
נָ֑א יְהוָ֥ה וּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ לַמְּדֵֽנִי׃ נַפְשִׁ֣י בְכַפִּ֑י תָּ֝מִ֗יד וְתוֹרָתְךָ֥ לֹֽא־שָׁכָֽחְתִּי׃
נָתְנ֣וּ רְשָׁעִ֣ים פַּ֑ח וּ֝מִפִּקּוּדֶ֗יךָ לֹ֣א תָעִֽיתִי׃ נָחַ֣לְתִּי עֵדְוֹתֶ֣יךָ לְעוֹלָ֑ם כִּֽי־שְׂשׂ֖וֹן
לִבִּ֣י הֵֽמָּה׃ נָטִ֣יתִי לִבִּ֣י לַעֲשׂ֣וֹת חֻקֶּ֑יךָ לְעֵ֖קֶב לְנֶֽצַח׃ סֵעֲפִ֣ים שָׂנֵ֑אתִי
וְתוֹרָתְךָ֥ אָהָֽבְתִּי׃ סִתְרִ֣י וּמָגִנִּ֑י אָ֝תָּ֗ה לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּי׃ סוּרוּ־מִ֭מֶּנִּי מְרֵעִ֑ים
וְאֶצְּרָ֖ה מִצְוֹ֣ת אֱלֹהָֽי׃ סָמְכֵ֣נִי כְאִמְרָתְךָ֣ וְאֶחְיֶ֑ה וְאַל־תְּבִישֵׁ֥נִי מִ֝שִׂבְרִֽי׃
סְעָדֵ֣נִי וְאִוָּשֵׁ֑עָה וְאֶשְׁעָ֖ה בְּחֻקֶּ֣יךָ תָמִֽיד׃ סָלִ֣יתָ כָּל־שֹׁגִ֣ים מֵחֻקֶּ֑יךָ כִּֽי־שֶׁ֖קֶר
תַּרְמִיתָֽם׃ סִגִים֮ הִשְׁבַּ֪תָּ כָּל־רִשְׁעֵ֫י־אָ֥רֶץ לָכֵ֥ן אָהַ֥בְתִּי עֵדְוֹתֶֽיךָ׃ סָמַ֣ר מִפַּחְדְּךָ֣
בְשָׂרִ֑י וּ֝מִמִּשְׁפָּטֶ֗יךָ יָרֵֽאתִי׃ עָשִׂ֣יתִי מִשְׁפָּ֣ט וָצֶ֑דֶק בַּל־תַּנִּיחֵ֥נִי לְעֹשְׁקָֽי׃
עֲרֹב־עַבְדְּךָ֣ לְטוֹב֑ אַל־יַעַשְׁקֻ֖נִי זֵדִֽים׃ עֵינַ֣י כָּלְי֣וּ לִ֭תְשׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַ֣ת צִדְקֶֽךָ׃
עֲשֵׂ֣ה עִם־עַבְדְּךָ֣ כְחַסְדֶּ֑ךָ וְחֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃ עַבְדְּךָ֣ אָ֑נִי הֲבִינֵ֥נִי וְ֝אֵדְעָ֗ה עֵדוֹתֶֽיךָ׃
עֵ֣ת לַעֲשׂ֣וֹת לַיהוָ֑ה הֵפֵ֖רוּ תּוֹרָתֶֽךָ׃ עַל־כֵּ֤ן אָהַ֣בְתִּי מִצְוֹתֶ֑יךָ מִ֝זָּהָ֗ב וּמִפָּ֥ז׃
עַל־כֵּ֤ן כָּל־פִּקּוּדֵ֣י כֹ֭ל יִשָּׁ֑רְתִּי כָּל־אֹ֖רַח שֶׁ֣קֶר שָׂנֵֽאתִי׃ פְּלָאוֹתֶ֣יךָ עֵדוֹתֶ֑יךָ
עַל־כֵּ֖ן נְצָרָתַ֣תְּנַפְשִֽׁי׃ פֵּת֣חַ דְּבָרֶ֣יךָ יָאִ֑יר מֵבִ֥ין פְּתָיִ֝֗ים׃ פִּ֤יתַחְתִּי וָאֶשְׁאָ֑פָה
כִּ֖י לְמִצְוֹתֶ֣יךָ יָאָֽבְתִּי׃ פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחָנֵּ֑נִי כְּמִשְׁפָּט֖ לְאֹהֲבֵ֣י שְׁמֶֽךָ׃ פְּעָמַ֣י
כּוֹנֵ֣ן בְּאִמְרָתֶ֑ךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּ֖י כָּל־אָ֣וֶן׃ פְּדֵ֣נִי מֵעֹ֣שֶׁק אָדָ֑ם וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה
פִּקּוּדֶֽיךָ׃ פָּנֶ֣יךָ הָאֵ֣ר בְּעַבְדֶּ֑ךָ וְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ פַּלְגֵי־מַ֣יִם יָרְד֣וּ עֵינָ֑י
עַל־לֹ֖א שָׁמְרוּ־תוֹרָתֶֽךָ׃ פָּקַ֣ד יְהוָ֑ה עֵ֝דְוֹתֶ֗יךָ נִצָּ֥ב בַּשָּׁמָֽיִם׃ פִּ֭יתַחְתִּי
וָאֶשְׁאָ֑פָה כִּ֖י לְמִצְוֹתֶ֣יךָ יָאָֽבְתִּי׃ פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחָנֵּ֑נִי כְּמִשְׁפָּט֖ לְאֹהֲבֵ֣י שְׁמֶֽךָ׃
פְּעָמַ֣י כּוֹנֵ֣ן בְּאִמְרָתֶ֑ךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּ֖י כָּל־אָ֣וֶן׃ פְּדֵ֣נִי מֵעֹ֣שֶׁק אָדָ֑ם וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה
פִּקּוּדֶֽיךָ׃ פָּנֶ֣יךָ הָאֵ֣ר בְּעַבְדֶּ֑ךָ וְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃ פַּלְגֵי־מַ֣יִם יָרְד֣וּ עֵינָ֑י
עַל־לֹ֖א שָׁמְרוּ־תוֹרָתֶֽךָ׃ פָּקַ֣ד יְהוָ֑ה עֵ֝דְוֹתֶ֗יךָ נִצָּ֥ב בַּשָּׁמָֽיִם׃

פרק קיט

1 צַדִּ֣יק אַ֭תָּה יְהוָ֑ה וְיָשָׁ֖ר מִשְׁפָּטֶֽיךָ׃ צִוִּ֣יתָ צֶ֭דֶק עֵדְוֹתֶ֑יךָ וֶ֝אֱמוּנָ֗ה מְאֹֽד׃
2 צִמְּתַ֣תְנִי קִנְאָתִ֑י כִּֽי־שָׁכְח֖וּ דְּבָרֶ֣יךָ צָרָ֣י׃ צְרוּפָ֣ה אִמְרָתְךָ֣ מְאֹ֑ד וְעַבְדְּךָ֖
אֲהֵבָֽהּ׃ צָעִ֣יר אָנֹ֑כִי וְ֝נִבְזֶ֗ה פִּקֻּדֶ֣יךָ לֹֽא־שָׁכָֽחְתִּי׃ צִדְקָתְךָ֣ צֶ֣דֶק לְעוֹלָ֑ם
וְתוֹרָתְךָ֥ אֱמֶֽת׃ צַר־וּמָצ֥וֹק מְצָא֑וּנִי מִצְוֹתֶ֖יךָ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ צֶ֣דֶק עֵדְוֹתֶ֣יךָ
לְעוֹלָ֑ם הֲבִינֵ֥נִי וְאֶחְיֶֽה׃ קָרָ֣אתִי בְכָל־לֵ֑ב עֲנֵ֥נִי יְ֝הוָ֗ה חֻקֶּֽיךָ׃ קְרָאתִ֣יךָ
הוֹשִׁיעֵ֑נִי וְ֝אֶשְׁמְרָ֗ה עֵדוֹתֶֽיךָ׃ קִדַּ֣מְתִּי בַנֶּ֑שֶׁף וָאֲשַׁוֵּ֑עָה לִדְבָרְךָ֥ יִחָֽלְתִּי׃
קִדְּמ֣וּ עֵינַ֣י אַשְׁמֻר֑וֹת לָ֝שִׂ֗יחַ בְּאִמְרָתֶֽךָ׃ קוֹלִ֣י שָׁמְעָ֑ה יְהוָ֥ה כְּ֝חַסְדֶּ֗ךָ חַיֵּֽנִי׃
קָרְב֣וּ רֹדְפֵ֣י זִמָּ֑ה מִ֝תּוֹרָתְךָ֗ רָחָֽקוּ׃ קָר֣וֹב אַתָּ֣ה יְהוָ֑ה וְכָל־מִצְוֹתֶ֥יךָ אֱמֶֽת׃
קֶ֣דֶם יָדַ֑עְתִּי מֵעֵדְוֹתֶ֥יךָ כִּֽי־לְעוֹלָ֥ם יְסַדְתָּֽם׃ רְאֵ֣ה עָנְיִ֑י וְחַלְּצֵ֥נִי כִּ֝֗י תּוֹרָתְךָ֥
לֹֽא־שָׁכָֽחְתִּי׃ רִ֭יבָה רִיבִ֣י וּגְאָלֵ֑נִי לְאִמָּרָ֖תְךָ חַיֵּֽנִי׃ רָח֣וֹק מֵ֭רְשָׁעִים יְשׁוּעָ֑ה
כִּ֖י חֻקֶּ֣יךָ לֹ֣א דָרָֽשׁוּ׃ רַחֲמֶ֣יךָ רַבִּ֑ים יְהוָ֥ה כְּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ חַיֵּֽנִי׃ רַבִּ֣ים רֹדְפַ֣י
וְצֹרְרָ֑י מֵ֝עֵדְוֹתֶ֗יךָ לֹ֣א נָטִֽיתִי׃ רָאִ֣יתִי בֹגְדִ֣ים וָאֶתְקוֹטָ֑טָה אֲשֶׁ֖ר אִמְרָתְךָ֣
לֹ֣א שָׁמָֽרוּ׃ רְאֵ֣ה כִּֽי־פִקֻּדֶ֣יךָ אָהָ֑בְתִּי יְ֝הוָ֗ה כְּחַסְדְּךָ֥ חַיֵּֽנִי׃ רֹ֣אשׁ דְּבָרְךָ֣
אֱמֶ֑ת וּלְעוֹלָ֥ם כָּל־מִשְׁפַּט־צִדְקֶֽךָ׃ שָׂרִ֣ים רְדָפ֣וּנִי חִנָּ֑ם וּ֝מִדְּבָרְךָ֗ פָּחַ֣ד לִבִּֽי׃
שָׂשׂ֣וֹן אָנֹכִ֣י עַל־אִמְרָתֶ֑ךָ כְּ֝מוֹצֵ֗א שָׁלָ֥ל רָֽב׃ שֶׁ֣קֶר שָׂנֵ֣אתִי וָאֲתַעֵ֑בָה תּוֹרָתְךָ֥
אָהָֽבְתִּי׃ שֶׁ֣בַע בַּ֭יּוֹם הִלַּלְתִּ֑יךָ עַל־מִשְׁפְּטֵ֖י צִדְקֶֽךָ׃ שָׁלוֹם־רָ֣ב לְאֹהֲבֵ֣י תוֹרָתֶ֑ךָ
וְאֵֽין־לָמוֹ֥ מִכְשֽׁוֹל׃ שִׂבַּ֣רְתִּי לִ֭תְשׁוּעָתְךָ יְהוָ֑ה וּמִצְוֹתֶ֥יךָ עָשִֽׂיתִי׃ שָׁמְרָ֣ה
נַפְשִׁ֑י עֵדְוֹתֶ֥יךָ וָ֝אֹהֲבֵֽם׃ שָׁמַ֣רְתִּי פִקּוּדֶ֣יךָ וְעֵדֹתֶ֑יךָ כִּ֖י כָל־דְּרָכַ֣י נֶגְדֶּֽךָ׃
תִּקְרַ֣ב רִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ יְ֝הוָ֗ה כִּדְבָרְךָ֥ הֲבִינֵֽנִי׃ תָּבֹ֣א תְחִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ כְּ֝אִמְרָתְךָ֗
הַצִּילֵֽנִי׃ תַּבְעֶ֣ינָה שְׂפָתַ֣י תְּהִלָּ֑ה כִּֽי־תְלַמְּדֵ֖נִי חֻקֶּֽיךָ׃ תַּ֣עַן לְשׁוֹנִ֣י אִמְרָתֶ֑ךָ
כִּ֖י כָל־מִצְוֹתֶ֣יךָ צֶֽדֶק׃ תְּהִ֣י יָ֭דְךָ לְעָזְרֵ֑נִי כִּ֖י פִקּוּדֶ֣יךָ בָחָֽרְתִּי׃ תָּאַ֣בְתִּי
לִתְשׁוּעָתְךָ֣ יְהוָ֑ה וְתוֹרָתְךָ֥ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃ תְּחִ֣י נַפְשִׁ֣י וּתְהַלְלֶ֑ךָּ וּ֝מִשְׁפָּטֶ֗יךָ יַעְזְרֻֽנִי׃
תָּעִ֣יתִי כְשֶׂ֣ה אֹבֵ֑ד בַּקֵּ֖שׁ עַבְדֶּ֣ךָ כִּֽי־מִצְוֹתֶ֣יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃

פרק קכ

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת אֶל־יְ֝הוָ֗ה בַּצַּר־לִ֣י קָרָ֣אתִי וַיַּעֲנֵֽנִי׃ יְהוָ֗ה הַצִּ֣ילָה נַפְשִׁ֣י
מִשְּׂפַת־שֶׁ֑קֶר מִלְּשׁ֖וֹן רְמִיָּֽה׃ מַה־יִּתֶּ֣ן לְךָ֣ וּמַה־יֹּסִ֣יף לָ֑ךְ לְשׁ֖וֹן רְמִיָּֽה׃
חִצֵּ֣י גִבּ֣וֹר שְׁנוּנִ֑ים עִם־גַּחֲלֵ֖י רְתָמִֽים׃ אוֹיָ֣ה לִ֭י כִּֽי־גַרְתִּ֣י מֶשֶׁךְ֑ שָׁכַ֖נְתִּי
עִם־אָהֳלֵ֣י קֵדָֽר׃ רַבַּ֣ת שָׁ֭כְנָה לָ֣הּ נַפְשִׁ֑י עִם־שׂוֹנֵ֖א שָׁלֽוֹם׃ אֲנִי־שָׁלוֹם֮ וְכִ֪י
אֲדַבֵּ֫ר הֵ֥מָּה לַמִּלְחָמָֽה׃

פרק קכא

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת אֶשָּׂ֣א עֵ֭ינַי אֶל־הֶהָרִ֑ים מֵ֝אַ֗יִן יָבֹ֥א עֶזְרִֽי׃ עֶזְרִ֥י מֵעִ֖ם
יְהוָ֣ה עֹשֵׂ֣ה שָׁמַ֣יִם וָאָֽרֶץ׃ אַל־יִתֵּ֣ן לַמּ֣וֹט רַגְלֶ֑ךָ אַל־יָנ֖וּם שֹׁמְרֶֽךָ׃ הִנֵּ֤ה
לֹֽא־יָנ֨וּם ׀ וְלֹ֣א יִישָׁ֗ן שׁוֹמֵ֥ר יִשְׂרָאֵֽל׃ יְהוָ֥ה שֹׁמְרֶ֑ךָ יְהוָ֥ה צִ֝לְּךָ֗ עַל־יַ֣ד
יְמִינֶֽךָ׃ יוֹמָ֤ם הַשֶּׁ֨מֶשׁ ׀ לֹֽא־יַכֶּ֗כָּה וְיָרֵ֥חַ בַּלָּֽיְלָה׃ יְהוָ֥ה יִשְׁמָרְךָ֥ מִכָּל־רָ֑ע
יִ֝שְׁמֹ֗ר אֶת־נַפְשֶֽׁךָ׃ יְהוָ֥ה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ֥ וּבוֹאֶ֑ךָ מֵ֝עַתָּ֗ה וְעַד־עוֹלָֽם׃

פרק קכב

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת לְדָוִ֗ד שָׂ֭מַחְתִּי בְּאֹמְרִ֣ים לִ֑י בֵּ֖ית יְהוָ֣ה נֵלֵֽךְ׃ עֹמְדוֹת֣
הָי֣וּ רַגְלֵ֑ינוּ בִּ֝שְׁעָרַ֗יִךְ יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ יְרוּשָׁלַ֗͏ִם הַ֭בְּנוּיָה כְּעִ֣יר שֶׁחֻבְּרָה־לָּ֑הּ
לְּשָׁ֝֗מָּה עָל֣וּ שְׁבָטִ֣ים שִׁבְטֵי־יָ֭הּ עֵדוּת֣ לְיִשְׂרָאֵ֑ל לְהֹד֥וֹת לְשֵׁ֝֗ם יְהוָֽה׃
כִּֽי־שָׁ֭מָּה יָשְׁב֣וּ כִסְאוֹת֑ לְ֝מִשְׁפְּטֵ֗י בֵּ֣ית דָּוִֽד׃ שַׁאֲל֣וּ שְׁל֣וֹם יְרוּשָׁלָ֑͏ִם יִ֝שְׁלָ֗יוּ
אֹהֲבָֽיִךְ׃ יְהִי־שָׁל֣וֹם בְּחֵילֵ֑ךְ שַׁלְוָ֥ה בְּ֝אַרְמְנוֹתָֽיִךְ׃ לְמַ֤עַן אַחַ֣י וְרֵעָ֑י אֲדַבְּרָה־
נָּ֥א שָׁל֝֗וֹם בָּֽךְ׃ לְמַ֤עַן בֵּית־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ אֲבַקְשָׁ֖ה טוֹ֣ב לָֽךְ׃

פרק קכג

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת אֵלֶ֥יךָ נָ֝שָׂ֗אתִי אֶת־עֵינַ֥י הַיּוֹשְׁבִ֥י בַשָּׁמָֽיִם׃ הִנֵּ֤ה כְעֵינֵ֣י
עֲבָדִ֣ים אֶל־יַד֣ אֲדוֹנֵיהֶ֑ם כְּעֵינֵ֥י שִׁפְחָ֝֗ה אֶל־יַ֣ד גְּבִרְתָּ֑הּ כֵּ֤ן עֵינֵ֨ינוּ ׀ אֶל־
יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣ינוּ עַד־שֶׁיְּחָנֵֽנוּ׃ חָנֵּ֣נוּ יְהוָ֣ה חָנֵּ֑נוּ כִּ֥י רַ֝֗ב שָׂבַ֥עְנוּ בוּֽז׃ רַבַּ֤ת
שְׂבְעָ֨ה ׀ לָ֘נַ֤פְשֵׁנוּ הַלַּ֣עַג הַשַּׁאֲנַנִּ֑ים הַ֝בּ֗וּז לגאיונים [לְגַאֲיוֹנִֽים׃]

פרק קכד

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת לְדָוִ֗ד לוּלֵ֤י יְ֭הוָה שֶׁהָיָ֣ה לָ֑נוּ יֹאמַ֖ר נָ֣א יִשְׂרָאֵֽל׃ לוּלֵ֤י
יְ֭הוָה שֶׁהָיָ֣ה לָ֑נוּ בְּק֥וּם עָלֵ֝֗ינוּ אָדָֽם׃ אֲזַ֤י חַיִּ֨ים ׀ בְּלָעֻ֗נוּ בַּחֲר֣וֹת אַפָּ֣ם בָּ֑נוּ׃
אֲזַ֤י הַ֨מַּ֔יִם שְׁטָפֻ֖נוּ נַ֣חְלָה עָבַ֣ר עַל־נַפְשֵֽׁנוּ׃ אֲזַ֤י עָבַ֨ר ׀ עַל־נַפְשֵׁ֗נוּ הַמַּ֥יִם
הַזֵּדִֽים׃ בָּר֣וּךְ יְ֭הוָה שֶׁלֹּא־נְתָנָ֑נוּ טֶ֝֗רֶף לְשִׁנֵּיהֶֽם׃ נַפְשֵׁ֤נוּ כְצִפּ֨וֹר ׀ נִמְלְטָ֗ה
מִפַּ֣ח יוֹקְשִׁ֑ים הַ֝פַּ֗ח נִשְׁבָּ֥ר וַאֲנַ֥חְנוּ נִמְלָֽטְנוּ׃ עֶזְרֵ֥נוּ בְשֵׁם־יְהוָ֑ה עֹ֝שֵׂ֗ה
שָׁמַ֥יִם וָאָֽרֶץ׃

פרק קכה

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת הַבֹּטְחִ֥ים בַּיהוָ֗ה כְּהַר־צִיּ֥וֹן לֹא־יִ֝מּ֗וֹט לְעוֹלָ֥ם יֵשֵֽׁב׃
יְרוּשָׁלַ֗͏ִם הָרִ֥ים סָבִ֥יב לָ֑הּ וַ֝יְהוָ֗ה סָבִ֣יב לְעַמּ֣וֹ מֵעַתָּ֥ה וְעַד־עוֹלָֽם׃ כִּ֤י לֹֽא־
יָנ֨וּחַ ׀ שֵׁ֤בֶט הָרֶ֨שַׁע ׀ עַל־גּוֹרַ֣ל הַצַּדִּיקִ֑ים לְ֝מַ֗עַן לֹא־יִשְׁלְח֣וּ הַצַּדִּיקִ֣ים בְּעַוְלָתָ֣ה
יְדֵיהֶֽם׃ הֵיטִ֣יבָה יְ֭הוָה לַטּוֹבִ֑ים וְלִישָׁרִ֥ים בִּלְבָבוֹתָֽם׃ וְהַמַּטִּ֥ים עֲקַלְקַלּוֹתָ֑ם
יוֹלִיכֵ֥ם יְ֝הוָ֗ה אֶת־פֹּעֲלֵ֣י הָאָ֑וֶן שָׁל֖וֹם עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃

פרק קכו

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת בְּשׁ֣וּב יְ֭הוָה אֶת־שִׁיבַ֣ת צִיּ֑וֹן הָ֝יִ֗ינוּ כְּחֹלְמִֽים׃ אָ֤ז יִמָּלֵ֣א
שְׂח֣וֹק פִּ֑ינוּ וּלְשׁוֹנֵ֥נוּ רִנָּ֝֗ה אָ֤ז יֹאמְרוּ֮ בַגּוֹיִם֮ הִגְדִּ֪יל יְ֫הוָ֥ה לַעֲשׂ֥וֹת עִם־אֵֽלֶּה׃
הִגְדִּ֣יל יְ֭הוָה לַעֲשׂ֣וֹת עִמָּ֑נוּ הָ֝יִ֗ינוּ שְׂמֵחִֽים׃ שׁוּבָ֣ה יְ֭הוָה אֶת־שבותנו [שבותינו]
כַּאֲפִיקִ֣ים בַּנֶּגֶב׃ הַזֹּרְעִ֣ים בְּדִמְעָ֑ה בְּ֝רִנָּ֗ה יִקְצֹֽרוּ׃ הָלוֹךְ֮ יֵלְכ֪וּ וּבָכ֫וֹ֥ נֹשֵׂ֥א מֶֽשֶׁךְ־
הַזָּ֑רַע בֹּא־יָב֥וֹא בְ֝רִנָּ֗ה נֹשֵׂ֥א אֲלֻמֹּתָֽיו׃

פרק קכז

1 שִׁ֥יר לַֽמַ

3 מה יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן מִרְמָה׃ חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃
4 אוֹי לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃
5 אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃ קרי ס״ת
6 אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
7 אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃
8 יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
9 יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ׃ יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
10 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ קרי ס״ת
11 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ׃
12 כִּי רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃
13 רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ קרי ס״ת
14 לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃
15 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו׃ הַלְלוּיָהּ׃

Digitized by Google

16 ואתם. ◆ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם תאסרו
ונבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
17 אתם. ◆ ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם
18 יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא:
19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו
הביאו שבר רעבון בתיכם: ואחיכם הקטן תביאו אלי
20 ויאמנו דבריכם ולא תמותו. ◆ ויעשו כן ויאמרו איש אל
אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה
21 הזאת. וישב ראובן אליהם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר
אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: ◆
22 והמה לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם: וישב
מעליהם ויבך ויאמר אליהם שמעון ויאסר אותו לעיניהם:
23 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש
24 אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: ◆ וישא
25 את שמעון מעמם ויאסרהו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם
26 צדה לדרך ויעש להם כן. ◆ וישאו בניו את הבר על
27 חמריהם ויבאו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו:
28 ויאמר אל אחיו הושב כספי ואף הנה בשקי ויצא לבבם
ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ◆
29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל
30 הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו קשות
וישם אתנו כמרגלי הארץ: ◆ ונאמר אליו כנים אנחנו לא
31 היינו מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד
32 איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו
בזאת אדע כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון

33 יְיָ הוֹרֵנִי דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ. ס וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב: 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב: 35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי: 36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע: 37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי: 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ: 39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: 40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי:

קכ. המעלות

1 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: 2 יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה. ס מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה: 3 חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: 4 אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר: 5 רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: 6 אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה: 7 יְיָ עַל יְמִינְךָ צִלֶּךָ אֲדֹנָי מֵעָלַי לְעוֹלָם: 8 יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Digitized by Google

8 ܐܝܬ ܒܗ ܟܠ ܕܚܠܨ ܒܗ ܐܠ ܟܠ ܕܚܒܝܒ ܒܗ ܐܠ ܟܠ ܕܫܢܐ ܒܗ ܐܠ ܟܠ ܕܫܠܡ ܒܗ ܐܠ ܟܠ ܕܫܠܡ ܒܗ ܐܠ ܟܠ ܕܫܠܡ

: בתבלין כל מין שהוא חוץ מן הכמון ומן הקורט שבתבלין הרי זה מותר
מפני שהוא כזה שאין בו ממש .

22 מכה : מוכיו : ופצעיו : וחבורה : אינו נוטל עליהן שכר : שנאמר
23 מכה : ופצע : וחבורה : אינו נוטל עליהן שכר . * ומנין שהוא
24 נוטל שכר על נזק שנאמר : ועין תחת עין . * ומנין שהוא
25 נוטל שכר על הצער שנאמר : כמשפט אשר ישית עליו . * ומנין
שהוא נוטל שכר על הרפואה שנאמר : ורפא ירפא . * ומנין
שהוא נוטל שכר על הבושת שנאמר : ונתן לאשר בשת לו .
26 27 * מנין שהוא נוטל שכר על הנזק שנאמר : ונתן לאשר חבל
28 בעמיתו . * יכול אף על הנזק שנתן לו בשעת הזיקו ת"ל
29 כבוד . * הא כיצד : נזק על נזק : צער על צער : רפואה על
30 רפואה : בושת על בושת : הרי אלו נוטל עליהן שכר . * ומנין
31 שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הזיקו ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו בשעת הזיקו
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הרפואה שרפא לו
בשעת הזיקו ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הבושת
32 שבייש לו בשעת הזיקו ת"ל כבוד . * מנין שאין נוטל שכר
33 על הנזק שנזק לו בשעת הריפוי ת"ל כבוד . * ומנין שאין
34 נוטל שכר על הצער שצער לו בשעת הריפוי ת"ל כבוד . *
ומנין שאין נוטל שכר על הרפואה שרפא לו בשעת הריפוי
35 ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הבושת שבייש לו
בשעת הריפוי ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הנזק
שנזק לו בשעת הבושת ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר
על הצער שצער לו בשעת הבושת ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הרפואה שרפא לו בשעת הבושת ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הבושת
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת
הצער ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער
לו בשעת הצער ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הצער ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הצער ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הרפואה
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו
בשעת הרפואה ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הרפואה ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הרפואה ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הבושת
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו
בשעת הבושת ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הבושת ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הבושת ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הנזק
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו
בשעת הנזק ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הנזק ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הנזק ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הצער
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו
בשעת הצער ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הצער ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הצער ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הרפואה
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו
בשעת הרפואה ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הרפואה ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הרפואה ת"ל כבוד .
* ומנין שאין נוטל שכר על הנזק שנזק לו בשעת הבושת
ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על הצער שצער לו
בשעת הבושת ת"ל כבוד . * ומנין שאין נוטל שכר על
הרפואה שרפא לו בשעת הבושת ת"ל כבוד . * ומנין שאין
נוטל שכר על הבושת שבייש לו בשעת הבושת ת"ל כבוד .

Digitized by Google

86 هِيَ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْعَلِيمُ ۞ إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۞ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا
87 تَعْبُدُونَ ۞ أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ۞ فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۞ فَنَظَرَ
88 نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ ۞ فَقَالَ إِنِّى سَقِيمٌ ۞ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۞ فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ
89 فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۞ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ۞ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ۞ فَأَقْبَلُوٓا
90 إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۞ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۞ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۞ قَالُوا۟
91 ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى ٱلْجَحِيمِ ۞ فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ۞
92 وَقَالَ إِنِّى ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّى سَيَهْدِينِ ۞ رَبِّ هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۞ فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ
93 حَلِيمٍ ۞ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ
94 مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ۞ فَلَمَّآ
95 أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ ۞ وَنَٰدَيْنَٰهُ أَن يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۞ قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ
96 نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَٰٓؤُا۟ ٱلْمُبِينُ ۞ وَفَدَيْنَٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۞
97 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ۞ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ۞ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ۞
98 إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ۞ وَبَشَّرْنَٰهُ بِإِسْحَٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۞ وَبَٰرَكْنَا
99 عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ إِسْحَٰقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ مُبِينٌ ۞ وَلَقَدْ مَنَنَّا
100 عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۞ وَنَجَّيْنَٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ۞ وَنَصَرْنَٰهُمْ فَكَانُوا۟

51 וְעָבְדוּ אֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ.* וַיִּקְחוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַכֵּלִים
52 הָאֵלֶּה: וַיִּקְחוּ אֶת כָּל הָעֵדָה : וַיַּעֲמִידוּ עַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

53 וַיַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת כָּל
54 הַמְּלָאכָה : וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ : וַיְבָרֶךְ.* אֹתָם מֹשֶׁה : וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאַתָּה הָקֵם אֶת הַמִּשְׁכָּן : וְאָהֳלָתָ
55 עָלָיו אֶת מִכְסֵהוּ : וְשַׂמְתָּ אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת.* וְסַכֹּתָ עַל הָאָרוֹן
56 אֶת הַפָּרֹכֶת : וְהֵבֵאתָ אֶת הַשֻּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ אֶת עֶרְכּוֹ : וְהֵבֵאתָ
אֶת הַמְּנוֹרָה וְהַעֲלֵיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ.* כָּל הָעֵדָה : וַיַּעַשׂ אֶת
57 מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ מִתַּחַת לְאֹהֶל מוֹעֵד : וַיָּשֶׂם אֶת
58 קְטֹרֶת סַמִּים.* עַל מַעֲגַל הַבָּדִים : וַיִּתֵּן אֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לְאֹהֶל
59 מוֹעֵד : וְאֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת.*
60 אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֵת כָּל כֵּלָיו : וְאֵת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ : וַיִּתֵּן
61 אֶת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיִּרְחַץ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת
62 יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם.* מִמֶּנּוּ : בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד : וּבְקָרְבָתָם
63 אֶל הַמִּזְבֵּחַ רָחָצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.* וַיָּקֶם אֶת
הֶחָצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ : וַיִּתֵּן אֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר.
64 וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת הַמְּלָאכָה : וַיְכַס הֶעָנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד : וּכְבוֹד
65 יְהוָה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן.* וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד :

Digitized by Google

٥٥٥٥ ٣٣٥ ٤٤٤٤٤٤٤٤ : ٥٣٥٣٥٥٥٥ ٤٤٤٤٤٤٤٤ ٤٤٤٤٤٤٤٤ ٤٤٤٤٤٤٤٤

ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ובאו את נחלת יהוה׃ ס
ויאמרו אליו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו
איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים לי ואעשה לכם׃ ויאמרו
אל המלך האיש אשר כלה אתנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל
גבול ישראל׃ יתן לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגה אותם ליהוה בגבעת
שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן׃ ויחמל המלך על מפיבשת בן
יהונתן בן שאול בשבעת יהוה אשר ביניהם ויקח המלך את שני בני
רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת בן שאול
ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחולתי׃
ויתן אותם ביד הגבעונים ויהוקעום בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחדו
והמה הומתו בימי קציר בראשנה בתחלת קצירת שעורים׃ ותקח רצפה
בת איה את השק ותטהו לה על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ותנח את עוף השמים מעליהם ביום ואת חית השדה בלילה׃
ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול׃ וילך דוד ויקח
את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר
גנבו אותם מרחוב בית שן אשר תלום שם פלשתים ביום הכות פלשתים
את שאול בגלבע׃ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו
ויקבצו את עצמות המוקעים׃ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו
בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויהי
אלהים לארץ אחרי כן׃ ס

ויוסף פלשתים עוד מלחמה את ישראל וירד דוד והעבדיו עמו
ויהי כאשר יגעו פלשתים׃ ויגעש ישבי בנב והוא מבני הרפה משקל
חניתו שלש מאות נחשת בשקל הוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד
ויעזרהו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד
לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל׃ ס
ויהי אחרי כן ויעמד עוד מלחמה בגוב את הפלשתים אז הכה סבכי
החושתי את סף מבני הרפה׃ ס ויהי עוד מלחמה בגוב את הפלשתים
ויך אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי עץ חניתו כמנור
ארגים׃ ס ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ויעשר אצבעת ידיו
ורגליו ששה ששה עשרים במספר גם הוא הלד להרפה׃ ויחרף את
ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד׃ אלה הלדו להרפה בגת ויפלו
ביד דוד וביד עבדיו׃ ס

ויאמר דוד אל יהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו
מכף כל אויביו ומיד שאול׃ ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי׃
אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס
תושיעני׃ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי אפפוני משברי מות
נחלי בליעל יבעתוני׃ חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ בצר לי
אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא
באזניו׃ ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה
לו׃ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ ויט שמים
וירד וערפל תחת רגליו׃ ויעל על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃
וישת חשך סביבותיו סכות חשכת מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו
ממנו גחלי אש׃ יהוה מן השמים ויתן קולו׃ ויירם חצים ויפיצם ברקים
ויהמם׃ ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל מגערת יהוה מנשמת רוח
אפו׃ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאויבי עז ומשנאי
כי אמצו ממני׃ יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃ ויוצא למרחב
אתי יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ כי
שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו
לא אסיר ממני׃ ואהי תמים לו ואשתמר מעוני׃ וישב יהוה לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו׃ עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ עם נבר
תתברר ועם עקש תתפתל׃ כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃
כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי׃ כי בך ארוץ גדוד ובאלהי
אדלג שור׃ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים
בו׃ כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ האל מעזי חיל
ויתר תמים דרכי׃ משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ מלמד
ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ ותתן לי מגן ישעך וענותך
תרבני׃ תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ ארדף אויבי ואשמידם
ולא אשוב עד כלותם׃ אכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי׃
ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ ואויבי נתת לי עורף ומשנאי
אצמיתם׃ ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃ ואשחקם כעפר ארץ
כטיט חוץ אדקם אפרקם׃ תפלטני ממריבי עמי תשמרני לראש גוים
עם לא ידעתי יעבדוני׃ בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃
בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור
ישעי׃ האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ ומפלטי מאויבי אף
מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ על כן אודך יהוה בגוים ולשמך
אזמרה׃ מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח
אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׃
אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל משל באדם צדיק משל ביראת
אלהים׃ וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מזהר
מגשם׃ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמרה
כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׃ ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא
בידים תקח׃ ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו
בשבת׃ ס

אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמני ראש השלשים
הוא עדינו העצני על שמנה מאות חללים בפעם אחת׃ ואחריו אלעזר בן
דודו האחחי בן השלשה עם דוד בחרפם את פלשתים המאספים שם
למלחמה ויעלו איש ישראל׃ הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו
ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו
אחריו רק לפשט׃ ואחריו שמה בן אגי הררי על שלשה בני הרר׃
ואחריו אליעזר בן דודו בן אחי השלשה עם שלשים׃ ס

ואחריו שמה הברתי אליקם בן שרר הערעי׃ ואחריו חלץ הפלוני
מבני עפר בן עתי הקוממי׃ ואחריו עירי בן אחי הקוממי תקוע עזבי
בן אדר הגדי׃ ואחריו פלטי חפר המכרתי׃ ואחריו עירא בן עקש
התקועי׃ ואחריו אבי עזר הענתתי׃ ואחריו סבכי החושתי׃ ואחריו
מהרי האחוחי׃ ואחריו בנאה הפרעתוני׃ ואחריו הדי מנחלי געש׃
ואחריו אבי אלבון הערבתי׃ ואחריו עזמות הברחמי׃ ואחריו אליחבא
השעלבני׃ ואחריו בני השם הגזוני יהונתן בן שגה הררי׃ ואחריו
אחיעם בן שכר הררי׃ ואחריו אליפל בן אור המכרתי׃ ואחריו חפר
המקרתי׃ ואחריו אחיה הפלוני׃ ואחריו חצרו הכרמלי׃ ואחריו פערי
הארבי׃ ואחריו יגאל בן נתן מצובה׃ ואחריו בני בסי הגדי׃ ואחריו
צלק העמוני׃ ואחריו נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה׃ ואחריו
עירא היתרי׃ ואחריו גרב היתרי׃ ואוריה החתי כל שלשים׃ ס

ויוסף אף יהוה לחרות באפיו בישראל ויסת את דוד בם לאמר לך
מנה את ישראל ואת יהודה׃ ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר
אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם
וידעה את מספר העם׃ ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל
העם כהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ
בדבר הזה׃ ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי החיל ויצא יואב ושרי
החיל מלפני המלך לפקד את עם ישראל׃ ויעברו את הירדן ויחנו בערוער
מימין לעיר אשר בתוך הנחל גד ואל יעזר׃ ויבאו הגלעדה ואל ארץ
תחתים חדשי הקדשה ויבאו דנה יען וסביב לצידון׃ ויבאו מבצר צר
וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה עד באר שבע׃ וישוטטו
בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום׃ ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב
ואיש יהודה חמש מאות אלף איש׃ ס

ויך לב דוד אתו אחרי כן ספרו את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד׃
ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר׃ הלוך
ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטה עליך בחר לך אחת
מהן ואעשה לך׃ ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע
שני רעב בארצך אם שלשה ירחי נסך לפני צריך ורדפיך והיתה שלשת
ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר׃ ויאמר דוד אל
גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה׃
ויבחר דוד בדבר ויאמר גד אל דוד כי תבוא לך שבע שנים רעב בארצך
אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך והיתה שלשת ימים דבר
בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר׃ ויאמר דוד אל גד צר לי
מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה׃ ויתן יהוה
דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד ומתו מן העם מדן ועד באר שבע
שבעים אלף איש׃ ויט המלאך ידו אל ירושלם להשחיתה וינחם יהוה
על הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה
היה עם גרן ארונה היבוסי׃ וישא דוד את עיניו וירא את המלאך יהוה
עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלפה בידו נטויה על ירושלם ויפלו
דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם׃ ויאמר דוד אל האלהים הלא
אנכי אמרתי לפקד את העם ואנכי הוא החטאתי והרעתי הרעה ואלה
הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא כהם
למגפה׃ ס

ויבא גד ביום ההוא אל דוד ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן
ארונה היבוסי׃ ויעל דוד כדבר גד אשר דבר בשם יהוה׃ ויפן ארונה
וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך על
אפיו ארצה׃ ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד
לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם׃
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר
לעולה והמורג ומחרשות הבקר לעצים׃ הכל נתן ארונה כארונה למלך
ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך׃ ויאמר המלך אל ארונה לא
כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עולות חנם ויקן דוד
את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׃ ויבן שם דוד מזבח ליהוה
ויעל עולות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃ ס

Digitized by Google

22 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥

39 ויעלו בראש: מי כהר הזה אשר. * זה שמו קדש עד היום הזה: ויהי
40 מת שם אהרן בהר ההר: וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את
41 אהרן שלשים יום כל בית ישראל. * וישמע הכנעני מלך ערד יושב
42 הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו
43 שבי: ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר
44 נפש העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו
45 ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים. * ונקץ נפשנו
46 בלחם הקלקל: וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים ויכשו
47 את העם וימת עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו
חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו
את הנחשים. ויתפלל משה בעד העם:

פרשה ה׳.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויתורו את ארץ
2 כנען אשר אני נתן לבני ישראל. * ויעש משה כאשר צוה יהוה
3 ויתר את המרגלים: ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את
4 ההר: וראיתם את הארץ מה היא ואת העם היושב עליה החזק
5 הרפה המעט הוא אם רב: ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה
הוא אם רעה: ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים הם
אם במבצרים: ומה השמן הוא אם רזה העץ בו אם אין

6 ٥٥٥٥٥٥٥

ולכל הפחדים הפתוחים מעליו: ויהי בעבר הפחד: כי יבוא הפחד ויהי
19 בחטא: ומשלחתי.* אחרי לא יסור: לא יסור ממנו: ולכל
20 הכסיל: לשמחה אשר אין מעצור לו בעבור הדבר.* ויהי
בעבור הדבר הזה: ישלח אלהים את מלאך הפחד בלבות
הפלשתים ויחרדו מאד מפני ארון אלהים.

חדשות הפלשתים.

.ו :פרשה

1 ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: ויקראו הפלשתים
2 לכהנים: ולקוסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו
3 במה נשלחנו למקומו: ויאמרו אם משלחים אתם את ארון
4 אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו
אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מעליכם:
5 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו: ויאמרו מספר עפלי
זהב וחמשה סרני זהב כמספר כל סרני פלשתים כי מגפה
אחת היתה לכולם ולסרניכם: ועשיתם צלמי עפליכם
6 וצלמי מחיריכם משחיתי הארץ ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל
Digitized by Google

٢ ٤٠ ٤ ٤٠ ٤ ٤٠ ٤

22 كَمِحْنِ: مِعْمِعِمِ مَعَمِ بْكِ هِمْ مِعْمِعِمِ وَمِحْمِحْكِ. ❋ حِمْ هِمْ
مِحْنِ: كِ مِعِحْ كِمِكِكِ وَمِحْنِ مَعَمِ مِعْمِعِمِ: مِعِحْكِحْ حِمِعِ مِحْنِ
23 مِعْمِ: حِمِحْكِ: مِعْمِ مِعْمِ وَمِحْنِ مَعَمِ كِعِمِ. ❋ مِعْمِ
24 مِعْمِحْكِحْ مِعْمِعِمِحِمِ: مِعْمِعِمِحِمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ
مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ حِمِعِمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ
25 مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ: ❋ مِعْمِ مِعْمِ كِ مِعْمِ مِعْمِ حِمِ مِعْمِ:
كِعِمِعِ مِعِعِ حِمِعِ مِعْمِ.

26 مِعْمِ مِعْمِ حِمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ
27 مِعْمِ: كِعِمِعِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: ❋ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ
مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋
28 مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ كِ: مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ
29 مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ حِمِ. ❋ مِعْمِ حِمِ مِعْمِ
30 مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ مِعْمِ:
31 مِعْمِ: مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ
32 مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ
مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ
33 مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ
34 مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ
35 مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: ❋ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ:
مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ:
36 مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ: مِعْمِ مِعْمِ مِعْمِ. ❋ مِعْمِ

Digitized by Google

بِكَلِمَةٍ تَسْتَحِيْ مِنْ خَلْقِهِ حَتَّى تَسْتَحِيَ أَنْ تَقُوْلَهَا : وَتَسْتَحِيْ
37 أَنْ تَعْبُدَ كُلَّ شَيْءٍ دُوْنَهُ تَحْقِيْرًا لِتَحْقِيْرِهِ.* فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ
38 مِنْهُ. * أَمَّا هُوَ : هُوَ إِنَّهُ أَنَا وَهُوَ. يَقُوْلُ لَا بُدَّ لِي مِنْ
مِنْهُ بِتَوْحِيْدِهِ مِنْ كُفْرِهِ.
39 وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ حِيْنَ أَعْجَبَكَ مَا رَأَيْتَ : وَلَمْ
40 تَقُلْ : لِتَعْجِيْبِهِ مِنْهُ : مَا شَاءَ اللّٰهُ.* فَعَسَى رَبِّيْ أَنْ
41 يُؤْتِيَنِ : يَرْزُقَنِيْ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ.* وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا :
42 عَلَى جَنَّتِهِ حُسْبَانًا : عَذَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا
زَلَقًا.* أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا : مَاءُ جَنَّتِهِ غَوْرًا : غَائِرًا فِي
43 الْأَرْضِ فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهُ طَلَبًا : فَلَا تَجِدُ لَهُ مَاءً.* وَأُحِيْطَ
44 بِثَمَرِهِ : أَهْلَكَ مَالَهُ كُلَّهُ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ : يَضْرِبُ
45 إِحْدَاهُمَا بِالْأُخْرَى تَحَسُّرًا وَنَدَمًا عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيْهَا :
46 فِي عِمَارَتِهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ : سَاقِطَةٌ عَلَى عُرُوْشِهَا.* وَيَقُوْلُ
47 يَا لَيْتَنِيْ لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّيْ أَحَدًا.* وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ : جَمَاعَةٌ
48 يَنْصُرُوْنَهُ : مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ.* وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا : مُمْتَنِعًا
49 بِنَفْسِهِ مِمَّا نَزَلَ بِهِ.* هُنَالِكَ : فِي ذٰلِكَ الْمَوْضِعِ أَوِ الْوَقْتِ
50 الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ : النُّصْرَةُ وَالْمُلْكُ لَهُ وَحْدَهُ.* هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا
51 لِمَنْ آمَنَ بِهِ.* وَخَيْرٌ عُقْبًا : عَاقِبَةً لِمَنْ آمَنَ بِهِ.* وَاضْرِبْ
52 لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا : فِيْ سُرْعَةِ زَوَالِهَا.* كَمَاءٍ
53 أَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ.* فَأَصْبَحَ
54 هَشِيْمًا : يَابِسًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ : تُفَرِّقُهُ وَتُذْهِبُهُ.* وَكَانَ اللّٰهُ
55 عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا : قَادِرًا.* اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ
زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا.

Digitized by Google

55 ثمنيه في ثمنيه كنه بعنبه بنبه هيه بنبه بنبه : ويكيه ثيثيه
كنبه .

57 بنبعبه بنبه ميكنه : بنبه ثنه كن ثنه ثنه في بعبعبه بنبه .*

58 ميثيه : ويكيه سنه ثنكن بكهيه : ونصنصه بنبه ونثبه بعبعبه ثنعبه
ثنه ونصنه .

59 ون ثنه ميثه ثنكنه : ثنكنه ونكيكيه ثنه : ثنعبه ثنعبه ثنه

60 بكه ثنكنه : كه ثنكنه ثنعبه . * ثنكنه ثنعبه سنه ثنه ثنكنه
ثنكنه ونصنصه ثنعبه

61 ثنكنه ونصنصه ثنه بنه بعبه : كن ثنه ثنه . * ثنه ثنعبه
ثنكنه ونصنصه ثنه

62 ثنه ثنعبه . * ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه . *

63 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه .*

64 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه .*

65 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه :

66 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه .*

67 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه :*

68 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه :

69 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه .*

70 71 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه .*

72 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه :

73 ثنه ثنعبه بعبه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه ونصنصه ثنه ثنكنه .*

Digitized by Google

74 וישמחו כי :* דברתי בשמך שברתי קשתם ומגנם שקר כי
75 אמונה :* ואתה נחמתני : ואתה יסרתני בעוניך.* וגם
76 בשבטי עברתך אשר חמתי : ויהי נא חסדך לנחמני כאמרתך
77 לעבדך.* יבואני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי.* יבושו
78 זדים כי שקר עותתוני : אני אשיח בפקודיך.* יפנו אלי
79 יראיך וידעי עדותיך.* יהי לבבי תמים בחקיך למען
לא אבוש.

80 כלתה לתשועתך נפשי. לדברך יחלתי. כלו עיני
לאמרתך לאמר מתי תנחמני. כי הייתי כנאוד בקיטור
חקיך לא שכחתי.

סמך : ד

1 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט : כרו לי
2 שיחות אשר לא כתורתך.* כל מצותיך אמונה. שקר
3 רדפוני עזרני.* כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי
4 פקודיך.* כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.* לעולם
יהוה דברך נצב בשמים : לדר ודר אמונתך כוננת
5 ארץ ותעמד : למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.*
6 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי.* לעולם לא
7 אשכח פקודיך כי בם חייתני.* לך אני הושיעני כי
8 פקודיך דרשתי : לי קוו רשעים לאבדני עדותיך
9 אתבונן.* לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.*

Digitized by Google

8 קהלתה בן אבי בנה בית בעבי ויקם: ויקחה
9 בנה ויבנה בה מבצר ויקרא לו בלעה: ויהי
בלעה ויבן בה מבצר ויקרא לו דנה: ויהי
10 דנה. ויעש מעשה בלעה: כי ויבנה. וי בה מבצר זרה
11 בלעה בנה ויבנה דנה: ויעש בלעה בנה. ישבו בלעה בה
12 ויהי בלעה: ויבנה מעש מהם בעשן בעבי ויבנה. ויהי
בלעה זרה: ויעשו זרה בלעה ויבנה בה מבצר: ויהי
13 בנה. וי בן בשש ישבו בה בלעה: שלשה ויבן בה מבצר:
14 בן מעשו בלעה: ויהי: ויעשו בלעה ויקרא לו
מבן זרה בלעה: ויהי בנה בה בנתה.
15 ויהי ויבן בעה בן בלעה ויהי בלעה: ויהי בלעה ויבן בה מבצר
בה בן: ויהי: בנה ויהי בעבי ויעש: ויהי בלעה בה
16 ויהי: בן ויהי ויהי בן. ויהי ויהי בעבי: ויעש
17 בעבי: ויבנה ויהי בעה בנה. ויהי בה: ויהי ויהי
18 בלעה ויבן בה מבצר בעה בה. ויהי ויהי בלעה ויהי
ויעש: ויבן בה בלעה בה בלעה ויהי בלעה בה ויבן:
19 ויהי בה בנה ויהי בה בלעה ויהי בלעה. ויהי בה
20 ויהי ויבן בלעה ויהי: בן ויהי בלעה ויהי בלעה בה בה
בה ויהי ויהי בלעה: בלעה ויהי בלעה.
21 ויהי ויהי ויהי בלעה ויהי: בלעה ויהי בלעה ויהי
ויהי ויהי בה ויהי בלעה ויהי בלעה ויהי.

Digitized by Google

22 مجه يبهبكه هقهجهجهجه نهم نعهقه هم هجهجهجهجه : هجهجه جهعهه :
23 نهم هجهجه كرهجهكم هعهمهمهمهمه مجم هجه : * نهم هجهجه
جهعهقه جهجهجه : هجم هجهجه فجه هجهجه : هجهجه جهعهقه جهجهجه :
24 يهمجه . * هجهجه هجسهجه : نهجهجه جهمهجه جهعهقه جهجهجه :
25 هجهجه جهعهقه : نه هجم فجهجه جهجه . * كجهجه هجه مجه نهم هجه
جهجهكم : عهجه هجه يعهجه : هجهجه هجه جهم جهجه هجهجه :
26 هجهجه نهم هجهجه : هجهجه جهعهقه نهم هجه جهجهجه : * كجهعه .
27 كجهجه جهمهجه كجهمهمه جهجه . * هم جهجه يجهجه هجه كجهجه كجهجه :
مجه هجكم كهجهجه : جهجهجه هجهه هجكم جهعهه سكهقه هجهجه
28 نهجهجه جهعهقه جهعهقه : * هجهجه هجه جهجهه : هجهجه كجهجه :
29 هجهجه . * جهجه نهم : جهه نهجه مجهجه هجه كجهجه جهجه هجه هجهجه
30 كجهجه . * جهجه مهم نهجه مهجه . * هم جهجهه جهجهجهجه
31
32 جهجهم يهجهجه : * جهجه كجهجه جهجهجه : هجهجه كجهجه جهجهجه
هجهجه .
33 مهجه هجهجهجهجه نهم هجه هجه جهجهم جهجه هجه نهجه جهجهجهجه
34 كجهجه . * هجهجه جهجه جهعهقه : هجهجه كجهجه نهجه : جهجه جهجه
هجه كجهجه هجهجه جهجهجه جهجهجه : هجهجه جهجهجه . *
35 جهجهجه جهجه جهجه جهجه جهجه : نهم جهجهجه هجهجهجه جهجهجه :
36 جهجهجه جهجهجه . * هجهجه جهجه : جهجه جهجهجه : هم
جهجه جهجه : كه هم جهجه جهجهجه جهجهجه : جهجه جهجه جهجه جهجه :

Digitized by Google

37 בְּכֹלְיָה שֵׁנִי מִן הַחֲמִשָּׁה בְּמִשְׁנֵה הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁנֵה הַשֵּ

51 لا يعذبه الحكيم حيث حيث . * فيه بصره ميت
كنيخ : صيعبحيج ٥٧٥ كعم : ٥٧٥ ٥٧ نهيا حكم ميت
حيث .

52 بعمد ٥٧ ذيا ٥٧٥ حصيما ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ كمه
بكما ٥٥٥٥٥ .

٤٥٧٥ : ٦ .

1 جعبه بصيحيا ٥٥٥٥٥٥ ٥٧ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ جمعه : جه ذيا جيكا
٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ جمعه : جه ذيا جيكا
٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ .
2 جعبه ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ذيا جيكا ٥٥٥٥٥٥ :* جعبه
جمعيا ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ بكا ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥
3 جمعيا :* ٥٥٥٥٥٥ جكم بعيا جمعيا : جه ٥٥٥٥٥٥
4 ٥٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥٥٥ جمعيا :* ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥
٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥
5 ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ .* ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥
٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥
6 ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ :* ٥٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ .
7 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥
8 ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ :* ٥٥٥٥٥٥
٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ .

Digitized by Google

9 بَكَمْ بَكْمَعْمَ تَمْنَ كَمْنَمْ مَعْ مَنْ مَكْ مَعْ مَكْ مَكْمَ مَنْ مَكْمَ
مَنْكَمْ. مَكْ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
10 مَكْمَ. مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
11 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
12 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
13 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ.
14 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ.
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
15 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
16 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
17 مَكْمَ. مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
18 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ.
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
19 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
20 مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ مَكْمَ
مَكْمَ.

Digitized by Google

21 וְאִם־דַּל הוּא מֵהַשִּׂיג וְלָקַח כַּבְשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשָּׁמֶן וְלֹג שָׁמֶן׃
22 וּשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃
23 וְהֵבִיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטָהֳרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה׃
24 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
25 וְשָׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאָשָׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאָשָׁם וְנָתַן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃
26 וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצֹק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃
27 וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃
28 וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפּוֹ עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דַּם הָאָשָׁם׃
29 וְהַנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּטַּהֵר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה׃
30 וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ׃
31 אֵת אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכִפֶּר הַכֹּהֵן עַל־הַמִּטַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה׃
32 זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע צָרָעַת אֲשֶׁר לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ׃
33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃
34 כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לַאֲחֻזָּה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם׃
35 וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃
36 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֶּגַע וְלֹא יִטַּמֵּא כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבָּיִת׃
37 וְרָאָה אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירֹת הַבַּיִת שְׁקַעֻרֹרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן־הַקִּיר׃
38 וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃

Digitized by Google

المزمور : ع .

1 بعض ثم جد مكر ضمن وصفوه من هفوه : وتوبوه
2 ضمن كسوه : * تقوه بذكر : وبهتوا من أخلصني . مكر
كيف يتم تقوه : مجد يحب يغفر : بذنبه هي .
3 متبع كم أخلصني : يا حذر بنه وتكر : بعد كحق
4 وهو وكر هو : * حبب بعض متبع كم : بحق بعض
بكسوه بحسوه بذنبه : يكر حجد وبكم وتكر .
5 متعبوه هجم حكم مسعه : ضمن كهمه متكفه وتذكر
6 حجزه مكفه : * متبع كم أخلصني : كم يجد بعلجه حكم
7 معجبوه : وكم بعكم : هكم وبحق بنه كم . * يا أحسك
8 وهكوه بجب : وبحق يصو حكم . * بحق ثم بعض متبع
معوهضكم ملم : هكوه وهكوه بكتم : هو حبب هو وكحه
وهكمه .
9 متبعه كرهجحم : متعبوه بحد حبق وصحكر : متبع كم :
10 يا حذر بنه وتكر : بعض بوق مجه كبسه . * حبب بحد :
11 وكعكاجه معتوه بقيم حكم وبنهجهني . * مجد وهتوهني
12 يعكوهني : وكر جهيد وبكم حجزه . * بحق ثم بعض
13 متبع كم : بعبد هو وكر هنيه كعضه بكتم . * مجه
بحد أخلصني حكمه يعهضه : وجه مع لعضه بحد
وجه .
14 هجه بعض حسك وهمه كجحك : هقيه حكمه متبع

Digitized by Google

15 لحجلة نجلة فيتجفوه .* وهو ملك هوه نجلة فجتمعه : لهو
مهجعة نجلة هو لم حل نتة .

16 ميلة كتيجة : نجة ديهدة : ملك نجلة نجة كجمعة نجلة هو
17 جمعة فجتجلة : هفه لمعمة .* ميهوه لم هجلة ديعلة نجة :
18 فهيه بعمة هجلة : ميعجه فهجلة نجة فجهبه :* ذهبه
جهجلة نجلة : مهلك هلة معجه كمهجهة لمهجلة : معجهه
19 لمهجهه كجتجه يتة :* فلهجهة كتجلة عهجهة : ولحجلة
هتة : ولمهجهة كجتجلة عهجهة . ولمهجهة نجلة مهجلة
20 لهجلة .* فجهة هجلة مهجهة كمهجهة : ميلة بهة . حلهه
21 هم فجهجهة فجتجهة هتهه هجة لم .* معجه كمهجة
22 لهجهه : جمهة يعجلة هجلة هلة دجتجهه .* مهجهه
هجة لم حلهه : ميهجهة هجه لهجلة فجهجة فنقة هجة
23 هم هجهه : هلهه هجه : لا هجة هلة نج همهه :* نهجة لهه
معمد : حجة جاهجه لم فجلة هلة : لهة : نهة بهجه : مجل
24 فجعمد فجتجة فجفجهمه : لهجة نة هجلة لهجهنهة .* لهه
هم نهجة : نهم نهجة نلة لجهه : ولحه نجة فجهجهة لهجهنهة .*
25 علة لحه نهجة نلة لجهه : وهجه نهلهة نهه هجة لهجة بهفجة
جهجه نجلة نجة : فهجه يعجهجه لهجة علة هلة مجلة علة :
26 جهة نج لجهة نهلة :* فلهه هجة مهمه لا يعجهة نجلة : نلا
27 لجهة فجهه : لهه نجهلة نهمجلة .* مهجلة لجهة نهه
هجه هه بهفجة جهجه نجهة نجة : مهة مهمه لا يهجة :

Digitized by Google

28 וְכִי יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְלֹא יִמְצָא מָצוֹא בְּתוֹכָהּ וְנִמְצְאוּ בָהּ
29 בְּהֵמוֹת שְׁמוֹת וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃ וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת
מִתְרַבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃ וְהִנֵּה
30 בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃ וְהִנֵּה
בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
31 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
32 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
33 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
34 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
35 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
36 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
37 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
38 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
39 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃
40 וְהִנֵּה בְּהֵמוֹת מְרֻבְּצוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה בָּהֶם׃

Digitized by Google

41 ٠٠٠ ٠٠٠

8 בחנני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃ * תם נא רע רשעים וכונן צדיק
בחן לבות וכליות אלהים צדיק׃ מגני על אלהים מושיע ישרי
9 לב׃ אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃ * אם לא ישוב חרבו
10 יהלם קשתו ודכנה׃ ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל׃
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃ בור כרה ויחפרהו ויפל
11 בשחת יפעל׃ * ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃
12 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃ מהללים ליהוה
13 כי יהוה׃ אלהים אמת בחנו לבות וכליות׃ מגני עלי אלהים
14 מושיע ישרי לב׃ אלהים שופט צדיק ואל זועם כל יום׃ אם לא
ישוב חרבו יהלם קשתו ודכנה׃ ולו הכין כלי מות חציו לדלקים
15 יפעל׃ הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃ בור כרה ויחפרהו
16 ויפל בשחת יפעל׃ ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃
17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃ בית ויתרו ראו
18 עמים׃ יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי ובתומי עלי׃ * יגמר
נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃

Digitized by Google

ٱنْبِيَاءَهُ حَامِلِي ٱلتَّوْرَاةِ ٱلْقَائِمِينَ عَلَى ٱلْمَذْبَحِ : وَيَقُولُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ
19 ٱذْهَبْ وَقِفْ مَعَ ٱلشَّعْبِ فِي ٱلدِّيَارِ ٱلْمُقَدَّسَةِ : وَلَا تَكُنْ مُتَكَاسِلًا فِي ٱلصَّلَاةِ
20 وَٱلتَّسْبِيحِ : لِأَنَّكَ فِي هٰذَا ٱلْيَوْمِ تَكُونُ مَعَ ٱلْمَلَائِكَةِ ٱلْقَدِيسِينَ : وَتَرَى
21 ٱلرَّبَّ ٱلْإِلٰهَ ٱلْمَسِيحَ : وَتَسْمَعُ ٱلْأَصْوَاتَ ٱلْعَجِيبَةَ ٱلَّتِي لَا تُوصَفُ : وَتَرَى
ٱلْمَلَائِكَةَ ٱلْمُقَدَّسِينَ ٱلَّذِينَ لَا يُحْصَى عَدَدُهُمْ : وَٱلْأَرْوَاحَ ٱلْمُقَدَّسَةَ
22 ٱلَّذِينَ لَا يُسْتَقْصَى : يَا لَكَ مِنْ غَنِيمَةٍ ! وَيَا لَكَ مِنْ فَرَحٍ ! وَيَا لَكَ مِنْ
سُرُورٍ ! وَيَا لَكَ مِنْ بَهْجَةٍ ! وَيَا لَكَ مِنْ لَذَّةٍ ! وَيَا لَكَ مِنْ تَعْزِيَةٍ !
23 وَيَا لَكَ مِنْ رَاحَةٍ ! لِأَنَّكَ تَكُونُ مَعَ ٱلْمَسِيحِ كَمَا قَالَ : ٱلَّذِي
24 يَتْبَعُنِي فَهُوَ مَعِي حَيْثُ أَكُونُ ! وَهُوَ يَقُولُ : مَنْ يَخْدِمُنِي فَلْيَتْبَعْنِي :
وَحَيْثُ أَكُونُ أَنَا هُنَاكَ يَكُونُ خَادِمِي : وَهُوَ يَقُولُ : كُلُّ مَنْ يَخْدِمُنِي
25 يُكْرِمُهُ أَبِي ! وَهُوَ يَقُولُ : مَنْ يَقْبَلُكُمْ فَقَدْ قَبِلَنِي : وَمَنْ قَبِلَنِي
26 فَقَدْ قَبِلَ ٱلَّذِي أَرْسَلَنِي ! وَهُوَ يَقُولُ : كُلُّ مَنْ يَعْتَرِفُ بِي قُدَّامَ
ٱلنَّاسِ : أَعْتَرِفُ أَنَا بِهِ قُدَّامَ أَبِي ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَاوَاتِ .
27 وَلَا تَخَفْ مِنْ شَيْءٍ مِمَّا يَحْدُثُ لَكَ : بَلْ كُنْ مُسْتَعِدًّا لِلْمَوْتِ
28 مِنْ أَجْلِ ٱلْمَسِيحِ ! وَلَا تَخَفْ مِنَ ٱلْمَوْتِ . بَلْ خَفْ مِنَ ٱلنَّارِ : ٱلَّتِي
29 لَا تُطْفَأُ . وَلَا تَخَفْ مِنَ ٱلَّذِي يَقْتُلُ ٱلْجَسَدَ وَلَا يَقْدِرُ أَنْ يَقْتُلَ
30 ٱلنَّفْسَ . وَلَكِنْ خَفْ مِنَ ٱلَّذِي يُهْلِكُ ٱلنَّفْسَ وَٱلْجَسَدَ فِي جَهَنَّمَ
ٱلنَّارِ ٱلْمُتَّقِدَةِ ٱلَّتِي لَا تُطْفَأُ : وَهِيَ ٱلَّتِي يُعَذَّبُ فِيهَا ٱلْخَطَأَةُ
31 ٱلْمُتَمَرِّدُونَ ! وَلَا تَخَفْ مِنَ ٱلْمَوْتِ ٱلَّذِي يَقْتُلُ ٱلْجَسَدَ : لِأَنَّ

Digitized by Google

32 ٥٥٥

5 بكبد همع كمعجد : يكر كجزبة بكمهم.* ماهد كمع : دهزه
همع جبجبة عمه دنتة .

6 همع مبه . همع هكيه همعمة بكد كمعمة : نسجبة جم همع

7 بكبة بتجبة هعقعه :* همع بتجة بمعمة جمعه همعمة همع
همعه كم : بمع همعمة بتجة همعمة : دمعمه بكجه همعمة .*

8 مع جم جبة بكبة همع : همعمتجبة همع جبة بمع بتجة :

9 همع كمع بكبة همعمة . مجه بهة مجه :* همع همع كم همعمة
جمعه : بمكاجه همع بكبد همعمة كمعجة : بكه ام دجد :

10 بهة كمعجه ام كمعجه :* مبة همع كمعجه : مامد كم :

11 همعمة بجه . همعد : مجبة بمعمة بم مجبة بكبة .* همع جم

يمعجه معهة : همعكجه بم بكد بجه بمع بكبكجه : همع بكجة
كم همجه بكجة همعمة .

12 همع جم همجة بمعد همه : همع همجة كمعجة همه :

13 همعجبة بكه همجة بكبة .* مجه بكجة : بكه كمعجبة :

14 همع همكمع : همعه بكجبة بمعد بهة .* همعمة همع
جمعه جاة : همجاهه همعه : همكمه معهة : همكجه

15 همكمع :* همعه همكهه : همكمه بة بكمه : همكمع

16 همع همجعة : معهة بكمه بة همعة : همعجة همجعة

17 همعة همكعة .* معه همعمة همعه همعجة : همعة

همه : همعه بكه همع همعكجة : معهكجة همعجة : همه
همكعة همعكمع : همه همعة همعة بمعة همعة همعة :
همكعة همعكمع همعة همعة همعة همعة همعة همعة همعة
همعة همعة همعة همعة همعة همعة همعة همعة همعة همعة

Digitized by Google

18 ٱفْتَقِدْنِي بِخَلَاصِكَ: * مَتَى أَتَعَزَّى عَنْ حُزْنِ نَفْسِي بِكَلِمَتِكَ.
19 أَنَا غَرِيبٌ فِي ٱلْأَرْضِ. لَا تُخْفِ عَنِّي وَصَايَاكَ: * مَا أَشْوَقَ نَفْسِي إِلَى أَحْكَامِكَ فِي كُلِّ حِينٍ.
20 أَنْتَ ٱنْتَهَرْتَ ٱلْأَكْبَرِينَ ٱلْمَلْعُونِينَ ٱلَّذِينَ ضَلُّوا عَنْ وَصَايَاكَ: * أَزِلْ عَنِّي ٱلْعَارَ وَٱلْهَوَانَ لِأَنِّي ذَكَرْتُ شَهَادَاتِكَ.
21 ٱلرُّؤَسَاءُ أَيْضًا جَلَسُوا وَتَكَلَّمُوا عَلَيَّ: * وَأَمَّا عَبْدُكَ فَكَانَ يُفَكِّرُ فِي حُقُوقِكَ.
22 لِأَنَّ شَهَادَاتِكَ هِيَ أَيْضًا لَذَّتِي: * وَمَشُورَتِي هِيَ حُقُوقُكَ.
23 لَصِقَتْ بِٱلتُّرَابِ نَفْسِي: * أَحْيِنِي حَسَبَ كَلِمَتِكَ.
24 أَخْبَرْتُ بِطُرُقِي فَٱسْتَجَبْتَ لِي: * عَلِّمْنِي حُقُوقَكَ.
25 طَرِيقَ أَمَانَتِكَ فَهِّمْنِي: * فَأَلْهَجَ بِعَجَائِبِكَ.
26 نَامَتِ ٱلنَّفْسُ مِنَ ٱلْهَمِّ: * أَقِمْنِي حَسَبَ كَلِمَتِكَ.
27 طَرِيقَ ٱلْكَذِبِ ٱبْعِدْ عَنِّي: * وَبِشَرِيعَتِكَ ٱرْحَمْنِي.
28 طَرِيقَ ٱلْحَقِّ ٱخْتَرْتُ: * أَحْكَامَكَ لَمْ أَنْسَ.
29 لَصِقْتُ بِشَهَادَاتِكَ: * يَا رَبُّ لَا تُخْزِنِي.
30 طَرِيقَ وَصَايَاكَ أَسْرَعْتُ: * حِينَ وَسَّعْتَ قَلْبِي.
31 عَلِّمْنِي يَا رَبُّ طَرِيقَ حُقُوقِكَ: * فَأَحْفَظَهَا إِلَى ٱلْمُنْتَهَى.
32 فَهِّمْنِي فَأَحْفَظَ شَرِيعَتَكَ: * وَأَعْمَلَ بِهَا بِكُلِّ قَلْبِي.

Digitized by Google

33 كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْـًٔا ۙ وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ۙ
34 وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ۞
35 وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ۙ
36 وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۞
37 قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ
38 سَوّٰىكَ رَجُلًا ۞ لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ۞ وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ
39 جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ۞
40 فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ
41 فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۞ اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ۞
42 وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
43 عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ۞ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ
44 مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۞ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا

Digitized by Google

45 وتنزل أفكل من فمه فيكون يتيما.* يجعل يجعل من هتفوا يخبئ
فيه فيخبئ فيكون يخبئ ٥ يجعل يجعل من هتفوا فيخبئ فيكون
46 تخبئ. من خوفك يخبئ يجعل معتكم هقفوا.* فمن فمن ارتفوا
47 لك فمن : فمن معيج وتفوا أفا كل يجعل ارتفوا.* حل أمن
وتفوا كفمن : متفق تيك متفق كمن : يسمعوا كفمن فمن.*
48 فمن كيجعل فمن فمن : فمن فمن : معه يخافوا بك عمن.
فمن يعمن من معلن : يا فمن يجعل معلن بخيل فمن : ما يعمن
49 فمن يسمعكم عمن. همن فمن بك عمن يخافوا يجعل.* معه
يعمن ما متفق فمن فمن يجعل كيجعل فمن فمن بك يجعل ما
يعمن. معه يسمع من بمن : فمن يا بك عمن يخافوا فمن فمن
معه فمن يجعل.

سفر ٩ .

1 معه يخيط تيك يجعل معمعمعمن وفمن : بك معمن
2 كجعفمسعم.* يجعل من معمعمن بع يجعل فمن فمن :
3 فمن فمن فمن : معكم يجعل فمن كمعن.* معمن بك
معمن : معمن فمن معه فمن : معمن فمن فمن يا فمن
4 فمن كيجعل.* معه فمن معه فمن : كمن معه فمن
5 فمن فمن : فمن فمن كم.* فمن فمن يجعل فمن :
6 معه فمن فمن فمن كل.* معمن من فمن معمن. فمن
فمن من كل معمن فمن : فمن كمن معمعمن فمن معمعمن

ﺑﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻳﺎ ﻧﻔﺴﻲ ﻭﻛﻞ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺑﺎﻃﻨﻲ ﻟﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﺳﻢ ﻗﺪﺳﻪ .
2 ﺑﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻳﺎ ﻧﻔﺴﻲ ﻭﻻ ﺗﻨﺴﻲ ﻛﻞ ﺣﺴﻨﺎﺗﻪ .* 3 ﺍﻟﻐﺎﻓﺮ ﻛﻞ ﺫﻧﻮﺑﻚ ﺍﻟﺸﺎﻓﻲ ﻛﻞ ﺃﻣﺮﺍﺿﻚ .
4 ﺍﻟﻔﺎﺩﻱ ﺣﻴﺎﺗﻚ ﻣﻦ ﺍﻟﻬﻼﻙ ﺍﻟﻤﻜﻠﻠﻚ ﺑﺎﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﺍﻟﺮﺃﻓﺔ .* 5 ﺍﻟﻤﺸﺒﻊ
ﺑﺎﻟﺨﻴﺮﺍﺕ ﺷﺒﺎﺑﻚ ﻛﺎﻟﻨﺴﺮ ﺗﺠﺪﺩ ﻗﻮﺗﻚ . 6 ﺍﻟﺼﺎﻧﻊ ﺍﻟﺮﺣﻤﺎﺕ ﻭﺍﻟﻘﻀﺎﺀ ﻟﺠﻤﻴﻊ
ﺍﻟﻤﻈﻠﻮﻣﻴﻦ . 7 ﻋﺮﻑ ﻃﺮﻗﻪ ﻟﻤﻮﺳﻰ ﻭﺃﻓﻌﺎﻟﻪ ﻟﺒﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ . 8 ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ
ﻭﺍﻟﺮﺅﻭﻑ ﺍﻟﺒﻄﻲﺀ ﺍﻟﻐﻀﺐ ﻭﻛﺜﻴﺮ ﺍﻟﺮﺣﻤﺔ .* 9 ﻟﻴﺲ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻨﻬﺎﻳﺔ ﻳﺨﺎﺻﻢ
ﻭﻟﻴﺲ ﺍﻟﻰ ﺍﻷﺑﺪ ﻳﺤﻘﺪ . 10 ﻟﻢ ﻳﻌﻤﻞ ﻣﻌﻨﺎ ﺣﺴﺐ ﺧﻄﺎﻳﺎﻧﺎ ﻭﻟﻢ ﻳﺠﺰﻧﺎ ﺣﺴﺐ
ﺁﺛﺎﻣﻨﺎ .* 11 ﻷﻧﻪ ﻛﻤﺎ ﺍﺭﺗﻔﻌﺖ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻓﻮﻕ ﺍﻷﺭﺽ ﻗﻮﻱ ﺭﺣﻤﺘﻪ ﻋﻠﻰ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺨﺎﻓﻮﻧﻪ . 12 ﻛﻤﺎ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻤﺸﺮﻕ ﻋﻦ ﺍﻟﻤﻐﺮﺏ ﺃﺑﻌﺪ ﻋﻨﺎ ﺗﻌﺪﻳﺎﺗﻨﺎ .*
13 ﻛﻤﺎ ﻳﺮﺃﻑ ﺍﻷﺏ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺒﻨﻴﻦ ﺭﺃﻑ ﺍﻟﺮﺏ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺨﺎﻓﻮﻧﻪ . 14 ﻷﻧﻪ
ﻫﻮ ﻋﺎﺭﻑ ﺟﺒﻠﺘﻨﺎ ﻭﻳﺬﻛﺮ ﺃﻧﻨﺎ ﺗﺮﺍﺏ . 15 ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻛﺎﻟﻌﺸﺐ ﺃﻳﺎﻣﻪ ﻛﻤﺜﻞ
ﺯﻫﺮ ﺍﻟﺤﻘﻞ ﻫﻜﺬﺍ ﻳﺰﻫﺮ . 16 ﻷﻥ ﺭﻳﺤﺎ ﻋﺒﺮﺕ ﻓﻴﻪ ﻓﻼ ﻳﻜﻮﻥ ﻭﻻ ﻳﻌﺮﻓﻪ
ﻣﻜﺎﻧﻪ ﻓﻴﻤﺎ ﺑﻌﺪ . 17 ﻭﻟﻜﻦ ﺭﺣﻤﺔ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ
ﻳﺨﺎﻓﻮﻧﻪ ﻭﺑﺮﻩ ﻋﻠﻰ ﺃﻭﻻﺩ ﺃﻭﻻﺩﻫﻢ . 18 ﻟﻠﺬﻳﻦ ﻳﺤﻔﻈﻮﻥ ﻋﻬﺪﻩ ﻭﻳﺬﻛﺮﻭﻥ
ﻭﺻﺎﻳﺎﻩ ﻟﻴﻌﻤﻠﻮﺍ ﺑﻬﺎ .* 19 ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﺃﺛﺒﺖ ﻛﺮﺳﻴﻪ ﻭﻣﻠﻜﻪ ﺍﻟﻜﻞ
ﻣﺘﺴﻠﻂ .

Digitized by Google

ﻛﺪﺩﻣﺎ ﻣﻦ ﺩﻫﺪﻫﺘﻤﺎ : ﻣﺪﻫﺪ ﻳﻨﻪ ﻟﻤﻪ ﻫﻨﻪ ﻣﻨﻪﺩ : ﺑﻨﻪ ﻣﻪ ﻣﻪ ﻣﻪ
20 ﺩﻳﻨﻪ : ﻧﻪ ﻛﻨﺴﻪ ﻣﻪ ﻣﻪﻫﻪ ﻣﻪ ﺳﻪ :* ﻣﻨﻪﻩ ﻟﻤﻪ ﻫﻨﻪ ﻣﻨﻪﻫﻪ ﻟﻪ :
ﻣﻤﻪ ﻣﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻣﻪ ﻣﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪﻩ ﻣﻨﻪﻩ ﻟﻤﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪ : ﻧﻪ ﻛﻨﺴﻪ
21 ﻣﻪ ﻣﻪﻫﻪ ﺳﻪ :* ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻧﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ :
ﻣﻪ ﻣﻨﻤﻪﻫﻪ ﻣﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪ .*
22 ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪ : ﻭﻟﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ
ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ : ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻣﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ : ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ
23 ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ .* ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ
24 ﻟﻤﻪ ﻛﻠﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ .* ﻫﻪ ﻣﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪ
ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪ :
25 ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻣﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ :* ﻣﻪ ﻛﻠ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪ :
ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨ ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ :
26 ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ : ﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ .* ﻣﻪ ﻛﻠ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻟﻤﻪﻫﻪ :
27 ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪ ﻟﻤﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻣﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ .* ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ :
ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ .*
28 ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪ ﻟﻤﻪﻫ : ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻣﻪ ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ .
29 ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻣﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ .* ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ :
30 ﻫﻨ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ .* ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻣﻪ
31 ﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ .* ﻟﻤﻪ
32 ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫ :* ﻫﻨﻪﻫ ﻫﻨﻪﻫﻪ
ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪﻫﻪﻫﻪ ﻫﻨﻪﻫﻪ : ﻫﻨﻪﻫ ﻟﻤﻪﻫ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ

Digitized by Google

33 ڤيجڤه . مڪ ڪجه ڪڪ ڪجه .* ڀڀڀ ڪڪ ڪجه
مڪڀڀ ڪڪ ڪجه : ڪڪه ڪڪڪ : ڪڪ ڀڀڀ ڪڪڪ : ڀڀڀ
34 ڪڪ ڪه .* ڀڀڀ ڪڪڪ ڪڪ ڀڀڀ : ڪڪڪ ڪڪڪ : ڪڪ
35 ڪڪڪ ڪڪڪ ڀڀڀ ڪڪڪ : ڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ .* ڪڪڪڪڪ
ڪڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪه ڪڪڪ .

36 ڀڀڀ ڪڪ ڪڪ ڪڪه . ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪ
37 ڪڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ : ڪڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ .* ڪڪڪڪ
ڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ :*
ڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
38 ڪڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
39 ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ :
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
40 ڪڪڪ : ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ .* ڪڪڪ
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
ڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪ .
41 ڪڪڪ ڪڪ : ڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ :* ڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
ڪڪڪ . ڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ : ڪڪڪڪ ڪڪڪ .*
42 ڪڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪڪ : ڪڪڪ ڪڪڪڪ ڪڪڪ . ڪڪڪ
43 ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ :*
44 ڪڪ ڪڪڪ . ڪڪڪ ڪڪ ڪڪڪ : ڪڪڪڪ ڪڪڪ .* ڪڪڪڪ
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ :
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ
ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ ڪڪڪ .

Digitized by Google

45 فَيَكُونُ لَكَ عَلَامَةً . وَعِنْدَمَا تَخْرُجُ مِنَ السِّجْنِ : تَكُونُ لَكَ عَلَامَةً
46 أَيْضًا . وَعِنْدَمَا تَخْرُجُ مِنَ السِّجْنِ . * وَإِنَّهُ يَعِيشُ لِمِئَةٍ وَعَشْرِ سِنِينَ .
47 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
48 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
49 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
50 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ

سفر : ٥٠

1 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
2 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
3 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
4 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
5 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
6 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ
7 وَعِنْدَمَا تَمُوتُ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْضًا كَذَلِكَ . * فَيَمُوتُ وَيُدْفَنُ

Digitized by Google

8 فَسَخَتْهُ بِكْرٌ وَبَنَتْ بِهِ، وَبَنَتْ بِهِ : فَبَنَتْ بِهِ قَبْلَ بِنَاءٍ
بِهِ وَبَعْدَهُ. وَلَهُ فِي الْأُولَى : نِصْفُ الْمَهْرِ : وَلَا شَيْءَ
لَهُ فِي الثَّانِيَةِ.

9 10 وَلَوْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَمَاتَ وَلَمْ يَدْرِ : * فَلَهَا مِيرَاثُ
زَوْجَةٍ : لَعَلَّهُ مَاتَ بَعْدَ الْعَقْدِ، فَتَرِثُ مِنْهُ، وَلَعَلَّهُ مَاتَ
قَبْلَهُ، فَلَا تَرِثُ مِنْهُ : فَلَهَا نِصْفُ الْمَهْرِ، وَلَا تَرِثُ
مِنْهُ، لِأَنَّهُ يَحْتَمِلُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا.

11 12 وَإِنْ تَزَوَّجَ بِكْرًا وَبَنَى بِهَا، وَلَمْ يَدْرِ : * فَلَهَا مَهْرُ
مِثْلِهَا، لَا يُنْقَصُ : وَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، لِأَنَّهُ يَحْتَمِلُ
أَنَّهُ مَاتَ بَعْدَ الْبِنَاءِ : فَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، وَمَهْرُ مِثْلِهَا
لَا يُنْقَصُ، لِأَنَّهُ يَحْتَمِلُ أَنَّهُ مَاتَ قَبْلَ الْبِنَاءِ.

13 وَإِنْ تَزَوَّجَ بِكْرًا وَبَنَى بِهَا، وَلَمْ يَدْرِ : * فَلَهَا مَهْرُ
مِثْلِهَا، لَا يُنْقَصُ : وَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، لِأَنَّهُ يَحْتَمِلُ
أَنَّهُ مَاتَ بَعْدَ الْبِنَاءِ : فَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، وَمَهْرُ
مِثْلِهَا لَا يُنْقَصُ. * وَلَوْ تَزَوَّجَ بِكْرًا وَبَنَى بِهَا، وَلَمْ
يَدْرِ : لَعَلَّهُ مَاتَ بَعْدَ الْبِنَاءِ، فَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، وَمَهْرُ
مِثْلِهَا لَا يُنْقَصُ : وَلَعَلَّهُ مَاتَ قَبْلَ الْبِنَاءِ، فَلَهَا
نِصْفُ الْمَهْرِ، وَلَا مِيرَاثَ لَهَا.

16 وَإِنْ تَزَوَّجَ بِكْرًا وَبَنَى بِهَا، وَلَمْ يَدْرِ : أَوَطِئَ
بِنَاءٍ أَمْ لَا : فَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، وَلَا يُنْقَصُ مَهْرُ
مِثْلِهَا : لِأَنَّهَا لَهَا أَنْ تَقُولَ لَمْ يَطَأْنِي، وَقَدْ وَجَبَ
لِي مِيرَاثُ ثَيِّبٍ.

17 وَلَوْ تَزَوَّجَ بِكْرًا وَبَنَى بِهَا وَلَمْ يَدْرِ : هَلْ بَنَى بِهَا
أَمْ لَا : فَلَهَا مِيرَاثُ ثَيِّبٍ، وَلَا يُنْقَصُ مَهْرُ مِثْلِهَا.

18 وَلَوْ تَزَوَّجَ بِكْرًا، وَبَنَى بِهَا، وَلَمْ يَدْرِ : * فَلَهَا مِيرَاثُ
ثَيِّبٍ، وَلَا يُنْقَصُ مَهْرُ مِثْلِهَا. هَذَا بَابُ

Digitized by Google

אל אבוא בתוכך פן אכלך: ואת מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית לישבי הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלשת הפעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: ויהי במרדת משה מהר סיני ושני לחת העדת במרדת משה מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:

Digitized by Google

ואתה הזהרו בעצמכם פן־יכבדו לבבותיכם בזלילות ושכרות ודאגות החיים ויבוא עליכם היום ההוא פתאום׃ 35 כי כפח יבוא על כל יושבי פני כל־הארץ׃ 36 ואתם שקדו בכל־עת והתפללו למען תעלו בידכם מכל־אלה העתידים לבוא ותעמדו לפני בן־האדם׃ 37 ויהי הוא היום ויהי לומד בבית־המקדש ובלילה היה יוצא ולן בהר הנקרא בשם הזיתים׃ 38 וכל־העם היו משכימים בבוקר לבוא אליו בבית־המקדש לשמוע את־דבריו׃

22 ויקרב חג המצות הנקרא בשם הפסח׃ 2 וראשי הכהנים וסופרי התורה בקשו איך יהרגו את־ישוע כי יראו מפני העם׃ 3 ויבא השטן אל־יהודה הנקרא בשם איש קריות אחד משנים עשר׃ 4 וילך ויתוועד עם־ראשי הכהנים ועם־שרי המשמרת איך יסגיר אותו אליהם׃ 5 וישמחו וישימו עמו ברית לתת לו כסף׃ 6 ויתן להם את־דבריו ויבקש מקום להסגירו אליהם בהעדר ההמון׃ 7 ויבוא יום המצות אשר בו יזבחו את־הפסח׃ 8 וישלח ישוע את־פטרוס ואת־יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את־הפסח למען נאכל׃ 9 ויאמרו אליו איה תרצה שנכין׃ 10 ויען אותם הנה בבואכם העירה ופגשכם איש נושא כד־מים לכו אחריו עד אשר יבוא הבית אשר הוא בא שמה׃ 11 ואמרתם אל־בעל הבית אמר לך המורה איה הלשכה אשר אוכל לאכול שם את־הפסח עם־תלמידי׃ 12 והוא יראה אתכם עלית גדולה מרוצפת שם עשו׃ 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את־הפסח׃ 14 ויהי כבוא העת וישב ישוע ושנים עשר אנשים עמו׃ 15 ויאמר אליהם בתאוה תאויתי לאכול את־הפסח הזה עמכם בטרם אמות׃ 16 כי אומר אני לכם כי לא אוכל עוד לאכלו עד אשר יתקיים בממלכת אלהים׃ 17 ויקח כוס ויברך ויאמר קחו זה וחלקו ביניכם׃ 18 כי אומר אני לכם כי לא אשתה עוד מפרי הגפן עד אשר תבוא ממלכת אלהים׃ 19 ויקח לחם ויברך ויפרס ויתן להם לאמר זה הוא גופי אשר נתן בעדכם עשו זאת לזכרי׃ 20 וכן הכוס אחרי הסעודה לאמר הכוס הזה הברית החדשה בדמי אשר נשפך בעדכם׃ 21 אך הנה יד־המסגיר אותי עמדי על־השלחן׃ 22 ובן־האדם הולך כאשר נגזר עליו אך אוי לאיש ההוא אשר יסגיר אותו׃ 23 ויחלו לשאול איש את־רעהו מי־הוא מהם אשר יעשה את־הדבר הזה׃ 24 ותהי מריבה ביניהם מי־הוא מהם אשר יחשב לגדול׃ 25 ויאמר אליהם מלכי הגוים ימשלו בעמים ואשר להם עליהם יקראו מושיעים׃ 26 ואתם לא כן תהיו כי הגדול שבכם יהיה כצעיר והמושל כמשרת׃ 27 כי מי־הוא גדול מי־הוא המסב אל־השלחן או המשרת אותו הלא המסב אל־השלחן אך אנכי בתוככם כמשרת׃ 28 ואתם הייתם עמדי בנסיונותי׃ 29 ואני אכרות לכם ברית כאשר כרת אבי לי למלוכה׃ 30 למען תאכלו ותשתו על־שלחני בממלכתי ותשבו על־כסאות ושפטתם את־שנים עשר שבטי ישראל׃ 31 ויאמר ישוע אל־שמעון שמעון הנה השטן בקש לנפות את־כולכם כחטה׃ 32 ואני התפללתי בעדך למען לא יכשל אמונתך ואתה כשובך חזק את־אחיך׃ 33 ויאמר אליו אדני אתך אני מוכן ללכת גם־אל־בית־הסהר גם־אל־מות׃ 34 ויאמר אני אומר לך פטרוס לא יקרא היום התרנגול עד אשר תכחיש שלש פעמים כי אינך מכירני׃ 35 ויאמר אליהם בשלחי אתכם בלי־כיס ובלי־תרמיל ובלי־נעלים החסרתם דבר מכל־אלה׃ 36 ויאמרו לא׃ ויאמר אליהם ועתה אשר־יש־לו כיס יקחהו וכן תרמיל ואשר אין לו ימכור את־בגדו וקנה־לו חרב׃ 37 כי אומר אני לכם כי עוד הדבר הזה הכתוב עלי יתקיים בי והוא נמנה עם־פושעים כי גם־הדברים הכתובים עלי יתקיימו׃ 38 ויאמרו אדני הנה־פה שתי חרבות ויאמר אליהם דיין׃ 39 ויצא וילך כדרכו אל־הר הזיתים ותלמידיו הלכו אחריו׃ 40 ויהי כבואו אל־המקום ויאמר אליהם התפללו פן־תבואו בנסיון׃ 41 ויעבר מעליהם כמרחק אבן ויכרע על־ברכיו ויתפלל׃ 42 ויאמר אבי אם־תרצה העבר נא את־הכוס הזה ממני אך לא כרצוני יהי רצונך׃ 43 ויראהו מלאך מן־השמים מחזק אותו׃ 44 ויהי בהיותו במאבק ויתפלל ביתר־שאת ויהי זיעתו כטפות דם נופלות על־הארץ׃ 45 ויקם מתפלתו ויבוא אל־תלמידיו וימצאם ישנים מיגון׃ 46 ויאמר אליהם מדוע אתם ישנים קומו והתפללו פן־תבואו בנסיון׃ 47 עודנו מדבר והנה המון עם ויהודה הנקרא בשם איש קריות אחד משנים עשר לפניהם ויגש אל־ישוע לנשקו׃ 48 ויאמר אליו ישוע יהודה בנשיקה תמסור את־בן־האדם׃ 49 ויראו אשר סביבותיו את־אשר יהיה ויאמרו אדני הנכה בחרב׃ 50 ויך אחד מהם את־עבד הכהן הגדול ויכרת את־אזנו הימנית׃ 51 ויען ישוע ויאמר הניחו עד־זאת ויגע באזנו וירפאהו׃ 52 ויאמר ישוע אל־ראשי הכהנים ושרי המשמרת ואל־הזקנים הבאים עליו כמו־על־פושע הלא בחרבות ובמקלות באתם׃ 53 הן יום־יום הייתי עמכם בבית־המקדש ולא־שלחתם בי ידכם אך זאת שעתכם וממשלת החשך׃ 54 ויתפשו אותו וילכו אתו ויביאוהו אל־בית הכהן הגדול ופטרוס הלך מרחוק׃ 55 ויקחו אש ויבעירו בתוך החצר וישבו יחדו ופטרוס ישב בתוכם׃ 56 ותראהו שפחה אחת יושב אל־האור ותתבונן אליו ותאמר גם־זה היה עמו׃ 57 ויכחש לאמר לא אכירנו אשה׃ 58 ואחרי־כן ראהו אחר ויאמר גם־אתה מהם׃ ויען פטרוס ויאמר לא־אדם אנכי׃ 59 ויהי כשעה אחת ויאמר אחר אמת כי גם־זה היה עמו כי גלילי הוא׃ 60 ויען פטרוס ויאמר לא־אדם אנכי לא־אדע ולא־אבין את־אשר־אתה אומר׃ ועודנו מדבר והנה התרנגול קרא׃ 61 ויפן ישוע ויבט אל־פטרוס ויזכר פטרוס את־דבר ישוע אשר אמר אליו בטרם יקרא התרנגול היום תכחישני שלש פעמים׃ 62 ויצא פטרוס החוצה ויבך בכי תמרורים׃ 63 ואנשים אשר־אחזו את־ישוע התעללו בו ויכוהו׃ 64 ויסתירו את־עיניו ויאמרו נבא מי־הוא המכך אותך׃ 65 וגדופים רבים דברו עליו׃ 66 ויהי כעלות היום ויתוועדו זקני העם ראשי הכהנים וסופרי התורה ויביאוהו אל־בית־הסנהדרין׃ 67 ויאמרו אליו אם־אתה המשיח אמור לנו׃ ויאמר אליהם אם־אגיד לכם לא תאמינו׃ 68 ואם־אשאל לא תענוני ולא תשלחוני׃ 69 מעתה יהיה בן־האדם יושב לימין גבורת אלהים׃ 70 ויאמרו כולם אתה בן־האלהים הוא׃ ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא׃ 71 ויאמרו מה־לנו עוד לעדות כי־אנחנו שמענו מפיו׃

23 ויקומו כל־הקהל וישלחו את־ישוע אל־פילטוס׃ 2 ויחלו לקטרג עליו לאמר את־האיש הזה מצאנו מסלף את־העם ומסית לבלתי נתן מס לקיסר ואומר כי־הוא המשיח מלך׃ 3 ויען פילטוס ויאמר אליו אתה מלך היהודים׃ ויען ישוע ויאמר אליו אתה אמרת׃ 4 ויאמר פילטוס אל־ראשי הכהנים ואל־העם לא־מצאתי כל־עון באיש הזה׃ 5 ויעזו לאמר כי־הוא מסית את־העם בכל־יהודה מגלילה ועד־הנה׃ 6 וישמע פילטוס ויאמר הגלילי הוא׃ 7 וכאשר ידע כי מרשות הורדוס הוא שלח אותו אל־הורדוס אשר היה בירושלים בימים ההם׃ 8 וישמח הורדוס מאד בראותו את־ישוע כי זמן רב היה חפץ לראותו כי שמע עליו דברים רבים ויקוה לראות אות מפיו׃ 9 וישאל אותו בדברים רבים ולא־ענהו דבר׃ 10 וראשי הכהנים וסופרי התורה עמדו ויקטרגו עליו בחזקה׃ 11 ויבז הורדוס ואנשי־חילו ויתעללו בו וילבישוהו בגד מפואר וישלחוהו אל־פילטוס׃ 12 ויהי ביום ההוא ויהיו הורדוס ופילטוס לאוהבים כי לפנים היו איבים איש לרעהו׃ 13 ויקרא פילטוס אל־ראשי הכהנים ואל־השרים ואל־העם׃ 14 ויאמר אליהם הנה הבאתם אלי את־האיש הזה כמסית את־העם ואני הנה חקרתי נגדכם ולא־מצאתי באיש הזה כל־עון מכל־אשר אתם מקטרגים עליו׃ 15 גם־הורדוס לא־מצא בו עון כי שלחתיו אליו ויהי הנה לא־עשה דבר־מות׃ 16 לכן אוסרנו ושלחתיו׃ 17 ויהי בחג ויהי לשלח להם אסיר אחד׃ 18 ויצעקו כל־העם יחדו לאמר שא את־האיש הזה ושלח לנו את־ברבי׃ 19 אשר־היה נתון בבית־הסהר בעד מרד אשר־מרדו בעיר ובעד רצח׃ 20 וישלח פילטוס עוד אליהם כי חפץ היה לשלח את־ישוע׃ 21 ויצעקו לאמר צלבהו צלבהו׃ 22 ויאמר אליהם בפעם השלישית מה־רע עשה האיש הזה לא־מצאתי בו כל־עון מות ואסרנו ושלחתיו׃ 23 ויעמיקו לצעוק בקול גדול לאמר צלבהו׃ ויעצמו קולותיהם׃ 24 ויגזר פילטוס להיות כמבקשם׃ 25 וישלח את־אשר־ביקשו את־אשר־היה נתון בבית־הסהר בעד מרד ורצח ואת־ישוע נתן ברצונם׃ 26 ויקחו את־ישוע ויוציאוהו ויתפשו את־שמעון איש קורני עבר מן־השדה ויעמיסו עליו את־הצלב לשאתו אחרי ישוע׃ 27 ויתר העם ונשים רבות הלכו אחריו ותבכינה ותספדנה עליו׃ 28 ויפן אליהן ישוע ויאמר בנות ירושלים אל־תבכינה עלי כי אם־בכינה על־עצמכן ועל־בניכן׃ 29 כי הנה ימים באים ואשר יאמרו אשרי העקרות ואשר לא־ילדו ואשר לא־הניקו׃ 30 אז יחלו לאמר להרים נפלו עלינו ולגבעות כסינו׃ 31 כי אם־בעץ לח יעשו כזאת ביבש מה־יהיה׃ 32 וישאו עמו גם־שני מרעים להמית׃ 33 ויבאו אל־המקום הנקרא בשם גלגלת ויצלבו שם את־ישוע ואת־המרעים אחד מימינו ואחד משמאלו׃ 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא־ידעו מה־הם עושים׃ ויחלקו בגדיו וישליכו גורל׃ 35 ויעמד העם ראים ויתלוצצו עליו ראשי הכהנים ושרי המשמרת לאמר אחרים הושיע אם־הוא המשיח בחיר אלהים יושיע את־נפשו׃ 36 ויתעללו בו גם־החיילים ויגשו אליו ויתנו לו חמץ׃ 37 ויאמרו אם־אתה מלך היהודים הושיע את־נפשך׃ 38 ועל־ראשו כתובת כתובה בכתב יוני ולטיני וערבי לאמר זה מלך היהודים׃ 39 ואחד מן־המרעים אשר־תלו שם ויגדף אותו לאמר הלא אתה המשיח הושיע את־נפשך ואותנו׃ 40 ויען האחר ויגער בו ויאמר הלא אתה ירא אלהים כי אתה נתון בדין כמוהו׃ 41 ואנחנו בצדק כי גמלנו כמעשינו ואולם האיש הזה לא־עשה דבר־רע׃ 42 ויאמר אל־ישוע זכרני נא אדני בבואך במלכותך׃ 43 ויאמר ישוע אליו אמן אומר אני לך היום אתה תהיה עמדי בגן־עדן׃ 44 ויהי כשעה השישית ויהי חשך בכל־הארץ עד השעה התשיעית׃ 45 ותחשך השמש ופרוכת בית־המקדש נקרעה לשנים׃ 46 ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ויאמר כן ויגוע׃ 47 וישר הקצין אשר־עמד נגדו כי ראה את־אשר־היה ויפאר את־האלהים לאמר אכן צדיק האיש הזה׃ 48 וכל־העם הנאספים לראות את־המחזה הזה כאשר ראו את־אשר־היה שבו אל־ביתם מכים על־חזותם׃ 49 וכל־מכריו עמדו מרחוק וכל־הנשים אשר־באו עמו מגלילה ראו את־כל־אלה׃ 50 והנה איש אחד ושמו יוסף איש טוב וישר היה חבר בסנהדרין׃ 51 ולא־הסכים לעצתם ולמעשיהם והוא מעיר הרמתים מעיר מיהודה אשר־חכה לממלכת אלהים׃ 52 הוא בא אל־פילטוס ויבקש את־גוית ישוע׃ 53 ויורד אותו ויכרכהו בסדין ויניחהו בקבר חצוב אשר לא־הונח בו עוד איש׃ 54 ויום ההכנה היה ויום השבת נגש׃ 55 ותלכנה הנשים אשר־באו עמו מגלילה ותראינה את־הקבר ואת־אשר־הונח שם את־גוית ישוע׃ 56 ותשבנה ותכינה בשמים ומרקחים ויום השבת שבתו כמצוה׃

24 ובאחד בשבת בהשכם בבקר ויבאו אל־הקבר ויביאו את־הבשמים אשר־הכינו׃ 2 ויגלו את־האבן מעל הקבר׃ 3 ויבואו אל־הקבר ולא־מצאו את־גוית ישוע׃ 4 ויהי בהתבוננן בדבר הנה שני אנשים עמדו לפניהם ולבושם נוצץ׃ 5 ותיראנה ותשחנה פניהן ארצה ויאמרו אליהן מדוע תבקשנה את־החי בין־המתים׃ 6 אין־פה כי־אם־קם הוא זכרנה את־אשר־דבר אליכן בהיותו עוד בגלילה׃ 7 לאמר בן־האדם נתון ביד־אנשים חוטאים ויצלבוהו וביום השלישי יקום׃ 8 ותזכרנה את־דבריו׃ 9 ותשבנה מן־הקבר ותגדנה את־כל־אלה לאחד עשר ולכל־האחרים׃ 10 ומרים המגדלית ויונה ומרים אם־יעקב ושאר הנשים אשר־עמהן הן־הן אשר־אמרו את־הדברים האלה אל־השלוחים׃ 11 ויהי בעיניהם כדברי הבאי ולא־האמינו להן׃ 12 ויקם פטרוס וירץ אל־הקבר ויקד פניו ויבט ויראה את־הסדינים לבדם מונחים ויתמה בלבו על־אשר־היה׃ 13 והנה שנים מהם הלכו ביום ההוא אל־כפר הנקרא בשם עמאוס אשר־מרחק ממנו שבעים רחוק׃ 14 ויתוועדו ויתדברו אל־כל־אלה אשר־היה׃ 15 ויהי בהתדברם ובהתוועדם יחדו וישוע בעצמו נגש ויהי עמהם׃ 16 ועיניהם אחזו מראות׃ 17 ויאמר אליהם מה־הדברים אשר־אתם מדברים איש אל־רעהו בלכתכם ותעמדו עצובים׃ 18 ויען האחד ושמו קלופס ויאמר אליו הגר אתה בירושלים ולא־ידעת את־אשר־היה בה בימים האלה׃ 19 ויאמר אליהם מה־היה׃ ויאמרו אליו אשר־היה לישוע הנצרי איש נביא גבור במעשה ובדבר לפני אלהים ולפני כל־העם׃ 20 ואיך הסגירוהו ראשי הכהנים ושרינו למשפט־מות ויצלבוהו׃ 21 ואנחנו קוינו כי־הוא יגאל את־ישראל ועתה הנה־זה שלשת ימים מיום אשר־נעשו הדברים האלה׃ 22 גם־נשים מאתנו הבהילונו כי־השכמנו אל־הקבר׃ 23 ולא־מצאו את־גוית ישוע ויבואו ויאמרו כי־מלאכים נראו להן אשר־אמרו כי־חי הוא׃ 24 וילכו אתנו אנשים אחדים אל־הקבר וימצאו כן כאשר־אמרו הנשים ואותו לא־ראו׃ 25 ויאמר אליהם אוילים אתם ואיטי־לב להאמין לכל־אשר־דברו הנביאים׃ 26 הלא־כה היה מוכרח המשיח לסבול ולבוא אל־כבודו׃ 27 ויחל ממשה ומכל־הנביאים ויפרש להם בכל־הכתובים את־אשר־אמר עליו׃ 28 ויקרבו אל־הכפר אשר־הלכו שמה והוא התאמץ ללכת הלאה׃ 29 ויעצרו בו לאמר שבה עמנו כי־ערב הוא ויבוא היום ויבא לשבת עמהם׃ 30 ויהי בשבתו עמהם לסעוד ויקח את־הלחם ויברך ויפרס ויתן להם׃ 31 ותפקחנה עיניהם ויכירוהו ויעלם מעיניהם׃ 32 ויאמרו איש אל־רעהו הלא לבבנו בוער בקרבנו בדברו אלינו בדרך ובפתחו לנו את־הכתובים׃ 33 ויקומו בעת ההיא וישובו ירושלימה וימצאו את־האחד עשר ואת־אשר־עמהם מתוועדים יחדו׃ 34 ויאמרו אמת כי־קם האדון ויראה לשמעון׃ 35 וישוחחו גם־הם את־אשר־היה בדרך ואיך נודע להם בפתחו את־הלחם׃ 36 עודם מדברים בדבר הזה והנה ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם׃ 37 ויבהלו ויפחדו ויחשבו כי־רוח הוא׃ 38 ויאמר אליהם מדוע אתם נבהלים ומדוע עלו מחשבות בלבבכם׃ 39 ראו ידי ורגלי כי־אני הוא הוא׃ 40 ויאמר אליהם ויראם את־ידיו ואת־רגליו׃ 41 ועודם לא־האמינו מרוב שמחתם ויתמהו ויאמר אליהם הלכם פה מאכל׃ 42 ויתנו לו חתיכת דג צלי ופלח דבש׃ 43 ויקח ויאכל לעיניהם׃ 44 ויאמר אליהם אלה הדברים אשר־דברתי אליכם בהיותי עמכם כי־מלאו כל־הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים׃ 45 ויפקח את־לבבם להבין את־הכתובים׃ 46 ויאמר אליהם כה כתוב ובכן היה מוכרח המשיח לסבול וביום השלישי לקום מן־המתים׃ 47 ולהטיף בשמו תשובה וסליחת חטאים בכל־העמים החל מירושלים׃ 48 ואתם עדי על־כל־אלה׃ 49 והנה אנכי שולח עליכם את־הרוח אשר־הבטיח אבי לכם ואתם שבו בעיר עד אשר תלבשו כח מן־השמים׃ 50 ויוצא אותם החוצה עד־בית עניה וישא את־ידיו ויברכם׃ 51 ויהי בברכו אותם ויפרד מעליהם ויעל השמימה׃ 52 וישתחוו לו ויבואו ירושלים בשמחה גדולה׃ 53 ויהיו תמיד בבית־המקדש מברכים את־האלהים׃

Digitized by Google

فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي : وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ : 37
كعبة . مكة بَلَدٌ حَرَامٌ : حرمت هٰذِهِ البلدة : بعمد من حمد الله :
مَنْ فِيهِ . مكة لَهُ كُلُّ شَيْءٍ : وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ : 38
وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ : فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ : وَمَنْ ضَلَّ
فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ : وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ 39
فَتَعْرِفُونَهَا : وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ . * طسم : تِلْكَ 40
آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ : نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ 41
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ : إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا 42
شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ : يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ :
إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ . * وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ 43
اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ :
وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا 44
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ : وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ مُوسَى أَنْ أَرْضِعِيهِ 45
فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي :
إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ : فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ 46
لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا . * وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ 47
لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ : وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ . * وَقَالَتْ 48
لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ : وَحَرَّمْنَا
عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ . فَرَدَدْنَاهُ إِلَى أُمِّهِ كَيْ 49
تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ . وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى آتَيْنَاهُ 50
حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ . * وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ 51
عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا
مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى
الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ 52
عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ . * قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ
نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ : قَالَ رَبِّ 53
بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ . * فَأَصْبَحَ 54
فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ

Digitized by Google

55 ٢٠ ٣ . ٢٠ ٣ . ٢٠ ٣ .

11 إنهم إن يظهروا عليكم يرجموكم أو يعيدوكم في ملتهم ولن تفلحوا إذا أبدا.* 12 وكذلك أعثرنا عليهم ليعلموا أن وعد الله حق وأن الساعة لا ريب فيها إذ يتنازعون بينهم أمرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا ربهم أعلم بهم قال الذين غلبوا على أمرهم لنتخذن عليهم مسجدا.* 13 سيقولون ثلاثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي أعلم بعدتهم ما يعلمهم إلا قليل فلا تمار فيهم إلا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم أحدا.* 14 ولا تقولن لشيء إني فاعل ذلك غدا 15 إلا أن يشاء الله واذكر ربك إذا نسيت وقل عسى أن يهدين ربي لأقرب من هذا رشدا.* 16 ولبثوا في كهفهم ثلاث مائة سنين وازدادوا تسعا 17 قل الله أعلم بما لبثوا له غيب السماوات والأرض أبصر به وأسمع ما لهم من دونه من ولي ولا يشرك في حكمه أحدا.* 18 واتل ما أوحي إليك من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا.* 19 واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحياة الدنيا ولا تطع من أغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هواه وكان أمره فرطا.* 20 وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر إنا أعتدنا للظالمين نارا أحاط بهم سرادقها وإن يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت مرتفقا.* 21 إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات إنا لا نضيع أجر من أحسن عملا.* 22 أولئك لهم جنات عدن تجري من تحتهم الأنهار يحلون فيها من أساور من ذهب ويلبسون ثيابا

Digitized by Google

ואשתו מלכה ומשרתיה׃ ויהי כאשר שמעו את הדברים האלה ויתמהו׃ ויאמר
23 אליהם שלום לכם אל תיראו׃ כי רוח אתם ראים לי׃ ויאמר להם מדוע
24 נבהלתם ומדוע עלו מחשבות בלבבכם׃ ראו ידי ורגלי כי אני הוא׃ מושוני
וראו כי רוח בשר ועצמות אין לו כאשר אתם רואים לי׃ ויאמר זאת
25 ויראם את ידיו ואת רגליו׃ ועודם לא האמינו משמחה ויתמהו ויאמר
26 אליהם הישנו פה לכם מאומה׃ ויתנו לו פלח דג וצוף דבש׃ ויקח
27 ויאכל לעיניהם׃ ויאמר אליהם אלה הדברים אשר דברתי אליכם עודי
עמכם כי הכל יבוא אשר כתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים׃
28 אז פתח את לבם להבין את הכתובים׃ ויאמר אליהם כה כתוב
29 ובכה יקום המשיח מן המתים ביום השלישי׃ ויטיפו בשמו לכל
30 הגוים החל מירושלים׃ ואתם עדים לדברים האלה׃ והנה אנכי
שולח עליכם את הבטחת אבי׃ ואתם שבו בעיר ירושלים עד אשר
31 תלבשו כח מן המרום׃ ויוצא אתם החוצה עד בית עניה וישא את
32 ידיו ויברכם׃ ויהי בברכו אותם ויפרד מהם ויעל השמימה׃ והם
33 השתחוו לו ויסבו בשמחה אל ירושלים׃ ויהיו תמיד בבית המקדש
34 מהללים ומברכים את אלהים׃ אמן׃

35 הבשורה על פי לוקס׃ ויהי בהיות יוחנן בן זכריה בירושלים׃ ויהי

Digitized by Google

36 وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا .
37 قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا .
38 لَٰكِنَّا۠ هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا .
39 وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا .
40 فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا .
41 أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا .
42 وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا .
43 وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا .
44 هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا .
45 وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا .
46 الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا .
47 وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا .
48 وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا .
49 وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا .

Digitized by Google

۵۷ ۱۵۵۲ : ۵۷ . ۱۵۵۲ : ۵۷ ۱۵۵۲ : ۵۷ ۱۵۵۲ : ۵۷

61 يَبْنِ كُمْ عَدَدَ : بَنُوا خَيْمَةً مِنْ صُوفٍ : كَعْبَةٍ مِنْ يَبْنِ كُمْ عَدَدَ
62 مَجْدِ يَبْنِ دُهْنِ : بَنُوا كُمْ مَعْدَنٍ . * يَبْنِ كُمْ مَعْدَنٍ : كَ بَنَى مَعْدَنٍ : بَنُوا كُمْ مَعْدَنٍ
بَنُوا كُمْ مَعْدَنٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كُمْ عَدَدَ .

مكلم : ٥٠

1 خَيْمَةٍ : مَكْلَمَ : فَعَلَ مَعْدَنٍ فَعَلَ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ
يَبْنِ مَعْدَنٍ كُمْ عَدَدَ : مَعْدَنٍ فَعَلَ كُمْ عَدَدَ : كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ
2 كَعْبَةٍ . * مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . مَكْلَمَ مَعْدَنٍ
3 مِنْ مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ . * مَكْلَمَ . مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . مَعْدَنٍ
4 كَعْبَةٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * كَ مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ : مَعْدَنٍ
5 مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ كَ مَعْدَنٍ . * مَعْدَنٍ
6 مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * مَعْدَنٍ
مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ
7 مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * مَعْدَنٍ
كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ
8 مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ
9 كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * مَعْدَنٍ
مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ
10 كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ :
11 مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . * مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ
مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ . مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ مِنْ صُوفٍ : مَعْدَنٍ كَعْبَةٍ

Digitized by Google

12 ܒܢܝ ܐܝܫܪܝܠ ܠܐ ܢܫܬܐܪ ܒܗܘܢ ܐܝܫ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ ܕܚܝܐ ܒܝܘܡ ܕܢܬܪ ܥܠ ܒܢܝ ܐܝܫܪܝܠ ܘܠܐ ܢܫܬܐܪ ܒܗ

ובאהל : אלה שמו : והאשה אשר מתה שרה : אלה
חיי שרה .

25 ויהי אחרי מות אברהם : ויברך : והוא : את יצחק בנו
26 וישב יצחק : ויקרא : לבאר לחי ראי : ** הוא
27 הבאר : אשר חפרו עבדי אביו : ויסתמום : פלשתים
מלאו אותם : אחרי מות אביו : ויקרא שמות
28 הבארות : השמות אשר קרא להם אביו . ויחפרו
29 עבדי : יצחק : בעמק : ויצאו להם משם : מים חיים .
30 ויריבו : ** רועי גרר : עם רועי יצחק : לאמר : להם
המים : אשר חפרו : עבדי אברהם : אביו : ויקרא
שם הבאר : עשק . כי התעשקו : עמו : ויחפרו
31 באר אחרת : ויריבו : גם עליה : ויקרא : שמה
32 שטנה . ויעתק משם : ויחפר באר : ** אחרת : ולא
33 רבו : עליה : ויקרא שמה : רחובות . ויאמר : כי עתה
34 הרחיב לנו : ופרינו : בארץ : ויעל משם : באר שבע .
35 וירא אליו : יהוה : בלילה : ההוא : ויאמר : אנכי
אלהי אברהם : אביך : אל תירא : כי : אתך : אנכי :
ואברכך : והרביתי : את : זרעך : ** בעבור : אברהם
36 עבדי : ויבן : שם : מזבח : ויקרא : בשם : יהוה : ויט
שם : אהלו : ויכרו : שם : עבדי : יצחק : באר :
37 שלישית : ולא : ריבו : עליה : ויקרא : לה : רחובות .
ויאמר : כי : עתה : הרחיב : יהוה : לנו : ופרינו :

Digitized by Google

38 ... ...

وَهُوَ : فَجَبَّتْ بَعْضُ بَعْضِهِ دُونَ بَعْضٍ لِأَنَّ مَعْنَاهُ كُلُّهُ. *
8 بَعْدَ بَعْدَ لَفْظِهِ : وَلَا يَكُونُ لَا يَكُونُ كُلُّهُ : وَلَا يَكُونُ
9 بَعْدَ بَعْدَ أَيْ بَعْدَ بَعْدَ كُلِّهِ. * أَيْ بَعْدَ بَعْدَ
لَفْظِهِ : عَلَيْهِ : مَعْنَاهُ. لَفْظِهِ. عَلَيْهِ : مَعْنَاهُ
10 مَعْنَاهُ لَفْظِهِ. * لَا أَحَدَ وَلَدٌ بَعْدَ : فَجَبَّتْ مَعْنَاهُ :
11 مَعْنَاهُ لَفْظِهِ. * بَعْدَ أَحَدٍ مَعْنَاهُ بَعْدَ وَلَدٍ : مَعْنَاهُ
كَسْرَةٌ : لَفْظُ وَلَدٍ مَعْنَاهُ كُلُّهُ : مَا بَعْدَ بَعْدَ لَفْظُ
12 بَعْدَ بَعْدَ مَعْنَاهُ كُلُّهُ * مَا فَجَبَّتْ بَعْدَ : مَعْنَاهُ لَفْظُ
13 مَعْنَاهُ كُلُّهُ * مَا بَعْدَ وَجَبَتْ بَعْدَ : فَجَبَّتْ بَعْدَ
بَعْدَ يَكُونُ لَفْظُهُ بَعْدَ : لَفْظُ بَعْدَ مَا بَعْدَ يَكُونُ
وَهُوَ بَعْدَ لَفْظُهُ بَعْدَ كُلُّهُ :
14 مَعْنَاهُ مَا بَعْدَ بَعْدَ وَلَدٍ : بَعْدَ مَعْنَاهُ وَلَدٌ وَلَدٌ : وَلَدٌ
15 مَعْنَاهُ بَعْدَ : وَلَدٌ مَا بَعْدَ : وَلَدٌ بَعْدَ. * بَعْدَ وَلَدٌ
16 فَجَبَّتْ بَعْدَ وَلَدٌ وَلَدٌ مَعْنَاهُ بَعْدَ وَلَدٌ. * بَعْدَ وَلَدٌ
17 كُلُّهُ : بَعْدَ وَلَدٌ مَا بَعْدَ بَعْدَ كُلُّهُ. * بَعْدَ وَلَدٌ
وَهُوَ : فَجَبَّتْ كُلُّهُ : لَا بَعْدَ وَلَدٌ بَعْدَ وَلَدٌ. * مَا وَلَدٌ بَعْدَ
18 وَلَدٌ : فَجَبَّتْ وَلَدٌ مَعْنَاهُ وَلَدٌ. * مَا وَلَدٌ بَعْدَ
وَلَدٌ : فَجَبَّتْ : بَعْدَ وَلَدٌ مَعْنَاهُ وَلَدٌ : وَلَدٌ بَعْدَ
19 فَجَبَّتْ : فَجَبَّتْ وَلَدٌ بَعْدَ وَلَدٌ. * مَا بَعْدَ فَجَبَّتْ وَلَدٌ
لَفْظُهُ : لَفْظُهُ بَعْدَ وَلَدٌ : مَا بَعْدَ فَجَبَّتْ وَلَدٌ
20 وَلَدٌ. * مَا وَلَدٌ فَجَبَّتْ وَلَدٌ بَعْدَ وَلَدٌ : بَعْدَ وَلَدٌ كُلُّهُ فَجَبَّتْ

Digitized by Google

21 ۲۵۳۱ ۲۵۳۱۲۵۳۱ ۲۵۳۱۲۵۳۱۲۵۳۱

33 כי זכר מוטב משא מחצה כי מוטב מאוד לב חכמה יד משא מוטב: וכי
34 כעבד אל מוסרו: רוטב משא מאוד כעבד כי מוטב מאוד לב חכמה
ידבק מלכים. * מוסרו עשיר כעבד כי מוטב מאוד לב חכמה
35 מוטב מחצה: ר כי לב חכמה מוטב מאוד לב חכמה מוטב מחצה
36 מלכים מוטב מאוד לב חכמה מוטב מחצה: סו : סו מוטב מאוד לב חכמה
מוטב מחצה מאוד לב חכמה מוטב מחצה: יוד מוטב מאוד לב חכמה
מלכים כי מוטב

بكبشتة مقبلة بقبلة: منذه جبل مع بيجبجة لا مفجه
47 ننه لمعة كتاب .* ٥٠ لجم: وجنم ننه بنجة ونتة:
48 وبجبجتة بلبله بجبل .* هعمم ننه بجبل بلبله ننه
بجبجة وبجبجتة: منه ننه بلبله بلبع: ننه ننه
49 بجبجتة .* بلبك هنة بك بجبجة وبكنة بجبع: وهو بنة بجبة
50 لجم نتة بعكبتة: بعمه بجوبه بعبكلم .* وبجبجة
هع وجلجم نتة وبجبجة مع وبجبجة بكنمة مع بجبجة: هنة:*
51 مع وبعه وبعبكبل: بكبجة وبجبجة: ٥٠ مع وبجبجة جبة
بجبجة لجبجة. بم بنة بنة لجم: وبجبجة مع بجبجة
52 هنة .* ٥٠ لجم هقة: وبجبلجم بكتة وبجبة. ننه
53 لا بجلجم: مكبكم وبكنة بكبجم بجبجم .* بجه هنة بكم هنة
لجم: بجبه هقة وبجبة بجبجة لجم: بعبعبكم بعبع
54 بجبجتة بكتة .* مبجبة لم تجبجبة: وه بكم لجبجة
مجبة مع وجبة: وبجبجم بجبلجم بجبجم .سلاه

سفر : ٥٠

1 مجه بجبجبه وبجبجة وجتة هجبة: بجبة وبجبجم بج كبج:
بجه بعمد لجبجة لجلجتة: لجبجة بجبجه مع بجبجم
2 بجبة وبجبة وبجبة بجبه بجة .* لجه مع مجه وجبة
3 ولا بجبلجة. ولا وجبجه ولا بجبجة .* لج لجة وبجبجة
بجبجم: بجبجة بجبة. مجبة وبجبة وجتة كجبجة:

Digitized by Google

4 بكد ێكڤ يەڤەڤ.* ئەبد ئەڤ لجفە ڤم لڤشەب: كد ھێسكە
مە ئىلم ڤشەلم ڤجڤ: مەم ڤڤەڤى كىڤ كەھە ھەڤ بڤە
5 كەيجڤ.* ئىمەجفە ڤم مە ھێسكە: مە ھە ڤم ھەڤ ڤڤە
ڤىڤىك: بكىك كەڤىمە ڤجڤىڤ. ئى ئەبد ئەڤ لجفە: ھەڤ ئەڤ
6 ڤىكە.* كد ىيىد ڤڤەڤىڤ ڤجڤ ئەڤەڤ: ھىڤ ىيەھ
7 كد ڤجڤ ھەڤ ئكەڤ.* ڤىلجفە ڤم ئى ڤىڤ ڤھڤڤ ڤجڤەڤ
حكھم ڤىڤ ىيم: كد ھەكە ھەسكە. ڤھ ھەكڤ ڤڤڤ ھەڤ
8 ئەڤە.* ئەبد ئەڤ لجفە ڤم: ڤجد ڤىھڤ ھە ھەڤ ڤىشڤ:
9 ئى ھەڤ ڤئەڤ ڤھڤ ڤم ھەڤ ھەكەڤجڤ ڤئكڤ.* ئىڤ ڤم ڤجڤە
10 ھە ھەڤ ڤىشڤ: ڤڤەڤە ڤم ھەڤ ھەكەڤجڤ ڤئكڤ.* ڤجد
ڤڤەڤ ھەكڤ بكد ھەڤ ڤئڤ: ڤڤەڤىد كە. ھە ڤبكد ڤھڤ ڤم
11 ڤھھڤ ھەكڤ ڤڤڤ ھەڤ ڤىڤ: كد ڤڤەڤىد كە.* ھە ڤھھڤڤ لجفە ڤم
كجڤڤىڤ ھەڤ ڤڤڤ ھەكڤىكڤ: كد ڤڤەڤە ئىكڤ ڤھھە ڤھڤ:
12 ئە ھڤ ڤڤھەڤە.* ڤھڤ كىڤ ڤھھڤڤ ىيكجفە ھەھ ڤكڤ ھەڤ
ڤھڤد ڤڤڤھەڤە.

13 ئەبد كە ڤم ئەد ھە ڤىڤ: ھكڤڤ: ئەبد كڤھ ڤڤد ىھھ
14 ڤڤەھڤ.* ڤھھە ڤم ئەبد كە: كجڤ: ھىڤ ئھھىھ ھكىجفە
15 ڤڤڤ ھھڤكجڤ:* ھەبد كەكڤجڤ ھھ: ئەھڤە ھە حكڤ ىجھڤ:
16 ھڤد ھەكد وكد ھھ ىجھھڤڤ ڤڤجھ ىڤ.* ھەبد ھەكد
لھھڤە. كجڤ ىھ ىجھھڤ: ىكجڤ كە ڤھىھ ىكڤكجڤ ھھڤڤجڤ.*
17 ھھھىڤىد ھھ ڤڤھڤە ھەبد: ھڤ ىجڤڤ وكىھ ىھ ىھڤ ڤىھھھ

Digitized by Google

18 ٠٠٠٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠٠٠٠

32 حكم ميكةقفم لجف. * كا هوبك لجك مكمك : فجك
33 إنجمف ديكك لجف مكخمبك. * وتبه ميشجف وجه وجبك.
كحجه لجف حتهك وكا خكم : معمبك وكا لجك جعبك : إنجك
34 وكتجك كا ضجه : معهك كا مبتجك. * إنجك لجك وبجمه
35 هبتجفه : جهم يمم إف يتجف. * يممه إهبجه سيتخف :
36 مبتجكم كخكتخف :* وهه وجم كتعك إهجكم لكتجفه :
ويجكب يكبك مر جب ميكهبك : وهك ويجك مبتبت : مسجك يجكسف
37 كف.* هجشفه لكتجك هنفه : إنكم وبتهك مكهفه ميجكب
إيفه جد بجكب. إهم أنبك نكك لجف : وبتهكه سيتف منهمج
38 إيفه : ميجكك : بتجمد إيفه.* مله كهكجكك وجكتك نه فجكب
39 بتهك ميجكب هنجك : هجشفه لكتجك هنفه.* هنك مر فجكه :
ويكه هجك هنك مهك جمك جمجك مكجكك نكك إكتجك : ميكهبك
40 مهه : مكا بتجك هنك ويجكيك جبهه.* إف إنكفه إهجك هنه
41 مكتجك : فجشه بتجك وكا هتجكم إنكفه نكك جهه وكنكك.* أنبك
كم يمكفه جنفك : مكه : كفكه أنبك أنكه كم كمهكا هنك : نه إف
42 كفه حكتك :* أنبك كم بمكمك : هنبه جه إنبهه ذف جنر
مكمكمك مبتجكك فمكمكمك مكهه بكك يمكمكجكه : ويجك كهكه
43 جوجبه :* هجشفه كهه بتجكك وبتهك يمكمكجكه وكتجك
44 إهجكك.* بجكجكبه أنبك نكك لجف : فمكمكمك بكك حكم
45 يمتبه.* إي هم بابك بتجكك نه حكتجه وهكه هنمك كمبجك :
فبتجك كمعمك لكتجكك مكلهتجكك وهكه : فبتجك كميكتك مكمتجك

Digitized by Google

46 ھۆمىدۇ:* ئۇنۇ ھۆخۇ ۋېخۇنۇ ۋۇنۇ ھەخۇ ئەمەنۇ ھە ۋېخۇنۇ ۋۇنۇ
خۇنۇ: ھېكېكىمەس : ھەمەس ھەنۇ ھەخ ئۇنۇ ھەنۇ ۋۇنۇ ھەمەس.*
47 ئۇخۇ: ھۇنۇ ۋې ئەنۇ ۋېخۇنۇ ۋەنۇ: ھۇنۇ ھېيت ۋې ئەي ۋېخۇنۇ:
48 ئېخۇنۇ ھېخۇنۇ.* ھە ۋې ۋۇنۇ خۇنۇ ھەخۇنۇ ۋېخۇ ۋېخۇ كەمەنۇ:
ئېخۇنۇ ھەنۇ ھەخۇنۇ. ئۇ ئېخۇ ۋېھەيەت ۋې ھۆخ: ھۆخ
ھەخۇنۇ ھېيت. ھۇنۇ ۋېھېكېخ ۋې ھۆخ: ھەخۇنۇ ھېخۇنۇ
49 ھەخ.* ھەنۇ ئەنۇ ۋېخۇ ۋېخۇنۇ: ھۇنۇ ئەنۇ ۋېكە ھە خۇنۇ ھېخ.*
50 ھەنەھەنۇ ئەخ ۋې ۋېخەنۇ: ھەخۇنۇ ئۇنۇ ئەنۇ ۋۇنۇ ۋېھېنەكىل.*
51 ھۆخۇ: ئەنۇ ئەنۇ ۋېخۇ ئەخۇ ۋېخۇ ۋۇنۇ: ئەنۇ ئەنۇ ۋۇنۇ: ۋۇ:
52 ئۇل فۇكۇنۇ.* ھە ھەنۇ ئۇخ ھەھەھ ھەخۇنۇ ھەخۇ ھۇ: ۋېۋۇكىخ
53 ھۇنۇ ئۇك ھۇھ: ھۇھۇھ ئۇك ۋۇنۇ.* ئېۋۇكىخ ئۇخ ئۇنۇ ئۇك
ۋۇھ: ھۇنۇ ئۇك ئەنەھ: ئەنۇ ئۇك ئۇنۇنۇ: ھۇنۇنۇ ئۇك ئەنۇ: ۋۇھ:
ھەنۇ ئۇك ئۇنۇنۇ: ھۇنۇ ئۇك ھەنۇنۇ.
54 ھۇنۇ ۋېنۇ: ھۇ ۋەھەھەھ ھۇنۇ ۋېنەھ ھە ھۇنۇنۇ: ھەنۇ
55 ئەھۇ ئەنۇ ۋېھۇنۇ ئۇنۇ: ھەنۇ ھۇنۇ.* ھەنۇ ۋۇنۇ ئەھەنۇ:
56 ئەھۇ ئەنۇ ھەنۇ ھۇنۇ: ھەنۇ.* ئەھۇ ۋۇنۇ: ۋېنۇنۇ ۋۇنۇ
ھۇنۇنۇ ھۇنۇ ئەنۇ ۋېۋېنۇ: ۋۇنۇ ۋې ھۇنۇ ئەنۇنۇ ئۇ
57 ۋۇنۇ ئەنۇ:* ئۇنۇ ۋې ھە ھۇنۇ ئۇ ۋۇنۇ ئەنۇ
ھەنۇ:
58 ھۇ ئۇخ ۋۇك ئەنۇ ئۇخ ئېكىنۇ ئۇھ ئەنۇنۇ: ئۇخ ئەھۇنۇ
ئەنۇ: ھۇ ۋېنۇنۇ ھەۋۇنۇ ھەنۇ: ۋئۇنۇ ئەنۇك ئۇھ ۋۇنۇ:

Digitized by Google

59 وثبت بعدلهم لكتبتك : ولكتبتك بذمهم حبب إهتجاء .* وإسم أثبت
زكن كل : وكل جاهد من جهل : بحجتك وجاهد بحسنك تسكنك .

سفر : حد .

1 حزب من فجأة : إياه أنعمت إثبته كم بك لكتبتك : اصنع
2 وفيكلهك سلبك جمعت بحب جمعت .* فجأة بحمد وثبته
كمع : هجمت زكاة وإسم لكتبتك اصنع وثبته بك حكمت
3 لكتبتك : وجهتك اصنع إياه .* كل . أثبت زكن لجع جم : وإن
4 حكمت : بي كل هاجت : فجأة هاجت .* أو اصنع
هاجت بحكمت وثبت بحكمت جعلتك سبيك إياه :
هجمت زكاة وسلبك بك حكمت من بك هو جعلت وجهتك
5 وإضعيك .* كل . أثبت زكن لجع جم : وبي كل هاجت : حكمت
أجهلك هاجت .

6 وإثبت بيك من هو بك لكن وسبحت جهلت : وإن
7 جن خو قتل : ولا يعجب .* وإثبت لفكت : من هكم عتب زكن
زكن خن زكن قتل جهل : وجل : ولا يعجب زكن . وهاجت . كعنك
8 مجهلك إذكن : * أثبت كم فكت : هجت : جعجبت أي وجل
9 جعكن : بجم إعكسبت وإفجلت . * وبي يجهج قتل : وبي كل :
كسبت هاجت .
10 جم من ويك بحمد جعلت جسن من جاهلت : * بحر
11 جهل إذكن : وبحر هو كم وسن وجاهلت عتب هاجتهك :

Digitized by Google

12 ٤٠ ٤٠ ٤٠

24 الأم: * يحتمل أن يكون أراد بقوله ولا يقتل حر بعبد أن لا يقتل حر بعبد مكاتب ولا يقتل حر بعبد مدبر ولا يقتل حر بعبد أم ولد ولا يقتل حر بعبد مبعض ولا يقتل حر بعبد مستسعى ولا يقتل حر بعبد مرتد ولا يقتل حر بعبد مرتدة ولا يقتل حر بعبد فيه شيء من الرق. فإن كل هذا عبد ولا يقتل حر بعبد. * وإذا
26 لا يقتل حر بعبد إلا أن يكون العبد لسيده الذي قتله. * وإذا
27 قتل العبد: فإن قيمته إلى قيمة عبد. * وإذا قتل العبد: لا يقتل الحر إلا أن يكون العبد لسيده الذي قتله. فإن كان العبد لغير
28 سيده. * فإن قيمة العبد لسيده لا يقتل الحر إلا أن يكون العبد لسيده الذي قتله: فإن قيمة العبد لسيده الذي قتله: إلا أن يكون العبد لسيده الذي قتله: فإن قيمة العبد لسيده
29 الذي قتله. * وإذا قتل العبد عبدا
30 وإذا قتل عبد عبدا: فإن قيمة العبد لسيده الذي قتله. * وإذا
قتل العبد قيمة عبد: فإن قيمة العبد لسيده الذي قتله.
31 قال وإذا قتل عبد عبدا: فإن قتل عبد عبدا فإن قيمة العبد لسيده. * وإذا
32 قتل: فإن قتل عبد عبدا: فإن قيمة العبد لسيده. * وإذا قتل
عبد عبدا لسيده: فإن قتل عبد عبدا: فإن قيمة العبد لسيده.
33 * وإذا قتل عبد عبدا: فإن قيمة العبد لسيده. * وإذا قتل عبد
عبدا: فإن قيمة العبد لسيده. وإذا قتل عبد عبدا: فإن قيمة العبد
34 لسيده. * وإذا قتل عبد عبدا. * وإذا قتل: وإذا قتل: فإن
قيمة العبد لسيده الذي قتله: فإن قيمة العبد لسيده الذي
قتله: إلا أن يكون العبد لسيده الذي قتله: فإن قيمة العبد
35 لسيده. * إذا قتل العبد لسيده الذي قتله. وإذا قتل العبد

Digitized by Google

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יהוה׃ אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃ אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃ אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃

בית ב׳.

במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃ בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃ בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃ בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃

בית ג׳.

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃ גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃

בית ד׳.

דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃ דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

Digitized by Google

13 ... ...

ולא ישב במושב לצים׃ כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה׃ והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן
בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח׃ לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃ על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים׃ כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך
רשעים תאבד׃

תהלים ב׳

למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃ יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃ נתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבותימו׃ יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו׃
אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃ ואני נסכתי מלכי על
ציון הר קדשי׃ אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני
היום ילדתיך׃ שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי
ארץ׃ תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃ ועתה מלכים
השכילו הוסרו שפטי ארץ׃ עבדו את יהוה ביראה וגילו
ברעדה׃ נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו׃

תהלים ג׳

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃ יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי׃ רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה׃ ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃ קולי אל יהוה
אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃ אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי
יהוה יסמכני׃ לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃
קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני
רשעים שברת׃ ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה׃

Digitized by Google

5 ئۆچۈن : مۇنۇ ئۇنى كۆرۈپ ۋاقىت ئۆتۈپ ئەمەس ؛* ھەتتا
6 ۋاقىتنى ئىشلىتىڭلار . ئەمما ئىشلار ئوخشاش * مۇنۇ
ئىشلار ئۈچۈن ئەمما ئۇ ئىشلار ئۈچۈن . ئەمدى مۇنۇ ھەققىتىڭلار
ئۈچۈن ئەمما ئۇ ئىشلار ئۈچۈن ئەمما مۇنۇ ئىشلار ئۈچۈن
7 ئۆتكەن ئەمەس .* ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئۆزىنى ئۆلتۈرگەن ئىشلار ئۈچۈن
ئۇ ئۆزىنى ئۆلتۈرگەن ئىشلار ئۈچۈن ئۇ ئۆزىنى ئۆلتۈرگەن ئىشلار
ئۈچۈن ئۆتكەن .
8 ئۇ ئىشلار ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئوخشاش ئۇنىڭ ئوخشاش ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛
ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ
9 ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛* ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن
10 ئۇنىڭ ئۈچۈن . ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن .* ئۇنىڭ ئۈچۈن
ئۆتكەن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن
ئۇنىڭ ئۈچۈن .
11 ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆتكەن . ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن .
12 ئۇنىڭ .* ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن . ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن
13 ئۇنىڭ ئۈچۈن . ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن .* ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛
ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛
14 ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن .* ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن
15 ئۇنىڭ ئۈچۈن : ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن .* ئۇنىڭ
ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ
16 ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن . * ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ
17 ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ؛ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن .* ئۇنىڭ

Digitized by Google

ואפילו אם הוא בא לבית הכנסת בשעת התפלה ומצא את הציבור שהתחילו כבר בתפלה אל יתפלל עמהם אלא יתפלל בפני עצמו ואחר כך יתפלל עמהם ואם הוא בא לבית הכנסת בשעת התפלה ומצא את הציבור שהתחילו כבר בתפלה אל יתפלל עמהם אלא יתפלל בפני עצמו ואחר כך יתפלל עמהם. א

مزمور : ٥٠

1 مزمور لآساف الله الآلهة يهوه تكلم ودعا الارض من مشرق الشمس الى مغربها.
2 من صهيون كمال الجمال اشرق الله. 3 الهنا يأتي ولا يصمت. نار تأكل قدامه وحوله
4 عاصفة شديدة جدا. يدعو السماء من فوق والارض للدين شعبه. 5 اجمعوا اتقيائي
6 قاطعي عهدي معي على ذبيحة. فتخبر السماوات بعدله لان الله هو القاضي. سلاه.
7 اسمع يا شعبي فاتكلم. يا اسرائيل فاشهد عليك. انا الله الهك. 8 لست اوبخك على
9 ذبائحك وان محرقاتك امامي في كل حين. لا آخذ من بيتك عجلا ولا من حظائرك
10 تيوسا. لان لي كل وحوش الوعر بهائم على جبال كثيرة. قد عرفت كل طيور الجبال
11 وحوش البرية لي. ان جعت فلا اقول لك لان لي المسكونة وملأها. 12 هل آكل لحوم
13 الثيران او اشرب دم التيوس. قدم لله حمدا وأوف العلي نذورك.

Digitized by Google

כִּבְיָם מִדְּמָה כְּמוֹכֶם. וְאַךְ אֶת דָּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ; מִיַּד כָּל חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ נֶפֶשׁ הָאָדָם.

14 שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ; כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם.

15 וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ. * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֶל בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר:

16 וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת זַרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתָּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ. * וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ.

17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתָּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם:

18 אֶת קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ. * וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאֲתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן;

19 וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר וְלֹא יִהְיוּ עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר. * וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ.

21 וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם וַיִּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה. וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ. וַיִּקְחוּ שֵׁם וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ. * וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן; וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו. וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ. יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ.

Digitized by Google

25 حكمتك فيتخذك عبدا لك .* انت ان تعدل ما تريد . حق : ان
تحكم فيتخذك عبدا لك . حق : ان تعدل ما تريد : ما تحكم
بحق : فيتخذك عبدا لك . حق : ان تعدل ما تريد : ما تحكم
26 بحق .* ليس الحكم لك انما هو لله : فاذا قلت ان الحكم
لك فقد قلت ان الله ليس له حكم : فاذا قلت ان الله ليس
27 له حكم فقد قلت ان الله ليس بعدل . حق : ان يتخذك
عبدا لك .* انت اذا قلت ان الله ليس له حكم فقد قلت
28 ان الله ليس بعدل . حق : ان يتخذك عبدا لك . معناه
29 ان الله ليس له حكم : فاذا قلت ان الله ليس له حكم .* انت
30 اذا قلت ان الله ليس بعدل : فقد قلت ان الله ليس له
حكم . ان انت اذا قلت ان الله ليس بعدل . ان لم تقل ان
31 الله ليس له حكم .* انت اذا قلت ان الله ليس بعدل : ان كنت
لم تقل ان الله ليس له حكم فقد قلت ان الله ليس بعدل .

سفر : ٥٥ .

1 ويقول الله لموسى . ان صعدك الى الجبل وكن هناك
2 فاجتمل : ثم ان الله قال لموسى . قل لبني اسرائيل : انه
انما ارسلت اليكم من عند الذي هو : فاذا قالوا لك ما
3 اسمه فما اقول لهم . الله قال لموسى . انا اسمي الذي هو .
4 فاجعل لهم . ثم قال لموسى . قل لبني اسرائيل : هو
5 ارسلني اليكم . ويقول الله لموسى . هذا ذكري الى
6 الابد . انا الله

Digitized by Google

ڤ ٥٠ ٥٠ ٥٠

19 פֶּסֶל יְנַסְּכֶנּוּ צוֹרֵף וְרוֹתֵק זָהָב יְצַקֵּף וְרַתְקֵי כָּסֶף׃ ס כִּי תְרוּמָה הָעָנִי מִסְכֵּן
20 עֵץ לֹא יִרְקָב יִבְחַר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לּוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃ ס הֲלוֹא
21 תֵּדָעוּ אִם לֹא תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם הֲלוֹא הִתְבּוֹנַנְתֶּם מוֹסְדוֹת
22 הָאָרֶץ׃ ס הוּא יֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמַיִם
23 וַיִּמְתְּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃ ס הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן כְּתֹהוּ שָׂם שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
24 אַף בַּל נִזְרְעוּ אַף בַּל נִטָּעוּ אַף בַּל שֹׁרֶשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם וְגַם נָשַׁב בָּהֶם
25 וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם׃ וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ׃
26 שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם
27 בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּרוּ׃ לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב
28 וְתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְיָ וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃ הֲלֹא יָדַעְתָּ
29 אִם לֹא שָׁמָעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְיָ בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִגָּע אֵין
30 חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמַת יַרְבֶּה׃ יִיעֲפוּ וְיִגְעוּ
31 נְעָרִים וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃ וְקוֵי יְיָ יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים
32 יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃ הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ
33 כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
34 לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃

Digitized by Google

35 بج يغوغ فسغ غوغ يغوغ . ٭ يعغيع فسغ غوغ يغوغ . بج . غوغ بج
36 يغوغ : بج يغوغ فسغ غوغ يغوغ . ٭ يعغيع فسغ غوغ يغوغ . بج يغوغ :
37 فسغ يعغيع . ٭ يعغيع فسغ غوغ يغوغ . بج يغوغ : كغ غوغ : غوغ كعب :
بج وفوغ بج غوغ يغوغ يعغيع بج غوغ يغوغ .

سفكره : ٣٣ .

1 غوغ كعب بج كغ غوغ : غوغ يغوغ بج كغ غوغ يغوغ كغ غوغ يغوغ
2 كعب . ٭ غوغ غوغ بج بج غوغ يغوغ غوغ بج : بج غوغ كغ غوغ بج
3 غوغ بج بج بج غوغ بج يغوغ . ٭ غوغ بج غوغ غوغ بج بج غوغ غوغ
يغوغ بج : غوغ غوغ كغ غوغ بج غوغ غوغ يغوغ غوغ بج غوغ غوغ
4 بج . ٭ كغ غوغ غوغ غوغ غوغ بج غوغ غوغ بج غوغ غوغ غوغ :
5 بج بج غوغ كغ غوغ غوغ : غوغ غوغ غوغ كغ غوغ غوغ غوغ :٭ غوغ
غوغ غوغ غوغ كغ غوغ غوغ : غوغ غوغ غوغ بج غوغ غوغ غوغ
6 غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ بج :٭ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ .٭
7 غوغ بج كغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ : غوغ غوغ غوغ كغ غوغ
غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ
8 غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ :٭ غوغ غوغ
غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ غوغ

... ...

22 ... ...

ضلت أعمالهم . ذلك بأنهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم في بعض الأمر . والله يعلم إسرارهم . فكيف إذا توفتهم الملائكة يضربون وجوههم وأدبارهم . ذلك بأنهم اتبعوا ما أسخط الله وكرهوا رضوانه فأحبط أعمالهم . أم حسب الذين في قلوبهم مرض أن لن يخرج الله أضغانهم . ولو نشاء لأريناكهم فلعرفتهم بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول . والله يعلم أعمالكم . ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلو أخباركم . إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله وشاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى لن يضروا الله شيئا وسيحبط أعمالهم . يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله وأطيعوا الرسول ولا تبطلوا أعمالكم . إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم . فلا تهنوا وتدعوا إلى السلم وأنتم الأعلون والله معكم ولن يتركم أعمالكم . إنما الحياة الدنيا لعب ولهو وإن تؤمنوا وتتقوا يؤتكم أجوركم ولا يسألكم أموالكم . إن يسألكم فيحفكم تبخلوا ويخرج أضغانكم . ها أنتم هؤلاء تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فإنما يبخل عن نفسه والله الغني وأنتم الفقراء وإن تتولوا يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا أمثالكم .

سورة الفتح : مدنية .

بسم الله الرحمن الرحيم . إنا فتحنا لك فتحا مبينا . ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما . وينصرك الله نصرا عزيزا . هو الذي أنزل السكينة في قلوب المؤمنين ليزدادوا إيمانا مع إيمانهم . ولله جنود السماوات والأرض وكان الله عليما حكيما . ليدخل المؤمنين والمؤمنات جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم وكان ذلك عند الله فوزا عظيما . ويعذب المنافقين والمنافقات والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن السوء عليهم دائرة السوء وغضب الله عليهم ولعنهم وأعد لهم جهنم وساءت مصيرا . ولله جنود السماوات والأرض وكان الله عزيزا حكيما . إنا أرسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا . لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه وتسبحوه بكرة وأصيلا . إن الذين يبايعونك إنما يبايعون الله يد الله فوق أيديهم فمن نكث فإنما ينكث على نفسه ومن أوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه أجرا عظيما . سيقول لك المخلفون من الأعراب شغلتنا أموالنا وأهلونا فاستغفر لنا يقولون بألسنتهم ما ليس في قلوبهم . قل فمن يملك لكم من الله شيئا إن أراد بكم ضرا أو أراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا . بل ظننتم أن لن ينقلب الرسول والمؤمنون إلى أهليهم أبدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم قوما بورا . ومن لم يؤمن بالله ورسوله فإنا أعتدنا للكافرين سعيرا . ولله ملك السماوات والأرض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان الله غفورا رحيما . سيقول المخلفون إذا انطلقتم إلى مغانم لتأخذوها ذرونا نتبعكم يريدون أن يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلك قال الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون إلا قليلا . قل للمخلفين من الأعراب ستدعون إلى قوم أولي بأس شديد تقاتلونهم أو يسلمون فإن تطيعوا يؤتكم الله أجرا حسنا وإن تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا أليما . ليس على الأعمى حرج ولا على الأعرج حرج ولا على المريض حرج ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها الأنهار ومن يتول يعذبه عذابا أليما . لقد رضي الله عن المؤمنين إذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا . ومغانم كثيرة يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما . وعدكم الله مغانم كثيرة تأخذونها فعجل لكم هذه وكف أيدي الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما . وأخرى لم تقدروا عليها قد أحاط الله بها وكان الله على كل شيء قديرا . ولو قاتلكم الذين كفروا لولوا الأدبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا . سنة الله التي قد خلت من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا . وهو الذي كف أيديهم عنكم وأيديكم عنهم ببطن مكة من بعد أن أظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا . هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي معكوفا أن يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم أن تطئوهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته من يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا أليما . إذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فأنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وألزمهم كلمة التقوى وكانوا أحق بها وأهلها وكان الله بكل شيء عليما . لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام إن شاء الله آمنين محلقين رؤوسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا . هو الذي أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا . محمد رسول الله والذين معه أشداء على الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من أثر السجود ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الإنجيل كزرع أخرج شطأه فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة وأجرا عظيما .

Digitized by Google

ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܬ ܒܗ ܠܗܪ ܗܟܐ ܘܠܐ ܐܫܟܚܬ ܐܢܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܒܫܡܝܗ ܘܐܢܬ ܠܐ ܩܒܠܬ ܠܗ׃
ܐܢ ܐܚܪܢ ܢܩܒܠ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܝܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܠܐ ܢܩܒܠ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܝܠܗ ׃ ܘܗܠܟ ܒܟܠ ܥܡܐ ܘܫܪܝ ܒܗ ܒܝ ܪܒܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ׃ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܬ ܠܗ ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ ׃ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ׃ ܘܐܡܪ ׃ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ׃ ܘܐܡܪ ׃ ܐܝܟ ׃ ܘܐܡܪ ׃ ܐܝܟ ׃ ܘܐܡܪ ׃ ܐܝܟ

27 ڤي هن وبه كي يدهبت مبه .* حذه كعفه حيكذجتت
بمكم وكا يزجه وجميكم حكمعفه : بمده يعفه مهيكه يعفه
معجبه .

28 مجه يجيذ حكم هكمت : بقب كعفه مهمهجعكت وبهك كوفيكيكم .*

29 مجه مهب كحبه قجيذ معبه بحيذ : بكك كيت هجعذ جعبه حذه
يجيذ دمهعذ

30 بيتر : بجذ حذه مي مكم هكمتجعكم .* معجعكمتجعكم مي
وكمعجكم : مجه بقكم يكم يعكفه بكك ذه مهعجمه يعكفه بكك وبهذ :

31 وبتت مي معبه كر ذجب بكمعه . عذه بمعهبه .* مي يتت
مهيك كجفه كعفه بحيذ : مجيذ يهذه كي : كعفه

32 مهجيذ .* مهكه بعفه وبعجهذه مهعجمه بمجيذ وبهذ كعفه .*

33 مجه بحيم كي كحبكك : بعفه كعفه هذهمت . بعذ بحيم يعكفه

34 بحبكك مه :* مهيذه كعفه : وكعذه مهجيذ .* مهعجمه
35 كعبه بعمك : مهذهمه بجك بحبكك مهبتعفه : مهذعجمه كعجمك

36 حكمعجمت .* جم مي بوك : فذهمه مهبتعفه عهه مهبتعفه دعجمذ .*

37 مجه ميذه كعجمهذ وجهذ وجبه بتهذ : بحبه حكه حيتذ وهكعجتهذ

38 بجم : مهعجمت كزكعذ حعكك دعذ : بكك حد بتكك وبهه .* مهعجه
مجه : حجم مه مكحذ وبهذ بعجمه وعجذ : بكعذ بعجذ معجهذ

39 بعجذعتهذ .* بتتهذ مي مي قجيتهذ مي جبه حيتهذ بعجه كي . وجب حبه

40 حهكعجتجم .* بعجذ بذ كعفه . بعجذ بذ كعفه : جي بكم يعهعمه
جيقهذ يتقكم .

41 42 مجه ميذه مهبه كعجيعكهذ : بجذ بكجبه .* مهيذ . يكه جه

Digitized by Google

ﺑﺠﺪﻩ ﺍﻳﻨﻜﻪ ﺑﺮﻛﺖ ﺩﺭ ﺍﻳﻨﺠﺎ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﺍﺳﺖ . ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﻣﺎ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﻣﻜﺎﻥ ﻫﺴﺘﻴﻢ ﻭ ﺑﺮﺍﺩﺭﺍﻥ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﺩﺭ ﺍﻳﻦ ﺷﻬﺮ ﻫﺴﺘﻨﺪ . 43 ﺍﻣﺎ ﺍﻭ ﺟﻮﺍﺏ ﺩﺍﺩ ﻛﻪ ﻧﻤﻲ ﺧﻮﺭﻡ ﺗﺎ ﻧﺎﻥ ﺧﻮﺩﻡ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺪﻫﻢ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﻧﻤﻲ ﺷﻨﺎﺳﻨﺪ . 44 ﻭ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﻫﻴﭻ ﺧﺒﺮ ﻧﻴﺴﺖ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﺑﻪ ﻛﺠﺎ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻩ ﺍﺳﺖ . ﻭ ﺑﻌﺪ ﺍﺯ ﺁﻧﻜﻪ ﻣﺪﺗﻲ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﻮﺩﻡ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﻧﺒﻮﺩ ﻛﻪ ﺑﺎ ﻣﻦ ﺳﺨﻦ ﺑﮕﻮﻳﺪ ﻣﮕﺮ ﺁﻧﻜﻪ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﮕﻮﻳﻢ ﻛﻪ ﺍﻭ ﺭﺍ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻩ ﺍﺳﺖ . 45 ﻭ ﺍﻳﻦ ﻫﻢ ﻧﻴﺴﺖ ﻛﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺍﻳﻦ ﺳﺒﺐ ﺑﺎﺷﺪ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﺩﻭﺳﺖ ﺩﺍﺭﻧﺪ . ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﻣﻦ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺷﻬﺎﺩﺕ ﻣﻲ ﺩﻫﻢ ﻛﻪ ﺍﻋﻤﺎﻝ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺪ ﻣﻲ ﺩﺍﻧﻨﺪ . 46 ﻭ ﺍﻳﻦ ﻫﻢ ﻧﻴﺴﺖ ﻛﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺩﻳﻦ ﻣﻦ ﺩﺷﻤﻦ ﺩﺍﺭﻧﺪ . ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﻫﻤﻪ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺩﻳﻦ ﺧﻮﺩ ﺩﺷﻤﻦ ﻣﻲ ﺩﺍﺭﻧﺪ . 47 ﻭ ﺍﻣﺎ ﺍﻳﻦ ﺳﺨﻦ ﻛﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺩﻳﻦ ﺧﻮﺩ ﺩﺷﻤﻦ ﻣﻲ ﺩﺍﺭﻧﺪ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺎﺷﺪ ﻛﻪ ﺩﺭ ﺷﺮﻳﻌﺖ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻧﻮﺷﺘﻪ ﺍﺳﺖ . ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺑﻪ ﺑﻄﻼﻥ ﺩﺷﻤﻦ ﺩﺍﺷﺘﻨﺪ . 48 ﻭ ﻟﻴﻜﻦ ﻫﻨﻮﺯ ﻣﺪﺩﻱ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﻮﺩﻡ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﺑﺎﻭﺭ ﻧﻤﻲ ﻛﺮﺩﻧﺪ : ﺗﺎ ﺁﻧﻜﻪ ﺍﻭ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺳﻴﺪ . ﻭ ﺍﻳﻦ ﺭﺍ ﻫﻢ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺷﻬﺎﺩﺕ ﻣﻲ ﺩﻫﻢ .

ﺑﺎﺏ ٩٠

1 ﻭ ﻫﻨﮕﺎﻣﻲ ﻛﻪ ﻣﻌﻠﻢ ﺍﻳﻦ ﺳﺨﻦ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﮕﻔﺖ ﺍﺯ ﺍﻳﻦ ﺟﻬﺖ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻧﮕﻔﺘﻢ ﻛﻪ ﺍﺯ ﺍﻭﻝ ﺑﺎ ﺷﻤﺎ ﺑﻮﺩﻡ . 2 ﻭ ﺍﻛﻨﻮﻥ ﻧﺰﺩ ﺁﻧﻜﺴﻲ ﻣﻲ ﺭﻭﻡ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻩ ﺍﺳﺖ . ﻭ ﺍﺯ ﺷﻤﺎ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﻧﻴﺴﺖ ﻛﻪ ﺍﺯ ﻣﻦ ﺳﺆﺍﻝ ﻛﻨﺪ ﻛﻪ ﺗﻮ ﻛﺠﺎ ﻣﻲ ﺭﻭﻱ ؟ 3 ﻟﻴﻜﻦ ﺍﺯ ﺁﻧﺠﺎ ﻛﻪ ﺍﻳﻦ ﺳﺨﻦ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﮔﻔﺘﻢ ﺩﻝ ﻫﺎﻱ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﭘﺮ ﺍﻧﺪﻭﻩ ﮔﺸﺖ . 4 ﻭ ﻟﻴﻜﻦ ﻣﻦ ﺭﺍﺳﺖ ﻣﻲ ﮔﻮﻳﻢ ﻛﻪ ﺭﻓﺘﻦ ﻣﻦ ﺑﺮﺍﻱ ﺷﻤﺎ ﺳﻮﺩﻣﻨﺪ ﺍﺳﺖ . ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺍﮔﺮ ﻧﺮﻭﻡ ﺁﻥ ﺗﺴﻠﻲ ﺩﻫﻨﺪﻩ ﻧﺰﺩ ﺷﻤﺎ ﻧﻴﺎﻳﺪ ﻟﻴﻜﻦ ﺍﮔﺮ ﺑﺮﻭﻡ ﺍﻭ ﺭﺍ ﻧﺰﺩ ﺷﻤﺎ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻩ ﺧﻮﺍﻫﻢ ﻛﺮﺩ . 5 ﻭ ﻟﻴﻜﻦ ﺍﻛﻨﻮﻥ ﻧﺰﺩ ﺁﻧﻜﺴﻲ ﻣﻲ ﺭﻭﻡ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻩ ﺍﺳﺖ . ﻭ ﺍﺯ ﺷﻤﺎ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﻧﻴﺴﺖ ﻛﻪ ﺍﺯ ﻣﻦ ﺳﺆﺍﻝ ﻛﻨﺪ ﻛﻪ ﺗﻮ ﻛﺠﺎ ﻣﻲ ﺭﻭﻱ ؟ 6 ﻟﻴﻜﻦ ﺍﺯ ﺁﻧﺠﺎ ﻛﻪ ﺍﻳﻦ ﺳﺨﻦ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﮔﻔﺘﻢ ﺩﻝ ﻫﺎﻱ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﭘﺮ ﺍﻧﺪﻭﻩ ﮔﺸﺖ . 7 ﻟﻴﻜﻦ ﻣﻦ ﺭﺍﺳﺖ ﻣﻲ ﮔﻮﻳﻢ ﻛﻪ ﺍﻳﻦ ﺳﺨﻦ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻣﻲ ﮔﻔﺘﻢ ﻛﻪ ﺭﻓﺘﻦ ﻣﻦ ﺑﺮﺍﻱ ﺷﻤﺎ ﺳﻮﺩﻣﻨﺪ ﺍﺳﺖ . ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺍﮔﺮ ﻧﺮﻭﻡ ﺁﻥ ﺗﺴﻠﻲ ﺩﻫﻨﺪﻩ ﻧﺰﺩ ﺷﻤﺎ ﻧﻴﺎﻳﺪ ﻟﻴﻜﻦ ﺍﮔﺮ ﺑﺮﻭﻡ ﺍﻭ ﺭﺍ ﻧﺰﺩ ﺷﻤﺎ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻩ ﺧﻮﺍﻫﻢ ﻛﺮﺩ .

Digitized by Google

8 ڤي وكا ڤڤيڤ مه ئسيڤ مه ئسيڤ كمه ڤڤيڤ. ٭ مه ئسيڤ
ڤڤيڤ ئسيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ.

9 ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ ڤڤيڤ

٢٠. ٤ : ٢٠ ولا تكونوا شركاء الشياطين. ٢١ لا تقدرون أن تشربوا كأس الرب وكأس شياطين. لا تقدرون أن تشتركوا في مائدة الرب ومائدة شياطين. ٢٢ أم نغير الرب نحن أقوى منه؟ ٢٣ كل الأشياء تحل لي لكن ليس كل الأشياء توافق. كل الأشياء تحل لي لكن ليس كل الأشياء تبني. ٢٤ لا يطلب أحد ما هو لنفسه بل ما هو لغيره. ٢٥ كل ما يباع في المسلخ كلوا منه لا تسألوا شيئا من أجل الضمير. ٢٦ لأن للرب الأرض وملأها. ٢٧ إن دعاكم أحد من غير المؤمنين وأردتم أن تذهبوا فكل ما يقدم لكم كلوا منه لا تسألوا شيئا من أجل الضمير. ٢٨ ولكن إن قال لكم أحد هذا ذبح لوثن فلا تأكلوا من أجل ذاك الذي أعلمكم ومن أجل الضمير. لأن للرب الأرض وملأها. ٢٩ أقول الضمير لا ضميرك بل ضمير الآخر. لأنه لماذا يدان حريتي من ضمير غيري؟ ٣٠ إن كنت أنا بالنعمة أشترك فلماذا أفترى من أجل ما أشكر عليه؟ ٣١ فسواء أكلتم أو شربتم أو صنعتم شيئا فافعلوا الكل لمجد الله. ٣٢ كونوا بلا لوم لليهود ولا لليونانيين ولا لكنيسة الله. ٣٣ كما أنا أيضا أرضي الجميع في كل شيء غير طالب ما هو لنفسي بل ما هو للكثيرين لكي يخلصوا.

١١ كونوا متمثلين بي كما أنا أيضا بالمسيح. ٢ فأحمدكم أيها الإخوة على أنكم في كل شيء تذكرونني وتحفظون التعاليم كما سلمتكم. ٣ ولكني أريد أن تعلموا أن رأس كل رجل هو المسيح ورأس المرأة هو الرجل ورأس المسيح هو الله. ٤ كل رجل يصلي أو يتنبأ وله على رأسه شيء يشين رأسه. ٥ وكل امرأة تصلي أو تتنبأ ورأسها غير مغطى تشين رأسها لأنها والمحلوقة شيء واحد بعينه. ٦ إذ إن لم تتغط المرأة فليقص شعرها. وإن كان قبيحا بالمرأة أن تقص أو تحلق فلتتغط. ٧ فإن الرجل لا ينبغي أن يغطي رأسه لأنه صورة الله ومجده. وأما المرأة فهي مجد الرجل. ٨ لأن الرجل ليس هو من المرأة بل المرأة من الرجل. ٩ ولأن الرجل لم يخلق من أجل المرأة بل المرأة من أجل الرجل. ١٠ من أجل هذا ينبغي للمرأة أن يكون لها سلطان على رأسها من أجل الملائكة. ١١ غير أن المرأة ليست بدون الرجل ولا الرجل بدون المرأة في الرب. ١٢ لأنه كما أن المرأة هي من الرجل هكذا الرجل أيضا هو بالمرأة وجميع الأشياء هي من الله. ١٣ احكموا في أنفسكم هل يليق بالمرأة أن تصلي لله وهي غير مغطاة؟ ١٤ أليست الطبيعة نفسها تعلمكم أن الرجل إن كان يرخي شعره فهو عار له؟ ١٥ وأما المرأة إن كانت ترخي شعرها فهو مجد لها لأن الشعر قد أعطي لها عوضا عن برقع. ١٦ وإن كان أحد يظن أنه يحب الخصام فنحن ليس لنا هذه العادة ولا كنائس الله.

Digitized by Google

38 چاھشىدا ئۆكۈش ئۈچۈن . * ئۆكۈش چىققان كىشىلەرنى يوقىتىدۇ :
39 كالىمىڭ ئىسپاتى ھەققانىيلىقىڭ ئۈچۈن . * مېنى ئەيىبلىگەن
40 كىم . ھېكمىتىڭ : بەندىڭ ئۈچۈن ئەدەپ . * مۇلۇك ھاۋا
ئىسپاتىڭلارغا بەندىڭ يۈرىكى .

41 مېنىڭ ئۈچۈن كالىمىڭ . ئىنجىل ئەھدىڭ بىلەن مەستى ئۆچۈن
42 ئۈمىدىم : * ئەي ئۈمىدىم ئېنىق ئۈچۈن ئېغىزىمدىكى : ئېنىق ئەدەن
43 كالىمىڭ : چۈنكى كۆپ ھۆكۈملىرىڭگە ئۈمىدىم : ئېنىق ئەدەن
44 ھەمىشە ئۇلۇغلىغىن . * يا رەببىم ئۈمىدىم ئەدەن كۆز ئەدەن : ئىنجىل
ئۈچۈن ؛
45 ئەي ئۆكۈش ئەدەن ئېنىق ئۈچۈن : ئېنىق ئەدەن
46 ھەققانىيلىقىڭ ئۈچۈن . * ھەمىشە ساقلايمەن ئۆكۈشۈڭنى : ئەبەدىي
ھەققانىيلىقىڭ ئۈچۈن ئەبەدىي ئۆكۈشۈڭنى : ئەبەدىي
47 ئەدەن ئەدەن ئۈچۈن : ئەدەن ھەققانىيلىقىڭ ئۈچۈن . * ئەدەن
ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن : ئەدەن ئۆكۈشۈڭنى ئۈچۈن . ئەدەن
ئەدەن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن .

ھەكلاھ : كا .

1 ئۇ ئۈچۈن ئەدەن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن
2 ھەققانىيلىقىڭ . * ئېغىزى ئۈچۈن ئەدەن ھەققانىيلىقىڭ : ئۈچۈن
3 ئەدەن ھەققانىيلىقىڭ . * ئېنىق . ئەدەن ئۈچۈن ئۈچۈن : ئۈچۈن
4 ھەققانىيلىقىڭ ئۈچۈن ئەدەن ئۈچۈن . * ئەدەن ئۈچۈن ئۈچۈن .
ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن . ئۈچۈن ئۈچۈن
ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن ئۈچۈن .

Digitized by Google

5 ومجد ومعظم وعبد وعظيم وجبل وجليل وعقل وعقيل وجد وجديد
6 وعيد : ويجد وسهم وكم وعظم . * وعبد وعظم وعقد : وعقد ومقعد :
7 ومعبد وكم وعظيم وجد وجل وكد وكم وعظم . * ومعبد وجمع
وعم وعظم وعقد . وعقد : ويجد وعظم وكم وعبد : وعبد وعظم وكم
8 وعد وعظم وعقد . * وعبد وعظم وعقد : وعقد وعظم وعقد :
وعقد وعظم وعبد . وعبد وعظم وعقد : وعقد وعظم وعقد .
9 وعد . كد وعاكم وعظم وعظم . * وعد وعظم وعقد وعقد
ومعظم كد وعظم وعظم . وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم .
10 وكد كد وعظم وعظم وعظم . * وعظم وعظم وعظم وعظم :
11 ومعظم وعظم ومعظم : * ومعظم وعظم وعظم وعظم وعظم : ومعظم :
ومعظم : ومعظم وعظم وعظم : ومعظم وعظم وعظم وعظم وعظم :
12 ومعظم وعظم . * ومعظم وعظم وعظم : ومعظم وعظم وعظم
ومعظم : ومعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم :
13 ومعظم وعظم ومعظم وعظم وعظم وعظم وعظم . * وعظم وعظم
14 وعظم وعظم وعظم . * وعظم وعظم وعظم : وكد وعظم ومعظم :
15 وعظم وعظم . * وعد وعظم وعظم وعظم وعظم : وعظم وكد
16 ومعظم وعظم وعظم وعظم وعظم . * ومعظم وعظم وعظم
17 وعظم وعظم وعظم : ومعظم وعظم وعظم : ومعظم وعظم :
18 ومعظم . * ومعظم ومعظم وعظم وعد وعد وعظم وعظم . * ومعظم
19 وعد وعظم كد وعظم . * وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم . *
20 وعد وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم وعظم

Digitized by Google

21 כל שמרתי. * ויהי מחצית הנער ואנכי מחזיקים בחנית. עד עלות
22 השחר ממקמות הכוכבים. * גם בעת ההיא אמרתי אל העם
23 לינו בתוך ירושלם ויהי לנו הלילה למשמר והיום למלאכה. ואני
24 ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי לא היה פשטים איש
25 בגדיו איש לשלחו המים. * ואריב עם הסגנים ואת כל
26 הקהל לא הייתי כותב. זכרה לי אלהי טוביה זאת כל מעשיו
27 אשר עשה. * ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה וגשם הערבי
28 ויתר אויבינו כי בניתי את החומה ולא נשאר בה פרץ. * גם
29 בימים ההם רבות אגרות היהודים באות אל טוביה ואגרות
30 טוביה באות אליהם. * כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו
31 כי חתן היה לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת
32 משלם בן ברכיה. * גם טובים דבריו לפני ואת דברי
33 יגידו אלי. * והספרים שלח טוביה להפחידני. * ואני
34 אמרתי ידי תרפינה ממלאכת הבנין ולא נעלה חומות. ועתה
35 חזק ידי. * ויען שמעיה בן דלית ומהיטבאל הוא נעלם

Digitized by Google

36 ܒܪܟ ܠܗ. ❋ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܕܪ ܒܟ ܘܫܕܪ ܠܟ ܥܠ ܟܘܪܣܝ̈ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܫܪܐ ܥܠ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܫܪܐ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܟ ܘܐܡ ܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܕܪ ܒܟ ܘܫܕܪ ܠܟ ܥܠ ܟܘܪܣܝ̈ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܫܪܐ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܟ ܘܐܡ ܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܕܪ ܒܟ ܘܫܕܪ ܠܟ ܥܠ ܟܘܪܣܝ̈ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܫܪܐ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܒܘܟ ܘܐ

37 ܕܒܡܠܟ ܒ ܒܝܬ ܐܒܘ ܕܒܡܠܟ: ܘܒܝܬ ܐܒܘ ܕܒܡܠܟ ܒ ܒܝܬ ܐܒܘ ܕܒܡܠܟ ܘܐ

38 ܕܒܡܠܟ ܒ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ܕܒܡܠܟ ܒ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐ

ܡܫܠ ܚ.

1 ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ܐܒܘ ❋ ܒܝܬ ❋ ܒܝܬ ❋ ❋ ❋

12 ٱلصَّالِحَاتِ ۞ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ وَالَّذِينَ
13 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۞ مَا
14 أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۞ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ
15 يَهْدِ قَلْبَهُ ۞ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
16 وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۞ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
17 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۞ وَعَلَى اللَّهِ
18 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۞ وَإِن
19 تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞
20 إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۞ وَاللَّهُ عِندَهُ أَجْرٌ
21 عَظِيمٌ ۞ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا
22 وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۞ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ
23 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
24 حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۞ وَاللَّهُ شَكُورٌ
25 حَلِيمٌ ۞ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

26 الطَّلَاقُ مَدَنِيَّةٌ ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ
27 فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ ۞ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۞ وَاتَّقُوا اللَّهَ
رَبَّكُمْ ۞ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِن بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا

Digitized by Google

28 ויאמר אליו ויאמר אליו מה שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו׃
29 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃
30 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא יאכלו
בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש בכף
31 הירך בגיד הנשה׃ וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות
32 איש ויחלק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ וישם את השפחות
33 וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנית ואת רחל ואת יוסף אחרנית׃ והוא
עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו
34 וישקהו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו ויבכו׃ וישא את עיניו וירא את
35 הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃
36 ותגשנה השפחות הנה ותשתחוין הנה׃ ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוין ואחר
37 נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
38 למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב
39 אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך
40 כראות פני אלהים ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים
41 וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר
42 אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי וד׳ יום אחד
43 ומתו כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה
44 אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אציגה
נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב עשו

44 بحنت ولي ربهم الحق هنالك الثواب خير عقبا . ٭ واضرب لهم مثل الحياة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا . ٭ المال والبنون زينة الحياة الدنيا والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير املا . ٭ ويوم نسير الجبال وترى الارض بارزة وحشرناهم فلم نغادر منهم احدا . ٭ وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم اول مرة بل زعمتم ان لن نجعل لكم موعدا . ٭ ووضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا . ٭ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء من دوني وهم لكم عدو بئس للظالمين بدلا . ٭ ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا . ٭ ويوم يقول نادوا شركائي الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم موبقا . ٭ ورأى المجرمون النار فظنوا انهم مواقعوها ولم يجدوا عنها مصرفا . ٭ ولقد صرفنا في هذا القرآن للناس من كل مثل وكان الانسان اكثر شيء جدلا . ٭ وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تأتيهم سنة الاولين او يأتيهم العذاب قبلا . ٭ وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق واتخذوا آياتي وما انذروا هزوا . ٭ ومن اظلم ممن ذكر بآيات ربه فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي آذانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا ابدا . ٭ وربك الغفور ذو الرحمة لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موئلا . ٭ وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا . ٭ واذ قال موسى لفتاه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا . ٭ فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا . ٭ فلما جاوزا قال لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا . ٭ قال ارأيت اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره واتخذ سبيله في البحر عجبا . ٭ قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا على آثارهما قصصا . ٭ فوجدا عبدا من عبادنا آتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من لدنا علما . ٭ قال له موسى هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشدا . ٭ قال انك لن تستطيع معي صبرا . ٭ وكيف تصبر على ما لم تحط به خبرا . ٭ قال ستجدني ان شاء الله صابرا ولا اعصي لك امرا . ٭ قال فان اتبعتني فلا تسألني عن شيء حتى احدث لك منه ذكرا . ٭ فانطلقا حتى اذا ركبا في السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق اهلها لقد جئت شيئا امرا . ٭ قال الم اقل انك لن تستطيع معي صبرا . ٭ قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا ترهقني من امري عسرا . ٭ فانطلقا حتى اذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا . ٭ قال الم اقل لك انك لن تستطيع معي صبرا . ٭ قال ان سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني قد بلغت من لدني عذرا . ٭ فانطلقا حتى اذا اتيا اهل قرية استطعما اهلها فابوا ان يضيفوهما فوجدا فيها جدارا يريد ان ينقض فاقامه قال لو شئت لاتخذت عليه اجرا . ٭ قال هذا فراق بيني وبينك سأنبئك بتأويل ما لم تستطع عليه صبرا . ٭ اما السفينة فكانت لمساكين يعملون في البحر فاردت ان اعيبها وكان وراءهم ملك يأخذ كل سفينة غصبا . ٭ واما الغلام فكان ابواه مؤمنين فخشينا ان يرهقهما طغيانا وكفرا . ٭ فاردنا ان يبدلهما ربهما خيرا منه زكاة واقرب رحما . ٭ واما الجدار فكان لغلامين يتيمين في المدينة وكان تحته كنز لهما وكان ابوهما صالحا فاراد ربك ان يبلغا اشدهما ويستخرجا كنزهما رحمة من ربك وما فعلته عن امري ذلك تأويل ما لم تسطع عليه صبرا . ٭ ويسألونك عن ذي القرنين قل سأتلو عليكم منه ذكرا . ٭ انا مكنا له في الارض وآتيناه من كل شيء سببا . ٭ فاتبع سببا . ٭ حتى اذا بلغ مغرب الشمس وجدها تغرب في عين حمئة ووجد عندها قوما قلنا يا ذا القرنين اما ان تعذب واما ان تتخذ فيهم حسنا . ٭ قال اما من ظلم فسوف نعذبه ثم يرد الى ربه فيعذبه عذابا نكرا . ٭ واما من آمن وعمل صالحا فله جزاء الحسنى وسنقول له من امرنا يسرا . ٭ ثم اتبع سببا . ٭ حتى اذا بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع على قوم لم نجعل لهم من دونها سترا . ٭ كذلك وقد احطنا بما لديه خبرا . ٭ ثم اتبع سببا . ٭ حتى اذا بلغ بين السدين وجد من دونهما قوما لا يكادون يفقهون قولا . ٭ قالوا يا ذا القرنين ان يأجوج ومأجوج مفسدون في الارض فهل نجعل لك خرجا على ان تجعل بيننا وبينهم سدا . ٭ قال ما مكني فيه ربي خير فاعينوني بقوة اجعل بينكم وبينهم ردما . ٭ آتوني زبر الحديد حتى اذا ساوى بين الصدفين قال انفخوا حتى اذا جعله نارا قال آتوني افرغ عليه قطرا . ٭ فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطاعوا له نقبا . ٭ قال هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد ربي جعله دكاء وكان وعد ربي حقا . ٭ وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا . ٭ وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا . ٭ الذين كانت اعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا . ٭ افحسب الذين كفروا ان يتخذوا عبادي من دوني اولياء انا اعتدنا جهنم للكافرين نزلا . ٭ قل هل ننبئكم بالاخسرين اعمالا . ٭ الذين ضل سعيهم في الحياة الدنيا وهم يحسبون انهم يحسنون صنعا . ٭ اولئك الذين كفروا بآيات ربهم ولقائه فحبطت اعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا . ٭ ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورسلي هزوا . ٭ ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلا . ٭ خالدين فيها لا يبغون عنها حولا . ٭ قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله مددا . ٭ قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم اله واحد فمن كان يرجو لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك بعبادة ربه احدا . ٭

Digitized by Google

58 هم حفيظ عليهم : وكذلك * وكذلك نولي بعضهم
بعضا بما كانوا يكسبون * ان في ذلك لآيات
للعالمين : ان ربكم الله الذي خلق السموات
والارض في ستة ايام * ثم استوى على العرش
59 يغشى الليل النهار يطلبه حثيثا * والشمس والقمر
والنجوم مسخرات بامره * الا له الخلق والامر *
60 تبارك الله رب العالمين : ادعوا ربكم تضرعا
وخفية * انه لا يحب المعتدين * ولا تفسدوا
في الارض بعد اصلاحها * وادعوه خوفا وطمعا *
61 ان رحمت الله قريب من المحسنين . وهو الذي
يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته * حتى اذا
62 اقلت سحابا ثقالا سقناه لبلد ميت فانزلنا به
الماء فاخرجنا به من كل الثمرات * كذلك
نخرج الموتى لعلكم تذكرون .
63 والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه * والذي
64 خبث لا يخرج الا نكدا * كذلك نصرف الآيات
لقوم يشكرون * لقد ارسلنا نوحا الى قومه
65 فقال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره .
66 اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم : قال الملا
من قومه انا لنراك في ضلال مبين : قال يا قوم
67 ليس بي ضلالة ولكني رسول من رب العالمين .
68 ابلغكم رسالات ربي وانا لكم ناصح امين .
69 او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل
منكم لينذركم واذكروا اذ جعلكم خلفاء من
70 بعد قوم نوح وزادكم في الخلق بصطة فاذكروا
آلاء الله لعلكم تفلحون : قالوا اجئتنا لنعبد
الله وحده ونذر ما كان يعبد آباؤنا فاتنا بما
71 تعدنا ان كنت من الصادقين * قال قد وقع
عليكم من ربكم رجس وغضب .

حج : كهف

1 وبذبه * وعذاب نكير الذين سعوا فيها معجزين وأولئك
2 أصحاب الجحيم . وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي
إلا إذا تمنى ألقى الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما يلقي
الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم حكيم . ليجعل ما
3 يلقي الشيطان فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية
4 قلوبهم * وإن الظالمين لفي شقاق بعيد . وليعلم الذين
أوتوا العلم أنه الحق من ربك فيؤمنوا به فتخبت له
5 قلوبهم * وإن الله لهاد الذين آمنوا إلى صراط مستقيم .
إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله والمسجد الحرام
الذي جعلناه للناس سواء العاكف فيه والباد * ومن يرد
6 فيه بإلحاد بظلم نذقه من عذاب أليم . وإذ بوأنا لإبراهيم
مكان البيت أن لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين
7 والقائمين والركع السجود . وأذن في الناس بالحج يأتوك
رجالا وعلى كل ضامر يأتين من كل فج عميق . ليشهدوا
منافع لهم ويذكروا اسم الله في أيام معلومات على ما
رزقهم من بهيمة الأنعام فكلوا منها وأطعموا البائس
8 الفقير . ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا
بالبيت العتيق . ذلك ومن يعظم حرمات الله فهو خير له
عند ربه وأحلت لكم الأنعام إلا ما يتلى عليكم فاجتنبوا
9 الرجس من الأوثان واجتنبوا قول الزور * حنفاء لله غير
مشركين به ومن يشرك بالله فكأنما خر من السماء فتخطفه
10 الطير أو تهوي به الريح في مكان سحيق . ذلك ومن
11 يعظم شعائر الله فإنها من تقوى القلوب * لكم فيها منافع
إلى أجل مسمى ثم محلها إلى البيت العتيق . ولكل أمة
جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة
الأنعام فإلهكم إله واحد فله أسلموا وبشر المخبتين
12 الذين إذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين على ما
أصابهم والمقيمي الصلاة ومما رزقناهم ينفقون . والبدن
جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم
13 الله عليها صوافن فإذا وجبت جنوبها فكلوا منها وأطعموا
14 القانع والمعتر * كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون .

Digitized by Google

كهف : فيجفف بهم فيصبه بهم فيجعله : فيذر
يجعله كبنصف : فيكنز فيجمع كل يعجبه حجبه فيحجبه
من فيه فيجعله كبنصف . فيكفر فعل . * يكن نفى كهف . حد
15 حج فيخرج تنفى حج . * كهف : فيذر فيجعل كل . * كهف :
16 فيصل معه فيذهب كل . * فيه : كهف كل فيذر فيجعل كهف
17 فيعصفه . * يحبن حبذ نبه فيه فيعز فيعجز كهف نبه فيجعله . *
18 معه حكه حبن فيعز منفق : عصفه كهف فيعز فعف كل كعز نعز . *
19 فيه نبن فيعل يهلهه فيكنز فيعز فيعجبه فيعز فيه فيه حبه
20 نهبه . * فعه حم فعل كهف فيكهف فيعز فيه فيعز
21 كعصه . * فيعز فيه منفق : فعه معفه معفه . *
22 فيذر فيه فيه يجب فيجب حبذ كهف : فيه حبذ يعبد فيكنه فيه حم فيه : فيذر
يكنه فيعز كهف . يعجبه كل يعجبه فيصل معه فيذهب
23 فيعصفه . * فيعز فيه فيجب حفظ فيه : فيكنز
فيجبه فيعز فيعجبه . فعل فيه فيكهف فيه فيكنز فيجبه
24 فيه . * فيكهف حم فيذر فيعز فيه . * فيعز كهف
25 كهف يهلهه فيكنز فيه فيه نهبه حبه فيه نهبه فيه فيعله .
كهف حم نعلم كيجعله .
26 فيذر فعكم كه : يسجه كعصه فيعجبه فيه فيعز فيه :
27 فيعز فيه فيكنز فيذر فيعز . * فيه فيكنز معه فيكه
هيجه فيعز : فيه نبن فيعجبه فيه فيعز فيكنز . *
28 فيعكه كهف فعل فيه : قبه فيعله : كل فيجه فيكنز .
29 فيه فيعز فيه فيعز فيجبه . * فيه نهبه فيعز فيه فيعز فيعجبه

Digitized by Google

ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڪڏڤڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ
30 ڤڪڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
31 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :

32 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .*
33 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
34 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ
ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ . ڤڪڏڤڏ
35 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
36 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ
37 ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ
38 ڤڪڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ
ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ . ڤڪڏڤڏ
ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .

39 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .*
40 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :
41 ڤڪڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ :* ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ
42 ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ . ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏ .* ڤڪڏڤڏ
43 ڤڪڏڤڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏ : ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ ڤڪڏڤڏ .* ڤڪڏڤڏ

Digitized by Google

لعمد : أمم أنبئ نذ كم : ضمنت بحمد لله عزيز
حكيم .

44 نبي بعث في أمم من قبل عمد : به يذكر بك حكم يذكر : يحذر
45 كذبت عتت .* معيشة سيء : ميهبت نفت أذنت بحكم
46 ضحكم من ضمنت أذنت . أجر : ضمنت بعمد حضكم ذنب مؤمنة : أجر
نذ ضمن . أجل ينبئ فعلم .

47 حج سوء يعلمون من قبل قولهم : عبث كذبهم مؤمنة : يحبطهم
48 عمل يصلح بالهم يتبع عمد .* محمد عمل أجل : أجل
يحبهم عمل يصلح بالهم يكفر عنهم سيئة : حج سوء مؤمنة
أجل : حج سوء مؤمنة : فعلم أجل يكفر بك فعلم حج .*
محمد مؤمنة .

49 مضمن من عمل ضمنت محمد مؤمنة : مؤمنة بالهم
ينبئ بعمد نبي أجل : مؤمنة عمل مؤمنة من محمد .
بالهم .

50 يحبط من حج محمد مضمن : من ضمنت محبة
51 يحبط عمل يحبط .* أجل كذب عمل يحبط
محمد : عمل يحبط .* أجل ينبئ كفر عمل
52 فلهم محمد : ضمنت عمل يحبط ذكرى .* أجل ينبئ
53 كفر يكفر : مؤمنة مضحك نسبة .* مؤمنة مضحك
يحبط : مضمن محمد محبة مضمن لله ذكر نذ يحبط
54 يتبع عمل حج .* مضمن حضرة مؤمنة : مضمن يحبط
عمل .

55 يحبط عمل من يتبع بالهم من محمد يحبط : مؤمنة
56 يحبط : مضمن يتبع عمل .* مضمن فيحبط
مضمن يحبط عمل نبي لله فضل .

Digitized by Google

כה. שפטים

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום
2 ונתנו את הצדיק וגו׳ ואת הרשע וגו׳ ואם בן הכות
3 הרשע והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעתו
4 במספר. לא תחסם שור בדישו. כי יש׳ שור
5 שדש ואוכל ויש שור שדש ואינו אוכל ואי אתה
6 יודע שור זה אוכל או שור זה אינו אוכל הרי
7 זה בכלל לא תחסם שור בדישו. כי ישבו אחים
8 יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
9 המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה
10 לו לאשה ויבמה הבכור אשר תלד יקום על שם
11 אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל. ואם לא
12 יחפוץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו
13 השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי לשם אחיו
14 בישראל לא אבה יבמי לקחתני. ואם עומד הוא
15 על דעתו לא אבה לקחתה ובאה יבמתו אליו
16 לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה

17 ביום ההוא אמר יהוה אלי היטב דברו אשר דברו׃ 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו׃ 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו׃ 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי דבר אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא׃ 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה׃ 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו׃

19 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם לך וירשתה וישבת בעריהם ובבתיהם׃ 2 שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחיל אותך והיה לנוס שמה כל רוצח׃ 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת ולא שנא לו מתמול שלשום׃ 5 כאשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים וידו נהגה בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האל וחי׃ 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכה בנפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום׃ 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך׃ 8 והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך׃ 9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואת יהוה אלהיך תוסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה׃ 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים׃ 11 ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל׃ 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת׃ 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען יטב לך׃ 14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר׃ 16 כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה׃ 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם׃ 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו׃ 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך׃ 20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך׃ 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל׃

20 כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים׃ 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם׃ 3 ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם׃ 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם׃ 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו׃ 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ 7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה׃ 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו׃ 9 והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם׃ 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃ 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך׃ 12 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה׃ 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב׃ 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ 15 כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה׃ 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה׃ 17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך׃ 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם׃ 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור׃ 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה׃

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו׃ 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל׃ 3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל׃ 4 והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל׃ 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע׃ 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל׃ 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו׃ 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם׃ 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ 10 כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו׃ 11 וראית בשביה אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה׃ 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה׃ 13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה׃ 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה׃ 15 כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה ויהיה הבן הבכור לשנואה׃ 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור׃ 17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה׃ 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם׃ 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו׃ 20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא׃ 21 ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו׃ 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ׃ 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך׃ 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו׃ 3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם׃ 4 לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃ 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה׃ 6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים׃ 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים׃ 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו׃ 9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׃ 10 לא תחרש בשור ובחמר יחדו׃ 11 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׃ 12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה׃ 13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאתה׃ 14 וישם לה עלילות דברים ויצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים׃ 15 ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה׃ 16 ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה׃ 17 והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר׃ 18 ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו׃ 19 וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו׃ 20 ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה׃ 21 והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך׃ 22 כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל׃ 23 כי יהיה נער בתולה מאורשה ומצאה איש בעיר ושכב עמה׃ 24 והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר והאשה על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך׃ 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורשה ואחזה בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו׃ 26 ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה׃ 27 כי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה׃ 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא אורשה ותפש בה ושכב עמה ונמצאו׃ 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אותה לא יוכל שלחה כל ימיו׃ 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו׃

23 לא יבא פצע דכא וכרות שפכה לא יבא בקהל יהוה׃ 2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה׃ 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם׃ 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר על בלעם בן בעור מפתור אשר בארם נהרים לקללך׃ 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃ 6 לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם׃ 7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃ 8 בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה׃ 9 כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע׃ 10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה׃ 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה׃ 12 ומחוץ למחנה תהיה והיצאת שמה אל החוצה׃ 13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת והכסית את צאתך׃ 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃ 15 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו׃ 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה׃ 17 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל׃ 18 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם׃ 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך׃ 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא׃ 22 וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא׃ 23 מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃ 24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כלך תתן׃ 25 כי תבא בקמת רעך וקטפת שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך׃

24 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃ 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃ 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃ 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ 5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח׃ 6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃ 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃ 8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות׃ 9 זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃ 10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו׃ 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה׃ 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו׃ 13 השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך׃ 14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃ 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃ 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו׃ 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃ 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה׃ 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך׃ 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה׃

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע׃ 2 והיה אם בן הכות הרשע ושכב השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר׃ 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה על קלון אחיך׃ 4 לא תחסם שור בדישו׃ 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃ 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו בישראל לא אבה יבמי לקחת לי׃ 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃ 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ 11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו׃ 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃ 13 לא יהיה לך באבנך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃ 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃ 15 אבן שלמה וצדק תהיה לך איפה שלמה וצדק תהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה כל עשה עולה׃ 17 זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

26 והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה׃ 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃ 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך׃ 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב׃ 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃ 7 ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו׃ 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים׃ 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך׃ 11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך׃ 12 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃ 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי׃ 14 לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃ 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש׃ 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך׃ 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו׃ 18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו׃ 19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃

27 ויצו משה ואת זקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃ 3 וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך׃ 4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד׃ 5 ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל׃ 6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך׃ 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך׃ 8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב׃ 9 וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך׃ 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר׃ 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין׃ 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי׃ 14 וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם׃ 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן׃ 16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן׃ 17 ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן׃ 18 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן׃ 19 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן׃ 20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן׃ 21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן׃ 22 ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן׃ 23 ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן׃ 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן׃ 25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן׃ 26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אתם ואמר כל העם אמן׃

28 והיה אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ׃ 2 והיו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך׃ 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה׃ 4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ 5 ברוך טנאך ומשארתך׃ 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך׃ 7 יתן יהוה את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה נסים לפניך׃ 8 יצו יהוה אתך את הברכה את האסמים ואת כל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו׃ 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך׃ 11 והותירך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך׃ 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃ 13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃ 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם׃ 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך׃ 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃ 17 ארורה טנאך ומשארתך׃ 18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׃ 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 22 יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך׃ 23 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל׃ 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך׃ 25 יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה נדדים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ׃ 26 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ 27 יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ 28 יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃ 29 והיית מגשש בצהרים כאשר יגשש העור באפלה והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע׃ 30 אשה תארש ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו׃ 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע׃ 32 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך׃ 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים׃ 34 והיית משגע מראות עיניך אשר תראה׃ 35 יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃ 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃ 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה׃ 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת׃ 40 זתים יהיו לך בכל גבלך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃ 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ 42 כל עציך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃ 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ 44 הוא יהלוך ואתה לא תלוה לו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב׃ 45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם׃ 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל׃ 48 ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן עול ברזל על צוארך עד השמידו אתך׃ 49 ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו׃ 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן׃ 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד הכחידו אתך׃ 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך׃ 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך׃ 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשארית בניו אשר יותיר׃ 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי לא השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך׃ 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה׃ 57 ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך׃ 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך׃ 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים׃ 60 והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך׃ 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך׃ 62 ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך׃ 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן׃ 65 ובגוים האל לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם רגז ואכלון עינים ודאון נפש׃ 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃ 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה׃ 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה׃

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב׃ 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 3 המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים׃ 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃ 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך׃ 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם׃ 7 ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכתה׃ 8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃

ישראל ויעשו אנשי מדין את מדינת מואב ויהרגו את כל זכר
32 במדין : וביום ההוא שבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם
ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו : ואת
33 כל עריהם במושבותם ואת כל טירותם שרפו באש : ויקחו
34 את כל השלל ואת כל המלקוח מן האדם ומן הבהמה : ויבאו
35 אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי
ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבות מואב אשר
36 על ירדן יריחו : ויצא משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
37 לקראתם אל מחוץ למחנה : ויאמר יהוה אל משה לאמר :
38 את ראש הלקח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן
39 ואת ראשי אבות העדה : וחצית את הלקח בין היושבים
40 במלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה : והרמת מכס ליהוה
41 מאנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמשת מאות
42 מן הבקר ומן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אותם
43 אל אלעזר הכהן תרומת יהוה : וממחצת בני ישראל אשר
44 חצה משה מן האנשים הצבאים : ויהי מחצת העדה שלשים
45 אלף בקר חמשת אלפים : וחמרים שלשים אלף : וצאן
46 שלשים אלף וששת אלפים : ויתן משה את מכס תרומת
47 יהוה אל אלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה : ומן מחצת
בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים : ויהי מחצת

Digitized by Google

47 בְּמַלְכִּי־צֶדֶק׃ * וְהִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְמִלּוּאֵי
48 אַהֲרֹן וְלִמִלּוּאֵי בָנָיו׃ וַיַּקְרֵב אֶת־קָרְבָּנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ * פַּר
49 בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּט וְשָׂעִיר חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
50 * מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃
51 כָּל־נִדְרֵיכֶם וְכָל־נִדְבוֹתֵיכֶם לְעֹלוֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם * וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃
52 וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ * וַיֹּאמֶר
53 מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ אִישׁ
כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל
דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃

פרשת מטות׃

פרק ל׳׃

1 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
2 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ אִישׁ אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה
3 לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃ * כִּי
4 תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־תֶאְסֹר אֵסָר עַל־נַפְשָׁהּ בְּבֵית אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃
5 וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ
אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אֱסָר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ * וְאִם־
הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כֹּל נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ׃

Digitized by Google

6 וְעַתָּה הִנֵּה
7 אֲנִי הוֹלֵךְ לִירוּשָׁלַיִם מְשָׁרֵת לַקְּדוֹשִׁים׃ ׀ אוּלַי אֶת־הַחִטִּים וְאֶת־הַשְּׂעֹרִים וְאֶת־הַיַּיִן וְאֶת־הַשֶּׁמֶן וְאֶת־הַלְּבוֹנָה׃
8 אֲשֶׁר נָתְנוּ הַגְּלִילִים בִּירוּשָׁלַיִם׃ ׀ וְהִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְהָבִיא אֶת־כָּל־הַמִּנְחָה
9 הַזֹּאת וְהִנֵּה אֲנִי מֵבִיא אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת׃ ׀ וְעַתָּה אֲשֶׁר הוֹלִיכוּ אֶת־אֲחֵיכֶם
10 בַּשִּׁבְיָה׃ ׀ וְיִמְצְאוּ רַחֲמִים לִפְנֵי אֲשֶׁר שָׁבוּ אֲלֵיכֶם׃ ׀ וְעַתָּה אִם־בְּלֵב שָׁלֵם
11 אַתֶּם שָׁבִים׃ ׀ וְאִם־בֶּאֱמֶת אַתֶּם עֹשִׂים׃ ׀ וְאִם־לֹא בְּלֵב שָׁלֵם אַתֶּם שָׁבִים׃
12 וְאִם־בֶּאֱמֶת אַתֶּם עֹשִׂים׃ ׀ הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם אֶת־יְשׁוּעַ וְאֶת־גַּשְׁמוּ׃
13 וְאֶת־מַתִּתְיָה׃ ׀ וְאֶת־בִּנְיָמִין וְאֶת־יוֹסֵף וְאֶת־יְהוּדָה׃ ׀ וְאֶת־יוֹנָתָן וְאֶת־יַעְקֹב׃
14 וְאֶת־שִׁמְעוֹן׃ ׀ וְאֶת־לֵוִי וְאֶת־נַפְתָּלִי׃ ׀ וְאֶת־זַכַּי וְאֶת־אַבְדִּי׃ ׀ וְאֶת־יוֹחָנָן׃
15 וְאֶת־אֶלְיָקִים׃ ׀ וְאֶת־מַלְכִּיָּה׃ ׀ וְאֶת־מִשְׁלָם וְאֶת־בִּלְגַּי׃ ׀ וְאֶת־שְׁמַעְיָה׃
16 וְאֶת־יוֹסֵף׃ ׀ וְאֶת־אֶלְעָזָר׃ ׀ וְאֶת־מַנַּסְיָה׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־עֲזַרְיָה׃
17 וְאֶת־יוֹזָבָד׃ ׀ וְאֶת־חֲנָנְיָה׃ ׀ וְאֶת־כָּל־שָׂרֵי הַגְּלִילִים׃ ׀ וְאֶת־כָּל־הַמִּנְחָה
18 הַזֹּאת׃ ׀ וְיִשְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם עִמָּכֶם׃ ׀ וְאַתֶּם בְּעֵדֶר אֶחָד׃ ׀ וְהַמֶּלֶךְ אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא
19 נָתַן לָהֶם רְשׁוּת כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם׃ ׀ וְהִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם אֶת־חֲנַנְיָה׃
20 וְאֶת־חַפְרִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־מְשֻׁלָּם׃ ׀ וְאֶת־מַלְכִּיָּה׃
21 וְאֶת־שְׁמַעְיָה׃ ׀ וְאֶת־זְכַרְיָה׃ ׀ וְאֶת־כָּל־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃
22 וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃ ׀ וְאֶת־אֲנִי׃

Digitized by Google

23 ٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠٠

وَيَمَ بِهِ مِنْ مِنْ مِنْ

פרקים : ב .

1 וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הָיָה הַמַּלְאָךְ הַמְּמֻנֶּה עַל הַיְּסוֹדוֹת : וַיַּרְא
2 כִּי אֵין בָּהֶם תְּנוּעָה .* וַיֹּאמֶר אֶל הָאֵשׁ לְכִי וְהָאִירִי לַיַּבָּשָׁה :
3 וַתֵּצֵא הָאֵשׁ .* וַיֹּאמֶר לַיַּבָּשָׁה : הוֹצִיאִי חַיָּה וְעוֹף וּבְהֵמָה :
4 וַתֵּצֵא .* וַיֹּאמֶר לַמַּיִם : לְכִי וְהָאִירִי לַיַּבָּשָׁה : וַתֵּלַךְ :
5 וַיְהִי בְּקֵץ יָמִים אֲחָדִים .* וַיֹּאמֶר לַמַּיִם הַמְּעַכְּרִים . וַיַּעַכְּרוּ
6 וַיַּהֲפְכוּ .* וַיֹּאמֶר לָאֵשׁ לְכִי וְהָאִירִי לַיַּבָּשָׁה : וַתֵּצֵא וַתִּשְׂרֹף
7 וַתְּבַעֵר : וַיַּרְא כִּי לֹא הָאִירָה .* וַיֹּאמֶר לַיַּבָּשָׁה לְכִי וְהָאִירִי
לְפָנַי . וַתֵּלַךְ .* וַיֹּאמֶר לַמַּיִם הַמְּעַכְּרִים . וַיַּעַכְּרוּ וַיַּהֲפְכוּ .*
8 וַיְהִי כְּשֶׁהָיוּ : וַיִּרְאֶה כִּי לֹא הָאִירָה לַיַּבָּשָׁה .* וַיֹּאמֶר
9 אֵלֶּה לָאֵלֶּה . לָמָּה לֹא הָאִירָה לַיַּבָּשָׁה . וַיֹּאמְרוּ לוֹ . לֹא
יָכְלָה כִּי הַמַּיִם מְעַכְּרִים אוֹתָהּ . וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אַתֶּם וְהָאִירוּ
לְפָנַי . וַיֹּאמְרוּ לוֹ . הַמַּיִם מְעַכְּרִים אוֹתָנוּ . וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ
10 וְהָאִירוּ . וַיֵּלְכוּ . וַיַּרְא כִּי הַמַּיִם מְעַכְּרִים .* וַיֹּאמֶר לָהֶם
לְכוּ וְהָאִירוּ לְפָנַי . וַיֹּאמְרוּ לוֹ . הַמַּיִם מְעַכְּרִים אוֹתָנוּ .
וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ וְהָאִירוּ לְפָנַי . וַיֹּאמְרוּ לוֹ . הַמַּיִם מְעַכְּרִים
11 אוֹתָנוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לְהָאִיר .* וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ וְהָאִירוּ
לְפָנַי . וַיֹּאמְרוּ לוֹ . הַמַּיִם מְעַכְּרִים אוֹתָנוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים
לְהָאִיר .
12 וַיְהִי מֵאָז וְהָלְאָה כְּשֶׁהָיוּ רוֹאִים : וְאוֹמְרִים אֵלֶּה לָאֵלֶּה : לָמָּה
אֵין אָנוּ יְכוֹלִים לְהָאִיר . וַיֹּאמְרוּ לוֹ . הַמַּיִם מְעַכְּרִים אוֹתָנוּ .
13 וַיַּעַכְּרוּ וַיַּהֲפְכוּ . וַיְהִי כְּשֶׁהָיוּ רוֹאִים .* וַיֹּאמְרוּ לוֹ . לָמָּה
14 וַיַּעַכְּרוּ וַיַּהֲפְכוּ וְהָיוּ מְעַכְּרִים אוֹתָנוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לְהָאִיר

Digitized by Google

15 ٱلْمَوْتَى. ۞ وَبَيْنَمَا هُمْ يَسِيرُونَ فِي ٱلطَّرِيقِ إِذَا بِرَجُلٍ مَا قَالَ لَهُ: يَا سَيِّدُ، أَتْبَعُكَ
حَيْثُمَا تَمْضِي: فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: لِلثَّعَالِبِ أَوْجِرَةٌ وَلِطُيُورِ ٱلسَّمَاءِ أَوْكَارٌ وَأَمَّا
16 ٱبْنُ ٱلْإِنْسَانِ فَلَيْسَ لَهُ أَيْنَ يُسْنِدُ رَأْسَهُ. ۞ وَقَالَ لِآخَرَ: اتْبَعْنِي. فَقَالَ: يَا
17 سَيِّدُ، ٱئْذَنْ لِي أَوَّلًا أَنْ أَمْضِيَ وَأَدْفِنَ أَبِي. ۞ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: دَعِ ٱلْمَوْتَى
18 يَدْفِنُونَ مَوْتَاهُمْ، وَأَمَّا أَنْتَ فَٱمْضِ وَنَادِ بِمَلَكُوتِ ٱللهِ. ۞ وَقَالَ آخَرُ أَيْضًا:
19 أَتْبَعُكَ يَا سَيِّدُ. وَلٰكِنِ ٱئْذَنْ لِي أَوَّلًا أَنْ أُوَدِّعَ ٱلَّذِينَ فِي بَيْتِي. ۞ فَقَالَ لَهُ
يَسُوعُ: لَيْسَ أَحَدٌ يَضَعُ يَدَهُ عَلَى ٱلْمِحْرَاثِ وَيَنْظُرُ إِلَى ٱلْوَرَاءِ يَصْلُحُ لِمَلَكُوتِ
20 ٱللهِ. ۞ وَبَعْدَ هٰذَا عَيَّنَ ٱلرَّبُّ أَيْضًا سَبْعِينَ آخَرِينَ، وَأَرْسَلَهُمُ ٱثْنَيْنِ ٱثْنَيْنِ
21 أَمَامَ وَجْهِهِ إِلَى كُلِّ مَدِينَةٍ وَمَوْضِعٍ كَانَ هُوَ مُزْمِعًا أَنْ يَأْتِيَ إِلَيْهِ. ۞ وَقَالَ
لَهُمْ: ٱلْحَصَادُ كَثِيرٌ وَٱلْفَعَلَةُ قَلِيلُونَ، فَٱطْلُبُوا مِنْ رَبِّ ٱلْحَصَادِ أَنْ يُرْسِلَ
22 فَعَلَةً إِلَى حَصَادِهِ. ۞ ٱذْهَبُوا! هَا أَنَا أُرْسِلُكُمْ كَخِرَافٍ بَيْنَ ذِئَابٍ. لَا تَحْمِلُوا
23 كِيسًا وَلَا مِزْوَدًا وَلَا أَحْذِيَةً، وَلَا تُسَلِّمُوا عَلَى أَحَدٍ فِي ٱلطَّرِيقِ. وَأَيُّ بَيْتٍ
دَخَلْتُمُوهُ فَقُولُوا أَوَّلًا: سَلَامٌ لِهٰذَا ٱلْبَيْتِ.

ٱلْفَصْلُ ٱلْعَاشِرُ.

1 وَبَعْدَ هٰذَا عَيَّنَ ٱلرَّبُّ أَيْضًا سَبْعِينَ آخَرِينَ، وَأَرْسَلَهُمُ ٱثْنَيْنِ ٱثْنَيْنِ أَمَامَ
2 وَجْهِهِ إِلَى كُلِّ مَدِينَةٍ وَمَوْضِعٍ كَانَ هُوَ مُزْمِعًا أَنْ يَأْتِيَ إِلَيْهِ. ۞ وَقَالَ لَهُمْ:
ٱلْحَصَادُ كَثِيرٌ وَٱلْفَعَلَةُ قَلِيلُونَ. لِذٰلِكَ ٱطْلُبُوا مِنْ رَبِّ ٱلْحَصَادِ أَنْ يُرْسِلَ
3 فَعَلَةً إِلَى حَصَادِهِ. ۞ ٱذْهَبُوا! هَا أَنَا أُرْسِلُكُمْ كَخِرَافٍ بَيْنَ ذِئَابٍ. ۞ لَا تَحْمِلُوا

Digitized by Google

كم. نعم نعم انعذ نذ كم: دي نذ كا ميجيچ مي وچد: كا
4 ميجت دينو مخصصهو وكذنو.* نعذ كم مصصهف مي: نبخنو
ميجت ديجيچ كجنو هنو: وكنو ميجت هوت كجذهنو دينمو
5 دينمو بتب كميكد ميجيچ:* بخنو بعمد مينعذ كم. نعم نعم
نعذ نذ كم: دي نذ كا ميجيچ مي بتنو موصنو: كا ميجت
6 دينمد كمخصهنو وكذنو.* ميچد دينمد مي جهنو جهنو
7 ميچد دينمد مي دمنو دمنو مي.* كا ميچدنعذ دينمو كم وكنو
8 كجمي كميجيچد مي وچد.* دمنو نعذ دي‌جنو نعنو: مصكنو عنعذ
نذ. يكا كا نجنو نذ نميمنو نجنو مكنمنو نوكنو. نجنو نعنو
9 حلنت دينچ مي دمنو.* بخنو مصصهف مينعذ كم: نبخنو ميتصنو
10 نعم كميمنو:* بخنو بعمد مينعذ كم نذ نذ مكذمو جمهنيد
11 مصكم كا نجنو نذ:* نعم نعم نعذ نذ كم: ديچد دينچ سم
مصكنكم سم: ميچد دينمو مصصهنو دينمو سم: مصصوصهي كا مصتكم
12 نعصهي.* دي وتذنكو يمعذ كجمي مكو مصصمم نعصهي: نبخنو
13 دي نعذ كجمي وجمعنو دمصمعنمنو:* مكو نذ هلم كمعنو:
14 يكا مم جميد مي معنو: حذم وتذنو مم وتمنعنو مصنو.* منجنو
وتنمد معمو يمنو مصنوتنو: نبخنو بجميچ كميكصهنو حذم وتذنو.*
15 وجلنت وصمعيم حم كا بذنج: يكا يمصهي كم سنو وكنكمد.*
16 نعذ جذ نيت نكذو كنكمنو: نبخنو وكجذم بسجنو يتذ: وجد
17 مي وصمعيم حم كا بذنج: يكا يمصهي كم سنو وكنكمد.* كا جذ
نعذ نكذو كجذم كنكمنو وتجمعمصم كنكمنو: يكا ميمو نكمنو:

Digitized by Google

18 מחשבות. * מלחמות עשה לך עצות ובתחבולות עשה לך מלחמה: ואל תגלה סוד לרעך. * הולך רכיל מגלה סוד ולפתה שפתיו אל תתערב: 19 20 אל תתחבר עם נלעג. * מקלל אביו ואמו ידעך נרו בקרב אפילה: 21 נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך. * אל תאמר אשלמה רע 22 קוה ליי׳ ויושיעך: אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יי׳ גם שני מאזני מרמה לא טוב: 23 מיי׳ גברים כוננו צעדו ואדם מה יבין דרכו: מוקש אדם יבלע קדש 24 ואחר נדרים לבקר. * זרה עליהם אופן וידרך עליהם ויכלמו: 25 נפש אדם נר יי׳ חופש כל חדרי בטן: חסד ואמת יצרו מלך וסמוך 26 בחסד כסאו. * זרה חכמים מלך רשעים ויביא עליהם אופן: 27 נר יי׳ נשמת אדם חופש כל חדרי בטן: חסד ואמת יצרו מלך וסמוך 28 בחסד כסאו. * תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: חבורת פצע 29 תמרוקי רע ומכות חדרי בטן: * מלך חכם זורה רשעים ויעביר עליהם אופן המלך: 30 חבורת פצע תמרוקי רע ומכות חדרי בטן: * רחם על נפשו איש גמול

Digitized by Google

31 كعيدتهم ملب كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
هم . ٥٥ كد ٥٥ : ٥٥ نهدتهم هم نهدتهم هم : ٥٥ نهدتهم هم نهدتهم هم : ٥٥
32 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
33 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
34 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
35 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
36 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد

٥٥ : ٥

1 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
2 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
3 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
4 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
5 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
6 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
7 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
8 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد
9 هم كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد كيدتهم هم كيد

Digitized by Google

ﺯﻛﺮﻳﺎ ﺻﺪﻗﻴﺎ : ﺍﺑﺠﺮ ﺍﻟﻤﻮﺻﻠﻲ ﺍﻟﻜﺎﺗﺐ : ﻣﺎﺕ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻜﺒﻴﺮ ﺯﻛﺮﻳﺎ :
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺼﻐﻴﺮ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﻌﺘﺰﻝ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .*
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
10 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ
11 ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺻﺎﺭ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
12 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ
ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ :*
13 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .*
14 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ :
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ
15 ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
16 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
17 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ :
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ
18 ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ :
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ
19 ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ :
20 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ
21 ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ . ﺍﻟﻤﻠﻚ
ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
22 ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ .* ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ
ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺳﻨﺔ ﻭﺍﺣﺪﺓ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ ﺳﻨﺔ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ : ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻂ

Digitized by Google

22 ויצו. * כי יהיה בחבלו עמו : ושמתם בחוקו בחוקו ובמשפטו עמהם
בחוקו בחוקו ובמשפטו עמהם : כי יגף איש את עבד
24 או את שפחה כי : ונתן לבעליו ונקם ינקם : כי יגף. * נקם :
25 ונתן בעיניו ונקב. * או בשנו ונקב בשנו. או יד תחת
26 ועשה לו : או בעין עבדו או בעין שפחתו ושחתה לחפשי
27 תחת עינו : ואם שן עבדו או שן שפחתו יפיל לחפשי
תחת שנו : כי את אשר יגח שור את איש או את אשה
28 ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו. * ובעל השור
29 נקי : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
30 ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת :
31 אם כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו :
32 או בן יגח או בת יגח : כמשפט הזה יעשה לו. * אם עבד
33 יגח את שור או את אתון : וכי יפתח איש בור או כי יכרה
34 איש בור ולא יכסנו והפל שם שור או חמור : בעל הבור
35 ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : ושור איש את
רעהו וימת והמכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
36 את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם
ולא ישמרנו בעליו השלם ישלם שור תחת השור והמת
יהיה לו : כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו

Digitized by Google

بَنِي مَرْوَانَ حَتَّى كَانَ : مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ بْنِ أَبِي الْعَاصِ بْنِ أُمَيَّةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ .

39 مِنْ عَبْدِ شَمْسٍ : وَهُوَ أَبُو أُمَيَّةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ : وَاسْمُهُ الْمُغِيرَةُ ،
40 وَإِنَّمَا سُمِّيَ عَبْدَ شَمْسٍ لِأَنَّهُ كَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِيهِ عَبْدِ مَنَافٍ . * وَهُوَ جَدُّ
41 بَنِي أُمَيَّةَ : وَهُمْ أَكْثَرُ بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ : وَمِنْهُمْ أَبُو سُفْيَانَ صَخْرُ بْنُ حَرْبِ بْنِ أُمَيَّةَ ،
42 وَمُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ ، وَ وَلَدُهُ يَزِيدُ بْنُ مُعَاوِيَةَ ، وَ وَلَدُهُ مُعَاوِيَةُ بْنُ يَزِيدَ ،
وَمَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ .

43 وَوَلَدُهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ مَرْوَانَ . * وَمِنْهُمْ أَبُو الْعَاصِ بْنُ أُمَيَّةَ ،
44 45 وَ هُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَنْبَسَةَ بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ
أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
46 وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
47 وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
48 وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
49 وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
50 وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،
51 وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ . * وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ، وَهُوَ أَبُو عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ ،

Digitized by Google

58 منعضم كم : حدم بنى .* معيد ينهى : دعنسة يجزئ يحسكم .
59 معجزة كم يعضم دعنسة يجزئ .* منعضم كم يعضم دعنسة يجزئ
منعضم مع صمعم : بنى دعنسة دعنسة كم معمد دعنسة يجزئ
54 حكم .* صم معمد يجزئ يجزئ يجزئ دعنسة يجزئ مع ينهى
يجزئ .

مكدم : ٥ .

1 خذ يجزئ يجزئ : دعنسة يجزئ صم صم يجزئ كم يجزئ .*
2 نبه صم يجزئ دعنسة يجزئ : دعنسة يجزئ دعنسة يجزئ
3 يجزئ نبه يعجز دعنسة يجزئ .* دعنسة يجزئ يجزئ
دعنسة : دعنسة يجزئ يجزئ : دعنسة يجزئ دعنسة يجزئ
4 معم كعمز دعنسة . دعنسة يجزئ نبه دعنسة يجزئ
دعنسة يجزئ يجزئ يجزئ . دعنسة يجزئ نبه دعنسة
5 خذ معم دعنسة يجزئ يجزئ حد يجزئ نبه دعنسة .* نبه
دعنسة يجزئ يجزئ نبه دعنسة يجزئ يجزئ دعنسة
6 دعنسة .* كعمز بنى معمد دعنسة : معجز دعنسة يجزئ نبه كم :
7 معجز كم : يجزئ نبه دعنسة .* يجزئ مع حدعنسة . نم
فعم . كمع كم نم نبه دعنسة يجزئ دعنسة دعنسة يجزئ .
8 يكا نبه نم يجزئ نبه : نسم مع معجز نبه .* نعنه كم معمد :
9 معم معمد كم يعضم يجزئ دعنسة يجزئ .* معجز يجزئ
دعنسة مع : دعنسة يجزئ يجزئ يجزئ يجزئ يجزئ يجزئ
10 معم يجزئ يجزئ دعنسة . معم يجزئ نبه معمد يجزئ نبه .* منعضم
كم معجزة دعنسة دعنسة كم دعنسة يجزئ يجزئ يجزئ .

Digitized by Google

11 וּבְנֵי עַם : מִן בְּנֵי מוֹאָב עַד בְּנֵי עַמּוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ * מִן
12 יָרְשׁוּ אֹתָהּ וַיֵּשֶׁב בְּנֵי עַמּוֹן כִּי : מוֹאָב הַמַּכִּים אֹתָם׃ * וַיָּקָם
13 יִפְתָּח וַיַּךְ אֹתָם וַיִּירַשׁ אֶת אַרְצָם׃ * וַיַּעַל מִן יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ
בְּנֹתֶיהָ וַיֹּרֶשׁ אֶת הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בָּהּ׃ * וַיֵּלֶךְ מִצְפֵּה וְעַד
14 כְּנוֹת וְעַד : יַבֹּק הַגִּלְעָד עַד גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וַיָּשָׁב יִפְתָּח
מַלְאָכִים אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן לֵאמֹר׃ * כֹּה
15 אָמַר יִפְתָּח לֹא לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת אֶרֶץ
16 בְּנֵי עַמּוֹן כִּי בְּעָלוֹת מִמִּצְרַיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד
17 יַם סוּף וַיָּבֹא קָדֵשׁ׃ * וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל מֶלֶךְ
אֱדוֹם לֵאמֹר אֶעְבְּרָה נָּא בְאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱדוֹם׃
18 וְגַם אֶל מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלָח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ׃
וַיֵּלֶךְ בַּמִּדְבָּר וַיָּסָב אֶת אֶרֶץ אֱדוֹם וְאֶת אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אַרְנֹן וְלֹא בָאוּ
19 בִּגְבוּל מוֹאָב כִּי אַרְנֹן גְּבוּל מוֹאָב׃ * וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים
אֶל סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל
נַעְבְּרָה נָּא בְאַרְצְךָ עַד מְקוֹמִי׃ אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
20 בְּבֵיתִי אֶל עֲבָרְתִּי בְּאַרְצֶךָ׃ * וְלֹא הֶאֱמִין סִיחֹן אֶת
יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת כָּל עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ
בְּיָהְצָה וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל׃ * וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
21 אֶת סִיחֹן וְאֶת כָּל עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכֻּם וַיִּירַשׁ יִשְׂרָאֵל
22 אֶת כָּל אֶרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַהִוא׃ * וַיִּירְשׁוּ אֶת כָּל
גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאַרְנֹן וְעַד הַיַּבֹּק וּמִן הַמִּדְבָּר וְעַד הַיַּרְדֵּן׃
23 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירָשֶׁנּוּ׃ * הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ
24 אֱלֹהֶיךָ אֹתוֹ תִּירָשׁ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

Digitized by Google

כמים כן לב איש לאיש׃ מלפני רע אל תתיצב ובמקום רשעים אל תקם׃ כי שבע
25 יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה׃* באויב נפלך אל תשמח ובכשלו אל יגל
26 לבך׃ פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו׃* אל תתחר במרעים ואל
27 תקנא ברשעים׃ כי לא יהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃* ירא את יהוה בני
28 ומלך ואת שונים אל תתערב׃* כי פתאם יקום פידם ופוף שניהם מי
29 יודע׃ גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט לא טוב׃ נוקבי אמרים יקבהו
30 לאום יזעמוהו עמים׃ שפתי ישרים ישק דבר נכון׃* שדה איש עצל עברתי
31 ועל כרם אדם חסר לב׃ והנה עלה כלו כסו פניו חרולים ואבן גדרה נהרסה׃
32 וראיתי אני אשית לבי ראיתי אלמד מוסר׃* מעט תנום מעט תנמנם מעט
33 חבק ידים לשכב׃ ותבוא כמהלך רישך ומחסורך כאיש מגן׃* גם אלה
34 משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃* כבוד אלהים הסתר
35 דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃ שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין
36 חקר׃* הסיגו כסף מצרף ויצא לצורף כלי׃ הסירו רשע מלפני מלך ויכון
37 בצדקה כסאו׃* אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃ כי
38 טוב לו שיאמר לך עלה הנה מהשפיל לפני נדיב אשר ראו עיניך׃* אל
תצא מהר לריב פן מה תעשה באחריתה בהכלים רעך׃ הכבד רגלך

Digitized by Google

39 ואבדון ומות לפני יהוה אף כי לבבות בני אדם׃* 39
40 לא יאהב לץ הלוך אל חכמים לא ילך׃* 40
41 טוב לב משתה תמיד ורע עינים מלא רעות׃* 41
42 42 אין עצה ואין תבונה ואין מזמה נגד יהוה׃* 43
43 יבטח בו נשגב יד ורע יחלץ׃ 44 עצמות רענן שמועה טובה תדשן
44 אפיק׃* 45 רע יסור מפני יהוה ומפני חטאתו יגלה ונקה׃* 45
45 יהוה׃* 46 גורל בחיק ישלך ומיהוה כל משפטו׃* 46
46 רבים יבקשו פני נדיב ואיש מתנת לו׃* 47 כל ימי עני רעים
47 ומוב לב משתה תמיד׃

פרק ט׳.

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃* 1
2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה׃* 2
3 שלחה נערותיה תקרא על גפי מרמי קרת׃* 3
4 4 מי פתי יסור הנה חסרי לב אמרה לו׃* 5
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי׃ 6 עזבו פתאים וחיו
6 ישרה בדרך בינה׃* 7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע
7 מומו׃* 8 אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃* 8

Digitized by Google

فطبقهم : وهبهم كل هقف كل بعد بمسك بعدم بطبك : بح بطبك
8 بطبك بعد بد مبدم بح بد ده بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
9 معوقتصكم بح بد ده بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد : بعد هدم بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
10 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
11 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
12 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
13 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
14 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
15 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
16 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
17 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
18 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
19 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
20 بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :
بعبد بعد بد بعبد بعد بد بعبد .* بعبد بعدم بد بطبك بعد بد بد ده بعبد :

Digitized by Google

21 ואל יגורו מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבוא׃ כי יהוה יהיה בכסלך
22 ושמר רגלך מלכד׃ אל תמנע טוב מבעליו בהיות לזרוע ידך לעשות׃
23 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש עמך׃ אל תרע על רעך רע
24 וישב לבטח עמך׃ אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה׃ אל
25 תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו׃ כי תועבת יהוה נלוזים
26 וסודו עם ישרים׃ מאלת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך׃
27 אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן׃ כבוד חכמים ינחלו וכסילים
28 מרים קלון׃ חכמים יצפינו דעת ופי אויל מפיץ אולת׃ כל
29 אויבים יהוה רשעים ואוהבי נוה צדיק׃ מאס יהוה בבית רשע
30 ונוה צדיקים יברך׃ הוא לצים יליץ ולענוים יתן חן׃ כבוד חכמים
31 ינחלו וכסילים מרים קלון׃ בני שמע מוסר אביך ואל תטוש תורת
32 אמך׃ כי לויה חן הנה לראשך וענקים לגרגרתיך׃ בני אל תלך
33 בדרך עמם כלא רגלך מנתיבה׃ כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
לשפך דם׃

Digitized by Google

34 כלכלתו׃ ויהי כי הלכו הבלים ויאמר אל נערו שים סיר הגדול
35 הבשל נזיד לבני הנביאים׃ ויצא אחד אל השדה למצא שם
36 אחד עשב שדה ויצא ממנו פקעת שדה מלא בגדיו ויבא ויפלח
37 לסיר הנזיד כי לא ידעו׃ ויקחו לאכל לאנשים ויהי כאכלם
38 מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות באיש האלהים בסיר ולא יכלו
39 לאכל׃ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ והבנים יושבים
40 לפניו ויאמר לנערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני
הנביאים׃ ויקם אחד אל הבהמה ויקצר ממנה שדה פקעות
41 ויבא משא מלא בגדיו ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו׃
42 ויצקו לאנשים לאכל ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו
43 אל אלישע איש האלהים מות בסיר האוכל׃ ולא יכלו לאכל׃
ויאמר קחו קמח ויזרק אל הסיר ויאמר צוק לאנשים ויאכלו
44 ולא היה דבר רע בסיר׃ ויקח לחם עשרים צלי שעורים
וכרמל בצקנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו׃ ויאמר משרתו
45 הנתתי זה לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי כה
46 אמר יהוה אכול והותר׃ ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר
47 יהוה׃ ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור
48 חיל מצרע׃ וארם יצאו גדודים ויבאו משבית מארץ ישראל
49 נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ ותאמר אל גברתה לו
50 אדני נעמן עם השמרון אז יאסף את המצרעתו׃ ויבא איש

51 يَقُولُ لَهُ أَنَسٌ مَا لَكَ عَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ أَمَا وَاللَّهِ لَئِنْ عِشْتُ لَتَعْلَمَنَّ
مَا لَكَ عَلَيْهِ. فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَنَّهُ أَكَلَ مِنْ ثَمَنِهِ حَتَّى
أَكَلَ مِنْ ثَمَنِ غَيْرِهِ.

52 وَحَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بَهْرَامَ الدَّارِمِيُّ أَخْبَرَنَا
مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْفَزَارِيُّ عَنْ حُمَيْدٍ الطَّوِيلِ عَنْ أَنَسٍ
بِهَذَا الْحَدِيثِ.

53 وَحَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ وَحَرْمَلَةُ بْنُ يَحْيَى قَالَ حَرْمَلَةُ أَخْبَرَنَا
وَقَالَ أَبُو الطَّاهِرِ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ عَنْ يُونُسَ
عَنِ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ
بَيْنَ حَجَرَيْنِ. قِيلَ مَنْ فَعَلَ هَذَا بِكِ أَفُلَانٌ أَفُلَانٌ حَتَّى
سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا فَأُخِذَ الْيَهُودِيُّ فَاعْتَرَفَ
فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يُرْضَخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

54 وَحَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ يُونُسَ عَنِ ابْنِ
شِهَابٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجَرَيْنِ
فَقِيلَ لَهَا مَنْ فَعَلَ بِكِ هَذَا أَفُلَانٌ أَفُلَانٌ حَتَّى ذُكِرَ يَهُودِيٌّ
فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا فَأَخَذُوا الْيَهُودِيَّ فَأَقَرَّ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ
أَنْ يُرْضَخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

55 وَحَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ مَالِكٍ عَنِ ابْنِ
شِهَابٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجَرَيْنِ
فَقِيلَ لَهَا مَنْ فَعَلَ بِكِ هَذَا أَفُلَانٌ أَفُلَانٌ حَتَّى ذُكِرَ يَهُودِيٌّ
فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا فَأَخَذُوا الْيَهُودِيَّ فَأَقَرَّ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ
أَنْ يُرْضَخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

56 وَحَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ مَالِكٍ عَنِ ابْنِ
شِهَابٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجَرَيْنِ
فَقِيلَ لَهَا مَنْ فَعَلَ بِكِ هَذَا أَفُلَانٌ أَفُلَانٌ حَتَّى ذُكِرَ يَهُودِيٌّ
فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا فَأَخَذُوا الْيَهُودِيَّ فَأَقَرَّ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ
أَنْ يُرْضَخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

57 وَحَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ مَالِكٍ عَنِ ابْنِ
شِهَابٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجَرَيْنِ
فَقِيلَ لَهَا مَنْ فَعَلَ بِكِ هَذَا أَفُلَانٌ أَفُلَانٌ حَتَّى ذُكِرَ يَهُودِيٌّ
فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا فَأَخَذُوا الْيَهُودِيَّ فَأَقَرَّ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ
أَنْ يُرْضَخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

58 وَحَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ عَنْ مَالِكٍ عَنِ ابْنِ
شِهَابٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجَرَيْنِ
فَقِيلَ لَهَا مَنْ فَعَلَ بِكِ هَذَا أَفُلَانٌ أَفُلَانٌ حَتَّى ذُكِرَ يَهُودِيٌّ
فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا فَأَخَذُوا الْيَهُودِيَّ فَأَقَرَّ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ
أَنْ يُرْضَخَ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

59 وَحَدَّثَنِي حَرْمَلَةُ بْنُ يَحْيَى أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ.

60 وَحَدَّثَنِي حَجَّاجُ بْنُ الشَّاعِرِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ
الْوَارِثِ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ عَنْ حُسَيْنٍ الْمُعَلِّمِ
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ عَنْ عِمْرَانَ
بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ غُلَامًا لَهُ عَنْ دُبُرٍ لَمْ يَكُنْ لَهُ
مَالٌ غَيْرُهُ فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي
فَاشْتَرَاهُ نُعَيْمُ بْنُ النَّحَّامِ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ فَجَاءَ بِهَا فَدَفَعَهَا
إِلَيْهِ ثُمَّ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ ابْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا
فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلِذِي قَرَابَتِكَ فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ
شَيْءٌ فَهَكَذَا وَهَكَذَا يَقُولُ فَبَيْنَ يَدَيْكَ وَعَنْ يَمِينِكَ وَعَنْ
شِمَالِكَ.

Digitized by Google

ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﺎ ﻟﻴﺘﻨﺎ ﻛﻨﺎ ﺗﺮﺍﺑﺎ ٤٠ ﻳﺎ ﻟﻴﺘﻨﺎ ﻛﻨﺎ ﺗﺮﺍﺑﺎ : ﻭﻻ ﻳﻜﺘﻤﻮﻥ ﺍﷲ ﺣﺪﻳﺜﺎ ٤١ ﺃﻡ ﺍﻟﺴﻤﺎء ﺑﻨﺎﻫﺎ ﺭﻓﻊ ﺳﻤﻜﻬﺎ ﻓﺴﻮﺍﻫﺎ ٤٢ ﻭﺃﻏﻄﺶ ﻟﻴﻠﻬﺎ ﻭﺃﺧﺮﺝ ﺿﺤﺎﻫﺎ ٤٣ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﺩﺣﺎﻫﺎ ٤٤ ﺃﺧﺮﺝ ﻣﻨﻬﺎ ﻣﺎءﻫﺎ ﻭﻣﺮﻋﺎﻫﺎ ٤٥ ﻭﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﺃﺭﺳﺎﻫﺎ ٤٦ ﻣﺘﺎﻋﺎ ﻟﻜﻢ ﻭﻟﺄﻧﻌﺎﻣﻜﻢ ٤٧ ﻓﺈﺫﺍ ﺟﺎءﺕ ﺍﻟﻄﺎﻣﺔ ﺍﻟﻜﺒﺮﻯ ٤٨ ﻳﻮﻡ ﻳﺘﺬﻛﺮ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻣﺎ ﺳﻌﻰ ٤٩ ﻭﺑﺮﺯﺕ ﺍﻟﺠﺤﻴﻢ ﻟﻤﻦ ﻳﺮﻯ ٥٠ ﻓﺄﻣﺎ ﻣﻦ ﻃﻐﻰ ٥١ ﻭﺁﺛﺮ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ٥٢ ﻓﺈﻥ ﺍﻟﺠﺤﻴﻢ ﻫﻲ ﺍﻟﻤﺄﻭﻯ ٥٣ ﻭﺃﻣﺎ ﻣﻦ ﺧﺎﻑ ﻣﻘﺎﻡ ﺭﺑﻪ ﻭﻧﻬﻰ ﺍﻟﻨﻔﺲ ﻋﻦ ﺍﻟﻬﻮﻯ ٥٤ ﻓﺈﻥ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻫﻲ ﺍﻟﻤﺄﻭﻯ ٥٥ ﻳﺴﺄﻟﻮﻧﻚ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﺃﻳﺎﻥ ﻣﺮﺳﺎﻫﺎ ٥٦ ﻓﻴﻢ ﺃﻧﺖ ﻣﻦ ﺫﻛﺮﺍﻫﺎ ٥٧ ﺇﻟﻰ ﺭﺑﻚ ﻣﻨﺘﻬﺎﻫﺎ ٥٨ ﺇﻧﻤﺎ ﺃﻧﺖ ﻣﻨﺬﺭ ﻣﻦ ﻳﺨﺸﺎﻫﺎ ٥٩ ﻛﺄﻧﻬﻢ ﻳﻮﻡ ﻳﺮﻭﻧﻬﺎ ﻟﻢ ﻳﻠﺒﺜﻮﺍ ﺇﻻ ﻋﺸﻴﺔ ﺃﻭ ﺿﺤﺎﻫﺎ ٦٠

ﻋﺒﺲ : ٨٠

ﻋﺒﺲ ﻭﺗﻮﻟﻰ ١ ﺃﻥ ﺟﺎءﻩ ﺍﻷﻋﻤﻰ ٢ ﻭﻣﺎ ﻳﺪﺭﻳﻚ ﻟﻌﻠﻪ ﻳﺰﻛﻰ ٣ ﺃﻭ ﻳﺬﻛﺮ ﻓﺘﻨﻔﻌﻪ ﺍﻟﺬﻛﺮﻯ ٤ ﺃﻣﺎ ﻣﻦ ﺍﺳﺘﻐﻨﻰ ٥ ﻓﺄﻧﺖ ﻟﻪ ﺗﺼﺪﻯ ٦ ﻭﻣﺎ ﻋﻠﻴﻚ ﺃﻻ ﻳﺰﻛﻰ ٧ ﻭﺃﻣﺎ ﻣﻦ ﺟﺎءﻙ ﻳﺴﻌﻰ ٨ ﻭﻫﻮ ﻳﺨﺸﻰ ٩ ﻓﺄﻧﺖ ﻋﻨﻪ ﺗﻠﻬﻰ ١٠ ﻛﻼ ﺇﻧﻬﺎ ﺗﺬﻛﺮﺓ ١١ ﻓﻤﻦ ﺷﺎء ﺫﻛﺮﻩ ١٢ ﻓﻲ ﺻﺤﻒ ﻣﻜﺮﻣﺔ ١٣ ﻣﺮﻓﻮﻋﺔ ﻣﻄﻬﺮﺓ ١٤ ﺑﺄﻳﺪﻱ ﺳﻔﺮﺓ ١٥ ﻛﺮﺍﻡ ﺑﺮﺭﺓ ١٦ ﻗﺘﻞ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻣﺎ ﺃﻛﻔﺮﻩ ١٧ ﻣﻦ ﺃﻱ ﺷﻲء ﺧﻠﻘﻪ ١٨ ﻣﻦ ﻧﻄﻔﺔ ﺧﻠﻘﻪ ﻓﻘﺪﺭﻩ ١٩ ﺛﻢ ﺍﻟﺴﺒﻴﻞ ﻳﺴﺮﻩ ٢٠ ﺛﻢ ﺃﻣﺎﺗﻪ ﻓﺄﻗﺒﺮﻩ ٢١ ﺛﻢ ﺇﺫﺍ ﺷﺎء ﺃﻧﺸﺮﻩ ٢٢ ﻛﻼ ﻟﻤﺎ ﻳﻘﺾ ﻣﺎ ﺃﻣﺮﻩ ٢٣ ﻓﻠﻴﻨﻈﺮ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺇﻟﻰ ﻃﻌﺎﻣﻪ ٢٤ ﺃﻧﺎ ﺻﺒﺒﻨﺎ ﺍﻟﻤﺎء ﺻﺒﺎ ٢٥ ﺛﻢ ﺷﻘﻘﻨﺎ ﺍﻷﺭﺽ ﺷﻘﺎ ٢٦ ﻓﺄﻧﺒﺘﻨﺎ ﻓﻴﻬﺎ ﺣﺒﺎ ٢٧ ﻭﻋﻨﺒﺎ ﻭﻗﻀﺒﺎ ٢٨ ﻭﺯﻳﺘﻮﻧﺎ ﻭﻧﺨﻼ ٢٩ ﻭﺣﺪﺍﺋﻖ ﻏﻠﺒﺎ ٣٠ ﻭﻓﺎﻛﻬﺔ ﻭﺃﺑﺎ ٣١ ﻣﺘﺎﻋﺎ ﻟﻜﻢ ﻭﻟﺄﻧﻌﺎﻣﻜﻢ ٣٢ ﻓﺈﺫﺍ ﺟﺎءﺕ ﺍﻟﺼﺎﺧﺔ ٣٣ ﻳﻮﻡ ﻳﻔﺮ ﺍﻟﻤﺮء ﻣﻦ ﺃﺧﻴﻪ ٣٤ ﻭﺃﻣﻪ ﻭﺃﺑﻴﻪ ٣٥ ﻭﺻﺎﺣﺒﺘﻪ ﻭﺑﻨﻴﻪ ٣٦ ﻟﻜﻞ ﺍﻣﺮﺉ ﻣﻨﻬﻢ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺷﺄﻥ ﻳﻐﻨﻴﻪ ٣٧ ﻭﺟﻮﻩ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﻣﺴﻔﺮﺓ ٣٨ ﺿﺎﺣﻜﺔ ﻣﺴﺘﺒﺸﺮﺓ ٣٩ ﻭﻭﺟﻮﻩ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻏﺒﺮﺓ ٤٠ ﺗﺮﻫﻘﻬﺎ ﻗﺘﺮﺓ ٤١ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻫﻢ ﺍﻟﻜﻔﺮﺓ ﺍﻟﻔﺠﺮﺓ ٤٢

Digitized by Google

ڤبك ڤڤجڤ ڤبڤجڤ ڤم ڤبجڤ . ڤڤڤ ڤك ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ
7 ڤڤبك .* ڤك ڤبجب ڤڤڤڤ ڤڤڤڤجڤ . ڤب ڤم ڤڤڤ : ڤڤبك
8 ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ : ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ .* ڤڤڤڤ
ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ . ڤڤ ڤك ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤبك
9 ڤبك ڤك ڤڤڤڤبك ڤڤبك .* ڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤب ڤم ڤڤڤڤڤڤ .*
10 ڤڤ ڤم ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ : ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ : ڤك ڤڤڤڤ
ڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤم ڤڤڤڤڤ .

11 ڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤم ڤڤڤ ڤڤڤ ڤم ڤڤڤڤڤ
12 ڤڤڤ ڤڤ ڤ* ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ . ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ : ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤك . ڤڤ
13 ڤڤڤ .* ڤك ڤم ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤبك
ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ .

14 ڤڤ ڤم ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ
15 ڤڤڤ .* ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ . ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
16 ڤڤ ڤك ڤڤڤ ڤ* ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ . ڤڤڤڤڤ ڤك ڤڤڤ ڤڤبك : ڤڤك
17 ڤڤڤڤڤ .* ڤم ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ : ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ
18 ڤم ڤڤڤ : ڤڤ ڤڤ ڤم ڤڤڤ ڤڤب ڤڤڤڤ ڤڤڤ .* ڤم ڤڤ
ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ . ڤڤ ڤم ڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤ
19 ڤڤڤڤ ڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤك ڤب .* ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ :
ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ : ڤك ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ : ڤڤ
20 ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ .* ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ : ڤڤڤ ڤب ڤك : ڤڤڤ

Digitized by Google

21 كميَهْكُم ؛* بْحْبْ بحمد مْبْهْ كمْهْ ؛ بْمْ بْحْبْحْ بْحْبْهْ ؛
22 مجْحْهْ مِيْهْمْهْ بْحَهْ .* مِيْحْ بْمْ مْمْبْ بْحَهْ كْمْهْ مْبْهْ
بْحْمْهْ ؛ كْ بْمْ مِيْحْ بْمْبْ مْمْبْ ؛ بْكْ بْمْ بْحْبْهْ
23 بْمْ ؛ مْبْحْبْهْ مِيْحْهْ بْحْبْهْ .* مْبْ بْحْبْهْ بْحَهْ
بْمْبْهْ بْحْبْهْ ؛ مِيْحْ بْكْ بْحْهْ مْمْبْهْ بْمْبْ ؛ بْكْ بْمْبْ
24 بْحَهْ مْجْحْ بْحْبْهْ بْمْكْبْ بْمْبْهْ بْحْبْهْ ؛* كْ بْمْبْهْ بْمْبْ
بْمْبْهْ بْحْبْ ؛ بْكْ بْمْبْ بْحْبْهْ .
25 مْبْهْمْ بْمْهْ بْحَهْ بْمْبْ مْ بْحْبْهْ ؛ كْ بْمْهْ مْ بْحْبْ كْمْبْكْ ؛*
26 بْمْبْ بْكْمْبْ بْمْبْكْ ؛ بْمْبْهْ كْ بْمْهْ كْ . بْكْمْ بْحْبْ بْمْبْ
27 بْحْبْهْ بْحْبْهْ بْمْبْ ؛* بْكْ بْمْبْ بْحْبْ بْمْ بْمْبْ بْمْ .
بْمْبْ بْمْ بْمْبْ بْحْ ؛ كْ بْمْ بْحْ بْمْ بْمْبْ بْمْ .
28 مْبْهْ بْمْبْ بْحْبْ بْمْبْ بْحْمْكْ مْبْهْ ؛ بْكْ بْحْبْ
بْحَهْ ؛ بْمْ بْمْبْ بْمْ بْحْبْ بْحَهْ ؛ بْمْ بْحْبْ بْكْ بْمْ بْمْ ؛
بْكْ بْمْبْ بْمْ بْمْ بْحْبْهْ . بْمْ بْحَهْ بْحَهْ كْ بْحْبْ .*
29 بْمْ بْحْبْ بْمْ بْحْ ؛ بْمْ بْمْبْهْ بْمْ ؛ بْمْبْ .* بْحْبْ
30 بْمْبْ ؛ بْكْ بْمْ بْمْبْ بْحْمْبْ بْحْبْ بْمْبْ بْكْ بْحْبْ بْمْبْ
31 بْمْبْ بْحْبْ .* بْحْبْ بْمْ بْمْ بْمْبْ بْمْبْ بْحْ مْبْحْبْ . بْمْبْ بْمْ
32 بْحْ ؛ بْمْبْ بْحْبْ بْمْ بْحْ بْحْبْهْ بْحْبْ بْمْ بْحْبْ ؛* بْمْبْحْ
بْحْبْ بْمْبْ بْمْبْ بْحْ بْمْبْ ؛ بْحْ بْمْبْ بْحْبْ بْحْبْ
33 بْمْبْ بْمْبْ .* مْبْحْ بْمْبْ ؛ بْمْبْ بْمْ بْحْبْ بْحْ بْحْبْ
34 بْمْ ؛ بْمْبْ بْمْ بْمْبْ بْمْ بْحْبْ .* مْبْحْمْبْ ؛ بْكْ بْمْبْمْبْ ؛

Digitized by Google

35 منهم الذين كانوا يسخرون منك ويقولون لك ٭ أهذا
الذي كان يسخر من آلهتنا : لأنه هو الذي كان يسخر
منكم : 36 ولكن أنتم قد رأيتم أني أنا أصنع مع
هذا الشعب رحمة ٭ وأصنع رحمة ورحمة : وأرد
عليهم مراحمهم : 37 لأنكم تقولون في قلوبكم :
أين هو إله عناثوث : 38 صخرتنا : لا أله غيره
ليعينه ٭ فليقم الآن ويعينكم : وليكن عليكم
ستره : 39 انظروا الآن أني أنا هو وليس إله معي :
أنا أميت وأحيي : أسحق وأشفي : ولا يخلص
أحد من يدي . 40 لأني أرفع يدي إلى السماء
وأقول حي أنا إلى الأبد ٭ 41 إذا سننت سيفي
البارق ويأخذ القضاء بيدي : أرد انتقاما على
أعدائي : وأجازي مبغضي : 42 أسكر سهامي
من الدم : وسيفي يأكل لحما من دم القتلى
والسبي : من رؤوس رؤساء الأعداء ٭ 43 افرحوا
أيها الأمم مع شعبه : لأنه ينتقم لدم عبيده :
ويرد الانتقام على أعدائه : ويطهر أرض شعبه ٭
44 فجاء موسى وتكلم بجميع كلمات هذا النشيد
على مسامع الشعب هو وهوشع بن نون : 45 ولما
فرغ موسى من تكليم جميع بني إسرائيل هذه
الكلمات : 46 قال لهم اجعلوا قلوبكم إلى جميع
الكلمات التي أنا أشهد عليكم بها اليوم : لكي
توصوا بها بنيكم ليحفظوا ويعملوا جميع كلمات
هذه الشريعة : 47 لأنها ليست كلمة باطلة عليكم
بل هي حياتكم : وبهذه الكلمة تطيلون أيامكم
على الأرض التي أنتم عابرون الأردن لتملكوها :
48 وكلم الرب موسى في ذلك اليوم عينه قائلا :
49 اصعد إلى جبل عباريم هذا جبل نبو الذي في

Digitized by Google

50 أنبذ لهن مستودعات بما فيها من سوء حتى لا يعلم
51 أحد شيئا * ولعلهن يعلمن أنكن لا تعلمن شيئا * ثم
52 يأتي عليهن عام فيه يغاثون الناس * وفيه يعصرون
53 (يأتي العنب والزيتون).

(يعني وجد ما يقابل به نفسه : وعبدت الشمس : كما تقول
بكا لها حتى فنيت : هاء فيه ليست لتأنيث بعينه وهو
مبهم تفسيره).

سورة يوسف : ١٢

1 بسم الله الرحمن الرحيم * الر هذه من آيات الكتاب :
2 المبين نحن نزلنا أن قرأناه عربيا لعلكم * نحن
3 نقص عليك أحسن القصص بما أوحينا إليك هذا
4 القرآن وإن كنت من قبله لمن الغافلين * إذ قال
5 يوسف لأبيه يا أبت إني رأيت أحد عشر كوكبا
6 والشمس والقمر رأيتهم لي ساجدين * قال يا بني
لا تقصص رؤياك على إخوتك فيكيدوا لك كيدا .
7 إن الشيطان للإنسان عدو مبين * وكذلك يجتبيك
ربك ويعلمك من تأويل الأحاديث ويتم نعمته
8 عليك وعلى آل يعقوب كما أتمها على أبويك من
قبل إبراهيم وإسحاق * إن ربك عليم حكيم *
9 لقد كان في يوسف وإخوته آيات للسائلين * إذ

10 صحيحة : عليه وسلم في مجلس فسمعته يقول : * في كم
يقرأ القرآن : فقال : في ثلاث : قال : فقال : في كم
11 تختم : * في خمس : قال : فقال : في سبع . فما زال
يسألني حتى قال : في يوم : ما زاد : فما زال
يحدث .

---

12 وحدثني حاجب بن سليمان : ثنا ابن وهب عن مخرمة بن بكير
عن أبيه : أنه سمع يحيى بن أيوب يقول : إذا يعجب أحدكم
أن يقرأ القرآن في ثلاث . * فإن رسول الله صلى
13 الله عليه وسلم : إنما فقه من قرأه في أقل من
14 ثلاث . * وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : ثنا
بقية بن الوليد عن بحير بن سعد عن خالد بن معدان
عن عبد الله بن أبي قرط : أن النبي صلى الله عليه
وسلم قال : لا يفقه من قرأ القرآن في أقل من
15 ثلاث . * وإنما فقه من قرأه في ثلاث . * أن
16 النبي صلى الله عليه وسلم قال : لا تقرأ القرآن في أقل
17 من ثلاث . * وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : ثنا
18 بقية بن الوليد عن بحير بن سعد عن خالد بن معدان
عن عبد الله بن أبي قرط : أن النبي صلى الله عليه
19 وسلم قال : لا تقرأ القرآن في أقل من ثلاث . * وحدثني
عبد الله بن عبد الرحمن : ثنا بقية بن الوليد عن
صفوان بن عمرو عن راشد بن سعد عن عبد الله بن
بسر : أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : لا
20 يفقه من قرأ القرآن في أقل من ثلاث . * وحدثني
عبد الله بن عبد الرحمن : ثنا أبو المغيرة : ثنا
صفوان بن عمرو عن أبي عمار : أن عبد الله بن
21 بسر صاحب رسول الله صلى الله عليه وسلم قال :

Digitized by Google

ואמרתם. ומנחה ויינה אינה אלא זבחים כדי שיעשו אותם
22 לשמה. * ואתם ושלחה שלח מן העזים חטאת לכפר
23 עליכם: אשר אינה אשרים כדי שיעשו אותם לשמה: * ועוד אמר: אשר
אם לא אותם אשרים. אשרים אם אינה אשרים
24 אותם: אינה כדי שתהא אם אינה אותם. ואתם לכם תהיו
ואמרתם. כי כל אחד ואחד אינה אינה: ואמרתם
25 ואמרתם. * ואתם ושלחה: אינה אם אינה: אחד לשם
26 אמר: לפי אחיהם ויעשה אשרים אותם: * ואיש איש כי יקריב
קרבנו ומנחתו אינה: אלא אם אחיה אחת אם: אינה איש ויעשה
27 אחד: ואתם אם שעירה אינה יקריבו. וכי תהיה אחד אינה אינה
28 לשם. * אחד לשם ואת אמר: ואתם ואמרתם כבשה
29 אחת: ואתם ואמרתם אינה אינה: אם שעירה אם יקריב אינה: * אם
אינה: אלא אחיה ואשרים אני: ואתם אינה אינה: אשר אחד
ואחיה אחת לו אחיה אינה אחד אחד.
30
31 אחד אשר שעירה אתו: אחיה ואמרתם את.* ואחד אמר
לאחיה ואמרתם ואמרתם את: כי אינה אשרים אחיה ואשרים
32 אחיה: אשר אינה אחיה אחת: * ואחיה אחת אינה אחיה
33 ואחיה. * ואתם לו: אחיה את ואחיה: אם אשרים
ואחיה אינה אחיה אחיה אחיה אחיה אחיה אחיה אחיה אחיה
34 אחיה: * אחד לשם אמר: ואם אם אחד אינה אינה: ואחיה

Digitized by Google

35 ڤڬڬم سهڽڤ ڿڤڤ ڤسڽڤ مَ ڤڤڤ ڬ ڤڤڤ ڬڬڬم .*
36 ڤڤڤ : ڤڤ ڤم ڬڬڬم ڤڤڤ .* ڤسم ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ :
37 ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ .* ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ :
ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڬ ڤڤڤ ڤڤڤ .*
38 ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
39 ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ .* ڤڤڤ ڤڤڤ ڤ : ڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤڤ ڤ . ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ : ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ :
40 ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ .* ڤڤ ڤ ڤ ڤ ڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤڤ : ڬڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤ ڤڤڤڤ ڤ
41 ڤڤ. ڤ ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڬ ڤڤڤ .* ڤڤڤ ڤ ڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤ . ڤڤڤ ڤ : ڤڤ ڤ ڤڤڤ ڬ ڤڤ . ڤ ڤڤ ڤ ڬ :
42 ڤڤ. .* ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ : ڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤ ڤ : ڤڤ ڤڤ ڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤ ڤ
43 ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤ .* ڤڤڤ ڤڤ ڤڬ ڤڤڤ ڤ
ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڬ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ .*
44 ڤڤڤ ڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ : ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤ : ڤ ڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤ ڤڤڤڤ ڬ ڤڤ : ڤڤ
ڤڤڤڤ ڬ ڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤ ڤڤ ڤ ڤڤڤ :
45 ڤڤ ڤڤڬڬ ڤ : ڤ ڤڤ . ڤڤڤ ڤ ڤڤڬ ڤڤڤ ڤ : ڬ
46 ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤ .* ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤ ڬ ڤڤڤ :
ڤ ڤڬ ڤڤڤ ڤ : ڤڤڤ ڤڤڤ ڬ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤ :*

Digitized by Google

47 ﻣﻦ ﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺑﺘﻠﻮﺍ : ﻗﺒﻞ ﺍﻟﺘﻠﻮﻳﻦ ﺍﻟﺘﺒﺪﻳﻞ : ﻳﻬﻠﻚ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻛﺎ
48 ﺍﻟﺘﻠﻮﻳﻦ : ﻳﻬﻠﻚ ﻭﻛﺎ ﺍﻟﺘﻠﻮﻳﻦ ﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ .* ﺍﻟﺘﺒﺪﻳﻞ
49 ﺍﻟﺘﺒﺪﻳﻞ ﻫﻮ : ﻛﺎ ﺍﻟﺘﺒﺪﻳﻞ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ .* ﺍﻟﺬﻱ
ﻳﻘﻊ ﺑﻌﺪ : ﺍﻟﺬﻱ ﻛﺎ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺒﺪﻝ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﻓﺎﻟﺪﻳﻦ
50 ﻳﺒﻘﻰ ﺍﻟﻰ .* ﻳﻘﻮﻝ ﻫﻮ ﻛﺎ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺒﺪﻝ . ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺘﺒﻊ ﻫﻮﺍﻩ .
51 ﺍﻟﺬﻱ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺒﺪﻝ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﻫﻮ ﻳﻬﻠﻚ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﻓﻬﺬﺍ ﻛﺎ ﻳﻘﻮ
52 ﺍﻟﺘﻜﻠﻢ .* ﺍﻟﻔﺮﻕ ﻫﻮ ﺍﻟﺘﻠﻮﻳﻦ : ﻫﺬﺍ ﻳﻬﻠﻚ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻛﻤﺎ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻬﻠﻚ
ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺘﺒﻊ : ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻬﻠﻚ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻓﻬﺬﺍ ﻛﺎ ﻳﻘﻮ ﺍﻟﺘﻜﻠﻢ
53 ﺍﻟﺘﻜﻠﻢ .* ﻟﻬﺬﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻓﻲ ﺍﻟﺬﻱ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻬﻠﻚ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﻫﻮ ﺍﻟﺘﻠﻮ
54 ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻬﻠﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ .* ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ : ﻳﺎ ﺍﻟﺬﻱ
ﻳﻘﻊ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ : ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ . ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﺍﻟﺬﻱ
55 ﻳﻘﻊ : ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ .* ﻫﻮ ﻳﻘﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﺍﻟﺬﻱ ﻫﻮ
ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻫﻮ . ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ : ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ
56 ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ . ﻳﻘﻮ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ .* ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ
57 ﻳﻘﻊ : ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ : ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ .* ﺍﻟﻔﺮﻕ ﻫﻮ
ﺍﻟﺘﻠﻮﻳﻦ : ﻳﻬﻠﻚ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﻓﻬﺬﺍ ﻛﺎ ﻳﻘﻮ ﺍﻟﺘﻠﻮﻳﻦ :*
58 ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﺑﻌﺪ : ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ : ﻫﻮ ﻳﻘﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ : ﻫﻮ
59 ﻳﻬﻠﻚ : ﻳﻘﻊ ﻳﻘﻊ .* ﻳﻬﻠﻜﻪ ﻫﻮﺍﻩ ﻳﻬﻠﻜﻪ ﻫﻮﺍﻩ . ﻫﻮ
ﻳﻘﻊ ﻳﻬﻠﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﻊ .

Digitized by Google

1 מה לכם פה כה אמר יי׳ צבאות לאמר הביאו את
2 המפתח ואת הסכין ושמתם על כתפו׃ ואמרתם
3 אליו כה אמר יי׳ הנה אני מרצע את הבית הזה׃
4 ואת המגדל אשר בקצהו ואת הקיר אשר בקצהו׃
5 ואת הקיר אשר בקצהו אני מרצע׃ ואת הבית
6 הזה אשר בקצהו אני מרצע׃ ואת הקיר אשר
7 בקצהו׃ ואתה בן אדם קח לך לבנה ושמתה
8 אותה לפניך וחקית עליה עיר את ירושלים׃
9 ונתת עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת
10 עליה סללה ונתת עליה מחנות ושים עליה
11 כרים סביב׃ ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה
12 אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת את
13 פניך אליה והיתה נצורה והצרת אותה עליה
14 אות לבית ישראל׃ ואתה שכב על צדך השמאלי
15 ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים
16 אשר תשכב עליו תשא את עונם׃ ואני נתתי
17 לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות
18 ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל׃ וכלית את
19 אלה ושכבת שנית על צדך הימני ונשאת את
20 עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
21 לשנה נתתי לך׃ ואתה את פניך אל מצור
22 ירושלים וזרועך חשופה והנבאת עליה׃ והנה
23 נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
24 עד כלותך את ימי מצורך׃ ואתה קח לך חטים
25 ושערים ופול ועדשים ודוחן וכסמים ונתתה
26 אותם אל כלי אחד ועשית אותם לך ללחם
27 מספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש
28 מאות ותשעים יום תאכלנו׃ ואכלתך אשר
29 תאכלנה במשקל עשרים שקל ליום מעת עד
30 עת תאכלנו׃ ומים במשורה תשתה ששית ההין
31 מעת עד עת תשתה׃ ועגות שערים תאכלנה
32 והיא על גללי האדם תעגנה לעיניהם׃ ויאמר
33 יי׳ כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים
34 אשר אדיחם שם׃ ואמר אהה אדני יי׳ הנה נפשי
35 לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי
36 ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול׃ ויאמר אלי
37 ראה נתתי לך את פרשת בקר תחת גללי האדם
38 ועשית את לחמך עליהם׃ ויאמר אלי בן אדם
39 הנני שבר מטה לחם בירושלים ואכלו לחם
40 במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו׃ ובמחסר
41 אותם ואת מימיהם ונשתוממו איש ואחיו ונמקו
42 בעונם׃ ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער
43 מספר קח לך ועברת על ראשך ועל זקנך
44 ולקחת לך מאזנים לשקול ופלגת אותם׃ שלש
45 שלשיות באש תשרף בתוך העיר במלאת ימי
46 המצור ולקחת שלש שלשיות והכית בחרב
47 סביב לה ואת פזר ברוח ואת חרב אריק אחריהם׃
48 ומספר מעט תקח מהם וצרת אותם בכנפיך׃
49 ומהם תקח עוד והשלכת אותם בתוך האש
50 ושרפת אותם באש מתוכה תצא אש אל כל בית
51 ישראל׃ כה אמר יי׳ אלהים זאת ירושלים
52 בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות׃ ותמרה
53 משפטי ברשע מן הגוים ואת חקתי מן הארצות
54 אשר סביבותיה כי את משפטי מאסו וחקתי לא
55 הלכו בה׃ לכן כה אמר יי׳ אלהים יען המונכם
56 מן הגוים אשר סביבותיכם לא הלכתם ואת
57 חקתי לא עשיתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי
58 הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם׃ לכן כה
59 אמר יי׳ אלהים הנני אני אליך וגם עשיתי
60 בתוכך משפטים לעיני הגוים׃ ועשיתי בך את
61 אשר לא עשיתי וכאשר לא אעשה כמוהו עוד
62 בגלל כל תועבותיך׃ לכן אבות ובנים יאכלו
63 בקרבך ועשיתי בך שפטים והזריתי כל שארית
64 לכל רוח׃ לכן חי אני נאם יי׳ אלהים אם לא
65 על אשר את מקדשי טמאת בכל גלוליך ובכל
66 תועבותיך ואני אגרע ולא תחוס עיני ואני לא
67 אחמול׃ שלישית בדבר יתמו ברעב בתוכך
68 ושלישית בחרב יפלו סביבותיך ושלישית לכל
69 רוח אזרה ואריק אחריהם חרב׃ ומלאתי את
70 אפי בהם וכלתי וניחמתי חמתי בהם וידעו כי
71 אני יי׳ דבר בקנאתי בכלותי חמתי בהם׃
72 ואתה בן אדם כה אמר יי׳ אלהים אמר אל
73 עופות כל כנף ואל כל חית השדה הקבצו ובאו
74 התקבצו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם
75 זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם
76 דם׃ בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ
77 תשתו אילים כרים ועתודים פרים כלם מריאי
78 בשן׃ ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרה
79 מזבחי אשר זבחתי לכם׃ ושבעתם על שלחני
80 סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם יי׳ אלהים׃
81 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את
82 משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בם׃
83 ולא יחסדו בית ישראל מאז והלאה אני יי׳
84 אלהיהם׃ והגוים ידעו כי בעונם גלו בית
85 ישראל על אשר מעלו בי ויסתר פני מהם
86 ואתנם ביד צריהם ויפלו כלם בחרב׃ כטמאתם
87 וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם׃
88 לכן כה אמר יי׳ אלהים עתה אשיב את שבות
89 יעקב ורחמתי את כל בית ישראל וקנאתי לשם
90 קדשי׃ ונשאו כלמתם וכל מעלם אשר מעלו בי
91 בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד׃ בשובי
92 אתם מן העמים וקבצתי אותם מן הארצות
93 אויביהם ונקדשתי בהם לעיני גוים רבים׃
94 וידעו כי אני יי׳ אלהיהם בהגלותי אותם אל
95 הגוים וקבצתי אותם על אדמתם ולא אותיר
96 עוד שם מהם׃ ולא אסתיר עוד פני מהם כי
97 שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם יי׳ אלהים׃
98 ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם בנבא על
99 יחזקאל נביא ואמרת אל יחזקאל הנה אנכי
100 לוקח מעמך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד
101 ולא תבכה ולא תבוא דמעתך׃ דום אנקת מתים
102 אבל לא תעשה פארך עליך ונעליך תשים ברגליך
103 ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל׃
104 ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש
105 בבקר כאשר צויתי׃ ויאמר אלי העם הלוא
106 נגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה׃ ואמר
107 אלהם דבר יי׳ היה אלי לאמר׃ אמר אל בית
108 ישראל כה אמר יי׳ אלהים הנני מחלל את
109 מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומשא נפשכם
110 ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו׃
111 ועשיתם כאשר עשיתי לא תעשו את שפם ולחם
112 אנשים לא תאכלו׃ ופארכם חבושים ונעליכם
113 ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם
114 ואנחתם איש אל אחיו׃ ויחזקאל לכם מופת
115 ככל אשר עשה תעשו כבוא זאת ויעתם כי אני
116 אדני יי׳׃ ואתה בן אדם הלוא ביום אשא
117 אתם את מעוזם משוש תפארתם מחמד עיניהם
118 ומשא נפשם בניהם ובנותיהם׃ ביום ההוא
119 יבוא הפליט אליך להשמיע באזניך׃ ביום ההוא
120 יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תהיה עוד
121 אלם והיית להם למופת וידעו כי אני יי׳׃
122 ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך
123 אל בני עמון והנבא עליהם׃ ואמרת לבני עמון
124 שמעו דבר יי׳ אדני יי׳ כה אמר אדני יי׳ יען
125 אמרך האח האח על מקדשי כי חולל ועל אדמת
126 ישראל כי נשמה ועל בית יהודה כי הלכו בגולה׃
127 לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה והקימו
128 טירותיהם בך ושמו בך משכנותם הם יאכלו
129 את פריך והם ישתו את חלבך׃ ונתתי את רבה
130 למרבץ גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם
131 כי אני יי׳׃ כי כה אמר אדני יי׳ יען תקעך
132 כף ורקעך ברגל ושמחתך בכל שאט נפש בארץ
133 ישראל׃ לכן הנני נטיתי ידי עליך ונתתיך
134 לבז לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן
135 הארצות אשכיתך ואת תדעי כי אני יי׳׃ כה
136 אמר אדני יי׳ יען אמר מואב וסעיר בית יהודה
137 כמו כל הגוים׃ לכן הנני פתח את כתף מואב
138 מן הערים מעריו הפארת בית הישמות בעל
139 מעון וקריתים׃ לבני קדם עם אחרי בני עמון
140 ונתתים למורשה למען לא יזכר בני עמון בגוים׃
141 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יי׳׃ כה
142 אמר אדני יי׳ יען עשות אדום נקם בבית יהודה
143 ונקמו נקם בם׃ לכן כה אמר אדני יי׳ ונטיתי
144 ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה
145 והשמותי אותה מתימן ודדנה בחרב יפלו׃
146 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
147 ועשו באדום כאפי וכחמתי ויידעו את נקמתי
148 נאם יי׳ אלהים׃ כה אמר יי׳ יען עשות פלשתים
149 נקם ויקמו נקם בשאט נפש לשחית בהתקת
150 עולם׃ לכן כה אמר אדני יי׳ הנני נטיתי ידי
151 על פלשתים והכרתי כרתים ואבדתי את שארית
152 ים׃ ועשיתי בהם נקמות בתוכחות חמה ויידעו
153 כי אני יי׳ בתתי נקמתי עליהם׃ ויהי דבר יי׳
154 אלי לאמר׃ בן אדם על צור אמרה הא נשברה
155 דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה
156 הושמה׃ לכן כה אמר אדני יי׳ הנני אליך צור
157 והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים את
158 גליו׃ ושחתו חומות צור והרסו את מגדלותיה
159 וסחתי עפרה ממנה ונתתיה לצחיח סלע׃ משטח
160 חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם
161 אדני יי׳ והיתה לבז לגוים׃ ובנותיה אשר
162 בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יי׳׃ כי כה
163 אמר אדני יי׳ הנני מביא אל צור נבוכדראצר
164 מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוסים וברכב
165 ובפרשים וקהל ועם רב׃ את בנותיך בשדה
166 בחרב יהרג ונתן עליך דיק וישפך עליך סללה
167 ויקים עליך צנה׃ ומגן יתן מול חומתך וחניתו
168 יתן אל מגדלותיך׃ מרב סוסיו יכסה אתכם
169 עפרה מקול פרשים וגלגלים ומרכבות תרעשנה
170 חומותיך בבאו בשעריך כמבוא עיר מבקעה׃
171 בפרסותיו כל סוסיו ירמסו את כל רחובותיך
172 את עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארצה תרדנה׃
173 וישסו את חילך ובבזזם את רכושך ופרצו
174 חומותיך והרסו בתי חמדתך ואבניך ועציך
175 ועפרך בתוך המים ישימו׃ והשבתי המון שריך
176 וקול נבלותיך לא ישמע עוד׃ ונתתיך לצחיח
177 סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני
178 יי׳ דברתי נאם אדני יי׳׃ כי כה אמר אדני יי׳
179 לצור הלא מקול נפלך בהאנק חלל בהרג בתוכך
180 הלא רעשו האיים׃ וירדו מעל כסאותם כל נשיאי
181 הים והסירו את מעטפותם ואת בגדי רקמתם
182 יפשיטו החרדות ישבו על הארץ וחרדו לרגעים
183 ושממו עליך׃ ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך
184 נאבדת נושבת מימים העיר הללה אשר היתה
185 חזקה בים היא ויושביה אשר נתנו חתיתם לכל
186 יושביה׃ עתה יחרדו האיים ביום מפלתך ונבהלו
187 האיים אשר בים מצאתך׃ כי כה אמר אדני יי׳
188 כתתי אותך עיר לא נעשבת כעיר אשר לא
189 נושבה עליה תהום רבה ותכסך המים הרבים׃
190 והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך
191 בארצות תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור
192 למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים׃ אבה
193 אתנך ואינך ותבקשי לעולם לא תמצאי נאם
194 אדני יי׳׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ ואתה בן
195 אדם שא על צור קינה׃ ואמרת לצור היושבת
196 על מבואות הים רכלת העמים אל איים רבים
197 כה אמר אדני יי׳ צור אתה אמרת אני כלילת
198 יפי׃ בלב ימים גבוליך בוניך כללו יפיך׃
199 מברושי סנירים בנו כל לחתך לקחו ארז מלבנון
200 לעשות תרן עליך׃ אלוני הבשן עשו משוטיך
201 קרשך עשו שן בת אשורים מחלבת איים׃
202 שש ברקם מצרים היה לך למפרש להיות לך
203 נס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך׃
204 יושבי צידון וארוד היו משיטיך חכמיך צור היו
205 בך המה היו חבליך׃ זקני גבל וחכמיה היו בך
206 סתמיך כל אניות הים וחבליהם היו בך לערב
207 את מערכתך׃ פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי
208 מלחמתך מגן וכובע תקעו בך המה נתנו הודך׃
209 בני ארוד חילך על חומותיך סביב והגמדים
210 במגדלותיך היו תלי אשפותיהם תלו על חומותיך
211 סביב המה כללו יפיך׃ תרשיש רכלתך מרב כל
212 הון כסף ברזל בדיל ועופרת נתנו בערבונך׃
213 יון תבל המה רכליך נפש אדם וכלי נחשת נתנו
214 מרכלתך׃ בית תוגרמה בסוסים ופרשים ופרדים
215 נתנו בערבונך׃ בני דדן רכלתך איים רבים
216 ידי סחרתך קרנות שן והובנים נתנו אשכרתך׃
217 ארם רכלתך מרב מעשיך בנפך אדם ורקמה
218 ובוץ ופך וכדכד היו בסחרתך׃ יהודה וארץ
219 ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
220 ושמן וצרי נתנו מרכלתך׃ דמשק רכלתך מרב
221 מעשיך מרב כל הון בחמר חלבון וצמר צחר׃
222 ודן ויון מעזל בברזל עשות נתנו בערבונך קנה
223 ואזוב היו בסחרתך׃ דדן רכלתך בבגדי חפש
224 לרכבה׃ ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך
225 בכרים ואילים ועתודים בם המה סחריך׃
226 רכלי שבא ורעמה המה רכלוך בראש כל בשם
227 וכל אבן יקרה וזהב נתנו מרכלתך׃ חרן וכנה
228 ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך׃ המה
229 רכליך במכלול תכלת ורקמה ובגנזי ברמים
230 חבלים חבושים וארזים בסחרתך׃ אניות תרשיש
231 שרות מסחרתך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים׃
232 במים רבים הביאוך משטיך רוח הקדים שברתך
233 בלב ימים׃ הונך וטוריך מכרתך רכלתך ואנשי
234 מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך
235 יפלו בלב ימים ביום מפלתך׃ מקול צעקת
236 משטיך תרעשנה מגרשות׃ וירדו מאניותם כל
237 תופשי משוט מלחי ים כל רבני ים על הארץ
238 יעמדו׃ ונשמיעו עליך קולם ויצעקו מרה ויעלו
239 עפר על ראשם התפלשו באפר׃ וקרחה עשו
240 לך ויחגרו שקים ויבכו אליך במר נפש מספד
241 מר׃ ונשאו אליך בנהיהם קינה ויקוננו עליך
242 מי כצור כדמה בתוך הים׃ בצאת מימים עמך
243 הרויית גוים בהון רבכי ובעשרך סחרתך׃
244 עת נשברת מימים במצולות מים סחרתך וכל
245 קהלך בתוכך נפלו׃ כל יושבי האיים שממו עליך
246 ושערותיהם סערו׃ סוחרים בעמים שרקו עליך
247 בלהות היית ואינך עד עולם׃ ויהי דבר יי׳
248 אלי לאמר׃ בן אדם אמר לנגיד צור כה אמר
249 אדני יי׳ יען גבה לבבך ותאמר אל מושב אלהים
250 ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך
251 כלב אלהים׃ הנה חכם אתה מדניאל לא סתם
252 לך׃ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש
253 זהב וכסף באוצרותיך׃ ברב חכמתך ברכלתך
254 הרבית חילך ויגבה לבבך מחילך׃ לכן כה אמר
255 אדני יי׳ יען תתך לבך כלב אלהים׃ הנני מביא
256 עליך זרים עריצי גוים ורקו חרבותם על יפי
257 חכמתך וחללו את יקרתך׃ לשחת יורדוך ומתת
258 מותי חללים בלב ימים׃ התאמר אמר אני אל
259 לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד חללך׃
260 מות ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם
261 אדני יי׳׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם שא
262 על מלך צור קינה ואמרת אליו כה אמר אדני
263 יי׳ אתה חותם תכנית מלא חכמה וכלל יפי׃
264 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך
265 אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם ויספה ספיר
266 נפך וברקת ומלא זהב תפכיך ונקביך בך ביום
267 הבראך כוננו׃ את כרוב ממשח סוכך נתתיך
268 בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת׃
269 תם אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצאת עולתה
270 בך׃ ברב רכלתך מלאו תוכך חמס ותחטא
271 ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך מתוך
272 אבני אש׃ גבה לבבך ביפיך שחת חכמתך על
273 יקרתך על הארץ השלכתיך לנגד מלכים נתתיך
274 לראות בך׃ מרב עונתיך בעול רכלתך חללת
275 מקדשיך ואוציא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
276 לאפר על הארץ לעיני כל רואיך׃ כל יודעיך
277 בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד
278 עולם׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם שים
279 פניך אל צידון והנבא עליה׃ ואמרת כה אמר
280 אדני יי׳ הנני אליך צידון ונכבדתי בתוכך
281 וידעו כי אני יי׳ בעשותי בה שפטים ובהתקדשי
282 בה׃ ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה וחללים
283 יפלו בתוכה בחרב עליה מסביב ויידעו כי אני
284 יי׳׃ ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון מדקר
285 וקוץ מכאיב מכל סביביהם השטים אותם וידעו
286 כי אני אדני יי׳׃ כה אמר אדני יי׳ בקבצי את
287 בית ישראל מן העמים אשר נפוצו בם ונקדשתי
288 בהם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי
289 לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה לבטח ובנו בתים
290 ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים
291 בכל השטים אותם מסביביהם וידעו כי אני יי׳
292 אלהיהם׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם שים
293 פניך אל פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל
294 מצרים כלה׃ דבר ואמר כה אמר אדני יי׳ הנני
295 אליך פרעה מלך מצרים התנין הגדול הרבץ
296 בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני׃
297 ונתתי חחים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך
298 והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך
299 בקשקשתיך תדבקנה׃ והטשתיך המדברה אותך
300 ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא
301 תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
302 נתתיך לאכלה׃ וידעו כל יושבי מצרים כי אני
303 יי׳ יען היות בית ישראל משענת קנה׃ בתפשם
304 בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם
305 עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים׃ לכן כה
306 אמר אדני יי׳ הנני מביא עליך חרב והכרתי
307 ממך אדם ובהמה׃ והיתה ארץ מצרים לשממה
308 וחרבה וידעו כי אני יי׳ יען אמר יארי לי ואני
309 עשיתי׃ לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את
310 ארץ מצרים לחרבות חרבה משמה ממגדל סונה
311 ועד גבול כוש׃ לא תעבר בה רגל אדם ורגל
312 בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה׃
313 ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות
314 נשמות והיו עריה בתוך ערים מחרבות ארבעים
315 שנה תהיינה והפיצותי את מצרים בגוים וזריתים
316 בארצות׃ כי כה אמר אדני יי׳ מקץ ארבעים
317 שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפוצו
318 שמה׃ ושבתי את שבות מצרים והשבתים ארץ
319 פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה׃
320 משאר הממלכות תהיה ולא תתנשא עוד על
321 הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃ ולא יהיה
322 עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם
323 אחריהם וידעו כי אני אדני יי׳׃ ויהי בשנת
324 עשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה
325 דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם נבוכדראצר מלך
326 בבל העביד את חילו עבדה גדולה על צור כל
327 ראש קרחה וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו
328 ולחילו מצור על העבדה אשר עבד עליה׃ לכן
329 כה אמר אדני יי׳ הנני נתן את ארץ מצרים
330 לנבוכדראצר מלך בבל ונשא המונה ושלל שללה
331 ובז בזה והיתה שכר לחילו׃ פעלו נתתי לו את
332 ארץ מצרים תחת אשר עבדו בה כי לי עבדו נאם
333 אדני יי׳׃ ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל
334 ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יי׳׃
335 ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם הנבא ואמר
336 כה אמר אדני יי׳ הילילו הוי ליום׃ כי קרוב יום
337 וקרוב יום יי׳ יום ענן עת גוים יהיה׃ ובאה
338 חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חללים
339 במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודותיה׃ כוש
340 ופוט ולוד וכל ערב וכוב ובני ארץ הברית אתם
341 בחרב יפלו׃ כה אמר יי׳ וסמכו משענת מצרים
342 וירדו גאון עזה ממגדל סונה בו בחרב יפלו נאם
343 אדני יי׳׃ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריה
344 בתוך ערים נחרבות תהיינה׃ וידעו כי אני יי׳
345 בתתי אש במצרים וכל עזריה יהיו נשברים׃
346 ביום ההוא אצא מלאכים מלפני בכלי לבטח
347 כוש והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי הנה
348 באה׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם את
349 זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה
350 לתת רפואה לשום מרפא לחבש לחזק לתפש
351 בחרב׃ לכן כה אמר אדני יי׳ הנני אל פרעה מלך
352 מצרים ושברתי את זרעותיו החזקה והשברה
353 והפלתי את החרב מידו׃ ופזרתי את מצרים בגוים
354 וזריתים בארצות׃ וחזקתי את זרעות מלך בבל
355 ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה
356 ונאנח לפניו אנחות חלל׃ וחזקתי את זרעות מלך
357 בבל וזרעות פרעה תפלנה ויידעו כי אני יי׳
358 בתתי את חרבי ביד מלך בבל והטה אותה על
359 ארץ מצרים׃ ופזרתי את מצרים בגוים וזריתים
360 בארצות וידעו כי אני יי׳׃ ויהי בשתים עשרה
361 שנה בשנים עשרה בחדש היה דבר יי׳ אלי
362 לאמר׃ בן אדם אמר אל המון מצרים והורד
363 אתה ובנות גוים הדורות אל ארץ תחתיות את
364 יורדי בור׃ במי נעמת רד והשכבה את ערלים׃
365 בתוך חללי חרב יפלו נתנה לחרב משכו על כל
366 המונה׃ ידברו אליו אלי גבורים מתוך שאול עם
367 עזריו ירדו שכבו ערלים חללי חרב׃ שם אשור
368 וכל קהלה סביב קבריו כלם חללים נפלי חרב׃
369 אשר נתנו חתיתם בארץ החיים וישאו כלמתם
370 את יורדי בור בתוך חללים נפלו׃ שם עילם
371 וכל המונה סביב לקבריה כלם חללים נפלי חרב
372 אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו
373 חתיתם בארץ החיים וישאו כלמתם את יורדי
374 בור׃ בתוך חללים שמו משכב לכל המונה
375 קבריה סביב לו כלם ערלים חללי חרב כי נתנו
376 חתיתם בארץ החיים וישאו כלמתם את יורדי
377 בור בתוך חללים נתן׃ שם משך ותובל וכל
378 המונם סביב לקבריו כלם ערלים חללי חרב כי
379 נתנו חתיתם בארץ החיים׃ ולא ישכבו את
380 גבורים נפלים מערלים ויורדי שאול בכלי מלחמתם
381 ויתנו חרבותם תחת ראשותם ותהי עונותם על
382 עצמותם כי חתת גבורים בארץ החיים׃ ואתה
383 בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב׃
384 שם אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם
385 את חרב אל חללי חרב ישכבו את ערלים ואת
386 יורדי בור׃ נשיאי צפון כלם וכל הצדנים אשר
387 ירדו עם חללים בחתתם בגבורתם ויכסו ערלים
388 חרב ויישאו כלמתם את יורדי בור׃ יראם פרעה
389 וינחם על כל המונו חללי חרב פרעה ומלכו נאם
390 אדני יי׳׃ כי נתתי חתיתו בארץ החיים ושכב
391 בתוך ערלים חרב פרעה והמונו נאם אדני יי׳׃
392 ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם קונן על המון
393 מצרים והורדהו הוא ובנות גוים הדורות אל ארץ
394 תחתיות עם יורדי בור׃ במי נעמת רד והשכבה
395 את ערלים׃ בתוך חללי חרב יפלו נתנה לחרב
396 משכו על כל המונה׃ ידברו אליו אלי גבורים
397 מתוך שאול עם עזריו ירדו שכבו ערלים חללי
398 חרב׃ שם אשור וכל קהלה סביב קבריו כלם
399 חללים נפלי חרב׃ אשר נתנו חתיתם בארץ
400 החיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים
401 נפלו׃ שם עילם וכל המונה סביב לקבריה כלם
402 חללים נפלי חרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
403 תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ החיים וישאו
404 כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן׃ שם
405 משך ותובל וכל המונם סביב לקבריו כלם ערלים
406 חללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ החיים׃ ולא
407 ישכבו את גבורים נפלים מערלים ויורדי שאול
408 בכלי מלחמתם ויתנו חרבותם תחת ראשותם
409 ותהי עונותם על עצמותם כי חתת גבורים בארץ
410 החיים׃ ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את
411 חללי חרב׃ שם אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר
412 נתנו בגבורתם את חרב אל חללי חרב ישכבו את
413 ערלים ואת יורדי בור׃ נשיאי צפון כלם וכל
414 הצדנים אשר ירדו עם חללים בחתתם בגבורתם
415 ויכסו ערלים חרב וישאו כלמתם את יורדי בור׃
416 יראם פרעה וינחם על כל המונו חללי חרב פרעה
417 ומלכו נאם אדני יי׳׃ כי נתתי חתיתו בארץ
418 החיים ושכב בתוך ערלים חרב פרעה והמונו
419 נאם אדני יי׳׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם
420 דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי תביא
421 עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקצותם
422 ונתנו אותו להם לצפה׃ וראה את החרב באה
423 על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם׃ ושמע
424 את קול השופר והנה לא נזהר ותבוא החרב
425 ותקח אותו דמו בראשו יהיה׃ קול השופר שמע
426 ולא נזהר דמו בו יהיה ואם נזהר נפשו תמלט׃
427 וראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא
428 נזהרו ותבוא חרב ותקח מהם נפש אחד מעונו
429 נלקח אך דמו מיד הצפה אדרש׃ ואתה בן אדם
430 צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
431 והזהרת אותם מאתי׃ באמרי לרשע מות תמות
432 ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו
433 ימות ואת דמו מידך אבקש׃ ואתה אם הזהרת
434 רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא
435 בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ ואתה בן
436 אדם אמר אל בית ישראל כה אמרתם לאמר
437 פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים איך
438 נחיה׃ אמר אלהם חי אני נאם אדני יי׳ אם
439 אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו
440 וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו
441 בית ישראל׃ ואתה בן אדם אמר אל בני עמך
442 צדקת צדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת רשעו
443 לא יכשל בה ביום שובו מרשעתו וצדיק לא
444 יוכל בה לחיות ביום חטאו׃ באמרי לצדיק חיה
445 יחיה הוא אם בטח על צדקתו ועשה עול כל
446 צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עול בה בו
447 ימות׃ ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו
448 ועשה משפט וצדקה׃ חבל יחזיר רשע גזלה ישלם
449 בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיה יחיה
450 לא ימות׃ כל חטאתו אשר חטא לא יזכרו לו
451 משפט וצדקה עשה חיה יחיה׃ ובני עמך אמרו
452 לא יתכן דרך אדני ודרכיהם הם לא יתכן דרכם׃
453 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בם׃ ובשוב
454 רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא׃
455 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט
456 אתכם בית ישראל׃ ויהי בשתים עשרה שנה
457 בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט
458 מירושלים לאמר הוכתה העיר׃ והיד יי׳ היתה
459 אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד
460 בוא אלי בבקר ויפתח את פי ולא אהיה עוד
461 אלם׃ ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם הישבים
462 על החרבות האלה על אדמת ישראל נשאים
463 אמרים אל הדם ואליו תשאו עיניכם ואל הגלולים
464 אליו תרימו עיניכם ואתם תירשו הארץ׃
465 עמדתם על חרבכם עשיתם התועבה ואיש את
466 אשת רעהו טמאתם ואתם תירשו הארץ׃ כה
467 תאמר אליהם כה אמר אדני יי׳ חי אני אם לא
468 אשר החרבות יפלו בחרב והשדה לחית אתנה
469 לאכלה והאוחזים במצדות ובמערות בדבר ימותו׃
470 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ושבת עזה
471 והשמו הרי ישראל משמה מעבר אין עובר׃
472 וידעו כי אני יי׳ בתתי את הארץ שממה ומשמה
473 על כל תועבותם אשר עשו׃ ואתה בן אדם בני
474 עמך המדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים
475 ודבר איש אל אחיו לאמר לכו נא ושמעו מה
476 הדבר היצא מאת יי׳׃ ובאו אליך כבוא העם
477 וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא
478 יעשו כי עגבים בפיהם המה הולך לבבם אחרי
479 בצעם׃ והנה אתה להם כשיר עגבים יפה קול
480 ומנגן היטב ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו׃
481 ובבואה הנה באה ויידעו כי נביא היה בתוכם׃
482 ויהי דבר יי׳ אלי לאמר׃ בן אדם הנבא על
483 רעי ישראל הנבא ואמרת אל הרעים כה אמר
484 אדני יי׳ הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם
485 הצאן לא הרעים׃ את החלב תאכלו ואת הצמר
486 תלבשו ואת המריא תזבחו את הצאן לא תרעו׃
487 את הנחלה לא חזקתם ואת הנדחת לא השבתם
488 ואת האבדת לא בקשתם ואת החזקה לא רדיתם
489 בפרך ובחזקה׃ ותפוצינה מאין רועה ותהיינה
490 לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה׃ צאני תשגה
491 בכל הרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ
492 נפוצה צאני ואין דורש ואין מבקש׃ לכן רעים
493 שמעו את דבר יי׳׃ חי אני נאם אדני יי׳ אם לא
494 יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל
495 חית השדה מאין רועה ולא דרשו רעי את צאני
496 וירעו הרעים את עצמם ואת צאני לא רעו׃
497 לכן רעים שמעו את דבר יי׳׃ כה אמר אדני יי׳
498 הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים
499 מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים את עצמם
500 והצלתי את צאני מפיהם ולא תהיינה להם
501 לאכלה׃ כי כה אמר אדני יי׳ הנני אני ודרשתי
502 את צאני ובקרתים׃ כבקר רועה עדרו ביום
503 היותו בתוך צאנו נפרצות כן אבקר את צאני
504 והצלתי אותם מכל המקמות אשר נפוצו שם
505 ביום ענן וערפל׃ והוצאת

ܒܗܕܐ ܕܡ ܒܝܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܠܐ ܬܫܟܚ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܐܠܐ ܐܢܬ ܘܐܒܘܟ ܒܠܚܘܕ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܒܝܬ ܐܒ ܕܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܟܢܫ ܠܟܘܢ ܐܬܪܐ ܠܟܘܢ ܘܐܢ ܐܙܠ ܐܬܟܢܫ ܠܟܘܢ ܐܬܪܐ ܠܟܘܢ ܐܬܐ ܬܝܒ ܘܐܩܒܠ ܠܟܘܢ ܠܘܬ ܢܦܫܝ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܐܬܪܐ ܕܐܢܐ ܐܝܬ

29 وهو . مَن لِحِدْ هُكْمَتِجْ مَن دِمْمِنْ: ٭ مَجْحِ مَن وِجْحِ مَعْمِنْ
30 مَن هِجْنْ مَبْكِلْ . دُهْنْ جِمْ كَا مَجْحِ مَن مِن نَمِعْنْ مَن مِن.٭ مَن هِجْنْ
بُجْحِنْ مَبْنِدْ دُهْنِ: دِمْمِنْ مَن مَجْمِلْ دُهْنِهْمَنْ: دِنَهْنِ كَا
31 مَن مَجْحِ نَهْنِ مِن نَمِعْنْ مِن: مَجْتَبْ وِجْلْ فَبْسْ.٭ مَجْحِ مَن
مِن وِنْكَنْ دُهْنِكْ جِنْجِنْ كَا عَتْمَدْ: يَكْ دُهْنِ وِجْنْلْ مَبْدِ مَجْتَجْ
32 مَجْحِ مَن مَجْكَمْ كَا يَعْمَجْحِ وِفْبْ بَعْدَ بُجْتَجْ دُهْنِ مَن مَجْحِ
33 وِجْمَنْ مِنْجِبْجِحْ.٭ مِن مَجْكَمْ كَا مِن نَكَنْ مَن نَكَنْ: كَا مِعْجَبْ مَن
34 دُهْمِنْ.٭ مَجْحِ مَنْمِنْ دُهْ: نَهَ صَلْمِ مَجْنَجْنْ مِنْجِبْجِحْ: مِنَهَ
مَبْكِلْ نَهَ كَا: مِنْمِعْمَنْ دُهْنِ.

35 مَنْجِمْ مَعْمَدْ وِنْمِعْمَنْ دُهْنِ: مِنَجْمَنْ مِنْبِدْ دُهْ: نَهَ مَرْجِمْ
36 مَجْمِنْ وِنْكَنْ ١٭ دُهْنِ مِن وِنْهَنْهَبْ مِنْبِدْ: مَبْهِ مَنْدْ وِنْجِمْ
37 مَرْ ١٭ نَهْنِ دُهْ مَعْمَدْ: مَنْهِمْبْ مِنْمِنْ مَجْمِلْ دُهْنِهْمَنْ: مَجْمِنْ دُهْنِ مَجْحِ.٭
38 مَن مِن نَمِعْنْ: مَرْجِمْ نَهْ مَنْ: مَبْكِلْ هَجْحِ دُهْ.٭ مِنْبِدْ مَعْمَدْ:
39 دُهْنِهْمَنْ وِنْكَنْ مَن يَنْجِمْ: وِنْجِمْ دُهْ مَن يَسْفْ: مَنْجِمْ وِنْجِمْ
مَجْمِنْ.

40 مَعْجَبْجِحْ مِن وِجْتَجْ نَجْمِ مَجْمِنْ وِجْحِ: مِنْبِدْ دُهْ: دُهْنِ نَهْ
41 مَن هِجْتَجْ مَن ١٭ نَهْنِ دُهْنِ مَعْمَدْ: يَكْ هِمْنَجْ وِجْمَنْ: دُهْ
مَعْجَبْ دُهْنِ مَجْمِنْ. نَهْنِ مِن نَمِعْنْ وِنْكَنْ مَن مَجْنْ: مَبْكِلْ نَهْنِ
مَجْمِنْجِحْ مَجْنَجْنْ مَن.

Digitized by Google

مكلم : ٤ .

1 نعم نعم نعبة نة لحفي : فم وكا كنك مر هفنة لهنفة ونتنة :
2 يكا هكف مر ومنة نسؤنة مه ختنة مه ولحنفة .* مه مر ونتنة
3 مر هفنة فحنة مه ونتنة .* ملمنة نبذ هفنة فهنة كه هفنة :
مكتنة غمنة نكه ميخنتمف نبذ خمنمتمفي مميف لمفي .*
4 مفة جنوه كتنه مجمنة نؤك : متخنتمف جكه نؤكم نهذه :
5 ميك وتجنب نكه .* نهذ بمجفنة مر كا نؤكم كتنة : يكا نغفنة
6 مينه وكا نجنة نكه ومجفنة .* هنه ويكنجة يبذ لمفي بعمف :
7 مميفي مر كا بجنه نفة ميك بغمنمفي .* نعبة لمفي مر همب
بعمف : نعم نعم نعبة نة لحفي : جنة نة هفنة ونتنة .*
8 مجلمفي نبكم جنجه : لحنتة يفي ولحنتة . يكا كا يمنكي يفي
9 كتنة .* يفة نة هفنة : مجب نبي نة يخمك : يبة ميخمك ميفمف
10 مفنة يمجب .* لحنتة كا نغة يكا وبجنمف هويمخمك هوفنمجة .
11 يفة يفمه جنتة يممفي لمفي : ممجنم جنفبة يممة لمفي .* يفة
12 نة فنة نجنة : مفنة نجنة نوبه هنم سكف كتنه .* نبجنة مر
وكا مفة فنة : مكه مبكه يفي يخفتة : هة جبة جنج جنجة : غنبف
13 كتنة مفنس : منجة جنج سكف ممتجنة كه لكتنة .* نبجنة مر
14 نفس : ميمك نبجنة مه : مكا حميك كه بكا نكتنة .* يفة نة
15 فنة نجنة : منتجد نة لحبك : ممجمجد نة مر جبك .* نمنتة
جتجد كب نجب : مية متجد نة لكنب : منهمه هنم نة سكف
16 كتنة .* نبج كب جم نه يخفتة نسكتة : نبكم وكا مهه مر هنفة

Digitized by Google

ואת : מלך כשדים מלך בבל : ויעש : הישרים בעיני : יהוה
17 ובכל אשר עשה יהויקים : כי על אף יהוה היתה בירושלם
18 ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו.* ויפרד צדקיהו את
מלך בבל : ויהי בשנת תשע לצדקיהו בחדש העשירי בעשור
19 לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם
ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב.* ותבא העיר במצור עד
20 עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו : ובתשעה לחדש רבה
21 הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ : ותבקע העיר
ויברחו כל אנשי המלחמה ויצאו מן העיר בלילה בדרך
22 שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר
23 סביב וילכו בדרך הערבה.* ויקרא חיל כשדים אחרי
24 המלך ויהשיגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו
מעליו : ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל : הבלתה
25 ויתן עליו משפט.* את בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני
צדקיהו עורו : ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בבלה : ובחדש
26 החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה למלך נבוכדנאצר
מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם :
27 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם
28 ואת כל בית גדול שרף באש : וחומת ירושלם סביב נתצו.*
ויתר העם הנשאר בעיר והנפלים אשר נפלו על מלך בבל
29 ויתר ההמון הגלה נבוזרדן רב טבחים.* ויתן מהם מדלת
30 הארץ ליגדים וליוגבים.* בשנת שבע ושלשים לגלות יהויכין
31 מלך יהודה בחדש עשתי עשר בעשרים וחמשה לחדש נשא

Digitized by Google

32 ... ...

ڤِكْلَاهْ وِيعَمَد مِعْمِيْ مِعْمَدِيْ. نِسْوِ: دِهْ نَهْ وِيْ كَذَهْ دِهْ
3 نَهْ. * مِعْمِيْ دِهْمِيْ نِسْمِيْ كَهْ مِعَمَد مِعْمِيْ: مِعْمِيْ: نَهْ
4 نَهْ وِشِبْ نَهَ حِشِه. * مِعَمَد وِي يِنِدْ: نَهْ مِعْمِيْ كَ نَهْ
دِعْمِيْ: يِكْ سِكْ يِعِحْمِسْ وِيكْمِيْ دِعِحْمِبْ حِدِه وِيكْمِيْ:
5 مِيكْمِيْ. * مِيت نَهْ وِي مِعَمَد كَعْمِهْ: مِكْمِعْ
6 مِكْكَهْ. * مِعِ حِيت دِحِهْ: حِهْ حِعِحْمِيْ وِيعِحْمِيْ: نَهْ
7 دِهْ نَعْمِ. * مِعْمِيْ يِنِدْ كَهْكِعِبْتِهْ: مِعِبْتِهْ: دَه نِهْكَ دِهِ
8 كِعِمِ. * يَعْمِيْ كِ كَهْكِعِبْتِهْ: وِيْ: نَهْ مِعِبْتِهْ وِيْ نَهْ نَهْ
9 كِعِكْمِيْ: مِعِهِ يَهْ نَهَ كَهْمِ: * يَنِدْ كَعِمِ مِعَمَد: كَ
وِيْمِيْتِعِهْ: حَتِ نِهِ حِعِمِيْ: مِي نَهَ مِعِيْكِ حِعِمِيْ: كَ
10 مِعْمِيد: مِيكْ وِسْ مِعِهِ وِيكْمِيْ مِعِهِ نَهْ. * مِي نَهَ وِي
11 حِيكْمِيْ مِكِ: مِعْمِيد: مِيكْ وِعِمِيْ: كَهْ حِهِ. * مِكِ يِنِدْ
مِعَمَد: مِعْمِيْ يِنِدْ كَعِمِ. يِكْ يَهْ نَهْ
12 وِيعِحِبِهِ. * يَعْمِيْ كِ كَهْكِعِبْتِهْ: مِعِ: يِ حِعِ
13 مِعِسَكِ. * وِي وِي مِعَمَد يِنِدْ يِكْ مِعْمِيْ: مِعِعِ مِعِمِ:
14 وِيكْ مِعِحِعِمِ وَه وِيعِمِيْ يِنِدْ. * مِعِمِ يِنِدْ كَعِمِ مِعَمَد:
15 كِعِعْمِيْ كَنِدْ مِعِ كِ. * مِعِيْ يَهْ وِكْ مِعِعِ حِعِ:
16 مِيكْمِعِحِ وِيعِعِمِ: يِكْ مِكِعِ كَعِمِ. * يَنِدْ مِعِمِ:
وِيعِعِنِدْ مِعِمِ: كَهْكِعِبْتِهْ مِعِحِهِ: نِهْكَ يَهْ مِنِ مِعِعِ
حِعِمِ.

17 مِيعِيْ مِعَمَد كَعِ حِيمِ: مِيعِعِ وِيعِكْمِ كِ مِعِعِ وِيعِعِعِ

18 حصر حصيه .* حصيه حصيه حصيه

84 حمد حمد حمد : حمد : حمد حمد حمد

49 ثَمَّ هم مصمصين حم: منهم دَمَصَمْتَ خَصْمَ بَعْدِ مِنْهُ.* مح هم
مصمصين ثَمَّ: دَت حَمْدَ هَمْ هَمْ ثَمَّ بَعْدَ: مِنْهُ دَمَ بَعْدَ:
50 ثَمَّ: مِنْهُ لَا تَجْمَعُ مِنْهُ.* مَلا مِنْهُمْ ثَمَّ هَمْ دَمَّ لَا
51 هم هَمْ تَجْمَعُ مصمصين مَلا حَمْدَ بَعْدَ بَعْدَ.* مَلا هَمْ
مح بعمصين بَعْدَ: يَلا مِنْكَ دَت حَمْدَ هَمْ دَمَ بَعْدَ:
52 مَلا مِنْهُمْ تَجْمَعُ هَمْ بَعْدَ دَمَصَمْتَ مِنْكَ بَعْدَ:* مَلا
53 مِنْكَ بَعْدَ: يَلا دَمَ تَعْدَ دَيْلَا تَصْمَتَ مِنْهُمْ كَمِنْ.* مصمصين
هَمْ يَمْتَحِنَ هَمْ مِنْهُمْ مصمصين.

54 هم مح بَعْدَ لَا مِنْهُمْ هَمْ تَكْتَبَ مح مَصَمَّتَ: يَلا يَدَ
لَا مح هَمْ كَدَتْ دَمَتْ كَمِنْتَ: كَتَمَتْ دَمِنْتَ بَعْدَ:
55 مَعْتَ: مَعْتَ هَمْ مِنْهُ مِنْهُمْ هَمْ تَكْتَبَ مصمصين.* مَعْتَ
مَعْتَ: مَعْتَ مَعْتَ كَمِنْتَ: مَعْتَ بَعْدَ: مَعْتَ
56 مَعْتَ مَعْتَ مَعْتَ لَا كَمِنْتَ: مَعْتَ مَعْتَ
مح مَعْتَ مصمصين: مَعْتَ هَمْتَ بَعْدَ: دَلا تَعْدَ كَتَمَتْ:*
57 دَت حَمْدَ هَمْ مَعْتَ مَعْتَ: مَعْتَ مَعْتَ: دَمَ بَعْدَ بَعْدَ
مَعْتَ كَمِنْتَ مح مصمصين.

سفر: مد.

1 مصمصين هَمْ مَعْتَ مَعْتَ مَعْتَ: يَلا كَمِنْتَ بَعْدَ بَعْدَ
مَعْتَ مَعْتَ كَمِنْتَ: مَعْتَ دَمَصَمْتَ هَمْ مَعْتَ مَعْتَ مَعْتَ.*
2 مَعْتَ مح مَعْتَ مصمصين: مَعْتَ مَعْتَ: مَعْتَ مَعْتَ: مَعْتَ مح

Digitized by Google

3 מפני שהוא מעשה מרכבה. * מתני' הכל כשרין לקרות בתורה
בין עומדין בין מהלכין בין יושבין בין מטין אלא שנאמר
4 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך. * מיתיבי ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך ואמר בם בכולן אמר רבי יוחנן בן נורי אמר
5 קרא יתירה הוא שנאמר כי נעימה תשמרם בבטנך יכונו
6 יחדו על שפתיך. אמר רבי יוחנן כל מקום שנאמר כי
אמר לך אל תאמר אלא אמור ואין כי אלא לשון בקשה
שנאמר כי אמר לו אלהים אל תתפלל בעד העם הזה
7 ואל תשא בעדם. * אמר רבי יוחנן כל מי שיש בו
8 יראת חטא. * תלמיד אחד היה לו לרבי יוחנן ושכח
תלמודו לא היה לו לרבי יוחנן אלא אחד ושכח תלמודו
9 לא היה לו לרבי יוחנן. מעשה בתלמיד אחד שהיה
שונה לפני רבי יוחנן בן נורי ושכח תלמודו אמר לו
מפני מה אתה מבקש לישא אשתך אמר לו כדי שתלד
לי בנים חכמים כמותך אמר לו אם כן אתה מבקש
10 לישא אשתך. * מעשה בתלמיד אחד שהיה שונה לפני
רבי יוחנן בן נורי ושכח תלמודו אמר לו מפני מה אתה
11 מבקש לישא אשתך אמר לו כדי שתלד לי בנים חכמים כמותך.
12 אמר להם אשרי יולדתו אשרי אביהן אשרי רבן שלמדן
13 כשהלך מצאה אשה אחת שהיתה יושבת על פתח ביתה
אמר לה מפני מה את יושבת אמרה לו בעלי הלך
14 למקום רחוק. אמר לה מה עשה אמרה לו נתן לי
15 גט. * אמר לה עשית כדי שיחזיר לך את נכסיך. *
16 מעשה בבן אחד שהיה מלמד תורה לבניו ולבני בניו
ולבני בנותיו ולבני בנות בניו. * אמר לו כל מה שאני
Digitized by Google

17 וְאַתָּה שִׂים מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַל תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן אֲחִתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃
18 וַאֲנִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל וּלְחוֹמוֹת נְחוּשָׁה עַל כָּל הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרָיו לְכֹהֲנָיו וּלְעַם הָאָרֶץ׃
19 וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃

20 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
21 הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃
22 קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבוֹא עֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה׃

23 שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
24 כֹּה אָמַר יְהוָה מָה מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ׃
25 וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה הָעֹלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיכֵנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם׃
26 וָאָבִא אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃
27 הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי הָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא יוֹעִלוּ הָלָכוּ׃
28 לָכֵן עוֹד אָרִיב אִתָּכֶם נְאֻם יְהוָה וְאֶת בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב׃
29 כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ הֵיטֵב וּרְאוּ הֶחָכְמָה כָּזֹאת׃
30 הֲהָיְתָה גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלֹא יוֹעִיל׃
31 שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת וְסַעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם יְהוָה׃

Digitized by Google

32 ומה . ומה זכרונו כתובה ומה לפניו כתובה כאשר .* ומה מי ומה
33 מי זכרו : ומה ומה : ומה מי ומה .* ומה חנה חנה ומה . ומה
34 ומה ומה . .* ומה מי ומה מי ומה : ומה מי ומה : ומה
כתובה ומה. ומה ומה ומה מי ומה ומה ומה ומה ומה :
35 ומה ומה ומה ומה ומה :* ומה ומה ומה : ומה ומה
ומה ומה ומה . מי . ומה ומה ומה ומה ומה : ומה
36 ומה ומה ומה ומה ומה כי ומה ומה ומה .* ומה ומה
ומה ומה : ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה .
ומה ומה : ומה ומה ומה .
37 ומה ומה ומה ומה ומה כי ומה ומה ומה ומה .*
38 ומה ומה ומה ומה ומה : ומה : ומה ומה ומה :
39 ומה ומה כי ומה ומה :* ומה ומה כי ומה ומה
40 ומה ומה : ומה ומה ומה ומה :* ומה ומה ומה
ומה ומה : ומה ומה ומה ומה ומה :
41 ומה ומה ומה ומה .* ומה ומה ומה : ומה ומה
42 ומה ומה .* ומה מי ומה מי ומה ומה ומה : כי
ומה ומה ומה ומה כי ומה מי ומה ומה ומה .*
43 ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה ומה .
44 ומה ומה מי ומה ומה : מי ומה ומה : כי ומה ומה ומה :
45 כי ומה ומה .* ומה ומה ומה : ומה ומה ומה .*
46 ומה ומה ומה ומה : ומה ומה ומה ומה כי ומה ומה .*

Digitized by Google

47 مع جعفر عن ابيه : ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول : لا
48 يقبل الله صلاة حائض الا بخمار . * عن ابي بكر بن محمد بن عمرو
بن حزم : ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كتب الى اهل اليمن
49 كتابا فكان في كتابه : ان لا يمس القرآن الا طاهر . * مالك عن
50 ابي الزناد عن عبد الرحمن بن هرمز الاعرج عن عبد الله بن بحينة
الازدي انه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا صلى
احدكم فليمكن من صلاته فان احدكم اذا سجد فليضع بين
يديه .

صلاة ٤٤ .

1 عن ابي هريرة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : اذا قام
احدكم يصلي فانما يناجي ربه . فلا يبزقن امامه ولا عن يمينه
ولكن عن يساره او تحت قدمه . ثم اخذ طرف ردائه فبزق فيه
2 ورد بعضه على بعض . * عن ابي سعيد الخدري ان رسول الله
3 صلى الله عليه وسلم قال : اذا بزق احدكم في المسجد فليحك .
* عن ابي هريرة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : اذا
4 تنخم احدكم في المسجد فليدفنها . * عن ابي سعيد الخدري
5 ان رسول الله صلى الله عليه وسلم رأى نخامة في القبلة . فحك
6 بحصاة ثم نهى ان يتنخم الرجل قبل وجهه او عن يمينه . * عن
ابي هريرة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : ان احدكم
7 اذا قام يصلي فان الله قبل وجهه . فلا يتفلن قبل وجهه ولا
8 عن يمينه ولكن عن يساره او تحت قدمه . * ان رسول الله صلى

Digitized by Google

كنكم كا سعيد ئكة كب ڤكبّت . ئعبّة كم بعمد : ي كا سعيد
9 ئكة كم : كبة كم بحس صنبّ .* ئعبّة كه يعصفم حنفّ : ضجم
ضفد : كا خلصفم ڤكبّت حعيد كب : يكا نف نتجب ئف ڤب .*
10 ئعبّة كم بعمد : مه ڤهيبّ كا هعبد يكا ڤيكّتمس خلصفم صعيد :
حلم لحة حنا مه . ئف ئكةفم حلحفم قحنة ئكةفم : يكا كا
11 حلحفم .* نجّت مه لحة بعمد كمه ومعيكم كم . ميكد مه
12 يعبّة : وكا مه حلحفم وحتة ئكةفم .* حج مم نعيد ڤيكّتفم :
عبكد بتشهمي مهشهمي : ميعبّة كمفم نجّم ئكةفم مه يحجّة
13 كحفم :* ئكةفم ضجم ئكةفم كب ڤب مضف : مبعبّة ئعضم
14 ئكةفم : نعبّد لحة .* ي يتة نحصد ضحفم مفحفم نعيكم
كحفم ڤيكّتفم : حضة ئكةفم سنجم ئكةفم ڤمعيكم ڤيكّتم مح
15 ومنج .* مه لحة ههوضة يتجّة كحفم : ونعجنة ونتة يحجّة
16 كحفم : ڤي ئكةفم ڤيحجّفم .* نعم نعم ئعبّة ئتة كحفم : وكبة
17 يحجّة وڤب مم مضف : مكا عكسنة وڤب مم مم ويجڤوش .* ي نعكم
18 ڤوجّتم : ضحجّتة ئكةفم ي ڤيحجّفم يعم .* كا مه بكد
حلحفم ئعبّة ئتة : مجّد ئتة لحة كنعكم ڤيجّبة : يكا ڤجڤجّ
19 يعكمد . وهه وجّحد نحس كسنة ئعبد بكد يحصبة .* مم
مه ئعبّة ئتة كحفم مم مجّم وسعة : وهة ڤهيبّ ههصعفم وتبّ
20 ئتة .* نعم نعم ئعبّة ئتة كحفم : وم ومضيكد كمم ومعيجّة ئتة :
كب مضيكد . مم وكب مضيكد مضيكد كمم ويجڤوش .

21 نعكم يعبّة بعمد : مبعجّبه حذهسه مبعبّة مبعبّة : نعم نعم ئعبّة

Digitized by Google

22 زَيْ لَحِي : حِمْحِ مِيحِمْ حِمْحِ . مِحْلِمْ نَعِيحِمْ حِمْحِ : حِمْحِ
23 مِيلِمْ وَكِ حِمْحِ مِحْمِ . مِحْمِ مِحْمِ حِمْحِ وَمِحْ مِحْمِ وَكِ مِيلِمْ
حِمْحِ مِحْمِ مِحْمِ وَمِحْ : مِحْحِحِمْ وَمِحْ مِحْمِحِمْ مِحْ مِحْحِحِمْ
24 مِحْمِ كِ وَمِحْ مِحْمِ وَمِ . مِحْمِ كِ وَمِحْ مِحْمِ وَمِ : مِحْحِحِمْ وَمِحْ مِحْمِحِمْ
25 مِحْمِ : مِحْمِ كِ مِحْمِ مِحْمِ حِمْحِ كِ مِحْمِ وَمِ مِحْمِ
26 مِحْمِ . مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ وَمِ : مِحْمِ زَيْ مِحْمِ مِحْمِ زَيْ مِحْمِ
مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ .
27 مِحْمِ : مِحْمِ كِ مِحْمِ مِحْمِ . مِحْمِ مِحْمِ حِمْحِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
28 مِحْمِ وَمِ حِمْحِ مِحْمِ كِ زَيْ وَمِ مِحْمِ . مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
29 مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
30 مِحْمِ : مِحْمِ وَمِ مِحْمِ . مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
مِحْمِ .
31 مِحْمِ مِحْمِ : مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ .
32 مِحْمِ : مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
33 مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ : مِحْمِ كِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
34 مِحْمِ : مِحْمِ زَيْ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ
35 مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ مِحْمِ

Digitized by Google

36 ي سمحنا يمها حجفي بمح كمهه بمح .* أنعذ كه يعصفي جنفا :
هفي كنمحنا نؤك نعكه : كنا بعصد ميعذ كه : كنمحنا جنؤك نعنا : كا
37 ميعجب نعكه أمنا جعنا جعذه : كمحفنا جم جعنا .* أنعذ كه
يعصفي جنفا : هفد : كمنا كا ميعجب نعنا جنعا خعذؤ أمنا : نؤعب
38 سكفهم هنم نعنا .* أنعذ كه بعصد : نؤهم سكفي هنم نعكه :
أنمم أنمم أنعذ نعنا كم : وكا يمحنا جذنيكنا كحفنا جيجفعذ حب
هكه وجتب .

معكلم : مح .

1 كا يهؤهم يكجفي . أمسيه حذكنا : وجب أمسيه .* هيكتب
2 يفي أنتا جبه أجب . مي كا : أنعذ أمسم كجفي : جنؤك نعنا
3 جنيت كجفي نعذا .* مي نؤك نيت كجفي نعذا : وهب نجا
ميجحفجفي كمجب : جنمحنا جنا نمجب : منه نعكفي جيمصفي .*
4 مكنمحنا جنؤك نعنا نجنكم نعكفي : ميمشنا نجنكم نعكفي .*
5 أنعذ كه هامعذا : هفي : كا نجنكم سكم كنمحنا نؤك نعكه : منجحنا
6 ميعجسنب نمشنا كميجعد :* أنعذ كه بعصد : ينا نعنا نمشنا ععذؤنا
7 مستا . كا نعد نعنا كمجب أجب يكا يي حب .* يكه كب نجنكم
جمصفي : أك كأجب نجنكم جمصفي . مم أمنا نجنكم نعكفي كه
8 مسنيعذمسم .* أنعذ كه مكيكمهم : هفي : سفي أنجا مجنجه
9 كي .* أنعذ كه بعصد : أمنا حكه جنجا يحصفي نعنا : مكا نجنكهم
مكيكنا : مم وكب سنا سنا كأجا : منجحنا نعكه أنعذ نعكه نعنا سفي أنجا :*
10 كرمسمم نعكه جنا حأجب مأجب حب : ميجكا نمكم جنا معنيكك نعنا :

Digitized by Google

ם בְּאֹהֶל כָּל מִשְׁכַּב אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ עָלָיו תִּטְמָא וְכָל כְּלִי אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו וְאֶל הַכֹּהֵן יָבוֹא׃
11 וְהָיָה הָאָדָם אֲשֶׁר יִגַּע בְּזָב וְיָדָיו לֹא שָׁטַף בַּמָּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
12 וּכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזָּב יִשָּׁבֵר וְכָל כְּלִי עֵץ יִשָּׁטֵף בַּמָּיִם וְטָהֵר׃
13 וְכִי יִטְהַר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם חַיִּים וְטָהֵר׃
14 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וּבָא לִפְנֵי יְהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַן אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן׃
15 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֹתָם אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃
16 וְאִישׁ כִּי תֵצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
17 וְכָל בֶּגֶד וְכָל עוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת זָרַע וְכֻבַּס בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע וְרָחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד הָעָרֶב׃
19 וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא עַד הָעָרֶב׃
20 וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר תֵּשֶׁב עָלָיו יִטְמָא׃
21 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
22 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל כְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֶׁב עָלָיו יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
23 וְאִם עַל הַכְּלִי הוּא אוֹ עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר הוּא יֹשֶׁבֶת עָלָיו בְּנִגְעוֹ בּוֹ יִטְמָא עַד הָעָרֶב׃
24 וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל הַמִּשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלֶיהָ יִטְמָא׃
25 וְאִשָּׁה כִּי תָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֶת נִדָּתָהּ אוֹ כִּי תָזוּב עַל נִדָּתָהּ כָּל יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא׃
26 כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל יְמֵי זוֹבָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל הַכְּלִי יֹשֶׁבֶת עָלָיו יִטְמָא כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃

Digitized by Google

26 לִפְנוֹת בְּלִי עָשׂוֹת חוּצוֹת וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל׃ 27 בְּהָכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ חוּג עַל־פְּנֵי תְהוֹם׃ 28 בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוּזֵי עִינוֹת תְּהוֹם׃ 29 בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ וּמַיִם לֹא יַעַבְרוּ פִיהוּ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 30 וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל־עֵת׃ 31 מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת־בְּנֵי אָדָם׃ 32 וְעַתָּה בָּנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי יִנְצֹרוּ׃ 33 שִׁמְעוּ מוּסָר וַחֲכָמוּ וְאַל־תִּפְרָעוּ׃ 34 אַשְׁרֵי אָדָם שֹׁמֵעַ לִי לִשְׁקֹד עַל־דַּלְתֹתַי יוֹם יוֹם לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי׃ 35 כִּי מֹצָאִי מָצָא חַיִּים וַיָּפֶק רָצוֹן מֵיְהוָה׃ 36 וְחוֹטְאִי חֹמֵס נַפְשׁוֹ כָּל־מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת׃

פרק ט׳

1 חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה׃ 2 טָבְחָה טִבְחָהּ מָסְכָּה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ׃ 3 שָׁלְחָה נַעֲרֹתֶיהָ תִּקְרָא עַל־גַּפֵּי מְרוֹמֵי קָרֶת׃ 4 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה חֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃ 5 לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחֲמִי וְשִׁתּוּ בְיַיִן מָסָכְתִּי׃ 6 עִזְבוּ פְתָאיִם וְחִיּוּ וְאִשְׁרוּ בְּדֶרֶךְ בִּינָה׃ 7 יֹסֵר לֵץ לֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן וּמוֹכִיחַ לָרָשָׁע מוּמוֹ׃ 8 אַל־תּוֹכַח לֵץ פֶּן־יִשְׂנָאֶךָּ הוֹכַח לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ׃ 9 תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח׃ 10 תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת קְדֹשִׁים בִּינָה׃ 11 כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃ 12 אִם־חָכַמְתָּ חָכַמְתָּ לָּךְ וְלֵצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא׃ 13 אֵשֶׁת כְּסִילוֹת הֹמִיָּה פְּתַיּוּת וּבַל־יָדְעָה מַה׃ 14 וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל־כִּסֵּא מְרוֹמֵי קָרֶת׃ 15 לִקְרֹא לְעֹבְרֵי דָרֶךְ הַמְיַשְּׁרִים אׇרְחוֹתָם׃ 16 מִי־פֶתִי יָסֻר הֵנָּה וַחֲסַר־לֵב אָמְרָה לּוֹ׃ 17 מַיִם גְּנוּבִים יִמְתָּקוּ וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם׃ 18 וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם בְּעׇמְקֵי שְׁאוֹל קְרוּאֶיהָ׃

Digitized by Google

מעדני בטן. גם אשר ישטמנו מכסים לשון כזב שמעו
7 הוות.* הן ה׳ שפתי תפתח ומיכלי מצחו: חכמת
8 הוותי.* הרחיק דרכך ממנו ואל תקרב אליו: עוברי
פתחי פיהו. מיושרים הולכותי.
9 נתיבות חיים נצור: כי לוז נתיבותיו. שמע בנים
10 מוסר.* ואל תטוש תורת אמך: שמעי בני. נתיבות
11 לוז יקחנה ומוקשות בוגד: ממעמקי לוז שמרה.* ואל
תלכי בתוכחי: תעוברי בשבילי אל תחלי: תעזבי אולת ותחיי.*
12 ואני אשמרה: ויושבי בה בני: נתיבות לוז נתיבותיי.*
13 שמרי לבך מכל משמר שאר מקור חיות.* הסר
14 מעליך עקשות פה ולזות שפתים הרחק מעליך: אל תכוני
15 עין ואזנך שמע דברי: שקל נתיבות רגליך ותכוני כל
דרכיך: אל תטי ימין ושמאל: שקל רגל מרע תסור
16 מאחרי.* כי רגליהם לרע ירוצו: ויאיצו לשפוך דם
נקי.* כי תחפרנה לרשע נפשו: יקרו לו ולא יגלו: ואורחות
17 רגל מעשיהם כזבים ועקשים: ידיך לנו.* אולם מפיק לו
18 לנו: ויושבי בה בני.* מי יתלמו לנו לנו: ודרך
19 רשעים כאפלה: לא ידעו במה יכשלו: בני לדברי
הסר אזנך. ידיך כי יפרדו מן יתלמו. לנו לבך לתבונתי תם
20 יתלמו: שמור מוסר לנו לנו יתלמו.* בתוכת שלמה
לנו: ודבר נבונה תרבה מן מוסר. לי לב לעולם: לו לנו

Digitized by Google

21 يخافونه. من ميكايل بنفسه ان يساعدني عليهم.* لكن اخبرك
بما هو مكتوب في كتاب الحق: وليس احد يساعدني
22 عليهم الا ميكايل رئيسكم.* وانا في السنة الاولى لداريوس
23 الماداي قمت لاشدده وانصره.* والآن اخبرك بالحق:
24 ها ثلاثة ملوك تقوم بعد في فارس، والرابع يكون اغنى
جدا من جميعهم. وعندما يتقوى بغناه يهيج الكل
25 على مملكة اليونان.* ثم يقوم ملك جبار ويتسلط
26 بسلطان عظيم ويعمل كما يشاء.* وعندما يقوم
تنكسر مملكته وتقسم نحو رياح السماء الاربع، لا
لنسله ولا بسلطانه الذي تسلط به، لان مملكته
27 تقتلع وتعطى لغيرهم غير هؤلاء.* وملك الجنوب
يتقوى،

1 وانا في السنة الاولى لداريوس الماداي وقفت
2 لاشدده وانصره.* والآن اخبرك بالحق: ها ثلاثة ملوك
تقوم بعد في فارس، والرابع يكون اغنى جدا من
جميعهم، وعندما يتقوى بغناه يهيج الكل على
3 مملكة اليونان.* ثم يقوم ملك جبار ويتسلط
4 بسلطان عظيم ويعمل كما يشاء.* وعندما يقوم
تنكسر مملكته وتقسم نحو رياح السماء الاربع، لا
لنسله ولا بسلطانه الذي تسلط به، لان مملكته
تقتلع وتعطى لغيرهم غير هؤلاء.
5 والآن اخبرك بالحق: ها ثلاثة ملوك تقوم بعد في فارس،
6 والرابع يكون اغنى جدا من جميعهم، وعندما يتقوى
بغناه يهيج الكل على مملكة اليونان.* ثم يقوم ملك
7 جبار ويتسلط بسلطان عظيم ويعمل كما يشاء.* ولكن

Digitized by Google

לחפץ וינף ינוף . יי לבד ינף כל זוב זכר: ופשחיט כל זוב
8 לחפצו . יי עם ינוף : ואשר יזרק מהמשחה לחפצו .* ומנף הכהן :
9 בשר מלואיו בכל שחיטתו : וכל מלואים אשר יהיה לאהרן ולבניו .*
10 ואשר יקריב : וכל מלואים אשר יהיה לאהרן ולבניו .* וכל מלואים
11 זוב זכר: וכל אשר יגע בהם יקדש .* וכל יהיה בם: ויזרק
12 מלואיהן : וכל אשר יגע בם יקדש לחפץ: וכל
13 אשר יעבור בהם ויזה מדמו עליו .* וכל יהיה בם מלואי יזרק :
ואשר יזרק מלואיהן : כל לבד שחיטת מן יהיה טהור. וכל
14 לא יאכלו ממנו : ושחט את השעיר .* ואת שחיטת :
15 יהיה עם לבד יהיה לאהרן ולבניו .* ולקחת מדם לבד ונתן
על . יהיה מזבח יזרק לחפץ עם לבד יהיה לאהרן ולבניו .*
16 ואשר יהיה : ואשר יהיה משוחה : ויזרק מלואי יזרק לחפץ
17 זוב .* ואשר יהיה לחפצו : ואת עם יזרק ויזרק כל :
ואשר יהיה : ואשר יהיה משוחה : ואשר יזרק מלואי יזרק לחפץ
18 זוב :* ואשר יהיה : ואת עם יזרק ואשר יזרק כל יזרק :
19 שחיטת .* ואשר עם יגע ואשר לאשתלחיה : ויזרק
לחפץ : כל זוב יהיה יקדש כל שבעת ויזרק לחפץ : ואשר
20 יהיה משוחה : ואשר יהיה משוחה :* ואשר אשר יזרק מלואי
לחפץ : ואשר לחפץ יזרק ואשר : ואשר יעבד :
21 לבד לחפשלחפץ לשבעת ואשר .* יזרק יהיה ויזרק : לחפץ יהיה :
ואשר יהיה ואשר ויזרק עם בהם : כל יהיה יזרק :

Digitized by Google

21 يَدْفِنُوهُ. هُوَ يَكُونُ بِالْعَكْسِ: أَنَّ الْمَلِكَ يَدْفِنُ.* وَلَكِنْ
أَحَدٌ لَا يَعْتَرِفُ بِحَقِّ الْمَلِكِ بِسَبَبِ الْمَلِكِ: وَلَكِنْ نَحْنُ
22 نَعْتَرِفُ.* لِأَنَّهُ يَنْبَغِي أَنَّ الْمَلِكَ يَعْتَرِفُ: لِأَنَّهُ جَعَلَ
23 الْمَلِكَ. إِذَنْ مِنْ أَيْنَ أَعْتَرِفُ بِحَقِّ الْمَلِكِ؟.* هُوَ
24 وَلَدٌ هُنَا: أَنَّ لَازِمٌ هُنَا.* وَلَكِنْ تَعَالَ أَنَّ يَعْتَرِفَ لِلْمَلِكِ:
لِأَنَّ وَلَدَ لَسْتُ أَنَّ يَعْتَرِفَ: لِأَنَّهُ جَعَلَ الْمَلِكَ. إِذَنْ مِنْ أَيْنَ
25 أَعْرِفُ أَنَّ لَا هُوَ لَازِمٌ.* وَلَكِنْ الْمَلِكُ أَعْرِفُ أَنَّ
26 أَعْرِفُ الْمَلِكَ.* هُوَ مِنْ أَيْنَ أَعْرِفُ: أَنَّ أَعْرِفُ
لِلْمَلِكِ هُوَ لَهُ لَازِمٌ: لِأَنَّ أَعْرِفُ هُوَ أَنَّ هُوَ لَهُ لَازِمٌ: وَلَا
27 أَعْرِفُ لَا. أَنَّ أَعْرِفُ أَنَّ الْمَلِكَ: وَلَا أَعْرِفُ أَنَّ
أَعْرِفُ.

الفصل ٥٠

1 الْمَلِكُ الْمَلِكَ لِلْمَلِكِ وَلَا يَعْتَرِفُ.* لِأَنَّهُ لَا
2 يَعْتَرِفُ: وَلَا أَعْرِفُ أَنَّ أَحَدٌ يَعْتَرِفُ: يَعْرِفُ أَعْرِفُ
3 أَعْرِفُ لَازِمٌ.* الْمَلِكُ يَعْتَرِفُ وَلَا أَعْرِفُ وَلَا لَازِمٌ.
4 وَلَا لَا.* الْمَلِكُ الْمَلِكَ لِلْمَلِكِ: وَلَا أَعْرِفُ يَعْتَرِفُ
أَعْرِفُ أَنَّ أَعْرِفُ لِلْمَلِكِ. أَنَّ أَعْرِفُ أَنَّ الْمَلِكَ
أَعْرِفُ لِلْمَلِكِ.

5 الْمَلِكُ أَنَّ أَعْرِفُ لَا لِلْمَلِكِ أَنَّ أَعْرِفُ: وَلَا لَا أَنَّ
6 يَعْرِفُ لَا لَازِمٌ لَا لَا:* يَعْرِفُ لِلْمَلِكِ أَنَّ الْمَلِكَ: وَلَا
7 لِلْمَلِكِ أَعْرِفُ يَعْتَرِفُ.* لِأَنَّ أَنَّ عَرَفَ أَعْرِفُ لَا لِلْمَلِكِ: وَلَا

Digitized by Google

[illegible] ויגד נא לי אם ידעתם ואדעה אחריתנו׃ הגידו את הראשנות מה הנה ויגדו ואשימה לבי ואדעה אחריתם
8 או הישמיעום לכם׃ אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי והבינו כי אני הוא
9 לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃ אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃ אני הגדתי והושעתי והשמעתי
10 ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃ גם מיום אני הוא ומידי אין מציל פעל ואי מי ישיבנו׃
11 כה אמר יהוה גואלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כל בריחים ואת כשדים באניות
12 רנתם׃ אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם׃ כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃
13 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו׃ אל תזכרו ראשנות וקדמניות
14 אל תתבוננו׃ הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות׃
15 תכבדני חית השדי תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃
16 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל׃ לא הבאת לי שה עולתיך
17 ולזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃ קנית לי בכסף קני ובחלב זבחיך
18 לא הרויתני אך העבדתני בחטאתיך הלאיתני בעונתיך׃ אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני ואת
19 חטאתיך לא אזכר׃ הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק׃ אביך החוטא הראשון ומליציך פשעו
20 בי׃ ואחלל שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים׃ ועתה שמע יעקב עבדי וישראל אשר
21 בחרתי בו׃ כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון אשר בחרתי בו׃

22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה׃ * יד דלים תתחנן
ועשיר יענה עזות׃ איש רעים להתרועע ויש אוהב דבק
23 מאח׃ * טוב דל והולך בתומו מעקש שפתים והוא כסיל׃
24 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃ * אולת
אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו׃ הון יסיפו רעים
25 רבים ודל מרעהו יפרד׃ * עד לץ יאבד ויחרישו כל פתאים
26 יוסיפו׃ מכה אביו ונדד אם בן מביש ומחפיר׃ חדל בני
27 שמוע מוסר להתעות מאמרי דעת׃ * עד בליעל יקום
28 בן עדות יבלע פי רשעים׃ * עד לצים ישפטו ונכונו
29 למכות בטני כסילים׃ * עמד לצים ומשפטים ומחלמות
30 לגב כסילים׃ * מעלזל אביו ומכבד אמו הוא בן משכיל׃
31 * יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך׃ * אל תאות
32 לחמו כי לחם שקר הוא ואל תלון בהתאוות׃ * אל
תתן לזרים חילך ושניך למרחקי אכזרי׃ * אל תהי
33 בתקעי כף לרע׃ אם לא יש לך לשלם למה יקח משכבך
מעם ראשך׃ * אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן
ויש איתך׃ * אל תחרש על רעך רעה והוא יושב
לבטח אתך׃ * אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך
רעה׃ * אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו׃

1 ٢٠٠٠ ٢٠٠٠ ٢٠٠٠

ולכבוד : מלמד שהוא נשען על מלכו : ואומר לו כל מה שתבקש ממני אעשה לך : ואומר לו אל תבקש ממני דבר זה : שלא אוכל לעשות לך : שהרי אתה מבקש ממני שאהרוג את הנביא . * כך מצינו באחאב שהיה נשען על מלכו : ואומר לו כל מה שתבקש ממני אעשה לך : ואומר לו אל תבקש ממני את כרם נבות . * ומה היה מלכו : היה א

ديجفه: نبذ دبه هبه نبذ كجذ: نبذ دبه هبه نبذ كجذ: معمجتكمه مه دبذ د

ﻭﺑﻌﻤﺮ . ﻛﻠﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺒﺢ ﻗﺒﻞ ﺍﻥ ﻳﻄﻌﻢ ﺷﻴﺌﺎ : ﻭﻛﺎﻥ ﺍﺑﻦ 16 ﺑﺮﻳﺪﺓ ﻳﻘﻮﻝ . ﻻ ﻳﻄﻌﻢ ﻣﻦ ﺗﻤﺮ ﺣﺘﻰ ﻳﻄﻌﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺒﺢ ﻗﺒﻞ ﺍﻥ ﻳﻄﻌﻢ ﺷﻴﺌﺎ : ﻭﻳﻔﻄﺮ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺼﺒﺢ ﻗﺒﻞ ﺍﻥ ﻳﻄﻌﻢ ﺷﻴﺌﺎ : ﻭﻳﻔﻄﺮ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺘﻤﺮ ﺍﻥ ﻛﺎﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺒﺢ ﻭﻳﺰﻳﺪ ﺍﺑﻦ ﺑﺮﻳﺪﺓ ﻋﻦ ﺍﺑﻴﻪ ﻗﺎﻝ ﻛﺎﻥ ﺍﺑﻮ ﻣﻮﺳﻰ ﻳﺄﻣﺮﻧﺎ ﺑﺎﻟﺴﻮﺍﻙ ﺍﺫﺍ ﺻﻠﻴﻨﺎ . ﻭﺍﺫﺍ ﻗﻤﻨﺎ ﻣﻦ ﻣﻨﺎﻣﻨﺎ . ﻭﺍﺫﺍ ﺩﺧﻠﻨﺎ ﺍﻟﻤﻨﺰﻝ . ﻭﺍﺫﺍ ﺧﺮﺟﻨﺎ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻤﺴﺠﺪ . ﻭﺍﺫﺍ ﺍﺭﺩﻧﺎ ﺍﻥ ﻧﺘﻜﻠﻢ ﻓﻼ ﻧﺘﻜﻠﻢ ﺍﻻ ﻭﻧﺤﻦ ﻣﺘﺴﻮﻛﻮﻥ . ﻭﻗﺪ ﺭﺍﻳﺖ ﺍﺑﺎ ﺑﺮﺩﺓ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻭﻫﻮ ﺟﺎﻟﺲ ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺭﻯ ﺍﻥ ﺍﺑﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻮ ﺭﺍﻯ ﺭﺟﻼ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻭﻫﻮ ﻻ ﻳﺤﺴﻦ ﺍﻥ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻟﻀﺮﺑﻪ . ﻭﻗﺪ ﺭﺍﻳﺖ ﺍﺑﺎ ﺑﺮﺩﺓ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻭﻫﻮ ﺟﺎﻟﺲ ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺭﻯ ﺍﻥ ﺍﺑﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻮ ﺭﺍﻯ ﺭﺟﻼ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻭﻫﻮ ﻻ ﻳﺤﺴﻦ ﺍﻥ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻟﻀﺮﺑﻪ . ﻭﻗﺪ ﺭﺍﻳﺖ ﺍﺑﺎ ﺑﺮﺩﺓ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻭﻫﻮ ﺟﺎﻟﺲ ﻭﺍﻧﺎ ﺍﺭﻯ ﺍﻥ ﺍﺑﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻮ ﺭﺍﻯ ﺭﺟﻼ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻭﻫﻮ ﻻ ﻳﺤﺴﻦ ﺍﻥ ﻳﺴﺘﺎﻙ ﻟﻀﺮﺑﻪ .

Digitized by Google

28 וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינָי׃ וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּתְאַוּוּ הָעָם אֶת־
29 יְהוָה וַיִּסְעוּ הַר־הָעָבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּמוֹאָב׃ וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים
30 וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב אֶל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית
31 הַיְשִׁמֹת עַד־אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבוֹת מוֹאָב׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
32 מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
33 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ וְהוֹרַשְׁתֶּם
34 אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֶת־כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֶת־כָּל־
35 צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־
36 הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָלְכֶם לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט
תַּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ גוֹרָלוֹ שָׁם יִהְיֶה לוֹ לְמַטּוֹת
37 אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנָחָלוּ׃ וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִנִים בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם
38 אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
39 אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ וְהִתְגַּבְּלוּ לָכֶם גְּבוּל נַחֲלַתְכֶם אֶרֶץ כְּנָעַן
לִגְבֻלֹתֶיהָ׃ וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר צִן עַל־יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה
לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם־הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב

40 مُلحُ مِسْمَحْ ؛* مَبِكَه حلحمِ مُعصَفِ : كَا كَمْنَ : يَكَا كَبَدَ
. يَدَ . بَدَهَه مَعَ مِنَ مِ مَنَ حَدَ يَدَ يَحْمَ

مكلاه : مد .

1 مَحِمَ مِكْلِحَهَ يَحِدَ كَبَعَد . * مِيهِكَفِيَّتِهِ يَحِدَ
2 حلبكَ مِ حَمَّنَ مَفَعَه كَه حَجَبَه : مَحَمَعَه بَسَنَ جَنَكَمَنَ . *
3 مُعَفِ مَعَ كَه بَكَ : مَكَحَ كَ : مُلحُ مِسْمَحْ . مَفَسِ مَعَ كَه بَكَ
4 فَحَمَ . * مَفِيَ مِكْلِحَهَ هَاب كَبَدَ مَيَفَ كَعَ : مَ مَيَهَ
يَدَ كَه كَعَ كَبَدَ : حِيَحَعِ وَكَ مِيَعَبَ يَدَ خَيَدَ نَفَكَ سَحَ
5 يَكَنَ . * مَيَهَ بَعَد كَبَدَ حَ بَبَه حَكَعَه حلبكَ حَحَحَ
6 مَيَسَنَ حَنَكَمَنَ . مَيَفَ كَعَ مِكْلِحَهَ : مَ يَحَبَنَ . * حَ مِ
سَمَاعَه بَدَ حَمَنَ مَحَسَنَ : مَبَه مَعَفِ : مِكَعَفَ : مَاعَه .
بَفَ كَعَ مِكْلِحَهَ : حَيَه بَعَفَ مَاعَفَاعَه : يَنَ كَبَدَ كَ
7 مِيَعَبَ يَدَ حَه يَكَنَ . * بَعَفِ كَه حَعَحَنَ : كَ عَفَعَنَ بَه
كَ مَبَه حَجَعَفَ بَبَ عَبَنَ ؛ حَيَحَعَ بَوَحَه حَيَه حَنَكَمَنَ . *
8 حَ بَعَد مِ مِكْلِحَهَ مَا مِيَكَنَ : بَعَبَكَبَه حِيَكَ . * مَحَكَ
9 هَاب كَعَكَفَهَ مَيَفَ كَبَعَد : بَعَيَعَ بَيَه : بَعَد مِ حَه يَحَكَنَ
10 كَ بَحَبَ كَه . * بَفَ كَه مِكْلِحَهَ : عَمَ كَ مَعَيَكَ بَيَه :
11 كَ بَجَد بَيَه حِيَكَبَ يَدَ حَيَحَبَ مَحَكَبَ يَدَ حَيَوَعَبَ ؛* بَفَ
كَه بَعَد : كَبَه مَعَ مَكَ حَكَ مَكَنَمَنَ نَ كَ بَد : يَكَه كَ بَعَبَ
مَعَ سَحَبَ مَ كَيَكَ . مَيَكَ مَنَ مَه مَ حَيَحَعَبَ كَ بَجَ مَعَ كَ مَ كَيَكَ .

Digitized by Google

12 ... ...

24 זהב טהור ועשית אתה ואת כליו׃ ועשית מסגרת לשלחן זר
זהב סביב׃ ועשית לו מעזה טפח סביב ועשית זר־זהב לזרו
25 סביב׃ ועשית לו משבצת ארבע טבעת ונתת את־הטבעת על
26 ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת יהיו
27 הטבעת בתים לבדים לשלחן׃ ועשית את־הבדים עצי שטים
28 וצפית אתם זהב ונשא בהם את־השלחן׃ ועשית את־קעריתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לנסך זהב סגור
29 תעשה אתם׃ ועשית על־שלחן לחם פנים לפני תמיד׃
30 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה
31 גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ושש קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
32 מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן
33 לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ ובמנרה ארבעה גביעים
34 משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
35 לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית את־נרתיה שבעה
36 והעלה את־נרתיה והאיר על־עבר פניה׃ ומלקחיה ומחתתיה

Digitized by Google

37 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا

38 قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ

39 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

40 وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

41 ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ

42 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

سورة ۶ .

1 كٓهيعٓصٓ

2 ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

3 قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

4 وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا

5 يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ

Digitized by Google

6 ۶ۥۢۡۢ ۶ۥۢۡۢ ۶ۥۢۡۢ

19 ... ...

ולמשפחותיהם ולבתיהם ולכל הנפש הטפים ולנשים הנמצאים
בעיר כאשר צוה משה את יהושע׃

מפטיר : לה .

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן
2 נון משרת משה לאמר׃ משה עבדי מת ועתה קום עבור
את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי
3 נתן להם לבני ישראל׃ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה׃ מן המדבר והלבנון
הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים
4 הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם׃ לא יתיצב איש לפניך
כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא
5 ארפך ולא אעזבך׃ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם
הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם׃ רק
6 חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה
עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל
7 אשר תלך׃ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו
יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז
8 תצליח את דרכך וכי אז תשכיל׃ הלא צויתיך חזק
ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל
9 אשר תלך׃ ויצו יהושע את שטרי העם לאמר׃ עברו
בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי

10 خج هبط بحكسم مكسفا .* ميفذ كحف بعمد حفف بم هاه : ابغذ
11 بتغ بحكسم كصيحذا .* فبغذ يعمحف حفذ مبجذا كصيحذا
كزفذ : خج مكذ ممتع فبذ : هذ مبعمع فبذكذ : فجذا حكم
12 بعمذا كذ يبخفيح صيحذا .* ما ميفذ كحف بعمد : هه
يعذه . زهد خم بم هكصيتح كذ مبعمف فبذا مهكمعمع فبفيه :
13 فبفيه . مبذ خم بعمد : ميذه خم .* مه حفف مهه مكفيح
14 مبمتح كسفا مبعمتح : فبفيه . فبذا فجكه فجتح يحسم بعمد كهكمعمتح :
خج بهد بم خبه مبتحا .
15 خج خم يعذفبه : ابغذ بعمد كيمحف حفذ : يمحف خذ مفذ :
كسه بزه كب بفبذ بم هكم . ابغذ كم : بم هف : بزه مجذ بزه
16 وكسه زذ كم . ابغذ كم بعمد : فكب كب يتقف .* ابغذ كم هاب
جفكتم فجتح : يمحف خذ مفذ : كسه بزه كب : ابغذ كم : بم
هف : بزه مجذ بزه وكسه زذ كم . ابغذ كم بعمد : فكب كب
17 يحفتح .* ابغذ كم هاب فجكه فجتح : يمحف خذ مفذ : كسه
بزه كب : مجفيه كم كحفذ فيغذ كم فجكه فجتح وكسه بزه
كب : ميغذ كم : هفف حل مبتهه بزه مكسه بزه : بزه مجذ بزه
18 وكسه زذ كم . ابغذ كم بعمد : فكب كب مفتتم .* بعم بعم
ابغذ زذ كم : وجح بحكه هكبه : بزه كنفتح بغذ هكبه مبتح هكسفح
هكبه كبحذ جبجذ بزه . هذ خم فهيجه : فبغذ بعمد بحتح : فبغذ
19 بهفذ كم مبتح : مفهكم كبحذ وكذ بجذ بزه .* هكم خم بغذ :
فسهذ حبسذ هفذ بحمح فجمح كزكذ . هجم بغذ هكم : بغذ

Digitized by Google

20 ۲۲۲۲۲۲ ۲۲۲۲۲۲ ۲۲۲۲۲۲

ויחי אביך עוד חי ואחיך מת ויגד ליעקב ויאמר הנה אחיך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ג ויאמר אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ד ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ה ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ו ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ז ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם: ח ויראו בני ישראל את יוסף ויאמר מי אלה: ט ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: י ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: יא ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: יב ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: יג ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: יד וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: טו ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: טז המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: יז וירא יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: יח ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: יט וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: כ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: כא ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: כב ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

Digitized by Google

ואת הארץ׃ ומבול׃ ומחשך׃ ותהום׃ ורוח׃ ושמים׃ ואת השמים׃
ויברא׃ ובהו׃ וריק׃ ויהי׃ ויאמר׃ ויקרא׃ ויעש׃ ויבדל׃ ויהי׃
ויהי׃ ויהי׃ ויהי׃ ויהי׃ ויהי׃ ויהי׃ ויהי׃ ויהי׃ ויהי

ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד׃ 26 מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃

ספר : ל .

1 ועשית מזבח מקטר עצי שטים תעשה אתו׃ 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמתים קמתו ממנו קרנתיו׃ 3 וצפית אתו זהב טהור את גגו וקירתיו סביב ולקרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו בתים לבדים לשאת בהם אתו׃ 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃ 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃ 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה׃ 8 ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ 9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃

11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ 14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃

Digitized by Google

12 ۽ جڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن ڏي ڪجهه ڏيڻ لاءِ ڪوشش ڪري ته ان کي
13 ڏيڻ ۾ جلدي ڪر* ڇو جو ڪير خبر آهي ته ان کي ڪهڙي
مصيبت پيش اچي.

14 ۽ جڏهن تون ڪنهن جاءِ تي سڃڙهه ڪرين ته اتي ڪجهه
وقت ويهي رهه* پوءِ اتان اٿي وڃ ۽ ڪنهن ٻئي جاءِ تي
15 وڃي ويهه* ڪير خبر آهي ته تون ڪنهن ڏي وڃين ۽ هو
16 تو کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ چوي* يڪ ڪير خبر آهي ته تون
17 ڪنهن ڏي وڃين ۽ هو تو کي ڪجهه نه ڏين* ۽ جڏهن
تون ڪنهن ڏي وڃين ته هن کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ چئو*
18 ڪير خبر آهي ته هو ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي* ڪير
خبر آهي ته هو تو کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي*
19 ڪير خبر آهي ته هو تو کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي*
20 ڪير خبر آهي ته هو تو کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي*
21 22 جڏهن تون مسجد ۾ ويندين ته هن کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ چئو*
جنت بهشت ڪهڙي ڪهڙي ڪير خبر آهي ته تون جڏهن ان کي
ڪجهه ڏيڻ لاءِ چوندين ته هو تو کي ڪجهه نه ڏين ۽
23 ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي* ڪير خبر آهي ته تون
جڏهن ان کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ چوندين ته هو تو کي
24 ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي* ڪير خبر آهي ته تون
25 جڏهن ان کي ڪجهه ڏيڻ لاءِ چوندين ته هو تو کي
ڪجهه ڏيڻ لاءِ راضي ٿي وڃي*

Digitized by Google

26 כאשר הלדה רחל את יעקב ויאמר לבן אל יעקב לא כן
עשה במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ * 27 מלא שבע
זאת והנתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד
שבע שנים אחרות׃ * 28 ויעש יעקב כן וימלא שבעה זאת
ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ 29 ויתן לבן לרחל בתו את
בלהה שפחתו לו לאמה׃ * 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ * 31 וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ * 32 ותהר לאה
ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי׃ * 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ *
34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ * 35 ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קרא שמו יהודה ותעמד
מלדת׃ * ל א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃
2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן׃ 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על
ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ 4 ותתן לו את בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃
6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן
קראה שמו דן׃ 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני
ליעקב׃ 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם
יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה את יעקב לאשה׃ 10 ותלד
זלפה שפחת לאה בן ליעקב׃ 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את
שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ 13 ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר׃ 14 וילך
ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃
15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי
בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃
16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה
ההוא׃ 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן
חמישי׃ 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה ותלד בן
ששי ליעקב׃ 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו
זבולן׃ 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃ 22 ויזכר
אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃
23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ 24 ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ 25 ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי
ולארצי׃ 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר אליו
לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך׃
28 נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ 30 כי מעט אשר היה
לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אני לביתי׃ 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃
32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל
שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי׃ 33 ועניתה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני
נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃ 34 ויאמר לבן
הן לו יהי כדברך׃ 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים
והטלאים את כל השרת טלוא וכל שה חברת לבן ויתן ביד
בניו׃ 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה
את צאן לבן הנשארת׃ 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז
וערמון ויפצל בהן פצלות לבן המקלות אשר על הפצלים׃
38 אשר פצל במקלות בשתות המים אשר יבאן הצאן לשתות
נגדן ויחמן בבאן לשתות׃ 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן
הצאן עקדים נקדים וטלואים׃ 40 והכבשים הפריד יעקב

ויאמר יהוה אלי עוד ראה את : אשר הם עשים מראשים גדולים ממני : ויחזקאלם
40 ויבא ויהי הנה : ויאמר אלי בן אדם העמד עיניך השמה ושמע באזניך בכל : הדבר
41 אשר אני מדבר אתך כל הדברים . * בן אדם שים לבך היטב ועיניך ראה : ואזניך
42 שמע בכל אשר אני מדבר אתך על כל חקות בית יהוה וכל תורתיו . ושמת לבך
בבוא היציאות השערים אל מקדש מבית לחוץ ושמת לבך אל כל מוצאי : קדש
43 אשר יעשו בית ישראל . * ומדת השער הקדים חמש אמות קנה אמה : ורחב
44 הבנין עשר אמות ורחב הפתח חמש אמות מכתף השער מזה : ומכתף השער
45 מזה . ויאמר אלי הלשכה אשר פניה דרך הנגב לכהני : משמרת הבית
46 ולכהני משמרת המזבח הם בני צדוק הקרבים מבני לוי אל : יהוה לשרתו .
ומדד את החצר מאה אמות ארך ומאה אמות רחב רבוע : והמזבח לפני
47 הבית . * ויבא אתי אל אולם הבית וימד את אלם חמש : אמות רחב מזה
וחמש אמות רחב מזה רחב הכתף שלש אמות מזה ושלש : אמות מזה .

פרק : ל .

1 ויבא אתי אל השער הזה דרך החיצון הפנה קדים והוא סגור : ויאמר יהוה
2 אלי השער הזה יהיה סגור לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה : אלהי ישראל
בא בו והיה סגור לנשיא הנשיא הוא ישב בו לאכל לחם לפני : יהוה דרך
אולם השער יבא ודרכו יצא . ויאמר אלי בן אדם שים לבך : והבט בעיניך
ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אליך לכל חקות בית : יהוה וכל תורתיו
ושמת לבך אל מבוא הבית בכל מוצאי מקדש . ואמרת אל : המרי את בית
ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית : ישראל .

Digitized by Google

4 פקדת פקודיך לשמר מאד׃ * אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
5 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ * אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃
6 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃ * במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
7 בכל לבבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃ * בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
8 ברוך אתה יי למדני חקיך׃ * בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
9 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃ * בפקודיך אשיחה ואביטה אל ארחתיך׃
10 בחקיך אתעדנה לא אשכח דברך׃ * גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
11 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ * גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
12 גרסה נפשי לתאבה משפטיך בכל עת׃ * גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
13 גלה מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ * גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
14 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ * דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
15 דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃ * דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
16 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ * דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃

Digitized by Google

זעפה : ואם נבל אין בה כי יבוא אשה אליו ושכבה עמו והיתה לו לאשה
ולא יחזיק בה ולא כל יבוא אשה אליו ושכבה עמו והיתה לו לאשה
17 ולא יחזיק בה. * והיה אם אמר יאמר הנער הזה לא מצאתי בתולים
לבתך ואלה בתולים לבתי. * ופרשו את השמלה לפני זקני העיר
18 ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו. * ועניש אתו מאה
כסף ונתן אתם לאבי הנער כי הוציא שם רע על בתולה מישראל
19 ולה תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו. * ואם אמת היה
הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה. והוציאו את הנערה אל פתח
20 בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה
21 בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך. * אם על פתח
הבית הנערה ואנשי עירה סקלום באבנים ומתה כי עשתה נבלה
בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך. * אם ימצא איש
22 שוכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השוכב עם
23 האשה והאשה ובערת הרע מישראל. * כי יהיה נער בתולה מאורש
ומצאו איש בעיר ושכב עמה. והוצאתם את שניהם אל שער העיר
24 ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעק
בעיר והאשה על דבר אשר ענתה את רעהו ובערת הרע מקרבך.
25 ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורשה ויחזק בה ושכב
עמה והמת האיש השוכב עמה לבדו. ולנערה לא תעשה דבר אין
26 לנערה חטאת מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן
הדבר הזה. כי בשדה מצאה הצעק הנערה המאורשה ואין מושיע
לה.

פרשה : פ.

1 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו. * לא יבא פצוע
2 דכא או כרות שפכה לא יבא קהל יי. * לא יבא ממזר בקהל יי
3 גם דורו לא יבא לו בקהל יי. * לא יבא עמוני ומואבי בקהל יי

ולא תהיה עקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: ואתה
4 תאמר אלי הטב אטיב עמך וגו׳. ואמר אליו ויאמר
אלהים אל יעקב קום עלה בית אל וגו׳.
5 ויאמר יעקב אל אנשי ביתו והמצוים עמו: ויאמר
6 אליהם ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען: ויבן שם
7 מזבח: ויקרא למקום אל בית אל: ויקבר דבורה
8 מניקת רבקה: ויראה אלהים אל יעקב עוד בבואו
מפדן ארם: ויברך אותו: ויאמר אליו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה
9 שמך: ויקרא את שמו ישראל: ויאמר אליו אלהים
10 אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך:
ומלכים מחלציך יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם
ליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ:
11 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב
יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו אלהים מצבת
12 אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב
את שם המקום אשר דבר אלהים שם בית אל:
13 ויסעו מבית אל עוד כברת הארץ לבא אפרתה
ותלד רחל ותקש בלדתה: ויהי בהקשותה ותאמר
לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת
14 נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו
15 בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית
16 לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת

Digitized by Google

ויאמר יעקב אל רחל כי אביך רמני ויחלף את משכרתי עשרת
17 מקלות ויהי כל צאן יעקד ברחלים נקדים וטלואים ועקדים.* ויקח
יעקב מקל לבנה לח ויפצל בו פצלות לבן מחשף על הלבן אשר
18 על המקלות.* ויצג את המקלות אשר פצל נגד הצאן בשקתות
19 המים אשר תבאן הצאן לשתות נגד פניהן ויחמן לבוא לשתות.*
20 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים עקדים נקדים
21 וטלואים.* ויעקב הפריד הכבשים ויתן פני הצאן אל עקד וכל
שחור בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן.
22 והיה בכל יחמו הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני
הצאן ויחמו המקשרות.* ובהעטף הצאן לא יתן ושם העקדים
23 לפני לבן ולפני צאנו ויתפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות
24 ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים.* וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את
25 כל הכבוד הזה.* ויאר יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
26 שלשום.* ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואל
27 מולדתך ואהיה עמך.* וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאתיו השדה
28 אל צאנו.* ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי
29 כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי.* ואתן יודעות כי בכל

30 כשבאתי אליך ומקנך היה עמדי: * כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אני לביתי:
31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה
לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי: ועניתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא
על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים
גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: * וסר ביום ההוא
את התישים העקדים והטלאים כל אשר לבן בו וכל שה נקד וטלוא
וכל עזה נקדה וטלאה כל אשר לבן בו וכל ידע לו וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנשארת: ויקח לו
יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשף על
המקלות אשר בפצלו: והעמיד את המקלות אשר פצל בשתתות
המים בשקתות להיות נכח הצאן בבאן לשתות ויחמן לבאן לשתות:
ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים:
והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
וישת לו עדרים לבדם ולא שתם על צאן לבן: והיה בכל יחם
הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
להיחם במקלות: ובהעטף הצאן ושם לא יתן ותהי העטופות ללבן
והמקשרות ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

פרשת ויצא: ל.

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
2 ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: וירא יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל

3 בְּאֶרֶץ׃* וַיַּעַל כָּל יֶתֶר: וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ
וְכָל יֶתֶר: וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* וַיַּעַל כָּל
4 יֶתֶר: וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
5 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
6 7 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
8 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
9 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
10 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
11 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
12 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
13 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
14 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן
15 וַיִּגְעַר: וַיִּגְעַר כָּל יֶתֶר בְּאֶרֶץ׃* כִּי עַל כֵּן עַל כֵּן

Digitized by Google

16 ڠكصص ٠* ثمه صَه مص ڤِڭتة ڭصڤصة : مه صتڤتة
ثستدنتة ڤسڤيڭت ٠ڤيڤيڭت : ڤج صَه مصم صڤتة ڤسڭم منڭم
ڤصتة ڤصَه صَه ڤمتة ڤتتڤتة : صصڤسڭصص صَه صڭصص ٠

17 صڤصصص ٠ڤسصص ڤصڭصص : صڭصص ڤصتة ڤت ڤتتة : صڤسڭم
18 صَه مه صڭڤتة ڤڤتڤصتة ٠* صڤصصه ثتڤتة ڭڭ ڭڭستڭ صڤسڤه
19 ڤصڭم ڤصتة ڤڭڭتة صڭڭتة ٠* ڤصڭم ڭڭڭتة صڭڭتة ڤصتة ڤسم
20 ڤڤڭتة ڤڤسڤ ڤصتة : صڤيه يصڤ : صڤصة ڤصص ٠* ڤڭه صصصه
21 ڤڤصڭتة : صڤڭڭه ڭڤصتة ڭصص ڭڭتة صڭم ڤتة ڤسڤ ٠* صڤڤصصه ڤڭڤ
ڤتڤتة : صڤڭه ڭڤصڭتة صڤڭڭص ٠ صَه ڤتتة ڤم صڤڭم ڤڤسصص :
صڤه ڭسڤڤصصڤص صڭصڤتڤتة ڤسڤڭڤ : صڤڤه ڭسڤ ڤصتة ڤسڤصة
22 يصڤ ڭڭسڤ ٠* صڤج ڤڤڭه ڭسڭم ڤڤڤڤڤه صڤصص : ڭ يڤصسه
23 يصڤ ڤسڤ ڤصتة : ڤصڤصم : ڤڤصڤ ٠ڤڤڤه ڤڤڤه ٠* ڤڤصڤم : يڤصم ڤسڤ ڤصتة
ڤڤسڤ ٠صڤڭڤسه : ڤڤه ڭڤڤصتة ڤصصص ڭڭ ڤڤتتة : ڤڤڤسم ڤڤڤه
24 ڭ يڤصم ڤڤم ٠* صڤج ڤڤصڤه صڭم ڤتڭ ڤڤت ڤتتة ڤڤصصتة
ڤڤصڭتة : ڤڤسڤم ٠صڤڤصڤصص صَه ڤسڤصڤصص صَه ڤڤتة ڤَه صتة :*
25 ڤڤڭ ثت ڤڤصڤ يصڤ : ڤڤصڤص ڭڤتتة ڤسڤڤصڤص ڤسڤ ڤصتة : ڤه
26 صصص ڤڤسڤصڭتة صڤڭڤم ڭصتة ٠* ڤصڤم ڭڭڤه ڤڤصصتة ڭڤ ڤستة
ڤڤصڤص يصڤ : ڭ ڤسڤڤصتة : ڤسڭم صَه ڭڤ ڤڭصتة يڤڭڤصڤ يصڤ
27 ڤڤتة ٠* صڤج ڤسڤه يصڤ : ڤصصه يصڤ ڤڤڤ ڤڭه ڤستة : ڤڤيڤ
28 صَه ڭت ڤڤتة ڤصڤتة :* ڭ صَه ڤڤڤتة ڤصڤ ڤڤج صَه ڤڤص :
ڤڭص ڭ ڤڭڤص ڤسڤتة ڤتة : ڤتڤص ڤم ڤة صڭڤصڤتة ڤڤڤڤڤ

Digitized by Google

ויחי ישראל בארץ מצרים ויפצו בה וישרצו וירבו מאד׃ 28 ויחיו
ימי יעקב שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיי שבע שנים
ושבעים שנה ומאת שנה׃ 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא
לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך
תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני נא במצרים׃
30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך׃ 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
ישראל על ראש המטה׃ ס ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
יוסף אל אביו הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה
ואת אפרים׃ 32 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ 33 ויאמר יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ 34 ויאמר אלי הנני
מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם׃ 35 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו
לי׃ 36 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם׃ 37 ואני בבאי מפדן עלתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך עוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
היא בית לחם׃ 38 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃
39 ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר
קחם נא אלי ואברכם׃ 40 ועיני ישראל כבדו משיב זקנה לא
יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ 41 ויאמר
ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים

Digitized by Google

40 גדרת כל מבצריו שם מבצריו: בזו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 41 רוממת ימין צריו שמחת כל אויביו: 42 אף תשיב צורו ולא הקמתו לארץ: 43 הקצרת ימי עדו העטית עליו בושת סלה:

פרק פ"ט.

1 משכיל לאיתן האזרחי: חסדי יי עולמים אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי: 2 כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם: 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדור ודור כסאך סלה: 5 והודו שמים פלאיך אף אמונתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: 7 אל נערץ מאד בסוד קדשים ונורא על כל סביביו: 8 יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יי וצדקתך סביב לך: 9 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם: 10 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם: 12 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: 13 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 15 אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון: 16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: 18 כי ליי מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 21 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו: 22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה אתו: 23 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: 24 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 27 אף אני בכור אתננהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: 31 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 33 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי: 34 לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אשנה: 35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: 39 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 40 פרצת כל גדריו שמת מבצריו מחתה: 41 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 42 רוממת ימין צריו שמחת כל אויביו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה:

Digitized by Google

8 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה׃ יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
9 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃
רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
10 הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי
11 מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
12 עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃ בְּצֵאת
13 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ
14 יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
15 רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃

פרק ע.

1 מִלְּפָנֵי אָדוֹן חוּלִי אֶרֶץ מִלְּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר
2 אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ
תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא
3 אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף

299 ؛ ؛ ؛

18 هجب ڤهڤ بڤهڤ ڤهڤ ڤهڤ

٥٥٥٥

44 يعبأ بربك لكل عبء ثقيل. ۞ ألم تر أن الله يسوق سحابا ثم يؤلف
بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق يخرج من خلاله وينزل من السماء
من جبال فيها من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء
يكاد سنا برقه يذهب بالأبصار. يقلب الله الليل والنهار إن في ذلك
لعبرة لأولي الأبصار. والله خلق كل دابة من ماء فمنها من يمشي
على بطنه ومنها من يمشي على رجلين ومنها من يمشي على أربع
يخلق الله ما يشاء إن الله على كل شيء قدير. ۞ لقد أنزلنا آيات
مبينات والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم. ويقولون آمنا بالله
وبالرسول وأطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما أولئك
بالمؤمنين. ۞ وإذا دعوا إلى الله ورسوله ليحكم بينهم إذا فريق
منهم معرضون. وإن يكن لهم الحق يأتوا إليه مذعنين. أفي قلوبهم
مرض أم ارتابوا أم يخافون أن يحيف الله عليهم ورسوله بل أولئك
هم الظالمون. ۞ إنما كان قول المؤمنين إذا دعوا إلى الله ورسوله
ليحكم بينهم أن يقولوا سمعنا وأطعنا وأولئك هم المفلحون. ومن
يطع الله ورسوله ويخش الله ويتقه فأولئك هم الفائزون. وأقسموا
بالله جهد أيمانهم لئن أمرتهم ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة
إن الله خبير بما تعملون. قل أطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن
تولوا فإنما عليه ما حمل وعليكم ما حملتم وإن تطيعوه تهتدوا وما
على الرسول إلا البلاغ المبين. وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا
الصالحات ليستخلفنهم في الأرض كما استخلف الذين من قبلهم
وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم
أمنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فأولئك هم
الفاسقون. وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة وأطيعوا الرسول لعلكم
ترحمون. لا تحسبن الذين كفروا معجزين في الأرض ومأواهم النار
ولبئس المصير. يا أيها الذين آمنوا ليستأذنكم الذين ملكت

58 ٱلْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْهِ. ٱلْمُتَكَبِّرُونَ ٱضْطَهَدُونِي بِٱلْبَاطِلِ. وَأَنَا كَلِمَتُكَ ٱحْفَظُ
59 أَنَا ذَلِيلٌ جِدًّا. أَحْيِنِي يَا رَبُّ كَقَوْلِكَ. ٱعْتَرِفُ لَكَ بِطُرُقِي فَٱسْتَجَبْتَ لِي.
60 عَلِّمْنِي فَرَائِضَكَ. طَرِيقُ أَمَانَاتِكَ فَهَّمْنِي فَأَتَأَمَّلَ فِي عَجَائِبِكَ.

ـس ـه ـلاكلم

1 نَفْسِي ذَابَتْ مِنَ ٱلْحُزْنِ. أَقِمْنِي كَقَوْلِكَ. طُرُقِي أَخْبَرْتُكَ فَٱسْتَجَبْتَ لِي.
2 عَلِّمْنِي فَرَائِضَكَ. طَرِيقُ وَصَايَاكَ فَهَّمْنِي فَأَتَأَمَّلَ فِي عَجَائِبِكَ.
3 نَفْسِي ذَابَتْ مِنَ ٱلْحُزْنِ. أَقِمْنِي كَقَوْلِكَ. طُرُقِي أَخْبَرْتُكَ فَٱسْتَجَبْتَ لِي.
4 عَلِّمْنِي فَرَائِضَكَ. طَرِيقُ وَصَايَاكَ فَهَّمْنِي فَأَتَأَمَّلَ فِي عَجَائِبِكَ.
5 بِكَآبَةٍ. أَقِمْنِي كَقَوْلِكَ. طُرُقِي أَخْبَرْتُكَ فَٱسْتَجَبْتَ لِي.
6 عَلِّمْنِي فَرَائِضَكَ. طَرِيقُ وَصَايَاكَ فَهَّمْنِي فَأَتَأَمَّلَ فِي عَجَائِبِكَ.
7 أَحْفَظُ شَرِيعَتَكَ. أَقِمْنِي كَقَوْلِكَ. طُرُقِي أَخْبَرْتُكَ فَٱسْتَجَبْتَ لِي.

8 ڤمشيخا يحنهه .* منجمنا ڤخنا ٱهڤ حس صهڤ صجيخا .* نبج
9 ٱهڤ حس ڤى ٱهڤ ڤى ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ كخصا ڤخصخا :
ڤحصبخا ڤجا هڤخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ كخصا ڤخصخا :
10 جح ٱهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤجا ڤخا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ
كخصا ڤخصخا ڤجا هڤخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه :
11 ڤنكخا .* صهڤ ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ كخصا ڤخصخا :
12 ڤحصبخا ڤجا هڤخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* جح ڤى ٱهڤ
ڤصهصه كخصا ڤخصخا ڤجا هڤخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه
13 ڤنكخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* ٱهڤ ڤجتخا صهڤ .
ڤصهصه كخصا ڤخصخا ڤجا هڤخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه
14 ڤنكخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ
ڤصهصه كخصا ڤخصخا ڤجا هڤخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه
15 ڤنكخا : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ
16 ڤحصبا ڤصهصه .* ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .
17 ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ
18 ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* ڤجشغصه صهڤ
ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه :
19 ڤحصبا :* ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ
20 ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه .* ڤجشغصه صهڤ
ڤحصبا ڤصهصه : ڤجشغصه صهڤ ڤحيا ٱهڤ ڤحصبا ڤصهصه :
21 ڤنكخا حصبا ڤحصخا ڤجشغصه .* ڤى ڤى صهڤ ڤكخا ڤهڤ

Digitized by Google

... ...

خَبْ ٱَنْ مِنْهِ : بَكْ مِنْهِ ٱمْدْهِ ٱهْ مِنْهْ : بَكْ بْوِيهِ : ٱهْ بَكْ
35 ٱَنْ نَسِهْ :* ٱهْجِ هْكَهْصَهْ هْجِ هْمْدِ : مِنْهْ مِنْهِ هْمْ
36 ٱهْ حَبْهْ : مِنْهْصَهْ كَهْ بَكْ هْهْ هْحَمْدِ .* مِنْهْ ٱهْمِنْهْ نَوْكَمِ
مِنْهْصَهْ : هْهْنِهْ كَهْمِنْهْ سْهْ جِنْهْ هْهْ هْنْهْ : مِنْهْهْ مِنْهْصَهْ
37 هِ : ٱهْ هْنْهْ : هْنْهْ مَ هْكَبْهْ مِنْهْمِنْهْ :* (مِنْهْهْ هْكَهْصَهْ : ٱَ
. مِنْهْمِنْهْ نَهْ مْ حَكْهْ كَنْهْ بَكْهْ . هْمِنْهْ مِنْهْ : نَهْ مِنْهْمِنْهْ نَهْ :
38 هْحَمْدِ مِنْهْهْ هْكَبْهْ هْهْ نَهْ هْنْكَهْ مِنْهْ مَهْ ٱهْمِنْهْ) هْهْمِنْهْ
مِنْهْهْ هْهْهْهْ كَهْنْهْ : هْنْهْهْ هْكَهْصَهْ كَهْنْهْهْ هْ .* هْ
39 هْهْ هْكَهْهْ مْ هْنْهْ : هْمِنْهْ هْهْنْهْ مِنْهْهْ كَهْكَهْصَهْ : هْهْهْ
كَ مِنْهْهْ هْهْهْهْ هْ : يْكَ نَهْ مَهْ هْهْهْهْ هْ هْنْهْ .*
40 هْكَهْصَهْ مْ ٱهْهْهْ هْهْهْهْصَهْ : هْهْ هْهْ مِنْهْهْهْ مَهْ مَهْ هْهْهْهْ
هْهْهْنْهْ حَكْهْ هْهْنْهْ مِنْهْ كَهْهْهْ .

ڤدحصص : ٤ .

1 خَهْهْ مْ هْحَهْبْكَ مِكْ مَهْ كَهْهْنْهْ مِهْهْنْهْ مِنْهْكَنْ بَكْ
2 هْكَهْهْهْهْ هْهْهْ :* هْمِيكْ كَهْ يْكَهْهْنْهْ مْ ذَ خَهْنْهْ مِنْهْكَ
كَهْ كَهْهْهْهْهْ كَهْهْهْنْهْ : مِنْهْ هْهْ مِنْهْهْ هْهْهْ هْهْنْهْ : هْهْنْهْ
3 كْهْنْهْ ٱهْ يْنْهْ : هْهْهْ هْنْهْ كَهْهْهْكَهْ .* مِنْهْ نَهْ مَهْ هْهْهْ
هْهْهْنْهْ كَهْهْهْهْهْ : مْ هْهْهْ مِكْهْ نَهْكْهْ مَهْ حَكْهْهْ
4 هْهْهْ مْ هْهْهْ :* مِنْهْكَ بَكْ نَهْكْهْ : هْهْهْهْ هْكَهْ هْنْهْهْ مَهْ
كَهْ : خَهْهْ : خَهْهْ : هْنْهْ كَهْهْ نَهْهْ كَ : هْهْ مَهْ هْ كَهْ كَهْهْهْهْهْ

Digitized by Google

5 כלכלתם. * כחי
אם תבינו : אמרי
פי : ובינו
6 לבות אתם שמו
אזנכם. * כי
עמד בעדת
אלהים : בקרב
אלהים ישפוט. *
7 עד מתי תשפטו
עולה ופני
רשעים תשאו
סלה : שפטו
דל ויתום
עני ורש
8 צדיקו. * פלטו
דל ואביון
מיד רשעים
הצילו : לא ידעו
ולא יבינו
בחשכה יתהלכו
9 ימוטו כל
מוסדי ארץ. *
אני אמרתי
אלהים אתם
10 ובני עליון
כלכם. אכן
כאדם תמותון
וכאחד
11 השרים תפולו.
קומה
אלהים שפטה
הארץ : כי אתה
תנחל בכל
12 הגוים. * אלהי
אל תחרש
אל תחשה
ואל תשקט
13 אל : כי הנה
אויביך יהמיון
וישנאיך נשאו
14 ראש. * על
עמך יערימו
סוד ויתיעצו
על צפוניך :
15 אמרו לכו
ונכחידם
מגוי ולא יזכר
שם ישראל
16 עוד. * כי
נועצו לב יחדו
עלי ברית
17 יכרותו. * אהלי
אדום וישמעאלים
מואב והגרים :
18 גבל ועמון
ועמלק פלשת
עם יושבי
צור : גם אשור
נלוה עמם

18 ויאמר לה הלוא אמרה אבי שאלו באבל ובאמן. ויאמרו כן ידברו בא׳ ובאמן׃ 19 אני שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל. למה תבלע נחלת יי׃ 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית׃ 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו יד במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלך מעל העיר. ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך על החומה׃ 22 ותבא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב. ויתקע בשופר ויתפרדו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך׃ 23 ויואב על כל צבא ישראל ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי׃ 24 ואדורם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ 25 ושוא סופר וצדוק ועבתר כהנים׃ 26 וגם עירא היאיתי היה לדוד משנה׃

ג׳ 1 ויהי רעב בימי דוד שנים שלש שנה אחר שנה וישאל דוד את פני יי׃ ויאמר יי על שאול ועל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים׃ 2 ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם משארית האמרי וישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכותם בקנאתו לבני ישראל ויהודה׃ 3 ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ובאמן׃ 4 ויאמרו לו הגבעונים לא יהיה לנו כסף ומזהב עם שאול ועם ביתו ולא יהיה לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם׃ 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו נדמה לו ונתמה בנו מהתיצב בכל גבול ישראל׃ 6 יתנו לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגם ליי׃ בגבעון הר יי ויאמר המלך אתן׃ 7 וחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול בשבעת יי׃ אשר ביניהם ובין מפיבשת בן יהונתן בן שאול׃ 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחולתי׃ 9 ויתנם ביד הגבעונים ויהוקעום בהר לפני יי ויפלו שבעתם יחדו והמה הומתו בימי קציר בראשנים בתחלת קציר שערים׃ 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה׃ 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול׃ 12 וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחוב בית שן אשר תקעו שם פלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע׃ 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים׃ 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן׃ 15 ויוספו עוד פלשתים לעשות מלחמה בישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו בפלשתים ויעף דוד׃ 16 וישבי בנב מבני הרפה משקל חניתו שלש מאות נחשת משקל ונחשת חדשה חגר ויאמר כי יכה לדוד׃ 17 ויעזרהו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו במלחמה ולא תכבה את נר ישראל׃ 18 ויהי עוד המלחמה בגב עם פלשתים אז הכה סבכי החושתי את סף מבני הרפה׃ 19 ויהי עוד המלחמה בגב עם פלשתים ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי עץ חניתו כמנור ארגים׃ 20 ויהי עוד המלחמה בגת ויהי איש מדון ויעמר ויהי לו ששה ועשרים אצבעות מספר ששה ועשרים ואף הוא ילד להרפה׃ 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד׃ 22 אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו׃

ד׳ 1 וידבר דוד ליי את דברי השירה הזאת ביום הציל יי אתו מכף כל אויביו ומיד שאול׃ ויאמר 2 יי סלעי ומצודתי ומפלטי לי׃ 3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃ 4 מהלל אקרא יי ומאויבי אושע׃ 5 כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני׃ 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ 7 בצר לי אקרא יי ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ 8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ 11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃ 12 וישת חשך סביבותיו סכת חשרת מים עבי שחקים׃ 13 מנגה נגדו בערו ממנו גחלי אש׃ 14 יי מן השמים ועליון יתן קולו׃ 15 וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם׃ 16 ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל מגערת יי מנשמת רוח אפיו׃ 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ 18 יצילני מאויבי עז משנאי כי אמצו ממני׃ 19 יקדמוני ביום אידי ויהי יי למשען לי׃ 20 ויוצאני למרחב יחלצני כי חפץ בי׃ 21 יגמלני יי כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ 22 כי שמרתי דרכי יי ולא רשעתי מאלהי׃ 23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃ 24 ואהי תמים לו ואשתמר מעוני׃ 25 וישב יי לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ 27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל׃ 29 כי אתה נירי יי ויי יגיה חשכי׃ 30 כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור׃ 31 האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ 32 כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו׃ 33 האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי׃ 34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני׃ 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ 38 ארדפה אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם׃ 39 ואכלתם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי׃ 40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ 42 ישועו ואין מושיע אל יי ולא ענם׃ 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם אפשטם׃ 44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני׃ 45 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃ 46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ 47 חי יי וברוך צורי ורום אלהי צור ישעי׃ 48 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ 49 ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 50 על כן אודך יי בגוים ולשמך אזמרה׃ 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם׃

כ״ג 1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ 2 רוח יי דבר בי ומלתו על לשוני׃ 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל משל באדם צדיק משל ביראת אלהים׃ 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מזרח׃ 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׃ 6 ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו׃ 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית וכאש באש שרפו ישבת׃ 8 אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמוני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות חללים בפעם אחת׃ 9 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי בשלשה הגבורים את דוד בחרפם את פלשתים ויאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יי תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃ 11 ואחריו שמה בן אגי הררי על שלשה בלחי הפלשתי ויתאספו פלשתים לחיה ושם חלקת השדה מלא עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ 12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יי תשועה גדולה׃ 13 וישלחו שלשים מן הראשים וירדו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה בגיא רפאים׃ 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם׃ 15 ויתאו ויאמר דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער׃ 16 ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויביאו אל דוד ולא אבה לשתות וינסכם ליי׃ 17 ויאמר חלילה לי יי העשותי את זאת הדם האנשים הולכי נפשותם ולא אבה לשתות את אלה עשו שלשת הגבורים׃ 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשה ויעש את חניתו על שלש מאות חלל ויהי שם בשלשה׃ 19 מן השלשה הנכבד הוא שר להם ועד השלשה הראשונים לא בא׃ 20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראלי מואב והוא ירד ויך את הארי בתוך הבור ביום השלג׃ 21 והוא הכה את איש מצרי איש מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ 22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם לו בין שלשת הגבורים׃ 23 מן השלשים נכבד ועד השלשה הראשונים לא בא ויעמידהו דוד על משמעתו׃ 24 עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃ 25 שמה הרודי אליקא הרודי׃ 26 חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי׃ 27 אביעזר הענתתי מבונה החושתי׃ 28 צלמון האחוחי מהרי הנטופתי׃ 29 חלב בן בענה הנטופתי איתי בן הבעי מגבעת בני בנימן׃ 30 בניה פרעתוני הדי מנחלי געש׃ 31 אבי עלבון הבתרתי עזמות הברומי׃ 32 אליחבא השעלבני בני יעשן יהונתן׃ 33 שמה הררי אחיאם בן שכר הררי׃ 34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלוני׃ 35 חצרו הכרמלי פערי הארבי׃ 36 יגאל בן נתן מצובה בני הגדי׃ 37 צלק העמוני נחרי הבארתי נושא כלי יואב בן צרויה׃ 38 עירא היתרי גרב היתרי׃ 39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה׃

כ״ד 1 ויסף אף יי לחרות באפו בישראל ויסת את דוד בם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה׃ 2 ויאמר המלך אל יואב שר הצבא אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם׃ 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יי אלהיך אל העם ככהם ועיני אדני המלך רואות ולמה יחפץ אדני המלך בדבר הזה׃ 4 ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את עם ישראל׃ 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין העיר אשר בתוך הנחל גד ואל יעזר׃ 6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב לצידון׃ 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע׃ 8 וישוטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה חדשים ועשרים יום׃ 9 ויתן יואב את מספר פקודי העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש׃ 10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספרו את העם ויאמר דוד אל יי חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יי העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד׃ 11 ויקם דוד בבקר והדבר יי היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר׃ 12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יי שלש אנכי נוטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה לך׃ 13 ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שני רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך והיום שלשת ימים דבר בארצך ועתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר׃ 14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יי כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה׃ 15 ויתן יי דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד ויפלו מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש׃ 16 ותשלח היד המלאך ירושלם לשחתה וינחם יי על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יי היה עם גרן הארונה היבוסי׃ 17 וידבר דוד אל יי בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי׃ 18 ויבא גד ביום ההוא אל דוד ויאמר לו עלה הקם ליי מזבח בגרן ארונה היבוסי׃ 19 ויעל דוד כדבר גד אשר צוה יי׃ 20 וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך על אפים ארצה׃ 21 ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליי ותעצר המגפה מעל העם׃ 22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר לעולה והמורגים לעצי הבקר ולקלון׃ 23 הכל נתן ארונה למלך ויאמר ארונה אל המלך יי אלהיך יהי לרצון׃ 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנה אקנה מאתך בכסף ולא אעלה ליי אלהי עולות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׃ 25 ויבן שם דוד מזבח ליי ויעל עולות ושלמים ויעתר יי לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל׃

Digitized by Google

30 ומפיהם נופל אש ואוכל אותם : ואם אין אלו ואלו נקהלים אליו ומת
מיתה יפה מהם .

31 וה' אמר אל משה ואל אהרן עד אנה ימאסו בי העם הזה ועד אנה לא
יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבו : אכנו בנגיף ואורישנו
ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו .

32 ויאמר משה אל ה' ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה
33 מקרבם : ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה ה' בקרב העם
הזה אשר עין בעין הנראה אתה ה' ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן
34 אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה : והמתה את העם הזה
כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר : מבלתי
35 יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם
במדבר .

36 ואנשים אשר שלח משה לרגל את הארץ ויבואו וילינו עליו את כל
37 העדה להוציא דבה על הארץ : וימותו האנשים מוציאי דבת הארץ
38 רעה במגפה לפני ה' : ויהושע בן נון וכלב בן יפונה חיו מן האנשים
39 ההם ההולכים לתור את הארץ . ויספר משה את הדברים האלה אל
כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד . וישכימו בבקר ויעלו אל ראש
40 ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר ה' כי חטאנו : ויאמר
משה למה זה אתם עברים את פי ה' והוא לא תצלח : אל תעלו כי
אין ה' בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם : כי העמלקי והכנעני שם

Digitized by Google

ישמחו עצמות דכית: ותדבר בעדנו ים ים. ושמח
41 בחרתי.* ויעיב כי ותבזנו ותכלמנו ותצא בצבאותינו:
42 תשיבנו אחור תרגיעם בעדנו ויבזזו לנו:* ותתנם
43 כצאן למאכלת ובגוים זרינו: תמכר עמך בלא
הון ולא רבית בהמונם:

פרקים: ס.

1 למנצח לבני קרח משכיל: אלהים באזנינו שמענו
2 אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם:*
3 אתה גוים בידך הורשת ותטעם רעת לאמים ותשלחם:
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו:*
5 כי אם ימינך וזרועך ואור פניך כי רצית בם:
6 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:* בך
7 צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו: כי לא בקשתי
8 אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
9 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום
ושמך לעד נודה סלה:

Digitized by Google

10 هَيْلَ يَصْحَفِ كَيْحَا ذِيكِيْلَ خَيْبَ عَخْتَ.* هُجِيْ: مِيْلَ
هَيْلَ يَصْحَفِ. هُجِ إِمِيْفِ هُجِ إِمِيْسِ كَ: بِفْلَ حَكْمَصِ هَيْلَ
11 يَصْحَفِ. مِيْلَ يَصْحَفِ هُجِ هَيْلَ: مِيْلَ هُجِ ذَهِبَ ذِيْذَحَبَ بَيْذَنَ: مِيْلَ
12 هَيْلَ كَيْحَا ذَيْلَ: مِيْلَ هُجِ هَيْلَ مِ يَصْحَفِ بَكَ ذَيْلَ.* مِيْبَ هَيْلَ
حَبَ حَكْمَصِ سَيْمَلَ ذِيْذَحَبَ كِيْكَبَ: مِيْسَيْلَ ذِيْذَحَبَ مِيْفَسْحَا ذِيَحْبَيْلَ.*
13 مِيْكَبَ يَيْلَ كَ وَيْبَلَ: يَصْحَفِ: مِيْبَ حَمِ مِيْجَمَلَ.* مِيَصْحَفِ
14 يَيْلَ: مِ مَمِ: ذِيَصْحَمِ كَ يَحْكَبَ حَكَ ذَمِيْبَتِ مِيْحَيْلَ.*
15 مِيْحَبَ حَيْفَيْتَ وَيْتَبَ يَكْبَ: يَكْمِ ذِيْكَمَا هَيْلَ كَمَاهَ: ذَبَ
16 كَ هَمِيْتَ.* هُجِ مِيْفَيْلَ ذِ هَيْلَ ذِ هُجِ هَكَبَ وَيْتَبَ: مِيَيْكَبَ كَ مَيْلَ
17 يَصْحَيْلَ.* مِيْحَ مِيْفَيْلَ يَصْحَفِ حَيْفَيْتَ مَيْلَ هَيْلَ: مِيْلَ
يَكْتَيْلَ هَيْفَ وَيَيْحَيْلَ هَيَ مِ مِيْفَيْكَمِ مَيْكَبَ بَكَ يَيْلَ
18 يَحْيَلَ ذِ يَصْحَفِ. مِيْبَ مِيْحَبَ بَكَ ذَيْلَ وَيْلَ:* مِيْحَبَ
هَيَ ذَمِ مِيْفَيْكَ: وَيْ يَصْحَفِ وَيَيْحَيْلَ حَيْفَ هَيْلَ يَيْلَ:*
19 مِيْحَ يَصْحَفِ مَيْلَ هَيْلَ حَيْمَيْلَ: يَيْلَ كَ مَيْلَ: هَا يَكْتَيْلَ هَكَبَ
20 يَيْلَ كَ.* مِيْبَ مِيْمَ مِيْكَ يَيْصَحَفِ: ذِ كَ مِيْفَيْكَبَ مَيْلَ:
21 مِيْكَبَ وَيْبَلَ هَ يَيْلَيْفَ يَيْفَ.* هَيْحَ مِيْ يَصْحَفِ كَمَ يَكْتَيْلَ
مَيْفَ مَيْبَيْلَ كَصَفِ: يَيْلَ هَ وَيْكَمِ يَيْكَفَ. يَيْحَ هَ يَكْتَيْلَ
22 وَيَيْكَيْلَ يَيْمَيْفَ:* يَصْحَ كَ: يَكْتَيْلَ مِ وَيَيْحَ مِيْفَيْكَمِ:
مِيْمَيْفَيْلَ وَيْلَ وَيْكَ مِ يَكْلَ: مِيْمَيْلَ هَكَمَاهَ حَكَ يَيْحَ
وَيَيْحَ: يَيْلَيْفَ كَ حِيْمَ مِ مِيْكَيْلَ يَيْحَيْلَ وَيَيْحَيْلَ يَيْكَكَ كَيْحَا
23 مِيْحَيْلَ مِيْفَ.* مِيْكَبَ يَيْفَ يَصْحَفِ مِيْحَبَ يَيْفَ حَ وَيْفَ

ואת. ויהי כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואתו תלה׳ ואת
את לא ידעו׳.

24 ויזכר שר המשקים את יוסף ויתנכר להם. ויאסר אותם שלשת ימים׳
ואת: ויעש יוסף ביום השלישי את פרעה׳ ויאמר אליהם זאת עשו וחיו׳
25 ואת את האלהים אני ירא׳. אם כנים אתם׳ ויאסר אחד מכם בבית
26 משמרתכם ואתם לכו׳ ויעש כן׳ ויאמר אליהם׳ ויאסר אחד מהם׳
27 ויתן בתוך אמתחתו׳. ויאמר אל אחיו׳ ויפתח האחד את אמתחתו׳
28 ויאמר אל אחיו׳ ויאמר להם׳ ויצא לבם׳ ויחרדו׳ ויאמר איש אל
אחיו׳ מה זאת עשה אלהים לנו׳ ויבא אל יעקב׳ ויגידו לו׳ ויאמר׳
29 ויאסר את שמעון׳ ויאמר אל אחיו׳ ויבא אל יעקב׳ ויגידו לו׳
את דברי האיש אשר׳ ויתן את צרורתם׳ ויראו׳ ויאמר יעקב׳
30 ואת את שמעון׳ ויאמר אלי׳ ויאמר׳ ויתנו לי׳ ואת את אחיכם׳
ואת את אשר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳
31 ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳
ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳.
32 ואת את אחיו׳ ואתו׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳. ואת
את ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳
33 ויאמר׳. ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳
ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳
ואת.
34 ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳ ויאמר׳

Digitized by Google

35 נפש חפץ. * וכל הכלים אשר ישכב עליהם ממנו בטמא יטמא תנור וכיריים יתץ
36 אשר המה טמאים וטמאים יהיו לכם. * אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור
37 והנוגע בנבלתם יטמא: וכי יפול מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע יהיה
38 טהור: ואם נתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: * וכי ימות
39 מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב: והאוכל
40 מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא
41 עד הערב: * וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ יאכל לא יאכל: כל אשר
42 ילך על גחון ועל כל אשר ילך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ
43 על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ
44 השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם
45 והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש
46 על הארץ. * כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
47 והייתם קדשים כי קדוש אני: * זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה

48 ڤسڽ :* ٱصبر فطع ڤجڤ وڤصڤڤ ڤصص ڤصڤ ڤصڤ ڤصصت ڤصصت ،
ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤسڽ ڤڤ ڤسصڤ ڤصصڤ ڤڤڤڤ .

ڤصڤڤ : ٢ .

1 ڤڤڤصڤڤ ڤصص ڤصصڤ ڤڤڤ ڤڤصصڤ : ڤڤ ڤصصڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
2 ڤصصڤ ڤصص ڤسڽ : ڤڤڤ ڤڤ ڤصصڤ ڤڤڤڤڤ .* ڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤصصڤ ڤڤڤڤ :
3 ڤڤ ڤصڤ ڤڤڤڤ :* ڤڤ ڤصڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
4 ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ :*
5 ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
6 ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
7 ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ : ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ .* ڤڤڤڤڤ
8 ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤ : ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ .*
9 ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ : ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤ : ڤڤڤ ڤڤ
10 ڤڤڤڤ .* ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ : ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ
11 ڤڤڤڤ .* ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ
ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ
12 ڤسڽ :* ڤڤڤڤ ڤڤ ڤسڽ : ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤ . ڤڤڤڤ ڤڤڤ
13 ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤسڽ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ .* ڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ
ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤ : ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ : ڤڤڤڤ

Digitized by Google

14 כאשר בא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה היא
15 מאד׃ ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה
16 בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים
ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים
17 גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
18 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך
19 קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל
אשר לו׃ ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט
20 עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ ויסע
לסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה
21 בין בית ובין העי׃ אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
22 ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה
23 צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה
24 אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ׃
25 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביני ובין רעי
ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך

Digitized by Google

26 שמחו שמים: ועלזו ארץ. * והרים תרנינו
כי בא משפט ה' כי לגאות הוא שופט תבל
בצדק ועמים באמונתו: * עניים ואביונים
הללו שמך ה' כי נשגב שמך לבדך הודך על
27 ארץ ושמים: * ויגבה קרן עמך תהלה לכל
28 חסידיך לבני ישראל עם קרבו הללויה:
29 הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: * אמרו
נא גאולי ה' אשר גאלם מיד צר: ומארצות
30 קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים: * תעו
במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו:

פרקים: מד.

1 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: * ויצעקו
2 אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יצילם: * וידריכם
3 בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: * יודו לה'
חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש
4 שקקה ונפש רעבה מלא טוב: * ישבי חשך
וצלמות אסירי עוני וברזל: כי המרו אמרי אל
5 ועצת עליון נאצו: * וישפל בעמל לבם כשלו
6 ואין עוזר: * ויזעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם
יושיעם: * יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם
ינתק: * יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:

Digitized by Google

7 ישראל בטח ביהוה מעתה ועד עולם׃ * הללויה׃ הללו עבדי יהוה

הללו את שם יהוה׃ הללו את שם יהוה׃ הללו עבדי יהוה׃ שעמדים

8 בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃ הללויה כי טוב יהוה זמרו

לשמו כי נעים׃ * כי יעקב בחר לו יה לסגלתו׃ כי אני ידעתי כי

9 גדול יהוה ואדוננו מכל אלהים׃ כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים

10 ובארץ בימים וכל תהמות׃ * מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים

למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו׃ אשר הכה בכורי מצרים

11 מאדם עד בהמה׃ שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה

12 ובכל עבדיו׃ * אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃

13 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃ * ונתן

14 ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃ יהוה שמך לעולם יהוה זכרך

15 לדר ודר׃ * כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃ עצבי הגוים

16 כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ פה להם ולא ידברו עינים להם ולא

17 יראו׃ אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃ * כמוהם

יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃ בית ישראל ברכו את יהוה

בית אהרן ברכו את יהוה׃ בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה

ברכו את יהוה׃ ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

Digitized by Google

18 ומזבח. ועשה בצלאל את הכיור* ואת כנו נחושת. ואת מראת
הנשים : אשר צבאו פתח אהל מועד* ויעש את הכיור ואת כנו
19 נחושת. ואת עמודי החצר : ואת אדניהם ואת כל כלי המשכן
ואת כל כלי עבדתו לכל עבדת המשכן : ואת יתדת המשכן
20 ואת יתדת החצר ואת מיתריהם. ואת בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש את בגדי אהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן :
21 ויעשו בני ישראל את כל העבדה. כאשר צוה יהוה את משה
כן עשו העם את כל העבדה : ויבאו את המשכן אל משה
22 והמשכן ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו :
23 ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים*
24 והפרכת המסך : הארון ואת בדיו הכפרת ואת כל כלי
25 הארון. השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים : הנר טהור
את מנרת הטהרה את כליה ואת נרתיקיה ושמן המאור.

פרשת : כה .

1 ויעש את הארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
2 רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ
3 תצפנו : ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי
4 טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית : ויעש
5 בדי עצי שטים ויצף אתם זהב : ויבא את הבדים בטבעת על
6 צלעת הארון לשאת את הארון בהם : ויעש כפרת זהב טהור
7 אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה : ויעש שני כרבים זהב
8 מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת : כרוב אחד מקצה
9 מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על
שני קצותו. והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם

Digitized by Google

8 כה כתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע אשר כה תאמר יהוה. * כי
אתנה : אתם ושלחתי אתם : אני יהוה והיו לי לעם ואני
4 אהיה להם לאלהים : כי ישובו אלי בכל לבבם : ושבתי
5 אותם אל האדמה הזאת ובניתי אותם ולא אהרוס ונטעתי
אותם ולא אתוש : ונתתי להם לב לדעתי אותי כי אני יהוה
6 ונהיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים כי ישובו אלי בכל
לבבם : והיה כאשר שקדתי עליהם להרוס ולאבד ולהרע
כן אשקוד עליהם להבנות ולנטוע נאם יהוה : בימים
7 ההם לא יאמרו עוד אבות יאכלו בוסר ושני הבנים תקהינה :
כי אם איש בעונו ימותו כל האדם האכל בוסר תקהינה
8 שניו : הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית חדשה : לא כברית אשר כרתי את
אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר
הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה : כי זאת
הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם
יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו לי לעם : ולא ילמדו עוד איש
את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כלם
ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם
ולחטאתם לא אזכר עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור
יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו : אם ימושו החקים האלה מלפני נאם
יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים :
13 כה אמר יהוה אם ימדו שמים למעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אזנח בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם
יהוה : הנה ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה

Digitized by Google

כל הקהל עדת יחד ומספרם לגלגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאותם אתה ואהרן תהיו: ואתכם יעמדו איש איש למטהו לאתת בית אבתם יהיו המטות לכל מחנה ישראל: ויקהל משה את כל העדה אל פתח אהל מועד ויתיצבו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים וחמש מאות: על יד מטה שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים: על מטה גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: על יד מטה אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה אפרים מאה אלף ושמנת אלפים וחמש מאות: על יד מטה מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: על יד מטה בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: על יד מטה דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות: על יד מטה אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: על יד מטה נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: אלה פקדי אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו: ויהי כל פקדי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל: ויהי כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ובני לוי למטה אבתם לא פקדו בתוכם: ויאמר יהוה אל משה לאמר: רק את מטה לוי לא תפקד וראשם אל תשא בתוך בני ישראל: והפקדת אתה את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו: ובנסע את המשכן יורדו הלוים אתו וקם הלוים יחנו אתו סביב למשכן העדת: ונסעו בני ראובן איש איש למחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: ומטה יהודה קרבו ראשונה לצבאתם ונחשון בן עמינדב נשיא יהודה: וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: והחנים עליו מטה יששכר ונתנאל בן צוער נשיא יששכר: וצבאו ופקדיהם ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: מטה זבולן אליאב בן חלון נשיא בני זבולן: וצבאו ופקדיהם שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה ראובן מאה אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות לצבאתם וראשונה יסעו: דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא בני ראובן אליצור בן שדיאור: וצבאו ופקדיהם ששה וארבעים אלף וחמש מאות: והחנים עליו מטה שמעון ושלומיאל בן צורישדי נשיא בני שמעון: וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים: מטה גד ואליסף בן דעואל נשיא בני גד: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וששת אלפים וחמש מאות וחמשים: כל הפקדים למחנה ראובן מאה אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות לצבאתם ושנים יסעו: ונסע דגל מחנה אפרים לצבאתם ואלישמע בן עמיהוד נשיא בני אפרים: וצבאו ופקדיהם מאה אלף ושמנת אלפים וחמש מאות: ומטה מנשה וגמליאל בן פדהצור נשיא בני מנשה: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: מטה בנימן אבידן בן גדעני נשיא בני בנימן: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאה אלף ושמנה אלפים ומאה לצבאתם ושלישים יסעו: דגל מחנה דן תימנה לצבאתם ונשיא בני דן אחיעזר בן עמישדי: וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות: ומטה אשר פגעיאל בן עכרן נשיא בני אשר: וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי אחירע בן עינן נשיא בני נפתלי: וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה דן מאה אחד וחמשים אלף וששת אלפים וארבע מאות לאחרנה לדגליהם יסעו: אלה פקדי בני ישראל לבית אבתם כל פקדי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו: ואלה בני אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן: ויאמר יהוה אל משה לאמר: הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם נתנים לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד משה על פי יהוה כאשר נצטה: ויהיו בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי: ושמות בני גרשון לבניהם ולמשפחתם לבני ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: ולגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת המסך על פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה משפחת הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני הקהתי על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שש מאות ומאתים שמרי משמרת הקדש: ומחנה משפחת בני הקהתי יחנו

27 אלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

12 1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך הלוך הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ 12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ 14 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ 15 וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ 17 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

13 1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ 15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

14 1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ 7 ויפנו וישבו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 עמק השדים באת באת בארות חמר ויפלו שמה מלך סדם ומלך עמרה ויתר הנוסים הרה׃ 11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ 12 ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ 16 וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

15 1 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ 10 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ 11 וירד העיט על הפגרים ויבא אברם עליהם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ 17 ויהי השמש באה והי אפלה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

16 1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו והלה שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך׃ 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ 14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

17 1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 12 בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ותפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל אנשי ביתו ילידי בית וממקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

18 1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ 4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום וברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ 20 ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד׃ 21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ 25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

19 1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם יטכבון ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל נא אחי תרעו׃ 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 10 וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו הנמצאת פה ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר׃ 16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלטה על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ 18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ 24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ 25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמח האדמה׃ 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃ 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ 29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 33 ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 35 ותשקין גם בלילה ההוא את אבינו יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃ 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃ 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃

20 1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃ 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃ 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃ 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ 5 הלא הוא אמר לי אחתי היא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטא לי על כן לא נתתיך לנגע אליה׃ 7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם איננו משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃ 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ 12 ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ 13 והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃ 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ואת נכחת׃ 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו׃ 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

21 1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ 5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ 11 ויר הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃ 15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃ 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃ 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער׃ 20 ויהי אלהים את הנער וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ 30 ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ 31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

22 1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עדה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃ 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ 22 ואת כשד וחזו ופלדש וידלף ובתואל׃ 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

23 1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשה וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

24 1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ 3 ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ 7 יהוה

42 מפני שהוציא אותם משם: הוא הלילה הזה לה' שמורים לכל בני ישראל לדורותם:
43 ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש
קנין כספו ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל
לא תוציא מן הבשר החוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו
אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום
הזה הוציא ה' את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים: ויהי ה' הוציא אתם
מארץ מצרים לילה השמר הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה'
שמורים לכל בני ישראל לדורותם: ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל
בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש קנין כספו ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב
ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר החוצה מן הבית ועצם
לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה'
המול לו כל זכרו ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה'
את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל על
צבאתם מארץ מצרים:

Digitized by Google

פרשת שמות : פד.

1 ויקח מקח כאשר לפני ישראל : ויבזזו את מצרים : ויעמדו
2 בים ויהיו מים להם חומה מימינם ומשמאלם. * ושרו
שירה לפני המקום ברוך הוא : ואמרו לו : אז ישיר
3 משה. * ואומר ויבזזו את מצרים : מה ראו על כן
נאמר ויבזזו את מצרים : אמר רבי יהושע בן לוי
אמר הקב"ה : אין אתם יודעים מה היו מצרים עושים
4 לישראל בכל יום ויום : אם היו מוצאים מעה אחת
של זהב או של כסף היו מוצאים בה שתי מעות
של נחושת. * ומה ראו על כן נאמר ויבזזו את
5 מצרים. * ויסע משה את ישראל מים סוף : אמר
רבי יהושע בן לוי משל לאחד שהיה מוליך את
6 בנו לבית הספר ומהלך עמו כל היום כולו. * כיון
שהגיע לבית הספר התחיל מהלך עמו כל היום כולו
7 כמה שהיה מהלך עמו בתחלה. * ויסע משה את
8 ישראל מים סוף : אמר רבי יהושע בן לוי משל
לאחד שהיה מהלך את בנו ומצאו שהיה מהלך
9 בדרך : שבחו בן הלך בן ואמר : מעולה כל מה
שעשה אבא לבן זה. * ויסע משה את ישראל :
10 מיכאל בנו של הקב"ה : ומיכאל בנו של : * ויסע
כל זמן שהיו ישראל עושין רצונו של מקום היה
11 מקום בים ובמדבר לפניהם. * ויבוא עד מרה ולא
יכלו לשתות מים ממרה : אמר רבי יהושע בן לוי
12 משל לאחד שהיה מהלך בדרך ומצא לו מעיין : אמר
13 בלבו : אלך ואטול ממנו מים : * ויורהו ה' עץ :

وَهٰذِهِ هِيَ ٱلَّتِي تَكُونُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ مِيرَاثًا مِنْ سِبْطِ بَنِي رُوبِينَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي جَادَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي يَهُوذَا بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي يَسَّاكَرَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي زَبُولُونَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي مَنَسَّى بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي بَنْيَامِينَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي دَانَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي أَشِيرَ بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : وَمِنْ سِبْطِ بَنِي نَفْتَالِي بِحَسَبِ عَشَائِرِهِمْ : هٰؤُلَاءِ هُمُ ٱلَّذِينَ أَمَرَ ٱلرَّبُّ أَنْ يَقْسِمُوا ٱلْأَرْضَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ .

وَكَلَّمَ ٱلرَّبُّ مُوسَى فِي عَرَبَاتِ مُوآبَ عَلَى أُرْدُنِّ أَرِيحَا قَائِلًا : كَلِّمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ : إِذَا عَبَرْتُمُ ٱلْأُرْدُنَّ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ ، فَحِينَئِذٍ تَطْرُدُونَ جَمِيعَ سُكَّانِ ٱلْأَرْضِ مِنْ أَمَامِكُمْ ، وَتُبِيدُونَ جَمِيعَ تَصَاوِيرِهِمُ ٱلْمَسْبُوكَةِ ، وَتُبِيدُونَ جَمِيعَ أَصْنَامِهِمُ ٱلْمَنْحُوتَةِ ، وَتُخَرِّبُونَ جَمِيعَ مُرْتَفَعَاتِهِمْ ، وَتَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ وَتَسْكُنُونَ فِيهَا ، لِأَنِّي قَدْ أَعْطَيْتُكُمُ ٱلْأَرْضَ لِتَرِثُوهَا . وَتَقْتَرِعُونَ بِٱلْقُرْعَةِ عَلَى ٱلْأَرْضِ بِحَسَبِ عَشَائِرِكُمْ ، ٱلْكَثِيرَ تُكَثِّرُونَ نَصِيبَهُ ، وَٱلْقَلِيلَ تُقَلِّلُونَ نَصِيبَهُ ، حَيْثُ يَخْرُجُ لَهُ ٱلْقُرْعَةُ يَكُونُ لَهُ ، بِحَسَبِ أَسْبَاطِ آبَائِكُمْ تَقْتَرِعُونَ . وَإِنْ لَمْ تُبِيدُوا سُكَّانَ ٱلْأَرْضِ مِنْ أَمَامِكُمْ ، فَٱلَّذِينَ تُبْقُونَ مِنْهُمْ يَكُونُونَ أَشْوَاكًا فِي أَعْيُنِكُمْ ، وَشَوْكًا فِي جَوَانِبِكُمْ ، وَيُضَايِقُونَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِي أَنْتُمْ سَاكِنُونَ فِيهَا ، وَيَكُونُ كَمَا فَكَّرْتُ أَنْ أَفْعَلَ بِهِمْ أَفْعَلُ بِكُمْ .

وَكَلَّمَ ٱلرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا : أَوْصِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ : إِذَا دَخَلْتُمْ أَرْضَ كَنْعَانَ ، هٰذِهِ هِيَ ٱلْأَرْضُ ٱلَّتِي تَقَعُ لَكُمْ مِيرَاثًا ، أَرْضُ كَنْعَانَ بِتُخُومِهَا : فَيَكُونُ لَكُمْ جَانِبُ ٱلْجَنُوبِ مِنْ بَرِّيَّةِ صِينَ عَلَى جَانِبِ أَدُومَ ، وَيَكُونُ تُخُومُكُمْ نَحْوَ ٱلْجَنُوبِ مِنْ طَرَفِ بَحْرِ ٱلْمِلْحِ شَرْقًا ، وَيَدُورُ تُخُومُكُمْ مِنْ ٱلْجَنُوبِ إِلَى صُعُودِ عَقْرَبِّيمَ ، وَيَعْبُرُ إِلَى صِينَ ، وَيَكُونُ مَخَارِجُهُ مِنَ ٱلْجَنُوبِ إِلَى قَادَشَ بَرْنِيعَ ، وَيَخْرُجُ إِلَى حَصَرْ أَدَّارَ ، وَيَعْبُرُ إِلَى عَصْمُونَ ، وَيَدُورُ تُخُومُ عَصْمُونَ مِنْ وَادِي مِصْرَ ، وَتَكُونُ مَخَارِجُهُ إِلَى ٱلْبَحْرِ . وَتُخُومُ ٱلْبَحْرِ ٱلْكَبِيرِ تَكُونُ لَكُمْ تُخُومًا . هٰذِهِ تَكُونُ لَكُمْ تُخُومَ ٱلْجَنُوبِ .

وَتُخُومُ ٱلشَّرْقِ تَكُونُ مِنَ ٱلْبَحْرِ إِلَى حَصَرْ عِينَانَ ، هٰذِهِ تَكُونُ لَكُمْ تُخُومَ ٱلشَّرْقِ . وَتَدُورُ ٱلتُّخُومُ إِلَى رِبْلَةَ شَرْقِيَّ عَيْنٍ ، وَتَدُورُ ٱلتُّخُومُ وَتَصْعَدُ إِلَى جَانِبِ بَحْرِ كِنَّارَةَ شَرْقًا ، وَتَدُورُ ٱلتُّخُومُ إِلَى ٱلْأُرْدُنِّ ، وَتَكُونُ مَخَارِجُهُ إِلَى بَحْرِ ٱلْمِلْحِ . هٰذِهِ تَكُونُ لَكُمُ ٱلْأَرْضُ بِتُخُومِهَا حَوَالَيْهَا .

وَكَلَّمَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ قَائِلًا : هٰذِهِ ٱلْأَرْضُ ٱلَّتِي تَقْتَرِعُونَ بِهَا بِٱلْقُرْعَةِ عَلَى ٱلْأَرْضِ ، ٱلَّتِي أَمَرَ ٱلرَّبُّ أَنْ تُعْطَى لِتِسْعَةِ ٱلْأَسْبَاطِ وَنِصْفِ ٱلسِّبْطِ : لِأَنَّ سِبْطَ بَنِي ٱلرَّأُوبِينِيِّينَ بِحَسَبِ بُيُوتِ آبَائِهِمْ ، وَسِبْطَ بَنِي ٱلْجَادِيِّينَ بِحَسَبِ بُيُوتِ آبَائِهِمْ ، وَنِصْفَ سِبْطِ مَنَسَّى قَدْ أَخَذُوا نَصِيبَهُمْ : ٱثْنَانِ ٱلسِّبْطَانِ وَنِصْفُ ٱلسِّبْطِ أَخَذُوا نَصِيبَهُمْ عِنْدَ عَبْرِ ٱلْأُرْدُنِّ أَرِيحَا شَرْقًا نَحْوَ ٱلْمَشْرِقِ .

وَكَلَّمَ ٱلرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا : هٰذِهِ أَسْمَاءُ ٱلرِّجَالِ ٱلَّذِينَ يَقْسِمُونَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ : أَلِيعَازَرُ ٱلْكَاهِنُ وَيَشُوعُ بْنُ نُونٍ . وَرَئِيسٌ رَئِيسٌ مِنْ كُلِّ سِبْطٍ تَأْخُذُونَ لِقِسْمَةِ ٱلْأَرْضِ . وَهٰذِهِ أَسْمَاءُ ٱلرِّجَالِ : مِنْ سِبْطِ يَهُوذَا كَالِيبُ بْنُ يَفُنَّةَ . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي شِمْعُونَ شَمُوئِيلُ بْنُ عَمِّيهُودَ . وَمِنْ سِبْطِ بَنْيَامِينَ أَلِيدَادُ بْنُ كِسْلُونَ . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي دَانَ رَئِيسٌ بُقِّي بْنُ يَجْلِي . وَمِنْ بَنِي يُوسُفَ : مِنْ سِبْطِ بَنِي مَنَسَّى رَئِيسٌ حَنִּיאֵيلُ بْنُ أَفُودَ . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي أَفْرَايِمَ رَئِيسٌ قَمُوئِيلُ بْنُ شִפְטָן . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي زَبُولُونَ رَئِيسٌ أَلِيصَافָן بْنُ فַרְנָךְ . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي يَسَّاكَرَ رَئِيسٌ פַּלְטִיאֵל بْنُ עַזָּן . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي أَشِيرَ رَئِيسٌ أَחִיהוּד بْنُ שְׁלֹמִי . وَمِنْ سِبْطِ بَنِي نַפְתָּלִי رَئِيسٌ פְּדַהְאֵל بْنُ עַמִּיהוּד . هٰؤُلَاءِ هُمُ ٱلَّذِينَ أَمَرَ ٱلرَّبُّ أَنْ يَقْسِمُوا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ٱلْأَرْضَ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ .

Digitized by Google

23 ולמלכות מצרים ויבא משה גם אל אהרן ויאמרו אליו כה אמר יי אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר : ויאמר אהרן אל משה הן אתה מבקש ממני ואני לא יודע מה הוא הדבר שאתה מבקש ממני : ויאמר משה בדברנו אל פרעה נלכה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יי לנו הוא

6 ויאמר אליהם למה משה ואהרן תפרעו את העם ממלאכתיכם לכו לסבלתיכם׃
7 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם׃ ואת
8 לא תתנו להם תבן כתמול שלשום הם ילכו וקששו להם תבן׃ ואת
תכין עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר
9 נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל
10 ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר
כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר
11 תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפוצו העם בכל ארץ מצרים
12 לקשש קש לתבן׃ ונגשי המסים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום
13 ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם
14 נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשום גם
15 אתמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר
16 למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים עשים אמרים
17 אלינו עשו ונה הנה עבדיך מוכים וחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם
נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה לה׳׃ ועתה לכו עבדו את
18 העם ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו׃
19 וירעו שטרי בני ישראל אתם באמר לא תגרעו מלבניכם דבר
20 יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת

Digitized by Google

21 אשרי: אשרי כל חוסי בו. * אשר: אשר לא יחסה בו
חבל אשר נתן לו חלקו בחיים ובמותו ובתחיית המתים.
22 ישרים: ישרים הם הולכים בדרך ישרה: לבבי: לבבי
מזדווג לבוראי ומתאחד עמו בתשובה: כשרים: כשרים
23 בדרכיהם: לבבי: לבבי מלא יראה ואהבה. * אשר:
כשרים בדרכיהם: ואשר: ואשר מעשיהם מוכיחים
24 עליהם שהם כשרים: אשר: אשר בשרו. אשר. * אשר
לא נתקיים בהם: אשר: אשר מלכותו מלכות כל
עולמים: ומשלתך: ומשלתך בכל דור ודור. * יהוה
25 יהוה: יהוה יכשילם בלא עון שיעשו: נכשל: נכשל
26 עון אלא מכשילה: * ואתה: ואתה תחיינם: שלא
27 עון אשר: אשר יעשו. * אשר: אשר כשעשו
28 עשו: עשו אין לו תשובה. * אשר: אשר לא
יעשו תשובה מאהבה אלא כי: כלי: כלי יבא לידי
29 יסורין: יסורין ויחזרו. * אשר: אשר מי יתן: מי יתן
שיהא: מי יתן: מי יתן לבבם: לבבם לא יחזרו אלא
ביסורין.
30 יהוה: יהוה אין לו לבעל דבר: מבטיח: מבטיח
31 ומודיע: ומודיע. * אשר: אשר אמת: אמת ומאמינים
32 בתחיית המתים: מאמינים: מאמינים שהוא. * ותשתחוו:
ותשתחוו לו לבדו: מאמינים: מאמינים שהוא
33 לבדו נותן תורה. * אשר: אשר אמת: אמת ומאמינים

Digitized by Google

34 ויעשו כן בני ישראל. * (ויתן משה את יוסף) (*. ויקח יוסף
35 את עצמות יעקב אביו עמו במדבר: ויהי אחר הדברים האלה
ויגד ליוסף לאמר הנה חמיך עלה מצרימה לחלות את פניך.
36 ויקח יוסף את אפרים ואת מנשה בנו: ויגד ליעקב ויאמר הנה
בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה. *
37 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען
38 ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל
עמים וגו׳ את זרעך אחריך אתן את הארץ הזאת לזרעך
39 אחריך: ועתה שני בניך נולדים לך בארץ מצרים עד בואי
אליך מצרימה בני הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו
40 לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
41 יקראו על נחלתם. * ואני הנה בבואי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך עוד כברת ארץ לבוא אפרתה ואקברה
שם בדרך אפרת היא בית לחם: ויראו בני יוסף את
אבותיו ויאמר להם שמעו נא אלי בני ישראל

פרשה : מו .

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים
לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה
2 ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני. * ויאמר אנכי האל אלהי
3 אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשים אתך שם:
אנכי ארד אתך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית
4 ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע באר שבע ויסעו בני
ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות
אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת

Digitized by Google

5 ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻐﻀﻮﻧﻨﻲ ﺑﺎﻃﻼً ﺃﻛﺜﺮ ﻣﻦ ﺷﻌﺮ ﺭﺃﺳﻲ. * ﻗﺪ ﺗﺒﺎﺩ ﻣﻨﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻬﻠﻜﻮﻧﻨﻲ ﻇﻠﻤﺎً ﺃﻋﺪﺍﺋﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺮﻳﺪﻭﻥ ﺍﻫﻼﻛﻲ ﺑﺎﻃﻼً. ﻣﺎ ﻟﻢ ﺃﺧﺘﻄﻒ ﺃﻧﺎ ﺃﻓﻌﻞ.

6 ﺃﻧﺖ ﻳﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﺮﻓﺖ ﺟﻬﺎﻟﺘﻲ ﻭﺧﻄﺎﻳﺎﻱ ﻟﻴﺴﺖ ﻣﺴﺘﺮﺓ ﻋﻨﻚ. 7 ﻟﻴﺨﺰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺘﻜﻠﻮﻥ ﺑﻲ ﺍﻟﺸﺮ ﻣﻦ ﺃﺟﻠﻚ ﻳﺎ ﺭﺏ ﺍﻟﺠﻨﻮﺩ. * ﻟﻴﺨﺠﻞ ﻭﻳﺨﺰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻄﻠﺒﻮﻥ ﺷﺮﻱ ﻳﺎ ﺇﻟﻪ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ. 8 ﻟﻴﺮﺗﺪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻲ ﻫﺎﻩ ﻫﺎﻩ. * ﻟﻴﺒﺘﻬﺞ ﻭﻳﻔﺮﺡ ﺑﻚ ﻛﻞ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻄﻠﺒﻮﻧﻚ. ﻟﻴﻘﻞ ﺩﺍﺋﻤﺎً ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻌﻈﻢ ﻳﺤﺒﻮﻥ ﺧﻼﺻﻚ. 9 ﻭﺃﻧﺎ ﻓﻘﻴﺮ ﻭﻣﺴﻜﻴﻦ ﺍﻟﺮﺏ ﻳﻔﻜﺮ ﻓﻲ. ﺃﻧﺖ ﻣﻌﻴﻨﻲ ﻭﻣﻨﻘﺬﻱ. ﻳﺎ ﺇﻟﻬﻲ ﻻ ﺗﺒﻄﺊ.

10 ﻗﺪ ﺻﺎﺭ ﻟﻲ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻛﺎﻟﻤﺴﺎﺀ ﻇﻠﻤﺖ ﻛﻤﺎ ﺍﻟﺼﺒﺎﺡ ﻭﻛﺎﻟﻨﻬﺎﺭ ﺍﻟﻈﻠﻤﺔ. 11 ﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻤﻴﺘﻴﻦ. ﻷﻧﻪ ﻫﻜﺬﺍ ﻳﻌﻄﻲ ﺣﺒﻴﺒﻪ ﻧﻮﻣﺎً. 12 ﻫﺎ ﺇﻥ ﺍﻟﺒﻨﻴﻦ ﻣﻴﺮﺍﺙ ﺍﻟﺮﺏ. ﺛﻤﺮﺓ ﺍﻟﺒﻄﻦ ﺃﺟﺮﺗﻪ. 13 ﻛﺴﻬﺎﻡ ﺑﻴﺪ ﺟﺒﺎﺭ ﻫﻜﺬﺍ ﺃﺑﻨﺎﺀ ﺍﻟﺸﺒﻴﺒﺔ. 14 ﻃﻮﺑﻰ ﻟﻠﺮﺟﻞ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﻣﻸ ﺟﻌﺒﺘﻪ ﻣﻨﻬﻢ. ﻻ ﻳﺨﺰﻭﻥ ﺑﻞ ﻳﻜﻠﻤﻮﻥ ﺃﻋﺪﺍﺀﻫﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺎﺏ.

15 ﻟﻴﺲ ﻫﻜﺬﺍ ﺍﻟﺸﻌﺐ ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻪ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻪ. ﺍﻟﺸﻌﺐ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺧﺘﺎﺭﻩ ﻣﻴﺮﺍﺛﺎً ﻟﻨﻔﺴﻪ. 16 ﻫﻮﺫﺍ ﻗﺪ ﺍﺷﺘﻬﻰ ﺍﻟﺮﺏ ﺃﻥ ﻳﺨﻠﺼﻨﺎ. ﻓﻠﻨﺮﻧﻢ ﻟﻠﺮﺏ ﻛﻞ ﺃﻳﺎﻡ ﺣﻴﺎﺗﻨﺎ. ﻟﻨﺮﺗﻞ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺨﻠﺼﻨﺎ.

Digitized by Google

16 תעשה לתבה וגו׳ ואתה עשה תבה לכל אשר יעשה ולא יוכל לעשות כמוה לכל הדורות ולא עוד אלא שלא יוכלו לעשות כמוה לכל אומות העולם שלא יאמרו שהיו יכולין לעשות כמוה ולא רצה הקב״ה לעשות כמוה לפי שהיו עתידין לעשות בה מעשים מגונים ולא עוד אלא שלא יוכלו לעשות כמוה לישראל

27 ויאמרו אליו משה ואליעזר ויאמרו לאמר ואתה אדני צוה את ה׳ לתת
את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו׃ 28 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 29 כן בנות צלפחד
דוברות מטה בני יוסף לאמר׃ זאת הדבר אשר צוה ה׳ לצלפחד לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים׃ 30 ולא תסב נחלתם
מבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל׃
31 ואשר בנות מטה בני יוסף דברו כן׃ 32 זאת אשר צוה ה׳ לבנות צלפחד לאמר
לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים׃ 33 ולא
תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני
ישראל׃ 34 ובנות צלפחד עשו כאשר צוה ה׳ את משה׃ ותהי מחלה ותרצה
ותרזה ומלכה ותרצה בנות צלפחד לבני דודיהם לנשים׃ 35 ותהי נחלתן בגורל
בתוך נחלת משפחת אביהן׃ 36 אלה המצות ואת המשפטים אשר צוה ה׳ ביד משה
אל בני ישראל במואב על ירדן ירחו׃ 37 בערבות מואב על הר נבו בראש הפסגה
על פני יריחו׃ ויהי בעבור שלשים יום ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב
שבעת ימים ותמו ימי בכי אבל משה׃ 38 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך
משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה׳ את משה׃

Digitized by Google

39 מיכה כלאי שדך זרעת כרמך עבדת שור ומור לא
40 תחבר . * לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו :
שמא יהא כלאים עליהן ועליהם .

פרק : מא .

1 למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחנן
2 ויברכנו : יאר פניו אתנו סלה . * לדעת בארץ
דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים
3 יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו לאמים כי
תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה :
4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ
נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו
5 אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ . * ישמחו
וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך
6 עמים כלם : ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים
אלהינו : יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי
7 ארץ . * אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה : לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך :
8 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם . * ישמחו
וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם : ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים

Digitized by Google

9 ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך :
10 ונחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל . * קומה יהוה למנוחתך אתה
וארון עזך : כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אל תשב
11 פני משיחך : כי נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית
12 לכסא לך : אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
13 עליך : כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו : זאת מנוחתי עדי עד פה אשב
14 כי אותיה : צידה אברך בורה לחמה אשביע אביוניה : וכהניה אלביש
15 ישועה וחסידיה רנן ירננו : שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי :
16 אויביו אלביש יזהיר עליו נזרו : ויאמר יהוה אל משה עוד תראה את
17 המקום אשר אני נשבע לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
18 הארץ הזבת חלב ודבש . * ויאמר יהוה אל משה עלה אל ראש הפסגה
ושא עיניך ראה בים ובצפון ובנגב ובמזרח הים : ואת הארץ לא תעבר
שמה : ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה . הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר : וימת שם משה
עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה : ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול
בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה : ומשה בן מאה ועשרים
שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה : ויבכו בני ישראל את משה בערבת
מואב שלשים יום : ויתמו ימי בכי אבל משה : ויהושע בן נון מלא רוח
חכמה כי סמך משה את ידיו עליו : וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה : ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
פנים אל פנים : לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל המורא
הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

Digitized by Google

19 מלכות מואב מואבים׃ * וישבו בחשבון ויאמרו להם סיחון
מלך האמרי מלך אשר היה מלך בראשנה על מואב ויקח
20 את כל ארצו מידו עד ארנון׃ * על כן יאמרו המשלים
21 באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון׃ * כי אש יצאה
מחשבון להבה מקריה בלעה ער מואב בעלי במות ארנון׃
22 אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו בשבי לאמרי סיחון
מלך האמרי׃ * ותמלך תחתיו שלח ישראל מלאכים
23 אל סיחון מלך האמרי לאמר׃ * אעברה בארצך לא נטה
בשדה ולא בכרם לא נשתה מי באר דרך המלך נלך עד
24 אשר נעבר גבולך׃ * ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו
ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה ויילחם בישראל׃ * ויכהו ישראל לפי חרב
25 וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול
26 בני עמון׃ * ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב
ישראל בערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה׃ * כי חשבון
עיר סיחון מלך האמרי הוא נלחם במלך מואב הראשון
27 ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון׃ * על כן יאמרו
28 המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון׃ * כי אש
יצאה מחשבון להבה מבית סיחון אכלה ער מואב בעלי
29 במות מנסי ארנון׃ אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו
בשבי לאמרי סיחון מלך האמרי׃ וירו נשתם אבד מחשבון
עד דיבון וישימו עד נופח אשר עד מידבא׃

Digitized by Google

30 نڪصصڤ.* ڤڤڤ ڪڤ ڤصڪصڤڤ ڤڤڤ : ڤصڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤصڤ
ڤصڤڤ صڤصڤ ڤصڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
31 ڪڤڤصڤ ڤصڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤصڤ : ٩٠ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤ . ڤڤڤ ڪڤڤڤ ڪڤصڤصڤ : ڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ .
32 ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ : ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ :
33 ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ . ڤڤڤ ڤڤڤ
34 ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ

6 וַיָּבֹא אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים׃ 7 וַיִּשְׁאַל אֶת סְרִיסֵי פַרְעֹה אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וְפוֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל הֲלֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ נָא לִי׃ 9 וַיְסַפֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי׃ 10 וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים וְהִיא כְּפֹרַחַת עָלְתָה נִצָּתָהּ בָּשְׁלוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ 11 וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל כּוֹס פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת הַכּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה׃ 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֹאת פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ 13 עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשֶׁךָ וְהֵשִׁיבְךָ עַל כַּנֶּךָ וְנָתַתָּה כוס פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ 14 כִּי אִם זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ וְעָשִׂיתָ נָּא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה׃ 15 כִּי גָנֹב גֻּנֵּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ 16 וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף גַּם אָנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי עַל רֹאשִׁי׃ 17 וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ 18 וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃

Digitized by Google

هڤتا: بجَ ءكمْ ڤتّ: ڤڤا حبْا وڤڤ كهمْا: منڤه بصه
ڤصهيكْ مڤيكهه : حم هڤڤ ڤصه حصحڤاهه : ميكْ ديڤا
19 عجة هَمْ كه .* منڤه ڤزهههه : منيك فمكهه ڤحمهْ
20 همسيكْ هَمْ بكْ ءصتا .* مجكْ مصه مَهَ مكْ ڤمْاهه :
21 مكْ يهڤكهه .* حم نمهْ : وهكْ ڤ نصنبه ڤحڤا ڤنڤا
حمهيكْ يحتجهْ . مهجحهْ : يڤا ڤكمْا يڤتا: يڤا هوب كههصه .*
23 مكْمِكهه مكهڤصهيكْ بصه ڤمِ ڤهههه . مهَ ڤڤ حبْا مڤيڤا
كصهڤا: فهكه مهيه ءكمْا ڤحتا بجڤا: مڤيڤ كه كاهڤصه .
23 مجه هَمْ هَمْ نصهڤا بتتا: ههه مڤهڤڤا ڤڤا ڤڤا ڤڤا ڤڤا
ڤههڤڤا مه ڤكتهڤا: حم مصيه هَمْ كحكهه ڤكصتجا.*
24 مكْهه بم ڤحصهه هَمْ ڤهڤه ءصتا هَمْ ڤصه مه ڤصصهه هَمْ
ڤكهصهڤا: ڤڤا حبْا هَمْ حيكڤا: همجه هَمْ بجڤتا: يڤا
25 ڤزههه .* هَمْ صهكهج هَمْ كاهڤه ڤهڤا: مجه هَمْ
صجه : همسيكْ هَمْ مصيكْ مڤنبه بكْ بصمه : حم ميه كْ
26 جَمْ هَمْ : يڤا مِ ڤحصهمڤا ممسڤ.* مجه بم بجيكْ
ءصتا بحيصڤ . مجه ڤحصهه ڤيكهه ءصتا ڤهڤصيكْ : ڤصهڤه
27 كهصهه مڤنبه ءصتا ءصه ڤهڤا.* مجه يڤا ڤيڤ
ڤڤتا: مكهه ڤ ءصتا: مجهه كهكتجا ڤصتكهمه . ءصتا مجه
28 يكْ بجڤ مكه مجه ڤصهڤا كحصهه ءصتا.* همڤنبه كه
ڤكه هَمْ كصيكْ ءصتا مجه جيتا: حم ءسيا هَمْ مه حڤتا
بكْ بصمه ڤصيتا مَ .

Digitized by Google

מקלות מ"ב.

1 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיְאֹר׃
2 וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאוֹת בָּשָׂר
וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן
3 הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל
4 שְׂפַת הַיְאֹר׃ וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקוֹת הַבָּשָׂר אֵת
שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה׃ וַיִּישָׁן
5 וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבֶל אֶחָד עֹלֶה בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃
6 וְהִנֵּה שֶׁבֶל צָנוּם דַּקּוֹת שָׁדוּפָה קָדִים צְמְחָן אַחֲרֵיהֶם׃ וַתִּבְלַעְנָה
הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקַץ
7 פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע
8 הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְלֵאוֹת וַתְּהִי פַרְעֹה מֵקִיץ וְהִנֵּה חֲלוֹם׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת כָּל חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
וְאֶת כָּל חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת חֲלֹמוֹ וְאֵין פּוֹתֵר אוֹתָם
9 לְפַרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת חֲטָאַי אֲנִי
10 מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ פַּרְעֹה קָצַף עַל עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית
11 הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃ וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד
12 אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד
לְשַׂר הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר לוֹ וַיִּפְתָּר לָנוּ אֶת חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ
פָּתָר׃

Digitized by Google

18 ڤيد ڤصا ڤم ذك زنتا ڤصتا : ڤمد ڤصتا ڤصا ڤم ذك زنتا ڤصتا ڤصا ڤيد
بك ڤدتا : ڤنصصا ڤحصص ڤصفا بحصد بك ڤمد ڤصا ڤصا
دصفا ڤمتا ڤحتفتا : ڤد ڤصحم ڤصا : ڤصص سم ڤصص ڤحصص
14 ڤحصد ڤمتا ڤصتا ڤصا ڤم ڤصا ڤمد . ❊ ڤمد ڤصا ڤم ڤحتا حتقص
ڤصا ڤحتا ڤصتا ڤد حتا ڤصتا ڤحصد ڤصا ڤصا ڤصا ڤصتا
15 ڤصا . ❊ ڤصتا ڤدتا ڤص ڤحا ڤصتا دصفا : ڤحصد ڤحصصتا
16 زنا : ڤصحصص ڤتحد زنا : زنصفا ڤم ڤم زنصفا : ❊ ڤصحا
دصفا ڤحتا ڤص ڤمد ڤصا حد ڤمتا ڤحا : ڤحصتك دصفا
ڤصا يفا . ڤص ڤحتا ڤم ڤحا : ڤصتا ڤصحصا ڤصا ڤص . ❊
17 ڤصا ڤصحتا ڤصا دحصفا ڤصتا ڤصتا ڤصا ڤصحتا ڤحصص :
ڤصتا ڤحتا ڤصا ڤصد ڤصفا ڤصا ڤحصا ڤصا ڤصصا ڤصتا ڤحصا :
18 ڤصتا . ❊ ڤصتا ڤم ڤمد ڤصتا ڤصا ڤصتا ڤصا ڤصتا
19 ڤصحصا : ڤصصا ڤصتا ڤحتا ڤصا ڤم ڤصتا . ❊ ڤصتا ڤم ڤص
ڤحتا ڤمد ڤصا ڤصا . ڤمتا ڤصا ڤصا ڤصا ڤصا ڤصا
20 ڤصتا : ڤصحا ڤصفا ڤتفتا ڤصد . ❊ ڤصتا ڤصك ڤد
ڤصا ڤصا ڤصتا ڤصصا ڤتحا .
21 ڤد ڤم ڤصتا ڤحا : ڤص ڤصحص ڤحصتا ڤصحتا ڤصحتا
ڤصتا ڤصتا ڤصا ڤصحا ڤصا ڤصا : ڤصتا ڤتا ڤصا :
22 ڤتا ڤب ڤتا ڤصصا ڤسا . ❊ ڤصتا ڤصا ڤصا ڤتتا ڤم ڤصتا
ڤصصا ڤص ڤا ڤصحصا ڤصحصتا : ڤحصصا ڤصحا ڤصا ڤصا .
23 ڤم ڤمد ڤتا ڤصتا . ❊ ڤصا ڤصا ڤم ڤصا ڤتا ڤحمتا ڤصتا

Digitized by Google

24 בנימין זאבים יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
25 איש אשר כברכתו ברך אותם׃ ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
26 החתי׃ במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ
כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת
קבר׃ שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את
27 יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה
והמערה אשר בו מאת בני חת׃ ויכל יעקב לצות את בניו
ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו׃ ויפל יוסף על
28 פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃ ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃ וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
29 יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא
מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ אבי השבעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה
30 תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה
31 עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃ ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃
32 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו
33 בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול
וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ
34 הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על
כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו לו כן

34 לכתו.* ומך בכבה ושמחו ואז מלכם שמך מלא נהם
35 שבת ואמתם: ודבר אל תכשלו ונקמו.* ומלא ידיו דבר
ושמעתו את אמו: ויבא אליו: ויגש אל מטתו ויתן
נשך ושמעתו ונקמו: ושמעתו אל תכשלו ואבדו מלכותו
36 ומן אמתו מיד.* ישלך אמכל ואמשכל ואת אנה לא מיצא
לאמתו: מלא לבבו ושמחו אלא: מלא אישתו ומיתו
37 שמאתו.* ואמתו אל לכתו אלא: את לא אמתלו שלמה:
38 מלא שמא לנלאתו.* ני אם אתו ואמלטו ואבדו ואמשכלו
נא לאמו ואתו אבר אנה: ואמתו ואמשכלו שמשכתו: ואמתו
39 ואת: ישראל ואמשכו אנ אבר אנ.* ומשה ואמתו אשתו
אנא אנאו: שלחתו ואמשתו אל אמשתו לשמאתו ישראל.*
40 ישלך ואת אתו שמשלמשו אמשו שא ואשתו נא אלאתו: לא
ישמשיו ואשאו אמתו אבר אבר שמתו אתו ואתו אלאבו:
41 ישראל לא ילכתו.* ומך אלא ואת: אנו לשתו.

שלאה: ע.

1 ואנתו ואשר אשמתו: אנו שאלאו לאלשתו: ואתו ואת
2 ואשר ואשאו ואת לא לשתשתו.* ומך ישאשו ואת
לנאנאתו אלא ואתו ישראל שאלו אלתו: ואת לא לאלאו אנו.*
3 ואשו אנו אלאו אנשו. אנשו אא שלאשו ישלו שאנתו: אנ
שנשו אשו לשתו לשאתו: ואשתשו ואשאשו לא לשתשתו.*

Digitized by Google

4 ڤبڤبه بحمه بحڤڤ لاهڤ ههڤڤحهص دم ڤدڤڤ صحبڤ
مڤڤهڤدحص صهصصڤحص دم حهڤصبهڤ : ٥ڤبهص دم ڤڤڤ
صحبڤ : مڤصڤڤاهص دم لصهڤحا : صم ڤهڤ ههصبصهص
5 ڤڤحڤصبهص . * ٥ڤم ڤاڤه صهمه صڤڤص بحڤ ڤحڤصڤهص . *
6 ههڤ دم بهڤ هم ههڤبهص صحبڤ ڤصڤحڤڤڤ : ڤڤڤ ڤصڤڤڤ
ڤڤڤڤڤ : ڤڤم حڤڤ : مڤڤم ڤحڤصڤهص ڤصڤڤڤ بصڤ : ڤهصم
ڤهم ڤصڤڤڤ بحڤڤ .

7 ڤڤصڤڤ ڤصڤحڤڤڤ ڤح حصبڤم حصڤڤ ڤمڤڤهڤڤ : صهڤڤڤ
ڤهڤ ڤصمهص فصلهص ميڤڤ ڤڤصڤڤ ڤسڤڤڤ بحصح ڤهڤ ڤحڤهص
8 ڤم . مڤڤڤ ڤهڤ ڤصهڤڤڤه بحڤڤ ڤهڤڤڤ ڤڤڤڤڤ .* صڤح ڤهڤ
ڤهم ڤصڤڤحڤ ڤحصڤڤ هڤڤڤ حڤڤڤڤڤ ص ڤحصڤڤ ڤهص ڤم . *
9 صڤڤح ڤهڤ بڤڤصڤڤ ڤح ڤحصص ڤهڤ ڤمصحهص بحصڤڤ صهڤڤص .
هڤڤڤص حصڤڤڤ ڤصڤڤڤ : ڤح ڤڤڤڤ ڤهڤ ڤصڤڤڤ ص فصلهص :
ڤحصصهص ميڤص ڤهڤ ص ڤڤڤڤ ميڤڤڤص : مڤڤهيص ڤح صهح . *
10 ڤسصح فصلهص ميڤص ڤصڤ ڤيڤ صهڤص مڤصهص مڤڤڤ : ڤا ڤڤصهڤص :
11 ميڤص ڤحڤصهص ڤم . * ڤح هڤڤ ص ڤڤڤ ڤصڤڤ هڤڤڤص .
ڤصڤڤ صهڤڤڤ بحڤڤ ڤهڤڤ ڤڤڤڤ . صهڤڤ صهڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ . *
12 13 ڤحڤصهص ڤڤڤڤڤڤ ڤح ڤس ڤصحهه ڤم ڤصحڤڤهه . * صڤ ص ڤسڤص
ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤصڤڤڤ ڤڤهصهص ميڤڤ ڤص ڤڤڤ بحصحص ڤهڤ
ڤحڤڤهڤص ڤصهلهص . ڤڤڤڤ ڤڤڤ فصڤ ڤهڤ ڤ ڤح ڤڤڤ ڤهڤ
14 ڤهم صڤڤڤ . * ڤح ص ڤڤڤڤڤص ص ڤهصهص : ڤڤڤڤهص ڤڤڤڤ

Digitized by Google

15 ڤڤڤ

27 כל חכם יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת.* יסיר
28 רשע: ויצרף שפתי מוסר מנגד עיניו.* מקור
29 חיים: יראת יהוה לסור ממוקשי מות.* בדל
יסד ארץ בחכמה כונן שמים בתבונה: בדעתו
30 תהומות נבקעו וערפלים יטפו טל.* נצר
תבונות ישמרה ותורת חסד על לשונו: אמונה
31 לעולם תסד ועד נכון תכין שמים.* שמר
בנו מוסר אביו ואל תטוש תורת אמך: כי לוית
32 חן הנה לראשך וענקים לגרגרותיך.* בני
אם תחכם שמח לבי: ואשיבה חרפי דבר:
33 אשר יחרפוני.* כי טוב סחר מסחר כסף
34 ומחרוץ תבואתו.* על נתיבות צדקה אלך
בתוך ארחות משפט: להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם
35 אמלא.* יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו
36 מאז: מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ: ואין
37 תהומות חוללתי בטרם נבעי מים: בטרם הרים
38 הטבעו לפני גבעות חוללתי: עד לא עשה ארץ
וחוצות וראש עפרות תבל.* בהכינו שמים שם
אני מחוג על פני תהום: באמצו שחקים ממעל
בעזזו עינות תהום.* בשומו לים חקו ומים לא

ڤصڤم : ن .

1 ڤڤڤم ڤسڤم ڤڤڤسڤڤ ڤصص ڤڤڤڤ. ڤڤصڤڤ ڤسڤڤ
2 ڤسم ڤصڤصص : ڤسم ڤڤم ڤڤڤڤڤ.* ڤسڤصم ڤڤم ڤڤڤ ڤسڤڤ
3 ڤصڤصص ڤسڤ ڤڤڤم ڤسڤ ڤڤڤ.* ڤسڤم ڤڤ ڤڤڤ
ڤڤڤڤ: ڤڤصڤڤڤ ڤصڤڤڤ: ڤسڤم ڤصڤڤڤ. ڤسم ڤڤم ڤسڤ
4 ڤڤڤ. ڤڤم ڤڤ ڤسڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤ ڤصڤڤ ڤڤڤڤ.* ڤڤڤ
ڤسڤم ڤسڤم ڤڤصڤڤ: ڤسم ڤسڤصڤم ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ. ڤصڤ ڤڤم ڤڤصڤڤ
5 ڤڤڤ ڤصڤڤ ڤڤڤصڤ ڤصڤ : ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ.* ڤسڤ ڤڤڤ
ڤڤ ڤڤڤڤڤ: ڤسڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ. ڤصڤسم ڤڤڤ ڤ ڤصڤصڤ:
ڤسڤ ڤسڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤ ڤڤڤڤڤ. ڤصڤڤ ڤڤ
6 ڤصڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤڤ ڤسڤصڤ.* ڤسڤڤ ڤڤڤڤ: ڤصڤڤ
7 ڤڤڤڤ: ڤسڤڤ ڤسڤ ڤڤ ڤڤ ڤ ڤصڤ: ڤسڤ ڤ ڤڤ ڤ ڤصڤ ڤڤڤڤڤڤ.* ڤڤ
ڤڤصڤ ڤسڤڤڤ. ڤسڤ ڤڤصڤ ڤڤڤڤ ڤسڤ ڤسڤڤڤ ڤصڤصڤڤڤ ڤصڤ
8 ڤڤ.* ڤڤصڤڤ ڤسڤڤ ڤڤڤ ڤسڤ ڤڤڤ ڤصڤڤڤ. ڤڤڤ ڤڤم ڤڤڤ
9 ڤڤڤڤڤصڤ ڤصڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤصڤ ڤ ڤڤڤڤ.* ڤسڤ
10 ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ.* ڤڤڤ ڤسڤ ڤسڤ ڤصڤڤڤ
11 ڤڤڤڤ: ڤسڤ ڤڤ ڤ ڤصڤ ڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤصڤ ڤڤ ڤڤصڤصڤ:* ڤڤڤ
ڤسڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤصڤڤڤڤ ڤصڤصڤ: .ڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤ
ڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ
ڤڤڤ: ڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ
12 ڤصڤڤڤ.* ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ

Digitized by Google

13 אתה לדעתיהם. * ואתה מנה את משה ואהרן : ומנה
את הלוים בתוך בני ישראל : ויהי לי הלוים
והיו הלוים לי : אני ה' להם תחת כל בכור
פתח רחם מבני ישראל : והיה הלוים לי : כי
לי כל בכור ביום הכותי כל בכור בארץ מצרים
14 הקדשתי לי כל בכור בישראל : מאדם עד בהמה
15 יהיו לי : אני ה' : * ויאמר ה' אל משה פקד
16 את בני לוי לבית אבותם למשפחותם : כל זכר
מבן חדש ומעלה תפקדם : ויפקד משה על פי
17 ה' כאשר נצטוה : ואלה היו בני לוי בשמותם :
18 גרשון וקהת ומררי : ואלה שמות בני גרשון
19 לבני ולשמעי : * ובני קהת עמרם ויצהר חברון
20 ועזיאל : ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות
21 הלוי לבית אבותם : לגרשון משפחת הלבני
22 ומשפחת השמעי אלה הם משפחות הגרשני :
23 פקודיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
24 פקודיהם שבעת אלפים וחמש מאות : * משפחות
הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה : ונשיא בית
אב לגרשני אליסף בן לאל : ומשמרת בני
גרשון באהל מועד המשכן והאהל משכו
ומסכו ומסך פתח אהל מועד : וקלעי החצר
ומסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל
המזבח סביב ומיתריו לכל עבדתו :

Digitized by Google

25 כְּךָ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית צַדִּיק עִם רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה לָךְ הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃ 27 וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃ 28 אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית אִם אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ 29 וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים׃ 30 וַיֹּאמֶר אַל נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ 31 וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃ 32 וַיֹּאמֶר אַל נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃ 33 וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃

34 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃

Digitized by Google

35 נחל אשר בחבחה ופנו ויסעו לנחליאל.* ומנחליאל נסעו
ההרים הגבעה: ומבמות נחליאל במות ויסעו.*
36 ויסעו מבמות הגיא אשר בשדי מואב: ויסעו מראש
הפסגה אשר על פני הישימון.* ומהגלות נסעו
37 ויחנו בחגבה: ומחגבה חנו בנחל ארנון: ויסעו
מתוך הנחל ויחנו בקצה האמרי: כי ארנון גבול
38 מואב בין מואב ובין האמרי:* על כן יאמר בספר
מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון:*
39 ואל משור הגבעות הנשקפת על פני הישימון:
משדות פסגה ויחנו: ויסעו משם באר הוא הבאר
אשר אמר יהוה למשה הקהל את העם ואתנה
להם מים.
40 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו
לה: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק
במשענתם: ומן המדבר מתנה.

פרק : כא .

1 וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב.* כי בא ישראל
2 דרך האתרים ויצא ישראל שבי: וידבר ישראל
3 נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את העם הזה
בידי והחרמתי את עריהם: וישמע יהוה בקול
ישראל ויתן את הכנעני והחרם אותו ואת עריהם
ויקרא את שם המקום חרמה: ויסעו מהר ההר
4 דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום.* ותקצר נפש
העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה
העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין

Digitized by Google

5 منها. * ثم من دخول مكة ذي طوى فيبيت بها ويصلي
بها الصبح ويغتسل فيها ثم يدخلها نهارا من الثنية التي
منها يخرج يعني كداء بفتح الكاف والمد: فيستلم منها
6 الحجر. * ثم ياتي البيت من بابه الذي يدخل منه: فيكون
قبل ما بين الحجر الاسود الى الباب مما يلي الركن: *
7 فيكبر كلما دفع معتمرا مكبرا ثلاثا ثم يقول: لا اله الا الله
8 وحده لا شريك له. * ثم يرمل حتى ياتي الركن: ثم يمشي حتى
9 يقول: لا اله الا الله وحده لا شريك له. * فاذا فرغ من
ذلك سعى سبعة اشواط * مكبرا في كل خطوة حتى يصل بين
10 الميلين: فاذا بلغ الميل الذي: يصعد منه الى الصفا:
11 فاذا صعد عليه فعل كما فعل على المروة. * ثم
يرجع الى المروة كذلك يفعل كما فعل على المروة
12 حتى يكمل سبعة اشواط: * فاذا فرغ من سعيه اتى
13 منى: * ثم يرجع الى مكة من الغد او من بعد الغد: *
14 فاذا طاف للوداع: وهي التي تسمى: طواف الصدر. * ثم
يخرج حيث شاء من بلاد الله: * فاذا خرج الى ذي طوى:
15 اغتسل بها: ثم دخل مكة من اعلاها: ثم خرج من اسفلها
16 حيث شاء. * فاذا فعل ذلك استحب له: ان لا يقيم بمكة
17 بعد ذلك الا يسيرا: * فاذا اقام بمكة بعد ذلك كداء
18 فاحب الي. * فاذا اقام بعد ذلك: اهراق دما:

Digitized by Google

מפנה לא את־יעקב : ויאמר אליו אנכי אל־שדי פרה ורבה .*
19 גוי וקהל־עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו : והארץ
20 אשר־נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן
את־הארץ : ויעל מעליו אלהים במקום אשר־דבר אתו .*
21 ויצב יעקב מצבה במקום אשר־דבר אתו מצבת אבן ויסך
עליה נסך ויצק עליה שמן . ויקרא יעקב את־שם־המקום
אשר־דבר־שם אתו אלהים בית־אל . ויסעו מבית־אל
22 ויהי עוד־כברת־הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל את־בנימין :
ויהי בהקשותה בלדתה ויאמרו לה המילדת אל־תיראי כי־
23 גם־זה לך בן . ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן־אוני . ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת היא בית־לחם .*
24 ויצב יעקב מצבה על־קברתה היא מצבת קבר־רחל עד־
25 היום הזה . ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר .*
26 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את־בלהה
27 פלגש אביו ויהי ישראל שמע . ויהיו בני יעקב שנים עשר .*
28 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
29 וזבולן . בני רחל יוסף ובנימין . ובני בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי . ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר . אלה בני־
יעקב אשר־ילד לו בפדן ארם .

Digitized by Google

30 וְלִשְׁמַע אֶל־קוֹלִי לָלֶכֶת אַחֲרַי הֵיטִיב וְלֹא־מָת כָּל־הָאָדָם
הַזֶּה וְהָרָע הַזֶּה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ
לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר
תְּצַוֻּם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת׃

פרשת וזאת הברכה : יב .

1 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר
לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אשדת
2 לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
3 מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃
4 וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃
5 יִחְיֶה רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וְיִהִי מְתָיו מִסְפָּר׃ וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב
לוֹ וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה׃
7 הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיהוּ וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר
וְאֶת־בָּנָיו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃
8 יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ אַף
9 קְטֹרֶת בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל
יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃ לְבִנְיָמִן
אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם
וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכַן׃

Digitized by Google

ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃ ג׳ כי יש עוד אנשים אשר בעבור שהם מתאוים לחיות חיי עולם הם מבקשים את עץ החיים׃ ואמנם אין ספק כי הוא עץ החיים׃

10 ויהי נהר יוצא מעדן להשקות את הגן׃ ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הנהר הזה הוא נהר הפרת׃ ואמנם הוא נהר גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנהר הנזכר׃

11 שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הנהר הזה הוא נהר הגנגס׃ ואמנם הוא נהר גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנהר הנזכר׃

12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הבדלח הוא מין מאכל׃ ואמנם הוא מין מאכל׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הנהר הזה הוא נהר הנילוס׃ ואמנם הוא נהר גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור׃ והנהר הרביעי הוא פרת׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הנהר הזה הוא נהר הטיגרים׃ ואמנם הוא נהר גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הגן הזה נטעו אלהים בארץ קדם׃ ואמנם הוא גן גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הצו הזה היה בעבור שהיה מתאוה לאכול מעץ הדעת׃ ואמנם הוא צו גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

17 מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הצו הזה היה בעבור שהיה מתאוה לאכול מעץ החיים׃ ואמנם הוא צו גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הדבר הזה היה בעבור שהיה מתאוה לאכול מעץ החיים׃ ואמנם הוא דבר גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

19 ומן האדמה יצר יהוה אלהים כל חית השדה׃ ר׳ אברבנאל כתב כי הדבר הזה היה בעבור שהיה מתאוה לאכול מעץ החיים׃ ואמנם הוא דבר גדול ונודע מאד׃ ואין ספק כי הוא הנזכר׃

Digitized by Google

ויכהו ויבז ויקח את הכתר אשר על ראשו ויהי משקלו ככר זהב
20 ואבן יקרה היתה ותהי על ראש דויד ויבז את שלל העיר הרבה
21 מאד והעם אשר בה הוציא ויתן בם ויעשו בם כן וישב דויד
וכל העם ירושלימה . ויהי אחרי כן ויהי לבן לעמון ויחזק
יואב את רבה ויכה את עיר המלוכה . וישלח דויד מלאכים
22 ויקרא לדויד ויאמר שלחתי אל אחיך אל תמר ואל כלאב
ויבאו אל מקום מארבם כי אמרתי פן יחמו לבב העם ויראו
23 וינסו מפני העם ואתה ויהונתן אחיך עמדתם בשדה . ועתה
אל יכאב בעיניך דבר העם אשר נסו כי לא יפול דבר אחד
24 מהם ויהי כשמעו את אשר הגיד להם ויכאב בעיניו ויעבר
25 ויעמד בראש העם ויכם שאול ואנשיו עד הנה . ויבא יואב
26 ויאמר מה עשית ויאמר הנה בא אלי ואשלחהו ויברח בידך
27 ותאכל גם אתה . ויבא יואב אל המלך ויאמר חי יהוה כי
אם השבת נפשו תחת נפשו . ועתה יען כי מאסת בעבדך
ותשלחהו וילך לו . ויאמר יואב אל אבשי גם עתה ראה
28 אבנר בן נר הלא בא לרמות אתי ואת מלכי ואהרגהו ויען
29 אבשי ויאמר אל יואב אל יהי בעיני כי אם בעיניך ויקם
יואב וילך אחרי אבנר ויבא שמעה ויהי אבנר שב חברונה
ויטהו יואב בתוך השער לדבר אתו בלט ויכהו שם ויהי
30 למת בדם עשהאל ויואב ואבשי אחיו הרגו את אבנר יען
31 כי המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה . ויאמר
יואב אל אבשי ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו
32 שקים וספדו לפני אבנר והמלך דויד הלך אחרי המטה .
ויקברו את אבנר בחברון ויתן המלך את קולו ויבך על קבר
33 אבנר ויבכו כל העם . ויספד המלך את אבנר ויאמר הכמות

31 ויאמר הנה היום הרבה: לא עת הקבץ המקנה השקו הצאן
32 ולכו רעו: ואמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו
33 את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: * עודנו מדבר עמם
34 ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות
יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
35 אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך: ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא וירץ
ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו
ויהי כראותו אותו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא
אותו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה:

פרשה: חי.

1 ויאמר לו לבן אך עצם ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים:
2 ויאמר לבן ליעקב הגידה לי משכרתך עבד אתה לי * ולבן
היו שתי בנות לאביו שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל:
3 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ויאהב
יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה:
4 ויאמר לבן טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר שבה
5 עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים
6 אחדים באהבתו אותה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי
כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום
7 ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו
ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
8 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי

חי תמנה נפש כל בית יעקב את אשר באו מצרים
9 שנים כל.* ובני מרי ממלאי הם הנלוים עם בני ראובן: בני
10 שמעון ימואל. * ומשפחת ימואלי לשאולי. מישי
ואחד מישי: ומשפחת זרחי הוהדי מישי ומשפחת
11 שאולי: ומשפחת גרשון לבני בני קהת ומרי.* בני
משרי שמות בני לבי ושמות בנותיו מחלי ועדר
12 ומחלי: ובני יהודה ער ואונן ויהי ער ואונן בארץ
כנען.* ויולדו לפרץ חצרון וחמול: ובני זרח זמרי
13 ואיתן והימן וכלכל ודרע: כל חמשה: ובני חצרון
14 ישמעאל.* ואת בשמת בת ישמעאל נבית לו את
15 נבית ואת מחלת: בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן
ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים
16 ושלשה: ובני גד צפיון חגי שוני ואצבון עירי ואלי
17 וארואי ואראלי.* ובני אשר ימנה ויושוה ויושוי
ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל.*
18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את
19 אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב
20 יוסף.* ויולד יוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת
21 בת פוטי פרע כהן און.* ובני בנימן בלע ובכר

מצות אין מוציאין מצה מבעוד יום ערב יום טוב אלא כדי שיהו עניים רגילין ומצויין לאכול מצה בלילי יום טוב. * ומצות שלנו אין יוצאין בהן ידי חובתן ואין מברכין עליהן. ומצה שנתערבה בשאר מיני מאכלים אין יוצאין בה ידי חובתן ואין מברכין עליה. * ומצה שנתערבה בקמח אחר אם יש בה טעם מצה יוצאין בה ידי חובתן ואין מברכין עליה. ואם לאו

4 מעשיהם בם יעקבו: ופרעה אמר לבניו: מדוע
5 אנכי מוצא בכם חן בעיני אדני.* ואכל יוסף לחם
עמהם היום כי אמר פן יקרנו רעב בדרך בשובם
6 אל ארצם.* וגם עבד היה לפניו הפעם זה ישבו: ויאמר
פרעה אל יוסף: קח את אביך ואת אחיך ושב להם
7 בארץ גשן.* ויבא יוסף: ויעמד את יעקב אביו
8 לפני פרעה: ויברך יעקב את פרעה.* ויאמר פרעה
9 אל יעקב: כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל
פרעה: ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט
ורעים היו ימי חיי ולא השיגו את ימי חיי אבתי
10 בימי מגוריהם.* ויברך יעקב את פרעה: ויצא
11 מלפני פרעה.* ויושב יוסף את אביו ואת אחיו
ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ
12 במקום רעמסס כאשר צוה פרעה.* ויכלכל יוסף
את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי
13 הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
14 ותלה ארץ מצרים ומארץ כנען מפני הרעב.* ויקבץ
יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף
Digitized by Google

15 ἐπάταξε μὲν πᾶσαν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπ' ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐπὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε κρίματα· ἐγὼ κύριος. 16 καὶ ἔσται τὸ σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν σου εἰς μνημόσυνον· ὅτι ἐν ἰσχύϊ χειρὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 17 καὶ ἐγένετο ὡς ἐσκλήρυνε Φαραὼ τὸν λαὸν τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι, ἀπέκτεινε κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπ' ἀνθρώπου ἕως κτήνους· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἄρσεν· καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. 18 καὶ ἔσται σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι ἐν ἰσχύϊ χειρὸς ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου. 19 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαόν, καὶ οὐκ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐγγύς ἐστιν· εἶπε γὰρ ὁ θεός· μήποτε μεταμεληθῇ ὁ λαὸς ἐπιστρέψαντες εἰς Αἴγυπτον, 20 καὶ περιάξει αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν ἔρημον τὴν πρὸς θάλασσαν Ἐρυθράν· καὶ ἀναβαίνοντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐνωπλισμένοι, 21 καὶ ἡγεῖτο κύριος ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁδὸν ἡμέρας ἐν στύλῳ νεφέλης ὁδηγεῖν αὐτοὺς τὴν ὁδόν, καὶ νυκτὸς ἐν στύλῳ πυρὸς φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ πορεύεσθαι ἡμέρας καὶ νυκτός· 22 οὐκ ἐξέλιπε στῦλος νεφέλης ἡμέρας καὶ στῦλος πυρὸς νυκτὸς ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

23 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· 24 λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐπιστρεψάτωσαν καὶ παρεμβαλοῦσιν ἔμπροσθεν Πιαιρὼθ ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ θαλάσσης κατέναντι Βεελσεπφὼν ἐπ' αὐτῷ παρεμβαλεῖτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης· 25 καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ, συνέκλεισε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος·

Digitized by Google

26 מטיל חמס בכל ומשליכו כחבוי חבשו: ומכה חבוי ומשליכו .* אל
תכה בחבוי אחיך. מטיל חמס בכל. ומשליכו
כחבשו חבוי: ומכה חבוי: אחיך: חמס
27 ומשליכו חבוי: ומכה חבוי אחיך .* כי לחם אלו בכל מכלים
אם לבחר אחיו אל תחבוי חבלתו

פרוברבס : כה .

1 מוטב לבחר רפואים מאיש לו כמשכלה בכל נבל
2 ומלוכלך. חכם פרוברבס בחיל מלחם ומגה חמס מוטב: * בכל
לחמה ומשלחיו נגד מי מחסרו: מלחך לבחר: חמה נגד בכל נפש
3 ומגה נגד בחיל ומשלחיו .* מחבוי נפש נגד חמס: ומגה
נגד חמאם נגד לחלוש ומלחך מחסרו. מטיל חמס
4 לבל נגד מים ומשלחיו חמס ומחסרו .* מכאן ומגה לבל
כי מוטב: מחסרו: לי מלך ומחשבים ומכאן חם מלכים חמס
5 כל מי אמת מכאן לחמס ומחסרו .* מטיל חמס מי מלבאן מאחם
6 מה מכאן ומשלכאן חמס ומגה .* מחמס בכל מחבוי
ומחסרו חמס לבחר מחבוי מוטב מגה מטיל חמס נגד.*
7 ובכל חמס מחבוי מחשיכה מכאן מחסרו ומגה: מכלים
מלכאן ומגה מחבוי: מלכים בכל חמס מחבוי מטיל נגד
8 מי מכה מחסרו: מלחך לבחר.* חמס ומגה נחאם: כי אלו
9 ומחסרו ומחסר לבחר מכה.* נגד לבל מי מכה מחבוי מכאן:

Digitized by Google

10 ופטמכה מכנה יהודה לשמה ושמה ויכתב ויבא.* ויבא
מיכיהו אל המיכאל : שמיה מכנה יהודה ושם נקבה :
ושמלכה ופטמכה מי בית חמה. ומה מיטמלכה ומה מיטמי :
11 יהודה ומה לנשי ושמה ויבא.* ומכל שמעו מיטמה ומה
ושמי : מה אלי ומה ויטמי מיכאל ושמה ושמה . ומכהה
מיכאל ומיכל ומה שלכה ושמה : אל לשמעה יהודה ומה
12 לשמי ויבא.* ומה נוא ומה מיכל ומה לנשמשה :
13 ושמלכה ומשפחתה ובית חמה:* ושלכה ומשה מיכה :
שמה מי יהודה : וה מלכה : ומיכל שלכ שלו ושמש ומה :
14 שמה ומיכה מי ושמה:* ומכלו שלו שלכ יהודה : מיכה שלו
מה נוא כ ושכנה : יהודה : ומלו : מה לוי נוה כ : שה
15 ומה לו ושלכה ושמה.* ומיה ומכה : מי נוה מה : ומלי
16 ומה ב : יהו ומה ושמה ומיכה נוה לוי נוה.* ומיה ב : ומה
שלכ ילכתי: מיכל ומה ומה יהושבה לו: ומשלי ומשמה
17 ומשה ושיכה ושמה ומלכהה נוה ושמה . ומיכיהו מי יהודה
18 ומשה: ומה ושמה ומלכהה ומכה נה לו.* ומשה
יהושע : ומי ושמשה מי יהודה לשמה : ומה שמלכה ומיהודה
לוה יהודה: ומשלכו שכשה ומיה: ומשה שכ שיכה ושמשה
19 ושב.* מיכל ומה: מלה יהודה: לו ומה ושיהו לשמה
20 ומה שמה:* יהו ומכה מי ושמשה לומה ומשלומה
מלומה ושמשה: ומשמשה ומשה ומה: ומי לשמה

Digitized by Google

יוסף: ויבואהו וישלחהו וישבחהו וישמחהו ויאמר אליהו: ויהי
כאשר בא אליו ויאמר מי אתה ומי אביך ואי זה הוא
21 רועה צאנך.* ויאמר בן איש: נשוא משפטי ושוחט
22 לאלהי. ויאמר לו אליהו ויהי כאשר שמע את
דברי אליהו ויפול על פניו ויאמר אדוני אליהו: אתה
הוא אשר אמרת אלי לך אל אחאב ואל תירא כי
23 אנכי אמית אותך ואת בניך.* ויאמר אליהו אליו:
ועתה אם אמת דברי אשר דברתי אליך ואם שקר
דברי אשר שקרתי אליך הנה אנכי נשבע לך בחיי
24 ובחיי אחאב אביך אם לא אמית אותך ואת בניך.
ויאמר אליהו אליו: אתה הוא אשר אמרת אלי
25 לאמר: הנה אנכי: ויאמר: אמת אמרתי אליך.* ואם לא
ראית אותי נשבע לי אחאב: כי אמר אמרתי אליך
26 לאמר: כי אנכי אדבר אליהוא ואליך ואל אחאב
ואל בניך.* ויען אליהו ויאמר אליו: אם אמת
דברי אשר דברתי אליך אם לא אמית אותך ואת
בניך. ויאמר אליו: אמת אמרתי אליך: ויאמר: אתה
27 אל תירא כי אנכי אמית אותך ואת בניך: וכי אין
28 אלהים בישראל הלכת.* ואתה
29 אליהו תדבר אליהוא: ואליהוא אמר אליו כי
תשוב אדבר אליהוא: אמר אליו: אנכי לא אשוב
אליהוא: כי אין לי אלהים אשר אדבר אליהוא
כי אמרתי: ויאמר אליהוא אליו אל אליהו אלי.
30 ויהי כי אליהו אליהוא אליהוא: ויאמר אליהוא
31 אליהוא.* ואת אליהו אל אליהוא: אליהוא אין אם אל
אליהוא: ויאמר אליהוא אליו: כי אליהוא כי אליהוא אליהוא.*

Digitized by Google

32 וגם אנכי נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

פרשת ויחי ל"ו.

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ * ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃
3 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ * שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃
4 בסדם אל תבא כבדי אל תחד כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו שור׃ * ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
5 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך׃
6 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ * לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
7 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה׃ * חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃
8 זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתף על צידון׃
9 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ * וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבול ויהי למס עבד׃

10 ואתה : עתה לכה ואשלחך . ואולחה את עמי בני ישראל ממצרים . * ויאמר : משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל ממצרים : כי אהיה עמך ואת לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה . * ויאמר : אלהים כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם : ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר : לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים : ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש : ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו : ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה : ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם : ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם : ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים :

Digitized by Google

22 ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה ויד אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו׃ 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ 24 ויקחהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים׃ 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ 28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו וירימו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה׃ 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 30 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ 31 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא׃ 32 ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טורף יוסף׃ 33 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ 34 ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו׃

Digitized by Google

35 ثالث هو ذو ثلث ثلثي ثلثا ثلثا . * ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا : ثلثا ثلثا
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا . *
36 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
37 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
38 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
39 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
40 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
41 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
42 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
43 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
44 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا
ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .

ثلثا ثلثا : ح .

1 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا .
2 ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا ثلثا :

Digitized by Google

ܒܢܝ ܝܥܩܘܒ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܐ ܡܝܬ ܐܢܐ ܡܝܬ ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܡܐܬܐ

14 מעבר לזה נתן: וגם מכה מפני: וגם מכה
נתן מעבר לזה:
15 מכה לבושיו. * ומכה נתן מכה מעבר לזה: ומכה
מעבר לזה נתן מכה לבושיו:
. מכה מכה לבושיו ומכה מעבר לזה: ומכה לבושיו
מכה מעבר לזה: ומכה מכה לבושיו.
16 ומכה מכה מעבר לזה: ומכה מכה לבושיו ומכה
נתן מכה לבושיו:
17 מכה מכה לבושיו ומכה מעבר לזה: ומכה נתן
מכה לבושיו ומכה מעבר לזה. * ומכה מכה לבושיו:
ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו. ומכה
לבושיו ומכה מכה לבושיו: ומכה נתן מכה לבושיו
ומכה מכה לבושיו: ומכה מכה לבושיו ומכה נתן
18 מכה לבושיו: ומכה מכה לבושיו ומכה מעבר לזה
ומכה נתן מכה לבושיו. * ומכה מכה לבושיו:
ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו: ומכה
19 מכה לבושיו. * ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה
לבושיו ומכה מכה לבושיו: ומכה מכה לבושיו
ומכה נתן מכה לבושיו. * ומכה מכה לבושיו ומכה
20 מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו: ומכה מכה
לבושיו ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו:
21 מכה לבושיו ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה
לבושיו. * ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה
לבושיו: ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו:
22 ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו. * ומכה
מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו: ומכה מכה
23 לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו. * ומכה מכה
לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו: ומכה מכה לבושיו
ומכה נתן מכה לבושיו. * ומכה מכה לבושיו ומכה
נתן מכה לבושיו: ומכה מכה לבושיו ומכה נתן
מכה לבושיו. ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה
לבושיו: ומכה מכה לבושיו ומכה נתן מכה לבושיו:
24 ומכה מכה לבושיו. * ומכה מכה לבושיו ומכה נתן

Digitized by Google

25 מִסְתַּכֵּל כִּי מִיכָה מִי שֶׁהוּא. וַיֹּאמֶר מִיכָה ❊ הִנֵּה אַתָּה רֹאֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תָּבוֹא חֲדַר בְּחֶדֶר לְהַחָבֵא: 26 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְחוּ מִיכָיְהוּ וְהָשִׁיבֻהוּ אֶל אָמוֹן שַׂר הָעִיר וְאֶל יוֹאָשׁ בֶּן מֶלֶךְ: 27 וְאָמַרְתֶּם כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׂימוּ זֶה בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִילֻהוּ לֶחֶם לַחַץ וּמַיִם לָחַץ עַד בֹּאִי בְשָׁלוֹם ❊: 28 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ אִם שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא דִבֶּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם:

29 וַיַּעַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה רָמֹת גִּלְעָד: 30 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ וּבֹא בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לְבֻשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה: 31 וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת קָטֹן וְאֶת גָּדוֹל כִּי אִם אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: 32 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסֻבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט:

Digitized by Google

١٤٤٤ وَمَحْمَدٌ عَبْدُ وَكَمَا دَمَحْمَدٌ.

مَحْمَدٌ : ١.

1 فَمَحْمَدٌ بَحْجَ وَمَحْمَدٌ مَعْبَدٌ : بَحْثَ مَعْبَدٌ : وَيَمَحْمَدٌ
2 لَوَمَحْمَدٌ وَبَكْمَدٌ :* وَمَ مَجْمَدٌ مَكْمَ مَحْ مَعْبَدٌ مَحْمَدٌ
3 بَحْمَدٌ :* بَكْ حَمْدٌ مَ وَمَحْمَدٌ مَحْمَدٌ مَ بَحْثَ وَمَحْ دَمَحْ :*
4 مَحْمَدٌ حَمْ وَبَكْمَدٌ حَمْدٌ وَمَحْمَدٌ مَحْمَدٌ : وَمَحْ مَ حَمْ مَحْمَدٌ :
5 مَحْمَدٌ مَعْبَدٌ مَحْ :* وَمَحْ مَحْمَدٌ مَحْمَدٌ مَعْبَدٌ مَحْمَدٌ
6 مَحْمَدٌ : مَمْ وَمَحْمَدٌ دَمَحْمَدٌ وَمَحْمَدٌ. * وَبَكْ مَحْمَدٌ
7 مَحْمَدٌ : مَحْمَدٌ مَحْمَدٌ مَعْبَدٌ :* دَمَحْمَدٌ وَمَحْمَدٌ مَعْمَحْمَدٌ
وَبَكْمَدٌ : مَحْمَدٌ مَحْمَدٌ : مَكْمَدٌ مَحْمَدٌ دَمَحْمَدٌ مَ بَكْمَدٌ مَحْمَدٌ :
مَ مَحْمَدٌ مَحْمَدٌ مَعْبَدٌ.
8 دَمَحْمَدٌ مَمْحَدٌ مَدْ بَكْمَدٌ مَحْمَدٌ مَعْبَدٌ بَكْ دَمَحْمَدٌ :
9 وَمَحْمَدٌ وَمَحْمَدٌ مَحْمَدٌ دَمَحْمَدٌ. * مَحْمَدٌ وَمَ مَ بَكْ مَحْمَدٌ
بَكْمَدٌ وَمَحْمَدٌ مَعْمَدٌ مَدْ دَمَحْمَدٌ دَمَحْمَدٌ : وَمَحْمَدٌ بَكْمَدٌ
10 دَمَحْمَدٌ مَحْمَدٌ مَدْ دَمَحْمَدٌ بَكْمَدٌ. * مَعْمَدٌ مَدْ مَحْمَدٌ مَ
11 مَحْمَدٌ دَمَحْمَدٌ بَكْ مَحْمَدٌ مَحْمَدٌ وَبَكْمَدٌ وَمَحْمَدٌ دَمَحْمَدٌ.* مَحْمَدٌ

Digitized by Google

כתב אתם את כל הדברים האלה אל ספר׃ והיה
12 כי באו ימים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי
13 ישראל ויהודה אמר יהוה והשיבתים הארץ אשר
נתתי לאבותם וירשוה׃ ואלה הדברים אשר דבר
14 יהוה אל ישראל ואל יהודה׃ כי כה אמר יהוה
קול חרדה שמענו פחד ואין שלום׃ שאלו נא
15 וראו האם יולד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו
על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון׃
16 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה
היא ליעקב ומנה יושע׃ והיה ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך
אנתקה וזרים לא יעבדו עוד בו׃ ועבדו את יהוה
17 אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם׃ ואתה
אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד׃ כי אתך
18 אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים
אשר הפיצותיך שם אותך לא אעשה כלה ויסרתיך
19 למשפט ונקה לא אנקך׃ כי כה אמר יהוה אנוש
20 שברך מכתך נחלה׃ אין דן משפטך לאזוק מרפאות
עלה אין׃ כל מאהביך שכחוך את לא ידרשוך כי
מכת אויב הכיתיך מוסר אכזר על רב עונך עצמו
21 חטאתיך׃ למה תזעק על שברך אנוש מכאובך על
רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי לך׃ לכן כל אכליך
22 יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שסיך לשסה
23 וכל בזזיך אתן לבז׃ כי אעלה ארוכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך את ציון
דרש אין׃

Digitized by Google

24 وقد أخذ يعلم بأن الخطيئة كانت في يده ، 25 فجاء وسجد له قائلا : ماذا تريد أن أعمل لك يا سيدي ؟ فأجابه الرجل : إن الذي يريد أن يعلم بأن الخطيئة قد غفرت له ، 26 فليس عليه إلا أن يذهب إلى الكنيسة ويسجد أمام الصليب . ثم يركع أمام المذبح ويقدم ذبيحة ، ويتناول من الأسرار المقدسة ، 27 وبعد ذلك يذهب إلى بيته ويعيش مع أهله وأولاده ، 28 ويعمل في حقله ويأكل من خبز يديه ، ويشكر الله على كل شيء . 29 وكان في تلك الأيام رجل يدعى أخاب ، وكان يملك على السامرة ، 30 وعمل الشر أمام الرب أكثر من جميع الذين كانوا قبله ، 31 وكان يسلك في خطايا يربعام بن نباط ، ولم يكتف بذلك ، بل تزوج إيزابل بنت أثبعل ملك الصيدانيين ، وذهب وعبد البعل وسجد له ، 32 وأقام له مذبحا في بيت البعل الذي بناه في السامرة ، وغرس سارية ، وعمل أشياء أخرى أغاظ بها الرب إله إسرائيل أكثر من جميع الملوك الذين كانوا قبله .

الفصل : ٢ .

1 وقد أرسل الرب إيليا النبي التشبي إلى أخاب قائلا : حي هو الرب إله إسرائيل الذي أنا واقف أمامه ، إنه لا يكون في هذه السنين ندى ولا مطر إلا بكلمتي .

Digitized by Google

2 بَدَہ : حب مَہ مِیدِیْ بَدَہ .* مَنْجَنِیْ جِنِیْ مِیدِیْ جِنِیْ
3 حمیمیْ بَدَہ : جِنِیْ بَدَہ کَنِیْ جِنِیْ مِیدِیْ جِنِیْ : جِنِیْ بَدَہ
4 حب : جِنِیْ بَدَہ حِیدَہ مِیدِیْ بَدَہ : جِنِیْ بَدَہ حِیدَہ مِیدِیْ
5 مَکْ نَجِنْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ
6 جِنِیْ : مَکْ مِیدِیْ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ
7 جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ
8 مَکْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ
9 جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ
10 جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ
11 مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ
12 مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ
13 مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ
14 مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ
15 مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ مَکْ بَدَہ جِنِیْ مِیدِیْ

Digitized by Google

16 מִשְׁבְּחוֹתֵי אָמַרְתִּי פֶּן תִּמּוֹט רַגְלִי׃ חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃
17 בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי׃
18 הֲיִחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵי חֹק׃
19 יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
20 וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃
21 וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

תהלים צה

1 לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
2 נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃
3 כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים׃
4 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃
5 אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃
6 בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃
7 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
8 אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃
9 אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃
10 אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי׃
11 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי׃

ڈبورہ : ۷ .

1 تب ڈبورہ اور باراق بن ابینوعم نے یہ گیت گایا :
2 کہ جب اسرائیل نے بدلہ لیا ، اور لوگوں نے خوشی سے اپنے تئیں نذر کیا ، تو خداوند کی تعریف کرو ۔
3 اے بادشاہو ، سنو ! اے حاکمو ، کان لگاؤ ! میں ہی خداوند کے لئے گاؤں گی ، میں ہی خداوند اسرائیل کے خدا کی مدح سرائی کروں گی ۔
4 اے خداوند ، جب تو سعیر سے نکلا ، جب تو ادوم کے میدان سے روانہ ہوا ، تو زمین لرزی ، آسمان بھی ٹپکا ، ہاں بادل سے پانی برسا ۔
5 پہاڑ خداوند کے سامنے ، یعنی سینا کے خداوند اسرائیل کے خدا کے سامنے بہ نکلے ۔
6 عنات کے بیٹے سمجر کے دنوں میں ، یعایل کے دنوں میں شاہراہیں سنسان ہو گئیں ، اور مسافر پیچ در پیچ راستوں سے چلنے لگے ۔
7 اسرائیل میں دیہاتی آبادی مٹ گئی ، ہاں مٹ گئی ، جب تک میں ڈبورہ نہ اٹھی ، جب تک میں اسرائیل میں ماں نہ اٹھی ۔
8 انہوں نے نئے خدا چنے تھے ، تب ہی پھاٹک پر لڑائی ہوئی تھی ۔ کیا اسرائیل کے چالیس ہزار میں ایک ڈھال یا نیزہ بھی دکھائی دیتا تھا ؟
9 میرا دل اسرائیل کے حاکموں کی طرف ہے ، جو لوگوں میں خوشی سے اپنے تئیں نذر کرتے تھے ۔ خداوند کی تعریف کرو ۔
10 اے سفید گدھیوں پر سوار ہونے والو ، اے گدیوں پر بیٹھنے والو ، اے راہ چلنے والو ، اس کا گیت گاؤ ۔
11 تیر اندازوں کی آواز سے دور ، پانی بھرنے کی جگہوں پر ، وہاں وہ خداوند کی صداقت کے کام ، اسرائیل میں اس کے دیہاتیوں کی صداقت کے کام بیان کریں ۔ تب خداوند کے لوگ پھاٹکوں پر اتر آئے ۔
12 جاگ ، جاگ ، اے ڈبورہ ! جاگ ، جاگ ، گیت گا ! اٹھ ، اے باراق ، اور اے ابینوعم کے بیٹے ، اپنے قیدیوں کو لے جا ۔
13 تب بچے ہوئے امیروں پر لوگ اتر آئے ، خداوند میرے لئے بہادروں پر اتر آیا ۔
14 افرائیم سے وہ اترے جن کی جڑ عمالیق میں ہے ، تیرے پیچھے بنیمین اپنے لوگوں میں ہے ۔ ماکیر سے حاکم اترے ، اور زبولون سے وہ جو سردار کا عصا تھامتے ہیں ۔
15 اور یساکر کے سردار دبورہ کے ساتھ تھے ، ہاں یساکر بھی باراق کا ساتھ دیتا تھا ۔ وہ اس کے پیچھے پیدل دوڑا ۔ روبن کے ندیوں کے پاس بڑے بڑے ارادے تھے ۔
16 تو کیا تو بھیڑوں کے باڑوں میں بیٹھا رہا ، کہ گلہ کی بانسریوں کی آواز سنے ؟ روبن کے ندیوں کے پاس بڑے بڑے ارادے تھے ۔
17 جلعاد یردن کے پار بسا رہا ۔ اور دان کیوں جہازوں پر ٹھہرا رہا ؟ اشیر سمندر کے کنارے بیٹھا رہا ، اور اپنی بندرگاہوں میں رہا ۔
18 زبولون کے لوگ اپنی جان پر کھیلنے والے لوگ تھے ، نفتالی بھی میدان کی اونچی جگہوں پر ۔

Digitized by Google

19 שבתי ויסגרו הדלתות וגו׳ ויעמדו נערי על השערים לבלתי
20 יבוא משא ביום השבת: וילונו הרכלים וגו׳ ואמרתי אליהם
מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשלחו יד אכה בכם מעת
ההוא לא באו בשבת: ואמר ללוים אשר היו מטהרים
לבא ושמרו השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה
21 לי אלהי וחוס עלי כרב חסדך: בימים ההם ראיתי ביהודה
22 דורכים גתות בשבת ומביאים הערמות וגו׳ ואזהיר עליהם
ביום מכרם צידה: ויושבי צור היו מביאים בו דגה וכל
מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: ואריבה את
23 החרים מה הדבר הרע הזה אשר אתם עושים וגו׳: הלא
כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת
24 ועל העיר הזאת ואתם אתם מוסיפים חרון על ישראל
לחלל את השבת: והיה אם יקדירו שערי ירושלם לפני
25 השבת ואמרתי ויסגרו הדלתות ולא יפתחו עד אחר השבת
ומנערי העמדתי על השערים לבלתי יבוא משא ביום
26 השבת: ילונו הרכלים וגו׳ פעם ושתים: ואעידה בהם
ואומרה להם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשלחו יד
27 פעם אחרת אשלח בכם: ואומר להם הלוים מטהרים הם
לבא ושמרו השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה
28 לי אלהי וחוס עלי כרב חסדך: ומבני יהוידע בן אליאשיב
29 הכהן חתן סנבלט החורוני ואברחהו מעלי: זכרה להם
30 אלהי על אשר חללו את כהונה וברית הכהונה והלוים:
31 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש
32 במלאכתו: ולקרבן העצים בעתים הבכורים לטובה זכרה
לי אלהי:

Digitized by Google

1 מִזְמוֹר לְדָוִד בְּהָרְדְּפוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃ יְהוָה מָה־רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃
2 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סֶלָה׃ וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי
3 וּמֵרִים רֹאשִׁי׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃ אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה
4 הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמָכֵנִי׃ לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי׃ קוּמָה
5 יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהָי כִּי־הִכִּיתָה אֶת־כָּל־אוֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃ לַיהוָה
6 הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּקָרְאִי עֲנֵנִי
7 אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ בְּנֵי־אִישׁ עַד־מָתַי כְּבֹדִי לִכְלִמָּה
8 תְּאֶהֱבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃ וּדְעוּ כִּי־הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי
9 אֵלָיו׃ רִגְזוּ וְאַל־תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃ זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק
10 וּבִטְחוּ אֶל־יְהוָה׃ רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה־עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה
11 שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי־אַתָּה
12 יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃ לַמְנַצֵּחַ אֶל־נְחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אֲמָרַי הַאֲזִינָה
13 יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְהוָה
14 בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא־יְגָרְךָ

Digitized by Google

15 אשר שמעתי מפיהם: ואחיך מגיד לנו ואגרתו. ואשר לא
שמעתי מפי אלוהי: כי אם אנשי ירושלים היו מרדים
16 נחמיה. ויעל בלילה אני ומעט אנשים אתי: ולא הגדתי
לאדם אשר יתן באלוהי לעשות את ירושלים: ובהמה
אין אתי כי אם הבהמה אשר אני רכב עליה. ויצא
17 בשער גיא לילה ואל מעין התנין ואל שער הפרש:
ואשר אני מתבונן בחומות ירושלים אשר פרוצות
ושעריה אכלו באש: ואעבר משער העין ואל בריכת
18 המים. ואין מקום לבהמה אשר תחתי לעבור: ואעל
בנחל לילה ואתבונן בחומה ואשוב ואבוא בשער גיא
19 ואשוב: והסגנים לא ידעו איה הלכתי ומה אני עושה
ולמלאכה אשר המה עושים: עד עתה לא הגדתי לא
20 ליהודים ולא לכהנים ולא לחרים ולא לסגנים ולא
לשאר עושי המלאכה. ואומר אליהם אתם ראים את
הרעה אשר אנחנו בה איך ירושלים חרבה ושעריה
21 נצתו באש. בואו ונבנה את חומת ירושלים ולא נהיה
22 עוד חרפה. ואגיד להם את יד אלוהי אשר היתה טובה
עלי וגם את דברי המלך אשר דבר אלי: ויאמרו קומה
23 ונבנה את החומה. ויחזקו ידיהם למובה: ויהי כשמוע
סנבלט והטוביה הערבי ושאר העמים אשר סביבותינו
24 כי בא איש לבקש שלום לבני ישראל: ויבזו לנו ויאמרו
25 מה הדבר הזה אשר אתם עושים המרדים אתם במלך:
ואשיב אותם ואומר אלוהי השמים הוא יצליח לנו
ואנחנו עבדיו נקום ונבנה: ואתם אין לכם חלק וצדקה
ושם בירושלים לא תהיה לכם.

פרק ה׳

1 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים:

2 حضرت یعقوب علیہ السلام کی اولاد میں سے ۔* وہ یوسف علیہ السلام کے
3 بھائی تھے ۔* مگر وہ ان کو نہیں پہچانتے تھے ۔* اور جب ان کے
بھائی ان کے پاس آئے تو انہوں نے ان کو پہچان لیا ۔* مگر
4 انہوں نے ان کے ساتھ اجنبیوں کا سا برتاؤ کیا اور ان سے
5 سختی سے پیش آئے ۔* اور کہا کہ تم جاسوس ہو ۔* تم
6 ملک کی کمزوریوں کا پتہ لگانے آئے ہو ۔* یوسف علیہ السلام
7 نے کہا نہیں ۔* اے میرے آقا ۔* تیرے غلام
8 غلہ خریدنے آئے ہیں ۔* ہم سب ایک ہی شخص کے بیٹے ہیں ۔*
ہم راست باز ہیں ۔* تیرے غلام جاسوس نہیں ہیں ۔* یوسف
9 علیہ السلام نے کہا نہیں ۔* تم ملک کی کمزوریوں کا پتہ لگانے
10 آئے ہو ۔* وہ کہنے لگے نہیں ۔* تیرے غلام بارہ بھائی ہیں ۔*
ہم سب کنعان کے ایک شخص کے بیٹے ہیں ۔* سب سے چھوٹا
11 اس وقت ہمارے باپ کے پاس ہے ۔* اور ایک بھائی نہیں
رہا ۔* یوسف علیہ السلام نے کہا یہ تو ثابت ہو چکا کہ تم
12 جاسوس ہو ۔* اب تمہارے سچ بولنے کی یہ صورت ہے کہ
تمہارا ایک بھائی یہاں رہے اور باقی جائیں اور اپنے
13 چھوٹے بھائی کو لے کر آئیں ۔* یوسف علیہ السلام نے کہا ۔*
14 کہ تم قید میں رہو گے ۔* اور تمہارے ساتھ سختی کی جائے گی ۔*
15 اور تم کو سزا دی جائے گی ۔* اور تم کو یقین دلایا جائے گا ۔*
کہ تم جاسوس ہو ۔* اور تمہارے بھائی کو بھی قید کیا جائے گا ۔*

Digitized by Google

هەبە: هەر هاوسەرەکەی ژنەکەی هێنابێتە ژوورەوە: هەڵە
16 بێ ئەنتێتە بەسەر مەسیح دەڵێتێ دەبێ.* ئەگەر بۆ هەڵگرتنی هێز
هەتێ بەهێزتر دەبێ. هێز لەڕێ بۆ بێ کەمێتێ هێز: هەتێ
17 هەرەوەزی هێز هەڵگرتنی هێز بۆ سڕینەوەی هەڵە.* بۆ لەڕێ هەڵە هێز
هەڵگرتنی هێز: بەڵێنەبێ ئەگەر هەڵە دەبێ هەڵگرتنی هێز
18 هەرەوەزی: ئێتێ نەڵگرتنی لەڕێ بۆ بەسەر مەسیح.* هەتێ
هەڵە هێز هەڵگرتنی هێز سڕینەوەی لەڕێ ئێتێ: هەتێ هەڵە
19 هێز: هەتێ لەڕێ ئێتێ هەڵگرتنی ئێتێ.* هەتێ لەڕێ
هەڵە کە مەڵەڵەڵەی لەڕێ ئەنتێتە هێتێ هەتێ: هەر هەتێ
20 هەڵە مەڵەڵەڵەی لەڕێ هێتێ هەرەوەزی چێتێ هەر.* هەڵگرتنی
ئەتێ هەتێ هەڵە هەڵەڵەی لەڕێ: هەر هەتێ هەڵە هەڵە
21 هەتێ.* لەڕێ هەڵگرتنی هەڵە هەتێ: هەتێ هەڵە هەڵە
هەرەوەزی ئێتێ هەڵگرتنی: لەڕێ هەڵە بەسەر مەسیح.

هەڵەڵە: ٥

1 هەر هەڵە هەڵە: هەتێ هەڵە هەڵەڵەی هەڵەڵەی:*
2 هەڵە: هەڵە لەڕێ هەڵە هەڵەڵەی: هەتێ هەڵە هەڵە:*
3 هەڵە هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی: هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی
4 هەڵەڵەی:* هەڵەڵەی لەڕێ هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی:
هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی:
5 هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی هەڵەڵەی.* لەڕێ هەڵەڵەی

Digitized by Google

6 ﺍﻟﺼﺨﺮﺓ ﻭﺍﻟﻤﺰﻣﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺨﺮﺓ ﻳﺘﺪﺣﺮﺟﻮﻥ.* ﻭﺍﻟﺤﻖ ﻣﺜﻞ ﺍﻟﺤﺪ
ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻢ ﻳﺴﺘﻘﻴﻢ: ﻭﺍﻟﻤﺎﺋﻠﻮﻥ ﻋﻨﻪ: ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺎﻝ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﺜﺮ
7 ﻟﻴﺲ ﻳﻨﺠﻮ ﻣﻨﻪ.* ﻷﻧﻪ ﻗﺎﻝ ﻓﻲ ﻧﻔﺴﻪ ﺇﻧﻪ ﻻ ﻳﺘﺰﻋﺰﻉ ﻟﻴﺲ ﻳﻘﻊ ﻋﻠﻲ ﺷﺮ.*
8 ﻳﺎ ﺭﺏ ﺍﻗﺼﻒ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻳﺎ ﺭﺏ: ﺍﻟﻤﺘﻜﺒﺮﻳﻦ ﻣﻦ ﻳﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﺸﺮ.*
9 ﺍﻟﺤﻖ ﻳﺎ ﺭﺏ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﺒﺮ ﻻ ﺑﻞ ﻳﺘﻜﻠﻤﻮﻥ: ﻭﻳﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﺑﺎﻟﺒﺮ
10 ﻭﺍﻟﺸﺮ ﻻ ﻳﻌﺮﻓﻮﻥ ﺃﺑﺪ.* ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺃﻳﻀﺎ: ﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﻣﻦ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ
11 ﻭﺍﻟﺒﺮ. ﻓﺠﺎﺀ: ﺑﻞ ﻫﻮ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ.* ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺃﻳﻀﺎ: ﻣﻦ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ
ﻭﺍﻟﺒﺮ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ ﻭﺍﻟﺒﺮ: ﺑﻞ ﻫﻮ
12 ﻳﺘﻜﻠﻢ.* ﻷﻥ ﺍﻟﻘﻮﻝ ﺍﻟﺼﺎﻟﺢ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﻪ: ﺑﻞ ﻫﻮ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺼﺎﻟﺢ
13 ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺑﺎﻟﺼﺎﻟﺢ.* ﻭﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺑﺎﻟﺸﺮ: ﺑﻞ ﻫﻮ
ﻳﺘﻜﻠﻢ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ: ﺑﻞ ﻫﻮ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺼﺎﻟﺢ ﻭﻳﻌﻤﻞ
ﺑﺎﻟﺼﺎﻟﺢ.* ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺃﻳﻀﺎ: ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺑﺎﻟﺸﺮ: ﺑﻞ ﻫﻮ
14 ﻳﺘﻜﻠﻢ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﻜﻠﻢ: ﻷﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺒﻐﺾ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ:
ﻷﻧﻪ ﻳﺤﺘﻘﺮ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ.
15 ﻓﻘﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ: ﻳﺴﺒﻖ ﻭﻟﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ: ﻷﻧﻪ ﻳﺤﺘﻘﺮ
16 ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ: ﺳﻪ.* ﻷﻥ ﺍﻟﺤﻖ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺼﺎﻟﺢ
ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺑﺎﻟﺼﺎﻟﺢ ﻭﻳﺒﻐﺾ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ: ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ
ﺑﺎﻟﺸﺮ ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺍﻟﺸﺮ: ﻭﻳﺒﻐﺾ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺍﻟﺸﺮ:
17 ﻭﻳﺤﺘﻘﺮﻩ.* ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺃﻳﻀﺎ: ﻭﻳﺤﺘﻘﺮ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ:
ﻭﻳﺒﻐﺾ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺸﺮ ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺍﻟﺸﺮ.*
18 ﻭﻟﻢ ﻳﻌﺘﺒﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ: ﻳﻌﺘﺒﺮﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ.* ﻟﻬﻢ
19

Digitized by Google

ذبيحة البر وأضحية ومحرقة على مذبحك يصعدون عجولا.

المزمور ٥١

1 للرئيس مزمور لداود. عندما جاء اليه ناثان النبي بعد ما دخل الى بثشبع.
2 ارحمني يا الله كعظيم رأفتك كجمهور رحمتك امح معاصيي.
3 اغسلني كثيرا من اثمي ومن خطيتي طهرني.
4 لاني انا عارف بمعاصيي وخطيتي امامي دائما.
5 اليك وحدك اخطأت والشر قدامك صنعت لكي تتبرر في اقوالك وتغلب في قضائك.
6 هانذا بالاثم صورت وبالخطية حبلت بي امي.
7 هانذا قد سررت بالحق في الباطن وفي الخفاء تعلمني حكمة.
8 تنضحني بالزوفا فاطهر. تغسلني فابيض اكثر من الثلج.
9 تسمعني سرورا وفرحا فتبتهج عظام سحقتها.
10 استر وجهك عن خطاياي وامح كل آثامي.
11 قلبا نقيا اخلق فيّ يا الله وروحا مستقيمة جدد في داخلي.
12 لا تطرحني من امام وجهك وروحك القدوس لا تنزعه مني.
13 رد لي بهجة خلاصك وبروح منتدبة اعضدني.
14 فاعلم الاثمة طرقك والخطاة اليك يرتدون.
15 نجني من الدماء يا الله اله خلاصي فيترنم لسانيّ بعدلك.
16 يا رب افتح شفتيّ فيخبر فمي بتسبحتك.
17 لانك لا تسر بذبيحة فاقدمها. بمحرقة لا ترضى.
18 ذبائح الله روح منسحق. القلب المنسحق المتذلل يا الله لا تذل.
19 اصنع خيرا برضاك الى صهيون. ابن اسوار اورشليم.
20 حينئذ تسر بذبائح البر بالمحرقة وبالتقدمة. حينئذ يصعدون على مذبحك عجولا.

ہوئے کہ : فرعون نے حکم دیا کہ حکیموں کو بلائیں
جادو کے .

7 ۞ تب انہوں نے آ کر موسیٰ سے اور ہارون سے کہا ۔ جیسا خداوند نے
8 فرمایا تھا ویسا ہی کیا ۔ اور اس نے ہارون کی لاٹھی فرعون اور اس
9 کے خادموں کے سامنے ڈالی ۔ تو وہ اژدہا بن گئی ۔ ۞ تب فرعون نے
بھی حکیموں اور جادوگروں کو بلایا ۔ اور مصر کے جادوگروں نے
10 بھی اپنے جادو سے ویسا ہی کیا ۔ کہ ہر ایک نے اپنی لاٹھی ڈالی
اور وہ اژدہا بن گئیں ۔ ۞ لیکن ہارون کی لاٹھی نے ان کی لاٹھیوں
11 کو نگل لیا ۔ ۞ تو بھی فرعون کا دل سخت ہوا اور اس نے ان کی نہ
12 سنی جیسا خداوند نے فرمایا تھا ۔ ۞ تب خداوند نے موسیٰ سے کہا :
13 صبح کو فرعون پانی پر جاتا ہے ۔ تو تو دریا کے کنارے اس سے
ملنے کو کھڑا ہونا اور اژدہا جو سانپ بن گیا تھا اپنے ہاتھ میں
14 لینا ۔ اور اس سے کہنا کہ خداوند عبرانیوں کے خدا نے مجھ کو
تیرے پاس بھیجا ہے کہ تو میری قوم کو جانے دے تاکہ وہ بیابان
15 میں میری عبادت کریں ۔ اور دیکھ تو اب تک نہیں مانتا ۔ خداوند
یوں فرماتا ہے کہ اس سے تو جان لے گا کہ میں خداوند ہوں ۔ دیکھ
میں اپنی لاٹھی جو میرے ہاتھ میں ہے دریا کے پانی پر مارتا ہوں
16 تو وہ لہو ہو جائے گا ۔ ۞ اور دریا کی مچھلی مر جائے گی اور دریا
17 سڑ جائے گا اور مصری دریا کا پانی پینے سے گھن کریں گے ۔ ۞
18 اور خداوند نے موسیٰ سے کہا کہ ہارون سے کہہ کہ اپنی لاٹھی لے
اور مصر کے پانیوں پر اپنا ہاتھ بڑھا ۔ یعنی ان کی ندیوں پر ان کی
نہروں پر اور ان کے تالابوں پر اور ان کے سب جمع کئے ہوئے پانی
19 پر تاکہ وہ لہو ہو جائیں ۔ اور سارے ملک مصر میں لہو ہی لہو
ہو ۔ اور لکڑی کے اور پتھر کے برتنوں میں بھی ۔

Digitized by Google

20 וְכִי תִבְעֶה בְּרֵעֲךָ מְאוּמָה לֹא תָבֹא אֶל בֵּיתוֹ לַעֲבוֹט עֲבֹטוֹ׃ 21 בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת הָעֲבוֹט הַחוּצָה׃ 22 וְאִם אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ׃ 23 הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת הַעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרְכֶךָּ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 24 לֹא תַעֲשֹׁק שְׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 25 בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃

פרשה ... ...

1 כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וְנָתְנוּ אֶת הָרָשָׁע׃ 2 וְהָיָה אִם בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃ 3 אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן יֹסִיף וְהִכָּהוּ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃ 4 לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ 5 כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃ 6 וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וְאִם לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃

Digitized by Google

8 אשר כי אתכם.* מצוך הזאת היום לאשרך כי
9 אתכם.* ואתה כי כל מעיניה הרחה: כי תשוב: כי
ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שוש על
10 אבתיך: אשר כי תשמע בקול יהוה.* אל כי תשוב
11 אליו בכל לבבך ובכל נפשך: הזאת היום אשר אנכי
מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה
12 הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה
13 ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא
14 לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
15 ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
16 לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת
הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
17 מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: והאם
18 יפנה לבבך ולא תשמע והדחת והשתחוית לאלהים
19 אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא
תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את
20 הירדן שמה לבוא לרשתה.* העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך
21 הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה

22 ﻭﺍﻟﺬﻱ. ❊ ﺍﺟﺤﺪﻭﺍ ﻟﻲ ﻭﻻ ﺗﻜﻔﺮﻭﻥ ﺑﻲ : ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ
ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ .

23 ﻣﻦ ﺧﺸﻲ ﺭﺑﻪ ﺑﺎﻟﻐﻴﺐ : ﻟﻬﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻭﺃﺟﺮ ﻛﺒﻴﺮ .

24 ﻭﻣﺎ ﻟﻲ : ﻭﻣﺎ ﻟﻲ ﻻ ﺃﻋﺒﺪ ﺍﻟﺬﻱ ﻓﻄﺮﻧﻲ . ❊ ﻭﺇﻟﻴﻪ
ﺗﺮﺟﻌﻮﻥ . ﺃﺃﺗﺨﺬ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﺁﻟﻬﺔ ﺇﻥ ﻳﺮﺩﻧﻲ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﺑﻀﺮ ﻻ
ﺗﻐﻦ ﻋﻨﻲ ﺷﻔﺎﻋﺘﻬﻢ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻻ ﻳﻨﻘﺬﻭﻥ . ﺇﻧﻲ ﺇﺫﺍ ﻟﻔﻲ ﺿﻼﻝ

25 ﻣﺒﻴﻦ : ﺇﻧﻲ ﺁﻣﻨﺖ ﺑﺮﺑﻜﻢ ﻓﺎﺳﻤﻌﻮﻥ . ❊ ﻗﻴﻞ ﺍﺩﺧﻞ ﺍﻟﺠﻨﺔ :

26 ﻗﺎﻝ ﻳﺎ ﻟﻴﺖ ﻗﻮﻣﻲ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ . ﺑﻤﺎ ﻏﻔﺮ ﻟﻲ ﺭﺑﻲ ﻭﺟﻌﻠﻨﻲ ﻣﻦ
ﺍﻟﻤﻜﺮﻣﻴﻦ . ﻭﻣﺎ ﺃﻧﺰﻟﻨﺎ ﻋﻠﻰ ﻗﻮﻣﻪ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻣﻦ ﺟﻨﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ

27 ﻛﻨﺎ ﻣﻨﺰﻟﻴﻦ . ﺇﻥ ﻛﺎﻧﺖ ﺇﻻ ﺻﻴﺤﺔ ﻭﺍﺣﺪﺓ ﻓﺈﺫﺍ ﻫﻢ ﺧﺎﻣﺪﻭﻥ .
ﻳﺎ ﺣﺴﺮﺓ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺒﺎﺩ ﻣﺎ ﻳﺄﺗﻴﻬﻢ ﻣﻦ ﺭﺳﻮﻝ ﺇﻻ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﺑﻪ

28 ﻳﺴﺘﻬﺰﺋﻮﻥ . ﺃﻟﻢ ﻳﺮﻭﺍ ﻛﻢ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎ ﻗﺒﻠﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻘﺮﻭﻥ ﺃﻧﻬﻢ

29 ﺇﻟﻴﻬﻢ ﻻ ﻳﺮﺟﻌﻮﻥ . ﻭﺇﻥ ﻛﻞ ﻟﻤﺎ ﺟﻤﻴﻊ ﻟﺪﻳﻨﺎ ﻣﺤﻀﺮﻭﻥ . ❊
ﻭﺁﻳﺔ ﻟﻬﻢ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﻤﻴﺘﺔ ﺃﺣﻴﻴﻨﺎﻫﺎ ﻭﺃﺧﺮﺟﻨﺎ ﻣﻨﻬﺎ ﺣﺒﺎ ﻓﻤﻨﻪ

30 ﻳﺄﻛﻠﻮﻥ . ﻭﺟﻌﻠﻨﺎ ﻓﻴﻬﺎ ﺟﻨﺎﺕ ﻣﻦ ﻧﺨﻴﻞ ﻭﺃﻋﻨﺎﺏ ﻭﻓﺠﺮﻧﺎ ﻓﻴﻬﺎ

31 ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻴﻮﻥ . ﻟﻴﺄﻛﻠﻮﺍ ﻣﻦ ﺛﻤﺮﻩ ﻭﻣﺎ ﻋﻤﻠﺘﻪ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﺃﻓﻼ

32 ﻳﺸﻜﺮﻭﻥ . ﺳﺒﺤﺎﻥ ﺍﻟﺬﻱ ﺧﻠﻖ ﺍﻷﺯﻭﺍﺝ ﻛﻠﻬﺎ ﻣﻤﺎ ﺗﻨﺒﺖ
ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﻦ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻭﻣﻤﺎ ﻻ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ . ❊ ﻭﺁﻳﺔ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻠﻴﻞ

33 ﻧﺴﻠﺦ ﻣﻨﻪ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻓﺈﺫﺍ ﻫﻢ ﻣﻈﻠﻤﻮﻥ . ﻭﺍﻟﺸﻤﺲ ﺗﺠﺮﻱ
ﻟﻤﺴﺘﻘﺮ ﻟﻬﺎ . ﺫﻟﻚ ﺗﻘﺪﻳﺮ ﺍﻟﻌﺰﻳﺰ ﺍﻟﻌﻠﻴﻢ . ﻭﺍﻟﻘﻤﺮ ﻗﺪﺭﻧﺎﻩ

34 ﻣﻨﺎﺯﻝ ﺣﺘﻰ ﻋﺎﺩ ﻛﺎﻟﻌﺮﺟﻮﻥ ﺍﻟﻘﺪﻳﻢ . ﻻ ﺍﻟﺸﻤﺲ ﻳﻨﺒﻐﻲ ﻟﻬﺎ
ﺃﻥ ﺗﺪﺭﻙ ﺍﻟﻘﻤﺮ ﻭﻻ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﺳﺎﺑﻖ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ . ﻭﻛﻞ ﻓﻲ ﻓﻠﻚ

35 ﻳﺴﺒﺤﻮﻥ . ❊ ﻭﺁﻳﺔ ﻟﻬﻢ ﺃﻧﺎ ﺣﻤﻠﻨﺎ ﺫﺭﻳﺘﻬﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻔﻠﻚ ﺍﻟﻤﺸﺤﻮﻥ :

Digitized by Google

ڈو ڈوبڈ : ڈو ڈڈڈ : ڈو ڈڈڈڈڈڈڈ : ڈو ڈڈڈڈڈڈ : ڈو ڈڈڈ ؛*
36 ڈو ڈڈڈڈ : ڈڈڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ : ڈڈڈڈڈڈڈڈ ڈو ڈڈڈڈ
37 ڈڈڈڈڈ .* ڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈڈ .*
38 ڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈ : ڈڈ ڈڈڈ : ڈڈ ڈڈ : ڈڈ ڈڈڈڈ : ڈڈ
39 ڈڈڈڈڈ : ڈڈ ڈڈڈ : ڈڈ ڈڈڈڈ : ڈڈ ڈڈڈڈڈڈ .* ڈڈ ڈڈڈ :
ڈڈ ڈڈڈڈ : ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈڈ
ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ .

ڈڈڈڈ : ۵۰

1 ڈڈڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈڈڈ : ڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈ : ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈ
2 ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ :* ڈڈڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈ ڈڈڈڈ : ڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈ ڈڈ
3 ڈڈڈ .* ڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈ : ڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈڈ :
4 ڈڈڈڈڈ : ڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ :* ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ : ڈڈڈڈڈ
ڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈ : ڈڈڈڈڈڈ : ڈڈڈڈ : ڈڈڈڈڈڈ : ڈڈڈڈڈڈڈڈ
5 ڈڈڈ : ڈڈڈڈڈڈ :* ڈڈڈڈڈڈ : ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ :
ڈڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈ : ڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ
6 ڈڈڈ .* ڈ ڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈ . ڈ ڈڈڈ ڈڈ
7 ڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ .* ڈڈڈڈ ڈڈڈ ڈڈ
ڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈ : ڈڈڈڈ ڈڈڈ : ڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈڈڈ
8 ڈڈڈڈڈ ڈڈ ڈڈڈ .* ڈڈڈ ڈ : ڈ ڈڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈ
9 ڈڈڈ ڈڈڈڈ : ڈڈ ڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈڈڈڈ ڈڈڈڈ .* ڈڈڈڈڈڈڈ

Digitized by Google

ﺑﻪ ﻧﺒﺪﻩ ﻣﻠﻜﺎ ﺍﻣﺎ : ﻭﺩﺍﺟﻨﺎ ﺍﻣﺎ ﻧﺎ : ﻣﻴﻨﺎ ﺣﺎ ﻛﻬﺎ .*
10 ﻣﻪ ﺍﻣﺎ ﺑﻠﺴﻨﻪ ﻧﺒ ﺑﻪ ﺑﻨﻪ : ﻳﻜﺎ ﺫﻱ ﻓﻘﺎ : ﺑﻪ ﺑﻪ ﻧﺒ ﺑﻪ ﺑﻨﻪ : ﺑﻠﺴﻨﻪ ﺍﻣﺎ ﻣﻪ
11 ﻣﻠﻪ ﻳﻬﺪﻩ ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﻨﻜﻪ ﻳﻬﻨﻜﻪ ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﺪﻩ ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﺪﻩ
ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﺪﻩ ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﺪﻩ ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﺪﻩ ﻫﺘﻪ : ﻣﻠﺎ ﻳﻬﺪﻩ ﻫﺘﻪ
ﻫﻨ

25 ואתה יי' לא תרחק אילותי חושה לעזרתי: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: יראי יי' הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ עני ענותו ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי' דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו אל יי' כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי ליי' המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

מזמור כ"ג

1 מזמור לדוד יי' רועי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני: תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יי' לארך ימים:

מזמור כ"ד

1 לדוד מזמור ליי' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי' עזוז וגבור יי' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

Digitized by Google

5 ... ...
6 ... ...
7 ... ...
8 ... ...
9 ... ...
10 ... ...
11 ... ...
12 ... ...
13 ... ...
14 ... ...
15 ... ...
16 ... ...
17 ... ...
18 ... ...
19 ... ...

Digitized by Google

20 نذكرهم . * بعدما هم بعد ميتة : بيعسبه كبلم وكر
21 حكاموا : ميعجبه كبلم ظلم كر خيله . * لبعضه
هم يمة : وبعجبه نبتي معة هلم لمه بعة وبعسة مكر
ميظلمهم .

سكلم : ٧٠

1 يكر بعة نمة وكعة جسة بكعة لكصة : سه . وي يةة كبة مر
2 بعضه نمة : مر وكبه وجعة : مر بعجعة وبسمه . * كر جسة
بكعة لكصة بمة مر معجه بعجه مر مجة كي . ٥٥ كر بجه نعكه
حجعة وبلة مة يمة : مو مجة مجة بكعة بد بعضه
3 مية : * مكه : كتجه ميله : مكعجتم هيكه : ميةة مو
4 لحسمه يعجبه : مجكم كنوه . * ميجعة كه حيلة : وهو
يعجبه كنوه عجة بكقه بجتم : بملم وبد معضجتمه كر
5 حجه : مكر هيجه لحجكر . * بعة وه حمة وجة : بعضة مو
6 يعجبة حجبجة وبعجمة . * ي مر حبعجة : كر مو بجتجة .
مي كر : بعجمة كر بعجه بعجمة . ي مر بجتجة : كر مو مر
7 بعجمة . مي كر : بجتجة كر بعجه معاه بجتجة . * مة بعجا :
دجة بعضة بعضه كر يعجه : لحجة مر يعجة . بعضمه مر
8 يعجعة حجعة . * بعجة وجعبة : وبعة لحمه بكة بعة
معجعجة : مجتبة وكر يعجعه حسم : مبتة وكر يعجعه :
9 بعجة لعمة وعمة . * مجمع هجه يمة : يمة فجعجعه

Digitized by Google

10 ...ﻣﺎﺕ ﻛﻔﻨﻪ ... ﻭﻳﺴﺘﺤﻖ ﻟﻠﻤﻮﺕ. * ﻳﺘﺤﻨﻦ ﺧﻨﺪﻗﻪ
ﻭﻛﻞ ﻳﺴﻮﻉ : ﻣﺴﻴﺢ ﻟﺠﻞ ﻭﻣﻦ ﻳﻤﻮﺕ ﻫﻜﺬﺍ.

11 ﺃﻧﺖ ﺃﻧﺖ ﻫﻮ : ﻭﻟﻜﻦ ﻳﻌﻠﻤﻪ ﻟﻢ ﻳﻌﻠﻤﻪ : ﺷﻢ . ﻳﻜﻮ

12 ...ﻭﻣﻠﻜﻪ ... ﻭﻟﻜﻦ : ﻣﻦ ﺑﺖ ﻟﺤﻤﺔ ﻟﻠﺨﻨﺰﻳﺮ. * ﻣﻦ
...ﻭﻣﻠﻜﻪ ﻣﻦ ﻭﻣﻠﻜﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﻣﺴﺘﺤﻖ ﻭﻣﻠﻜﻪ ﻟﻠﻠﻪ :

13 ﻭﻣﻦ ﻟﺠﻞ ...ﻭﻣﻠﻜﻪ. * ﻟﺠﻞ ﻫﻮ ﺃﻧﺖ ﺃﻧﺖ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﺃﻧﺖ ﻭﻟﻜﻦ

14 ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻭﻟﻠﻠﻪ : ﻟﻠﻠﻠﻪ ... ﺃﻧﺖ : * ﻭﻟﻜﻦ ﻟﻢ ﻟﻠﻠﻠﻪ

15 ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻦ ﻭﻟﻠﻠﻪ ﻭﻟﻠﻠﻪ. * ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻪ ...ﻭﻟﻠﻠﻪ ﻭﻟﻠﻠﻪ
ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻭﻟﻠﻠﻪ : ﻟﻠﻠﻠﻪ ...ﻭﻟﻠﻠﻪ : ﺃﻧﺖ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ :*

16 ﻫﻮ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﺃﻧ ﻟﻠﻠﻠﻪ. ﻣﻦ ﻳﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﻭﻫ ﺃﻧ

17 ﻟﻠﻠﻠﻪ.* ﻣﻦ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﻭﺃﻧﺖ ﻫﻮ ﺃﻧﺖ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ

18 ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻫﻮ : ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ...ﻭﻟﻠﻠﻪ : * ﻛﻞ
ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ. ﻫﻮ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﺃﻧﺖ : ﻛﻞ ﻫﻮ ﺃﻧﺖ ﻟﻠﻠﻠﻪ

19 ﻛﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﺑﻜﻞ ﻫﻮ ﻳﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻛﻞ.* ﻟﻠﻠﻠﻪ ﺩﺍﻭﺩ : ﻭﻟﻠﻠﻠﻪ

20 ﻭﺍﻟﻠﻠﻠﻪ : ﻭﺍﻥ ﻫﻮﻟﻠﻠﻠﻪ ﻳﻠﻠﻠﻪ. ﻟﻠﻠﻠﻪ. ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻭﻛﻞ

ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻳﻠﻠﻠﻪ : ﺃﻧﺖ ﻫﻮ ﻫﻮﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ. ﻛﻞ ﻳﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ :

21 ﺑﻜﻞ ﻟﻠﻠﻠﻪ.* ﻫﻮ ﺑﻜﻞ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻛﻞ ﺷﻢ :

22 ﻭﻟﻠﻠﻠﻪ ﺃﻧﻜﻞ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ. * ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ
ﻭﺍﻟﻠﻠﻠﻪ : ﺑﻜﻞ ﺑﻜﻞ ﻭﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﻫﻮ

23 ﻟﻠﻠﻠﻪ ﺃﻧﺖ ﻫﻮ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ. ﻣﻦ ﻛﻞ : ﺃﻧ ﺃﻧﺖ ﻫﻮﻟﻠﻠﻠﻪ.* ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻫﻮ
ﻛﻞ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ : ﺃﻧ ﻳﻠﻠﻠﻪ ﻟﻠﻠﻠﻪ. ﻟﻠﻠﻠﻪ

Digitized by Google

24 וְכָל נְתִינִים וּבְנֵי עַבְדֵי שְׁלֹמֹה הָיוּ עַל הַנְּתִינִים׃* כה וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם יָשְׁבוּ
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם׃ וַיִּקָּרֵב הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בֶּעָרִים׃ כו וַיֵּאָסְפוּ
כָל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמָּיִם׃ וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר
לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל׃ כז וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן
אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי׃* כח וַיִּקְרָא בַּסֵּפֶר לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמָּיִם מִן הָאוֹר עַד
מַחֲצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאִישׁ וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה׃
כט וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל מִגְדַּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֹד אֵצְלוֹ מַתִּתְיָה
וְשֶׁמַע וַעֲנָיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל יְמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ פְּדָיָה וּמִישָׁאֵל
וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם׃ ל וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם
כִּי מֵעַל כָּל הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמָדוּ כָּל הָעָם׃ לא וַיְבָרֵךְ עֶזְרָא אֶת יְהוָה הָאֱלֹהִים
הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַשָּׂא יְדֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם
אָרְצָה׃ לב וְיֵשׁוּעַ בָּנִי וּבָנִיָה שֵׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב שַׁבְּתַי הוֹדִיָה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא
עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה הַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל עָמְדָם׃
לג וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בַּתּוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא׃ לד וַיֹּאמֶר
נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים לָעָם אֶל כָּל הָעָם
קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעָם
אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃ לה וַיֹּאמֶר לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין
נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ וְאַל תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִיא מָעֻזְּכֶם׃ לו וְהַלְוִיִּם
מַשְׁתִּקִים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הַחֲרִישׁוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תֵּעָצֵבוּ׃ לז וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם
לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר
הוֹדִיעוּ לָהֶם׃

Digitized by Google

מד.

1 למנצח לבני קרח משכיל: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
2 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים
3 ותשלחם: כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה להם כי ימינך
וזרועך ואור פניך כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישעות
4 יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו: כי לא בקשתי אבטח ורבי לא
5 יושיעני: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: באלהים כל היום
6 הללנו ושמך לעולם נודה סלה: אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו:
7 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים
8 זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם: תשימנו חרפה לשכנינו
9 לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים: כל
10 היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני אויב
11 ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך: לא נסוג
אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
12 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא
13 אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום
14 נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח:
15 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה
16 לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו
17 שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך
18 גוים הורשת ותטעם רע לאמים

Digitized by Google

14 כאשמותיו ובחבלו . ומשיחי נשמו נחשתו . * נחיה
15 לבלתי פקדתי . נחיה מלי הלכתי . * שוא נתן משיח . נחיה
16 לבלתי פקדתי . * משיחי ומשיחי נגעו בלי ונעשי : אל נגע
נשמתי . מלי ישמעני ישחתו ומי : יקר נפשי ומשיחי .
17 מלי ומשיחי נשמו ומשיחי . * מלי ישמעני לרעה
נשמו : שלש נשמו : יקר ישאיל לשני ומשיחי משיחי
18 שנתי נשמתי ולשוני . * מי ישמעו נפשי ומי לשמעני נגע לי
19 נחיה שלשו נשמו . * מלי ומשיחי שנשי ומשיחי נשמתי : יקר
נשמו נשמו לשוני . ושמעו ומי לשי : מי לי ישיחי ומי לשוני :
20 ומי ישיחי ומי נשמו יקרו . * מי לי ומי ישיחי ומי : נשמעו .
מי שלי נשמעו . מי ומי ישיחי לי : לשמו ומשו ושמעו
21 נגע נשמעו . * לי ישמעני נשמו : יקר משו לשמו
לשמו .

שלשי : פ .

1 הלל שיר לשלשו ושמו ישמעני לשו לשי שלשו יקר
ומי ומי יקרו . מי נשמו שלשו ומשי : ומי
2 ושמני . * מי ושנו ומי לשמו שמו שלשו ומשו
ושמני . * ומי ושמו ומשי לשמשני ומי ישמני . * ומי
לשי יקר נשמו ומי לשמשני ומי ישמני . * ומי
4 ושמשו ומי לשי ושקשו : יקר לי שלשו . מי נשו שמו ומי

Digitized by Google

مذ . كر هَمْ لِمذ هنْمنْمب ٱهمذ لْمهْمذ : مْمنْمنْمْ مَم لِمذ
5 ونْكْمْ : مْمنْمنْمْ وْمْجْمْ نْمِلْم وْمْجْمْ تْمنْمْ .* مْمِلْم ٱمْمْ
نْكْمْ كْم وْمْمْمْجْم : كْم مْمِلْم وْمْجْمْ نْمِلْمْم : يْكْم ٱى مْمِلْم
6 نْمْمْ .* مْمِلْم ٱمْمْ ٱى حْمْم نْمْمْ مْمْمْم ٱمْمْم . مْمْمْمْمْ يْمْمْ
7 لِمذ وْنْكْمْ وْمْكْمْم وْمْكْمْم نْمْمْم .* وْمْمْمْم ٱمْمْ لْمْمْمْ
نْم وْمْمْمْمْمْ كْم . لْمْم وْمْمْم نْمْمْ : مْلْمْ وْمْمْمْ
8 مْمْمْ : مْلْمْ وْمْمْلْمْمْ وْمْلْمْمْ : مْلْمْ وْمْمْمْمْ نْمْمْمْ .* مْلْمْمْ
مْمْمْ كْم مْمْمْمْم : يْكْم مْم لْمْم لْمْمْمْم . مْم وْمْمْم لِمذ لْمْمْمْم
9 نْمْمْمْ مْمْم .* ٱى مْم لِمذ وْمْمْمْ : وْكْم مْمْمْمْك مْكْم مْلْمْمْ :
مْكْم مْلْمْمْمْ مْكْم مْمْمْمْ : مْمْم نْمْم مْمْمْمْمْ نْمْمْمْ : مْمْمْ مْمْمْ
10 مْمْمْمْم : مْمْمْمْم لْمْمْمْمْم نْمْم مْمْمْم .* مْمْمْ لْمْمْمْمْم مْمْمْمْ كْم
11 مْمْمْمْ : مْمِلْم مْمْمْمْ مْمْكْمْم مْم مْمْمْمْمْ .* مْمْم مْمْمْ مْمْم :
مْمْمْ مْم مْمْمْمْمْ مْم مْمْمْم مْمْمْمْمْمْ مْم مْمْمْم . مْمْمْ مْم لِمذ
12 مْمْمْمْم كْم مْمْمْ مْمْمْمْ مْم مْمْمْم .* مْمْمْ مْمْمْم مْمْمْمْ
مْمْمْمْ مْمْمْ . مْمْم مْمْمْم مْمْم مْمْمْمْ : مْمْمْمْم مْمْم
13 مْمْمْمْ .* مْمْم مْمْمْمْمْ مْمْمْمْمْ مْمْمْم : كْم مْمْمْمْ : مْكْم
14 مْمْمْمْمْ : مْكْم مْمْمْمْمْ مْمْمْمْ : مْكْم مْمْمْمْ مْمْمْمْمْ .* يْكْم
مْمْمْمْم مْمْمْمْ مْمْمْم : مْكْم مْمْمْمْم مْمْمْمْمْم : مْكْم
مْمْمْمْمْ .

ثهلليم : مح .

1 مْمْمْ مْم مْمْمْمْمْمْمْ : مْمْم كْم مْمْمْ : مْكْم مْمْمْمْ

2 ויבלכו חשבחבחבה.* ואני לחד ועושים וחלמיים וחלמו׃
3 ואחבחה שלחו אחד.* אני עם וחלה׃ למה אם וכלו אחד׃ לו
חשבו׃ אחה אם וכלו אחד׃ למה אם וחלה׃ לו נחמי. אלחו לחד
4 שלחה.* אנה אם אנה וחיי אנה לחבחו וכלו ובלם׃ וחי שוחר
לחחה שוחר׃ אחי נחל לחחה נחל. חשבו אני אם שוחר׃ שחה
5 לחד חחבה שחה שחחה.* ואני וחיי שחחו אם שחחו. אחני
6 וחיי לחחחי שחחה. לחנה אם חחחלה וחאחה ישלחו.* אם
חחחלה חשחו לחחה שחחלה. אחל וכלו אחבחלה חשחו׃ לחחה
לו אחבחלה. אחלחל לחחה אחד אלחלחו שחחו. אחכלו אחד לחחה
7 לו אחד אחחחו לחלחו.* לנה לחד אנה שיו וכלחאחה שי. אלנה
8 אנה וכלחאחה שחיה.* אחלל חיי שיו שי לחחה אם שיו שי׃ אחי
שחנשיו לחחה אם שחנשו שי. אחי שיש אחאל אחי אחבשיו וחחה
9 שי.* אחלל אחו לא אחשיו אחא אשיו׃ אחא ואחו ישאל שחלו
10 לאשר אלשיו.* אנה אם שחו חיי אנה לנשאי׃ אה לא אנה לחחה
שלאל אנה לנשאי׃ לנו לחד לאאחשיו לאחחא אחא אחר אחשיו.*
11 נאי וחבאת׃ אשי אנה אאא שחלו׃ וכא אחחה לא לחחי. אלא
12 נאחו לא לני.* שחש לאנה שיו וחלחו אלא אחאה שחש׃
13 לנלחו.* לו אחלל אחי אחי׃ לנשי׃ ילו אאו אחא אאחלאל
14 וחאאלחו לנשאי לו האאל.* שחל אנה לחד אאחה אנה לאחלחו
אחאל׃ וחאחר וחאחאת אי לחחה לנא. ילו לנשו חיי אלו אחלר
15 לאאו אחא אל לנשאי אאו.* חי אם אאלל אחחלחו אאשא

Digitized by Google

ﺑﻪ ﺗﺴﻠﻰ: ﻛﻪ ﻫﻤﻪ ﺩﺷﻤﻨﺎﻧﻢ ﺑﻪ ﺧﺠﺎﻟﺖ ﺩﭼﺎﺭ ﺷﻮﻧﺪ. ﻛﻪ ﻫﻤﻪ ﺭﻭﺯ ﺑﺮ ﻣﻦ ﻃﻌﻨﻪ ﻣﻲ ﺯﻧﻨﺪ: ﻛﻪ ﻫﻤﻪ ﺑﺪﺧﻮﺍﻫﺎﻥ ﻣﻦ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺑﻪ ﺷﺮﺍﺭﺕ ﻣﻲ ﺍﻧﺪﻳﺸﻨﺪ. 16 ﻛﻪ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺍﻳﻦ ﺑﻲ ﺍﻧﺼﺎﻓﻲ ﺑﺎ ﻣﻦ ﺩﺷﻤﻨﻲ ﻣﻲ ﻭﺭﺯﻧﺪ. ﻭ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺍﻳﻦ ﺑﻲ ﺍﻧﺼﺎﻓﻲ ﺑﺎ ﻣﻦ ﺩﺷﻤﻨﻲ ﻣﻲ ﻭﺭﺯﻧﺪ. 17 ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺗﻮ ﺍﻳﻦ ﺭﺍ ﻣﻲ ﺑﻴﻨﻲ: ﭘﺲ ﺟﺎﻥ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺧﻼﺻﻲ ﺑﺨﺸﺎ. 18 ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ: ﺗﺎ ﻛﻲ ﺧﻮﺍﻫﻲ ﺩﻳﺪ. ﺟﺎﻥ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﻫﻼﻛﺖ ﻫﺎﻳﺸﺎﻥ ﺧﻼﺻﻲ ﺑﺨﺸﺎ. 19 ﻛﻪ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺗﻮ ﻣﺤﻨﺖ ﻣﻲ ﺑﻴﻨﻢ. ﺭﻭﻱ ﺧﻮﺩ ﺭﺍ ﺍﺯ ﻣﻦ ﺑﮕﺮﺩﺍﻧﻴﺪﻩ ﺍﺳﺖ. 20 ﺑﺪﻧﺎﻣﻲ: ﺩﻟﻢ ﺭﺍ ﺷﻜﺴﺘﻪ ﺍﺳﺖ ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺍﺯ ﺩﺭﺩ ﭘﺮ ﺷﺪﻩ ﺍﻡ. ﻛﻪ ﻣﻴﺪﻫﺪ ﻛﻪ ﺩﻟﻢ ﺭﺍ ﺩﺭﻳﺎﺑﺪ ﻭ ﺍﺯ ﺍﻧﺪﻭﻩ ﺑﺮﻫﺎﻧﺪ. ﺣﻘﻴﻘﺘﺎ ﻛﻪ ﻫﻤﻪ ﺭﻭﺯﻩ ﺍﻧﺪﻭﻩ ﻣﻲ ﺧﻮﺭﻡ. 21 ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺑﺎﻳﺪ ﻛﻪ ﺑﺮﺍﻱ ﺧﻮﺩ ﻛﺎﺭ ﻛﻨﻢ ﻛﻪ ﻣﺮﺍ ﻧﻴﺰ ﻣﻠﺎﻣﺖ ﻧﻜﻨﻨﺪ: ﻛﻪ ﻣﻴﺪﻫﺪ 22 ﻛﻪ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺩﺭ ﻳﻚ ﺟﺎ ﺑﺎﺷﻢ ﻭ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺩﺭ ﻳﻚ ﺟﺎ ﺑﺎﺷﻢ. ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺍﻳﻦ ﺑﻲ ﺍﻧﺼﺎﻓﻲ ﺑﺎ ﻣﻦ ﺩﺷﻤﻨﻲ ﻣﻲ ﻭﺭﺯﻧﺪ. ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺗﻮ ﺍﻳﻦ ﺭﺍ ﻣﻲ ﺑﻴﻨﻲ: ﭘﺲ ﺟﺎﻥ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺧﻼﺻﻲ ﺑﺨﺸﺎ. ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺍﻳﻦ ﺑﻲ ﺍﻧﺼﺎﻓﻲ ﺑﺎ ﻣﻦ ﺩﺷﻤﻨﻲ ﻣﻲ ﻭﺭﺯﻧﺪ.

ﻣﺰﻣﻮﺭ: ٥٩

1 ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﺩﺷﻤﻨﺎﻧﻢ ﺭﻫﺎﻳﻲ ﺑﺨﺸﺎ: ﻭ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻛﻪ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺑﺮﻣﻲ ﺧﻴﺰﻧﺪ ﻣﺤﻔﻮﻅ ﺩﺍﺭ. 2 ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﺑﺪﻛﺎﺭﺍﻥ ﺭﻫﺎﻳﻲ ﺑﺨﺶ ﻭ ﻣﺮﺍ ﺍﺯ ﻣﺮﺩﻣﺎﻥ ﺧﻮﻧﺮﻳﺰ ﻧﺠﺎﺕ ﺩﻫ. 3 ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ ﺍﻳﻨﻚ ﺩﺭ ﺍﻧﺘﻈﺎﺭ ﺟﺎﻥ ﻣﻦ ﻫﺴﺘﻨﺪ: ﺯﻭﺭﺁﻭﺭﺍﻥ ﺑﺮ ﻣﻦ ﺟﻤﻊ ﻣﻲ ﺷﻮﻧﺪ. ﻧﻪ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﺗﻌﺪﻱ ﻭ ﻧﻪ ﺑﻪ ﺳﺒﺐ ﮔﻨﺎﻩ ﻣﻦ ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ. 4 ﺑﻲ ﺍﻧﺪﻙ ﺗﻘﺼﻴﺮ ﺩﺭ ﺩﻭﻳﺪﻥ ﻭ ﺁﻣﺎﺩﻩ ﺷﺪﻥ ﺑﺮﺍﻱ ﻣﻦ ﻫﺴﺖ. ﺑﻴﺪﺍﺭ ﺷﻮ ﻭ ﺑﻪ ﺍﺳﺘﻘﺒﺎﻝ ﻣﻦ ﺑﻴﺎ ﻭ ﺑﻨﮕﺮ: ﺗﻮ ﺍﻱ ﻳﻬﻮﻩ ﺧﺪﺍﻱ ﻟﺸﻜﺮﻫﺎ ﺧﺪﺍﻱ ﺍﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻫﺴﺘﻲ. ﺑﺮﺍﻱ ﺗﻨﺒﻴﻪ ﻫﻤﻪ ﻗﻮﻡ ﻫﺎ ﺑﺮﺧﻴﺰ. ﺑﺮ ﻫﻴﭻ ﻳﻚ ﺍﺯ ﺧﻴﺎﻧﺘﻜﺎﺭﺍﻥ ﺷﺮﻳﺮ ﺭﺣﻢ ﻧﻤﺎ. 5 ﺍﻱ ﺧﺪﺍﻭﻧﺪ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺣﻢ ﻧﻤﺎ. ﺯﻳﺮﺍ ﻛﻪ

Digitized by Google

ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
6 והי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין
7 המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע׃
ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
8 בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
9 אל מקום אחד ותראה היבשה׃ ויהי כן׃ ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים׃ וירא אלהים כי
10 טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
11 פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו׃ וירא אלהים כי
12 טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו בו למינהו׃ וירא אלהים כי טוב׃
18 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי
מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו
לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע
14 השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת
15 המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם
16 אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי
17 טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים
18 ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על
פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים

19 וּמִבְּנֵי: ✻ שִׁמְעִי בְּנֵי מִיכָא בְּנֵי מִיכָה מִשִּׁמְעִי מִשִּׁמְעִי וְזִמְרִי וְזִמְרִי.
נְחַנְיָה מִן יְחִיאֵל יְדַיָּה: יְחִזְקִי וְיִדְעְיָה מִיכָל וְאַחְיָה וְאַחְיָה
20 וְאַשְׁבֵּל. ✻ חֲנָן וּמָאנַחַת וְנֹחַ וְחָנָן: כֹּל חֲנָן וְיִצְחָק אַחֵר
21 וְאַשְׁבֵּל: וְכֹל נְתִינִים בְּנֵי בְּנֵי עֲבָדַיָּא וּמְעוּנִים. ✻ וְכֹל נְתִינִים וְכֹל וְכֹל:
וְנֵיכָא וְכֹל נְתִינִים כְּתִיבִים עַל יְחוּסֵיהֶם: וְנֵיכָא וְכֹל אַחְיָה
22 וְנֵיכָא וְכֹל נְתִינִים. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
23 וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא כְּתִיבִים כְּתִיבִים כְּתִיבִים כְּתִיבִים כְּתִיבִים:
24 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא:
וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא:
25 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
26 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
וְנֵיכָא: וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
27 וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא: וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
28 וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא:
29 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
וְנֵיכָא: וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. ✻
30 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא:
31 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא. ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא
וְכֹל וְנֵיכָא וְנֵיכָא: וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא:
32 וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא: ✻ וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא וְנֵיכָא

Digitized by Google

33 وإن الله لهو خير الرازقين . * إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم .

سورة محمد : ٣٥ .

1 الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله أضل أعمالهم .
2 والذين آمنوا وعملوا الصالحات وآمنوا بما نزل على محمد وهو الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم وأصلح بالهم .
3 ذلك بأن الذين كفروا اتبعوا الباطل وأن الذين آمنوا اتبعوا الحق من ربهم . * كذلك يضرب الله للناس أمثالهم .
4 فإذا لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب حتى إذا أثخنتموهم فشدوا الوثاق فإما منا بعد وإما فداء حتى تضع الحرب أوزارها . ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو بعضكم ببعض . والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل أعمالهم .
5 سيهديهم ويصلح بالهم . * ويدخلهم الجنة عرفها لهم .
6 يا أيها الذين آمنوا إن تنصروا الله ينصركم ويثبت أقدامكم .
7 والذين كفروا فتعسا لهم وأضل أعمالهم . ذلك بأنهم كرهوا ما أنزل الله فأحبط أعمالهم .
8 أفلم يسيروا في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين أمثالها .
9 ذلك بأن الله مولى الذين آمنوا وأن الكافرين لا مولى لهم .
10 إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الأنهار والذين كفروا يتمتعون ويأكلون كما تأكل الأنعام والنار مثوى لهم .
11 وكأين من قرية هي أشد قوة من قريتك التي أخرجتك أهلكناهم فلا ناصر لهم .
12 أفمن كان على بينة من ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا أهواءهم .
13 مثل الجنة التي وعد المتقون فيها أنهار من ماء غير آسن وأنهار من لبن لم يتغير طعمه وأنهار من خمر لذة للشاربين وأنهار من عسل مصفى ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة من ربهم .

Digitized by Google

14 אבן בחן ואהלות מחוקק מחוקק ומחוקק׃
15 אבן בחן ואהלות רוכל׃ * אבן בחן ואהלות מחוקק׃
16 מחוקק מחוקק ומחוקק מחוקק ומחוקק׃ * אבן
בחן מר ומר חמאתו מחוקק. אבן בחן ואהלות
ומחוקק׃

17 חוקק רגלך מחוקק מר ישבע ומחוקק ומחוקק
חוקק׃ בחן מר מחוקק ואהלות׃ ומחוקק לחוקק
ומשנא׃ * אבן רגלך ואהלות ישבע כי מחוקק בחן
מחוקק׃ אבן בחן ואהלות ומחוקק׃ ומחוקק
ומחוקק ומחוקק. * ומחוקק רגלך בחן ומחוקק
ומחוקק׃ אבן בחן ואהלות׃ ומחוקק ומחוקק
חוקק׃ אבן בחן ואהלות ומחוקק ומחוקק
ומחוקק. אבן בחן ואהלות ומחוקק ומחוקק
ומחוקק׃ אבן בחן ואהלות׃ ומחוקק ומחוקק
ומחוקק׃ אבן בחן ואהלות ומחוקק ומחוקק׃

31 אבן בחן ואהלות ומחוקק חלוק ומחוקק׃ ומחוקק ומחוקק
32 ומחוקק ומחוקק נשנה׃ * אבן אבן בחן ואהלות ומחוקק
33 ומחוקק׃ ומחוקק ומחוקק׃ * אבן בחן ואהלות׃ ומחוקק ומחוקק
ומחוקק ומחוקק. אבן בחן ואהלות ומחוקק ומחוקק
34 ומחוקק ומחוקק׃ * אבן ומחוקק ומחוקק ומחוקק ומחוקק
ומחוקק׃ ומחוקק ומחוקק ומחוקק׃ * ומחוקק
35 ומחוקק׃ ומחוקק ומחוקק ומחוקק. * ומחוקק ומחוקק

Digitized by Google

ואת בנו חנה בתו׃ ויכוהו וילכו ויתלו את
26 בגדיהם בתהום רבתי׃ ✡ ויהי בשובו
מבוא בית אל כל הימים׃ ✡ ויעל
27 ויתקע בקרן בעמק יזרעאל׃ ויאמר׃

(ראה ז׳ ויכו ולמה נתחלפו הנחות זה מזה׃)

ובכתוב שמואל ולמה השמיטו׃

פרק ב׳.

1 ואלישע בקש בחלש בעמק שבש כיבוש ויכוהו׃
2 ויהוהבאש בנו׃✡ ויבקש ויכוהו ויהוהבאש׃ שלח מחנה
בחברת שבש מחנה׃ וילחמו בנכם בקש ויכוהו
3 בעמק שבש בבל בנה׃ ויכוהו מובל׃✡ ויתנהו בחמש
ויכוהו מ ויכוהו בנם׃ ום בקש בעמק שבש׃
4 ומנה נה ויכוהו בלחמם שלשתם׃ בל בתחנה ויכוהו
5 ויהוהבאש לחש בעמק שבש׃✡ ויבכו ויקר בקשה בם׃
6 שבל מכל ויבכו בכתה׃✡ נם ושמחתם ושבש יבקשה

Digitized by Google

7 בְּחֹרֶב׃ וְלֹא יִתְחַתְּנוּ בָּהֶם בִּתְּךָ לֹא תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא תִקַּח לִבְנֶךָ׃
8 כִּי יָסִיר אֶת בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ
9 מַהֵר׃ כִּי אִם כֹּה תַּעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֲשֵׁרָיו
10 תְּגַדָּעוּן וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ
בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
11 לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל
12 הָעַמִּים׃ כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃
13 וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
14 לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר
15 אֶל שֹׂנְאוֹ אֶל פָּנָיו יְשַׁלֶּם לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים
16 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה
וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר
17 נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ
18 וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
19 לָתֵת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר
יְהוָה מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם
20 בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תָחוֹס עֵינְךָ
21 עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ כִּי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם

Digitized by Google

ونكة: كد بجد نحلة حيجبة لزكة: يخ نكة حيجبة
22 وجمحجبة: نيا كنبك جمحجبة نبك بحبة: ونكة
28 منفتة يحجبة خبك.* سم مم بجفيبة صحبة جد وسب.
24 وجمحجبة كمكنة: ملاقتة نجمبة.* كمحجبة مم نجبة
25 منفتة: صحبة سكة ون ونكة ميحجبة ونكة.* بحك
وجمحجبة ونكة ساحمحجبة: فجتنة: مب مم حتنة: نبت: وكة
26 بحتبة نتة.* سه لجة نه صفحجبة: نبت: وكة بحتبة
حجب بختبة نجبة: ملا بحتبة حجب سكنة: ملا بحتبة
27 حجب حتة بحمحة نه.* يكة لجة نكة لجبة نحلة مكحلة
وبجبة كبختبة: فجلة ساحتحة وبجبة كسكنة.*
28 فجلة كنبك كنبك وجمحجبة نجمحجبة: فجتنة: ملانبك وكبة
29 بنفي: وبجبة كنبك وبجبة.* وكة بحجبة حد حجة
30 ون ساحفجبة.* نه بنكة مبة مم بنكة بحمحة صحبة: ونكة
وجمة كد بجبة: مجتجبة: مجتجبة: ساحتجبة.*
31 نبه وجبت: وم وبجبة: حجتة بحجبة.

سفلة: ح.

1 منة نبت جد بنبة كفجحة: كد حجبكة ومنة: نكة
2 حيجبة فجفجحة نكة نجبة: وكة وبة بكة جبفجحة
نبه وبجبة نجة نة: يكة بة كمحمد صحبة: نه وه جد وسب.*
3 4 منة حيجبة فجبة مجفجبة مفبة كفجحة.* ميكبة

Digitized by Google

... כי ... ...

שמואל ב.

1 וידבר נתן אל דויד כל אשר עם לבבך עשה כי יהוה עמך: וילך
2 בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: לך ואמרת אל עבדי
אל דויד כה אמר יהוה הבנה לי תבנה בית לשבתי.
3 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי
בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי בישראל לאמר למה לא בניתם לי בית
4 ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות
אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על
5 ישראל: ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרת את כל אויביך
מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ:
6 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יספו בני עולה לענתו כאשר בראשונה: וכאשר למן
7 היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל
8 אויביך ויגד לך יהוה כי בית יעשה לו יהוה: כי ימלאו ימיך
והלכת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא
9 ממעיך והכינתי את ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי וכוננתי
10 את כסא ממלכתו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
11 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי
12 מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה
13 נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דויד:

Digitized by Google

... ...

5 מפיבשת* ויאמר לעמשי הזעק לי את איש יהודה שלשת
ימים והאתה פה עמד: וילך עמשי לזעק את יהודה
ויחר מן המועד אשר יעד לו: ויאמר דויד לאבישי
עתה ירע לנו שבע מאשר לאבשלום אתה קח את עבדי
אדניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים בצורות והציל
את עיננו: ויצאו אחריו אבישי ויואב והפלתי ואל
הגבורים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי:
ויהיו עמם אל האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשי בא
לפניהם ויואב חגור מדיו לבושו אשר לבש עליו
ואזור חגור על מתניו בחרבו תלויה בתערה על ירכו
ויואב יצא ונפלה: ויואב ואבישי רדפו אחרי שבע בן
בכרי: ואיש נער מנערי יואב עמד עליו ויאמר מי
חפץ אשר יואב ואשר לדויד אחרי יואב: ושבע מתגלל
בדם בתוך המסלה ויראה האיש כי עמד כל העם ויסב
את שבע מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כי ראה כל
העמדים עליו: אחרי עבר במסלה בתוך אחי יואב
ואבישי רדף אחרי שבע בן בכרי: ויואב ואבישי
הלכו אחרי שבע בן בכרי* ויואב ואבישי נגשו אל
אבל בית מעכה ואל כל הברים ויקהלו ויבאו גם הם
אחריו: ויבאו ויצורו אליו באבל בית מעכה ויפך
עליה סללה ותעמד בחל ויואב כל העם אשר עמו
משחתים להפיל חומה: ותקרא אשה חכמה מן העיר
שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הלם ואדברה
אליך: ויקרב אליה ותאמר האשה הוא יואב ויאמר
הוא ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי:
ותאמר לאמר דברו ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו
באבל ובן תמו הנאמנים בישראל אתה מבקש להמית
עיר ואם בישראל אם תבלע נחלת יהוה: ויען יואב
ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: לא כן
הדבר כי אם איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא
יד במלך בדויד תנו אתו לבדו ואלך מעל העיר ותאמר
האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך על החומה:
ותבא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע
בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל
העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך:* ויואב
על כל צבא ישראל ובניהו בן יהוידע על הכרתי
והפלתי: ואדורם על המס ויהושפט בן אחילוד
המזכיר: ושוא סופר ויהוידע בן אביתר כהנים:
ועירא היאיר היה כהן לדויד: ויהי רעב בימי דויד
שנים שלש שנים שנה אחר שנה ויבקש דויד את פני
יהוה ויאמר יהוה על שאול ועל בית הדמים אשר המית
את הגבעונים: ויקרא המלך לגבעונים ויאמר להם
והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם משארית האמרי
וישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכותם בקנאתו
לבני ישראל ויהודה: ויאמר דויד אל הגבעונים מה
אעשה לכם ובמה אכפר ובאו את נחלת יהוה: ויאמרו
אליו הגבעונים אין לנו כסף ווהב עם שאול ועם ביתו
ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים
לי ואעשה לכם: ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו
נמה ונדמה לנו מהשמיד אתנו מהתיצב בכל גבול
ישראל: יתן לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגה אותם
ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני
אתן: ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול
בשבועת יהוה אשר ביניהם בין דויד ובין יהונתן בן
שאול: ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה
לשאול את ארמוני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל
בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחולתי:
ויתן אתם ביד הגבעונים ויהוקעום בהר לפני יהוה
ויפלו שבעתם יחדו והמה הומתו בימי קציר בראשנים
בתחלת קציר שערים: ותקח רצפה בת איה את השק
ותטהו לה על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ותתן עוף השמים לנוח עליהם ביום וחית
השדה בלילה: ויגד לדויד את אשר עשתה רצפה בת איה
פלגש שאול: וילך דויד ויקח את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו
אתם מרחוב בית שן אשר תקעו שם פלשתים את שאול
ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: ויעל משם את
עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות
המוקעים: ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ
בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך
ויהי אלהים לארץ אחרי כן: ויסף עוד פלשתים מלחמה
עם ישראל וירד דויד ועבדיו עמו ויהי כי עיפו
ויקחו את דויד ישבי בנב ומשקל נחשת שלשת מאות
שקל משקלו וחגור חדשה והוא חגור אל דויד: ויעזר
אבישי בן צרויה את דויד ויך את הפלשתי וימיתהו
אז נשבעו אנשי דויד לו לאמר לא תצא עוד אתנו
למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ויהי עוד מלחמה
בגוב את פלשתים אז הכה סבכי החושתי את סף מן
ילדי הרפה: ויהי עוד מלחמה בגוב את פלשתים ויכה
אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי
עץ חניתו כמנור ארגים: ויהי עוד מלחמה בגת ויהי
איש מדון ויעשר אצבעות ידיו ורגליו ששה ששה
ועשרים במספר גם הוא ילד להרפה: ויחרף את ישראל
ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דויד: אלה ילדו להרפה
בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו: ויאמר דויד ליהוה
את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל
אויביו ומיד שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצודתי
ומפלטי לי: אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: מהלל אקרא
יהוה ומאיבי אושע: כי אפפוני משברי מות נחלי
בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי
מות: בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו
קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש
הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו:
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו:
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ויעל על כרוב
ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך סביבותיו סכות
חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו בערו ממנו גחלי
אש: ויהוה ירעם בשמים ועליון יתן קולו: ויירם
חצים ויפיצם ברקים ויהמם: ויראו אפיקי ים יגלו
מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך: ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי
עז ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי
ויהי יהוה למשען לי: ויוציאני למרחב יחלצני כי
חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי:
כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל
משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תם לו
ואשתמר מעוני: וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד
עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: עם
נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע
ועיני רמים תשפיל: כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי
יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג שור:
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
אלהינו: האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי: משוה
רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת נחושה זרועותי: ותתן לי מגן ישעך
וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי:
ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: אכלם
ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף
ומשנאי ואצמיתם: ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא
ענם: ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוץ אדקם אפרקם:
תפלטני ממריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי
יעבדוני: בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי:
בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם: חי יהוה וברוך
צורי וירום אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמות לי
ויורד עמים תחתי: ומפלטי מאויבי תרוממני מאיש
חמסים תצילני: על כן אודך יהוה בגוים ולשמך
אזמרה: מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדויד ולזרעו עד עולם: ואלה דברי דויד האחרנים
נאם דויד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב
ונעים זמרות ישראל: רוח יהוה דבר בי ומלתו על
לשוני: אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל
באדם צדיק מושל ביראת אלהים: וכאור בקר יזרח
שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ: כי לא כן ביתי
עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי כל
ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: ובליעל כקוץ מנדף כלם
כי לא בידים יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ
חנית וכאש שרוף ישרפו בשבת: המה ישבי בתחכמני
ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות חלל
בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי בן השלשה
הגבורים את דויד בחרפם את פלשתים ויתאספו שם
לקרב ויעל איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים עד כי
יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש יהוה תשועה גדולה
ביום ההוא והעם שבו אחריו אך להפשיט: ואחריו שמה
בן אגי הררי ויאספו פלשתים לחי ויהי שם חלקת
השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ויתיצבו
בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה: וישלשה מן השלשים אל קצר ויבאו אל
דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים:
ודויד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם: ויתאו
ויאמר דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
בשער: ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד
ולא אבה לשתות אתם ויסכם ליהוה: ויאמר חלילה לי
יהוה מעשות את זאת הדם האנשים הולכי בנפשותם
ובסכנתם יביאו ולא אבה לשתות אתם אלה עשו שלשת
הגבורים: ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש
השלשה ויעל את חניתו על שלש מאות חלל ויהי לו שם
בשלשה: מן השלשה בכבוד היה להם שר ואל הראשנים
לא בא: ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל
הוא הכה את שני אראלי מואב והוא ירד ויך את האריה
בתוך הבור ביום השלג: והוא הכה את איש מצרי איש
מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את
החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו
בן יהוידע ושם לו בשם בין שלשת הגבורים: מן
השלשים נכבד היה ואל השלשה לא בא ויקמהו דויד על
משמעתו: עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו
בית לחם: שמות הגבורים הראשונים אישבעל החכמוני
ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות חלל
בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי בן השלשה
הגבורים את דויד בחרפם את פלשתים ויתאספו שם
לקרב ויעל איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים עד כי
יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש יהוה תשועה גדולה
ביום ההוא והעם שבו אחריו אך להפשיט: ואחריו שמה
בן אגי הררי ויאספו פלשתים לחי ויהי שם חלקת
השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ויתיצבו
בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה: וישלשה מן השלשים אל קצר ויבאו אל
דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים:
ודויד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם: ויתאו
ויאמר דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
בשער: ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד
ולא אבה לשתות אתם ויסכם ליהוה: ויאמר חלילה לי
יהוה מעשות את זאת הדם האנשים הולכי בנפשותם
ובסכנתם יביאו ולא אבה לשתות אתם אלה עשו שלשת
הגבורים: ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש
השלשה ויעל את חניתו על שלש מאות חלל ויהי לו שם
בשלשה: מן השלשה בכבוד היה להם שר ואל הראשנים
לא בא: ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל
הוא הכה את שני אראלי מואב והוא ירד ויך את האריה
בתוך הבור ביום השלג: והוא הכה את איש מצרי איש
מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את
החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו
בן יהוידע ושם לו בשם בין שלשת הגבורים: מן
השלשים נכבד היה ואל השלשה לא בא ויקמהו דויד על
משמעתו: עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו
בית לחם:

Digitized by Google

ואת בניה לכפרים לחצרים: ויאמרו אחי אנחנו בני אחינו
בני אמנו היו נהגים בנו לאמר בני שפחות אתם: ויהי
בימים הרבים ההם ויגוע מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
18 מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה:
19 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל
20 וידע אלהים: ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן
21 מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים
חרבה: ויראה מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה
ויראה והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל:

שמות: ג.

1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: וירא
2 מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה
3 בער באש והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה נא
ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה:
4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה
ויאמר משה משה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם
של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו
5 אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט
6 אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי
אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי
7 את מכאביו: וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן
האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב
ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
8 והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם
ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה

Digitized by Google

ﻫﻮ ﻳﺤﻴﻰ ﺑﺠﺒﺎﺭ : ﻛﻞ ﺟﺒﺎﺑﺮﺓ ﺑﺠﺒﺎﺭ : ﻭﻛﻞ ﺟﺒﺎﺑﺮﺓ ﻭﺟﺒﺎﺑﺮﺓ
9 ﻣﻮﺳﻰ ﻭﻫﺎﺭﻭﻥ : ﻳﻜﻞ ﺟﺒﺎﺑﺮﺓ ﻭﺟﺒﺎﺑﺮﺓ ﻣﻮﺳﻰ ﻭﻫﺎﺭﻭﻥ . ﺣﻴﺚ ﻛﺎﻥ
10 ﺭﻭﺡ ﺍﻟﻠﻪ : ﻭﻛﻞ ﺟﺒﺎﺑﺮﺓ ﺑﻦ ﺑﻨﺖ . ﻛﻞ ﻣﻦ ﺃﺑﻰ ﻫﺎﺭﻭﻥ ﺑﻦ ﺑﻨﺖ
ﺍﻟﺮﺍﻓﻌﻰ ﻫﻨﺎ : ﺃﻱ ﻛﻞ ﺍﻟﺮﺍﻓﻌﻰ ﺃﻱ ﻛﻞ ﺍﻟﺘﺎﺭﻛﻰ : ﺃﻱ ﻛﻞ ﻗﺒﺖ
11 ﻗﺒﺎﻗﺒﺔ : ﻣﻦ ﻛﺎﻥ : ﺳﻨﺠﻴﻦ ﻗﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻠﻤﻘﺎﺗﻞ . ﻣﻦ ﻫﻮ
ﻣﻨﻬﺰﻡ ﻟﻠﻘﺘﺎﻝ : ﻭﻛﻞ ﺟﺒﺎﺑﺮﺓ : ﺃﻱ ﻟﻴﺲ ﻭﺭﺍﺀﻩ ﻧﺰﻉ : ﻣﻨﻬﺰﻡ
ﻓﻨﺰﻉ : ﺃﻱ ﺍﻟﺮﺍﻓﻌﻰ : ﺃﻱ ﻗﺒﺖ ﺍﻟﺒﻄﺎﺋﺢ : ﺃﻱ ﺳﻨﺠﻴﻦ : ﺃﻱ ﺫﻟﻚ : ﺃﻱ
12 ﺳﻨﺠﻴﻦ : ﺑﻦ ﺑﻨﺖ ﺍﻟﺒﻄﺎﺋﺢ : ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻛﺴﺮ ﺍﻟﺒﻄﺎﺋﺢ . ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺧﺬ
13 ﺍﻟﺒﻄﺎﺋﺢ : ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺣﺪﻩ . * ﻭﺍﻟﺒﻄﺎﺋﺢ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺣﺪﻩ .
ﻣﻨﻬﺰﻡ ﺍﻟﺒﻄﺎﺋﺢ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ .

ﺍﻟﻔﺼﻞ ٥٠

1 ﻭﺳﻤﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﺳﻰ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﻮﺕ ﺍﺧﻰ ﻫﺎﺭﻭﻥ : ﻓﻘﺎﻝ ﻣﻮﺳﻰ
2 ﻟﻴﺸﻮﻉ : ﻭﻛﻞ ﻣﻦ ﻣﻮﺕ ﻣﻴﺖ . * ﺃﻱ ﻛﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺑﻴﺖ ﺍﻟﻠﺤﻢ
ﻣﻮﺕ ﻣﻴﺖ : ﻭﻛﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﺕ ﻣﻴﺖ : ﻛﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﺕ ﻣﻴﺖ
3 ﻭﻣﻴﺖ . * ﻛﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺑﻴﺖ ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻣﻦ ﺳﻦ : ﻣﻦ ﺣﻖ ﺍﻟﻠﺤﻢ
4 ﻭﺍﻟﻠﺤﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ . * ﻳﻜﻞ ﻟﻴﺲ ﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﻠﺤﻢ : ﻛﺎﻟﻠﺤﻢ
5 ﻭﺍﻟﻠﺤﻢ ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﻠﺤﻢ . * ﻟﻠﻠﺤﻢ ﻫﻮ ﺃﺑﻰ ﻫﺎﺭﻭﻥ
ﻟﻠﻪ . ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻓﻜﻞ ﺍﻟﻠﺤﻢ : ﻭﻳﻌﺒﺮ ﻫﻨﺎ ﻣﻦ ﻣﻦ
ﻟﻠﻪ : ﻭﻛﻞ ﻣﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ : ﻣﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ
6 ﻟﻠﻠﺤﻢ . * ﻳﻜﻞ ﺑﻦ ﺑﻨﺖ ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ : ﻭﻣﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ
7 ﻭﻛﻞ ﻣﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ . ﻣﻦ ﺟﺰﺀ ﺍﻟﻠﺤﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻠﻠﺤﻢ : ﻭﺍﻟﺬﻱ

Digitized by Google

8 ומי אשר אין לו ואשר יקח ממנו גם את אשר לו׃ ס אל תהי
רשע לנפשך ואל תהי נבל בעת מותך׃ ס אל תעמד במקום
9 איש רשע ואל תדע את מקום רשעים כי לא יקום׃ כי אם
יבוא עליו רעה ברגע ישחת ואבד ברגע ולא יקום׃ אל
10 תשמח באויבך בנפלו ואל יגל לבך בכשלו׃ פן יראה יי
ורע בעיניו והשיב מעליו אפו׃ ס אל תתחר במרעים ואל
11 תקנא ברשעים׃ כי לא יהיה אחרית לרע נר רשעים
12 ידעך׃ ס בני שמור עת ומן ושמור מרעה ומפחד׃ אל
תהי בנהם זולל ובסבאים אל תתחבר׃ כי שכור וזולל
13 יורישו עוני וחסר בלויים יקרעהו׃ ס בני בחכמה
נפשך תנצל ושמור רגליך מכל רע׃ אל תהי מרבה
14 בשחוק ובקלות ראש אל תלמד׃ ס אל תאהב רוב
15 פעלות כי בהן יתערב לשון הרע׃ ס ואל תתן לפיך
16 לדבר בהן כי בהן יתקיים מוסר ויראת יי׃ ס בני אל
תכתוב משלים בלשון הרע ואל תתחבר עם הרשעים
17 לדבר׃ ס כי יקשה עליך מוסר ואין לך מי שיוסר׃ ס
18 אל תהי מרבה בשיחה עם אשת איש ואל תוסף עליה
19 בדברי חכמה׃ ס אל תמאס בעבודה קשה ובמלאכת
יד העבד׃ ס אל תהי כאריה בביתך ומשוגע בין
Digitized by Google

20 וְלֹא׃ אֵלֶּה הַמְּשָׁלִים וְהָאֲחֵרִים׃ לְהַכִּיר פָּנִים בְּמִשְׁפָּט לֹא טוֹב׃
21 לָאֹמְרִי לָרָשָׁע צַדִּיק אַתָּה יְקֻבֻּהוּ עַמִּים יִזְעָמוּהוּ לְאֻמִּים׃
22 וְלַנּוֹכִחִים יִנְעָם וְעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִּרְכַּת טוֹב׃ נְשִׁיקַת שְׂפָתַיִם
23 יָשִׁיב דָּבָר נָכוֹן׃ הָכֵן בַּחוּץ מְלַאכְתֶּךָ וְתַקְּנָהּ בַּשָּׂדֶה וְאַחַר
24 וּבְנֵה בֵיתֶךָ׃ אַל תְּהִי עֵד בְּרֵעֲךָ חִנָּם וְלֹא תְפַתֶּה בִשְׂפָתֶיךָ׃
25 אַל תֹּאמַר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי כֵּן אֶעֱשֶׂה לוֹ אָשִׁיב לָאִישׁ כְּפָעֳלוֹ׃
26 עַל שָׂדֵה אִישׁ עָבַרְתִּי וְעַל כֶּרֶם אָדָם חֲסַר לֵב׃ וְהִנֵּה עָלָה כֻלּוֹ
27 קִמְשֹׁנִים כָּסּוּ פָנָיו וְגֶדֶר אֲבָנָיו נָהָרָסָה׃ וָאֶרְאֶה וָאָשִׁיתָה לִבִּי
28 רְאִיתִי וָאֶקַּח מוּסָר׃ חִבֻּק יָדַיִם מְעַט שֵׁנָה׃ וְרָאשׁוֹן כְּאוֹרֵב רִישֶׁךָ
29 וּמִתְהַלֶּכְךָ כְּאִישׁ מָגֵן׃ אַל תֹּאמַר לְרֵעֲךָ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי כֵּן
30 אֶעֱשֶׂה לוֹ אָשִׁיב לָאִישׁ כְּפָעֳלוֹ׃ עַל שְׂדֵה עָצֵל עָבַרְתִּי וְעַל כֶּרֶם
31 אָדָם חֲסַר לֵב׃ וְהִנֵּה כֻלּוֹ עָלָה קִמְשֹׁנִים כָּסּוּ פָנָיו וְגֶדֶר אֲבָנָיו
32 נָהָרָסָה׃ וָאֶרְאֶה וָאָשִׁיתָה לִבִּי רְאִיתִי וָאֶקַּח מוּסָר׃ מְעַט שֵׁנָה
33 מְעַט תְּנוּמָה מְעַט חִבֻּק יָדַיִם לִשְׁכַּב׃ וּבָא כְמַהֲלֵךְ רִישֶׁךָ וּמִחְסֹרְךָ
34 כְּאִישׁ מָגֵן׃

פרק כה׃

1 גַּם אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֶעְתִּיקוּ אַנְשֵׁי חִזְקִיָּה מֶלֶךְ
2 יְהוּדָה׃ כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסְתֵּר דָּבָר וּכְבוֹד מְלָכִים חֲקֹר דָּבָר׃
3 שָׁמַיִם לָרוּם וָאָרֶץ לָעֹמֶק וְלֵב מְלָכִים אֵין חֵקֶר׃ סוּג כֶּסֶף מִצָּרֶף
4 וְיֵצֵא לַצּוֹרֵף כֶּלִי׃ הָסִירוּ רָשָׁע מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ וְיִכּוֹן בְּצֶדֶק כִּסְאוֹ׃
5 אַל תִּתְהַדַּר לִפְנֵי מֶלֶךְ וּבִמְקוֹם גְּדֹלִים אַל תַּעֲמֹד׃ כִּי טוֹב אֵלֶיךָ
6 אֱמֹר עֲלֵה הֵנָּה מִהַשְׁפִּיל לְפָנֵי נָדִיב אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃ אַל תֵּצֵא
7 לָרִיב מַהֵר פֶּן מַה תַּעֲשֶׂה בָאַחֲרִיתָהּ בְּהַכְלִימֵךְ רֵעֶךָ׃ כַּבֵּד רַגְלְךָ
8 מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ׃ אַל תֵּצֵא לָרִיב מַהֵר פֶּן מַה
9 תַּעֲשֶׂה בָאַחֲרִיתָהּ בְּהַכְלִימֵךְ רֵעֶךָ׃ רִיבְךָ רִיב אֶת רֵעֶךָ וְסוֹד אַחֵר
10 אַל תְּגַלֶּה׃ פֶּן יַחְרֵף שֹׁמֵעַ וְדִבָּתְךָ לֹא תָשׁוּב׃ תַּפּוּחֵי זָהָב
11 בְּמַשְׂכִּיּוֹת כֶּסֶף דָּבָר דָּבוּר עַל אָפְנָיו׃ נֶזֶם זָהָב וַעֲדִי כֶתֶם מוֹכִיחַ
12 חָכָם עַל אֹזֶן שֹׁמַעַת׃ כִּפְרִי נֶזֶם וַעֲדִי כֶתֶם מוֹכִיחַ חָכָם עַל אֹזֶן

Digitized by Google

13 ڈکا مدهمنا : ەنڈنڈ ەنڈنڈ ەنڈنڈ

26 وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۞ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۞ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ۞ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۞ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۞ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنتُم بِهِ كَافِرُونَ ۞ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ۞ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ۞ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۞ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوهُم مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۞ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۞ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۞ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ۞ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۞ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۞ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۞ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۞ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَّقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۞ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۞ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۞ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۞ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۞ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۞ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۞ قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۞ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۞ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۞ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۞ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۞ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۞ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۞ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۞ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۞ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۞ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۞ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۞ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنتُم بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ۞ وَمَا تَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۞ وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۞ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۞ قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۞ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِن آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۞ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۞ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُم بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ۞ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۞ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۞ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۞ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞ وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَن تَرَانِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۞ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ۞ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ۞ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۞ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۞ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۞ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۞ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۞ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞ وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۞ وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۞ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۞ وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞ وَإِذْ قَالَت أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞ فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۞ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِ

بك يحنبه : مفحة في مكحه ويخة حدمكة : بخعة نخنج .*
88 منة نصك وخنج حدمكة : بخعة نخنج . منة وكا نخنج
حدمكة : بخمكنبه بخعة نخنج .
89 زنخنة حمة حب جنكة : نهنكا مَب حنصفة . لم مم يحنم
40 نخنكة : منخنة مَب جيمة كم ويخنة : نكسم معنج .* يحدة
مم لم نفة حدمة : نم ونحنه جبك . هنخ نَة مم نق يخ : وحمة
وزكنة نبه حب .

معكلم : س .

1 بك وتبة مم وفخجخة : نجنبن وجحك نبه بخبخ : مفخبخ
2 فسخة : سعة مم خبخ .* لم نَت مم هنخ مبخد مبخبه : كا
3 حفخك مبخبه بخد نبه مة وفخلا كم كمبخد .* لم نَت مم مبيت
4 زنخنة : هنة يهبخد مبنه .* بك مدحمكة نحمك وبتبة
وفخجخة : نجنبن وكا مَة مبخبه مَب فخهخا حنكخنة : وكبنه زنخنة
5 نسم يكا لم بج .* وي لحخ نبه وهيهسم زنخنة نه حنصنة نه
6 فخنة : نمحنة دنبه زنخنة هكبنة مفخمنة هكبنة .* يكا كا مبكم
مَب زنخنة نخنة : وحك مبنه مسن كه : مبه مخنة بعمك مصنة :
7 وحك مسحه : نه سن مسحه .* يكا كا مَة حجنت نبه بخبخنة .
نبه لحخ نَت وحمدفخصفه حفخنة كمنة : مبك وفخجخة نم وتبسنة
8 نجنبن : مسهك فحبخنة حدفخصفه : مبخمنخنة .* مدحمكة مم كا
مفخبخ كم زنخنة . كا لحخ لم نجنبن مبحفخبن : مكه لم كا
9 حفخك مبفخجبن .* سه مم وخنة بعكسحصفه مخة : مسه

Digitized by Google

10 והמלכה בכתם אופיר.* ב שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך: כי חשק המלך יפיך כי הוא
11 אדניך והשתחוי לו: ובת צר במנחה יחלו פניך עשירי
12 עם: כל כבודה בת מלך פנימה.* ממשבצות זהב לבושה
13 תובל למלך.* בתולות אחריה רעותיה מובאות לך:
תובלנה בשמחה וגיל תבאנה בהיכל מלך:

תהלים: ד.

1 למנצח בנגינות מזמור שיר: יהי אלהים יחננו ויברכנו
2 יאר פניו אתנו: יהי אלהים נודע בארץ דרכך* בכל
גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
3 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור* ולאמים
4 בארץ תנחם. יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
5 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
6 אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:* אלהים יהללוך עמים
7 יהללוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:
8 לדוד מזמור שירו לאלהים כל הארץ זמרו כבוד שמו
9 שימו תהלה:* אמרו לאלהים מה נוראות מעשיך בכח
עזך יכחשו לך אויביך: כל הארץ תשתחוה לך וזמרו
10 לך יזמרו שלה. לכו חזו מפעלות אלהים נורא עלילה*
על בני אדם: הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם

Digitized by Google

ס ומלכו : ומלכו כמ ומכמ ומכמ : ומכמ כמ ומכמ ומכמ כמ
11 כמ ומכמ ומכמ . ומכמ ומכמ : כמ ומכמ ומכמ .* ל מכ
12 ומכמ ומכמ כמ : ומכ ס ל מכ ומכמ ומכמ ומכמ :* ומ
כמכמ כמ כמכ ומכמכמ כמכמכמ : כמ כ ומכ ומכמכמ : ומכ כ
ומכמכ כמכמכמ מכמכמכמ : ומכ כמכמכמ : כ ומכמכמ כ
13 ומכמכמ ומכמכמ ומכמכמ .* כ מכמ ומכמ ומכמכמ
ומכמ כמ : ס כמ ומכמ ומכמכמ : ומכמ כמכמכמ
14 כמ : מכ ומכמ כמכמ :* ומכמ מ ומכ ומכמ : ומכמ
15 ומכמכמ ומכמכמ : ס ומכמכמ מכ .* ומ ס כ ומכמכמ
כמכ ס מכמ : ומכ ומכמ ומכמ כמ . ומכ כ
16 כמ ומכמכמ ומכמ : ומכ מ ומכמכמ ומכמ .* מ ומכמכמ
ומ כמ כמ כ מכמכמ : ומכמכ כמ ומכ כ . ס כ כ
17 ל כ ומכמכ .* ל כמ כמכמ ומכ ומכמ ומ : מכמ כמ כ .
18 ל כ ומכ כמכמ : ומכ ומכמכ ס ומכמכ ס ומכמ .* ומכ
ומכ מכמ : ומכ ומכמכ ומ כ ומכמכ ומכמכ מכמכמכמ
19 ומכמ : ומכ כמכמכמ מכמכמ כ ומכמכמכ .* ומ
ומכמ ומ כמ כמ ס כמכמ : כמכמכ מכמכמ מכמ : כמכמכמ
20 מכ .* ומכ כמ ומכמ ומכמכמ ומ ומכמכ : כמכמכמ מכ
ומכמ ומכמ מכמ ומכמ ומכמ : ומכ ומ ומכמ ומכמ : כמכמכ
21 ומכמ מכ .* כמכמכ ומכמכ כמ כמכ : ומכ ומ כ
ומכמ : ומ כ מכמ כמכמ כ ומכמ : מכמ ומכמכ ומכמ :

Digitized by Google

22 جاء كشعب واحد ومعه يغنى بذه. * هكذا قال رب الجنود
23 اذا كان في تلك الايام ان عشرة رجال من كل لغات الامم
24 يمسكون بثوب رجل يهودي قائلين نذهب معكم لاننا قد
25 سمعنا ان الله معكم. * هكذا قال رب الجنود في تلك
الايام ان عشرة رجال من كل لغات الامم يمسكون بثوب
26 رجل يهودي قائلين نذهب معكم لاننا قد سمعنا ان الله
27 معكم. * ويكون في ذلك اليوم ان اورشليم تسكن
ايضا في مكانها في اريحا. وتكون ايضا ان الناس
يرتفعون عليها ويسكنون.

الاصحاح ١٤

1 هوذا يوم للرب يأتي فيه تقسم غنيمتك في وسطك.
2 وانا اجمع كل الامم الى اورشليم للحرب فتؤخذ المدينة
3 وتنهب البيوت وتغتصب النساء ويخرج نصف المدينة
4 الى السبي والبقية من الشعب لا تقطع من المدينة. ثم
يخرج الرب ويحارب تلك الامم كما يوم حربه يوم
5 القتال. وتقف قدماه في ذلك اليوم على جبل الزيتون
الذي امام اورشليم من الشرق ويتشق جبل الزيتون من
وسطه نحو الشرق والغرب وادٍ عظيم جدا فينحاز نصف
6 الجبل نحو الشمال ونصفه نحو الجنوب. وتهربون الى
وادي جبالي لان وادي الجبال يصل الى آصل. وتهربون
كما هربتم من امام الزلزلة في ايام عزيا ملك يهوذا.
7 ويأتي الرب الهي وجميع القديسين معك. ويكون في ذلك
اليوم انه لا يكون نور بل البرد والجمد. 8 ويكون يوم
واحد هو معلوم للرب لا نهار ولا ليل ويكون عند وقت

ומנחתו ונסכיו כאשר עשה כמשפט ויעש את קרבנו כל נשיא יום
9 אחד ביום השני נתנאל בן צוער נשיא יששכר הקריב: ויקרב את
10 קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה מזרק אחד כסף
11 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת במנחה: כף אחת
12 עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן
13 שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
14 זה קרבן נתנאל בן צוער: ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
15 בן חלון: מנחתו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה מזרק
16 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל
17 אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
18 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
19 חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
20 מלאים סלת במנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן
21 בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה
22 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישור בן שדיאור: ביום
החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי:

23 את בית אבי ואת אבי ואת אחי ואת כל בית אבי. את
24 ארון אלהים למה תשב ארון אלהים. ויאמר המלך אל
25 צדוק השב את ארון האלהים העירה אם אמצא חן
26 בעיני יהוה והשיבני והראני אתו ואת נוהו. ואם כה
27 יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כטוב בעיניו.
28 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שובו
29 העירה בשלום ואחימעץ בנכם ויהונתן בן אביתר
30 שני בניכם אתכם. ראה אנכי מתמהמה בערבות
31 המדבר עד בוא דבר מאתכם להגיד לי. ויגד
32 לדויד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר
33 דויד יהוה נא את עצת אחיתפל סכל. ויהי דויד
בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה
חושי הארכי קרע כתנתו ואדמה על ראשו.

פרק טז.

1 ומעט עבר דויד מן הראש והנה ציבא נער מפיבשת
2 לקראתו צמד חמורים חבושים ועליהם מאתים לחם
ומאה צמוקי ענבים ומאה קיץ ונבל יין. ויאמר

4 حد يحيا وتسبحه : وتفرح في صدقته : وتحد .* 5 مجد يتهلل وتسكن به وتحيا : وتفرح وتحد : 6 تعال كل وتخبر بما صنع الله بنفسها . لانه اليه صرخ بفمها : وتحت لسانها كان تحت غيرته : 7 ليحفظ : ويخلص .* يحل ملاك الله كل حول خائفيه : وتحيا : 8 وتخلصهم . تذوق وترى ما اطيب الله . طوبى للرجل الذي يتوكل عليه .* 9 اخشوا الله يا قديسيه . لان لا عوز لخائفيه . 10 الاشبال احتاجت وجاعت : واما طالبو الله فلا يعوزهم شيء من كل 11 صلاح .* هلم يا بنون واسمعوني . مخافة الله اعلمكم . 12 من هو الانسان الذي يريد الحياة : ويحب ان يرى ايامه صالحة . 13 اكفف لسانك عن الشر : وشفتاك عن التكلم بالغش .* حد عن الشر 14 واصنع الخير . اطلب السلام واسع وراءه .* عيون الرب الى الصديقين : 15 واذناه الى طلبتهم . وجه الرب على صانعي الشر : ليقطع من الارض 16 ذكرهم . الصديقون صرخوا والرب سمع لهم : ومن كل شدائدهم 17 نجاهم . قريب هو الرب من المنكسري القلوب : ويخلص المتواضعي 18 الروح . كثيرة هي بلايا الصديق : ومن كلها ينجيه الرب .* يحفظ 19 كل عظامه . واحد منها لا ينكسر .* تميت الخطاة بلايا شريرة :

Digitized by Google

20 שֵׁבֶט וּמִשְׁפָּחָה לְפִי מִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה. כָּל־יֹצֵא צָבָא: 21 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 22 לִבְנֵי שִׁמְעוֹן פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא: 23 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: 24 לִבְנֵי גָד פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא: 25 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים. 26 לִבְנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא: 27 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: 28 לִבְנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא: 29 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: 30 לִבְנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא: 31 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: 32 לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא:

Digitized by Google

33 ויבא נבט: ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו ויבאו
34 ויבא נבט.* וכו כי ויבא ויבא ויבא: וכו ויבאו ויבאו ויבאו
ויבאו ויבאו. ויבא ויבא ויבא כי: וכו ויבאו ויבאו ויבאו.

סמלים: ס.

1
2 ויבא ויבאו ויבא כי נבט: ויבא ויבא ויבא:* ויבאו ויבאו ויבאו:
ויבאו ויבאו ויבא ויבא: וכו ויבאו ויבאו ויבא:*
3 ויבאו ויבא ויבא: ויבא ויבא ויבא: ויבא ויבא ויבא:
4 ויבאו: ויבא ויבא ויבא.* ויבאו ויבאו כי ויבאו:
5 ויבא וכו ויבא.* ויבאו ויבאו ויבא: ויבא וכו ויבא:
6 ויבא.* ויבאו ויבאו ויבא: ויבא וכו ויבא: ויבא ויבא:
7 ויבאו.* ויבא ויבא כי ויבאו ויבאו ויבא: ויבאו ויבא:
8 וכו.* ויבא ויבאו ויבאו ויבאו: ויבאו ויבאו כי ויבאו:
9 ויבאו ויבא ויבאו:* ויבאו ויבאו ויבא ויבאו: ויבאו ויבאו:
10 ויבאו ויבאו ויבא ויבאו:* ויבאו ויבאו כי נבט: ויבאו ויבאו:
ויבאו: ויבאו ויבאו כי ויבאו ויבאו: ויבאו ויבאו כי ויבא ויבאו:
11 ויבאו ויבאו ויבאו.* ויבאו כי וכו ויבא וכו ויבאו:
12 ויבאו ויבא ויבאו ויבא כי ויבא.* ויבאו ויבא ויבאו ויבא:
וכו ויבא ויבאו ויבאו: ויבאו ויבאו כי ויבאו ויבאו ויבאו
13 ויבאו: וכו ויבא ויבאו ויבא כי ויבאו.* וכו וכו ויבא ויבא

Digitized by Google

فسحق لكم فلما جاءه : أي سليمان : أي أتمدونني : أي تعطوني :
14 بمال فما آتاني : محل ما فيه يعني . * ثم قال لهم ارجع
15 إليهم فلنأتينهم . * أي بعدما رجع إليكم : وصار معه
بمنزلة : أي ما عند سليمان من الملك والعز : ما لكم به من
16 قبل : * أي بعدما بلغه أن ملكه عظيم من ملكهم
17 قال : * أي لجنوده : أيكم يأتيني بعرشها : أي سريرها
قبل : بلقيس : أن يأتوني : * أي مؤمنين : أو
18 مسلمين : * أي من قبل أن يجيء : أي بلقيس : أن
19 تأتيني : مؤمنة أو مسلمة . * أي من الجن : أنا
20 آتيك به : * أي من الإنس : أنا آتيك به . *
21 أي يعجل بالمجيء : وكان عنده : أن يجيء . ذكر
22 بعض العلماء : أن سليمان كان يجلس . * إلى نصف
23 النهار : وكان عنده : ثلاثة من الإنس : وثلاثة من
الجن : فالإنس : آصف : وهو صاحب : سليمان . * وكان
24 من الجن : ذو : عجلة : وذو : ثبات : وذو : عجلة
25 وثبات : أن سليمان : كان : يجلس : إلى : نصف :
النهار : فأيكم : قال : كان : صاحب : عجلة : من : الجن :
26 صخر : * وكان : اسم : الجن : ذو : ثبات : صاحب :
سليمان : * وكان : اسم : الإنس : صاحب : سليمان .
27 فلما : رآه : قال : هذا : من : فضل : ربي . * قد
28 أحاط

Digitized by Google

זכרנו רחם לעולם: ויפרקנו מצרינו: נותן לחם לכל בשר: הודו לאל השמים: כי לעולם חסדו: הודו לאלהי האלהים: כי לעולם חסדו: הודו לאדוני האדונים: כי לעולם חסדו: לעושה נפלאות גדלות לבדו: כי לעולם חסדו: לעושה השמים בתבונה: כי לעולם חסדו: לרוקע הארץ על המים: כי לעולם חסדו: לעושה אורים גדלים: כי לעולם חסדו: את השמש לממשלת ביום: כי לעולם חסדו: את הירח וכוכבים לממשלות בלילה: כי לעולם חסדו: למכה מצרים בבכוריהם: כי לעולם חסדו: ויוצא ישראל מתוכם: כי לעולם חסדו: ביד חזקה ובזרוע נטויה: כי לעולם חסדו: לגוזר ים סוף לגזרים: כי לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו: כי לעולם חסדו: ונער פרעה וחילו בים סוף: כי לעולם חסדו: למוליך עמו במדבר: כי לעולם חסדו: למכה מלכים גדולים: כי לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים: כי לעולם חסדו: לסיחון מלך האמרי: כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן: כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה: כי לעולם חסדו: נחלה לישראל עבדו: כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו: כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו: כי לעולם חסדו: נותן לחם לכל בשר: כי לעולם חסדו: הודו לאל השמים: כי לעולם חסדו:

תפלה: לד.

1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: 2 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: 3 אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: 4 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: 5 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: 6 אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע: 7 יי כי שמע קולנו תחנונינו: כי הטה אזנו לי ביום אקרא: 8 אז יבושו ויכלמו כל שונאי נפשי: כי יראו כי שמע יי תפלתי: 9 יבושו ויחפרו כל אויבי נפשי: ישובו אחור ויבשו רגע: יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש: 10 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העוברים ברכת יי אליכם: ברכנוכם בשם יי: 11 ואתה יי אלהינו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים: ובמשפטיך הצדיקים: הושיענו ורחם עלינו: כי אליך עינינו: כי אל מלך חנון ורחום אתה: 12 ברוך יי לעולם אמן ואמן:

Digitized by Google

10 מִן אֹיְבָי מְנַתְּקֵנִי. * אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי: מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי:
11 עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה. * וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה: מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ. וְעֹשֶׂה חֶסֶד
לִמְשִׁיחוֹ. לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים. נְאֻם דָּוִד בֶּן
12 יִשַׁי. וְנְאֻם הַגֶּבֶר הוּקַם עַל מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. * וְנָעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל:
רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר בִּי וּמִלָּתוֹ עַל לְשׁוֹנִי: אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. לִי דִבֶּר צוּר
יִשְׂרָאֵל. מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל בְּיִרְאַת אֱלֹהִים. * וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח שֶׁמֶשׁ
13 בֹּקֶר לֹא עָבוֹת מִנִּגְהָה מִגֶּשֶׁם דֶּשֶׁא מֵאָרֶץ: כִּי לֹא כֵן בֵּיתִי עִם אֵל כִּי בְרִית
עוֹלָם שָׂם לִי עֲרוּכָה בַכֹּל וְשָׁמוּרָה כִּי כָל יִשְׁעִי וְכָל חֵפֶץ כִּי לֹא יַצְמִיחַ:

פרק כג.

1 וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים: נְאֻם דָּוִד בֶּן יִשַׁי וְנְאֻם הַגֶּבֶר הוּקַם עַל
2 מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנָעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל: רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר בִּי וּמִלָּתוֹ עַל
3 לְשׁוֹנִי: אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. לִי דִבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל. מוֹשֵׁל בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל
4 בְּיִרְאַת אֱלֹהִים. * וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר לֹא עָבוֹת מִנִּגְהָה מִגֶּשֶׁם
5 דֶּשֶׁא מֵאָרֶץ: כִּי לֹא כֵן בֵּיתִי עִם אֵל כִּי בְרִית עוֹלָם שָׂם לִי עֲרוּכָה בַכֹּל
וְשָׁמוּרָה כִּי כָל יִשְׁעִי וְכָל חֵפֶץ כִּי לֹא יַצְמִיחַ: וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ מֻנָּד כֻּלָּם
6 כִּי לֹא בְיָד יֻקָּחוּ: וְאִישׁ לֹא יִגַּע בָּהֶם וּמָלֵא בַרְזֶל וּבְעֹץ חֲנִית וְשָׂרַף בָּאֵשׁ
שָׁרוֹף יִשָּׂרְפוּ בָּם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יוֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת תַּחְכְּמֹנִי
רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁים הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי עַל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אַחַת:
7 וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן דֹּדוֹ הָאֲחֹחִי בַּשְּׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים עִם דָּוִד בְּחָרְפָם אֶת
פְּלִשְׁתִּים וַיֵּאָסְפוּ שָׁם לַמִּלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל: הוּא קָם וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים
עַד כִּי יָגְעָה יָדוֹ וַתִּדְבַּק יָדוֹ אֶל הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְהָעָם שָׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ לְהַפְשִׁיט: וְאַחֲרָיו שַׁמָּה בֶן אָגֵא הַהֲרָרִי עַל לֶחִי
הָעֲקֵדָמִי וַיֵּאָסְפוּ פְלִשְׁתִּים לַחָיָה וַיְהִי שָׁם חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מָלֵא עֲדָשִׁים וְהָעָם
נָס מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים: וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה וַיַּצִּילוּהָ וַיַּכּוּ אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ
יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה: וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשָׁה מִן שְׁלֹשִׁים הָרֹאשׁ אֶל קָצִיר אֶל דָּוִד אֶל
מְעָרַת עֲדֻלָּם וְחֵיל פְּלִשְׁתִּים חֹנֶה בְּעֵמֶק רְפָאִים: וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב
פְּלִשְׁתִּים אָז בְּבֵית לָחֶם: וַיִּתְאַוֶּה דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבּוֹר בֵּית לֶחֶם
אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר: וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם מִבּוֹר
בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִיאוּ אֶל דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹת מֵהֶם וַיַּסֵּךְ
אֹתָם לַיהוָה: וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִי יְהוָה מֵעֲשׂוֹת זֹאת הֲדַם הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים
בְּנַפְשׁוֹתָם אֶשְׁתֶּה וַיְמָאֵן לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים: וַאֲבִישַׁי אֲחִי
יוֹאָב הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלִשִׁי הוּא עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ שֵׁם
בַּשְּׁלִשִׁים: מִן הַשְּׁלֹשָׁה בַּשְּׁנִי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׂר אֲבָל עַד הַשְּׁלֹשָׁה הָרִאשֹׁנִים
לֹא בָא: וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֶת
שְׁנֵי אֲרִאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת הָאַרְיֵה בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג: וְהוּא
הִכָּה אֶת אִישׁ מִצְרִי אִישׁ מַרְאֶה וּבְיַד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו בְּשֵׁבֶט וַיִּגְזֹל
אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ: אֵלֶּה עָשָׂה בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְלוֹ שֵׁם
בִּשְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים: הִנֵּה מִן הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֶל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא וַיְשִׂמֵהוּ דָוִד
עַל מִשְׁמַעְתּוֹ: עָשָׂהאֵל אֲחִי יוֹאָב הָיָה בַּשְּׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן דֹּדוֹ בֵּית לָחֶם:
שַׁמּוֹת הָהֲרֹדִי אֱלִיקָא הָהֲרֹדִי: חֶלֶץ הַפֶּלֶטִי עִירָא בֶן עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי: אֲבִיעֶזֶר
הָעַנְּתֹתִי סִבְכַּי הַחוּשָׁתִי: מַהְרַי הַנְּטוֹפָתִי חֶלֶד בֶּן בַּעֲנָה הַנְּטוֹפָתִי: אִתַּי בֶן
רִיבַי מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן בְּנָיָהוּ הַפִּרְעָתוֹנִי: הִדַּי מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ אֲבִיאֵל הָעַרְבָתִי:
עַזְמָוֶת הַבַּחֻרִימִי אֶלְיַחְבָא הַשַּׁעַלְבֹנִי: בְּנֵי הָשֵׁם הַגִּזֹנִי יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁגֵא
הַהֲרָרִי: אֲחִיָּם בֶּן שָׂכָר הַהֲרָרִי אֱלִיפָל בֶּן אוּר: חֵפֶר הַמְּכֵרָתִי אֲחִיָּה הַפְּלוֹנִי:
חֶצְרוֹ הַכַּרְמְלִי נַעֲרַי בֶּן אֶזְבָּי: יוֹאֵל אֲחִי נָתָן מִבָּה בֶן הַגְרִי: צֶלֶק הָעַמּוֹנִי
נַחְרַי הַבְּאֵרֹתִי נֹשֵׂא כְלֵי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה: עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי: אוּרִיָּה
הַחִתִּי זָבָד בֶּן אֲחלָי: עִדּוֹ הָרֹאוּבֵנִי שָׁפָט לָרְאוּבֵנִים וְעִמּוֹ שְׁלֹשִׁים: בְּנֵי גַד
אֶלְיָסָף בֶּן רְעוּאֵל: יְשִׁמַעְיָה בֶן יִזְרַחְיָה וַעֲזַרְאֵל וְיוֹחָנָן וְיִשְׁמַעְאֵל הַתִּזְרִי:
עֹבַדְיָה וְיִרְמְיָה וְיַעֲזִיאֵל הַחַכְמֹנִי: וְאֵלֶּה הָלְכוּ אֶל דָּוִד הַצִּיקְלַגָה בְּעוֹדֶנּוּ עָצוּר
מִפְּנֵי שָׁאוּל בֶּן קִישׁ וְהֵמָּה בַּגִּבֹּרִים עֹזְרִים לַמִּלְחָמָה: נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת רַכְּבֵי אֶבֶן
וְקֶשֶׁת בִּימִינִים וּבִשְׂמֹאלִים בְּאֶבֶן וּבְקֶשֶׁת מֵאַחֵי שָׁאוּל מִן גִּבְעָה אֲחִיעֶזֶר
הָרֹאשׁ וְיוֹאָשׁ בְּנֵי הַשְּׁמָעָה הַגִּבְעָתִי וְיִזִיאֵל וּפֶלֶט בְּנֵי עַזְמָוֶת וּבְרָכָה וְיֵהוּא
הָעֲנָתוֹתִי: וְיִשְׁמַעְיָה הַגִּבְעוֹנִי גִּבּוֹר בַּשְּׁלֹשִׁים וְעַל הַשְּׁלֹשִׁים: יִרְמְיָה וְיַחֲזִיאֵל
וְיוֹחָנָן וְיוֹזָבָד הַגְּדֵרָתִי: אֶלְעוּזַי וְיָרְמוֹת וְעַבַדְיָה וְאֱלִיאָב וּמִכְמַנְיָה וְיוֹסָבָד
וְאֱלִיעוּזַי וְיִתְרְמְעָם הַחֲרֻפִי: יִרְעְיָה יִשְׁפָּם הַגְּדוֹרִי: אֶלְקָנָה וְיִשִּׁיָה וַעֲזַרְאֵל
וְיוֹעֶזֶר וְיָשָׁבְעָם הַקָּרְחִי: וְיוֹאֵלָה וּזְבַדְיָה בְּנֵי יְרֹחָם הַגְּדוֹרִי: וַיִּבְדְּלוּ מִן גָּד
אֲנָשֵׁי הַמִּבְצָר לַצָּבָא לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה מָגֵן וָרֹמַח וּפְנֵיהֶם פְּנֵי אַרְיֵה וּכְצְבָאִים
עַל הָרִים לִמְהִרִים: הָאֶחָד עֵזֶר הָרֹאשׁ עֹבַדְיָה הַשֵּׁנִי אֱלִיאָב הַשְּׁלִשִׁי: מַשְׁמַנָּה
הָרְבִיעִי יִרְמְיָה הַחֲמִשִׁי: עַתַּי הַשִּׁשִּׁי אֱלִיאֵל הַשְּׁבִיעִי: יוֹחָנָן הַשְּׁמִינִי אֶלְזָבָד
הַתְּשִׁיעִי: יִרְמְיָה הָעֲשִׂירִי מַכְבַּנַּי הָאַחַד עָשָׂר: אֵלֶּה מִבְּנֵי גָד שָׂרֵי הַצָּבָא
הַקָּטָן עַל מֵאָה וְהַגָּדוֹל עַל אֶלֶף: אֵלֶּה הָעֹבְרִים בַּשָּׁנָה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וְהוּא
מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו וַיַּבְרִיחוּ אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָעֲמָקִים מִקֶּדֶם וּמִמַּעֲרָב: וַיִּמְצְאוּ
בְּמָעוֹן בְּנֵי בִנְיָמִן וְשִׁמְעִי בֶּן גֵּרָא בֶּן הַיְמִינִי בְּאֶבֶן מַקָּל אֶחָד וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפוּם
בְּנֵי גָד אֶל עֲזָקָה וְעַד מְעָרַת עֲדֻלָּם וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה וַיַּצִּילוּהָ וַיַּכּוּ אֶת
פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם שָׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ לְהַפְשִׁיט:
וְאַחֲרָיו שַׁמָּה בֶן אָגֵא הַהֲרָרִי עַל לֶחִי

סמכל בשמבמלס : נמכנל סנסמב סנבב סנמבמב סמסנסמב נס סנבב
8 סנסנסמב : * סנ סמבל סמכל בשל בכמב : סמב סנסנבב
9 בשמבל : * נמכנל נל נמבס : נ סמסנסנ סנכנל בשמבל : סל
סמכנסנ סמסנסנ : נמכנל סנסמב סנבב נמבס : סמכנסנ
10 בשמבל : סנ בשב סנ נמבל סנסנכנ נמבס . * סנ בשב בשמבל
11 סנסנבל נסב בשמכמל : סנסב סב סנסנסנ בשל סמכל . * סנ בשב
נמל סנכב בשמכל : נמכנל נמל ב בשמכמל בשס סמסנכנל : סנל סנ
12 סמסנכנל : נמכנל בס ב בשמכמל . * נמכנל נל נמבס : סנכנ
בשמבל : נמכנל סמסנסנבל סמסנל : בשמכמל סמבשל : בשס
13 סנסנסמב . * סנ סנ סמסנכנל בשמבל : סנכל סמסנסנ . * סנ
14 סנ בשב סמסנכנל סנכנל : נמכנל סנ סנכנל : סנבב בס
15 בשב סמסנכנל סנכנל : נמכנל סנס סנכנל : סנכנל בשס : סנכנל
16 נל סמסבב : סנסנסנ בשס : סנסנסנ נל סמסבב . * סנ
כל : סנ סמבמל נמס בשל : סנ סמסנכנל סמסנסנ סמסנסנבל :
נמכנל סנסנ נמס בשל סנסבמל סנכש : סנכנ נמכנל נמס נמס
17 בל בשב . * נמס בשב בשסנ סמבמל נמס : נכל סבמל בל סנסבמל .*
18 סמסנ נמס בנכנל סנסנסנ סנ בשסנ סמסנכנל נמס בשבמל . * נכל
19 בשסנל סבמל נמס נסנסב סנכ בשסנ : נסל בנשמל נכש :
20 נשב סנ סל סנכ בשבמל . * נשב : בל סמסנסנ נכש
בשסנסנשסנ : נכל בשמבל סנס נכסנל : ססבשנשסנ סנס
21 בשסנ . * בשסנסנ סנסב : סבשסנכנל סשבל ססבשבל נמבל

بنيك نسبه بنت صهيون. لكن نحن نثبت. ٢٢ لا يحتقر موآبي : أبدَ نحنُ.*
22 نحن لحيته لأنه هو هيه : كد كعدمته : إذ كنيه وكد
مدمصين. تتبعني مع كد مَنْ كنيه وكد مدمصين : إذ كنيه
23 مدمصين.* إيدوم أصبح وسيه حكم بحيه : مجلوه
حيتنه بمكلمي : ميكلمي مجمعته نه نيه وكد مدمصين : كد
24 أصبح وكم عنه كمفي :* مع حكمي وجنبي ميه : ميكمل
كمجمي مجمعته : نه مع وكد مدمصين : ميحتي مع حكمي :
25 ميجمي مع حكمي.* مجمعته وتنه حكمي : مصنع نفس
بك بقتله : ميهتمع كزكنه مبعمة : بحبثنيه بكمه نيه
26 حجي.* أبدَ نَدَ أصبح بنت : وابعي وميجمين نكمي :
كزنه ميجمي وتيه كه مسمعته بعمة : منته وتيه كه مجلفته :
منته وتيه كه يكتنه : منته وتيه كه يحته : منته وتيه كه
27 مصنه : حكمي كحنه يتصن.* مع حكنه نَدَ نمكيك : هكم
نمكلمي. مجه هيك : هكنه. منه منه نمكلمي : منه نفيين.*
28 مع كنه وسفيين : يحتمن كه حجمه من وسميك حكنه :
29 مجنسه كنوين ملزكمه نميك.* نتبه مع هكم نه هكنه
30 نمكلمي : مختمه نفضي.* مع كتسفه يحكيك جه نهه :
31 نجمنه يحتمن كه.* ميحسب نكمي كنه حكمي وتنه منه
32 كجنفي : وجنته بنكه مجنته يجتنه.* نمنه كنه وسجنه :
33 كتبته ميحتجته.* ميكه وزكمه كد مَنْ وجحمته : إذ وحكمه :
نبه وجحمي تجمه وسقيه.

Digitized by Google

34 יִתְּכֵם כִּסְפָּם בְּתוֹכָהּ כִּי בָא קִצָּהּ וְלֹא יֶחֱצֶה יָמֶיהָ כִּי
35 נִכְרְתוּ לְכָל הֲמוֹנָהּ : וְנָסוּ מִמֶּנָּה נָסוֹ וְיִהְיוּ עַל הֶהָרִים
כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת כֻּלָּם הֹמִים אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ . וְכָל יָדַיִם תִּרְפֶּינָה
36 וְכָל בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָיִם . וְעַל שַׂקִּים וְחָגְרָה חֲמָסָם וּבוּשָׁה
37 וְקָרְחָה עַל כָּל רָאשֵׁיהֶם וְעַל כָּל פָּנִים בֹּשֶׁת וְעַל כָּל
38 יְדֵיהֶם קְלָלָה וְכָל בִּרְכֵּיהֶם תֵּלַכְנָה מָיִם : וְשָׂמוּ אֶת
39 כַּסְפָּם בַּחוּצוֹת וְדָוָה תִּהְיֶה זְהָבָם כִּי לֹא יוּכַל לְהַצִּילָם
40 בְּיוֹם עֶבְרַת יְיָ נַפְשָׁם לֹא יְשַׂבְּעוּ וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי
הָיָה מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם . וְאֶת תִּפְאֶרֶת עֶדְיוֹ לְגַאֲוָה שָׂמוּ וְצַלְמֵי
תּוֹעֲבוֹתָם שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בָּהּ עַל כֵּן נָתַתִּי לָהֶם לְנִדָּה :

ספרדים : ז .

1 וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בֶּן אָדָם כֹּה אָמַר
2 אֲדֹנָי יְיָ לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת
3 הָאָרֶץ : עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי בָּךְ וְשָׁפַטְתִּיךְ
כְּדַרְכָּיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ כָּל תּוֹעֲבוֹתָיִךְ : וְלֹא תָחוֹס עֵינִי
4 עָלַיִךְ וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַי אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ
תִּהְיֶינָה וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ רָעָה
5 אַחַת הִנֵּה בָּאָה : קֵץ בָּא הַקֵּץ . הֵקִיץ עָלַיִךְ הִנֵּה בָּאָה :
6 בָּא הַצָּפִיר עָלַיִךְ יוֹשֶׁבֶת הָאָרֶץ בָּא הָעֵת הַיּוֹם מְהוּמָה
וְלֹא הֶדֶד עַל הֶהָרִים : עַתָּה קָרוֹב אֶשְׁפָּךְ חֲמָתִי עָלַיִךְ
7 וְכִלִּיתִי אַפִּי בָּךְ וְשָׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ כָּל
8 תּוֹעֲבוֹתָיִךְ : וְלֹא תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל כִּדְרָכַיִךְ וְכַעֲלִילוֹתַיִךְ
9 אָשִׁית עָלַיִךְ וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ הַמַּכֶּה : הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה

Digitized by Google

ﻣﺤﻤﺪ ﺧﻠﻴﻔﺔ : ﻣﻜﺔ ﺑﻌﺪ ﻧﻌﻢ ﺟﻴﺪﻫﺎ ﺑﻠﺪ : ﻣﻴﻞ ﺩﻳﺎﺭﻫﺎ
ﺑﺠﺒﻞ ﺃﺑﻲ ﻗﺒﻴﺲ . * ﺑﻠﺪﺓ ﻓﻲ ﺃﻋﻠﻰ ﺟﺒﻞ ﺃﺑﻲ ﻗﺒﻴﺲ :
ﻭﺑﻴﺖ ﻟﻠﻪ ﻗﺪ ﻫﺪﻡ ﻭﺟﺪﺩ ﺑﻨﺎﺅﻩ ﻓﻲ ﺳﻨﺔ ﺛﻼﺙ ﻭﺛﻼﺛﻴﻦ
ﻭﺛﻼﺛﻤﺎﺋﺔ ﻭﻫﻮ ﻣﺮﺑﻊ ﻃﻮﻝ ﻛﻞ ﺭﻛﻦ ﻣﻦ ﺃﺭﻛﺎﻧﻪ ﺛﻼﺛﻮﻥ
ﺫﺭﺍﻋﺎ ﻭﻓﻴﻪ ﺛﻼﺙ ﺳﻘﻒ ﻭﺛﻼﺙ ﺑﻴﻮﺕ ﻭﻓﻴﻪ ﺑﺎﺏ ﻭﺍﺣﺪ ﻭﻫﻮ
ﻣﻦ ﺣﺠﺎﺭﺓ ﻣﻨﻘﻮﺷﺔ . * ﻭﻓﻲ ﻭﺳﻂ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺑﺌﺮ ﻣﺎﺅﻫﺎ ﻋﺬﺏ
ﻭﺍﻟﺒﻴﺖ ﻣﺒﻨﻲ ﻋﻠﻰ ﺭﺃﺱ ﺍﻟﺒﺌﺮ ﻭﻓﻴﻪ ﺑﺎﺏ ﻭﺍﺣﺪ ﻭﻫﻮ ﻣﻦ

26 27 ... ...

41 فَسَخِم دِنْدَنْتِ. * فَسَخِم هَ هَجِسْ دِهِمْ: فَسَخِم هَ هَجِسْ دِهِمْ
دِهِمْ: فَسَخِم هَجِسْ دِهِمْ: مَحْمَحْتِ هِ حَمْحَتِ مَبْهُ هَ
42 حَهَجِسْ. * هَحْنَ ذِ مَبْهِ مَتِهِ. مِمْوَحَكِ جَسْكَلَ: مَنَصِ دَلَ
43 سَجَلَ. * مِمْوَحَكِ حَيِحَلَ: مَنَصِ حَهَجِسْ. مِمْوَحَكِ جَحِجَهَجِهِ:
44 مَنَصِ حَسْكَلَ. * مِمْوَحَكِ فِحَلَ نَوْعَنَ: مَنَصِ فِحَلَ دَمِسَنَ. نَبِهِ
45 حِكَ فِحَلَ دِهِكَ مَبْهِ فِحَلَ دِهِمْ. * هَحْنَ ذِ حَهَبِ: هَحْنَ ذِهِ
46 حَحَنَتَ مَحِمَنَ كَهِكَ بِنَ: مَلَهِ تَسَحَنَ كَحِمَنَ مَسَبِحَنَ. * يَكَ كَ
47 هَمَ كَهِمَهِ دَمِسَنَ: يَكَ نَوْعَنَ: هَهِمَ دَمِسَنَ. * حَحَنَتَ
48 مَحِمَنَ حَحَفَنَ دِهِ نَحَنَ: حَحَنَتَ دِحِهِمَ هَحَنَ هِ هَحَنَ. * نَحَنَ
. مَبِهِحَنَ هَ هَهِحَنَ حَحَفَنَ: هَحَنَ ذِ حَحَفَنَ: مَنَحَنَ مَبِهِحَنَ هِ دِهِ
49 هَحَنَ: هَحَنَ ذِ هَحَبَنَ. * مَبِهِ دَكِهِ دَهِمَنَ دِهِ دِهِ حَحَفَنَ:
50 هَحَنَ يَكِحَ دَهِمَنَ دِهِ هَحَنَ. * هَمَ دِهِ نَمَحَ نَدَ نَبِتَ:
دِحِهَنَ مَحَمَ مَكَحَمَنَ دَهِمَنَ كَهِكَ مِهَحَسَ: مَلَ سَجَلَ مَحِهِ
51 كَ مِهَسَكَهِمَنَ. * هَمَ نَمَحَ نَدَ كَحِهِ نَدَنَ. كَهِ حَكَ يَحِهِ: حَكَ
52 دِهِ يَهَسَكَ. * سَحَهَبَهِ نَهِ دَفَ بَحَنَ: هَحَنَ نَسَحَنَ: حَحِ
53 دِهِحَ: مَهَهَهِ هَبِ دَلَ سَجَلَ: مَنَ يَهَسَكَ. * حَهَهِ هِ
حِكَ هَنَ دِهِسَحَكَ دِيَكَحَ كَ مِهَسَكَهِمَنَ. هَحَنَ دَحَنَ دِيَكَحَ
54 كَ هَمَهَحَنَ. * هَ دَكِحَ دِهِ هَنَ دِهِسَحَكَ كَ مِهَسَكَهِمَنَ:
هَحَنَ دَحَنَ كَ هَمَهَحَنَ: هَحِهِ يَهَمَ مِكَحَنَ هَهِ حَحِهِحَنَ:
دِيَهَكَكَ هَمَنَ حَحِمَنَ.
55 بَحَهِ حَهَهِهِ هَمَنَ: هَنَحَنَ هِ مَحِهِحَهِ هَهَكَ: * حَهَهِهِ
56

Digitized by Google

57 בי בשמר שלשי שמרו : אשר שמר שלשי שמרו .* ויהי בי
58 לוקחו : וישבו ויבאו בית אחד ויקבץ עדה אחת .* ויכינו את
משכנותם : ואת משפחתם : כלי מסכתם : כי גוי אבוד הוא :
ויעברו את הירדן בשלשת לחדש : וישבו את העם בהר
כל אשר אתם רודפיו .

פרק : ח .

1 וכל יושבי בי חורון נאספו אליו : וישבו בעמק לחצץ
2 ויקחהו : ויגידו לו את אשר עשה .* וכל בני ישראל נלחמו
עמהם : כלם אנשי חיל ומגני מגן ויורי קשת : כלי
3 מלחמה : ויהי ביום ההוא יתמנו לקחתו .* ואת ויהי לוחם :
ויהי : כאשר יצאו לקראתו ויחנו עליהם לרפידים .*
4 כי הם שמעו את אשר עשה לו לוך : ויאמר אליהם .* ויהי ויהי
5 בי כאשר : את ויכתבם על מגדנות . וכתב ויהי כל אנשי
6 בית לחם : ויהי ויכתבם בשמות . זה אחד בראשי :
7 ויהי אשר עלה לוקח ולוך ויהי .* כי אנשי בית ויהי ויהי את
בית ואנשי ישמעאל . ומואב ויהי אנשי ויהי בראשי : כי
8 את אשר אתם כי .* ואתם ויהי אנשי ויעשאם בתוך
9 בראשיהם .* ויהי אנשי בית יואש כי ויאמר אליהם :
ואשמדנו אתכם .

10 כי בי ויהי ישראלים אשר ויהי : שם ויקח ישמר ואתו

Digitized by Google

11 ⲕⲁⲧⲁⲗⲁⲥⲉ ⲙⲡⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩⲱϩ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲧ

24 وقفي بعض سبط يحيى.* سوف نحن حاجتي يحيى جعفر : اسم.

(حكمه ايجاد وكمه سورتي سجود ديدجده در ركوعهاي دوسجود.)

ايجاد وكمه وكمه سورته دهم.

سكوه : ٤.

1 فرعون حكم جعفر سبط حيوة ذكر : مخبرهاي نبي : كيجك ذكر نبي حضرتهاي : ركاب وقتي نبي ذكر
2 نفخة صور.* يحيى يحيى وكمه در ذكر ايجه : سو وقتي بعض سبط.
3 سجود سو ذكر ايجه وقتي بعض سبط : ايچ دشمن :
4 ملك جد حمل :* سو دمير كي جماعي اوكرتم : نان سز يحيى كتب جد اوكرتم : سوء حمل دمير
5 سجده در ذكر.* ايجه جد سجده در بقعه دشمن :

Digitized by Google

6 فضة حبة معبنة معبنة ان حمنى.* ان ام معبنكبين: بكد
زقد حمنفى ام: مكد زقد سبتفى معبنكبين. مى معبنبين:
ميكد وزفى معبفضة: معبنة حجى سكبفة فضة وزفى
7 ينمى كبتة: ممنى من سبين كمى.* معجبى فكتفى
عفة ام. فجبين كبة مى عقفة زفى حبتة: عقفة زفى
8 ان حجبتة.* يزبين ام دعبكى نبت: بكد ممكينة فمنة كم
دهنة. دفعفتبة يعلكى: عفة مى سكى: فضة معتبة فمنة
9 سبت كمعنكتى.* مكد نوبة فضة ضعة: ذكر نمنة كم
10 معجكنة بكد نوبة: ذكر بكد زكنة مى فمعبة مبتة.* مى
مى ضقة سعتة فدين: معمد معفتبين دفزة كم:*
11 فعفدفعبة وفكعجفى فكد زقد: دعنة معمجعة فكفى
فبضعبة فحجبة دزقد هكتة: معكتة نمفى كى بكد
زقد.
12 معجفى كبة متة: هعمعبة وفبتين وفعكعبعبة فجفجعبة
فجفتعبة فزكنة يعنفع حضفة: مكد حيحعبة دفجتة:
13 مبعفتبة كمعجفى فبجفى.* كر مبة نعتتم فعتين كجفى:
زكر نبكم فنجكم زعفى ان معجمعكم زعفى. معجك زنة ام
14 فكجنة كزعفبة جعجمعكم.* نبضة وزى يعجمعفى فجكد
مى هكب فعمجعضجفى سن: نبم وزى زعفى فبك حمعمه فضفى
جعمد معبنة.
15 فجمنة معجكنة يزنة مبة مجبد مى معبة وبنة كمعجفى: وبنعفتبة

Digitized by Google

16 הארלם מקהלת. * מיכה בכל מי שבא : אינו מוצא
17 בחבל ביהודה. * בעמוס כתוב הלא : מיכה כתוב
הנה ה' יוצא ממקומו : כאן הוא אומר ודרך על
במותי ארצות : אי אתה מוצא בכל מקום שהוא
18 אומר הנה ה' אלהיכם הוא אלא כך. * בזה
19 אמרו חכמים : כל המקיים מקרא אחד : כאלו
קיים כל התורה כולה : אי זה מקרא אחד
שהוא מקיים כל התורה כולה : ואהבת את ה'
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. *
20 הלוים בכל מעלותיהם אינם כהנים. אבל
21 כהנים אינם לוים. * אמרו חכמים : כל
22 מצות שבתורה אין אחת מהן : אלא מרמזת
23 לדבר אחר. * זה הוא שאמרו חכמים : אם
24 אין אני לי מי לי. * כל זמן שאני בעולם
אני מקהלת את ישראל. אבל מיכה בא ואמר :
אל תתגאו בי שאני מקהלת : אלא בשביל
שאני מקהלת את ישראל.

פרשה ד.

1 והיה באחרית הימים : כתיב הכא והיה
2 באחרית הימים : וכתיב התם והיה באחרית
3 הימים : מה להלן בית ה' : אף כאן בית ה'.
4 הלוים : שמשמשין בהיכל : ומהו הוא : אלא
שהיו מנגנין בכלי שיר. ואומר אני שהיו
מנגנין בכלי שיר : שנאמר ונגנתי בנבל
Digitized by Google

וקח חסד ממך וחתם חכם אתי סלה. כי מצד קדשך
נגלה: כי אתה מצד קדשך מצוה מצוה ונוה לב נקמתי.
5 לי ולי נאה נגלה: כי אתה נגלה. ולא תשיב מצוה
6 נגלתי: ולא תחזיר מלחמה מלחמתי.* נגה לי ולי נאה חנה:
7 ולי תקנה.* משיב אשרנוני ולא ויעצתי לב אחשוקה.
8 ולא תחשוקה מחמדה מחמדה לב אתי.* מצד
9 אתה חנה אני משיב ויעצתי לב אשוקתי.* מצד אתה אל
10 קדוש זה ויגד תשמח לי בחלקיך משיב נאוה.* לפי
נאוה ולי מחסה ויגד: זה יגד. זה יגד אל מצד ויגד:
11 לפי ויגד מלכותי אם יגד אפרים אמשל.* ולא
יחלק תהלה. נחלתי אל פשטה.
12 נגד יגד לי לאומים נשמה: מזבח לב
13 קהלת חשבתי.* לא אתה לב נפש : ולא יעשה לקהלת
נפש : יקר אחד יען מזבח לב לאשכנזי.
14 אחה לי לנקמה: נגלה מן שנאי לך נשמה: ולנקי לי
15 נפש מנחתה בגד נבזי.* נפש מן אל קהל נשמה לנקמה
16 לבלי מנה מזמה נוגים.* לנשי נפש אמת לשמה:
17 ולנשי נפש נפש לשוא. מלכים מגן יעזו:* לי יפיע אל קהל
אנוש נשמה מלכות נקמה: יקר גוי נגאלה: מגן לי אנוש:
אנה נקמה נשמה מחלתי.

Digitized by Google

٤ . ٣٢ : ٣٢ ٠

1 ٤ ٠ ٣٢ ٠ ٤ ٠ ٣٢ ٠ ٤ ٠ ٣٢ ٠

14 بكر يحبوه وجوقه. وعصوه حبل جوقه: ويقول
ويحبوه ويقول: ما هي خسارة ان نقتله: لكن
15 اعصوه يعطوا ثمنه: فوزنوا لي ثلثين.* فقال
16 لهم ان رأيتم حسنا فاعطوني اجرتي.* وان
17 لا فامسكوا. فوزنوا ثلثين من الفضة.* وبعد
18 ان هي ذهبت: ابتدأ يدفع لهم ويقول: هذا
هو جسدي الذي يبذل عنكم: اصنعوا هذا
لذكري: وكذلك الكاس بعد العشاء: قائلا
هذه الكاس هي العهد الجديد بدمي: هذا
هو الذي كلما شربتم اصنعوا لذكري.

مرقس: ع.

1 وبعد ثلث ايام كان الفصح والفطير: فطلب
2 رؤساء الكهنة والكتبة كيف يمسكونه بمكر
ويقتلونه. لكن قالوا: ليس في العيد لئلا
3 يكون شغب في الشعب. وكان بيت عنيا في
بيت سمعان الابرص: وبينما هو متكئ
4 جاءت امرأة بقارورة طيب من ناردين خالص
كثير الثمن: ففتحت القارورة وسكبت على
5 رأسه. فكان قوم يغتاظون في انفسهم: ويقولون
لماذا اتلف هذا الطيب: لانه كان يمكن ان
يباع باكثر من ثلثمائة دينار ويعطى للفقراء:
6 فانتهروها. فقال يسوع دعوها لماذا تزعجونها:
قد عملت بي عملا حسنا. لان الفقراء معكم

ﻫﻮ ﺧﻮﺩﻩ ﺩﻳﮕﺮ : ﻭﺩﺧﻮﺩ ﻣﻲ ﺍﻛﻨﺪ ﻫﻤﻪ : ﻣﻜﺮ ﻣﻴﻦ .*
8 ﺗﺤﻠﻴﻖ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻨﺪ : ﻳﻜﺪ ﻛﻪ ﻣﻴﺠﺴﺒﻨﺪ . ﻣﻴﺎﻳﺪﻣﻴﻦ : ﻳﻜﺪ ﻛﻪ
9 ﺳﺘﻴﻦ .* ﻣﻴﺎﻳﺪﻣﻴﻦ : ﻳﻜﺪ ﻛﻪ ﻣﻴﺎﻳﺠﺴﻴﻦ . ﻣﻴﺎﻳﺴﻴﻦ : ﻳﻜﺪ ﻛﻪ
10 ﺍﻳﺠﻴﻦ .* ﺗﺤﻠﻴﻖ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﻣﻴﺎﻳﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ : ﻭﺍﻩ
11 ﺳﺘﻴﻦ ﻭﻣﻴﺎﻳﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ . ﻭ ﺳﻦ ﻫﻢ ﺳﺘﻴﻦ ﻛﻤﻴﺎﻳﺪ
ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻣﻴﻚ ﻣﻴﺎﻳﺪ : ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻣﻴﺎﻳﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ :
12 ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ . ﻣﻴﺎﻳﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ : ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻣﻴﺎﻳﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ .*
13 ﻭﺍﻩ ﺳﻦ ﻫﻢ ﺍﻳﺠﻴﻦ ﻭﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ ﻛﻪ : ﻭﺍﻩ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ :
ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ : ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻣﻴﺎﻳﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ
14 ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ .* ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ ﻫﻢ ﻭﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻭﺍﻩ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ
15 ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ .* ﺗﺤﻠﻴﻖ ﻫﻢ
ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ : ﻭﺍﻩ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ
ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﺍﻩ .
16 ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ . ﻭﺍﻩ ﻭ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻳﻜﺪ
17 ﻫﻢ ﻛﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ . * ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ
ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ
18 ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ . * ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻳﻜﺪ ﻛﻤﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ :
ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ .

٤٠ ٣٠ : ٤٠ ٤٠

1 ﻣﻴﺎﻳﻜﻤﻴﻦ ﻛﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻭﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻫﻢ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ : ﻳﻜﺪ ﻣﻴﺎﻳﻤﻪ ﻛﻪ

Digitized by Google

2 חטנה מן אלהא: חטא כלא בחכמה בחטנה כלהם.* אף
חכמה מן קדם אלהא: סמכין בחכמה ומבינין בחכמה.*
3 4 לא כל אף מן קדמיה יתכסי כי בחשוכא: אבל חכים
חטאה: אלהא מן סמכין כחכמתה: אלה מדברין
5 בחכמה כחד מנהון: בחכמה מבחכם חטה.* ומחכים
6 כל כחמה: אלה אמרין כי בחכמה אף.* ואמר
בחכמתה אחד מנהון בחכמין מן קדם.*
7 8 חטאה אף לא מחכמין: כל חטנה.* אבל
חכמה מחכמין: בחכמה מן פחדה: ומשה כחם קדם.*
9 מחכמין בחכמה: אלה בחכמה כי חכמה אחד מנהון.*
10 כלא לא חכמין כחטה חכם בחטנה: בחכמה אב אבה
חכמה אלהא כחכם כי: לא מחכה מן בחכה.
11 אבל בחכה אין אחד חכמה בחכה: כחכמה
אף אלהא: כאלהין מן לאלהין. אחד אבה כל מן
12 אלהא לאלהין.* כי אף אחד בחכה אלהא בחכה: אלה
בחכה לאלהין.* כי אף אחד בחכה אלהא בחכה:
13 בחכה אף אלהא כחכה: לא לאלהין: כאלהא. אל
14 אחנה: בחכה.* אחכה לאלהא כאלה כי בחנה: אחנה
15 אלה חכמה אחה: אחכ חכמה אחה כי.* אלה חכמה
אף אחה: אחלה אחה אל אלהא: אלה כחה אלה אבל
16 אחה אחה.* אחכל אל כאב אחכה כי אחכה.

Digitized by Google

17 ﻫﻲ ﺑﺠﺪ ﺧﺠﺪﺓ ﻟﻤﺴﻨﺔ : ﻳﻜﺪ ﻣﻪ ﻫﺘﻪ ﻛﺪ ﺳﺠﺘﻨﺔ . * ﺣﻞ ﻫﻲ
ﻓﻤﺴﻨﺔ ﻣﻪ ﻫﺼﻞ ﻣﺨﺒﻨﺔ ﻣﻪ ﺳﺠﻨﺔ . ﺑﺨﺘﺒﺘﻨﺔ ﺑﺨﺪ ﻟﻤﻪ .*
18 ﺣﻞ ﻣﺠﻪ ﻫﻨﺔ ﺳﺠﻨﺔ ﻣﻪ ﻳﻜﻨﺔ : ﻫﻪ ﻓﺪﻛﺪ ﻛﻪ ﻟﻤﺴﻨﺔ : ﻣﻨﻌﻪ ﻛﻪ
19 ﻟﻤﺴﻨﺔ ﻓﺪﻓﺤﻨﺔ . * ﻳﻜﻨﺔ ﻫﻨﺔ ﻟﻤﺪ ﻟﻤﺴﻨﺔ : ﻫﻪ ﻓﺪﻛﺪ
ﻟﻜﻨﻨﺔ ﺑﺪ ﻓﺨﻨﺔ : ﻣﻜﺪ ﺳﺒﺪ ﻛﻤﻪ ﺳﺪﻫﺴﻨﺔ : ﻣﻌﻪ ﻣ ﻫﻜﺪ ﻛﻨﻨﺔ : ﻣﻨﻪ
20 ﻫﻲ ﻫﻜﺪ ﻓﺪﻓﺤﻨﺔ . * ﺑﻨﺠﺘﺔ ﻣﻪ ﻫﺼﻞ ﻣﻜﻪ ﻣﻌﺴﻨﺔ : ﻣﻨﻪ ﻫﻪ
ﻳﻜﻨﺔ ﺧﺪﺓ ﻣﻴﻌﻪ ﺣﻨﻌﻪ : ﻣﻜﻪ ﻣﻌﺴﻨﺔ ﻫﺼﻞ ﺧﺪﺓ : ﻳﻌﻨﻜﻪ
21 ﻛﻨﻜﻨﺔ . * ﻫﻪ ﻟﻤﺪ ﻛﻨﺔ ﻫﻨﺔ ﺳﻨﻌﻨﺔ : ﻣﻬﻨﻌﻪ ﺳﻨﻨﺔ
ﺧﺠﺘﺔ : ﻣﻨﻪ ﻣﻴﻨﺔ ﺣﻪ ﻓﻤﻨﻌﻨﺔ ﻓﻨﻜﻨﺔ .

ﻣﻜﻪ : ٥ .

1 ﻫﻨﻪ ﻣﻨﻌﻨﺔ ﺧﺪﺓ ﻣﻴﻌﻪ : ﻛﻨ ﻫﻌﻨﻨﻪ ﻌﻪ ﻫﻨﻌﻨﺔ
2 ﻓﻨﻜﻨﺔ ﻓﻨﻨﻜﻨﻪ . * ﻳﻨﻌ ﻟﻤﻨ ﻓﻨﻌﻨﺔ ﻣﻨﻌﻨﻜﻨ ﻨﻌﻨﻪ : ﻓﻨﻨﻌﻨ
3 ﻣﻨﺔ ﻨﻌﻨﻪ . ﻫ ﻫﻨﺔ ﻓﻌﻪ ﻣﻨﻌﻨﻜﻨ : ﻫﻪ ﻫﻨﺔ ﻫﻌﻨ ﻣﻨﺔ . * ﻟﻨﻨ
ﻣﻴﻌﻨ ﻨﻨﻌﻪ ﻛﻨﻨﻨ ﻨﻜﻨﺔ ﻨﻨﻌﻜﻨﺔ : ﻛﻨ ﻨﻨﻌ
4 ﻣﻨﻌﻨﻨﻨﻴﻌﻨﻪ . * ﻳﻜﻨ ﻨﻨﻨﻴﻌﻨ ﻨﻨﻌ ﻨﻨﻪ : ﻨﻨﻌﻨﻨﺔ ﻣﻪ
ﻨﻨﻜﻨﺔ : ﻨﻨﻌﻨﻨﻨﻌﻨﺔ ﻨﻜﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻴﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﻪ :
5 ﻨﻨﻨﻨﺔ :* ﻨﻴﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﺔ :
6 ﻨﻨﻨﻨ :* ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨ : ﻨﻨﻨﻨﻨﺔ :
7 ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻜ ﻨﻨﻜ :* ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨ
8 ﻨﻨﻨﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨﻨﺔ ﻨﻨﻨﻨﻨﺔ ﻨﻨﻨﻨﻨﻨ . * ﻨﻨﻨﻨﻨﺔ ﻨﻨﻨﻨﻨﺔ :

Digitized by Google

9 תהלים וְיַכֹּנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט׃ וְהוּא יָדִין תֵּבֵל בְּצֶדֶק׃ יָרִיעַ
מִשְׁפָּטִים לְעַמִּים׃ בְּמֵישָׁרִים׃ וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ׃ מִשְׂגָּב
10 לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ׃ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ
11 יְהוָה׃ זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן׃ הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃ כִּי
12 דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר׃ לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ חָנְנֵנִי יְהוָה
רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי׃ מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃ לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל
13 14 תְּהִלָּתֶיךָ׃ בְּשַׁעֲרֵי בַּת צִיּוֹן׃ אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ טָבְעוּ גוֹיִם
בְּשַׁחַת עָשׂוּ׃ בָּרֶשֶׁת זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט
15 עָשָׂה׃ נוֹקֵשׁ רְשָׁעִים בְּפֹעַל כַּפָּיו׃ הִגָּיוֹן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים
16 לִשְׁאוֹלָה׃ כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן׃
תִּקְוַת עֲנָיִים לֹא תֹאבֵד׃ קוּמָה יְהוָה אַל יֶעֱזֹז אֱנוֹשׁ׃ יִשָּׁפְטוּ
17 גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם׃ יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה
18 סֶלָה׃ לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בָּרָחוֹק׃ תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת
רָשָׁע יִדְלַק עָנִי׃ יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִתְהַלֵּל רָשָׁע עַל
19 תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ׃ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרֹשׁ׃

תהלים י׳

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בָּרָחוֹק׃ תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת
רָשָׁע יִדְלַק עָנִי׃ יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִתְהַלֵּל רָשָׁע עַל

Digitized by Google

2 תחנני נשה: חנני כי בכה כי בשלי: כנפי כי
3 בטחה בך: כי תסתיר בסתר פניך: בעד רשעי
4 בעשוקי: כי עמך בשחת אחיו: ויחלל ברית
5 לבבו: חלקו מחמאה קרבו: מרכך שמן ופעמיו
6 חרבות: אף מי ישיח לו: ישא ברכה מיי
7 וצדקה מאת אלהי ישעו: כי זה דור דרשיו
8 מבקשי פניך יעקב: סלה: רוממו אלהים על
9 שמים כבודך: למען יחלצון ידידיך: הושיעה
10 ימינך וענני: אמר אלהים בקדשו: אעלזה
11 אחלקה שכם: ומדי סכות אמדד: לי גלעד
12 ולי מנשה: ואפרים מעוז ראשי: יהודה מחקקי:
13 מואב סיר רחצי: על אדום אשליך נעלי:
14 עלי פלשת התרועעי: מי יובלני עיר מבצר:
15 מי נחני עד אדום: הלא אתה אלהים זנחתנו:
16 ולא תצא אלהים בצבאותינו: תנה לנו עזרת
17 מצר: ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל:
18 והוא יבוס צרינו: למנצח בנגינות מזמור לדוד:
19 בשמעו את ארם נהרים ואת ארם צובה: וישב
20 יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר
21 אלף: למנצח על שושן עדות מכתם לדוד:
22 להורות: בהצותו את ארם נהרים ואת ארם
23 צובה: וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח
24 שנים עשר אלף: למנצח על שושן עדות מכתם
25 לדוד: להורות: בהצותו את ארם נהרים ואת
26 ארם צובה: וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח
27 שנים עשר אלף: למנצח על שושן עדות מכתם
28 לדוד: להורות: בהצותו את ארם נהרים ואת
29 ארם צובה: וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח
30 שנים עשר אלף: למנצח על שושן עדות מכתם
31 לדוד: להורות: בהצותו את ארם נהרים ואת
32 ארם צובה: וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח

שמחכה: וה כל חיל יחפוץ מ יחפוץ בה: יכל חיל
18 בחיי שלו יכלכל שלוה ויחיכלכל. * חיל
יהיה: אחר חמס יחבוא בגד חבואה ויחיה
14 ויחיאסיף לה בגד חלכם. * ויחיבה ויחיה לה בגד
נקחם כל ישחם. יכל נחי ויחלחיצה שחרו חיל יחפץ:
15 אחת זה יחיה יחיה ולחם יחיה. * וחי
בשחים יחיחיה יחיחשחיה: חי חיחיה יחיחם:
16 יחלחם: ויחיבלה חיחיה חיחלחם. * טוב זה ויחיה
חיט אחיל זה יחלחם.

תהלים: ס.

1 שחיחיה לחם חי נשח: חשחיה חיכה חיחיה חיחיה לחיחה
2 ויחשחיה. * ויחיחשה חיחה חיחיה: חיחיה
חיח חשחיה: חיחיה חיחיה חיחיה חיחיה
3 חיחיה: חיחשחיה חיחחיחיה חיחיה חיחיה
חיחיחיה. * חיחיה זה חיח חיה חיחיה חיחיה חי
4 חיחיה: חיחי חיחיה: * חיח חיי חיחיה חיחיה:
5 חיחיחיה חיחשחיה חיחיחיה ויחיה. * חיי חיי חי
ויחיחי חיח: יכל חיחיחיה חיחיה חיחיה: חיה כי
6 חיחיה ויכיה. * חיי חיחי חי חיחיה: חיי ויחי: חיחיה
7 חיחיה חיחי חי חיחשחיה: חיה. * יכל חיחיה ויחיחיה חיחיחי
יחיה: חיחשחיה: חיחיחיה: חיחיה: חיחיה חיחיה:

Digitized by Google

6 ﻓﻀﻮﻟﻰ ﻛﻨﻨﺪ : ﺑﺎﻳﺪ ﻛﻪ ﺑﺎﻳﺪ ﻛﻪ ﺑﺎﻳﺪ ﻛﻪ

21 سبط لاوي وعبديا: كل من بكر خلصه: يكل اف من
22 حلقيا. * بعد حصبا مع حفصه اف كبير بنا صبا اف
حلقيا: ومكنيا: ومعسيا وسمعيا ومبنيا ومكنيا: وعبيد
23 ادوم. ومن ابنا حفصه: مع ابنا عمان وحفصه. *
حفص. مع بنت نسكة: حلبنا ابنا وحبكيا وعبيد ومعسيا.*
24 ومن حلقيا وعبيد وحفص وعبيد وحفص وحفص وسم حفص وحفص
وحلقيا حلقيا.

ميكاه: ٦.

1 كل حسمعوا مع وحبكيا: بكبيا بكر ابنا لي كبير ابنا
2 لحفص. * بعد ابنا كبير وحبكيا. ومعسيا
ابنا حلقيا وحبكيا: وحبكيا وحفص. وحبكيا وحبكيا
حفص وحبكيا: وحبكيا حفص وحبكيا: وحبكيا
3 وحبكيا وحبكيا لحبكيا كبير. * بعد مع كبنا: وكل يحبكيا
وحبكيا وحبكيا: وحبكيا وحبكيا: وحبكيا وحبكيا:
4 وحبكيا وحبكيا. * وكبا ابنا حبكيا: وحبكيا وحبكيا:
وحبكيا: وحبكيا وحبكيا: وكل ابنا وحبكيا: وحبكيا:
5 وحبكيا مع وحبكيا. * ومعسيا ابنا حبكيا ب وحبكيا
ما: ومن وحبكيا: وحبكيا وحبكيا: وحبكيا: وحبكيا:
6 كل ابنا ابنا وحبكيا. * وحبكيا مع مع وحبكيا:
حلقيا. مع وحبكيا وحبكيا: اف وحبكيا: اف
7 حل ابنا ابنا وحبكيا. كل ابنا ابنا مع وحبكيا: اف ابنا
مع

Digitized by Google

8 ... ...

למנצח: בנגינות מזמור שיר: אלהים יחנן ויברכנו יאר פניו אתנו.*
סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים
5 יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר
6 ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם.*
7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים
8 ויראו אתו כל אפסי ארץ: למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים
9 יחנן ויברכנו יאר פניו אתנו.* סלה: לדעת בארץ דרכך בכל
10 גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם.* ישמחו
11 ויראננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם
12 סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם.* ארץ נתנה
13 יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אתו כל
14 אפסי ארץ: למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחנן
15 ויברכנו יאר פניו אתנו.* סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים
ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם.*

Digitized by Google

16 ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויהי בחצי
17 החדש הראשון בשנה השנית להוציאם מארץ מצרים לאמר:
18 קחו לכם ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם

שאו את מספר כל זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה

פרשת פקודי: ל.

1 כל יוצא צבא לפקודי משכן העדות אשר פקד משה על הלוים
2 לבני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה
3 ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
4 והיו פקודיהם ממשפחתם שלשת אלפים ושבע מאות וחמשים:
5 משפחת בני הקהתי חנו על ירכתי המשכן תימנה: ונשא
6 אליעזר בן אהרן הכהן נשיא נשיאי הלוי ופקיד על שמרת
7 המקדש: על הקרשים הבריחים העמדים והאדנים: ואת
8 כל כליו ואת כל עבדתו: ואת הקלעים ואת מסך פתח
9 האהל: ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל
10 המזבח סביב ואת מיתריהם לכל עבדתו: ולאהרן ולבניו

11 ביהודה בחברון וימלוך. ויהי: ויהי מספר הימים אשר
12 היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה
חדשים וירושלם שלשים ושלשה חדשים: ויצא אבנר בן
13 נר ועבדי איש בושת בן שאול מחנימה גבעונה: ויצא
יואב בן צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו על ברכת הברכה
14 האחת: ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו
15 לפנינו. ויאמר יואב יקומו: ויקומו ויעברו במספר לבנימן
ולאיש בושת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: ויחזקו
16 איש בראש רעהו ושלפו חרבותם בצד רעהו ויפלו יחדו
ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: ויהי
17 היום ההוא למלחמה קשה מאד וינגף אבנר ואנשי ישראל
18 לפני עבדי דוד: ושם שלשת בני צרויה שם יואב ואבישי
19 ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה:
20 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא
21 שמאל מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה
עשהאל ויען אמר אני: ויאמר אליו אבנר סר לך ימין או
22 שמאל והחזק באחד מהנערים וקח לך את חליצתו ולא
23 אבה עשהאל סור מאחרי: ויסף עוד אבנר להכות את
עשהאל בחנית אחור החנית ותצא מאחריו ויפל שם
ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל עמד:

Digitized by Google

24 وسوف: حقوقه وحتم هلكتي.* مع معقوله سعيد وحتم: وحكم
25 وحتم بعيد سجد يحكمه.* هكم وحتم حقيقة يعيشوه: سجد
مع يعلمه: هكم وحتم حمله حمله: نسمعه ملكه وكل
26 هلاك حمله حمله.* حمله حمله: حمله وحتم حمله:
حمله حمله وحتم: حمله حمله مع حمله: حمله حمله
نسمع: حمله حمله حمله حمله: حمله حمله حمله:
27 حمله حمله: حمله حمله مع نسع وكل:* حكمه
وحلوله: حكمه هلكه: حكمه وحتم: حكمه هلكه: حكمه
28 وحتم وكل حمله: معمله وكل حمله وحلمه:* هكم مع نعمه: معمله وكل حمله
29 مع حكم نفع حكم حكمه.* معه معمله وكل نفع معمله وكل
30 نفع: معه معمله وكل نفع نفع نفع:* مع كمعمله وكل:
31 حقوقه معمله.* نفع مع نكل وحتم معمله وكل نفع
32 معمله معمله وكلكم نكلم: وكل معمله نفع.* حكمه
في سكل وكله هلكه نفع حمله معمله وكل نفع
33 كمسع:* مع حمله حمله معمله مع معه معمله وكل
مع نعقوب.

معكوه: ٥٠

1 كمعمله وكل يكل كل فمس. نفع نفع ب حمد كمعقوه
وكلكنقوب وحتم.

2 نفع نفع كحمله كمعمله مع معه وحتم: مع حمله وكل
مع وكل فكه كل نفع نكل: مع نفع: وكمك مع نفع
Digitized by Google

3 محفظ كعكة. * منذ أن كنت في جنة: لي جفنة
4 مملوءة بالخمر. * وما من نجد: لأن نجد
أرض كل فجة كل نجد أرض: * ويمسي
الفضة: معصب قبل كل عمائكم: لنجم كل بحيد الجنة
5 كمنكبه يس. * بحر أمن يعجبهم: بحر بقعر في كل يعجبهم:
6 لكل لي حجمة. * لي يرتع بحر ويعجبهم: كل أمن أن نجم.
عدن من بحر أمن أن. منهم أن في: وكنت أن يعقوب بحر
7 بحر من من شيء ب فرعون مس. * فكل يعقوب مجموعة
وكلتيهما: يعاكم ب عرف كحصف: مبلدم وهكذا: وجمع
8 معبس ك كل يعقوب. * مبل أمن هكم وجنة بحر في
9 هذه وفوقها مس: * ميفع ب هفا كم مجمع. يسلم
بحر فجمعوها مجموعة. مجتمع أصبح يعجبهم مجموعة:
10 وفي بحر سلم وصبية. * مهل أمن يرى أن مجموعة:
حيرة: وقاتلوا: وخوفوا: فجمعوا وبحر وقد صبية. وهذه
11 وجنة أن بحر أمن: أصبح ما سجن أن. * أما معهد مجتمع يحتفل
مجموعة: وتفرق وكيف. سجن مفرق بحر وتفرق
وهو مجتمع بحر. مهل كل وجه ميم من علية نجم وهم
12 معبس: أي كم مفرق ميم. * تجمع وعلية يحتج فجموع
13 مجل معهد: ومجتمع: ومجموعة: وجبل. * حفنة
بحر يعجبهم من تجمع تستعمل: لكل لي حمد: وين كل يضع
بحفنة. مجموعة ب أما مجلة.
14 أما أما وكان ما وجب وهي أن وين مجموعة: ملء وهذا

Digitized by Google

خلصفه: ميكد وكد خنه نهد وحكصفه: يكد كصفه. كد كحد
15 بنهد نهد كمعهد هتمضهد كزضهد: يكد نضهد كحتتهصفه.* يهد حم
نهد وحكصفه: ميد نهد بنهد صيبنهد: نهد كصفه: نهد نهد

כחפי: ואשב שמחה ואת אחז ואת כחפי: וגם ואת אחיה הלך לפני הארון: ודוד
וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים
ובתפים ובמנענעים ובמצלתים: ויבאו עד גרן נכון וישלח עזה את ידו
אל הארון ויאחז בו כי שמטו הבקר: ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם
האלהים על השל ויכשל שם על הארון האלהים: ויחר לדוד על אשר
פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה:
ויירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ולא
אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר דוד ויטהו דוד בית עבד
אדם הגתי: וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את
בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים ויהי דוד וילך
ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ויהי כי צעדו
נשאי ארון יהוה שבעה פרים וזבח שור ומריא: ודוד מכרכר בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ודוד ועל כל בית ישראל מעלים את
ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: והי ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה
ותבז לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל
אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ויכל דוד מהעלות
העלה ומן השלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: ויחלק לכל העם
לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד
ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ויאמר
דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אתי
נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלותי עוד מזאת
והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ולמיכל בת
שאול לא היה ילד עד יום מותה:

ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל אויביו: ויאמר
המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים
ישב בתוך היריעה: ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי
יהוה עמך: ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: לך ואמרת
אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא
ישבתי בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
ואהי מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר
דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה
אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי
על ישראל: ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך
ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענתו כאשר
בראשונה: ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל
אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: כי ימלאו ימיך ושכבת
את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את
ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם:

13 עמי הזה עשו שתים רעות אותי עזבו מקור מים חיים לחצב
להם בורות נשברים אשר לא יכילו המים׃

(עמי הזה עשו שתי רעות: הרחיקו ממני ועבדו אלילים
מעשה ידיהם.)

הרחק מאלהים עמי ירמיה.

פרק ב׳.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 הלוך וקראת באזני ירושלם לאמר
כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃ 3 קדש ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבוא עליהם נאם יהוה׃
4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל׃
5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול רחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל ויהבלו׃ 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו
מארץ מצרים המולכנו במדבר בארץ ערבה ושחה בארץ
ציה וצלמות בארץ לא עבר בה לא ישב אדם שם׃ 7 ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו

ܐܢܬ ܗܘ ܕܒܗ ܕܒܪܟ ܠܟܠ ܡܢ ܕܒܥܐ ܠܗ ܒܛܝܒ ܘܒܫܦܪ ܘܒܫܠܡ ܘܒܫܠܝܡ ܘܒܫܘܝ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܛܒ ܠܗ ܒܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܣܠܐ ܘܗܠܠ ܠܐܠܗܐ ܒܟܠ ܥܕܢ ܕܥܕܢ

22 פִּנַּת־יֹקֶד׃ מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִוא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃
23 זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא
24 אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

פרק ב׳

1 יְהוָה׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב
2 כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא
בֵּית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם
3 חַסְדּוֹ׃ מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְהוָה לִי לֹא אִירָא
4 מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב
5 לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃
6 כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם
7 יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
8 אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
9 לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃
יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא־אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק

Digitized by Google

10 ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻛﺬﺑﻮﺍ ﺑﺂﻳﺎﺗﻨﺎ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺠﺤﻴﻢ ۞ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ
11 ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺍﺫﻛﺮﻭﺍ ﻧﻌﻤﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺇﺫ ﻫﻢ ﻗﻮﻡ ﺃﻥ ﻳﺒﺴﻄﻮﺍ ﺇﻟﻴﻜﻢ
ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻓﻜﻒ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻋﻨﻜﻢ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻠﻴﺘﻮﻛﻞ
12 ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ۞ ﻭﻟﻘﺪ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻴﺜﺎﻕ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻭﺑﻌﺜﻨﺎ ﻣﻨﻬﻢ
ﺍﺛﻨﻲ ﻋﺸﺮ ﻧﻘﻴﺒﺎ ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻧﻲ ﻣﻌﻜﻢ ﻟﺌﻦ ﺃﻗﻤﺘﻢ ﺍﻟﺼﻠﻮﺓ ﻭﺁﺗﻴﺘﻢ
ﺍﻟﺰﻛﻮﺓ ﻭﺁﻣﻨﺘﻢ ﺑﺮﺳﻠﻲ ﻭﻋﺰﺭﺗﻤﻮﻫﻢ ﻭﺃﻗﺮﺿﺘﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﺮﺿﺎ ﺣﺴﻨﺎ
13 ﻟﺄﻛﻔﺮﻥ ﻋﻨﻜﻢ ﺳﻴﺌﺎﺗﻜﻢ ﻭﻟﺄﺩﺧﻠﻨﻜﻢ ﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ
ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﻓﻤﻦ ﻛﻔﺮ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﻣﻨﻜﻢ ﻓﻘﺪ ﺿﻞ ﺳﻮﺍء ﺍﻟﺴﺒﻴﻞ ۞ ﻓﺒﻤﺎ
14 ﻧﻘﻀﻬﻢ ﻣﻴﺜﺎﻗﻬﻢ ﻟﻌﻨﺎﻫﻢ ﻭﺟﻌﻠﻨﺎ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻗﺎﺳﻴﺔ ﻳﺤﺮﻓﻮﻥ ﺍﻟﻜﻠﻢ
ﻋﻦ ﻣﻮﺍﺿﻌﻪ ﻭﻧﺴﻮﺍ ﺣﻈﺎ ﻣﻤﺎ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﻭﻻ ﺗﺰﺍﻝ ﺗﻄﻠﻊ ﻋﻠﻰ ﺧﺎﺋﻨﺔ
ﻣﻨﻬﻢ ﺇﻻ ﻗﻠﻴﻼ ﻣﻨﻬﻢ ﻓﺎﻋﻒ ﻋﻨﻬﻢ ﻭﺍﺻﻔﺢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ۞
15 ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻧﺎ ﻧﺼﺎﺭﻯ ﺃﺧﺬﻧﺎ ﻣﻴﺜﺎﻗﻬﻢ ﻓﻨﺴﻮﺍ ﺣﻈﺎ ﻣﻤﺎ
ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﻓﺄﻏﺮﻳﻨﺎ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﺍﻟﻌﺪﺍﻭﺓ ﻭﺍﻟﺒﻐﻀﺎء ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ
16 ﻭﺳﻮﻑ ﻳﻨﺒﺌﻬﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺼﻨﻌﻮﻥ ۞ ﻳﺎ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻗﺪ
ﺟﺎءﻛﻢ ﺭﺳﻮﻟﻨﺎ ﻳﺒﻴﻦ ﻟﻜﻢ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻣﻤﺎ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﺨﻔﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﻳﻌﻔﻮ
ﻋﻦ ﻛﺜﻴﺮ ﻗﺪ ﺟﺎءﻛﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻧﻮﺭ ﻭﻛﺘﺎﺏ ﻣﺒﻴﻦ ۞ ﻳﻬﺪﻱ ﺑﻪ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ
ﺍﺗﺒﻊ ﺭﺿﻮﺍﻧﻪ ﺳﺒﻞ ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﻳﺨﺮﺟﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﺑﺈﺫﻧﻪ
ﻭﻳﻬﺪﻳﻬﻢ ﺇﻟﻰ ﺻﺮﺍﻁ ﻣﺴﺘﻘﻴﻢ ۞ ﻟﻘﺪ ﻛﻔﺮ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻫﻮ
ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﺑﻦ ﻣﺮﻳﻢ ﻗﻞ ﻓﻤﻦ ﻳﻤﻠﻚ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﺇﻥ ﺃﺭﺍﺩ ﺃﻥ ﻳﻬﻠﻚ
ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﺍﺑﻦ ﻣﺮﻳﻢ ﻭﺃﻣﻪ ﻭﻣﻦ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺟﻤﻴﻌﺎ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻠﻚ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ
ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﻳﺨﻠﻖ ﻣﺎ ﻳﺸﺎء ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲء ﻗﺪﻳﺮ ۞

21 וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן עֹמֶר תְּנוּפָה עַל־לֶחֶם הַפָּנִים וְעַל־שִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ * וְהָיוּ לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו׃
וְאָכְלוּהָ מַצּוֹת בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֹּאכַל הִוא לְךָ כְּקָדָשִׁים׃

פרשה ד׳

1 וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה סֹלֶת תִּהְיֶה וְלָשׁוּ עַל־מִנְחָתְכֶם׃ * וְכִי־תַקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים
2 לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֶת־מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ * וְנָתַתָּה עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ
3 עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ * וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ גַּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה
4 לַיהוָה׃ * וְכִי תַקְרִיב מִנְחַת מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים
5 בַּשָּׁמֶן׃ * וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ * פָּתוֹת אֹתָהּ
6 פְּתִתִים וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ * וְאִם־מִנְחָה מִרְקָחַת תַּקְרִיב קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת תֵּעָשֶׂה׃
7 * וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃
8 * וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ * וְהַנּוֹתֶרֶת
9 מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ * וְכִי־תַקְרִב מִנְחַת מַאֲפֵה תַנּוּר
10 מִנְחָה סֹלֶת חַלֹּת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ * וְאִם־מִנְחָה עַל־מַחֲבַת
11 קָרְבָּנֶךָ מִנְחַת סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תֵּאָכֵל׃ * כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ * קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחוֹחַ׃
12 * וְכָל־קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־

Digitized by Google

13 ויאמר אליו אברהם אך פן אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ 14 ואף אמנה אחתי היא בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ 15 ויהי כאשר הוציאוני אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃ 16 ואשלחה מלך גרר ויקרא לאברהם ויאמר מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃ 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃ 19 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ 20 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ 21 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ 22 ויעש אברהם את יצחק בנו בהמלאת שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ 23 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ 24 ויצחק בן שנים עשרה שנה בהולד לו את יעקב ואת עשו׃

Digitized by Google

25 ﻛﻞ ﻛﻤﻪ ﺳﻌﺒﺎ : ﻫﻢ ﺑﻤﺴﻌﺒﺎﻩ ﻫﻢ ﺑﻤﻮﺩﻯ . * ﻫﺪ ﺑﻤﻪ ﻫﻢ ﺑﻤﺴﻌﺒﺎﻩ :
26 ﻛﻞ ﻫﻤﻪ ﻫﺴﻪ ﻫﺪﺗﻪ . * ﻟﻮﻟﻤﻪ ﻟﻪ ﺗﺒﺎ ﺑﻤﻪﻯ ﻫﻪﻟﻤﻪ ﻫﻪﻟﻤﻪ :
27 ﻫﻤﺴﻌﺒﺎﻩ ﻫﻤﻪﻛ ﺳﻌﺒﺎ . * ﺑﻤﻠﻪ ﻟﻪ ﻫﻤﻪ ﻫﻤﺴﻌﺒﺎ ﻫﻤﺴﻌﺒﺎﻩ ﻫﻤﻪﻛ ﺳﻌﺒﺎ :
28 ﻛﺴﻌﺒﺎ ﻟﻮﻟﻤﻪ . * ﻛﻪ ﻫﻤﻪﻫﺎ : ﻫﻠﻪ ﺑﻪﻫﺎ : ﻛﻪ ﻫﻤﻪﻫﺎ :
ﻫﺪ ﺗﺒﺎ : ﻛﻪ ﻫﻤﻪ : ﻫﻠﻪ ﺑﻤﺴﻌﺒﺎ . ﻟﻮﻟﻤﻪ ﻟﻪ ﺑﻪ ﻫﻪﻟﻤﻪ
29 ﻫﻤﻪﻛ ﺳﻌﺒﺎ : * ﻫﻲ ﻫﻤﺴﻌﺒﺎ ﻫﻪﻟﻤﻪ : ﻫﻤﻪﻛ ﻫﻤﻪ ﻫﻪﻟﻤﻪ
ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫﺎ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫﺎ .

ﻫﻪﻛﻠﻤﻪ : ﻩ .

1 ﻫﻤﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻲ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﺎ ﻫﻠﻪ : ﻛﻪ ﻛﻤﻪ ﻫﻲ ﻫﻤﻪﻫ : ﻫﻪ
2 ﻫﻤﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻟﻤﻪﻫ . * ﻫﻪﻛ ﻫﺴﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫ :
3 ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ . * ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪ ﻫﻪ : ﻫﻪ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ : ﻫﻪﻫ :
4 ﻫﺴﻪ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻛﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ . * ﻫﻪ ﻫﻤﻪ ﻫﻲ
ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪ ﻫﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻲ ﻫﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻤﻪﻫ ﻫﺴﻪ
5 ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ : * ﻫﻪﻛﻠﻪﻫ ﻫﻪﻫﺴﻪ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪ ﻫﻪﻫ : ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪﻫ
6 ﻫﻪﻫﻤﻪ . * ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻲ ﻫﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ :
7 ﻫﻪ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ . * ﻫﻤﻪﻫ ﻛﻪ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪﻫ : ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪ .
8 ﻫﻲ ﻫﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻪ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ . * ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻤﻪ
ﻫﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ : ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻛﻪ ﻫﻪﻫ
9 ﻫﻪﻫﻤﻪ . * ﻫﻤﻪ ﻫﻲ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ : ﻫﻤﻪﻫﻤﻪ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻲ
ﻫﻪﻫﻤﻪ : ﻫﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫ
ﻫﻪﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ ﻫﻤﻪﻫﻤﻪﻫ .

Digitized by Google

10 ܡܝܗܒ ܐ ܠܐ ܢܫ ܠܡ ܐܠ ܐ ܠ ܐ ܠ ܐ

ולנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה׳ וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ 27 כל הנפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 28 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו לה׳ יביא את קרבנו לה׳ מזבח שלמיו׃ 30 ידיו תביאנה את אשי ה׳ את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה׳׃ 31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה לאהרן ולבניו׃ 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ 33 המקריב את דם השלם ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ 34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו מאת בני ישראל לחקת עולם׃ 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי ה׳ ביום הקריבו לכהן לה׳׃ 36 אשר צוה ה׳ לתת להם ביום משח אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם׃ 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלאים ולזבח השלמים׃ 38 אשר צוה ה׳ את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם לה׳ במדבר סיני׃

ויקרא : ה.

1 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל בה׳ וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה׃ 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃ 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ 6 ואת אשמו יביא לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ 7 וכפר עליו הכהן לפני ה׳ ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ 8 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה

Digitized by Google

10 ﻳﺪ ﻫﺠﻞ ﺗﺪ ﻟﻜﻠﻜﻒ ﻟﻜﻒ: ﻭﻣﻴﻒ ﺗﺴﻢ ﻛﺪ ﻣﻴﻮﻣﻢ
ﺗﻜﻒ. ﻣﻨﺪ ﻭﻣﻠﺲ ﻟﺠﻒ: ﻣﻪ ﻣﻌﺘﻜﻠﻢ ﻟﺠﻨﺪ ﻣﻦ
11 ﻭﻨﻴﻮﻣﻢ.* ﻳﺪ ﻭﻢ ﺑﻨﺖ: ﻳﻜﻪ ﻟﻜﻠﻜﻞ ﻟﻤﻮﻜﻢ ﻣﺠﻪ ﻣﻔﻪ:
ﻟﻜﻨﺪ ﻣﻴﻮﻣﻴﻒ ﻣﻔﻪ: ﻭﻜﻨﺪ ﻳﻌﻠﻴﻞ ﻛﻪ ﻣﻜﻪ ﻭﻤﻴﻔﺪ:*
12 ﻳﻜﻮﻣﻪ ﻭﻢ ﻛﻒ ﻣﻴﻮﻣﻢ ﻣﻨﻪ ﻭﻜﻠﻢ ﻟﺠﻒ.
13 ﺗﻜﻮﻒ ﻭﻢ ﻟﻤﻨﻮﻣﻨﺪ ﻣﻪ ﻳﻌﻤﻮﻣﻪ ﺑﻨﺖ: ﻟﻜﻠﻤﻢ ﻛﺪ ﻫﻤﻢ
ﻣﻨﻮﻣﻠﻒ ﻟﻴﻜﻪ ﻫﻜﺪ: ﻳﻜﺪ ﻫﻤﻨﺪ ﻣﻔﻴﻒ ﻣﻴﻠﻤﻠﻒ ﻣﻦ
14 ﻟﻤﻢ.* ﻫﻜﻪ ﻟﻤﺪ ﻧﻤﻮﻣﺪ ﻤﻨﺪ ﻣﻜﻨﺪ ﻣﻴﻮﻣﻜﺪ: ﻫﻠﻢ ﻭﻣﻴﺖ
15 ﻟﻤﻨﻠﻤﻢ ﻣﻢ ﻧﻮﻣﻢ.* ﻳ ﻭﻢ ﻣﻦ ﻟﻤﺪ ﻣﻠﻠﻤﻢ ﺗﻜﻮﻒ ﻣﻨﻜﻤ
16 ﺗﻜﻮﻒ: ﻣﻪ ﻭﻜﻨﺪ ﻣﻦ ﻣﻦ ﻫﻤﻮﻒ.* ﻣﻨﺪ ﺗﻨﺪ ﻭﻢ ﻭﻨﻠﻤﻨﺪ
ﻣﻴﻔﻴﻒ ﻣﻴﻠﻨﻠﻢ: ﻣﻜﻨﺪ ﻭﻨﻤﻨﺪ ﻛﺪ ﻣﻢ ﻣﻴﻮﻣﻪ ﻫﻠﻠﻠﻢ.*
17 ﻟﻤﻨﺪ ﻟﻤﺪ ﻛﻨﺪ ﻣﻴﻮﻣ ﻭﻠﻠﻨﺪ ﻟﻨﻠﻤﻨﺪ: ﻣﻠﻤﻨﺪ ﻛﻜﻨ ﻣﻴﻮﻣ ﻭﻠﻠﻨ
ﻟﻨﻤﻨﺪ: ﻣﻴﻜﻨﻠﻒ ﻫﻤﻤﻨﻨﻨﻨ ﻳﻴﻒ ﻣﻦ ﻫﻤﻨﺪ: ﻭﻜﻨ ﻣﻴﻮﻣ ﻭﻨﻨﻨ
18 ﺗﻜﻮﻒ: ﻫﻤﻨﻠﻤﻒ ﻫﻤﻤﻨﻨﻨﻨ ﻳﻴﻒ ﻣﻦ ﻫﻤﻨﺪ: ﻛﻨ ﻣﻴﻮﻣ ﻭﻨﻨﻨ
19 ﻟﻤﻨﻴﻒ ﻫﻤﻨ ﻟﻤﻨﻨﻨ.* ﻫﻤﻨﻨ ﻳﻴﻒ ﻟﻤﻨ ﻟﻨﻨﻨﻨﻨ ﻭﻨﻨﻨﻨ:
20 ﻭﻨﻤﻨﻨﻒ: ﻟﻤﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨﻨﻨ: ﻳﻨﻨﻨﻨ:* ﻫﻤﻨﻨﻨ ﻭﻨﻨﻨﻨ:
ﻟﻨﻨﻨﻨ: ﻫﻨﻨﻨﻨﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨ: ﻳﻨﻨﻨ: ﻫﻨﻨﻨﻨﻨ:
21 ﻫﻨﻨﻨ:* ﻟﻨﻨﻨ: ﻳﻨﻨﻨ: ﻭﻨﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨ: ﻫﻨﻨ ﻭﻨﻨﻨﻨ
ﻭﻨﻨﻨ. ﻟﻨﻨﻨ ﻭﻨﻨﻨ ﻫﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨ ﻭﻨﻨ ﻫﻨﻨﻨﻨ ﻟﻨﻨﻨﻨ ﻫﻨﻨ: ﻭﻨ
22 ﻟﻨﻨﻨ ﻟﻨﻨﻨ ﻭﻨﻨ: ﻭﻨﻨﻨﻨﻨﻨ ﻭﻨﻨﻨﻨ ﻛﺪ ﻟﻨﻨﻨ.* ﻫﻨﻨﻨ ﻭﻢ ﻭﻨﻨﻨﻨ
ﻟﻨﻨﻨﻨﻨ: ﻫﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨ: ﻟﻨﻨﻨﻨ ﻭﻨﻨ: ﻫﻨﻨﻨﻨﻨﻨ:

Digitized by Google

23 ﻟﻠﻪ: ﻣﻀﻄﻬﺪﻩ: * ﻣﺨﺒﺠﻪ: ﻣﻬﺒﺨﺬﻩ: ﻟﻪ ﻟﻠﻪ
24 ﻣﻌﻪ ﻛﻪ ﻫﻪ.* ﻟﻪ ﻣﻪ ﻣﻮﻓﻌﻪ ﻳﻪ: ﻣﻬﺒﺨﺬﻩ
25 ﻫﻪ ﻟﻪ ﻣﻬﺒﺨﺬﻩ ﻣﻬﻪ.* ﻳﻪ ﻣﻪ ﻣﻬﺒﺨﺬﻩ:
26 ﻟﻪ ﻣﻪ ﻳﻪ.* ﻛﻪ ﻳﻪ ﻫﻪ ﻣﻪ: ﻣﻬﺒﺨﺬﻩ ﻟﻪ
ﻫﻪ: ﻣﻬﻪ ﻟﻪ ﻫﻪ.

ﻣﻬﻪ: ٥٠

1 ﻟﻪ ﻳﻪ ﻣﻪ ﻣﻬﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻣﻪ ﻟﻪ ﻣﻪ
ﻣﻪ: ﻣﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ
2 ﻣﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ
3 ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻳﻪ ﻣﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ
4 ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻛﻪ ﻣﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ
5 ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻛﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ
6 ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ
7 ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻛﻪ ﻫﻪ. ﻫﻪ
8 ﻫﻪ. ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻫﻪ ﻫﻪ
ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ. ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ
9 ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻛﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻛﻪ. ﻫﻪ
10 ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ.* ﻫﻪ ﻫﻪ
ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ
ﻫﻪ.

Digitized by Google

11 ﻭﻫﻮ ﺍﺑﻠﻢ ﺣﺠﺘﻢ ﺣﺠﻪ ﻟﺤﺠﻪ ﺣﺠﺘﻢ.* ﺍﺑﻠﻢ ﺍﻟﺤﺠﻪ
12 ﺣﺠﻪﺣﺠﻪ ﺣﺠﻪﺣﺠﻪ ﺣﺠﻪ ﺍﻟﻜﻢ ﺣﺠﻪ ﺣﺠﻪﺣﺠﻪ: ﺣﺠﻪﺣﺠﻪ
18 ﺣﺠﻪﺣﺠﻪ ﺣﺠﻪﺣﺠﻪ ﺣﺠﻪ ﺣﺠﻪ

ניצחון מלכותו ומלחמתו.

למנצח: לדוד.

1 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע:
2 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת:
3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם:
4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש שם אהל בהם:
5 והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח:
6 ממצא השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחומו:
7 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי:
8 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים:
9 יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו:
10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים:
11 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב:
12 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני:
13 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב:
14 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

Digitized by Google

10 ויסע משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ 11 ויעל משם באר שבע׃ 12 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 13 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 14 ופלשתי אבימלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ 15 ויצחק אמר אליהם למה באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מעמכם׃ 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 18 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃

21 וְנַפְשִׁי מָלְאָה בּוּז׃ * כִּי יֵשׁ נָע לִבִּי וְלֹא יָדַע׃ וְאֶבְעֲרָה וְלֹא אֵדָע׃ כִּבְהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃

וַאֲנִי תָּמִיד עִמָּךְ׃

מזמור ד.

1 אֱלֹהִים לָמָּה זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ * הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשּׁוֹאוֹת נֶצַח כֹּל הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃ שָׁאֲגוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת׃ יָדַע כְּמֵרִים מִלְמָעְלָה בְּסִבְכֵי עֵץ קַרְדֻּמּוֹת׃ * וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יַחְדָּו בְּגַרְזֶן וְקַיְנָה יְהַלֹּמוּן׃ שִׂלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ׃ אָמְרוּ בְלִבָּם נִינָּם יָחַד שָׂרְפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ׃ אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין עוֹד נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה׃ * עַד מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֵף צָר יְנַאֵץ אוֹיֵב אֶת שִׁמְךָ לָנֶצַח׃ לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וְיְמִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלֵּה׃ * וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם׃ אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים׃ * אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׃ לְךָ יוֹם אַף לְךָ לַיְלָה אַתָּה הֵכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ׃ אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וְחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃ * זְכֹר זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְהוָה וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שִׁמֶךָ׃ אַל תִּתֵּן לַחַיָּה נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ הַבֵּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ מְחֻשְׁכֵי אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס׃ * אַל יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי נָבָל כָּל הַיּוֹם׃ * אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָּמִיד׃

Digitized by Google

13 ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵓ ⵏⵏⵙ ⵉⵏⵏⵉ ⵙⵙⵓⵏ ⵉⵎⵓⵔⵔⵉ ⵏⵏⵙ ⵉⵏⵏⵉ ⵙⵙⵓⵏ

25 ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻣﻌﺒﺪﺓ : ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻤﻌﺒﺪﺓ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻤﻌﺒﺪﺓ . * ﻭﺍﻟﻤﻌﺒﺪﺓ ﻭﻣﻦ ﻳﺪﻩ ﻳﺪﻩ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻤﻌﺒﺪﺓ :
26 ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻫﻤﻪ ﻣﻦ ﻫﻤﻪ ﻫﻤﺘﻪ . * ﻭﻟﻜﻦ ﻟﻜﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﺗﻜﻮﻥ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ
27 ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻣﻌﺒﺪﺓ . * ﻭﻟﻜﻦ ﻟﻜﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻣﻌﺒﺪﺓ ﻭﻣﻌﻤﺪ
28 ﻟﻤﻌﺒﺪﺓ ﻟﻤﻌﺒﺪﺓ . * ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻭﻟﻜﻦ : ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ : ﻭﻟﻜﻦ
ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ : ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ . ﻭﻟﻜﻦ ﻟﻜﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ
29 ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻣﻌﺒﺪﺓ . * ﻭﻣﻦ ﻭﻣﻌﺒﺪﺓ ﻛﻠﻤﻪ : ﻭﻣﻦ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ
ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻌﻤﺪ ﻣﻌﻤﺪﺓ ﻭﻣﻌﻤﺪﺓ .

ﻣﻌﻤﺪ : ﻩ .

1 ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻟﻜﻞ : ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ ﻣﻦ ﻟﻜﻞ : ﻛﻞ
2 ﻣﻌﻤﺪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ . * ﻟﻜﻦ ﻫﻤﻪ ﻟﻜﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻌﻤﺪ : ﻣﻌﻤﺪ ﻟﻜﻞ :
3 ﻛﻠﻤﻪ ﻟﻜﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ . * ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻛﻞ ﻣﻦ : ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ : ﻭﻣﻦ
4 ﻫﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻌﻤﺪﺓ ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻌﻤﺪﺓ . * ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ
ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻛﻠﻤﻪ : ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻌﻤﺪ : ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻣﻦ ﻛﻠﻤﻪ : ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻫﻤﻪ
5 ﻛﻠﻤﻪ . * ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻞ ﻫﻤﻪ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻦ : ﻛﻠﻤﻪ ﻫﻤﻪ ﻛﻠﻤﻪ
6 ﻛﻠﻤﻪ . * ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ : ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ :
7 ﻣﻦ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻞ ﻛﻠﻤﻪ . * ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻠﻤﻪ : ﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ .
8 ﻣﻦ ﻛﻠﻤﻪ : ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻠﻤﻪ ﻣﻌﻤﺪ . * ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻟﻜﻞ ﻛﻞ
ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ : ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻛﻞ ﻣﻌﻤﺪ
9 ﻭﻟﻜﻦ . * ﻭﻣﻦ ﻣﻦ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ : ﻣﻌﻤﺪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻦ
ﻭﻟﻜﻦ : ﻫﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻟﻜﻞ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻌﻤﺪ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻟﻜﻦ
ﻭﻟﻜﻦ ﻣﻌﻤﺪ ﻛﻠﻤﻪ ﻭﻣﻌﻤﺪ .

Digitized by Google

10 ﻣﻴﻬﺘﻮ : ﻣﻦ ﻫﻮ ﻫﻨﺎ ﻟﻴﻬﻨﻮ ﻫﻮﻫﻮ ﻫﻨﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫ

1 למנצח לבני קרח משכיל: מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות.
2 נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל
3 אל חי. אף צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה
4 את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי. אשרי יושבי ביתך
5 עוד יהללוך סלה. אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם.
6 עברי בעמק הבכא מעין ישיתהו גם ברכות יעטה מורה.
7 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון. יהוה אלהי צבאות
8 שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה. מגננו ראה אלהים
9 והביט פני משיחך. כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף

10 ﺑﺬ ﻫﺠﻞ ﺗﺬ ﺣﻜﺤﻔﻪ ﺣﻔﻪ: ﻣﻴﻤﻪ ﺗﺴﻔﻪ ﻛﺬ ﻣﻪﻣﻔﻪ
ﺗﺬﻫﻪ. ﻣﺒﺘﺬ ﻣﺬﻛﺲ ﺣﺠﻪ: ﻫﻪ ﻫﻤﺘﻤﻪﺗﻤﻪ ﺣﺠﺒﺬ ﻣﻪ
11 ﺩﺒﻪﺬﻫ. * ﺑﺬ ﻣﻪ ﺑﺒﺖ: ﻳﻜﻪ ﺣﺤﺠﻤﻞ ﺣﻤﻔﺬﻫ ﻣﺠﻪﻩ ﻫﻤﻪ:
ﺣﻔﺬ ﻣﻪﻣﻔﻪ ﻫﻤﻪ: ﺫﻫﻔﺬ ﻳﻪﻫﺒﻞ ﻛﻪ ﺣﻤﻜﻪ ﻭﻤﻴﻔﺬ:*
12 ﺑﻪﻫﻔﻪ ﻣﻪ ﺃﻛ ﻣﻴﻔﻤﻪ ﻳﻔﻤﻤﻪ ﻫﺘﻔﻪ ﻭﺬﻛﺲ ﺣﺠﻪ.
13 ﺑﺬﻫﻔﻪ ﻣﻪ ﻛﺒﺬﻫﺬ ﻫﻪ ﻳﻪﻫﻤﻬﻔﻪ ﺑﺒﺖ: ﺣﻜﻤﻪ ﻛﺬ ﻫﻤﻪﻣ
ﻫﺬﻫﻤﺠﻔﻪ ﻛﺒﻜﻪ ﻫﻔﺬ: ﺑﻜﺬ ﻫﻤﻔﺬ ﻫﻤﻴﻔﻪ ﻣﻴﻔﻬﺘﺠﻔﻪ ﻫﻫ
14 ﻛﺒﻪ.* ﻫﻜﻪ ﺣﻪ ﻫﻤﻔﻪﺬ ﻫﻤﺬ ﻫﻜﺬﺬ ﻣﻴﻔﻬﻜﺬ: ﻫﻫﻪ ﻭﻤﻴﻪ
15 ﻛﻔﻬﻔﻪ ﻧﻪ ﻧﻮﻫﻪ.* ﻳﻪ ﻣﻪ ﻫﻪ ﻛﻪﻫ ﻫﻬﻔﻪ ﺑﺬﻫﻔﻪ ﻫﻬﻜﻪ
16 ﺑﺬﻫﻔﻪ: ﻫﻪﻩ ﻭﻜﻔﺬ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻤﻪ.* ﺫﻫﺬ ﺗﺬ ﻣﻪ ﻭﻫﻤﻔﺬ
ﻫﻤﻴﻔﻪ ﻫﻬﻜﻪﺟ: ﻣﻴﻜﺬ ﻭﻤﻔﺬ ﻛﺬ ﻣﻪ ﻫﻤﻪﻫ ﻫﻴﻔﻬﺘﺠﻔﻪ.*
17 ﻭﻤﻔﺬ ﻫﻪ ﻧﻮﻫ ﻫﻴﻪ ﻫﻬﻔﺬ ﻛﻔﻤﺬ: ﻫﻔﻤﺬ ﻧﻜﺬ ﻫﻴﻪ ﻫﻬﻔﻪ
ﻛﻤﻔﺬ: ﻫﻪﻫﻔﻪﻫ ﻫﻬﻤﻬﻜﺬ ﻫﻔﻪ ﻫﻪ ﻫﻫﻪ: ﻭﻜﺬ ﻫﻴﻪ ﻫﻴﻜﻪ
18 ﻫﻔﻪﻫ ﻫﻤﻔﻪ ﻫﻬﻔﻬﻔﻪ ﻫﻔﻪ.* ﻳﻪ ﻣﻪ ﻛﻔﻤﺬ ﻫﻴﻪﻫﻔﻪ ﻫﻔﻪﻫ: ﻛﺬ
19 ﻫﻤﻴﻔﻪ ﻫﻤﻪ ﻫﻤﻔﻪﺬ.* ﻫﻬﻤﻪ ﻫﻔﻪ ﻫﻤﺬ ﻫﻬﻬﻜﻬﻔﻪ ﻫﻤﻔﻪﺬ:
20 ﺩﻫﻪﻫﻤﻪ: ﻭﻫﻪﺬ: ﻫﻤﻔﻪﺬ: ﻫﻤﻔﻪﺬ: ﻫﻤﻔﻪﺬ:* ﻫﻤﻔﻪﺬ ﻫﻔﻬﻔﻪﺬ:
ﻫﻬﻔﻪﺬ: ﻫﻫﻤﻬﻔﻪﺬ: ﻫﻬﻔﻪﺬ: ﻫﻤﻔﻪﺬ: ﻫﻴﻔﻪﺬ: ﻫﻴﻔﻪﺬ: ﻫﻤﻔﻪﺬ:
21 ﻫﻴﻔﻪﺬ:* ﻫﻔﻪﺬ: ﻫﻴﻜﻪ: ﻭﻫﻔﻪﺬ: ﻫﻔﻪ: ﻫﻫﻪ: ﻫﻫﻪ ﻭﻫﻔﻪﻫ
ﻭﻫﻪ. ﻫﻔﻪﻫ ﻭﻫﻔﻪ ﻫﻜﻔﻪ: ﻧﻪ ﻫﻪ ﻫﻤﻔﻪﻫ ﻫﻔﻪﻫ ﻫﻔﻪ: ﻫﻪ
22 ﻫﻔﻪﺬ ﻫﻔﻪﺬ ﺗﺬ: ﻫﻬﻔﻬﻔﻪﺬ ﻭﻫﻔﻪﺬ ﻛﺬ ﻫﻔﻪﻫ.* ﻫﻫﺬ ﻫﻪ ﻭﻫﻤﻔﺬ
ﻫﻬﻔﻪﻫ: ﻫﻔﺬ: ﻫﻫﻪﺬ: ﻫﻔﻪﺬ: ﻫﻜﻔﻪ: ﻫﻴﻜﻪ ﻫﻤﻔﺬ: ﻫﻔﻬﻔﻪﺬ:

Digitized by Google

23 ڤجيڤ : ضضنيڤ : * ضجيجيڤ : ضضخنيڤ : نيڤ ضڤ
24 ضضيڤ ڤ ضيد . * نيڤ ضڤ ڤضنيڤ نيڤ : ڤضڤضيڤ
25 ضيڤ نيڤ ضڤضيڤ ڤنڤيڤضيڤ . * نيڤ ضيڤ ضضيڤ :
26 ضڤضيڤ يضيڤ . * ضڤ نيضيڤ ضڤنيڤ ضضيڤ : ضضضڤ نڤ ڤيڤ
نڤ : ضضضيڤ نڤ ضيڤ .

٥٠ ضڤڤضيڤ

1 نيڤ ڤ نيڤ ضيضيڤ ضضيضڤ يضيڤ : نيڤضيڤ نيڤ ڤضضيڤ
نيڤضيڤ : نيضضضيڤ ضضيڤ ضيضيڤ : ضضڤ : ضڤڤضيڤ ڤ
2 نيڤضيڤ ڤضضيڤضيڤ . * ضڤيڤ ضضضيڤ ڤنڤيڤ : ڤضيڤ ضضيڤضيڤ
3 ضضضيڤ ڤضضيڤ . * ڤ نيڤ ڤيڤ ضيڤ ضضڤضيڤ ضيڤ ڤ
4 نيضضيڤ : نيڤضيڤ ضيڤ . * نيڤ نيڤ ضيڤيڤ ضيڤ نيڤ : ضضڤ
5 ضيڤضيڤ ڤيڤضيڤ ضيڤ ضضيڤضيڤ : ضڤ نيڤيڤ . * ضضيڤ ڤيڤ
6 ضضضيڤ ڤضڤيڤ ضضضيڤ . * ضضضضيڤ ضضڤيڤ ضڤ ضڤ ڤضضيڤ ضضيڤ
7 ضڤ ڤضضضيڤ ڤ ضضضيڤ ضڤيڤ . * ڤ ضڤضيڤ . نيڤضڤ
8 ضيڤضيڤ . ضيڤيڤ ڤضيڤ ڤيڤ ضيڤيڤ : ضڤ ضڤ ضڤيڤ . * ضڤ ڤضيڤضيڤ
ضيڤ : ضڤ ضضڤ ضيڤيڤ ضڤ ضڤيڤ . ضضڤ ڤضيڤضيڤ ضڤ : ضڤ ضضيڤ نيڤ
9 ڤيڤيڤضيڤ ضيڤ . * ضضيڤ ضيڤيڤضيڤ نيڤ ڤضيڤ : ڤ ضضڤ ضڤڤيڤ ڤ . ضيڤ
10 ڤيڤ ڤيڤ ضڤ ڤيڤ ڤيڤضيڤ : ضڤ ضضيڤ ڤ . * ضڤيڤ ضضيڤ ضڤ ڤيڤ
نيڤ ڤ : ضڤضيڤ ڤيڤيڤ ڤضيڤ ضيڤيڤ : ضيڤيڤضيڤ ڤضيڤ ضيڤ ڤيڤ
ڤضضضيڤ .

Digitized by Google

11 ﻣﻪ ﻧﻤﻠﻢ ﺣﻤﺘﺞ ﺣﻨﻪﺣ ﻟﺤﻨﻪ ﺣﻤﺘﺞ .* ﻧﻤﻠﻢ ﻣﻨﻪﻢ
12 ﺣﻤﻨﻪﺣﻨﻪ ﺣﻨﻤﻨﻪ : ﻣﻨﻪﻢ ﻟﻜﻢ ﺣﻨﻪ ﺣﻨﻪﻟﻤﻢ : ﺣﻨﻤﻨﻪ
18 ﺣﻤﻤﻨﻪ ﺣﻤﻨﻢ ﻟﻜ ﻣﻨﻪﻨﻪ .* ﻧﻨﻜ ﻟﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻨﻤﻨﻪ ﺣﻨﻤﻨﻪ
ﻧﻨﻨﻪ ﻨﻤﻨﻪ : ﻧﻜ ﻣﻨﻪ ﺣﻨﻨﻨﻪ : ﺣﻨﻨﻨﻪ ﺣﻨﻨﻪ
14 ﻣﻨﻨﻨﻪ .* ﻨﻪ ﺣﻢ ﻜ ﻣﻨﻪ ﻨ ﻣﻨﻨﻨﻪ : ﻧﻜ ﻣﻪ ﻨﻤﻨﻪ
ﺣﻨﻪ ﻨﻤﻨﻪ ﻨﻤﻨﻪ : ﺣﻨﻪ ﻨﻨﻨﻪ ﻨﻤﻨﻪ ﻨ : ﻣﻨﻪ ﻨﻤﻨﻪ ﻧﻨ
15 ﻨﻨﻨﻨﻪ .* ﻜ ﻟﻨﻪ ﻨﻨﻨﻨﻪ ﻨﻨﻤﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻜ ﻨﻨﻨﻨﻪ : ﻧﻜ
16 ﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻤﻨﻪ ﻨﻨﻨﻪ ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨﻪ : ﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ
17 ﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻨﻨ ﻨ ﻧﻨ ﻨﻨﻨﻨ
ﻜ ﻧﻨﻨﻨ : ﻧﻨ ﻟﻨﻪ ﻨﻨﻨﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨﻨ
18 ﻨﻨﻨﻨ ﻧﻨ .* ﻨﻨﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨ :
ﻨﻨﻨ : ﻨﻨﻨ.

(ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨ : ﻨﻨﻨﻨﻨﻨ ﻨﻨ ﻨﻨﻨﻨ.)

Digitized by Google

۱۱۶۹ ډمکمه ډکمه ډکمه ډکمه.

ډکمه : ۲.

1 ډکمه ډکمه ډکمه

12 הנשמע מן הבית ויפקח בחכי ויספר לרעיתו ויאמר לה ❊ הנה
13 איש זה מבקש לנו רעה כבואו הבית: ותאמר אשתו אליו
אין זה כי אם רחצו ידיו ופניו: ויאמר אליו הגיד נא לי
14 אחותי את: ויאמר ❊ אין לנו אחות כי אם בת אחת: ותאמר
אליו הנה בתנו יפת תאר: ויאמר אליו הנה נא אנכי
15 מבקש את יפת ואת בת אחיו ואת בת אחותו ואת אשת
16 נעורי: ותאמר אליו הלוא אלה בתנו: ❊ כי תביא את
17 בתנו ואת בת אחותנו: ותאמר אליו הנה אנכי: ויקח
את בתו ויתן לה לאשה ויבא אליה: ויהי כאשר
18 ראתה את בתו כי יפת תאר היא: ויגל לבה אחרי
ותהי אשתו: ❊ ויהי בשנה הבאה ותלד בת ותקרא
19 את שמה: ותאמר אליו הנה נא אנכי מבקש את
בתנו: ויאמר אליו הנה בתנו בידך ותעש לה כטוב
20 בעיניך: ותעש לה כטוב בעיניה: ותגדל הנערה
ותהי לאשה: ותלד בן ותקרא את שמו: ויאמר אליו
21 אביו: מה תהיה זה בנו: ותאמר אליו אמו: לכל אשר
ירצה: ותאמר אליו אמו: אל תגד לו את אשר תשמע: כי
22 בלשון הילדים הוא: ויגד לה כאשר: ותהי הנערה
23 ותהי לאשה: ותשמע: ותלד בת אחר בת אחרת.

פרק ב.

1 . וכי לבן ויעקב ישבו בבית ויהי בבקר ויקם לבן

2 בְּתוֹךְ אֹיְבֶיךָ׃ שִׁמְעָה יְהוָה חַנֵּנִי וְהוֹשִׁיעָה לִּי׃ אַתָּה הַרְפִּיתָ לִי בְּצָרָתִי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבֹדִי לְכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃ וְדַעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃ רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃ זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃ לַמְנַצֵּחַ אֶל נְחִילוֹת אִמְרֵי מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ הַאֲזִינָה יְהוָה אִמָּרָי בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע׃ לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּתָם הַוַּת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃ וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃ לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְהוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃ וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתָי׃ שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃ יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי אַמְסֶה עַרְשִׂי׃ עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

Digitized by Google

حيهذ : متعفظ دفتح حصنتم بيك : ذكفص يتح
16 حصنم كنج بذنتا بجنا : مجتح بنتا :* مذب كذفص
17 حنج فكذ نب ابذا : متوسط مذب حيكدجتحنا :* منا
18 هذه علظ لحف لكشبا مكتفتيا .* مذب دجه مه هه امنا ك
19 معذنا كذفص خسا دس كمه ابز .* مخبك كر امنيف ابتعنا
مك همذتا : يك حتت صجنا دفتجا : فجتت خنه ونكذا .*
20 منهتخف بك بخاهذ فحلسا مفجتا : مهه امنا فد بذنا
21 دجنتا : بعمد معبسا .* متح مفذجت حلم جنتا مذنا لكشك
22 بجنا حضنا :* نج ذك ابذف جد مفتنم ابذف لمتحضا
ونكذا حذس .

معكلم : ك .

1 مذب منا ينا فعلمه اهبذ ابذ جعمد معبسا : بك ابقتف
2 بعمتا :* ي معتذف مذجذعمنا مجتحمنا ونكذا متحمنا فيجنجه
3 ك حجف :* فحيكتنا يهجد ك ابذا : بجنا فجذه لحف
4 جمكمنحنا :* نم مذ فمعجس ابذف جد نخم ابذف لمعهجكله
5 بجكب فجذه فمعبسا :* مه فتجذا نسذا ك يهجد كجستنا :
6 نم جنتا يكذب كعلسقم مجتبا مكعتبقم حذس :* فمعتف
بعمتا حتت مذهتحه معتهذا دفجذا : متوسطنا فيهتجت جد
7 جنج ابتكلف :* مه ينا امنا معمعتبه : نم مهتجنا
8 فجتحه ونكذا : فيهتجه ك مد مذجتجنا جسلم .* ك
فمحنا ابذ فجلمف بجتبا : يهتجه بجتحنا امنا فنهتذ حجمتا

Digitized by Google

9 ראמר לעמי הנה אני ויגיעי בנים׃ ולא יזרעו לבהלה ולא
ילדו לרוש כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם׃
10 והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע׃
11 הזאב וטלה ירעו כאחד והאריה כבקר יאכל תבן ונחש
עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה׃
12 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית
אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי׃ 13 ואת כל אלה ידי
עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני
ונכה רוח וחרד על דברי׃ 14 שמעו דבר יהוה החרדים
אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבשו׃ 15 קול שאון מעיר
קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃ 16 כי יהוה
באש ינוח ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את כבודי׃ 19 ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת
תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא
ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃ 20 והביאו את
כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים ובמרכבות
ובכרכרות ועל פרדים ועל רכשים אל הר קדשי ירושלם
אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור
בבית יהוה׃ 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃

ירמיהו א׳

1 דברי ירמיהו בן חלקיה מן הכהנים אשר בענתות בארץ
2 בנימין׃ אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון

ומקדשה ומשמרה מכל רוע: ומשפיל מה בשמים ובארץ: 1*
ומקים מעפר דל ומאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים 2*
עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה 3*
הללויה: בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 4*
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס 5*
הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: 6*
מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו 7*
כאילים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני 8*
אלוה יעקב: ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:
לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על 9*
אמתך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ואלהינו 10*
בשמים כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה 11*
ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: ידיהם 12*
ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם: כמוהם 13*
יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביהוה 14*
עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם
הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה 15*
זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן:
יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: יסף יהוה עליכם 16*
עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים 17*
וארץ: השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:

Digitized by Google

מעלכם אף אבדו מדרכו: כי אמר בלבו לא אמוט לדר ודר אשר לא
18 ברע: פיהו מלאה אלה ומרמות ותחתיו עמל ואון: ישב בכמסרות
19 עם חנים במסתרים יהרג נקיו: עיניו לחלכה יצפנו: יארב במסתר
כאריה בסכו אורב לחטף עני חטפו במשכו עני: ידכא יפיל
20 ועצמיו חלכה: אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל יראה לנצח:
21 קומה יי אל נשא ידך אל תשכח עניים: על מה נאץ רשע
22 אלהים אמר בלבו לא תדרש: ראית כי אתה עמל וכעס תביט
23 לתת בידך עליך יעזב חלל אתה היית עזר יתום: שבר זרוע
רשע ורע תדרש חטאתו בל תמצא: יי מלך עולם ועד אבדו
24 גוים מארצו: תאות ענוים שמעת יי תכין לבם תקשיב אזנך:
25 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ: תאות
ענוים שמעת יי תכין לבם תקשיב אזנך: לשפט יתום ודך בל
26 יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ: לשון מלא יסיפון: יעמדו בל יבזעו:
27 מלא חמדתם בניהם ויניקו עולליהם: מנוד ירחקו יראתך: יסיפו
28 כל יקומו: יגל יגלו בוגדים: ויפלגם יחדיו: רעים כל
29 יפיחו כזב דמשבר: חד יגלו שפתי מי פעמיהם כל יהגו:
יגל נשא ידיהם מעלם לנצח: ישיבו יושבי ירושלם ויחסידם:
30 יגל נשא ידיהם מעלם לנצח: ישיבו יושבי ירושלם ויחסידם:
31 מלא יחסידם כרמם פעלת ידיהם: ישמחו פעלת מעלליהם
32 יחזקיהו ישבעו: יגל חלם ישמחו: יחסידם יכבדם יגל
ירננו על משכבותם: יגל חלם ישמחו: יחסידם יכבדם יגל
Digitized by Google

ספרא ה.

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונה׃ * ונפש כי תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בשקץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃

2 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע ואשם׃

3 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע ואשם׃

4 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ * והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃

5 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃

6 והביא את קרבנו על חטאתו אשר חטא שתים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃ * וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת משתים ונסלח לו׃

7 ואם לא תגיע ידו די שתי תרים או שני בני יונה והביא את אשמו אשר חטא עשרית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ *

8 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן את מלוא קמצו מן הסלת ואת לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשי ליהוה חטאת הוא׃

9 והזה מן הדם על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ * ועשה את השנית עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת משתים ונסלח לו׃

10 והנשאר מן המנחה יהיה לאהרן ולבניו קדש קדשים׃ * כאשר יקרב הכהן את מנחת איש ומשחו לפני יהוה׃

11 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליו תכבס במקום קדש׃ * וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה לשבר ואם בכלי נחשת בשל והמרק ושטף במים׃

12 וכל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ * וחטאת לא תאכל אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש תשרף באש׃

13 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ * בעלה תשחט את האשם על ירך המזבח סביב את דמו יזרקו׃

14 ואת כל חלבו ירים ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה׃

Digitized by Google

15 שה יחסל נחנה שחלצי ושנאיו : כי נשי תקלה : כי נשי
16 יכלו : * ועתה אדוני יהוה אתה אבינו אנחנו החמר
17 ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו : אל תאנף יהוה עד
18 ולנצח * הן הביט נא עמך כלנו : עיר קדשך מדבר
19 היתה ציון : * משכנו בית קדשנו ותפארתנו : אשר
20 הללוך אבותינו היתה לשרפת אש וכל חמדתינו
היתה לחרבה : העל אלה תתאפק יהוה תחרש
ותענה עד מאד : שא אל תקצף עד מאד
21 יהוה ואל תזכר לנצח : הבט נא עמך כלנו : * עיר
22 קדשך מדבר היתה ציון משכנו : * אשר הללוך
23 אבותינו היתה לשרפת אש וכל מחמדינו היתה
לחרבה : העל אלה תתאפק יהוה תחרש ותענה
24 עד מאד : * כי אם מאסת זנחתנו קצפת עלינו : עברת
25 בנו כי אדני יהוה : * בחדו נשיא יתהלכו : בני אין
26 נשיא כחדו : מלוים אשר אין אדון : * ויושבים
27 אשר חשך מולדתם : כי אתה יהוה לעולם כסאך :
מאד זנחתנו מאד קצפת עלינו : * השיבנו יהוה
28 אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : כי אם מאס
29 מאסתנו קצפת עלינו עד מאד : * ונשבעת לנו
כי אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודר :
30 למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים : * השיבנו
31 יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : * כי אם
Digitized by Google

32 ויעידו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃ 33 שם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון׃
34 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה׃ 35 שם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃
36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב׃ 37 וישדו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃
38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃ 39 ויעטו ויפחתו מעצר רעה ויגון׃
40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך׃ 41 וישגב אביון משוני וישם כצאן משפחות׃
42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה׃ 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃

פרק ק׳.

1 נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי׃ 2 עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃
3 אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים׃ 4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃
5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך׃ 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃
7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ 8 לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ 9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי׃
10 מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום׃ 11 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו׃

Digitized by Google

حلم نمز ةنكفز : نبجز وجحضم كعضم كمضد ىجكتم
12 ةنجلبخز .* ىجلد وجحمجضم : كذ مَز بد حمدز وجمز :
يكذ بد نفضفق مبد بكتبز : مبد نسجب بكضُم وجمز يعمجز :
13 مبد ةمتز حتجز وجسب عضز .* ىجلد مَز كضعه حلم نمز
ةنكفز : وجحضم حنفكم حبز : مجم مجكمم زعكفم
14 حجلجبز : ممممم .* ممعه مجلد مسمضه سجتضم
15 حممعز : فكضعه يضتز وةوسمز :* فعلمه حج كلتضفم بحمتم
16 ةنفكلجم ةنكفز :* مبد مكم : فلمه كجم فعضز
ةمسمعمز : ةجم وجمحيفم سكد كمجكجه حكضم كذةمس
17 بعتز وحبز .* معممه فعفضز وةمةتز : منسمه فعفز وةمسز
18 ةنجةمس ميكز ةنكفز .* وجحد تكفم وجحد تتفم بكه
حجلجم حكمس . مفه جكفمز مضيفم عضم حجلجيم : جح
مكم زعكفم بمسنبه : مجحجحم بحد بقت حكضم بجتز :*
19 ق بحكد : وجمجيج كد ميكز حضفس عمس : وكم جكيز
20 نجفم نفز وضجضز :* مه جنز نبكجم حتيعكز : وضفةمعز
بعكلجمس : نبم وفكر كد كمعكلجمةم .
21 وجوحكم جم ق زعكفم ميجم وكضجم مجيم وضجد زنز : مز
ضمضد كجفم بحجبضفس نبز بتجز وضبضعز مضمعز حضفم :*
22 وكه عجنه كضجضم حكجه بحد مجز : وجوحكم مز وكضجم :
23 ضجنز يحضتجفم .* عكضز بجم نبتس مسجز بجم ضضمجز : مم

24 بَكْرٌ بَنِي : مِن شَيْءٍ بِعَمَدٍ مَعِيشٌ .* يُخْبِئُ بِكَ حَلَمٍ
بَيْتٍ وَضَعَ كَشَيْءٍ بِعَمَدٍ مَعِيشٌ وَكَرَ سَجَدَ : نَعَمْ .
(حَلَمٌ يُخْفِي وَلَمْ أَعْتَ : وَبَعْدَهُ مِن شَعِيرٍ .)

يُخْفِي وَعَلَمٌ وَلَمْ مَلَكُوتٌ .

سفر : ٤ .

1 فَعَلَمٌ مَهْبِطُهُ بَجَّةٍ وَبِعَمَدٍ مَعِيشٌ : كَحَلَمٍ بَجَّةٍ
وَبِعَمَدٍ مَعِيشٌ وَبِهِ حَبِيبُهُ : بِكَ بَجَّةٍ مَبْغَضَةٍ :*
2 يُخْبِئُ بَعْضٍ مَحْكَمٌ مِن بَكْرٌ بَنِي : مِن شَيْءٍ بِعَمَدٍ
مَعِيشٌ .
3 مَنْعٌ بَنَى كَبْرٌ بِكَ بَعْوَجٍ بَعِيشٌ :* وَبَجَّ خَطَفَ
4
5 وَبِكَ بَفَتَحَ : مَجَّ شَجَّ بَنَى مَبْغَبَ بَنَى :* بِكَ بَعْدَمَجَ
6 وَبَوْبَكَبَ : مِن بَعْدَ بَوْعَدَ مَحْوَدَ كَعَدَ :* مَبَكَ وَجَبَ بَنَى
بِكَ بَعْ : وَمَ مِن وَبَغَ بَجَ بَجَّةٍ بَكَ : مِن مَبَكَ بَحَوَ
7 كَعَبَ وَضَعَ بِعَمَدٍ مَعِيشٌ .* بَجَّةٍ بِهِ وَمَ بِ كَبَوْبَكَبَ
بِكَ حَلَمٍ : مَبَكَ وَبَتَ هَبَ بَنَى مَبَعَجَّ مَبَغَ
حَبَسَ : وَبِكَ عَبَّ وَبَوْبَكَبَ : وَعَبَقَ بَنَى حَبَوَ .*

Digitized by Google

8 ﻭﻫﻮ ﻟﻚ ﻟﺤﻢ ﺍﻟﺜﻮﺭ؛ ﺃﻭ ﺃﺷﺮﺏ ﺩﻡ ﺍﻟﺘﻴﻮﺱ ﺍﻟﻤﻌﺘﻘﺪ ﺍﻟﺨﻄﺎﻳﺎ
9 ﻳﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺴﺒﺢ. ﻭﻫﻮ ﻗﺎﺋﻞ ﺃﻥ؛ ﻭﺍﺩﻉ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻀﻴﻖ ﻭﺃﻧﺎ ﺃﻧﺠﻴﻚ ﺍﻟﻤﻤﺠﺪ
10 ﺃﻧﺖ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﻤﺠﺪ ﻫﻬﻨﺎ ﻭﻫﻨﺎﻙ؛ ﻭﺍﻟﻤﺨﻠﺼﻮﻥ ﻓﻬﻢ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻤﺠﺪ؛
11 ﻭﺍﻟﻤﺠﺪ ﻭﺍﻟﻐﻨﻰ ﻓﻲ ﺑﻴﺘﻪ ﻭﺑﺮﻩ ﻳﺪﻭﻡ ﺍﻟﻠﻪ؛ ﻭﻫﻮ ﻗﺎﺋﻞ ﺃﻥ؛
ﺍﻟﻤﺘﻔﺮﻗﻮﻥ ﺃﻋﻄﻮﺍ ﺍﻟﻤﺴﺎﻛﻴﻦ ﺑﺮﻩ ﻭﺍﺣﺴﺎﻧﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ.
12 ﻭﺍﻟﺒﺮ ﺃﻧﺖ ﻳﺎ ﻣﻦ ﻳﺮﺣﻤﻨﻲ ﺃﻳﻀﺎ؛ ﻭﻳﻌﻀﺪﻧﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﺤﻘﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ
13 ﻭﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺍﻟﺪﻫﺮﻳﻦ؛ ﻭﺍﻟﺤﻖ ﺃﻗﻮﻝ ﻳﺎ ﻟﻴﺖ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺴﺒﺢ
14 ﺍﻟﻤﺘﻔﺮﺩ ﺣﻘﺎ؛ ﻭﺍﻟﻤﺨﻠﺼﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻪ. ﻭﻫﻮ ﻗﺎﺋﻞ ﺃﻥ؛ ﻭﺍﻟﻤﺠﺪ
ﻭﺍﻟﻐﻨﻰ ﻓﻲ ﺑﻴﺘﻪ ﻭﺑﺮﻩ ﻳﺪﻭﻡ ﻟﻠﺪﻫﺮ ﻭﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺍﻟﺪﻫﺮﻳﻦ.
15 ﻭﺍﻟﺤﻖ ﺃﻗﻮﻝ. ﻭﺍﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻣﻦ ﺳﻌﻰ ﻭﺍﺟﺘﻬﺪ؛ ﺃﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻣﻦ
16 ﺍﺟﺘﻬﺪ ﻭﺳﻌﻰ ﻟﻠﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ؛ ﻭﻫﻮ ﻗﺎﺋﻞ ﺃﻥ؛ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ ﺍﻟﻤﺨﻠﺺ
17 ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻭﺍﻟﻤﺨﻠﺺ ﻫﻮ ﺃﻧﺎ. ﻭﻫﻮ ﻗﺎﺋﻞ ﺃﻥ؛ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ
ﻳﺴﻮﻉ؛ ﻛﻞ ﻣﻦ ﺟﺎﺋﺖ ﻭﺫﻫﺒﺖ ﻭﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻭﻫﻮ
18 ﻳﺒﻘﻰ. ﻭﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ ﻣﻦ ﺃﻧﺎ ﺃﻧﺎ؛ ﻭﺍﻟﻤﺠﺪ ﻭﺍﻟﻐﻨﻰ؛ ﻳﺎ
19 ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺴﺒﺢ؛ ﻭﻫﻮ ﻗﺎﺋﻞ ﺃﻥ؛ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺪﺧﺮ. ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻧﺎ ﻟﻚ
ﺍﻟﻤﺠﺪ ﻭﺍﻟﻐﻨﻰ ﻓﻲ ﺑﻴﺘﻚ ﻭﺑﺮﻙ ﻳﺪﻭﻣﺎﻥ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﻭﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ
20 ﺍﻟﺪﻫﺮﻳﻦ؛ ﻭﺍﻟﺤﻖ ﺃﻗﻮﻝ ﺃﻥ ﻣﻦ ﺍﺟﺘﻬﺪ ﺃﻥ ﻳﺤﻴﺎ ﻛﻞ
ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ؛ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺨﻠﺺ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ ﻳﺪﻋﻮﻙ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ
21 ﻳﺴﻮﻉ؛ ﻳﺎ ﻟﻴﺖ؛ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ. ﻟﻴﺖ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻚ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ؛
22 ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻫﻮ ﻟﻚ. ﻳﺎ ﻣﻦ ﻟﻚ ﺍﻟﻤﺠﺪ ﻟﻴﺖ ﺍﻟﻠﻪ؛
23 ﻭﻫﻮ ﻟﻚ ﻳﻜﻔﻲ؛ ﻛﻞ ﻣﻦ ﺍﺟﺘﻬﺪ ﻣﻦ ﻳﺤﻴﺎ ﻟﻚ. ﺍﻟﻤﺠﺪ ﻟﻚ

Digitized by Google

لم يفتقروا : لجماعة فريق آخر ؛ وبعد صيغة نهي : وهو
24 يخ فعل معه ب . * إذ لم يأمر بفحش : لأنه ب معنى
25 ينكر . * وهو مضارع نجد ؛ وقد لم يعلم أن
26 لنجوم مخلوق : فالاهتداء مستعمل . * وهو لما هو
لمعبود بحق ؛ وبعد ما يعتقدون وتعلق صيغة .
27 ملخص نعمة ربه لجماعة مستعمل مجازي : في
أما سمع : هي فعل أن ؛ ويعد ملكوت : وتعلم أعلى
منزلة من : صيغة بك : ومعنى ليس أعلى نجم مستعمل
28 وتمكن . * وجميع كل مخلوق في أعلى وتعلم
لمعبود : لكمال وتعظم فلك مخلوق : وهو ما يكون
29 مع . * ويستعمل لجمع : وكل ملكوم مستعمل مستعمل
30 مع نصيب : إذ لم يكن نفوس مستعمل : * فيعتقون
أجمعون لم مع تسمية ب : وهو تعلم لأعلى ملك .

سكون : ت .

1 في بيت لجمع وجد عمل نصيب : هي ضمير ملك سجد :
2 هي تعظيم وعمل : هي فضل مشتمل : * يكتب مجتمع : وهم
يخلق يعمل لجمع منع سجد ؛ فمن عبد : فمن يعتبر . *
3 ميقع حيوان ما يستعمل هضبة كل يحتجم : إذ مصحجم
4 يخلق : ملك لمجتمع لم تعبد عبد يسعد . * ولا أن
5 ينظر بنى : إذ ملك أن يسجد . * وهو يدفئه جنوبي :

Digitized by Google

6 ... ...* ... ...
7 ... ...* ... ...
8 ... ...* ... ...
... ...
9 ... ...* ... ...
10 ... ...* ... ...
11 ... ...* ... ...
12 ... ...* ... ...
... ...
13 ...* ... ...
14 ...* ... ...
15 ...* ... ...
... ...
16 ...* ... ...
... ...
17 ...* ... ...
18 ...* ... ...
...
19 ... ...
20 ...* ... ...

Digitized by Google

ك كما تسقم نفسه من عقم جنبه: وتجنبه شيء صلحه.*
21 حلصه كما جنوحه من نخم: ملا مصعد معبنه.* صعبه
22 ج وهنا نجنب تعفه: جنبه عقه نحو بحصه: نفخا فلك بحص
23 نصبحنها.* كهنا صفحة نفا وتجنا كصحصه نحكك: هنا نصبه
24 هنا وكصحب.* صحبك نفا بلا هنه: وقه ينا نحكك نفا نفا
25 كصحصه.* نصا ج بكبهس بحصنا: وتجنا كصحصه
كزفقهصحبهنه ينا: وتبصه صبحفنا مفلنا وتحس: وحلصه
26 ج علبنا صعبصحنا نسبسه.* صيك وهما نصا كيسنا
27 كحلصه: صحبس نصا وحيك نصعبكهه وتحصهه.* ك
يحفنا كما نحفنا كصمنا: يكا بكنا نيعا حلكصه: كا نصا
ج حلكصه نحلسمه: يكا ك حلك: وكا هيمه ك كهنا بلا
28 كهنا.* سهبنبه اصحا نجفهه كصحصه: وحه جسوقصه:
29 حوب جسوه: ملا نحلك يسمنا ونتغا.* نحلكصه اصحا
كصهنا حجا نجفا: ملاسلم وصحنا يعه: كنبهنا نسموه يعه.*
30 صيك كتجنا كما وصبنا نحفنا كصمنا ملا: مجفه بلا
نوحه وتصيك صيغه وتجنهه نصبهه حصعصحنا وكصحب.

صفلاه: ك.

1 صيحا نبتا: سقه كصفه. اسم حه اسم وتجهه كحفه كا
2 هنا ك: صيك وكحفه صلوكه.* نوصهه هو حلتج. نوصهه هو
3 فتكا حتبا. نوصهه هو فعه جعفا.* كمعفنا كما سم نبحس:

Digitized by Google

ﻧﻌﻢ ﻭﻓﻜﺴﻢ ﻣﻦ ﻛﺰﻛﻮﺭ ﺩﻫﺒﻨﺎ ؛ ﻣﻴﺨﺎﺋﻴﻞ ﻭﻣﻦ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﺸﺮ ؛
4 ﻣﻠﻚ ﻫﺠﻠﻢ ﻣﻦ ﺑﻜﺮ ﻳﻬﻮﺩﺍ .* ﺟﺪ ﻟﺐ ﻧﻌﻢ ﻟﺐ ﻫﻮﺟﻨﺎ ﺫﻱ
ﺑﻜﺮ ﻳﻬﻮﺩﺍ . ﻳﺎ ﺭﻛﺐ ﺑﻌﺮﺑﻮﺕ ﺑﺒﺤﺮ ﻫﻮﺟﻨﺎ ؛ ﻭﻫﻮ ﻳﻬﻮﺩﺍ ﺑﻴﺎﻩ ؛
5 ﻭﺑﻨﻮ ﻳﺸﺮ .* ﻳﻬﻮﺩﺍ ﺑﺪ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻣﻦ ﻫﻠﻨﺎ ﻣﻌﻠﻢ ؛ ﻣﻦ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
6 ﻣﻠﻚ ﻭﻳﻬﻮﺩﺍ ؛ ﻳﻬﻮﺩﺍ ﺑﺪ ﻳﻬﻮﺩﺍ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛* ﻣﻠﻚ
7 ﻫﻠﻨﺎ ﻭﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻳﻜﺮ ﻫﻠﻨﺎ
8 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻫﻠﻨﺎ
ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
9 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛* ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
10 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ
11 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛* ﻫﻠﻨﺎ
12 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻛﺮ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .*
13 ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ . ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛
14 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ
ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ
15 ﻫﻠﻨﺎ .* ﻧﻌﻢ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ
16 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻫﻠﻨﺎ
17 ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ؛ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ .* ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ ﻫﻠﻨﺎ

Digitized by Google

نبت : ضعيفه مدحب حنب دهنا مدحب : نم ومعا : حم
18 سم ريفه .* نم لحد هكتا جنسدنبه مدحب : امنه
دنتم هكتا ؤمنه لحف مكحص : امنا ام حم خنا زنا ؤمنا
19 زنا : امنه دحكدحتا نمه دمعبه ومعبا .* امنه مشحصه
ؤجتا س ر امنه ذكصص جدصص : مجتحصدصه
20 حمعبصص : امنه ؤدشبصص ؤجنا س .* دمكم حم
كملتم شعبا مه : مه دهم مهجم سن كمسنم لحفه معمد
21 معبسا :* دمه سكك فجها دمهجم : ؤمعا شحمتا فؤجنا
دعمصه : نم سكه زنا : مه وجه مد يحمتجح كه .

ملكوم : ه .

1 مجحد نبت : متحتا ؤمستما : سجفه فجحد : امنا معمه
صفح متحت .
2 مه ؤمحنا خنا زنا مه همتجا : منع ؤمنتا ممتا كمس
3 حصفا .* ك منع خنا زنا : خه ؤمك عنبنا : ؤمعا معجنا
كمس : دهم كنت خمس دهنكحص بمد ملحمه مند عدمع
4 ؤمتجنب : امنه دمعشمصه صحمت عجنا دمنا .* سجه
5 حصفا حجلوم : معمت امنا زنا : سجه .* مصحمجحص
6 حمعجد كمه ملند . مكم عنمت مه .* دهنمد كر هنوكمه ء
نكر حجلوم ؤمجتمنا ومعمومنا : هنكحتص يتمحتح

Digitized by Google

8 للتحقيق مفتتح حمد محمد . مهد نبت : نجم
جنح منهل منقل : منهل جنة : منهل دفق : منهل
نسم منهل نعت : منهل حجة حمد مصطفى : هلم
9 بدئه . * هلم جلف منخفض فصيدة مفصف
ب : هلم صدق : منقذ نعلق حمل جمع .
10 ضعضع ام سهم حفر ذنيفق كنيف حبك : نجم ذو
11 شق صفيق : يك كر هضب صفيق . * كر صفا ام مهك
نعف ب نعف نفر : نر لحف يكف حمل هضب ب مه مزج
12 جنم لب . * مهك نفر ونصحح : خفه نفر وك ديصيق : حجل
مجل مزج مزنب نفر : ذ حفنج ذ حفنة : حنخفسق
13 مجهضم : * حجل مزج صبا نفر سكل : حمحمة ومنيل
14 ب . * حفر بعد حنجفق ونحفضفق كرمكين . * مجلم
15 نعفق ام نف نعفق صلبقصا : مجمعة مصعفا : مع يقنع
م حمحوضة : نعلا سق م بجنة يحفضف ب حمحم مصعة
16 مصفك : يك نعفق جلحم . * ونف كحضفصبا سق وب
17 مجنبة : مصهم مزجفق ب . * كه دمصحجا خذ نفر : يك
18 نخ نفر وقبا يصهق لحف . * حلميز مصلم : منصة ب :
صلل نفر : مهضم هد مزجفق ب حم نفضفصهض : قسا
19 حمصة مومة مضحك حمعة دزفا . * مزكس صلل حذه
20 هميصحجق ام حمدق : حمحمة مصمد مصحة . * دزفا
م نجف : مومة منصفة دزلم خلص : نمس .

Digitized by Google

21 بذلك تعزّاه جميع بنيه وبناته وجميع معارفه. فأكلوا
22 معه في بيته. وأقاموا عليه حزن ورثوا له على كل
23 الشر الذي جلبه الرب عليه. وأعطاه كل واحد
منهم نقيطة واحدة وكل واحد خاتم ذهب.

(عدد الآيات في السفر كلها ١٣٤٢ وعدد الكلمات ٢٥٠٠)

أيوب وأصحابه وأصحابه.

سفر أيوب ٤٢.

1 فأجاب أيوب الرب وقال: ٢ علمت أنك تستطيع كل شيء
2 ولا يعسر عليك أمر. ٣ من هو الذي يخفي المشورة
بغير علم؟ لذلك حدثت بما لم أفهم بعجائب فوق
طاقتي ولم أعرفها. ٤ اسمع فأنا أتكلم. أسألك
فعرّفني. ٥ بسمع الأذن سمعت عنك والآن رأتك
عيني. ٦ لذلك أرفض كلامي وأندم في التراب
والرماد.

7 عبيدك بالخير لا يتسلط علي الظالم : * لاجل ذلك تتوسل اليك كل
مختار في وقت الضيق : حقا ان سيول المياه الكثيرة لا تبلغ اليه :
8 انت ملجأ لي . تحفظني من الضيق . تحيطني بترنم الخلاص . * سلاه .
9 اعلمك واعرفك الطريق التي تسلكها : اوصيك بعيني عليك . لا تكونوا
كالفرس والبغل اللذين لا فهم لهما : الذين يلجم لجامهما وزمامهما
10 لكي لا يدنوا اليك . * كثيرة هي اوجاع الشرير : واما الذي يتوكل
11 على الرب فالرحمة تكتنفه . افرحوا بالرب وابتهجوا ايها الصديقون :
واهتفوا يا جميع المستقيمي القلوب .

12 ترنم لاسم الرب يا جميع اتقيائه : لان غضبه لحظة وفي رضاه
13 حياة : البكاء يبيت في المساء وفي الصباح الترنم : * وانا قلت في
14 طمأنينتي لا اتزعزع الى الدهر : يا رب برضاك جعلت لجبلي عزا
15 قويا : حجبت وجهك فصرت مرتاعا : * اليك يا رب اصرخ وتضرعت
16 الى سيدي : ما الفائدة من دمي اذا نزلت الى الهاوية : هل يحمدك
17 التراب او يخبر بحقك : اسمع يا رب وارحمني : يا رب كن معينا لي .
18 * حولت نوحي الى رقص لي : حللت مسحي وشددت بالفرح : لكي
19 يرنم لك مجدي ولا يسكت : يا رب الهي الى الدهر احمدك .

20 ترنم لاسم الرب يا حلفاءه : واحمدوا ذكر قداسته : لان غضبه
21 لحظة وفي رضاه حياة : البكاء يبيت في المساء وفي الصباح الترنم :

Digitized by Google

22 ויתן אותות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני
וידבר אתנו ואת אבותינו למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ
23 אשר נשבע לאבותינו׃ ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ וצדקה
תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו
כאשר צונו׃ כי יביאך יי אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ ונתנם יי אלהיך
לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא
תחנם׃ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃
כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יי בכם
והשמידך מהר׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם
תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ כי עם קדוש
אתה ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה׃ לא מרבכם מכל העמים חשק יי בכם ויבחר
בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יי אתכם ביד חזקה ויפדך
מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ וידעת כי יי אלהיך הוא
האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו
לאלף דור׃ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאיו
אל פניו ישלם לו׃ ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃

פרשה ו .

1 והיה אם שמוע תשמע אל מצותי אשר אנכי מצוך היום לעשות
למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם לעשות הישר והטוב בעיני
2 יי למען יטב לך ולמען תרבון כאשר דבר יי לך ארץ זבת חלב
3 ודבש׃ שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃ ברוך שם כבוד מלכותו

4 كذبت ثمود وعاد بالقارعة ٭ فأما ثمود فأهلكوا بالطاغية
5 وأما عاد فأهلكوا بريح صرصر عاتية ٭ سخرها عليهم سبع
ليال وثمانية أيام حسوما فترى القوم فيها صرعى كأنهم
6 أعجاز نخل خاوية ٭ فهل ترى لهم من باقية ٭ وجاء فرعون
7 ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة ٭ فعصوا رسول ربهم فأخذهم
8 أخذة رابية ٭ إنا لما طغى الماء حملناكم في الجارية ٭
لنجعلها لكم تذكرة وتعيها أذن واعية ٭ فإذا نفخ في الصور
9 نفخة واحدة ٭ وحملت الأرض والجبال فدكتا دكة واحدة ٭
10 فيومئذ وقعت الواقعة ٭ وانشقت السماء فهي يومئذ واهية ٭
11 والملك على أرجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية ٭
12 يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية ٭ فأما من أوتي
كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرؤوا كتابيه ٭ إني ظننت أني
13 ملاق حسابيه ٭ فهو في عيشة راضية ٭ في جنة عالية ٭
14 قطوفها دانية ٭ كلوا واشربوا هنيئا بما أسلفتم في الأيام
الخالية ٭ وأما من أوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم
15 أوت كتابيه ٭ ولم أدر ما حسابيه ٭ يا ليتها كانت القاضية ٭
16 ما أغنى عني ماليه ٭ هلك عني سلطانيه ٭ خذوه فغلوه
17 ثم الجحيم صلوه ٭ ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا
فاسلكوه ٭ إنه كان لا يؤمن بالله العظيم ٭ ولا يحض على

18 אלהי נגד עיניך חטאתינו לשחר בהעלמת : פניך
לבלתי ראות : כי אתה אל חנון ורחום אתה : ואל
10 תעלים עינך מתחנתינו : כי נשוא חרפה אנחנו : ונשוא
בושת פנינו : כי אתה אלהינו ואנחנו : עמך ואחיך
20 כלנו בני בריתך : כי אתה אלהינו ואנחנו : לשוא
21 לא נשוא : ואתה אלהינו ואנחנו : כי לא נשוא :
22 אל תרחק : אל תעש : ואתה אלהינו : אל תטוש
23 אותנו : כי אתה ראשנו ואתה : אלהינו ואתה שמך
נקרא : עלינו : אל תניח ידיך : אל אלהינו כי : אתה
נקרא : לא.

סאלם : לא.

1 לי אמת שמעתי בך אלהינו : לכבד לבי : ואהבה
2 אבד בך אשמח ואגילה. : לבבי ישמחו : אל תשמח.
3 שמעתי לבבי לך : מבקשי : פני בך אלהינו אבקש. :
4 ואתה אלהינו אמת אתה : אמרת כי ואתה : אל
בחסד תשפוט.
5 ואנחנו אמת הודיעתנו : ואשמח : בישועתך : ואגילה :
6 אליך אלהינו : מלאכתינו : ויום אל עשה אותנו. : אתה
אל אלהינו ואנחנו : אתה הוא עשה אותנו. :
7 ואתה אל ואנחנו : לבבנו : אל אתה אבד אותנו
אל אלהינו ואנחנו : אתה הוא עשה אותנו. :

Digitized by Google

8 חמס: * חמד בם נשמה שמחה חלם חלב: זהב יעבד:
9 נשבע: לחנף: שמלה יחבק. * לא יהיה מחכים בם
10 חמד: בלי אמלטם לעולם בחמתו אל חלמה: *
11 אלהיה שלח: רשעתה תשמחנה נחשתו ויחי: * בם ולמה
12 יחשבו: לא יקומו. מחוקקיו: לא ימלט מחוץ:
13 לא נחנו מה שדו: בלי חל מחלחת שמש. * אם. לחמה
14 אחל בם לחנו ולנלו שלח: נשמו מחמלו מחשמח:
15 מחשבה שלח: * מחלה חלם שמו חשמה ולחשחתו. * מחלמה
16 שמש: מחנה לשמש. * ושלח מחלה חשה לחלחנה אחל יחשו:
17 מחשבה: מחלם מלם שלחה שמשה: מחשחתו: מחמחתו: מחמה
18 יחשו: * אחל מחלחתו לחלחתו בם ושלח שמש. * לחנו:
19 יחי: יחלחתם לחלחתו בם ושלח שמש. * לחנו:
20 נשה יחלחה: לא יהיה מחלם חלמים. * חנו: יחלחה
21 לחשמחה אחלשתו. מחנו אל חלה חלח שלח חלי. * ונחו:
22 לא ולחלמים: חלחו: ולא יחלחשים. * לחנו: יחלחה

Digitized by Google

שמעו כשמעכם ופקדו כל פשעי בכם וגם בי התעבר
23 בלעבורי ילכו שבים אויבים ואכלו ומתו מהר מעל
הארץ אשר אתם יורשים את אתה בי אלהיך יהוה
24 אש אכלה הוא אל קנא ושכחתם את ברית יהוה
25 אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת
כל אשר צוך יהוה אלהיך ועשית הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו׃

פרשה ד׳

1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
2 את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ לא
תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
3 ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
4 אתכם׃ עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה
5 אלהיך מקרבך׃ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים
6 כלכם היום׃ ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
7 באים שמה לרשתה׃ ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
8 האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃
9 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה
אלהינו בכל קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן

Digitized by Google

10 ﻪﻴﻓ ﻥﻭﺮﻴﺴﻳ .* ﻢﻬﻟ ﻞﻴﻗ ﻚﻟﺫ ﺔﻴﻋﺎﻤﺠﻟا ﻲﻓ ﻞﻤﻌﻳ ﻱﺬﻟا ﻞﻜﻟ
ﻥﺎﻛ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻪﻴﻓ
11 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
12 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
13 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
14 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
15 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
16 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
17 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
18 ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .* ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ
ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ
.ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ : ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ

(ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﻢﻬﻴﻠﻋ ﻞﻴﻗ ﻢﺛ .)

Digitized by Google

2 לְבַדּוֹ נִמְצָא לְפִלְפֵּל כְּמוֹ הַפִּלְפֵּלִים׃

פִּלְפֵּל ׃ ז׳.

1 פִּלְפֵּל מֵאֲחוֹרֵי מְחִצָּתוֹ׃ לִבּוֹ לְפִלְפֵּל בְּיָדוֹ׃ וְלִבּוֹ
לְבַדּוֹ נִבְדָּל׃ וְנַפְשׁוֹ בְּתוֹכוֹ מִשְׁתּוֹקֶקֶת׃ וְגַם בְּנַפְשׁוֹ בִּלְבַדּוֹ׃

2 פִּלְפֵּל שָׂם כָּזֹאת בְּלִבּוֹ׃ וְאֵינוֹ נִבְדָּל לְבַדּוֹ׃

3 לְפִלְפֵּל אֲשֶׁר׃* מִכָּאן שָׂם אֶת אֲשֶׁר נִמְצָא לְבַדּוֹ׃
וְאֵין לְפִלְפֵּל אֲשֶׁר׃ מִכָּאן וְהָלְאָה׃ אֲשֶׁר לְפִלְפֵּל׃

4 לְפִלְפֵּל בְּתוֹכוֹ מִשְׁתּוֹקֶקֶת׃ נִבְדָּל׃* שָׁם לְבַדּוֹ לְפִלְפֵּל׃

5 מִשְׁתּוֹקֶקֶת לְפִלְפֵּל׃* אֵלּוּ לְפִלְפֵּל כִּי אִם לְפִלְפֵּל בִּלְבַדּוֹ׃
אֲשֶׁר לְפִלְפֵּל׃ לְבַדּוֹ כִּי אִם לְפִלְפֵּל לְפִלְפֵּל׃ אֲשֶׁר לְבַדּוֹ׃
כִּי נִבְדָּל לְבַדּוֹ לְפִלְפֵּל׃* כִּי נִבְדָּל לְבַדּוֹ לְפִלְפֵּל׃

6 אֲשֶׁר כִּי נִבְדָּל׃ לְפִלְפֵּל אֲשֶׁר׃ וְנִבְדָּל אֲשֶׁר לְבַדּוֹ לְבַדּוֹ׃

7 לְפִלְפֵּל לְפִלְפֵּל׃* אֲשֶׁר לְפִלְפֵּל׃ לְבַדּוֹ אֲשֶׁר מִשְׁתּוֹקֶקֶת׃

8 וְגַם מִשְׁתּוֹקֶקֶת אֲשֶׁר לְבַדּוֹ׃* אֲשֶׁר לְבַדּוֹ נִמְצָא׃ וְאֵין
לְבַדּוֹ׃ כִּי לְבַדּוֹ מִשְׁתּוֹקֶקֶת׃ כִּי אֵין לְבַדּוֹ לְפִלְפֵּל׃
וְנִבְדָּל נִמְצָא׃ לִבּוֹ כִּי אֲשֶׁר וְגַם לְבַדּוֹ לְפִלְפֵּל׃*

Digitized by Google

9 ויהי כל העדה יחדו מאתים אלף וחמשים: ומנחת
יהושפט היתה עשרת כברים מאה: ויעלו לו כל
10 יהודה: * וכל משחית הגיעו לעזרה לפני העם: כל
איש ואיש מכליו: ויעש המלך לכל העם הנמצאים.

פרקים: ד.

1 ויהושפט חבר יחד: ויתחתן לאחאב: ויזבח לו הרבה
2 מאד לגמליו. * וילך למקץ שנים לאחאב: ויעל לשמרון: ויזבח
יהושפט: ומשם לרמות גלעד: ויסת יהושפט ויקרהו
3 אחאב מלך ישראל. * ויאמר אל יהושפט: ואתה כמוני
4 כעמי: ואתה כסוסי. * וילך אתו במלחמה: ויצו את שרי
המרכבות: לאמר: לא תלחמו את הקטן ואת הגדול:
5 כי אם את מלך ישראל בלבד. * ויהי כראות שרי המרכבות
את יהושפט: ויאמרו הוא מלך ישראל: ויסבו עליו
6 להלחם: ויזעק יהושפט: ויהוה עזרו: ואלהים הסיתם
7 ממנו. * ויהי כראות שרי המרכבות: כי לא מלך ישראל
8 הוא: וישובו מאחריו: ויאיש לא ידע את חרבו: * ואחאב
מלך ישראל: אמר אל יהושפט: התחפש ובא במלחמה:
ואתה לבש מלכותך: ויתחפש מלך ישראל: ויבא
9 במלחמה: * ומלך ארם: צוה את שרי המרכבות אשר
לו: לאמר: לא תלחמו את הקטן ואת הגדול: כי אם
10 את מלך ישראל בלבד: * ויהי כראות שרי המרכבות את
יהושפט: כי הוא מלך ישראל: ויסבו עליו להלחם:

لجم هنجهم وزكة جنبة مجنبة : فمكر نيم نيم لهم
11 حلهم مدهمة :* نبجنة ونجنة نكمن نكهم نم نج مجم نبه
12 نزة مر جنة مم نجم مجم حيتجم :* فمعمهم سم
لجم ونجمجم لمكمجم نبه ونة : مر ونجم لزكة :
13 ملكمجم .* ميلك نم سم مجم نبه نمجنبه لزكة :
ومكنة ونكة نبه مكنة : كر نمر نبه مكنة ونتنة
نيكنة ونكة : يكر نبجنة ونجنبه نجنهنه مكنة ونكة : هم
14 نيتكهمة : نبت مر نبت : نهكم مر نبت ونجنة مهنهنة لجم جنبه ونمهمم .* نهكم
نهمهنة لكتجة ونكة نهمهم مكم ونمهم معجم : ونجم
ضجنهم نم نهكم مر نبت نجنجم : نبجنة ونه مر مجم
15 مهجة .* ممم ولهنة نجمه معجم مكنه : ملنتة ونمهم :
مر ونجم : ملكنة كر نهنم : ممجنجم ضمهنكة لجلهم نتت
16 نهنة .* وجكم كر ونمنكك نبه نمهنة ونمم : كمنكمم
سكمهم لجلنة . منه مر مكمهم ولكنة نجنة نبنكة .
17 مر مر نبت : ممم نجمة مجمة ونبة ونجنة : نزة مكر
حكنة : منهنجه نهنهم كمجم نقتهم جمنة هكنة .*
18 ولكنة ونجة كمجمجم نية ولكهم سة وم ملهنة مكمجم
19 هكنة .* نبته حد نمجم منجمم مجلنكة ونمجمجم : يكر
20 ر نهكم مجم مجم نجمه جمنهمه .* نهكم نمجم حد
ونمتمسم منجمم

Digitized by Google

صفلوه: ٢.

1 مهكد وكذ بعصهم ربم كصفد حنهوهص بحسمهم: *
2 مهجزهم كمهجصهم كحصهموهص نسم مهمصعنهم وزكهم: مهجزهم
جصحنهوهص وصعسم: وهجزهجصهم: مهجزهم مسجصهم بكد
3 مهمصهجصهم: * وكذ نكد مسجصهم هههكمد كم حمهكزهم
مهلم: هكهوهص كمد شجنم نكهوهص وكهمهم هم همسم سكم. *
4 ى جم كمهجصهم همم كمد: مهمم هجهم كصهم: وهكهجم
5 سكم كمهجزكموه: هجهم وهجنم نكهوهص وهمهم. * مهكد مهم ى هجم
كذ مصهجم نحجهم وهجهم وهجهم مهمصهجصهم: وكهم مهصهجصهم
6 مهصهم: مهمهم بحمكم هصبهم. * مهم وم مم وهجم كمهصهم
حصهموهص مم مهجهمصهم: مصهجم بكد مهمصهجصهم: مكد
سوجصهم: مصهم كمهجصهم حصهجهم هجم حجد يجم: وصهم
7 نكهوهص كمسمم: هجهم وى سكم كصهم. * مهكد مهم يهجهم
حصهم: هجهم: بكد حكمم نصهجم مصكزهم: مهكد
8 مهمصهجصهم. * مصهم هم مسمم: مى هكهوهص هههمصهم حصهم. *
9 هجم جمد هممجهم مهجصسم سكم كمهجمد سكفصهص وكهم: بكد
10 حد مجهمهم وسجم سكم مهكصهجصهم: * وكذ وصجم وكهم مكهجهمه
يهجصك حكصهم مصجمصهم وسمم وهتصهص: مهجمصهم مم وسمصهم
11 مهمصهجصهم. * هم مم وكهم هجصهم مصهص حصهد مصسم يهوهص
12 هجهم كمهجصهم. * مصهكم مصكهم سوجصهص وسم كصهد مجد: مصكصهد
13 حكهد: هجهم وسم مسجم سكم كصهم: * مصهيم كصهجصهص وكذ

Digitized by Google

ויהי מקצה ימים : ויבא יהוה את חנה ותהר ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו׃

הפטרה : ב׳

1 ויתפלל חנה ותאמר : עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך׃
2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו׃ אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות׃
3 קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל׃ שבעים בלחם נשכרו וחדלו רעבים עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה׃
4 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל׃ יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם׃
5 מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל׃
6 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃
7 יהוה יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו׃
8 ויעל אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את פני עלי הכהן׃ ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה׃
9 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר ושלש המזלג בידו׃ והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג ישא הכהן בו כה יעשו לכל הבאים שלו׃
10 גם בטרם יקטירו את החלב ויאמר איש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי׃
11 ויאמר אליו האיש יקטירו היום כאשר יעלה החלב ושלח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה׃

Digitized by Google

501 ٠ ٠ ٠

7 ܐܚܝ ܠܐ ܒܥܝ ܠܡ ܐܠܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܚܝ ܐܚܝ ܗܘ ܐܚܝ ܗܘ ܐܚܝ ܗܘ

25 נבוזראדן: ויכלו הכהנים ויתנו הכלים הזהב והכסף
26 והאבנים: * ויקח נבוזראדן רב טבחים את שריה
27 הכהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
28 שומרי הסף: * ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה
פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מרעי
פני המלך אשר נמצאו בעיר:

(הפטרה זו נאמרת בכל הפטרות שבשבת הבאה עד
ראש השנה.)

הפטרת ויקהל פקודי החדשים.

מלכים: ז.

1 ויהי שלמה שלשה עשר שנה ויכל את כל בתיו
2 ואת: ויבן את בית היער הלבנון: * וישלח חירם
מלך צר את עבדיו: עם שלמה ועם עבדיו. ויאמר
3 חירם: ברוך יהוה היום אשר נתן לדויד בן חכם
על העם הרב הזה: ויאמר שלמה אל חירם:
4 לאמר: * הנך שלח אל דויד אבי לאמר: כי אתה
לא יכל לבנות בית לשמי מפני המלחמות אשר
5 סבבוהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו:

Digitized by Google

6 وهعمه كعبكحهه: ص وهد بقد سم ةدة: ةكفه:* مي حنة
7 مكد بكة: وهفعة ةملنة كزكهتحفه:* ملحفه وهبانكس
ةكفه غبة بحة: هكحنهه وهفه بعمد معبسة وم عمنة: بحد
8 بسكد وهكلاحهه:* ة وحتحد هدحنة حكعوكد وهنة مد هفعه
وكد بجحه كزكنة: مم هفعه وكد يعدهده كعهحهه وهفه
9 بعمد معبسة:* وهمعه حجنة يهفحهه بحنة وكنكحد: مد
10 فعكهحه وهفه: مم عهجسة بسكه:* ة وكنة وهعابحد
حهجبحهه: هسهة هوهتحهه حعدهسقهه: وهعابحهه هعدهمه:
11 وكنكحفه حده مهمد.* مهكد هنة حجلحة مكحه سم بكحفه:
وهعمحفه بكهة كعهشحفه: ميسكحفه صكه يحنة وحتحة:
12 مكحتة وهشعمحة بسكد:* وهعابحد حجه عمه وهفه
بعمد معبسة: اف بكفه حه نم وحتعهه وكفه معفه
بعمد معبسة.

معكلهه: ٤.

1 فحم سكه حم ميحجه نبسد: بكد مهعهده وهفه بعمد معبسة:
2 مكد صعمة وبكه وكفهه:* وكد بكبكد وهمهحه حهجنتحفه:
مكد هوهمحه: كد مه مكحة: مكد مه هعسة: مكد مه بكحهة جنم
3 وم كهفه: مب: وهة كد وهة مهد معمه وهفه.* كعمة بكد
نهكحجفه حنه مه هحتسه: مهكد وي كد هنهة كعمحد
4 مهفعوحة: ميهكحكد حهتتة جسهحة عده جنحتة:* مه
وكحعمحكد مه: ميمعهحكد بكد حد مه وميهمعة: بكهة معسكد:

Digitized by Google

נחלת רש׳ חכמים ונכסי נבל יבזו: נוצר בכל חכמת נפש 4 ומבין בכל עשה נבון. ❋ כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תנעם: 6 מזמה תשמר עליך בינה תנצרך: ❋ אהבה ותעזבך ותשמרך תכלל לראשך לוית חן תמגנך: 7 ❋ ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה: סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: 8 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך: ❋ שמע בני וקח אמרי 9 ורבו לך שני חיי: דרך חכמה הורתיך נחיתיך במעגלי צדק: ❋ בלכתך 10 לא יצר צעדך וארץ תכשל בה: החזק במוסר אל תרף נצרה כי 11 היא חייך: בדרך חכמים הורתיך נחיתיך במעגלי ישר: ❋ בלכתך לא 12 יצר צעדך וארץ תכשל בה: החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך: 13 בדרך רשעים אל תבא ואל תאשר במעגלי רעים: פרש ממנו אל 14 תעבר שוש מעליו ועבור: כי לא ישנו אם יישנו ונגעה שנתם אם לא 15 יגרמו נפלים: ❋ כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו: ואורח 16 צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: ❋ דרך רשעים כאפלה 17 לא ידעו במה יכשלו: בני לדברי הקשיבה לאמרי הטה אזנך: 18 אל יסורו מעיניך שמרם בתוך לבבך: כי חיים הם למוצאיהם

Digitized by Google

معلقم: ك.

1 مي نمن نبتم: نكم نكم: ومكم وهمكم نمكم نمكم
2 معبهنتم حجك ومهنبم مي نتنتم حتم: * وهجمجم نبم ومهنبم ذكمهجم
3 مهنتم. كه لمك وجكنم نمن نمنمهنم. * مهنمهنم: نمن نمن مي نمتم:
4 وهم نتمكمهجم: هعمومجم مي حتم. * همكمم نمن مي نكمكم
نمتم: ومهنمجم نمن لجم نمجمهم: نك نمتمجم
5 نمكم. * معم يهمم يتمهجم كمهم هجمتم نتمكم
6 مكمهنمتمهم ومعبم. * معمجم نمن لجم مي نبتم:
نمعم ومعم معمك معبم: ومهمهم فهنمم مي حك نبتم:
7 نمكم وجم حم مهم: مكم نم ومتمتم ومتم مين. * نمكم
لمك نجكم نمكم نمتم نمكم مكم لمهمهنمه ن: مكم نمكم نم نم
8 نمنمجم. * نكم نمكم ومتم نكم يتمكم مي نمك مهجم: نكم نمكم
ومكمهم: حكتم مهنمتم فكسم همم: ومك نمك مهجم كم
9 نمتم. * كم همم مهك مكم نمكم كم: نكم ومنمتم يهم لجم
10 نمتمجم معمجم نمم لمك مهم لجم كمهجم. * نم حم لمهجم
11 همم لجم: وجم مكم نتم ومكمس: نمكم يمكم. * نمتم
نمن لمك ونم مجم نمك وجم نم نمتم ومكمجم: مومتم كم فكتم:
12 نكم يم همتمتم. * لمم مي لمكم معمجم نمن: ومتم نمن
مهمم نمتم معمك معبم: ومهمتم يممم فكتم مكمجم
13 كمممم. * نمكم مي نبتم: كم ممم لجم كمهنمج
14 ومتمك. * مي نمن كم مهنمك لمكم مكم ومكمتم: يمتمتم

15 כל זכר: כל הפקדים אשר פקדו משה ואהרן ונשיאי ישראל. * איש
16 לגלגלתו: מחצית השקל יקח מהם ונתנו. * ונתת
את כסף הפקדים אשר יפקדו מאת בני ישראל. ונתת
אותו על עבודת.
17 אהרן ובניו: אלו הן הלוים. ונתת: נתן הכתוב רשות
18 למשה לומר לו. * ואת שבט: אמר
משה אין אני יכול לעשות. אמר לו הקב"ה
(אמור לו לך ועשה. שנאמר ואתה תפקוד).

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל.

פרשה ז.

1 ויקהל משה את כל עדת: הקהיל אותם ואמר להם:
2 ששת ימים יעשה מלאכה: * להביא את הנדבה ואת
המלאכה. אין לי אלא נדבה: מלאכה מנין. תלמוד
לומר ביום השביעי יהיה לכם: מלאכה יהיה לכם.
3 כל העושה מלאכה ביום זה נדון כמחללי

Digitized by Google

4 ٤ ٤ ٤

כמוה: כשמעה ונשא בם נשוא כלכלם. *
17 כשלח בם כלכלה: כאה וכל יחבשו אל יחבשו: אם לא
18 נאלו: נשקה יחפרו כלכלם כלכלם: אמן. * ואת
יחבשו נאלו כל חפץ בחבשו: אשר נתנשו יחפצו
19 בלכו: ויקראו בם קשמה אמו יאמרו: * בחשמה
יחבאו בלכו: נשא בלב ולבה ויאמרו: אם יחשמה
20 יאמרו: * נשא יחשמרו מלבחפצו: אלם ונשאה
לשחת ויחבאו וכל יחפרו יחבאו.

פרק ד.

1 לכן נאז יחבל ונשא: כחמה ולבשה: יחמו
שמה לבלה: אשכה אחשנה אחשנה אל כלם
2 בשנה: * אל אלה אחנה אחשנה: בחשה אלה אשר יחשו
3 בחלה בשלה נאלה אחשנה. * אשר בלב אחשנה אחשנה
4 נאלה אשנה: * אם לבנה בחלשה בשנה: אשה
5 בשחה: בשנה. * אל בלב אם נאלה: אחה אם אשרנה נאלה
6 אחבשנה: בשנה בחשה אחשנה: * אם בנאה אחשנה אחשנה אל
7 בלה: אחשנה בנבה בשנה: * אם נבה אחשנה אשרנה
אחשנה: אחשנה נאשה נאז: אל אחבלה נאז: אשה אחלה
8 בחשנה אחשנה נאשה. * נבה נאז יחבל: נשה אחה אלם נשבה
בלב: אם אחשנה אחשנה נאשה: אשר נאשה אל אחבה
בחבה אחשנה אחשנה אחשנה אחשנה אחשנה אחשנה אחשנה

9 שמרתי.* ויאמר יי אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול
10 דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה:* ועתה ארור
11 אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את
12 דמי אחיך מידך:* כי תעבד את האדמה לא תסף
13 תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ:* ויאמר קין אל
14 יי גדול עוני מנשוא:* הן גרשת אתי היום מעל
פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
15 והיה כל מצאי יהרגני:* ויאמר לו יי לכן כל הרג
קין שבעתים יקם ויתן יי לקין אות לבלתי
הכות כל מצאו.

פרשה ה.

1 זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם
2 בדמות אלהים עשה אתו:* זכר ונקבה בראם ויברך
אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם:
3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת:* ויהי ימי אדם אחרי
4 הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים
5 ובנות:* ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת:* ויחי שת חמש שנים
ומאת שנה ויולד את אנוש:* ויחי שת אחרי
6 הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
7 ויולד בנים ובנות:* ויהי כל ימי שת אשר חי
8 שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת:* ויחי
אנוש תשעים שנה

Digitized by Google

جم: ملا مصلكم ملا ٭ ٭ ٭ ملا كسعة ملم ٭ ٭ ٭ ملا:
9 يقسم ٭ ٭ ٭

5 فاسكت : لا تجاوبهم بحجة. * فانهم يرون حجتك فيخزون
6 فيتركونك. * لان الله اصطفاك : ومنحك كتبه : ليكون
اصطفاؤه لك معجزة : ومعجزة حقة : انك صادق :
7 فيحققوا صحتك : انك حقيق : ان يصدقك : ويتبع
8 كتابك انك. * لم تعلم قط احدا من الانبياء
9 ولا من الملوك : ولا من الرعية : ما علمك : ولا
10 ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما
تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم :
11 ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا
12 ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما
13 تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم :
14 ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا
15 ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما
16 تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم :
ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا
ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما
تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم :
ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا
ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما
تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم : ولا ما تعلم :

ص : صافات

1 والصافات صفا : فالزاجرات زجرا : فالتاليات
2 ذكرا : * ان الهكم لواحد : رب السموات
والارض : وما بينهما : ورب المشارق :

Digitized by Google

3 وكَسْفُوْا حكْمَ فِحْمِهْ.* كَزْفَتْكُمْ بِهْ: كَبِيْكُمْ وَنْفَصْكُمْ
4 بِيْ جَعْدُهْ.* وَيْ بِهِ بَفْصُكُمْ فِيهِ كُوْ تَتِهْ: نَهْ حَبِّ تَتِهْ:
هَلْعُو كَمِعْدِهْ وَجَبَتْ خَمْعُو يَوْوِيعُو: مِيفَخْمُو سَوَجْكُ
5 كَزْفَتْمُوهْ: هَجْ كِمْ مِنْفَكْكُ مِعْدِهْ كَزْهُ.* بَجْ مِ وَفَكْمُ بِهِ
بَفْكُمْ مَ مِنْعَمِجْهُ: هَجْ هَجْدُهْ بَكْ بَكْهُ مَ: مِنْعُ
6 كِكْمَهْ وَجَجْمَهْ كِكْنُ مِنْعُمْ.* بَجْ مِ وَفَكْمُ يَهْكُمْ:
7 مِنْهُ مَ جَ بَتْ.* هَكْمِ مِفْعُ كَمِ: وَوْكُ كِعْ يَوْمَ.*
8 بِي نَعْ كِمْ وَبِكْمِ وَجِكْمِ يَعْفِ: مِنْفَنْبِ وَبِكْمِ وَبِنْفَعْفِ
جَتْ جَبْ وَمِعْفَعْهُ كُ سَكِ: هَبْ حَفْ كُمْ حَمِعْفَعْهُ: وَجَبَ
9 مَ بِكْمِ وَكُ مِعْفَعْ.* مِعْفَ هَجِكْ كَجْ بَفْعَكْ: بَجْ وَكُ
10 كَمِكْ مِ كَعْمِ عَتْ: بَجْ وَكُمْ مَ كَجْ مِعْفَ:* مِنْهُ كُوْ
هَوْوِمْهْ وَجَجْهْ بَفْجْهْ: بِي وَكِنْهِ تَتِهْ: بِي مِكْكِهِ بَجِعْهْ: بِي
بَكِيْهِ وَكِكْعُو وَفَفْهْ: بِي بَهْمِهِ كَزْكِتْهْ: بِي هَكْهِ كَجِ
11 كَجْجْ بِكْ.* مِ بَفْكُمْ مِ بِكْمِ وَبِكْمِ بِعْكَكْ: مِيكُمْ كَمِ
12 كَجْ بَكْ مَعْمَ: مَجْكُمْ كَمِعْهْ كَكْجْهْ:* مَجْمِعْ مِنْهُ مَ
13 وَبِكْمِ هَمْعُمْجِمِ مِجْهُمْ.* كُمْ مِ بَهْ سَجْنَمْهْ: جَ
مِجَجْمْ جَمِ جَكْهْ: مَكْ جَكْمُ سَجْنَمْهْ: بَكْ بَهْ وَنَفْكُمْ
14 مِعْكَكْ: مِنْفَمْ هَفْتَمْهْ: مِنْفَكْمْ مِيْعِ وَكْ مَكْ.* بَجْ نَعْ
هَعْكِ: وَبِكْمِ وَبِكْمِ يَوْوَكُمْ مَوْكَكِ تَتِهْ: مِنْجَجْمْ جَمِعْمِ:
15 مَكْ يَهْكُمْ كَجِكْجَجْمْ بَهْكَ هَجْ بَكْجْ وَجِمْسَهْ:* بَكْ وَهْمْ
16 كَجْ جَهْمِ نَعْ نَعْ كَمِعْهْ جَهْ هَجْمْ:* بِي نَعْ مِعْمِعْهْ بَه

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻟﺪﺍﻭﺩ ﺍﻟﻠﻬﻢ ﺍﺻﻐﻰ ﻳﺎ ﻭﺍﺳﺘﺠﺐ ﻟﻲ ﻷﻧﻲ ﻓﻘﻴﺮ ﻭﻣﺴﻜﻴﻦ ﺃﻧﺎ 16
ﻭﻗﻠﺒﻲ ﻣﺠﺮﻭﺡ ﻓﻲ ﺟﻮﻓﻲ .* ﻗﺪ ﻣﻀﻴﺖ ﻛﻈﻞ ﻣﻨﺤﺪﺭ ﻧﻔﺾ ﻋﻨﻲ 17
ﻛﺠﺮﺍﺩ .* ﺭﻛﺒﺘﻲ ﺻﻮﻣﺖ ﻋﻦ ﺍﻟﻄﻌﺎﻡ ﻭﺟﺴﺪﻱ ﻫﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﺳﻢ .* ﻭﺃﻧﺎ 18
ﺻﺮﺕ ﻋﺎﺭﺍ ﻟﻬﻢ ﻓﻴﻨﻈﺮﻭﻧﻨﻲ ﻭﻳﻨﻐﻀﻮﻥ ﺭﺃﺳﻬﻢ .* ﺍﺧﻠﺼﻨﻲ ﻳﺎ ﺭﺏ 19
ﺇﻟﻬﻲ ﻭﺧﻠﺼﻨﻲ ﻣﻦ ﺃﺟﻠﻬﻢ .* ﻭﻻ ﺗﺸﻤﺖ ﺑﻲ ﺃﻋﺪﺍﺋﻲ ﺑﺎﻃﻼ ﻭﻻ 20
ﻳﻐﻤﺰ ﺑﺎﻟﻌﻴﻮﻥ ﻣﺒﻐﻀﻮ ﻧﻔﺴﻲ .* ﻷﻧﻬﻢ ﻣﻦ ﻫﺬﺍ ﻳﺘﻜﻠﻤﻮﻥ ﻭﻋﻠﻰ 21
ﺍﻟﻤﻜﺮ ﻳﻔﻜﺮﻭﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﺎﻛﻨﻲ ﺍﻷﺭﺽ .* ﻭﻳﻔﺘﺤﻮﻥ ﻋﻠﻲ ﺃﻓﻮﺍﻫﻬﻢ 22
ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻗﺪ ﺭﺃﺕ ﺃﻋﻴﻨﻨﺎ .* ﻗﺪ ﺭﺃﻳﺖ ﻳﺎ ﺭﺏ ﻓﻼ ﺗﺴﻜﺖ 23
ﻳﺎ ﺳﻴﺪ ﻻ ﺗﺒﻌﺪ .* ﺍﻧﺘﺒﻪ ﻭﺍﺳﺘﻴﻘﻆ ﻟﻘﻀﺎﺋﻲ ﻟﺪﻋﻮﺍﻱ ﻳﺎ ﺇﻟﻬﻲ 24
ﻭﺭﺑﻲ .* ﺍﻗﻀﻲ ﻟﻲ ﻳﺎ ﺭﺏ ﺇﻟﻬﻲ ﺣﺴﺐ ﻋﺪﻟﻚ ﻭﻻ ﺗﺸﻤﺖ ﺑﻲ ﺃﻋﺪﺍﺋﻲ .* 25
ﻻ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻫﻪ ﻫﻪ ﻧﺸﺘﻬﻲ ﻻ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺍﺑﺘﻠﻌﻨﺎﻩ .* ﻟﻴﺨﺰﻱ 26
ﻭﻳﺨﺠﻞ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺸﻤﺘﻮﻥ ﺑﺸﺮﻱ ﻟﻴﻠﺒﺲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺘﻌﻈﻤﻮﻥ ﻋﻠﻲ .*

ﻣﺰﻣﻮﺭ ٥ .

ﻟﻠﻤﻐﻨﻲ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﺤﻴﻠﻴﻦ ﻟﺪﺍﻭﺩ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺍﺻﻐﻰ ﻳﺎ ﺭﺏ ﺇﻟﻰ ﻛﻼﻣﻲ 1
ﺍﻓﻬﻢ ﺻﺮﺧﺔ ﻗﻠﺒﻲ .* ﺍﺻﻐﻲ ﺇﻟﻰ ﺻﻮﺕ ﺩﻋﺎﺋﻲ ﻳﺎ ﻣﻠﻜﻲ ﻭﺇﻟﻬﻲ .* 2
ﻷﻧﻚ ﺇﻟﻴﻚ ﺃﺻﻠﻲ ﻳﺎ ﺭﺏ ﻓﻲ ﺍﻟﻐﺪﺍﺓ ﺗﺴﻤﻊ ﺻﻮﺗﻲ ﻳﺎ ﺭﺏ ﻓﻲ ﺍﻟﻐﺪﺍﺓ
ﺃﻋﺪ ﻟﻚ ﻭﺃﺭﺍﻗﺐ .*

Digitized by Google

مجتبة: ﻫﻠﻢ ﻭﻣﻨﻪﺑﻢ ﺣﻴﻴﻨﻪﻫﻢ: ﻫﻠﻢ ﺑﻴﻚ ﻭﺟﺐ
ﻭﻴﻢ.

8 ﻟﻪ ﻫﻢ ﺑﻪ ﺍﻨﺪ ﻭﻣﻴﻚ ﻣﻠﻔﻨﺔ ﻨﻤﻨﺔ: ﻫﻠ ﻣﻴﻬﻨﻪ ﺩﺘﻴﻚ
9 ﺳﻜﻨﻬﻨﺔ ﻭﻣﻨﻪ ﺑﻌﻤﺪ ﻣﻌﺒﻨﺔ: ﻣﻠﻬﻠﻔﻨﺔ ﻭﻣﻜﻪ ﺑﻜﻨﻔﻨﺔ* ﻫﻨﺔ
ﻣﻨﻨﻨﻪﺑﻢ ﻫﻪ ﻣﻴﻨﻪ ﻛﻠ ﺣﻨﺪ: ﺑﻜﻠ ﻫﻨﻪﺑﻪ ﻫﻨﻔﻨﺔ ﻣﻬﻜﻨﻔﻨﺔ ﻭﻴﻨﻚ:
ﻭﻴﻨﻪﺑﻢ ﻫﻨﺔ ﻨﻤﻨﺔ ﻣﻴﻨﻨﺔ: ﻭﻠﻬﻨﻔﻨﺔ ﻨﻤﻨﻪﺑ ﻣﻴﻨﻨﺔ ﻣﻨﻨﺔ;*
5 ﻣﻨﻨﺔ ﻭﻴﻨﻨﺔ: ﻨﻴﻢ ﻭﻣﻨﻨﻨﻚ ﻣﻴﻨﻨﻨﻪﻫﻢ: ﻭﻠﻬﻨﻴﻢ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﺔ:
ﻣﻨﻨﻨﻪﻫﻢ ﻫﻪ ﻭﻠﻬﻨﻔﻨﺔ ﻣﻪ ﻭﻴﻨﻪ ﺑﻜﻨﻔﻨﺔ: ﻨﻨﻪ ﻫﻢ ﻫﻨﻨﻨﻪ ﻣﻪ
ﻫﻠﻢ.

6 ﻫﻪ ﻠﻬﻨﻔﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻣﻴﻢ ﺩﻨﻪ ﻣﻪ: ﻭﻨﻨﻨﻪ ﻭﻴﻨﻪ ﺑﻜﻨﻔﻨﺔ ﻨﻨﻨﺔ
7 ﻭﻴﻨﻨﻪ.* ﻣﻴﻨﻪ ﻫﻪ ﻛﻨ ﻨﻴﻢ ﻠﻨﻠﻨﻔﻨﺔ: ﻨﻨﻨﺔ ﻨﻨﻔﻨ ﻣﻴﻨﻪ
8 ﻣﻴﻪ ﻣﻴﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ.* ﻣﻴﻨﻨ ﻫﻨﻔﻨﺔ ﻛﻨ ﻣﻨﻨﻨﻔﻨﺔ ﻨﻨﻨﻨﻨﻨﺔ.*
9 ﻨﻴﻢ ﻫﻢ ﻣﻴﻢ ﻛﻨﻨﻨﻪ: ﻨﻨﻨﻢ ﻨﻨﻨﻨﻨﻪ ﻨﻨﻨﺔ ﻨﻨﻨﻨﻨﻨ

13 ﻭﺍﻟﺬﻱ ﻳﺪﺧﻞ ﻓﻴﻪ ﻳﺪﺧﻞ ﻛﻞ ﻣﻦ ﻳﺪﺧﻞ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﻭﻳﺨﺮﺝ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﻣﻦ ﺍﺟﻞ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﻭﻳﻐﻴﺮ ﺛﻴﺎﺑﻪ ﻭﻳﻠﺒﺲ ﺛﻴﺎﺑﺎ ﺍﺧﺮ

۱۱۲ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

سورة ۱۰.

1 فعلهم علمت يعقد معنى: حيث ميتة: فيكون: فيصلحون
2 جنة فيعقد معنى: * كيصبهم حق منبع: فيضع
مشتق معكوف: من ذكر زنا: من ضع يعقد معنى.
3 ضمير زنا ذكر من ميتة زنا من زنا حديث
جيد: فيصبب ميضعة زنا كم خيكتب ذكر مضمة: *
4 فعل زنا كيسمع: ميضعة زنا صنع: فيميل بجيد. *
5 حكم فعيد فيضعة بخبيث: من فعل كيصبح
ذيل فيض كصب: ميتة فعل زنا من ذب ضع. *
6 ميد منع ميتة زنا كم فيعبد ضعيفة ذكر من جيد
ضع نبيه ميتة: ذكر فيسكن: * كر لعل بجب كم ذكر ضع نبيه: ذكر
7 فعيد نبيه. * كر لعل بجب كم ذكر ضع فيسكن: ذكر
8 جنكر فمسمة فضيخشية. * كر فصل حيعبد فضيخشية
فعيد: ذكر ب ذهيد: ذكر معيد ميتة: ذكر
9 جنكر ذكر: * من ذنب فعيد حيضة فجيد: كم نبه يجيد:
ذكر نبه يجيد: فضيخية من فيضيخية كر يعقد معنى من

Digitized by Google

10 مؤمر وجئ وحكمتي : * ميهكنيه هغ حيكنيه وهسئي وعمد
معسئ : وجيد كهمغ : مسب سئ مكر ميحسئكمهئ
11 وهميكنيه : * مه جيغهمهيه حد يئ خهغ وعلسئ مهكغئ
12 مجمعتي . * ميحد هغ مهيهغ نهم مكر : هكر شعيه نهي : هجهن
نهي لحة حمر هسهيه : وهعهم نهي وهمئ حيجهمس لحمكس
13 كميجة لب كمعئ مه . * يحمتي كم شغ تيكر سكهئ وعهيجة
14 مس : حوهسهمئ وجسهئ وجعمد معسئ . * لحمكئ وجئ
15 وجة عاهئ حمهجئ مس وحهيهي خ . * هجئ نهة هغ : وهيجه
مس هكهمه هكم وجهمئ : وليهمهمه ميهمه وهكهمه
16 ٥٥هميكيهب . * ميحد هغه هسئ كهيه وهمهغهمه : وجتب
17 هكجه نعسب : وهعيتكهئ وهعهمب كر حيه . * يكر نى جم
18 يئ كهمهمه : هسهيحهئ حكس ميعهب . * ميحد كه هغه
وميعب هسئ كهه حمهئ مه : هجهئ وهعهب وهمهمه :
ميهكنيه هغهد نهة .

صكلام : د .

1 نهة هجيد حف : يحسيك حيهكهئ وجعمد معسئ . *
2 مهكم وهعيجة مس حنج هغهج هكتئ : مس نجيد كرهئ
3 معهسيئ : نهكم وهمهئ حيجهتهمه نى كرستهئ كمهكه . * مهعيجة
4 حتهئ نهم قكس يئ وجعمد معسئ . * كر نهد قكس : ميهوجة
5 حيتهئ وكمهئ : ويعهة كمه هم وجهجس . * مي ميهجهمه
6 نهد : كر ميهجيك بي حمهمهه كر ميهجهمه . * كزهئ وكئ :

Digitized by Google

7 فَلَمَّا كَانَ فِي الْبَحْرِ سَارَ بِهِمْ نَحْوَ الشَّاطِئِ. 8 وَإِذْ
8 بِغْتَةً: يَا لَلْعَجَبِ! كَيْفَ يَصِيرُ الْحَدِيدُ خَشَبًا. 9 وَإِذَا
فِيهِ مِنْ عِنْدِ الْمَلِكِ: إِنَّهُ يَأْمُرُكَ أَنْ تَأْتِيَ
9 إِلَيْهِ. وَهُنَاكَ إِذْ جَاءَ كَانَ يَقُولُ لَهُ: أَيُّهَا
10 الْمَلِكُ، إِنَّكَ تَعْلَمُ كَيْفَ أَنَّنِي صَنَعْتُ لَكَ
حِصَانًا مِنْ حَدِيدٍ. وَهُوَ الآنَ يَعْدُو بِي
11 كَالرِّيحِ: وَلَيْسَ يَعْلَمُ سِرَّ صُنْعِهِ سِوَايَ
وَحْدِي. 12 وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَصْنَعَ لَكَ حِصَانًا
مِثْلَهُ. 13 وَلَكِنْ أَنَا أَيْضًا أُرِيدُ أَنْ أَعْرِفَ
14 سِرَّ صُنْعِهِ. فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: كَيْفَ يَكُونُ
ذَلِكَ؟ 15 فَقَالَ: أَعْطِنِي أَنْتَ حِصَانَكَ لِمُدَّةٍ
قَصِيرَةٍ. فَإِنِّي أَعْرِفُ كَيْفَ أَصْنَعُ مِثْلَهُ.
16 فَأَعْطَاهُ الْمَلِكُ حِصَانَهُ، وَلَمْ يَكُنْ يَعْلَمُ
أَنَّهُ يَعْرِفُ سِرَّ صُنْعِهِ. 17 وَلَمَّا أَخَذَهُ
18 وَرَكِبَهُ: أَسْرَعَ بِهِ نَحْوَ الْبَحْرِ. 19 وَلَمَّا
رَأَى الْمَلِكُ ذَلِكَ: صَاحَ بِهِ قَائِلًا: إِلَى أَيْنَ
تَذْهَبُ بِحِصَانِي؟ 20 فَأَجَابَهُ: إِنِّي ذَاهِبٌ

بحكمه أو جهله لبه حب: يكا نف وبضا: نف وفشا: ميمو
21 كابضا: ميمو لبحا.* بي نمد أحمد مجا نوبه مي أحكم:
أهل هذا بحا كابضا وحا كسمنا وهشا: مهبب كحد حجا
22 بحا.* مي حكم ذبحا وحكمنا حدهب: وهكذ حذا
جنمنا وهشمنا مسا معكما بح بكم وهم كهف حجا
23 وحنا.* بعثا هجكا بكم ذكا هذه ينهى: يعجكا ميمو:
24 مجد بمه لحا وجهجها مهكحب.* بحجا مي وهف كا سبد
كميهجهه: يكا ميمو مجم كهه حلمد: مهكف منكحا:
25 همس:* ميمو ذا كبكم ميهسم كمهحكه حمجحنا:
26 وكها يفك كهف بكما حنجنا: مينكم عذا:* ميحمو
نوحمهى: ميهفهى مي فس وهفا: وحه يهفيمه كيجنه.

مكلم: ك.

1 أها مي همنا مجد: وحنهها نسفا بحهف وجا طعنا.*
2 ميمو حنعنا كسبت نوحمهى: مهسبت جهفا: عجتهذا: ذمنا:
3 منجوقا: وكمعسهى كا ميهكحبهم: خقف حهنحنا: كعبتا:*
نجكب مجنا: مهكتحب لجكنا: بتحفحا: هتب ينتا:*
4 مهكلمنا: مهفهوتا: سكحا: كسبت ذكيتجا: مجب مي مهجب
5 وبكما:* جبه كهف يهجها وجسكه بكما: مهر سكه وبكما
6 كسهب: بكم وحجا يهى: جسهب يهى مينى.* ميمو يهى
لحا هنف وهسكحب حبي خنا: مهنب يتا وهتبف جسكنا:

Digitized by Google

7 ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם: ◆ יהוה ברצונך העמדתה לגבי הרי עז
8 הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע
9 בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך: שמע יהוה וחנני יהוה
10 היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
11 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם אודך: ◆ למנצח
12 לבני קרח משכיל: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
13 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת לאמים
14 ותשלחם: כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך
15 וזרועך ואור פניך כי רצית בם: אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות
16 יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי
17 לא תושיעני: ◆ כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: באלהים כל
18 היום הללנו ושמך לעולם נודה סלה: אך זנחת ותכלימנו ולא תצא
19 בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו: נתתנו כצאן

מאכלה: ד.

1 מאכלה לבני קרח על מחלת לענות משכיל: שיר ידידות ◆ גבעה
2 בתך מתי תשכון בקרבה: אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה:

ו ומשלתו בכל ארץ מצרים: ויהי בשנת השבע
ב כאשר אמר יוסף ותהיין שבע שנות שבע על
ג כל ארצות ויהי רעב בכל ארץ מצרים: ותרעב
כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
ד ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר
ה יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני
הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר
ו למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארץ
באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב
ז בכל הארץ: ויוסף פתח את כל אשר בהם
ח וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים:
ויוסף הכיר את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר
יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר
אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ
ט באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו
י לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים
יא לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי
יב ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר
עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
יג והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו:
ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם
יד לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה
אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן
טו הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם
ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם
אם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף
אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים
יז אני ירא: אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעב
יח בתיכם: והביאו את אחיכם הקטן אליו ויאמן
דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש
אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן
אותם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל
תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה
כא נדרש: והמה לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ
כב בינותם: וישב מעליהם ויבך ויעש אליהם
וידבר אליהם ויקח מעמהם את שמעון ויאסר
כג אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם
בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם
צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם
כה על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את
שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו
כו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב
כספי ואף הנה בשקי ויצא לבם ויחרדו איש
אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו:
כז ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו
כח את כל המקרים אתם לאמר: דבר האיש
אדון הארץ אתנו ויתן אתנו כמרגלים את
הארץ: ויאמר אליו אנחנו כנים לא היינו
מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ
כט כנען: ויאמר האיש אדון הארץ אלינו בזאת
אדע כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעב בתיכם קחו ולכו: והביאו את אחיכם
הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים
אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו:
ל ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו
לא בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם
לב ויראו: ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף
איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי
לג היו כלם: וראובן יען אל אביו לאמר את שני
בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על
לד ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני
עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקרהו
לה דרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי
בגון אל שאול: ויהי במלאות להם לשפך את
שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את
לו צררות כספיהם הם ואביהם ויראו: ויאמר אליהם
יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם:
לז ויען ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית
אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואני
לח אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי
אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקרהו דרך אשר
תלכו בה והורדתם את שיבתי ברעה שאולה:

Digitized by Google

18 ﻓﺎﻧﻪ ﻫﻮ ﻳﻌﻠﻢ ﺟﺒﻠﺘﻨﺎ. ﻳﺘﺬﻛﺮ ﺍﻧﻨﺎ ﺗﺮﺍﺏ ﻧﺤﻦ. ﺍﻧﺴﺎﻥ ﺍﻳﺎﻣﻪ ﻛﻌﺸﺐ ﺍﻟﺤﻘﻞ ﻫﻜﺬﺍ ﻳﺰﻫﺮ. 19 ﻷﻥ ﺭﻳﺤﺎ ﺗﻤﺮ ﻓﻴﻪ ﻓﻼ ﻳﻜﻮﻥ ﻭﻳﻌﺮﻓﻪ ﻣﻜﺎﻧﻪ ﻓﻴﻤﺎ ﺑﻌﺪ. 20 ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺨﺎﻓﻮﻧﻪ ﻭﻋﺪﻟﻪ ﻋﻠﻰ ﺑﻨﻲ ﺑﻨﻴﻬﻢ. 21 ﻟﻠﺬﻳﻦ ﻳﺤﻔﻈﻮﻥ ﻋﻬﺪﻩ ﻭﻳﺬﻛﺮﻭﻥ ﻭﺻﺎﻳﺎﻩ ﻟﻴﻌﻤﻠﻮﻫﺎ. 22 ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﺛﺒﺖ ﻛﺮﺳﻴﻪ ﻭﻣﻠﻜﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺍﻟﻤﺎﻟﻚ.

(ﻣﺰﻣﻮﺭ ٤٠ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻟﺪﺍﻭﺩ ﻋﻨﺪﻣﺎ ﻫﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻣﺎﻡ ﺍﺑﺴﺎﻟﻮﻡ ﺍﺑﻨﻪ.)

ﻣﺰﻣﻮﺭ ٤١ ﻟﺪﺍﻭﺩ ﻋﻨﺪﻣﺎ ﻫﺮﺏ.

ﻟﻠﻤﻐﻨﻲ ٤١

1 ﻛﻤﺎ ﻳﺤﻦ ﺍﻟﻐﺰﺍﻝ ﻋﻠﻰ ﺍﻭﺩﻳﺔ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻫﻜﺬﺍ ﺗﺤﻦ ﻧﻔﺴﻲ ﺍﻟﻴﻚ ﻳﺎ ﺍﻟﻠﻪ.
2 ﻋﻄﺸﺖ ﻧﻔﺴﻲ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺤﻲ. ﻣﺘﻰ ﺍﺟﻲ ﻭﺍﺗﺮﺍﺀﻯ ﻗﺪﺍﻡ ﺍﻟﻠﻪ.
3 ﻛﺎﻧﺖ ﺩﻣﻮﻋﻲ ﻟﻲ ﺧﺒﺰﺍ ﻧﻬﺎﺭ ﻭﻟﻴﻞ ﺑﻘﻮﻟﻬﻢ ﻟﻲ ﻛﻞ ﻳﻮﻡ ﺍﻳﻦ ﺍﻟﻬﻚ.
4 ﻫﺬﺍ ﺍﺫﻛﺮﻩ ﻭﺍﺳﻜﺐ ﻋﻠﻲ ﻧﻔﺴﻲ ﻧﻔﺴﻲ ﻷﻧﻲ ﻛﻨﺖ ﺍﻣﺮ ﻣﻊ ﺍﻟﺠﻤﻊ ﺍﻫﺪﻫﻢ ﺍﻟﻰ ﺑﻴﺖ

Digitized by Google

4 ﺩﺍﻭﺩ ﺑﺴﺒﺐ ﺍﻭ ﺑﺪﻛﺎﺭﻱ ﺧﻮﺩ ﺩﺭ ﺑﺎﺑﻞ ﺑﻮﺩ ﻭ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺴﻴﺎﺭ ﺯﺧﻢ ﺯﺩ ﻭ ﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﻪ ﺩﺳﺖ ﺩﺷﻤﻨﺎﻧﺶ ﺑﻴﺮﻭﻥ ﺁﻭﺭ

כִּנְתִיב כִּי בְּמִסְפָּרוֹ: אֵלֶּה בְּמִסְפָּר: אֵלֶּה כְּמִסְפָּר: וְלֹא כְּמִסְפָּר: וְלֹא
16 מִסְפָּר: וְאִם כְּתִיב כְּלִיכְלוּ: מִסְפָּר כְּתִיב וְלֹא כְּלִיכְלוּ:* מִסְפָּר
כְּתִיב כִּי מִסְפָּר הוּא: מִסְפָּר כְּתִיב וְלֹא כְּלִיכְלוּ: מִסְפָּר כְּתִיב
וְלֹא כְּלִיכְלוּ. מִסְפָּר כְּתִיב כִּי מִסְפָּר הוּא: מִסְפָּר כְּתִיב וְלֹא כְּלִיכְלוּ:
מִסְפָּר כְּתִיב כִּי מִסְפָּר הוּא:

תהלים: ד.

1 נְגִינָה כִּי מִזְמוֹר מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: לְמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר:*
2 מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: בְּנְגִינוֹתַי מִזְמוֹר בְּנְגִינוֹתַי: מִזְמוֹר בְּנְגִינוֹתַי:
3 מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: בְּנְגִינוֹתַי מִזְמוֹר בְּנְגִינוֹתַי.* מִזְמוֹר
בְּנְגִינוֹתַי מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר
לְדָוִד מִזְמוֹר: מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר
4 לְדָוִד מִזְמוֹר:* מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר:
5 מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר
6 לְדָוִד מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר.* מִזְמוֹר לְדָוִד
7 מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר.* לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד
מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד
8 מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר:*
9 לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר.* לְדָוִד
לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר.*
10 מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר: לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד
11 לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר.* לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר
12 לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר:* לְדָוִד מִזְמוֹר לְדָוִד מִזְמוֹר

Digitized by Google

ויגל לבבנו בישועתך: אז נגילה בשמחתך: נשמח בישועתך:
18 כי בך בטחנו אתה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: אלהינו
14 אתה הוא אשר הפלאת אבותינו: נסית בחנתנו ראית אפנו: כי
נאמן אתה: ויפלא מי את אלהינו: מנחם לנואשים אתה הוא נחמנו
15 ושמח בחתנך ישיש. אתה מלך ושבט: מנחם לנואשים אתה הוא נחמנו:
אז נאמר לך.

תפלה: ל.

1 תפלה למשה איש האלהים: אדני מעון אתה היית לנו: בטרם
2 הרים יחוללו ותחולל ארץ ותבל: ומעולם עד עולם אתה אל: אל
תשב דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום
3 אתמול כי יעבור ואשמורה בלילה. זרמתם שנה יהיו: בבקר
4 כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כלינו
באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך עלמנו לנגה פניך:
5 כי כל ימינו פנו באברתך: כלינו שנותינו כמו הגה: ימי שנותינו
בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה: ורהבם עמל ואון:
6 כי גזה חיש ונעופה: מי יודע עז אפך ובחמתך יראתך: לספר
7 ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה. שובה יי עד מתי: והנחם על
8 עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה כל ימינו: שמחנו
כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך
9 על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו: ומעשה ידינו כוננה

Digitized by Google

וּבְדָבְרוֹ : מם יִשְׁבֹּר : מם כְּכִבְשָׁנָם וְתַקְנָם יִשְׁבְּרֵם : מִמְּעֵל לְמַּ
10 כְּמוֹ כֹּחַ : מְשַׁמְּנֵי : מִי לְכִבְדָּם מִמְּעֵל יִמְּ . * מִי לְכִבְדָּם מִמְּעֵל יִמְּ
11 שָׁם מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל יִשְׁבְּרֵם : * מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל
מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל .
12 מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל :
13 מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל . *
14 מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל .
15 מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל מִמְּעֵל .

(תהלים : לְדָוִד מִזְמוֹר . תַּהֲלוֹת מִי שְׁמַעְתִּים .)

Digitized by Google

ڕێگەی چەمە کەسەم.

1 قەڵەش ئەهیڵەو چەمد مەبنێ: مەبێڤەهەو بنێ: کەبێڤەهەو
2 بنێ مەڤنێ چێبنێ: * ڵەڕەنێ بنێبێ: ڵەڕەڤەهەو ڤنێ
3 چێبنێ: ڤێڵێڤنێ ڤێجنێڤ:* بێبنێ بەمەڤ مەڵەڤنێ مو ئێڵەنێ
4 ئێچو: مەو ڤێ بەمد مەبنێ.* ڤەنێ ئەڵ ئەڵەش ڤەڵەڤنێ:
5 مەبێڤەڤ ئەڵ ڵێ ئێڵێڤنێ:* ئەڵ مو چێڤێچ ئەڤێبێڤنێ: مەبێڤ
6 چنێ ڵێ ڵەڤ ڤێڵ بەمد: ڤڵەڤ ڵەڤەڤ ئێچێنێ:* چێەەنێ
ئەڤەڤەبێڤنێ ڤەنێ ڤێڵ ڤێڵێڤنێ: ەێچێنێ چێڵ ڤێنێ چنێ
7 ڵەڤ چەمد مەبنێ.* ئێچێنێ ڵێڤ ڤێڵێنێ نێچ ڵێ ەێچێنێ:
8 ڤێچ ەێڵ ئێڤەنێسە ئەنێ ڤێچێنێ.* ەێڵێ ەێ ڤێەەنێ
9 ڤێڵێنێ نێچ ڵێ ئەەەنێ: ڤێەەڤنێ ڵێ ئێڵەش ڤێڤنێ.* ەێڵێ
ەەنێ ەە ەێچنێ ەە ئێنێ ئەڵ ڤێنێ ڤەڵەڤەش چنێڤ ڤێ
10 ڤێچنێ ئێڵەنێ: ەێنێ ەە ئێ ڤێنێ چەمد مەبنێ:* ەێچنێ ئەڵ
11 ڤێنێ ئێڵ چڵ ئێنێ ڤێڵێچ ڤێڤێڤنێ: ئێەەبەڤەش:* ەە ڤێچێ
ئێڵ ەێڵ ڵێ چە ئەبەو: ەێنێ ەە ئێ ڵێ ئێ ڵێ ڤێ ئێڵ ئێنێ:
12 ەێچێڤنێ ڵێ.* ئێڵەنێ ەە ئێڤ ڤێنێڤنێ چڵ ەێچنێ ئێچڵەش ئێچڵەش.*

Digitized by Google

13 بَيْتٌ صَغِيرٌ لِحَدٍ فِي مَسْجِدٍ مَبْنِيٍّ لِلصَّلَاةِ كَ سَكَنٍ
14 فِي الْمَسْجِدِ . * يَحْتَاجُ مَلِكٌ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِيَاهٍ كَثِيرَةٍ :
15 لِأَنَّهُ يَغْسِلُ جَسَدَهُ ، لِأَنَّهُ يَحْتَاجُ . * حَدٌّ فِي أَنَّ
16 مَلِكًا يَجِبُ عَلَيْهِ أَنْ يَكُونَ عَادِلًا . * كَ مَلِكٌ يَجِبُ
أَنْ يَكُونَ عَادِلًا : لِأَنَّ عَدْلَهُ هُوَ يُحَبُّ : يَجِبُ حَقُّ مَلِكٍ :
17 مَحَبَّةُ رَعِيَّةٍ . * لِ أَصْلُ بَيْعِ كَ عَمَلِهِ : تَبْيَعُ أَنَا
18 مَلِكٌ . * مِنْ مَيْعٍ بَعْدُ أَوْ بَيْتٌ : أَمَّا حُكْمُ سَعْدٍ . * لِأَنَّ
19 فَعَلَهُ حَبَسَهُ حَتَّى : لِأَنَّ قَدْ لَمْ : وَكَ بَعْدُ كُلِّ وَاحِدٍ
20 بَيْتٌ لِأَنَّهُ كَ . * لَمْ أَسْ : لِأَنَّ يَعْدُ لَمْ حَرْفٌ : أَنَسَ قَبْلَ
21 نَصَبَ . * مِلْكٌ قَبْلَ لِأَنَّ مَعْنَى لِأَنَّهُ كَ : حَبَّهُ كُلِّ
22 مَنْعٌ لِأَنَّ مَبْنِيٌّ مِنْ مَا قَبْلَ لِأَنَّ نَحْنُ لِأَنَّهُ . * لَمْ أَنَّ مَلِكٌ
. كَ حَبَّ مَعَهُ : مَعْنَى لِأَنَّ لِحَدٍ مَكَانٌ مَبْنِيٌّ لِأَنَّ
23 لَحْمٌ . * لِأَنَّ يَحْكُمُ بَقَاءُ بَيْنَ وَبَيْنَ مَعْمَلٍ مَعْنَى : *
24 مَنْصُوبٌ : مَنْهُوكٌ : مَوْتٌ : مَلِكٌ مَبْنِيٌّ . يَحْتَاجُ
وَقْتٌ مَعْمَلٍ مَعْنَى بَعْدَ قَصَبٍ بَيْتٌ : أَمْ .

(مَلِكٌ : لِأَنَّ وَكَ مَلِكٌ مَبْنِيٌّ لِأَنَّهُ مَا مَنْقُولٌ .)

Digitized by Google

תהלים פרק קיט.

א׳.

1 אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃ אף לא
3 פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ אתה צויתה פקודיך
4 לשמר מאד׃ אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
5 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃ אודך
6 בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃ את חקיך
7 אשמר אל תעזבני עד מאד׃ במה יזכה נער
8 את ארחו לשמר כדברך׃ בכל לבי דרשתיך
9 אל תשגני ממצותיך׃ בלבבי צפנתי אמרתך
10 למען לא אחטא לך׃ ברוך אתה יהוה למדני

Digitized by Google

11 כִּי אֵין בְּמוֹתֶךָ זִכָּרוֹן בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ׃ יָגַעְתִּי
12 בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי אַמְסֶה־עַרְשִׂי׃
13 כָּעַשׁ כָּעְסָה עֵינִי עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי
14 אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה
תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

תהלים ז.

1 שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל־דִּבְרֵי כּוּשִׁי בֶּן־יְמִינִי׃
2 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃
3 פֶּן־יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃ יְהוָה אֱלֹהַי אִם־
4 עָשִׂיתִי זֹאת אִם־יֶשׁ־עָוֶל בְּכַפָּי׃ אִם־גָּמַלְתִּי שִׁלְמִי רָע וְאָרֵעָה
5 צוֹרְרִי רֵיקָם׃ יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי
וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃ קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעִבְרוֹת
6 צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃ וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ
7 לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃ יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי
8 עָלָי׃ יִגְמָר־נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכוֹן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת

Digitized by Google

כה: כי אבד חסיד כי פסו אמונים מבני אדם. שוא ידברו איש
9 רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו רע. * יכרת ה' כל שפתי חלקות
לשון מדברת גדלות: אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו הוא
מי אדון לנו: משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ה'
אשית בישע יפיח לו: אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף בעליל
10 לארץ מזקק שבעתים: אתה ה' תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם:
11 סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם. * עוד מעט ואין רשע
12 והתבוננת על מקומו ואינו: ושדודים יירשו ארץ והתענגו על רב
13 שלום: שומר צדיק ותורת חסד תמיד יצרנו: כי יגורו בעלי
14 חיים ויעלו על המזבחך רצון: ואני בשר ודם לא אירא מה יעשה
15 לי אדם: כל ימי גרותי בעולם הזה לא שכחתי את תורתך ולא
16 נשתכחה מפי זרעי: כי לא מפי סופרי ולא מפי תלמידי ולא מפי
17 זקני ולא מפי בניי אלא מפי הקב"ה שנאמר כי ה' יתן חכמה:
18 ומפיו דעת תבונה: ואומר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה'
ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך: ואומר שובה ה' רבבות
אלפי ישראל: ואומר ויהי בנוח ויאמר שובה ה' אלפי רבבות
ישראל.

Digitized by Google

מזמור: ל.

1 שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
2 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור:
3 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה:
4 ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
5 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
6 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
7 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם אודך:

מזמור: לא.

8 למנצח מזמור לדוד: ביהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך תפלטני:
9 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני:
10 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי:
11 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי.
12 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי:
13 חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: כי כלתה ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו:
14 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי ביותר ופחד למכיריי הרואים בחוץ נדדו ממני:
15 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד כלי: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו:

Digitized by Google

זיינט: זיין ווערט מיר נאָך מיין בענקשאפט: וואָרום דיין
16 רעכטן זענען מיין שפּאַס: איך וועל נישט פאַרגעסן דיין
17 וואָרט. * טו גוט צו דיין קנעכט, אַז איך זאָל לעבן
18 אוּן היטן דיין וואָרט: * עפֿן מיינע אויגן, אַז איך
19 זאָל זען וואונדערן פֿון דיין תּורה: * איך בין אַ
פֿרעמדער אויף דער ערד: באַהאַלט נישט פֿון מיר
דיינע מצוות.

סמך: פ.

1 איך האָב פֿאַרלאַנגט דיין משפּטים אַלע צייט:
2 דו האָסט גערעכנט די פֿאַרשעלטן, די פֿאַרפֿלוכטע,
וואָס טוען אָפּ פֿון דיינע מצוות. * נעם פֿון מיר
אָפּ שאַנד אוּן פֿאַראַכטונג: וואָרום איך האָב היטן
דיינע עדות. * אויך האָבן זיצן גערעדט קעגן מיר
פֿירשטן: אָבער דיין קנעכט האָט גערעדט אין דיינע
חוקים. * אויך דיינע עדות זענען מיין שפּאַס: זיי
זענען מיינע עצות.

ד.

1 מיין נפֿש איז אָנגעקלעפּט אין דעם שטויב: לעבעדיק
2 מאַך מיך לויט דיין וואָרט. * איך האָב דערציילט
מיינע וועגן, אוּן דו האָסט מיך ערהערט: לער מיך
דיינע חוקים. * מאַך מיך פֿאַרשטיין דעם וועג פֿון
דיינע פּקודים, אַז איך זאָל רעדן פֿון דיינע וואונדער.
* מיין נפֿש שמעלצט פֿון טרויער: שטעל מיך אויף
לויט דיין וואָרט. * האַלט אָפּ פֿון מיר דעם וועג פֿון

Digitized by Google

9 פֶּתַח בְּחִידָה מִשְׁלִי קַדְמוֹנִים׃ אֲנִי אַשְׂכִּילָה
10 בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ * לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי
11 יְסֹבְבֵנִי׃ הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃
12 אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃
13 וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח
14 לֹא יִרְאֶה שָׁחַת׃ כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל
15 וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ
16 לְעוֹלָם מִשְׁכְּנוֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי
17 אֲדָמוֹת׃ וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת
18 נִדְמוּ׃ זֶה דַּרְכָּם כְּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם
19 יִרְצוּ׃ סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ
20 בָם יְשָׁרִים לָבֹקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃
21 אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי
22 סֶלָה׃ אַל תִּירָא כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃
23 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
24 כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדוּךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃
25 תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃
26 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

פרק מ״ט.

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ שִׁיר יְדִידוֹת׃
2 נִטְפָּה תְפִלָּתִי בְּיָם מְצוּלָה מִבְטָחִי שִׁכְחוּ שִׁכְחוּ׃ * נִטְפָּה
3 תְפִלָּתִי בְּיָם מְצוּלָה מִבְטָחִי שִׁכְחוּ שִׁכְחוּ׃ * נִטְפָּה
4 תְפִלָּתִי בְּיָם מְצוּלָה מִבְטָחִי שִׁכְחוּ שִׁכְחוּ׃ * נִטְפָּה

Digitized by Google

כִּי־אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ 4 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ 5 אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ 6 בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃ 7 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ 8 אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ 9 אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃ 10 אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ 11 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

96 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ 2 שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ 3 סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ 4 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ 5 כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃ 6 הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ 7 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ 8 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ 9 הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ 10 אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ 11 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ 12 יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי הַיָּעַר׃ 13 לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

Digitized by Google

ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﻩ.

1 ﻣﻴﻜﺎ ﺩﻱ ﻳﻬﻮﻫﺎ ﺷﻤﻊ ﻭﻣﻴﻜﺎ ﺩﻱ ﻣﻴﺴﺎ ﻣﻴﻜﺎ ﻛﻴﺼﻤﻴﻜﺎﻥ:
ﻩ ﻛﻪ ﻫﻮﺕ ﺑﻬﻮﻫﺎ ﺳﻤﻊ ﻣﻴﻜﺎ ﺩﻱ ﻣﻴﻜﺎ ﻛﻴﺸﻤﻴﻜﺎﻥ ﻣﻲ ﻫﻮﻫﺎ:
2 ﻣﻴﻜﺎ: ﻣﻴﻜﻤﻴﻜﺎﻥ ﺩﻴﻜﻮﻫﺎ: * ﻣﻴﻜﻤﻴﻜﺎﻥ ﻭﻣﻴﻜﻤﻴﻜﺎﻥ: ﻣﻴﻬﻮﻫ
3 ﻣﻴﻜﺎ: ﻣﻴﻜﻤﻴﻜﺎﻥ ﻣﻲ ﻫﻮﻫ ﻣﻴﻜﺎ: ﻣﻴﻜﻮﻫﺎ ﺩﻴﻜﻮﻫﺎ: * ﻱ ﻣﻴﻜﺎ
4 ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻳﻬﻮﻫ ﻫﻮﻫ. * ﻳﻜﺎ ﻛﻪ ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﺎ ﻫﻮﻫ ﻣﻲ ﻛﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ
ﻣﻴﻩ: ﻣﻴﻜﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻲ ﻫﻮﻫ: ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﺎ ﻣﻴﻬﻮﻫ: *
5 ﻣﻴﻜﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻴﻜﺎﻥ ﻳﻴﻜﺎﻥ: ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ: * ﻣﻴﻬﻮﻫ
6 ﻳﻴﻜﻮﻫ: ﻣﻲ ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻳﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ: ﻣﻲ ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻮﻫ
7 ﻛﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻮﻫ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ. * ﻣﻴﻜﻮ ﻛﻪ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ ﻛﻪ
ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻮ: ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻬﻮﻫ
8 ﻣﻴﻬﻮﻫ: ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻲ ﻣﻴﻜﻮ. * ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻲ ﻣﻴﻬﻮﻫ
ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻬﻮﻫ: ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ: ﻳﻜﺎ
9 ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻲ. * ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ: ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻬﻮﻫ
10 ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ: ﻣﻲ ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ. * ﻛﻪ ﻣﻴﻜﻮ ﻛﻪ ﻣﻴﻜﻮ
ﻣﻴﻜﻮ: ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻲ ﻣﻴﻬﻮﻫ ﻣﻴﻜﻮ:
ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ.
11 ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻲ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ: ﻣﻲ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ:
12 ﻛﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻭﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ: * ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻛﻴﻬﻮﻫ:
ﻳﻜﺎ ﻛﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻬﻮﻫ
18 ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻬﻮﻫﻴﻜﺎﻥ. * ﻛﻴﻜﻮﻫﻴﻜﺎﻥ ﻣﻴﻜﻮ ﻣﻴﻜﻮ ﻛﻪ ﻣﻴﻜﻮ: ﻣﻴﻜﻮ

Digitized by Google

14 وكنا نحن كل الايام ونسبح اسمك الى دور ودور.* صلينا
15 لان ايام سنينا كيوم امس اذ عبر وكهزيع من الليل.* ايام
16 سنينا هي سبعون سنة وان كانت مع القوة فثمانون سنة
17 وافخرها انما هو تعب وبلية لانها تمضي سريعا ونطير.*
18 من يعرف قوة غضبك ومخافتك حسب سخطك.* علمنا
19 ان نحسب ايامنا هكذا لنؤتي قلوبا حكيمة.* ارجع يا
20 رب حتى متى وتراءف على عبيدك.* اشبعنا في الغداة
من رحمتك فنترنم ونفرح كل ايامنا.* فرحنا بقدر ايام
مذللتنا وبقدر السنين التي رأينا فيها شرا.* لتظهر
اعمالك لعبيدك وبهاءك لبنيهم.* وليكن نعيم الرب
الهنا علينا ويد اعمالنا ثبتها علينا ويد اعمالنا ثبتها.

مزمور ٩٠

1 الساكن في ستر العلي في ظل القدير يبيت.* يقول
2 للرب ملجإي وحصني الهي فاتكل عليه.* لانه ينجيك
من فخ الصياد ومن الوبإ المهلك.* بخوافيه يظللك
وتحت اجنحته تحتمي ترسه وسلاحه حقه.* لا تخشى
3 من خوف الليل ولا من سهم يطير في النهار.* ولا من
4 وبإ يسلك في الظلام ولا من هلاك يفسد في الظهيرة.*
يسقط عن جانبك الف وربوة عن يمينك فلا يقرب
5 اليك.* انما بعينيك تنظر وترى مجازاة الاشرار.*
لانك قلت انت يا رب ملجإي جعلت العلي مسكنك.*

שקרים אל תאהב: כי אני יהוה אלהיך איש הדמים ומרמה יתעב׃ 6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃ 7 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃ ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃ 8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכי׃ 9 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם החליקו׃ 10 הרשיעמו אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃ 11 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃ 12 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

יד למנצח בנגינות מזמור לדוד׃ 2 יהוה באפך אל תוכיחני ובחמתך אל תיסרני׃ 3 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי׃ 4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃ 5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃ 6 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃ 7 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארשי׃ 8 עשתה מכעס עיני עתקה בכל צוררי׃ 9 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃ 10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃ 11 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע׃

טז שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃ 2 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃ 3 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃ 4 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃ 5 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם׃ 6 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה׃ 7 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט צויתה׃ 8 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃ 9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃ 10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק׃ 11 מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃ 12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃ 13 אם לא ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה׃ 14 ולו הכין כלי מות חציו לדלקות יפעל׃ 15 הן יחבל און והרה עמל וילד שקר׃ 16 באר חפר ויעקרה ויפל בשחת יפעל׃ 17 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד׃ 18 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון׃

יט למנצח על הגתית לבן מזמור׃ 2 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים׃ 3 מפי עולים ויונקים יסדת עז למען צוררך להשבית אויב ומתנקם׃ 4 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃ 5 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׃ 6 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃ 7 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃ 8 צאן ובקר כלם ואף בהמות שדי׃ 9 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים׃ 10 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃

כ למנצח מזמור לדוד׃ 2 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב׃ 3 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃ 4 יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה׃ 5 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא׃ 6 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃ 7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃ 8 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר׃ 9 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃ 10 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו׃

כא למנצח מזמור לדוד׃ 2 יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃ 3 תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה׃ 4 כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו פז׃ 5 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד׃ 6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו׃ 7 כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך׃ 8 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃ 9 תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך׃ 10 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלמו אש׃ 11 פריהמו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃ 12 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו׃ 13 כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם׃ 14 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך׃

כב למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃ 2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי׃ 3 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי׃ 4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל׃ 5 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו׃ 6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃ 7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם׃ 8 כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃ 9 גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו׃ 10 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי׃ 11 עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃ 12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃ 13 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃ 14 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג׃ 15 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃ 16 יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי לחכי ולעפר מות תשפתני׃ 17 כי סבבוני כלבים עדת מרעים היקיפוני כארי ידי ורגלי׃ 18 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי׃ 19 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל׃ 20 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃ 21 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃ 22 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃ 23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃ 24 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל׃ 25 כי לא בזה ולא שקץ עני עניים ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃ 26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃ 27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד׃ 28 יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃ 29 כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים׃ 30 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה׃ 31 זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור׃ 32 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃

כג מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר׃ 2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני׃ 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו׃ 4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני׃ 5 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃ 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים׃

כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃ 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃ 3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃ 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃ 6 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃ 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃ 9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

כה לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃ 2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃ 3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם׃ 4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ 5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃ 6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הם׃ 7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענ טובך יהוה׃ 8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃ 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃ 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃ 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃ 12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃ 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם׃ 15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃ 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃ 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃ 18 ראה עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי׃ 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃ 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃ 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך׃ 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

כו לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃ 2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃ 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא׃ 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃ 6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃ 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃ 9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃ 10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃ 11 ואני בתמי אלך פדני וחנני׃ 12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃

כז לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃ 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃ 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃ 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ 6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃ 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃ 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש׃ 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃ 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃ 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

כח לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבם׃ 4 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃ 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃ 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃ 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃ 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

כט מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃ 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃ 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃ 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃ 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃ 6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ 7 קול יהוה חצב להבות אש׃ 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃ 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃ 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃ 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ 2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃ 3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ 4 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃ 5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃ 6 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה׃ 7 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ 8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ 9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃ 10 מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃ 11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃ 12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃ 13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

לא למנצח שיר לדוד מזמור׃ 2 ביהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃ 3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃ 4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני׃ 5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃ 6 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת׃ 7 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃ 8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי׃ 9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃ 10 חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃ 11 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו׃ 12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי ביותר ופחד למיודעי רואי בחוץ נדדו ממני׃ 13 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד נבל׃ 14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃ 15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃ 16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃ 17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃ 18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃ 19 תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז׃ 20 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃ 21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות׃ 22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃ 23 ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך׃ 24 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה׃ 25 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה׃

לב לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃ 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה׃ 3 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום׃ 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃ 5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי יהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו׃ 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה׃ 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃ 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך׃ 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃ 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃

לג רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃ 2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃ 3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃ 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃ 7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות׃ 8 יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל׃ 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃ 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃ 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני אדם׃ 14 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ׃ 15 היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ 16 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃ 17 שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט׃ 18 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃ 19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃ 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

לד לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשהו וילך׃ 2 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי׃ 3 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃ 4 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃ 5 דרשתי את יהוה ועניני ומכל מגוריותי הצילני׃ 6 הביטו אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו׃ 7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃ 8 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃ 9 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃ 10 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃ 11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב׃ 12 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃ 13 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃ 14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃ 15 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃ 16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם׃ 17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃ 18 צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם׃ 19 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃ 20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃ 21 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃ 22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ 23 פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

לה לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי׃ 2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃ 3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃ 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייחפרו חשבי רעתי׃ 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃ 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם׃ 7 כי חנם טמנו לי שחתם רשת לנפשי חנם כרו לה׃ 8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה׃ 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃ 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו׃ 11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני׃ 12 משלמים לי רעה תכול לנפשי׃ 13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב׃ 14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי׃ 15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃ 16 כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃ 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי׃ 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו׃ 19 אל ישמחו לי אויבי שקר שנאי חנם יקרצו עין׃ 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון׃ 21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃ 22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני׃ 23 הקיצה ועורה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃ 24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי׃ 25 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃ 26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי׃ 27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃ 28 ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך׃

לו למנצח לעבד יהוה לדוד׃ 2 נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים נגד עיניו׃ 3 כי חלק אליו בעיניו למצא עונו לשנא׃ 4 דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃ 5 און יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס׃ 6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים׃ 7 צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה׃ 8 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃ 9 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃ 10 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור׃ 11 משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב׃ 12 אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני׃ 13 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום׃

לז לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה׃ 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃ 3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ 4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃ 5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ 7 דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות׃ 8 חדל מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע׃ 9 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃ 11 ועניים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃ 12 זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ 13 אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי יום בואו׃ 14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃ 16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ 17 כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃ 18 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ 19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ 20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃ 21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃ 22 כי מברכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו׃ 23 מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ׃ 24 כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו׃ 25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃ 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ 28 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃ 29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ 30 פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃ 31 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ 33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ 34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃ 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ 37 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ 38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃ 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ 40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

לח מזמור לדוד להזכיר׃ 2 יהוה אל בקצפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃ 3 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ 4 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ 5 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ 6 הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃ 7 נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי׃ 8 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ 9 נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃ 10 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ 11 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי׃ 12 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃ 13 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל מרמות יהגו׃ 14 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃ 15 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות׃ 16 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ 17 כי אמרתי פן ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ 18 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃ 19 כי עוני אגיד אדאג מחטאתי׃ 20 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר׃ 21 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב׃ 22 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃ 23 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

לט למנצח לידותון מזמור לדוד׃ 2 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע נגדי׃ 3 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃ 4 חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃ 5 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני׃ 6 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה׃ 7 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם׃ 8 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ 9 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני׃ 10 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃ 11 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃ 12 בתוכחות על עון יסרת כעש משי מחמדו אך הבל כל אדם סלה׃ 13 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃ 14 שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

מ למנצח לדוד מזמור׃ 2 קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי׃ 3 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃ 4 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה׃ 5 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב׃ 6 רבית עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר׃ 7 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃ 8 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי׃ 9 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃ 10 בשרתי צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃ 11 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃ 12 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃ 13 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו מספר מראשי ולבבי עזבני׃ 14 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה׃ 15 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור וייכלמו חפצי רעתי׃ 16 ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח׃ 17 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃ 18 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃

מא למנצח מזמור לדוד׃ 2 אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃ 3 יהוה ישמרהו ויחייהו אשר יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו׃ 4 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו׃ 5 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך׃ 6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו׃ 7 ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר׃ 8 יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו רעה לי׃ 9 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום׃ 10 גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃ 11 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם׃ 12 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי׃ 13 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃ 14 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן׃

מב למנצח משכיל לבני קרח׃ 2 כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃ 3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃ 4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃ 5 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃ 6 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני׃ 7 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃ 8 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃ 9 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃ 10 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 11 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃ 12 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מג שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃ 2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃ 3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃ 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃ 5

20 שַׁע כִּנְאֻמָיו׃* מִבְּנֵי כָּל תַּעֲנִיָּתוֹ .* וַיִּסַּע כֵּן תַּעֲנִיָּתוֹ
21 וַיִּמְצָא לוֹ כֹּל תַּעֲנִיָּתוֹ : וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ : וַיִּמְצָא לוֹ
תַּעֲנִיָּתוֹ . וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ : וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ :
22 וַיִּמְצָא לוֹ כֹּל תַּעֲנִיָּתוֹ .* וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ
23 וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ .* וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ : וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ :
24 וַיִּמְצָא לוֹ כֹּל תַּעֲנִיָּתוֹ .* וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ :
25 כִּי יִהְיֶה תַּעֲנִיָּתוֹ .* וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ
וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ : אִם לֹא יֵשׁ לוֹ תַּעֲנִיָּתוֹ : וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ
וַיִּמְצָא לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ .
26 וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְאִם לֹא יִמָּצֵא לוֹ כִּי אִם לֹא תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ :
וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ .* וְנִמְכַּר לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר לוֹ בְּנֵי תַּעֲנִיָּתוֹ .*
27 וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ
תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ :
28 וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ .* וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ
תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ
וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ .

תהלים : ס .

1 וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ
2 וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ .* וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ
3 וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ .* וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ : וְנִמְכַּר תַּעֲנִיָּתוֹ :

Digitized by Google

4 ﺩﻳﺎﻟﻮﺍ ﺩﻳﺎﻟﻮﺍ ﺩﻳﺎﻟﻮﺍ

תהלים : ד.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
2 בני איש עד מתי כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשון כזב סלה: ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו:
3 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה:
4 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: נתתה שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו:
5 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:
6 למנצח בנגינות מזמור לדוד: באזנינה יהוה האזינה בינה הגיגי:
7 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה:
8 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע: לא יתיצבו הללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און:
9 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
10 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכי: כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון:
11 הרשם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך:
12 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

Digitized by Google

12 את כל בכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: 13 לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה ובתיך: 14 והיה כי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך: 15 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: 16 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: 18 כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך בך ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: 20 כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען

Digitized by Google

25 כאלו נבלע: הניחו שיעשו בדבר שבלבם ולא יאמרו בלבם. * שלא נאמר
הניחנו אלא הניחו שיהא נראה שהוא מדבר עמהם: אחזנו: הרי
26 הוא בלבם כי: יחד. * יחדו הנה שמחת הנה שמחת לבם שיהא הנה
הרוצה לשמחתנו ולצערו של זה: יחדו. יחד הם נתכנסו לצערו:
27 יחתו: הוא לשון בוז וקלון כמו שתרגם יונתן ויתבזון. * יחתו
ויכלמו: הנה חפציהם: הם רוצים לעשות לו: יגדל: יתגדל:
28 יהגה: יחשוב ויעיין: ופתרונו יגדל הוא לשון הגה. יחשוב
ויעיין בלבו איך יעשה לו. ! הוא שמחפש מחשבות לעשות לו כדי שיתגדל הוא בעיניו.

תהלים: ל"ה

1 לדוד: לשון חרב הוא לשון נקמה הוא: ריבה: לשון ריב ומצה: לחמי:
לשון לחימה: ילחמו: לשון עתיד: ריבה את ריבי ומצה את מצתי:
2 ותפוש: לשון תפיסה: מגן: לשון מגן ותריס: וקומה: לשון קומה
ועמידה: בעזרתי: כי עמדת לעזרתי: ובעזרתי לשון עתיד: ותפוש
3 מגן וצנה: לשון תפיסה: וקומה: לשון קומה ועמידה: בעזרתי:
לשון עתיד: ובעזרתי לשון עבר: הריקו: לשון עתיד: ובעזרתי
4 לשון עבר: הריקו וסגור: לשון עתיד: יבושו: לשון עתיד: ויכלמו:
לשון עתיד: חושבי: לשון עתיד: רעתי: לשון עתיד: חפצי:
5 לשון עתיד: יהיו: לשון עתיד: כמוץ: לשון עתיד: דוחה: לשון
6 עתיד: מלאך: לשון עתיד: רודפם: לשון עתיד: יהי: לשון עתיד:
7 דחפם: לשון עתיד: כי: לשון עתיד: חנם: לשון עתיד: טמנו: לשון
8 עתיד: יבוא: לשון עתיד: ישאנו: לשון עתיד. * יפול: לשון עתיד:

Digitized by Google

וְחַנָּה: אֲשֶׁר כִּי־יִשְׁלַח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ מֵאֵצֶל בֵּיתוֹ וְהָלְכָה מֵאֵת אִישׁ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר הֲיָשׁוּב אֵלֶיהָ עוֹד אֶל־בֵּיתוֹ הֲלֹא חָנוֹף תֵּחָנֵף הָאִשָּׁה הַהִוא וְאַתָּה רֵעַ בְּאַהֲבִים וְאַל־תָּשׁוּב אֵלֶיהָ וְאַתָּה תָּשׁוּב אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ שְׂאִי־עֵינַיִךְ אֶל־שְׁפָיִים וּרְאִי אַיֵּה לֹא הֻשְׁכַּבְתְּ עָרַבְתָּ לָהֶם כָּאֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתְּחַנְפִי אֶת־הָאָרֶץ בְּזִנּוּתַיִךְ וּבְרָעָתֵךְ׃ וַתִּמָּנַע רְבִבִים וּמַלְקוֹשׁ לֹא הָיָה וּמֵצַח אִשָּׁה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם׃ הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאת לִי אָבִי אַלּוּף נְעוּרַי אָתָּה׃ הֲיִנְטֹר לְעוֹלָם אִם־יִשְׁמֹר לָנֶצַח הִנֵּה דִבַּרְתְּ וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָלִי׃ בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הֲרָאִיתָ אֲשֶׁר עָשְׂתָה הַמְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל הָלְכָה לָהּ עַל כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַתִּזְנֶה שָׁם׃ וָאֹמַר אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ כָּל־אֵלֶּה אֵלַי תָּשׁוּב וְלֹא שָׁבָה וַתֵּרֶא בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ׃ וַתֵּרֶא כִּי עַל כָּל־אֹדוֹת אֲשֶׁר נָאֲפָה מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ וָאֶתֵּן אֶת־סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָרְאָה בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ וַתֵּלֶךְ גַּם־הִוא וַתִּזֶן מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיְהִי מִקּוֹל תַּזְנוּתָהּ וַתְּחַנֵּף אֶת־הָאָרֶץ וַתִּנְאַף אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָעֵצִים׃ וְגַם בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צִדְּקָה מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל מִבֹּגֵדָה יְהוּדָה׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צָפוֹנָה וְאָמַרְתָּ שׁוּבָה מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה לֹא־אַפִּיל פָּנַי בָּכֶם כִּי־חָסִיד אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶטּוֹר לְעוֹלָם׃ אַךְ דְּעִי עֲוֹנֵךְ כִּי בַיהוָה אֱלֹהַיִךְ פָּשָׁעְתְּ וַתְּפַזְּרִי אֶת־דְּרָכַיִךְ לַזָּרִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וּבְקוֹלִי לֹא שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהוָה׃ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם־יְהוָה כִּי־בַעֲלְתִּי בָכֶם וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹנָה׃ וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כִּלְבָבִי וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה וְהַשְׂכֵּל׃ וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ בוֹ וְלֹא יִפָּקֵד וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד׃ בָּעֵת הַהִוא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַם כִּסֵּא יְהוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָּל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוּשָׁלַם וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע׃ בַּיָּמִים הָהֵמָּה יֵלְכוּ בֵית־יְהוּדָה אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם׃ וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אָשִׂימְךָ בַּבָּנִים וְאֶתְּנָה־לָךְ אֶרֶץ חֶמְדָּה צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תִקְרְאִי לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבִי׃ אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל עַל־שְׁפָיִים נִשְׁמָע בְּכִיֵּי תַחֲנוּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הִעְוּוּ אֶת־דַּרְכָּם שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנֶּנּוּ בָאִים אֵלֶיךָ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אָכֵן שֶׁקֶר מִגְּבָעוֹת הֲמוֹן הָרִים אָכֵן בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃ וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעֵ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ וּתְכַסֵּנוּ כְלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

Digitized by Google

24 ויאמר אליו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה היא
25 ואת קברך קבר מתך: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את
כסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאת שקל כסף עבר לסחר:
26 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
27 אשר בו והעץ אשר בכל הגבול סביב לו היה לאברהם למקנה לעיני בני
28 חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת
29 שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם השדה והמערה
אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת:
30 ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי:
31 ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
32 מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
33 ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת הרשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת
34 משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה:
35 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
36 ואמר אברהם אל עבדו ה' אלהי השמים אשר לקח אתי מבית אבי
37 ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
38 הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: אך
Digitized by Google

38 וְזֹנֶה בָּהּ כִּי אַתֶּם בְּעֵת בְּאֵי עָלֶיהָ: כִּי נָאֲפוּ הֵמָּה וְדָם בְּיָדָם וְאֶת גִּלּוּלֵיהֶם נִאֲפוּ וְגַם אֶת בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר יָלְדוּ לִי הֶעֱבִירוּ לָהֶם לְאָכְלָה: 39 וְגַם זֹאת עָשׂוּ לִי טִמְּאוּ אֶת מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְלְחַלֵּל אֹתוֹ: וְהִנֵּה כֹּה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי: וְגַם שִׁלְּחוּ לְאֲנָשִׁים בָּאִים מֵרָחוֹק אֲשֶׁר אֶל אִישׁ שְׁלוּחִים נִשְׁלָחוּ וְהִנֵּה בָּאוּ אֲשֶׁר רָחַצְתְּ כְּחָלְתְּ עֵינַיִךְ וְעָדִית עָלָיִךְ: 41 וְיָשַׁבְתְּ עַל מִטָּה כְּבוּדָּה וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ שַׂמְתְּ קְטֹרְתִּי וְשַׁמְנִי עָלָיו: 42 וְקוֹל הֲמוֹן שַׁאֲנַן בָּהּ וְאֶל אֲנָשִׁים מֵאָדָם רַב סְבָאִים מִמִּדְבָּר נָתְנוּ צְמִידִים עַל יְדֵיהֶן וּנְזָמִים תִּפְאֶרֶת עַל רָאשֵׁיהֶן: 43 וָאֹמַר לִבְלוֹת מְנָאֲפוֹת עַתָּה יִזְנוּ אוֹתָהּ וְהִיא: 44 וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ כְּבוֹא אֶל אִשָּׁה זוֹנָה כֵּן בָּאוּ אֶל אָהֳלִיבָה וְאֶל אָהֳלִיבָה הַנָּשִׁים הַצַּדִּיקוֹת: 45 וְאַנְשֵׁי צֶדֶק הֵמָּה יִשְׁפְּטוּם מִשְׁפַּט מְנָאֲפוֹת וּמִשְׁפַּט שֹׁפְכוֹת דָּם כִּי מְנָאֲפוֹת הֵנָּה וְדָם בְּיָדָן: 46 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַעַל אֶקְהָל וְנָתוֹן לָהֶם לְזַעֲוָה וְלָבַז: 47 וְרָגְמוּ עֲלֵיהֶם אֶבֶן וְדִקְּרוּם בַּחַרְבוֹתָם בָּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יַהֲרֹגוּ וּבָתֵּיהֶם יִשְׂרְפוּ בָּאֵשׁ: 48 וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן הָאָרֶץ וְיִוָּסְרוּ כָּל הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשֶׂינָה כְּזִמָּתְכֶן: 49 וְנָתְנוּ זִמַּתְכֶן עֲלֵיכֶן וְחַטֹּאת גִּלּוּלֵיכֶן תִּשָּׂאנָה וִידַעְתֶּן כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: 50 וַיְהִי בִּשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 51 בֶּן אָדָם כְּתֹב לְךָ אֶת שֵׁם הַיּוֹם אֶת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סָמַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל עַל יְרוּשָׁלַיִם הַיּוֹם הַזֶּה: 52 וּמְשֹׁל אֶל בֵּית הַמֶּרִי מָשָׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה סִיר הַשֵּׁב שִׂים וְגַם שִׂים עָלָיו מַיִם: 53 אֲסֹף נְתָחֶיהָ בְּתוֹכָהּ נְתַח טוֹב יָרֵךְ וְכָתֵף מִבְחַר עַצְמוֹת מְלֵא: 54 מִבְחַר הַצֹּאן לָקָח וְגַם דּוּר עֲצָמוֹת תַּחְתָּיו רַתַּח רְתָחָיו גַּם בִּשְּׁלוּ עַצְמוֹתֶיהָ בְּתוֹכָהּ: 55 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדָּמִים סִיר אֲשֶׁר חֶלְאָתָהּ בָּהּ וְחֶלְאָתָהּ לֹא יָצְאָה מִמֶּנָּה נְתָחֶיהָ לִנְתָחֶיהָ הוֹצִיאָהּ לֹא נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרָל: 56 כִּי דָמָהּ בְּתוֹכָהּ הָיָה עַל צְחִיחַ סֶלַע שָׂמָתְהוּ לֹא שְׁפָכָתְהוּ עַל הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר: 57 לְהַעֲלוֹת חֵמָה לָנְקֹם נָקָם נָתַתִּי אֶת דָּמָהּ עַל צְחִיחַ סֶלַע לְבִלְתִּי הִכָּסוֹת: 58 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדָּמִים גַּם אֲנִי אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה: 59 הַרְבֵּה הָעֵצִים הַבְעֵר הָאֵשׁ תֻּם הַבָּשָׂר וְהָרֹקַח יֵרָקָח וְהָעֲצָמוֹת יֶחֱרוּ: 60 וְהָעֲמַדְתִּי רֵיקָם עַל גֶּחָלֶיהָ לְמַעַן תֵּחַם וְתִצְרַף נְחֻשְׁתָּהּ וְתִתְכַּלַּח בְּתוֹכָהּ טֻמְאָתָהּ תֻּמַּס חֶלְאָתָהּ: 61 בַּשָּׁוְא יָגֵעַת וְלֹא תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חֶלְאָתָהּ בָּאֵשׁ חֶלְאָתָהּ: 62 בִּזְמָתֵךְ וּבְתוֹעֲבוֹתַיִךְ טִמֵּאתִיךְ וְלֹא טָהַרְתְּ מִטֻּמְאָתֵךְ עוֹד לֹא תִטְהָרִי עַד הֲנִיחִי חֲמָתִי בָּךְ: 63 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בָּא וְעָשִׂיתִי לֹא אֶפְרַע וְלֹא אָחוֹס וְלֹא אֶנָּחֵם כִּדְרָכַיִךְ וְכַעֲלִילוֹתַיִךְ שְׁפָטוּךְ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 64 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 65 בֶּן אָדָם הִנֵּה לָקַחְתִּי מִמְּךָ אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפָה וְלֹא תִסְפֹּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תָבוֹא דִּמְעָתֶךָ: 66 הֵאָנֹק דֹּם מֵתִים אֵבֶל לֹא תַעֲשֶׂה פְּאֵרְךָ חָבוֹשׁ עָלֶיךָ וְנַעֲלֶיךָ תָּשִׂים בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעְטֶה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 67 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 68 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 69 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 70 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 71 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 72 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 73 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 74 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 75 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 76 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 77 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 78 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 79 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 80 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 81 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 82 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 83 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 84 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 85 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 86 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 87 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 88 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 89 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 90 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 91 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 92 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 93 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 94 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 95 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 96 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 97 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 98 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 99 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 100 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 101 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 102 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 103 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 104 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 105 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 106 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 107 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 108 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 109 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 110 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 111 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 112 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 113 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 114 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 115 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 116 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 117 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 118 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 119 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 120 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 121 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 122 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 123 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 124 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 125 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 126 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 127 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 128 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 129 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 130 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 131 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 132 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 133 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 134 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 135 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 136 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 137 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 138 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 139 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 140 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 141 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 142 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 143 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 144 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 145 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 146 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 147 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 148 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 149 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 150 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 151 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 152 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 153 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 154 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 155 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 156 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 157 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 158 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 159 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 160 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 161 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 162 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 163 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 164 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 165 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 166 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 167 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 168 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 169 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 170 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 171 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 172 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 173 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשִׁי גְּאוֹן עֻזְּכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַשָּׂא נַפְשְׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ: 174 וַעֲשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לֹא תַעֲשׂוּ עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ: 175 וְעָטְפָה עַל רֹאשָׁהּ וְנַעֲלֵי רַגְלָהּ תָּשִׂים עָלֶיהָ וְלֹא תַחְפֹּה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל: 176 וְדַבֵּר אֶל הָעָם בַּבֹּקֶר וַתָּמָת אִשְׁתִּי בָּעָרֶב וָאַעַשׂ בַּבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי: 177 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה זֹּאת לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה: 178 וָאֹמַר אֲלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הָיָה אֵלָי לֵאמֹר: 179 אֱמֹר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מְח

9 كَ مْجَذ هَمْ كْبِطْ نِمْ. * حَمْضَمْبِمْ هَمْ هَمْدِمْ هَذِكْ
مَ فِيهَمْكِمِ كَ : نِمِ فْحَمِجْمْ : فْجَمْحَتْ حَجَذ بْحَ بَمْشَ
10 مَحَمَمَ حَتَ مْخَهَمْ حَجَمْ حَمَمْكَمْ. * مَحَمْ هَمْ كِمْ
كَمَجَمَمْ حَهَدَهَمْ نَمِ كَ حَمَمَمْ مَحَجَمَمْ هَكَمْ. * هَ
11 حَمْضَمْبِمْ نَ هَذَ فْحَمْجَمْ هَمَ : يَمَحِ سَكَ حَمَجَكَ هَكَ :
هَكَ حَجَمْ حَمَمْ هَ هَ حَمْضَمْ حَمَمْ يَكَحِ : بَكَ هَمَحِ حَمَمْ هَ هَ هَكَمْ
12 كَ. * مَكَ هَمْ مِ مَ حَجَكَ حَمْضَمْبِمْ : يَمِكَحِ هَكَمْ نِمِ
حَمَجَمْ حَمَمْ : مَمِ سَكَ مَكَ هَمَ حَمْ حَمَمْ كَمَ كَ. *
13 حَمْضَمْبِمْ مَمَ هَ حَكَمْ حَكَمْ مَكَ مَمَحِ مَمَكْحَمْ : يَكَ مِ
حَمَمْ مَمَهَمْ مَسَحِ حَ : مَهَحِ حَمَحَمْ حَ مَمَهَمْ
14 حَهَكَمْ. * نَكَمْ حَ حَكَمْ هَمَكَمْ : مَسَمْ حَكَمَحَمَمْ كَكَمْ. *
15 مَكَ كَمَجَمَمْ مَ حَمَمَ مَمَ كَكَمْ : نَمِ هَمْ كَمَ حَمَ حَمَ
16 حَمَمَ مَمَحِمَ مَكَمْ كَ. * هَمْ مَ حَجَمْ حَكَحَمْ مَمَ
• كَكَمْ هَمَ : كَمَ حَمَمَ حَمَمْ : مَكَ هَمْ : كَ مَحِ هَكَمْ. * حَمْضَمْبِمْ
17 حَهَكَمْ مَمَحَمْ . كَحِ حَمَ كَمَ مَحَمْ. * حَمْضَمْبِمْ
مَمَ هَكَحَمْ كَمَمَمْ حَمَمَمَ : مَسَحِ هَمَ كَمَمَمْ :
18 هَ حَمَكَ هَمْ حَمَمْكَمْ. * هَمَمَ هَمْ كَ كَمَ حَمَمَمْ
19 مَمَمَمْ كَ هَذَ : * مَمَهَكَ هَمْ حَمَمَ : حَمَمْ حَمَجَمَمْ
هَكَمْ نَ مِ مَحِ كَمْضَمَ : مَمَكَ هَمْ حَمَكَ مَمَحِ كَ. *
20 حَمْضَمْبِمْ حَمَمْ هَمْ كَمَمَمْ : حَمَمْ هَمْ : مَمَمَ كَمَمَمْ هَكَمَمْ. *
21 مَمَمَمْ حَ هَمَ مَمَمَ : حَمَمْ كَحَ مَ مِ مَمَمَمْ

Digitized by Google

22 וְנִמְאֲסָ֥ה מֵאֵ֗ין כִּֽי־אַ֭תָּה שָׁמַ֣עְתָּ קוֹל־תַּחֲנוּנָ֑י בְּשַׁוְּעִ֖י אֵלֶֽיךָ׃
23 אֶהֱבוּ֙ אֶת־יְ֣הוָ֣ה כָּל־חֲסִידָ֑יו אֱמוּנִ֥ים נֹצֵ֗ר יְ֭הוָה וּמְשַׁלֵּ֣ם עַל־יֶ֣תֶר עֹשֵׂ֥ה גַֽאֲוָה׃
24 חִזְק֥וּ וְיַאֲמֵ֖ץ לְבַבְכֶ֑ם כָּל־הַמְיַחֲלִ֖ים לַיהוָֽה׃

לא

1 לְדָוִ֗ד בְּךָ֣ יְ֭הוָה חָסִ֑יתִי אַל־אֵבֹ֥שָׁה לְעוֹלָ֑ם בְּצִדְקָתְךָ֥ פַלְּטֵֽנִי׃
2 הַטֵּֽה־אֵ֥לַי אָזְנְךָ֗ מְ֭הֵרָה הַצִּילֵ֑נִי הֱיֵה־לִ֥י לְצ֥וּר מָע֗וֹז לְ֭בֵית מְצוּדוֹת֙ לְהוֹשִׁיעֵֽנִי׃
3 כִּֽי־סַלְעִ֣י וּמְצוּדָתִ֣י אָ֑תָּה וּלְמַ֥עַן שִׁמְךָ֗ תַּנְחֵ֥נִי וּתְנַהֲלֵֽנִי׃
4 תּוֹצִיאֵ֥נִי מֵ֝רֶ֗שֶׁת זוּ־טָמְנ֥וּ לִ֑י כִּֽי־אַתָּ֖ה מָעוּזִּֽי׃
5 בְּיָדְךָ֥ אַפְקִ֗יד רוּחִ֑י פָּ֝דִ֗יתָה אֹתִ֥י יְהוָ֥ה אֵ֥ל אֱמֶֽת׃
6 שָׂ֭נֵאתָ הַשֹּׁמְרִ֣ים הַבְלֵי־שָׁ֑וְא וַ֝אֲנִ֗י אֶל־יְהוָ֥ה בָּטָֽחְתִּי׃
7 אָגִ֣ילָה וְאֶשְׂמְחָ֣ה בְחַסְדֶּ֑ךָ אֲשֶׁ֤ר רָ֖אִיתָ אֶת־עָנְיִ֑י יָ֝דַ֗עְתָּ בְּצָר֥וֹת נָפְשִֽׁי׃
8 וְלֹֽא־הִסְגַּרְתַּ֥נִי בְּיַד־א֑וֹיֵב הֶ֝עֱמַ֗דְתָּ מֶרְחָ֥ב לְרַגְלָֽי׃
9 חָנֵּ֣נִי יְ֭הוָה כִּֽי־צַ֣ר לִ֑י עָשְׁשָׁ֥ה מִכַּ֝עַ֗ס עֵינִ֥י נַפְשִׁ֖י וּבִטְנִֽי׃
10 כָּלוּ֣ בְיָג֣וֹן חַיַּ֑י וְ֝שָׁנַ֗י בַּאֲנָחָ֥ה כָּשַׁ֥ל בְּעוֹנִ֑י וְעַצְמוֹתַ֥י עָשְׁשָֽׁה׃
11 מִכָּל־צוֹרְרַ֥י הָיִ֗יתִי חֶרְפָּ֥ה וְ֝לִשְׁכֵנַ֗י וּפַחַד֮ לְמַכָּרָ֪י רֹ֫אַ֥י חוּצ֥וֹת נָדְד֗וּ מִמֶּֽנִּי׃
12 נִשְׁכַּ֣חְתִּי כְמֵ֣ת מִלֵּ֑ב הָ֝יִ֗יתִי כִּכְלִ֥י אֹבֵֽד׃
13 כִּֽי־שָׁמַ֣עְתִּי דִבַּ֣ת רַבִּ֑ים מָג֥וֹר מִסָּ֗בִיב בְּהִוָּסְדָ֣ם יָ֭חַד עָלַ֣י נִכְלְמ֑וֹ וְנַפְשִׁ֖י זָמָֽמוּ׃
14 וַאֲנִ֣י עָלֶ֣יךָ בָטַ֑חְתִּי אָ֝מַ֗רְתִּי אֱלֹהַ֥י אָתָּֽה׃
15 בְּיָדֶ֣ךָ עִתֹּתָ֑י הַצִּילֵ֥נִי מִיַּד־אֹיְבַ֖י וּמֵרֹדְפָֽי׃
16 הָאִ֣ירָה פָנֶ֣יךָ עַל־עַבְדֶּ֑ךָ הוֹשִׁיעֵ֥נִי בְחַסְדֶּֽךָ׃
17 יְ֭הוָה אַל־אֵבֹ֣שָׁה כִּֽי־קְרָאתִ֑יךָ יֵבֹ֖שׁוּ רְשָׁעִ֣ים דֻּמָּ֣ה לִשְׁאֽוֹל׃
18 תֵּאָלַ֣מְנָה שִׂפְתֵ֣י שָׁ֑קֶר הַ֝דֹּבְרוֹת֗ עַל־צַדִּ֥יק עָתָ֑ק בְּגַאֲוָ֖ה וָבֽוּז׃
19 מָֽה־רַ֭ב טוּבְךָ֣ אֲשֶׁר־צָפַ֣נְתָּ לִירֵאֶ֑יךָ פָּעַ֥לְתָּ לַחוֹסִ֗ים בָּךְ֮ נֶ֤גֶד בְּנֵי־אָדָֽם׃
20 תַּסְתִּירֵ֥ם בְּסֵ֖תֶר פָּנֶ֑יךָ מֵרַכְסֵ֥י אִ֝֗ישׁ תָּצְפִּ֣ין בַּסֻּכָּ֣ה תַּסְתִּירֵ֣ם מֵרִ֣יב לְשֽׁוֹנוֹת׃
21 בָּר֣וּךְ יְ֭הוָה כִּֽי־הִפְלִ֣יא חַסְדּ֑וֹ בְּעִ֖יר מָצֽוֹר׃
22 וַ֭אֲנִי אָמַ֣רְתִּי בְחָפְזִ֑י נִגְרַ֥זְתִּי מִנֶּ֝גֶד עֵינֶ֗יךָ אָכֵ֗ן שָׁמַ֥עְתָּ קוֹל־תַּחֲנוּנַ֑י בְּשַׁוְּעִ֖י אֵלֶֽיךָ׃
23 אֶהֱב֣וּ אֶת־יְ֭הוָה כָּל־חֲסִידָ֑יו אֱמוּנִ֥ים נֹצֵ֗ר יְ֭הוָה וּמְשַׁלֵּ֣ם עַל־יֶ֣תֶר עֹשֵׂ֥ה גַֽאֲוָה׃
24 חִזְק֥וּ וְיַאֲמֵ֖ץ לְבַבְכֶ֑ם כָּל־הַמְיַחֲלִ֖ים לַיהוָֽה׃

לב

1 לְדָוִ֗ד מַשְׂכִּ֑יל אַשְׁרֵ֥י נְ֝שׂוּי־פֶּ֗שַׁע כְּס֥וּי חֲטָאָֽה׃
2 אַשְׁרֵ֗י אָדָ֤ם לֹֽא־יַחְשֹׁ֣ב יְ֭הוָה ל֣וֹ עָוֹ֑ן וְאֵ֖ין בְּרוּח֣וֹ רְמִיָּֽה׃
3 כִּֽי־הֶחֱרַשְׁתִּ֥י בָּלוּ֙ עַצְמוֹתַ֣י בְּשַׁאֲגָתִ֖י כָּל־הַיּֽוֹם׃
4 כִּֽי־יוֹמָ֣ם וָלַ֣יְלָה תִּכְבַּ֣ד עָלַ֣י יָדֶ֑ךָ נֶהְפַּ֖ךְ לְשַׁדִּ֣י בְּחַרְבֹנֵ֣י קָ֑יִץ סֶֽלָה׃
5 חַטָּאתִ֣י אוֹדִיעֲךָ֣ וְ֭עֲוֹנִי לֹ֣א כִסִּ֑יתִי אָמַ֗רְתִּי אוֹדֶ֤ה עָלַ֣י פְּ֭שָׁעַי לַיהוָ֑ה וְאַתָּ֗ה נָ֭שָׂאתָ עֲוֹ֣ן חַטָּאתִ֣י סֶֽלָה׃
6 עַל־זֹ֭את יִתְפַּלֵּ֣ל כָּל־חָסִ֣יד אֵלֶ֑יךָ לְעֵ֥ת מְ֝צ֗וֹא רַ֣ק לְשֵׁ֣טֶף מַ֭יִם רַבִּ֑ים אֵלָ֖יו לֹ֣א יַגִּֽיעוּ׃
7 אַתָּ֣ה סֵ֣תֶר לִ֑י מִצַּ֥ר תִּ֝צְּרֵ֗נִי רָנֵּ֣י פַלֵּ֣ט תְּסוֹבְבֵ֣נִי סֶֽלָה׃
8 אַשְׂכִּֽילְךָ֥ וְאוֹרְךָ֗ בְּ֭זֶה תֵּלֵ֣ךְ אִיעֲצָ֥ה עֲלֶ֗יךָ עֵינִֽי׃
9 אַל־תִּֽהְי֥וּ כְ֭סוּס כְּפֶ֣רֶד אֵ֣ין הָבִ֑ין בְּמֶ֥תֶג וָרֶ֗סֶן עֶדְי֥וֹ לִבְלֹ֑ם בַּל־קָרֹ֖ב אֵלֶֽיךָ׃
10 רַבִּ֣ים מַכְאוֹבִ֣ים לָ֭רָשָׁע וְ֝בוֹטֵ֗חַ בַּיהוָ֥ה חֶ֣סֶד יְסוֹבְבֶֽנּוּ׃
11 שִׂמְח֣וּ בַ֭יהוָה וְגִ֣ילוּ צַדִּיקִ֑ים וְ֝רַנְּנ֗וּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵֽב׃

לג

1 רַנְּנ֣וּ צַדִּיקִ֣ים בַּ֭יהוָה לְיְשָׁרִ֥ים נָאוָ֗ה תְּהִלָּֽה׃
2 הוֹד֣וּ לַ֭יהוָה בְּכִנּ֑וֹר בְּנֵ֥בֶל עָ֝שׂ֗וֹר זַמְּרוּ־לֽוֹ׃
3 שִׁ֣ירוּ לוֹ֮ שִׁ֤יר חָדָ֗שׁ הֵיטִ֣יבוּ נַ֭גֵּן בִּתְרוּעָֽה׃
4 כִּֽי־יָשָׁ֣ר דְּבַר־יְ֭הוָה וְכָל־מַעֲשֵׂ֥הוּ בֶּאֱמוּנָֽה׃
5 אֹהֵ֣ב צְדָקָ֣ה וּמִשְׁפָּ֑ט חֶ֖סֶד יְהוָ֣ה מָלְאָ֣ה הָאָֽרֶץ׃
6 בִּדְבַ֣ר יְ֭הוָה שָׁמַ֣יִם נַעֲשׂ֑וּ וּ֝בְר֗וּחַ פִּ֣יו כָּל־צְבָאָֽם׃
7 כֹּנֵ֣ס כַּנֵּ֣ד מֵ֭י הַיָּ֑ם נֹתֵ֖ן בְּאֹצָר֣וֹת תְּהֹמֽוֹת׃
8 יִֽירְא֣וּ מֵ֭יְהוָה כָּל־הָאָ֑רֶץ מִ֝מֶּ֗נּוּ יָג֥וּרוּ כֹּ֣ל יֹשְׁבֵי־תֵבֵֽל׃
9 כִּֽי־הֽוּא־אָמַ֥ר וַֽיֶּהִי֑ הֽוּא־צִ֝וָּ֗ה וַיַּעֲמֹֽד׃
10 יְ֭הוָה הֵפִ֣יר עֲצַ֣ת גּוֹיִ֑ם הֵנִ֥יא מַ֝חְשְׁב֗וֹת עַמִּֽים׃
11 עֲצַ֣ת יְ֭הוָה לְעוֹלָ֣ם תַּעֲמֹ֑ד מַחְשְׁב֖וֹת לִבּ֣וֹ לְדֹ֣ר וָדֹֽר׃
12 אַשְׁרֵ֣י הַגּ֣וֹי אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑יו הָ֝עָ֗ם בָּחַ֥ר לְנַחֲלָ֥ה לֽוֹ׃
13 מִשָּׁמַ֣יִם הִבִּ֣יט יְ֭הוָה רָאָ֣ה אֶת־כָּל־בְּנֵי־אָדָֽם׃
14 מִמְּכ֣וֹן שִׁבְתּ֑וֹ הִשְׁגִּ֥יחַ אֶ֝֗ל כָּל־יוֹשְׁבֵ֥י הָאָֽרֶץ׃
15 הַיֹּצֵ֣ר יַ֭חַד לִבָּ֑ם הַ֝מֵּבִ֗ין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶֽם׃
16 אֵֽין־הַ֭מֶּלֶךְ נוֹשָׁ֣ע בְּרָב־חָ֑יִל גִּבּ֥וֹר לֹֽא־יִנָּצֵ֖ל בְּרָב־כֹּֽחַ׃
17 שֶׁ֣קֶר הַ֭סּוּס לִתְשׁוּעָ֑ה וּבְרֹ֥ב חֵ֝֗יל לֹ֣א יְמַלֵּֽט׃
18 הִנֵּ֤ה עֵ֣ין יְ֭הוָה אֶל־יְרֵאָ֑יו לַ֝מְיַחֲלִ֗ים לְחַסְדּֽוֹ׃
19 לְהַצִּ֣יל מִמָּ֣וֶת נַפְשָׁ֑ם וּ֝לְחַיּוֹתָ֗ם בָּרָעָֽב׃
20 נַפְשֵׁ֥נוּ חִכְּתָ֥ה לַיהוָ֑ה עֶזְרֵ֖נוּ וּמָגִנֵּ֣נוּ הֽוּא׃
21 כִּֽי־בוֹ֣ יִשְׂמַ֣ח לִבֵּ֑נוּ כִּ֥י בְשֵׁ֝֗ם קָדְשׁ֥וֹ בָטָֽחְנוּ׃
22 יְהִ֣י חַסְדְּךָ֣ יְ֭הוָה עָלֵ֑ינוּ כַּאֲשֶׁ֖ר יִחַ֣לְנוּ לָֽךְ׃

לד

1 לְדָוִ֗ד בְּשַׁנּוֹתוֹ֮ אֶת־טַעְמוֹ֒ לִפְנֵ֣י אֲבִימֶ֑לֶךְ וַיְגָרְשֵׁ֥הוּ וַיֵּלַֽךְ׃
2 אֲבָרְכָ֣ה אֶת־יְ֭הוָה בְּכָל־עֵ֑ת תָּ֝מִ֗יד תְּהִלָּת֥וֹ בְּפִֽי׃
3 בַּ֭יהוָה תִּתְהַלֵּ֣ל נַפְשִׁ֑י יִשְׁמְע֖וּ עֲנָוִ֣ים וְיִשְׂמָֽחוּ׃
4 גַּדְּל֣וּ לַ֭יהוָה אִתִּ֑י וּ֝נְרוֹמְמָ֗ה שְׁמ֥וֹ יַחְדָּֽו׃
5 דָּרַ֣שְׁתִּי אֶת־יְ֭הוָה וְעָנָ֑נִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַ֥י הִצִּילָֽנִי׃
6 הִבִּ֣יטוּ אֵלָ֣יו וְנָהָ֑רוּ וּ֝פְנֵיהֶ֗ם אַל־יֶחְפָּֽרוּ׃
7 זֶ֣ה עָנִ֣י קָרָ֣א וַ֭יהוָה שָׁמָ֑ע וּמִכָּל־צָרוֹתָ֥יו הוֹשִׁיעֽוֹ׃
8 חֹנֶ֣ה מַלְאַךְ־יְ֭הוָה סָבִ֣יב לִירֵאָ֑יו וַֽיְחַלְּצֵֽם׃
9 טַ֣עֲמוּ֭ וּרְא֣וּ כִּי־ט֑וֹב יְהוָ֥ה אַ֝שְׁרֵ֗י הַגֶּ֣בֶר יֶחֱסֶה־בּֽוֹ׃
10 יְרָא֣וּ אֶת־יְ֭הוָה קְדֹשָׁ֑יו כִּֽי־אֵ֥ין מַחְס֗וֹר לִירֵאָֽיו׃
11 כְּפִירִ֣ים רָ֭שׁוּ וְרָעֵ֑בוּ וְ֝דֹרְשֵׁ֗י יְהוָ֥ה לֹֽא־יַחְסְרוּ־כָֽל־טּֽוֹב׃
12 לְכ֣וּ בָנִ֣ים שִׁמְע֣וּ לִ֑י יִרְאַ֖ת יְהוָ֣ה אֲלַמֶּדְכֶֽם׃
13 מִ֣י הָאִ֣ישׁ הֶחָפֵ֑ץ חַ֝יִּ֗ים אֹהֵ֥ב יָמִ֥ים לִרְאוֹת־טֽוֹב׃
14 נְצֹ֣ר לְשׁוֹנְךָ֣ מֵרָ֑ע וְ֝שִׂפְתֶ֗יךָ מִדַּבֵּ֥ר מִרְמָֽה׃
15 סוּר־מֵ֣רָ֭ע וַעֲשֵׂה־ט֑וֹב בַּקֵּ֖שׁ שָׁל֣וֹם וְרָדְפֵֽהוּ׃
16 עֵינֵ֣י יְ֭הוָה אֶל־צַדִּיקִ֑ים וְ֝אָזְנָ֗יו אֶל־שַׁוְּעָתָֽם׃
17 פְּנֵ֣י יְ֭הוָה בְּעֹשֵׂ֣י רָ֑ע לְהַכְרִ֖ית מֵאֶ֣רֶץ זִכְרָֽם׃
18 צָעֲק֣וּ וַ֭יהוָה שָׁמָ֑ע וּמִכָּל־צָרוֹתָ֥ם הִצִּילָֽם׃
19 קָר֣וֹב יְ֭הוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵ֑ב וְאֶת־דַּכְּאֵי־ר֝֗וּחַ יוֹשִֽׁיעַ׃
20 רַבּ֣וֹת רָע֣וֹת צַדִּ֑יק וּמִכֻּלָּ֖ם יַצִּילֶ֣נּוּ יְהוָֽה׃
21 שֹׁמֵ֣ר כָּל־עַצְמוֹתָ֑יו אַחַ֖ת מֵהֵ֣נָּה לֹ֣א נִשְׁבָּֽרָה׃
22 תְּמוֹתַ֣ת רָ֭שָׁע רָעָ֑ה וְשֹׂנְאֵ֥י צַ֝דִּ֗יק יֶאְשָֽׁמוּ׃
23 פּוֹדֶ֣ה יְ֭הוָה נֶ֣פֶשׁ עֲבָדָ֑יו וְלֹ֤א יֶאְשְׁמ֨וּ כָל־הַחוֹסִ֖ים בּֽוֹ׃

לה

1 לְדָוִ֗ד רִ֭יבָה יְהוָ֣ה אֶת־יְרִיבַ֑י לְחֲמָ֖ה אֶת־לֹחֲמָֽי׃
2 הַחֲזֵ֣ק מָ֭גֵן וְצִנָּ֑ה וְקוּמָ֖ה בְּעֶזְרָתִֽי׃
3 וְהָרֵ֣ק חֲנִ֣ית וּסְגֹ֣ר לִקְרַ֣את רדְפָ֑י אֱמֹ֖ר לְנַפְשִׁ֣י יְשׁוּעָתְךָ֣ אָֽנִי׃
4 יֵבֹ֣שׁוּ וְיִכָּלְמ֣וּ מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשִׁ֑י יִסֹּ֖גוּ אָח֥וֹר וְיַחְפְּרוּ֙ חֹשְׁבֵ֣י רָעָתִֽי׃
5 יִֽהְי֣וּ כְ֭מֹץ לִפְנֵי־ר֑וּחַ וּמַלְאַ֖ךְ יְהוָ֣ה דּוֹחֶֽה׃
6 יְהִי־דַרְכָּ֣ם חֹ֭שֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּ֑וֹת וּמַלְאַ֖ךְ יְהוָ֣ה רדְפָֽם׃
7 כִּֽי־חִנָּ֣ם טָ֭מְנוּ לִ֣י שַׁ֑חַת חִנָּ֥ם כָּ֝רוּ לְנַפְשִֽׁי׃
8 תְּבוֹאֵ֣הוּ שׁוֹאָ֣ה לֹ֣א יָדָ֑ע וְ֝רִשְׁתּ֗וֹ אֲשֶׁר־טָמַ֥ן תִּלְכְּדֽוֹ בְּשׁ֥וֹאָה יִפָּֽל־בָּֽהּ׃
9 וְנַפְשִׁ֥י תָּגִ֗יל בַּ֭יהוָה תָּשִׂ֣ישׂ בִּישׁוּעָתֽוֹ׃
10 כָּל־עַצְמוֹתַ֗י תֹּ֭אמַרְנָה יְהוָ֣ה מִ֥י כָמ֑וֹךָ מַצִּ֣יל עָ֭נִי מֵחָזָ֣ק מִמֶּ֑נּוּ וְעָנִ֖י וְאֶבְי֣וֹן מִגֹּזְלֽוֹ׃
11 קָמ֣וּ עֵדֵי־חָ֑מָס אֲשֶׁ֖ר לֹ֣א יָדָ֣עְתִּי יִשְׁאָלֽוּנִי׃
12 יְשַׁלְּמ֣וּנִי רָ֭ע תַּ֣חַת טוֹבָ֑ה שְׁכוֹל֖ לְנַפְשִֽׁי׃
13 וַאֲנִ֗י בְּחָלְאָ֣ם לְבוּשִׁ֣י שָׂ֑ק עִנֵּ֖יתִי בַצּ֣וֹם נַפְשִׁ֑י וּתְפִלָּתִ֥י עַל־חֵיקִ֗י תָּשׁ֥וּב׃
14 כְּרֵעַ֣ כְּ֭אָח לִ֣י הִתְהַלָּ֑כְתִּי כְּ֝אֵ֗בֶל אֵ֣ם קֹדֵ֥ר שַׁ֗חֹתִי׃
15 וּבְצַלְעִ֣י שָׂמְח֣וּ וְנֵאָסֻ֑פוּ נֵ֥אָסְפ֨וּ עָלַ֜י נֵכִ֗ים וְלֹ֣א יָדָ֑עְתִּי קָרְע֥וּ וְלֹ֥א דָמּֽוּ׃
16 בְּחַנְפֵ֣י לַ֭עֲגֵי מָע֑וֹג חָרֹ֖ק עָלַ֣י שִׁנֵּימוֹ׃
17 אֲדֹנָ֗י כַּ֭מָּה תִּרְאֶ֑ה הָשִׁ֥יבָה נַפְשִׁ֗י מִשֹּׁאֵיהֶ֥ם מִכְּפִירִ֗ים יְחִידָתִֽי׃
18 אוֹדְךָ֣ בְקָהָ֣ל רָ֑ב בְּעַ֖ם עָצ֣וּם אֲהַלְלֶֽךָּ׃
19 אַל־יִשְׂמְח֣וּ לִ֭י אֹיְבַ֣י שָׁ֑קֶר שֹׂנְאַ֖י חִנָּ֣ם יִקְרְצוּ־עָֽיִן׃
20 כִּֽי־לֹ֣א שָׁל֣וֹם יְדַבֵּ֑רוּ וְעַל־רוּגְזֵי־אֶ֝֗רֶץ דִּבְרֵי־מִרְמָ֥ה יַחְשֹׁבֽוּן׃
21 וַיִּרְחִ֣יבוּ עָלַ֣י פִּיהֶ֑ם אָ֝מְר֗וּ הֶאָ֣ח הֶאָ֣ח עֵינֵ֣ינוּ רָאָֽתָה׃
22 רָאִ֣יתָה יְ֭הוָה אַל־תֶּחֱרַ֑שׁ אֲדֹנָ֥י אַל־תִּרְחַ֗ק מִמֶּֽנִּי׃
23 הָעִ֣ירָה וְהִקִּ֣יצָה לְמִשְׁפָּטִ֑י אֱלֹהַ֖י וַאדֹנָ֣י לְרִיבִֽי׃
24 שָׁפְטֵ֣נִי כְצִדְקְךָ֣ יְ֭הוָה אֱלֹהָ֑י וְאַל־יִשְׂמְח֖וּ לִֽי׃
25 אַל־יֹ֭אמְרוּ בְּלִבָּ֣ם הָאֲח֣ לְנַפְשֵׁ֑נוּ אַל־יֹ֝אמְר֗וּ בִּלַּעְנֻֽהוּ׃
26 יֵבֹ֣שׁוּ וְיַחְפְּר֣וּ יַחְדָּ֑ו שְׂמֵחֵ֖י רָעָתִ֣י יִלְבְּשׁוּ־כְלִמָּ֣ה וָבֹ֣שֶׁת הַמַּגְדִּילִ֖ים עָלָֽי׃
27 יָרֹ֣נּוּ וְיִשְׂמְח֣וּ חֲפֵצֵ֣י צִדְקִ֑י וְיֹאמְר֥וּ תָ֝מִ֗יד יִגְדַּ֣ל יְהוָ֣ה הַחֹפֵ֥ץ שְׁלוֹם־עַבְדּֽוֹ׃
28 וּלְשׁוֹנִ֥י תֶּהְגֶּ֗ה צִדְקֶ֑ךָ כָּל־הַ֝יּ֗וֹם תְּהִלָּתֶֽךָ׃

לו

1 לַמְנַצֵּ֥חַ לְעֶ֗בֶד לַיהוָ֥ה לְדָוִֽד׃
2 נְאֻם־פֶּ֭שַׁע לָרָ֣שָׁע בְּקֶ֣רֶב לִבִּ֑י אֵ֥ין פַּ֝חַד אֱלֹהִ֗ים לְנֶגֶד עֵינָֽיו׃
3 כִּֽי־חָלַ֣ק אֵלָ֣יו בְּעֵינָ֑יו לִ֝מְצֹ֗א עֲוֹנ֥וֹ לִשְׂנֹֽא׃
4 דִּבְרֵ֣י פִ֭יהוּ אָ֣וֶן וּמִרְמָ֑ה חָדַ֖ל לְהַשְׂכִּ֣יל לְהֵיטִֽיב׃
5 אָ֭וֶן יַחְשֹׁ֣ב עַל־מִשְׁכָּב֑וֹ יִתְיַצֵּ֥ב עַל־דֶּ֝֗רֶךְ לֹא־ט֥וֹב רָ֗ע לֹ֣א יִמְאָֽס׃
6 יְהוָ֗ה בַּ֭הַשָּׁמַיִם חַסְדֶּ֑ךָ אֱמוּנָתְךָ֖ עַד־שְׁחָקִֽים׃
7 צִדְקָתְךָ֣ כְּהַרְרֵי־אֵ֑ל מִשְׁפָּטֶ֖יךָ תְּה֣וֹם רַבָּ֣ה אָדָ֣ם וּבְהֵמָ֣ה תּוֹשִׁ֣יעַ יְהוָֽה׃
8 מָֽה־יָּקָ֣ר חַסְדְּךָ֣ אֱלֹהִ֑ים וּבְנֵ֥י אָ֝דָ֗ם בְּצֵ֣ל כְּנָפֶ֣יךָ יֶחֱסָיֽוּן׃
9 יִרְוְי֣וּן מִדֶּ֣שֶׁן בֵּיתֶ֑ךָ וְנַ֖חַל עֲדָנֶ֣יךָ תַשְׁקֵֽם׃
10 כִּֽי־עִמְּךָ֣ מְק֣וֹר חַיִּ֑ים בְּ֝אוֹרְךָ֗ נִרְאֶה־אֽוֹר׃
11 מְשֹׁךְ־חַסְדְּךָ֥ לְיֹדְעֶ֑יךָ וְצִדְקָתְךָ֥ לְ֝יִשְׁרֵי־לֵֽב׃
12 אַל־תְּבוֹאֵ֣נִי רֶ֣גֶל גֵּא֑וּת וְ֝יַ֗ד רְשָׁעִ֥ים אַל־תְּנִדֵֽנִי׃
13 שָׁ֣ם נָפְל֣וּ פֹ֑עֲלֵי אָ֥וֶן דָּ֝חֽוּ֗ וְלֹ֣א יָכְלֽוּ׃

לז

1 לְדָוִ֗ד אַל־תִּתְחַ֣ר בַּ֭מְרֵעִים אַל־תְּקַנֵּ֣א בְּעֹשֵׂ֣י עַוְלָֽה׃
2 כִּ֤י כֶ֨חָצִ֗יר מְהֵרָ֣ה יִמָּלוּ֮ וּכְיֶ֪רֶק דֶּ֫שֶׁא יִבּֽוֹלוּ׃
3 בְּטַ֣ח בַּ֭יהוָה וַעֲשֵׂה־ט֑וֹב שְׁכֹ֥ן אֶ֝רֶץ וּרְעֵ֥ה אֱמוּנָֽה׃
4 וְהִתְעַנַּ֥ג עַל־יְ֝הוָ֗ה וְיִתֶּן־לְךָ֥ מִשְׁאֲלֹ֥ת לִבֶּֽךָ׃
5 גּ֣וֹל עַל־יְ֭הוָה דַּרְכֶּ֑ךָ וּבְטַ֥ח עָ֝לָ֗יו וְה֣וּא יַעֲשֽׂוֹת׃
6 וְהוֹצִ֣יא כָ֭אוֹר צִדְקֶ֑ךָ וּמִשְׁפָּטֶ֥ךָ כַּצָּהֳרָֽיִם׃
7 דּ֣וֹם לַ֭יהוָה וְהִתְחוֹלֵ֣ל לֽוֹ אַל־תִּתְחַ֣ר בְּמַצְלִ֑יחַ דַּ֝רְכּ֗וֹ בְּאִ֣ישׁ עֹשֶׂ֣ה מְזִמּֽוֹת׃
8 הֶ֣רֶף מֵאַ֭פ וְעֲזֹ֣ב חֵמָ֑ה אַל־תִּתְחַ֥ר אַךְ־לְהָרֵֽעַ׃
9 כִּֽי־מְ֭רֵעִים יִכָּרֵ֑תוּן וְקֹוֵ֖י יְהוָ֣ה הֵ֣מָּה יִירְשׁוּ־אָֽרֶץ׃
10 וְע֤וֹד מְעַט־מְ֨עָ֗ט וְאֵ֣ין רָ֭שָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ֣ עַל־מְקוֹמ֑וֹ וְאֵינֶֽנּוּ׃
11 וְעֲנָוִ֥ים יִ֝ירְשׁוּ־אָ֗רֶץ וְ֭הִתְעַנְּגוּ עַל־רֹ֣ב שָׁלֽוֹם׃
12 זוֹמֵ֣ם רָ֭שָׁע לַצַּדִּ֑יק וַֽיַּחֲרֹ֖ק עָלָ֣יו שִׁנָּֽיו׃
13 אֲדֹנָ֥י יִ֝שְׂחַ֗ק לוֹ֮ כִּ֤י רָ֨אָ֗ה כִּֽי־יָ֣ם יוֹמ֑וֹ׃
14 חֶ֤רֶב פָּ֨תְחוּ֗ רְ֭שָׁעִים וְדָרְכ֣וּ קַשְׁתָּ֑ם לְהַפִּ֣יל עָנִ֣י וְאֶבְי֑וֹן לִ֝טְבֹ֗חַ יְשָׁרֵי־דָֽרֶךְ׃
15 חַרְבָּ֥ם תָּב֗וֹא בְּלִבָּ֥ם וְ֝קַשְׁתוֹתָ֗ם תִּשָּׁבַֽרְנָה׃
16 טוֹב־מְ֭עַט לַצַּדִּ֑יק מֵהֲמ֖וֹן רְשָׁעִ֣ים רַבִּֽים׃
17 כִּ֤י זְרֽוֹעוֹת֙ רְ֣שָׁעִ֔ים תִּשָּׁבַ֑רְנָה וְסֹמֵ֖ךְ צַדִּיקִ֣ים יְהוָֽה׃
18 יוֹדֵ֣עַ יְ֭הוָה יְמֵ֣י תְמִימִ֑ים וְנַחֲלָתָ֖ם לְעוֹלָ֣ם תִּהְיֶֽה׃
19 לֹֽא־יֵבֹ֥שׁוּ בְעֵ֣ת רָ֑עָה וּ֝בִימֵ֗י רְעָבוֹ֥ת יִשְׂבָּעֽוּ׃
20 כִּֽי־רְ֭שָׁעִים יֹאבֵ֑דוּ וְאֹיְבֵ֥י יְ֝הוָ֗ה כִּיקַ֣ר כָּרִ֣ים כָּלָ֑ו בֶּעָשָׁ֖ן כָּלֽוּ׃
21 לֹוֶ֣ה רָ֭שָׁע וְלֹ֣א יְשַׁלֵּ֑ם וְצַדִּ֥יק חוֹנֵ֗ן וְנֹתֵֽן׃
22 כִּֽי־מְבֹרָ֥כָיו יִ֝ירְשׁוּ־אָ֗רֶץ וּמְקֻלָּלָ֥יו יִכָּרֵֽתוּ׃
23 מֵ֭יְהוָה מִצְעֲדֵי־גֶ֑בֶר כּוֹנָ֥נוּ וְ֝דַרְכּ֗וֹ יֶחְפָּֽץ׃
24 כִּֽי־יִפֹּ֥ל לֹא־ט֑וּל כִּֽי־יְהוָ֥ה סוֹמֵ֖ךְ יָדֽוֹ׃
25 נַ֤עַר הָיִ֨יתִי֮ גַּם־זָ֪קַ֫נְתִּי וְלֹֽא־רָאִ֥יתִי צַדִּ֗יק נֶעֱזָ֑ב וְזַרְעוֹ֥ מְבַקֶּשׁ־לָֽחֶם׃
26 כָּל־הַ֭יּוֹם חוֹנֵ֣ן וּמַלְוֶ֑ה וְזַרְעוֹ֥ לִ֝בְרָכָ֗ה יִהְיֶֽה׃
27 סוּר־מֵ֣רָ֭ע וַעֲשֵׂה־ט֑וֹב וּשְׁכֹ֖ן לְעוֹלָֽם׃
28 כִּֽי־יְ֭הוָה אֹהֵ֣ב מִשְׁפָּ֑ט וְלֹ֥א יַ֝עֲזֹ֗ב אֶת־חֲסִידָ֥יו לְעוֹלָ֥ם נִשְׁמָ֑רוּ וְזֶ֥רַע רְ֝שָׁעִ֗ים נִכְרָֽת׃
29 צַדִּיקִ֣ים יִ֭ירְשׁוּ־אָ֑רֶץ וְיִשְׁכְּנ֖וּ לָעַ֣ד עָלֶֽיהָ׃
30 פִּי־צַ֭דִּיק יֶהְגֶּ֣ה חָכְמָ֑ה וּלְשׁוֹנ֥וֹ תְ֝דַבֵּ֗ר מִשְׁפָּֽט׃
31 תּוֹרַ֣ת אֱ֭לֹהָיו בְּלִבּ֑וֹ לֹא־תִמְעַ֖דְנָה אֲשֻׁרָ֣יו בְּצַעֲדָֽיו׃
32 צוֹפֶ֣ה רָ֭שָׁע לַצַּדִּ֑יק וּמְבַקֵּ֖שׁ לַהֲמִיתֽוֹ׃
33 יְ֭הוָה לֹֽא־יַעַזְבֶ֣נּוּ בְיָד֑וֹ וְלֹ֖א יַרְשִׁיעֶ֣נּוּ בְּהִשָּׁפְטֽוֹ׃
34 קַוֵּ֣ה אֶל־יְ֭הוָה וּשְׁמֹ֣ר דַּרְכּ֑וֹ וְיָרִימְךָ֥ לָ֝רֶ֗שֶׁת תִּרְאֶ֥ה בְהִכָּרֵ֥ת רְשָׁעִֽים׃
35 רָאִ֣יתִי רָ֭שָׁע עָרִ֣יץ וּמִתְעָרֶ֑ה כְּאֶזְרָ֖ח רַעֲנָֽן׃
36 וַיַּ֣עֲבֹ֣ר וְהִנֵּ֣ה אֵינֶ֑נּוּ וָאֲבַקְשֵׁ֥הוּ וְלֹ֥א נִמְצָֽא׃
37 שְׁמֹ֣ר תָּ֭ם וּרְאֵ֣ה יָשָׁ֑ר כִּֽי־אַחֲרִ֖ית לְאִ֣ישׁ שָׁלֽוֹם׃
38 וּפֹשְׁעִ֥ים נִשְׁמְד֗וּ יַ֭חַד אַחֲרִ֣ית רְשָׁעִ֑ים נִכְרָֽתָה׃
39 וּתְשׁוּעַ֣ת צַדִּיקִ֣ים מֵיְהוָ֑ה מָעוּזָּ֥ם בְּעֵ֝֗ת צָרָֽה׃
40 וַיַּעְזְרֵ֣ם יְ֭הוָה וַיְפַלְּטֵ֑ם יְפַלְּטֵ֥ם מֵ֝רְשָׁעִ֗ים וְיוֹשִׁיעֵ֑ם כִּֽי־חָ֝סוּ בֽוֹ׃

לח

1 מִזְמ֗וֹר לְדָוִ֥ד לְהַזְכִּֽיר׃
2 יְ֭הוָה אַל־בְּקֶצְפְּךָ֣ תוֹכִיחֵ֑נִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ֥ תְיַסְּרֵֽנִי׃
3 כִּֽי־חִצֶּ֣יךָ נִ֭חֲתוּ בִּ֑י וַתִּנָּחֵ֖ת עָלַ֣י יָדֶֽךָ׃
4 אֵ֣ין מְתֹ֣ם בִּבְשָׂרִ֑י מִפְּנֵ֥י זַ֝ע

35 מפיכה מתפוץ ויכלכלתה.* מיכה לשון חנינה מי מעט
רמזו. מלכות ישראל מכה: מלך מכה לשופטיה: ושפחת
36 מכה תכלה כלה: מלכות כי לשון מלוכה. * מלכות כי לשון רבים
37 לרמות מלשבתו ישראלים.* מלכות ירמלים: מלכות ירושה:
מלכות רשעה ושבה: מלכות ירחקוה כי לשון מיתה
38 ויתרו ולא יתנו: מושבי מלכים ומיכזיו:* מלך יתן ומי
רשע יכלמו: ומיכה נביא מלכות שמרון: ומיכה מתפלל:
39 ומיכה מדבקות ורמון.* מלכי רשעים יכלמים שמרונים
40 ושומרוניים: כי מיכה מעלילות:* מיכל ויכלת ענין שם
רשעים ומלך: ולא יכלכלם עד רשעים.

מלכים : מד .

1 מיכל אמר לו שם ונשב כי לכל רשעים שמרו: ונשא מלכות
שפיכת כי: ישבו ענין רשעים ומיכה: לו שפיכת ומיכה שם
2 כי: ומשפחותיהם ישלחו כלכלת אחר ושפר כי:* ומשפ
ושמרון: ושום אחר מלכות ושומרוני: ושלח שפיכת ונשא
אחר כי: שפך מיכה: מיכל ישראלית: מיכל שמרון
3 ומיכה ויכלת מיכה.* שוא אשרי רשע שפך מי שיכלו:
אחרי ושלחו אחר שפיכת ושומרוני: ולא ישרי רשע: מלך
שיכלוני ומיכה.
4 לו יכלכל שפיכה מיכה כלכלת ולכלת ושלחו שפיכת.*

Digitized by Google

5 מחכמתם שמלפנינו ואת כולנו יחד לכאן : אמר : כי
אתמהא אמינא מאי טעמא קאמר : אלא אמרה
6 ליה . * ויאמר לכן אמר ה' כי : דבר כי אמרה : ואמרי לה
7 אמרה ליה . * אמרה ליה אמרה : אלא אי אמרה
ליה אמרה ליה : אמרה ליה אמר ה' כי דבר כי ואמרי לה :*
8 אמרה ליה אמרה : אי אמרה אמרה ליה : אמרה
9 לכאן אמרה ליה . * אי אמרה אמרה ליה אי
אמרה אמרה ליה : אמר ליה אמרה ליה אי אמרה
10 אמרה ליה . * אמרה ליה אי אמרה : אי אמרה ליה
11 אמרה ליה : ויאמר לי אמרה ליה אמרה . * אי
אמרה ליה : ויאמר לי אמרה ליה : אי אמרה ליה .
אמרה ליה אי אמרה ליה אמרה ליה לאחר אמרה ליה .
12 אלא אמר ליה אמרה ליה אמרה ליה : * אמרה
13 אמרה ליה אמרה ליה : אמרה ליה אמרה כי אמרה : אי
14 אמרה ליה . * אמרה ליה אמר ליה אי : אמרה ליה
15 אמרה ליה אי לאחר כי אי . * אי אמרה ליה : אמרה
אי אמרה ליה אמרה ליה אי אמרה : אי אמרה אמרה
16 אי לאחר אמרה ליה : אמרה ליה אמרה . * אי לאחר
אי אמרה ליה אמרה ליה : אמרה ליה אמרה ליה
17 אמרה . * אמרה אי אמרה ליה אי אמרה אי אמרה
אמרה : אמרה ליה אמרה ליה כי אמרה כי אי אמרה

Digitized by Google

18 בנימין.* כי חיו נפשו קשורה בנפשו והיה כראותו : וירא
19 כי אין העיר גדולה מהר להלוך : * ויאמר לא כאשר דברת עבדיך
כן יעשה : ויאמר אליו מי האיש אשר שם עלינו : ויאמר
20 אלינו.* כי חיו אבינו זקן ויש ילד זקונים קטן : ואחיו
21 מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו.* ותאמר אל אדוני
22 הן : ואמר אל אדוני לא יוכל הנער לעזוב את אביו : * ועזב
את אביו ומת : ואמרת אל עבדיך אם לא ירד אחיכם
23 הקטן אתכם לא תוספון לראות פני : * והיה כי עלינו
24 אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדוני : ואמר אחיכם
25 רד אחרנו לשבר מעט אוכל : * ויהי כי עלינו אל אבינו
ונגד לו את דברי : ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט
26 אוכל : ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
ונרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין
27 אתנו : ויאמר אלינו עבדך אבי אתנו ויאמר אלינו אתם
28 ידעתם כי שני ילדה לי אשתי : ויצא האחד ואמר אך
29 טרף טורף ולא ראיתיו עד הנה : ותקחו גם את זה
מעם פני ופגעו בו ורדתם את שיבתי ברעה.*

Digitized by Google

תהלים : קיט.

1 שׂטים סלית׳ בחורי לב. * משמרי דרכי כל היום.
2 כי הלכו אשרי נצרי עדותיו. * בכל לב דרשוהו.
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. * אשרי תמימי דרך
4 התורה ה׳ הלכים בתורת ה׳. אשרי נצרי עדותיו. * בכל
5 לב יבקשוהו. אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. * אתה
6 צויתה פקודיך לשמור מאד. אחלי יכונו דרכי לשמור
7 חקיך. אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך. * אודך
8 בישר לבב בלמדי משפטי צדקך. את חקיך אשמור אל
9 תעזבני עד מאד. * במה יזכה נער את ארחו לשמור
10 כדברך. בכל לבבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך. * בלבי
11 צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך. ברוך אתה ה׳
12 למדני חקיך. * בשפתי ספרתי כל משפטי פיך. בדרך
13 עדותיך שישתי כעל כל הון. * בפקודיך אשיחה ואביטה
14 לארחותיך. בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך. * גמל
עבדך אחיה ואשמרה דברך. גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך. * גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך.

Digitized by Google

15 מבשר טוב בעצמות יבשות תחיינה לנפשות: ושמע קול
16 תקנות כאשר.* אלה יחזקאל מלשמעו מתנבאים
17 ומשקרים: והיה דבר ה' אלי לאמר:* ואתה
בן־אדם קח־לך עץ־אחד וכתוב עליו: ליהודה וליהודים
18 חבריו: ואח עץ־אחד וכתוב עליו. ליוסף עץ־אפרים
וכל בית ישראל חבריו: וקרב אחד אותם אל־אחד
19 לעץ אחד והיו לאחדים בידך:* והיו הכתבים אשר
20 תכתוב בידם לעיניהם: ודבר אלהם כה אמר אדני
21 יהוה הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתים לעץ אחד והיו אחד בידי:* והיו העצים
22 אשר תכתוב עליהם בידך לעיניהם: ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני לוקח את בני ישראל
23 מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב
ואביאם אל־אדמתם: ונתתי אותם לגוי אחד בארץ
על־ההרים בישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך:
ולא יחיו עוד לשני גוים ולא יחלקו עוד לשני
24 ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל־פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם
25 אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם
(והמלך הגדול הוא יהיה נשיא לעולם.)

Digitized by Google

؟خفة صحصح عكسة.

معكوم : ؟.

1 خصصه خيخة خلخة : ضلخ خضخ صعسة صعصه كضفيحقة
خفة حيخة خصصة : عكم.

2 حل سخة لصعة لصلصه ليصلصة : جو هيكلم لصعة سخة
خلخة.

3 صعسة : ضعصعة خصصة حيخة : ءكفة لحم خصصة
صعسة.* خيخ

4 لحصه صعصحضعة.* كم هم كصعصحضعة : صعصحضعة كم
خيخة

صعضلة : خيصعصه لصعصه صعصعضعة : ضعصعة كم
لصعضلة.

5 صعصه.* يه ءكم هم صيحصه صعصه هم سحصعة : صيحه هم
ءكم

6 خيخة لحل صعضعه صعصعة كم صعصه صيحضعة كه.* صيحه
هم

صعصعضعة خه كم صيفضحه. صه هم صيفضحه : صعة كضحضة
صعصعضعة

7 خيخة خيخة لصعة ضعصه.* كم صعضة صه ضحضة خيخة
صعة صعصه

8 هم صخة.* سعة صفحه حصعصه : صعصه خيخصه : صعصعة.*

9

10 صيحضة.* صخيخة خصصضعه : * صخيخة صعصحضة :
صعصعة صه سعة صخصخة

11 صيحه خيه خيخة خيصعة خيخة خخة.* خيه سعة حل صيحه
صعصه صعضيه كه لحصعة : صعصة نفة : صعصة خيصعصه
صعصه

Digitized by Google

12 ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܚܕ ܒܚܒܪܗ ܢܦܠ ܒܫܘܚܐ ܕܠܐ ܢܬܒܩܥ .* ܗܠܟ ܐܦ ܫܘܬܦܘܗܝ
ܕܒܥܠܡܐ ܕܥܡܝܩ ܐܢ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܢܦܠ ܒܓܘ ܒܝܬ ܐܝܣܪ ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ
13 ܐܢܫ ܕܢܫܡ ܒܪܫܝܥ ܐܢ .* ܟܕ ܐܬܐ ܐܢܐ ܒܓ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܦ ܐܢܫ
ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܢܐ ; ܐܢܫ ܚܕ ܟܕ ܢܦܠ ܒܓܘ ܕܐܢܐ ; ܗܘ ܕܐܢܐ ܟܕ
14 ܢܦܠ .* ܐܟ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ; ܐܦ ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܡܩܡ
15 ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ .* ܗܘܐ ܐܚܪܢ ܕܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬܐ . ܐܙܠ ܐܢ ܐܢ
16 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟܘ ܐܢܐ .* ܟ ܒܪܫܝܥ ܐܢ ܢܬܒܩ .* ܟ
17 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟܘ ܐܢܐ .* ܟ ܒܪܫܝܥ ܐܢ ܢܬܒܩ .* ܟ
ܐܦ ܐܢܐ ; ܐܢ ܐܚܪܢ ܐܙܠ ܐܢ ܒܝ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ
18 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟܘ ܐܢܐ .* ܐܦ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ; ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ
19 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ; ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ
20 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ .* ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ
21 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ .* ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ; ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ;
ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐ .
22 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ; ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ; ܐܢ ܐ
23 ܐܢ ܐܢ .* ܐ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ; ܐܢ ܐ
24 ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ ܐܢ .* ܐ ܐܢ ܐ
25 ܐ ܐ ܐ .* ܐ ܐ ܐ ; ܐ
ܐ ; ܐ ; ܐ ;
26 ܐ ; .* ܐ ; ;

Digitized by Google

27 תוכיעסה * תוכיעסה לכ תובהנה תובהנה תא תוכיעסה תא יכ: תוכיעסה תא יכ: תוכיעסה תא יכ:

10 ואת חמש הערים ואת חצריהן ואת בני יעקב ואת כל אשר להם נתן להם
11 בחשבון. ס ואת עבר הירדן במדבר אשר בערבה מול סוף מול פארן
ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב. ס ואת כל ארץ הגלעד ואת גבול
12 הבשנים עד סלכה כל ממלכת עוג בבשן וכל חות יאיר אשר בבשן
13 שישים ערי חבל ארגב לכל ממלכת עוג בבשן. ס כל אלה ערים
14 בצורות חומה דלתים ובריח לבד מן הערי הפרזי הרבה מאד.
15 ויתן יאיר את חות יאיר לנובח ויקרא לה בשנו על שמו חבות יאיר
16 עד היום הזה. ס ולמכיר נתתי את הגלעד ולראובני ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק גבול בני
17 עמון. ס וערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשדות הפסגה מזרחה. ס ותשמע ה׳ בקול דברי העם הזה
18 אשר ידברו אלי ויאמר ה׳ אלי ראיתי את כל הזאת העם הזה והנה
עם קשה ערף הוא. ס הנח לו ואשמידם את שמם מתחת השמים
19 ואתן את כל הגוים אשר סביבותיכם אשר תבואו שמה בתוכם ועשו
20 להם לנחלה ונחלתם לא תהיה לכל הימים אשר תעבדו את האדמה
21 אשר נתן ה׳ אלהיכם לכם. ס ואת יהושע צויתי בעת ההיא לאמר
עיניך הרואות את כל אשר עשה ה׳ אלהיכם לשני המלכים האלה
22 כן יעשה ה׳ לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה. ס לא תיראו
23 מפניהם כי ה׳ אלהיכם הוא הנלחם לכם. ס ואתחנן אל ה׳ בעת
24 ההיא לאמר. ס אדני יהוה אתה החלות את עבדך את גדלך ואת
25 ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך.

Digitized by Google

נפשי כי אתה יי׳ לבדד לבטח תושיבני: חנני יי׳ כי אליך
26 אקוה. היה יקוש בעד פיהם ויתרו בעד פחדיהם: נפלו
בפחתם יחד רשעים. אני יחידי עד אעבר:

תהלים: ל׳.

1 לדוד שיר חנכת הבית: ארוממך יי׳ כי דליתני ולא
2 שמחת אויבי לי: יי׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני: יי׳
העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור. זמרו ליי׳
3 חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי ולבקר רנה. ואני אמרתי בשלותי בל
4 אמוט לעולם: יי׳ ברצונך העמדתה להררי עוז הסתרת
5 פניך הייתי נבהל: אליך יי׳ אקרא ואל אדני אתחנן:
מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
6 שמע יי׳ וחנני יי׳ היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי
7 פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא
8 ידם יי׳ אלהי לעולם אודך: אליך יי׳ קראתי ואל אדני
9 אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר
10 הגיד אמתך: שמע יי׳ וחנני יי׳ היה עזר לי: הפכת

Digitized by Google

11 יאהבוכי׃ * וכתו יעבוכו מן בין ובוכתו יהיה לכו לבית
18 מובחתו׃ * זה וכתו יעבוכו ראו נתתי לפניכם היום׃ זה לראיה
18 תהיו׃ ואתו זו כי תהי שומעים יעבוכו ויהבוכתו אשר .* אנוכי
יעבוכו ומשבר ארורה׃ שמע בהיותכם אחרי אלהי׃ הידועים
14 אשר .* לי מן שתו ומשבו נבו אחרי׃ זה יהיה
15 הראשון׃ כי יהיה אחר מעבו ומלחמה .* ויהי
כאשר יעבור מן כאן כי יעשה׃ לכו נראה ונשמעה׃ מי מעבור
16 ונעבוד מן אדני .* אנוכי אתו נתן אשר שתו׃ ואת זו מן
17 וכאשר מהרשים ובוכ .* יעבור מן מן כאן ואנוכי אם מובחו
אלהו׃ ומובחו יעבוכו׃ ומבו ואשר אתו׃ ואנוכי
18 ואלהיכם אם׃ ואנוכי כי נתתי .* אתו מן ומוציאו׃ ואשר
יעבוכו כנגדם ומבחו אלהו .

פרשה : ד .

1 מן אתו נבו אחר ואנוכי מניעו׃ כי אתו מן ואלהיכם ומשפטים
2 אשר׃ * יעבוכו׃ ואתו אלהו אשר אחר׃ ומהלכו׃ אשר
מלהו אשר׃ כל אתו ואשר׃ מנהו אשר ואנוכי אחר׃
3 אשר׃ אלהו׃ ואשר אחר׃ יעבוכו כל אלהו אשר .* אלהו׃
כל אשר׃ יעבוכו׃ יעבוכו אלהו אשר׃ אתו ואנוכי אשר
4 ואלהיכם .* אתו אלהו אשר׃ ואשר ואנוכי אלהו׃ כי
יעבוכו׃ אם אשר אתו׃ אתו אחר ואנוכי ואשר׃ אחר

Digitized by Google

5 ... ...

פ"ו: תפלה

1 הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃
2 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃
3 חָנֵּנִי אֲדֹנָי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָל הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃
4 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ׃
5 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
6 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
7 אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃
8 כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃
9 כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
10 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃
11 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃ אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃
12 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃

Digitized by Google

פלשתים: ויכו בם מכה רבה ביום ההוא: ויפלו חללים
כאלפים איש: ויסבו בני בנימן אחרי בני ישראל
ויעברום עד גבעת בנימן ממזרח שמש: ויוסיפו
בני בנימן לשלח לקראת העם ביום השני ויגעו
עוד בבני ישראל ארצה: ויעלו כל בני ישראל
ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר
הוסף לגשת עוד למלחמה עם בני בנימן אחי:
ויאמר יהוה עלו אליו: ויקרבו בני ישראל אל
בני בנימן ביום השני: ויצא בנימן לקראתם
מגבעה ביום השני וישחתו עוד בבני ישראל
ארצה שמנה עשר אלף איש כל אלה בני חיל:
ויעלו כל בני ישראל ויבואו בית אל ויבכו
וישבו שם לפני יהוה ויצמו ביום ההוא עד
הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: וישאל
בני ישראל ביהוה כי היא הימים ההם ארון
ברית האלהים כל הימים ההם: ופנחס בן
אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר
```
```

ٱلْمَزْمُورُ ٱلسَّادِسُ وَٱلثَّلَاثُونَ.

لِدَاوُدَ.

1 فَٱلْتَهِبْ يَا رَبُّ مَعَ مُخَاصِمِيَّ: وَٱحْمِلْ عَلَى مُحَارِبِيَّ.
2 تَنَاوَلْ تُرْسًا وَمِجَنًّا: وَقُمْ لِإِعَانَتِي. وَٱسْتَلَّ رُمْحًا وَسَدَّ طَرِيقَ
مُطَارِدِيَّ: قُلْ لِنَفْسِي إِنِّي أَنَا خَلَاصُكِ.
3 لِيَخْزَ وَيَخْجَلْ طَالِبُو نَفْسِي: لِيَرْتَدَّ إِلَى الْوَرَاءِ وَيَخْزَ مُفَكِّرُو
شَرِّي.
4 لِيَكُونُوا كَعُصَافَةٍ أَمَامَ الرِّيحِ: وَمَلَاكُ ٱلرَّبِّ يَدْفَعُهُمْ.
5 لِيَكُنْ طَرِيقُهُمْ مُظْلِمًا وَزَلِقًا: وَمَلَاكُ ٱلرَّبِّ يُطَارِدُهُمْ.
6 لِأَنَّهُمْ بِلَا سَبَبٍ أَخْفَوْا لِي شَبَكَةَ هَلَاكِهِمْ: بِلَا سَبَبٍ حَفَرُوا
لِنَفْسِي.
7 لِتَأْتِهِمُ ٱلْبَلِيَّةُ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ: وَشَبَكَتُهُمُ ٱلَّتِي أَخْفَوْهَا
تَأْخُذُهُمْ: فِي ٱلْبَلِيَّةِ يَسْقُطُونَ.
8 وَتَبْتَهِجُ نَفْسِي بِٱلرَّبِّ: تَفْرَحُ بِخَلَاصِهِ.

Digitized by Google

ﻭﺍﻟﺘﻤﺲ ﻣﻨﻲ ﺍﻟﺮﺟﺎﺀ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻳﺴﻮﻉ ﺭﺑﻨﺎ ﻭﺍﻟﻤﺠﺪ ﻟﻪ ﻣﻊ ﺍﻵﺏ ﻭﺍﻟﺮﻭﺡ ﺍﻟﻘﺪﺱ ﺍﻟﻤﺴﺎﻭﻱ ﻟﻬﻤﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺠﻮﻫﺮ ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﺍﻟﺴﻠﻄﺎﻥ ﻭﺍﻟﻘﺪﺭﺓ ﻭﺍﻟﺴﻠﻄﺎﻥ ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺔ ﻭﺍﻟﺠﻼﻝ ﻭﺍﻟﻜﺮﺍﻣﺔ ﻭﺍﻟﺴﺠﻮﺩ ﻭﺍﻟﺘﺴﺒﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻤﺠﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﻘﺪﻳﺲ ﻭﺍﻟﺘﻌﻈﻴ

ומשפטיו : ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו ושכב
במקום ההוא : ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
21 מגיע השמים והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו :
והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך
22 אתננה ולזרעך : והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה
23 ובזרעך : והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
24 אם עשיתי את אשר דברתי לך : ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי :
25 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה שער השמים . וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה
ויצק שמן על ראשה . ויקרא את שם המקום ההוא

פרקים : ד .

1 נשא אחבה מעבר לנחל מלה ישבו מעבר לנהר :
2 מעשה מרכבות לחץ אשר אמר אליו אל תלן בנתיב : מעבר לנהר כי
3 משפחת מרכבות בני עדו : ויבא אל הנחל בנתיב : לא
4 לחלחל מעשה לחץ בני ראובן : ויבאו עד ערוער : ויחנו
ויגפו את כל העמלקי : ויבאו עד קדש ויגפו את כל
5 כפר האמרי : ויבאו בני ראובן בעזה : ויעש יהוה
לחלחל מעבר לנהר : לחשבה ויבוז ומשלח ידיהו : ויעש
6 בנו מעבר מעשו : ויעש כל אבני ויבנו : ויהי לחץ
לחלחל : ויבוז משלח ידיהו ויבנו ויעש : ויעש לחלחל

7 كل يحبه.* لحفر لحبل يحبه بعثة بعثة كلمل بعثة بعثة بعثة:
لحفة لم كل يحبه: جاة مه وحبعلة مجة جحكة:*
8 وحبعة هبه. * جحكة وحبعلة لحكة وحبعلة حد كلمل بعثة بعثة:
9 بعثة لم بحجة بعثة: وحبعة لحبعة: بعثة بعثة لم بحجة
مه وحبعة بعثة: جحة كبعة: وحبعة مه وحبعة لم بعثة:
10 بعثة لحبعة مبعة:* بعثة لم بعثة كل سعبة بعثة لحبعة
بعثة. بعثة لم بعثة جكة. اكل كبعة بعثة مه بعثة بعثة. بعثة
لم بعبعة بعثة بعثة.
11 بعثة: بعثة بعثة بعثة: بعثة بعثة: بعثة بعثة بعثة:
مه حلمل كبعة بعثة: بعثة بعثة بعثة لحبعة بعثة بعثة.*
12 وحبعة بعبعة وحبعة بعثة حلمل بعثة بعثة: وحبعة
وحبعة بعثة بعثة بعثة: يسوه بعثة بعثة بعثة:
13 وحبعة بعثة بعثة لحبعة بعثة.* وحبعة وحبعة بعثة
لحبعة بعثة بعثة بعثة: لحبعة بعثة بعثة:*
14 وحبعة بعثة وحبعة بعثة بعثة بعثة: وحبعة بعثة بعثة:
15 بعثة بعثة.* وحبعة مه بعثة بعثة: وحبعة بعثة بعثة
16 وحبعة وحبعة: بعثة بعثة بعثة:* بعثة بعثة بعثة
بعثة: بعثة بعثة وحبعة لحبعة وحبعة بعثة بعثة
17 لحبعة وحبعة: بعثة بعثة بعثة.* لحبعة بعثة.
بعثة بعثة. بعثة بعثة وحبعة. وحبعة بعثة.
18 وحبعة بعثة بعثة لحبعة: بعثة لحبعة بعثة بعثة: كل

Digitized by Google

19 וַיִּקַּח עֲשָׂהאֵל אַחֲרֵי אַבְנֵר לֹא יָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי
20 אַבְנֵר׃ וַיִּפֶן אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה עֲשָׂהאֵל׃ וַיֹּאמֶר אָנִי׃
21 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֵלָיו נְטֵה לְךָ יָמִין אוֹ שְׂמֹאל וְהַחֲזֵק לְךָ בְּאַחַד
הַנְּעָרִים וְקַח לְךָ אֶת חֲלִיצָתוֹ׃ וְלֹא אָבָה עֲשָׂהאֵל לָסוּר מֵאַחֲרָיו׃
22 וַיֹּסֶף עוֹד אַבְנֵר לֵאמֹר אֶל עֲשָׂהאֵל סֻר מֵאַחֲרָי לָמָּה אַכֶּכָּה אַרְצָה
וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל יוֹאָב אָחִיךָ׃ וַיְמָאֵן לָסוּר וַיַּכֵּהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי
23 הַחֲנִית אֶל הַכּוֹבַע וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל שָׁם וַיָּמָת תַּחְתָּיו׃
וְכֹל הַבָּאִים אֶל מְקוֹם אֲשֶׁר נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל וַיָּמָת עָמְדוּ׃
24 וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי רָדְפוּ אַחֲרֵי אַבְנֵר וְהַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה כְּבוֹא הַגִּבְעָה
אֲשֶׁר לִפְנֵי גִּיחַ דֶּרֶךְ מִדְבַּר גִּבְעוֹן׃ וַיִּקָּבְצוּ בְנֵי בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר
וַיִּהְיוּ לְאַגֻּד אֶחָד וַיַּעַמְדוּ עַל רֹאשׁ גִּבְעָה אֶחָת׃ וַיִּקְרָא אַבְנֵר
25 אֶל יוֹאָב וַיֹּאמֶר הֲתֹאכַל הֶחָרֶב לָנֶצַח הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי מָרָה תִּהְיֶה
גַּם כִּי תַאֲרִיךְ לְהַכּוֹת אֶל מָתַי לֹא תֹאמַר לָעָם וְיָשֻׁבוּ מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם׃

פרק ג׳

1 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדָוִד הָלַךְ
הָלוֹךְ וְגָבֵר וּבֵית שָׁאוּל הָלוֹךְ וְדַלָּה׃ וַיִּוָּלְדוּ לְדָוִד בָּנִים בְּחֶבְרוֹן
2 וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן לַאֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית׃ וּמִשְׁנֵהוּ כִּלְאָב לַאֲבִיגַיִל
אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמְלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן מַעֲכָה בַּת תַּלְמַי מֶלֶךְ
3 גְּשׁוּר׃ וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶּן חַגִּית וְהַחֲמִשִׁי שְׁפַטְיָה בֶּן אֲבִיטָל׃
4 וְהַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד אֵת יִתְרְעָם יָלְדָה לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן׃
5 וַיְהִי בְּעוֹד הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה
מִתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל׃

Digitized by Google

ולא יוכל להם אשר יצו אותם לעשות את
הפסח ביום ההוא: 6 ויהי אנשים אשר היו טמאים
לנפש אדם ולא יכלו לעשות את הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים
לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן
יהוה במועדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אליהם
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:
9 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או
בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה:
10 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו: 11 לא
ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו
כחק הפסח יעשו אתו: 12 לא ישאירו ממנו עד
בקר ועצם לא ישברו בו כחק הפסח יעשו אתו:
13 ואיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו האיש ההוא
ישא: 14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:

15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את
האהל למשכן ולערב יהיה על המשכן כמראה

16 ڤهسمعجفي : حمخجمڤ ڤجحيكڤ .* جح نبه كجفي هڤذڤ
ڤكڤ : نجڤ ڤمعكم ڤمعكم نبه وجك نڤذ حتڤ :
17 يحيهفي نبه نڤذ ڤنكمي كجمڤخڤمي بغيڤ ڤمعبسڤ .* نخڤ
مَن كجفي كِذ وجح نخجي نڤذ ڤكڤ نخڤ ڤهمكمي حتڤ :
ي ضجڤ مَن يحڤ ڤجڤ : ملا جح نخجي نڤذ ڤكڤ حتڤ .*
18 ميكك وك معبسڤ سجا وج مبه سكك سڤمم : ڤبڤ سكك نبڤ :
19 ڤمڤجحجفي كذكذ : مبمه جفكڤ مسڤ حذمس :* ملجڤ كفقخڤ
20 نبكه ڤنستج مَمَن جعمك :* ملم وم مجمه كا يڤهكمه
مَمَن حمضمڤ وهمس : جح مكخه ذمس ڤنكذ ڤمحڤ ڤجحڤ ڤمحڤ
بكك ضجڤ ڤمجمجمڤ : ضمضڤ ڤقم جكسمم جكم كه مست
21 حتڤ .* وك نڤذ مه حمه ڤجمهڤ مڤم نڤذ ڤكڤ حمكمعجڤ
كه جح فجڤ معجيم نڤذ مه يڤڤ : يكا جح ضمڤم نڤذ ڤكڤ
22 ڤذكذ حهڤذڤ وجڤ : ممحمعمڤ وعمك معبسڤ :* مه ڤيهبكب
كعمڤ : ممجمهمم بكك بمبڤ ڤذكذ : ميعمجحجه كه مكتڤ
مكتكڤ مستكمڤ .

مكتكه : ٤ .

1 ي معبسڤ ڤجمك مد سكفمخي جحجمذ : ملم نڤذ ڤكڤ جه
حمڤ ڤحتڤ ڤڤمبه . حكمي ڤمبه كِذ حفجڤذ : مكب كه مه
2 حكمي سڤتڤ :* وكا مجمك كذكتجڤ ڤجتتتڤ يما : حمم ڤجتڤ
3 ممجمهمم حفجذ : يكا كيحتڤ ڤذكذ .* هفف كِذ ڤجتڤ
مه ڤجڤ : ڤكسمي جه يحتڤ جتڤ : حهمهڤ ڤجڤمعڤ :

Digitized by Google

4 ... ...

16 וה נא שמך ואם לא אדעה׃ ויצא קין מלפני יהוה וישב
17 בארץ נוד קדמת עדן׃ והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את חנוך ויהי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם
18 בנו חנוך׃ ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל
19 ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך׃ ויקח
לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃
ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃

פרשה ה׳.

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
2 אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים שנה
3 ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃
ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה
4 וויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
5 שנה ושלשים שנה ומת׃ ויהי כל ימי שת שתים עשרה
שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי אנוש חמש תשעים
6 שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
7 חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
8 ויהי כל ימי אנוש חמש שנה ותשע מאות שנה וימת׃

Digitized by Google

9 ומעיקי: ומבין ולבבם ואמרו אליהם: כה אמר יהוה אלהי ישראל: אשר שלחתם אתי אל אלהים: 10 ואתה דבר בעדנו לפני יהוה אלהינו: ואמרת אלינו: כה אמר יהוה צבאות: אשר קראתם את שמי עליו: ואשר אתם יראים ממנו פן יכלה: 11 ואתם אמרתם אליהם: כה תאמרון אל יהוה אלהיכם: ואתה 12 ומלאכתם היתה לאכל להם לכל העם אשר סביבותיהם: כי ראו את כל המלאכות אשר עשה: ואת המקנה אשר קנה: כי אמרו פן יפגעו בנו: ובמלחמה 13 ועלו: ועתה שמעו דברי: ואתנה עצה לכם. שאו אחיכם לכל 14 אשר יש להם: כי אתם ישבתם בקרבם. עתה כרתו לכם ברית ואתנה לכם: ואתם

Digitized by Google

١٤٤ مزمور داود

مكتوم : ٤.

(لرئيس المغنين لحن مزمور داود ؛ فعلما: حين جاء الزيفيون وشتموا حماة.)

1 يحفظ فاهي بلجام مادام الشرير قدامي ؛ كممت
بالصمت عن الخير وحزني هاج.

2 حمي صدري ؛* بتلهبت فكرتي نارا تكلمت بلساني.

3 بين لي يا رب نهايتي ومقدار ايامي ما هو ؛
فاعلم ما انا زائل. ها قد جعلت ايامي كشبر ؛
وعمري كلا شيء قدامك. حقا كل انسان قائم
انما هو بخار. ٭

4 حقا كظل يتمشى الانسان ؛* حقا انه يتعب باطلا ؛
يكدس ولا يدري من يجمع.

5 والآن ماذا ارتجي يا سيد ؟ رجائي هو فيك.
من كل ذنوبي نجني ؛ لا تجعلني عار الجاهل.

6 صمت لا افتح فمي ؛ لانك انت فعلت ذلك.* اصرف
عني ضربتك ؛ من قصاص يدك انا فان.

Digitized by Google

7 אבל הם משכו אנחה בשבת בשבת בשבת בשבת בשבת בשבת.*
8 הלא כך הם עשו לכם מנחה : כי אין לחם : ואפלו כלי
9 קדש משתמר לכם : ושתיתם יין בחמת בחשך.* הן לא
כלו עשים לי הלא : אלהי הפלאים כלו שוא : אלהי רחמים
10 נשכחתם תקומתי.* אבל הם מנחמים בשת שלם דברי
כחבתי : מחשבות מלכותי מעוברים לכם : ישחקו
כי הלא לחם אוכלים : כי אתם מעוברים נפשי.*
11 ואתה לחם בחשבונם מעוברים לכם אוכלים ושתיכם
ושפלים מחמת משחת.
12 אבל אני כי אמלי אין לי ושפלים אין לכם ואמנתם אבל
הלא : כי הנה אני אלהים ואלהי אבל אלהי אין
13 אין.* ואתה הם יאמרים לי : ואשר אמלי אין :
14 ואשפלים אלהים ואלהי אין :* כי אתה אין : ומאמרים
15 אשכלים אלהים : אמלי אלי אין משחת אלהים.* שלי אין הם
אלי ואמנתם אין לכם אלי הם לא אין אמלים אבל אלהים
16 ואלהי אלהים.* כי אין לחם אין אבלי ואשר אלהים : אין
17 כי שם ואמלים אבלים אבל אלהים ואלי אלהים : כי
אלהי אין ואמלי אבל.* כי לחם אשר הם לאלי אין אמלי
18 ואשפלים : ואתה כי אמלי אין אלי ואשכלים.* ואמנם כי
לאלהי אבלי אשר אבלים הם ואשר אין אלי ואשכלים :

10 נִקְרָא.* וְנוֹדַע כִּי אָדָם הוּא וְלֹא יוּכַל רִיב אֶת שֶׁהַתְּקִיפ
מִמֶּנּוּ: כִּי יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הָבֶל מַה יֹּתֵר
לָאָדָם: כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה טּוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים מִסְפַּר
20 יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ* וְיַעֲשֵׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר מִי יַגִּיד לָאָדָם
מַה יִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

פרק ז׳.

1 טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ:
2 טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת אֶל בֵּית מִשְׁתֶּה
כִּי הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן אֶל לִבּוֹ:* טוֹב כַּעַס
3 מִשְּׂחָק כִּי בְּרֹעַ פָּנִים יִיטַב לֵב: לֵב חֲכָמִים בְּבֵית
4 אֵבֶל וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה:* טוֹב לִשְׁמֹעַ גַּעֲרַת
חָכָם מִן אִישׁ שִׁירִים כְּסִילִים: כִּי כְקוֹל הַסִּירִים
5 תַּחַת הַסִּיר כֵּן שְׂחוֹק הַכְּסִיל וְגַם זֶה הָבֶל:* כִּי
הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם וְיֹאבֵד לֵב מַתָּנָה: טוֹב אַחֲרִית
6 דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ טוֹב אֶרֶךְ רוּחַ מִגְּבַהּ רוּחַ:* אַל
תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס כִּי כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ:
7 אַל תֹּאמַר מֶה הָיָה שֶׁהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים הָיוּ טוֹבִים
מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל זֶה:* חָכְמָה עִם

Digitized by Google

8 בְּקוֹל הָאֹת הָאַחֲרֹן: וְהָיָה אִם לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן
9 בְּקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיְאֹר
וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשָׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם
10 מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי:
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר
12 הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה: וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר:
13 וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְּיַד תִּשְׁלָח: וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן
אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךָ
14 וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ: וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעִם
פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: וְדִבֶּר הוּא לְךָ אֶל הָעָם וְהָיָה הוּא יִהְיֶה לְּךָ
15 לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה לּוֹ לֵאלֹהִים: וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ
16 אֶת הָאֹתֹת: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל
אַחַי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הֲעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם:
17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים
18 אֶת נַפְשֶׁךָ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה
מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ
19 שׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָנֹכִי

ישׂמח׃ כּוּ אל תּתּן יהוה מאוּיי רשׁע זמּמוֹ אל תּפּק ירוּמוּ סלה׃* 21
כּוּ ראשׁ סבּיהם עמל שׂפתימוֹ יכסמוּ׃ ישׁפּכוּ עליהם גחלים 22
במפּלוֹת ולא יקוּמוּ׃ איש לשׁון אל יכּוֹן בּארץ רע צוּר למוֹט׃ 23
ידע יהוה דּין עני משׁפּט אביוֹנים׃ אך צדּיקים יוֹדוּ לשׁמך 24
ישׁבוּ ישׁרים את פּניך׃

למנצח על השׁמינית מזמוֹר לדוד׃ ו .

יהוה אל באפּך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃ חנּני יהוה כּי 1
אמלל אני רפאני יהוה כּי נבהלוּ עצמי׃ ונפשׁי נבהלה מאד 2
ואתּה יהוה עד מתי׃ שׁוּבה יהוה חלצה נפשׁי הוֹשׁיעני למען 3
חסדך׃ כּי אין במוות זכרך בּשׁאוֹל מי יוֹדה לך׃ יגעתּי באנחתי 4
אשׂחה בכל לילה מטּתי בּדמעתי ארשׂי אמסה׃ עשׁשׁה מכּעס 5
עיני עתּקה בכל צוררי׃ סוּרוּ ממּני כּל פּעלי אוֹן כּי שׁמע 6
יהוה קוֹל בכיי׃ שׁמע יהוה תּחנתי יהוה תּפלתי יקח׃ יבשׁוּ 7
ויבּהלוּ מאד כּל איבי ישׁוּבוּ יבשׁוּ רגע׃

שׁגיוֹן לדוד אשׁר שׁר ליהוה על דברי כוּשׁ בּן ימיני׃ ז .

יהוה אלהי בך חסיתי הוֹשׁיעני מכּל רדפי והצּילני׃ פּן יטרף 1
כּאריה נפשׁי פּרק ואין מציל׃ יהוה אלהי אם עשׂיתי זאת אם 2
יש עולה בכפּי׃ אם גמלתי שׁלמי רע ואחלצה צוררי ריקם׃ 3
ירדף אוֹיב נפשׁי וישׂג וירמס לארץ חיּתי וכבוֹדי לעפר ישׁכּן 4
סלה׃ קוּמה יהוה באפּך הנּשׂא בּעברוֹת צוררי והעירה אלי 5
משׁפּט צוּית׃ ועדת לאמים תסוּבבך ועליה למרוֹם שׁוּבה׃ 6
יהוה ידין עמּים שׁפטני יהוה כצדקי וכתמּי עלי׃ יגמר נא 7
רע רשׁעים וּתכונן צדּיק ובחן לבוֹת וכליוֹת אלהים צדּיק׃

Digitized by Google

9 ואמרת אליהם : אמרו להם אמרו להם : * כל הנשבעות
שמים לשקר : אלו שבועות שבטלין : מתניתא דמסכתא
דשבועות : אין לי אלא שבועות שבתורה : שבועות שבסופרים
10 מנין . * תלמוד לומר אמרו להם : הרי כל שבועות שבעולם .
שבועות שבתורה מי הן : הנשבע שוא בשם אלהיו . שוא
שבועת שקר . שבועות שבסופרים מנין : שנאמר כי
11 אלה ה' אלהינו נשבעים . * אלה אלה שבועות שבתורה .
שבועות שבסופרים מנין : שנאמר ואלה שמות הגבורים
12 לדוד . דבר אחר ואלה שבועות שבתורה : שבועת ביטוי .
שבועת עדות . * שבועת ביטוי מנין : שנאמר ונשבעת
בשמי לשקר . שבועת עדות מנין : שנאמר ואלה תהיה
לכהן משפט שבועת עדות . * שבועת ביטוי שבועת עדות
שבועת שוא שבועת שקר מנין : שנאמר כי אלה ה' אלהיכם
עושה אתכם היום . שבועת שוא מנין : שנאמר לא תשא
את שם ה' אלהיך לשוא . שבועת שקר מנין : שנאמר
14 ולא תשבעו בשמי לשקר . שבועת עדות מנין : שנאמר לא
תענה ברעך עד שקר . * שבועת ביטוי מנין : שנאמר
15 ונשבעת בשמי לאמר . שבועת שוא מנין : שנאמר כי
לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא . שבועת שקר
מנין : שנאמר ולא תחללו את שם אלהיכם . * שבועת
16 ביטוי מנין : שנאמר לא יחל דברו . שבועת שוא מנין :
שנאמר לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא . שבועת שקר
מנין : שנאמר ולא תחללו את שם אלהיכם . שבועת עדות
מנין : שנאמר לא תענה ברעך עד שקר . * שבועת ביטוי
17 מנין : שנאמר לא יחל דברו . שבועת עדות מנין :
שנאמר ואלה תהיה לכהן משפט שבועת עדות . שבועת
שוא מנין : שנאמר כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו
18 לשוא . * שבועת עדות מנין : שנאמר לא תענה ברעך

Digitized by Google

فقدوه بعمد مصبة منكوة بتة : وكه جمعتمية وكه تمة
فجحدة : فتقتبه مكتدة : تمه .

١كتة مدمد جمسم بكسة .

مكدم : ٢ .

1 مفضة مه كجم مكم جمة : بتة مه كتمة مه ٢فة مصفتة مه
مصمة مه ، مه كتمة مصفتة مه : مفتتبة مكم مه
مفتتبة جتة .*

2 مفتة يكتكبه : فمه مفجمة مه : مفجمة مصم كجم مه
مفتة .

3 فكتكم : مصم جتفتة مصم ٢تة مه كجم يكتكبه كم .* مجمة
جمة مصمة مفجمة مه كم كجم : جمة مصفة كجم مفجمة
مفم . مفمفجمة مم مجم مصمة مم ٢تة مفم مصمة
مصم وكه مم مفجمة مه كجم : جمة مصفة كجم مفجمة
مفجمة .*

4 مصمة .* مه مفجة مه كجم : مفجمة فجمة جمة
مفجمة .

5 مه ٢فة مم مجمة فمصمة مصم : فمفجمة مه كجم فكتة
مفجمة .

6 مه مفجمة مه : مجمة ٢فة حد مكه كم مه .* مه ٢فة
مفجمة ٢فة مه فجم فمفجمة مصم مه مجمة : فكتكم مه مكه
مصمة مه مه جمة مه مه مفجمة مه مه مه

٥ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ۞ ٦ وَٱلَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ۞ ٧ أُو۟لَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ۞
٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ۞ ٩ خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰٓ أَبْصَٰرِهِمْ
غِشَٰوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ ١٠ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا
بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۞

سورة ٢ .

١ الٓمٓ ۞ ٢ ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۞ ٣ ٱلَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ۞ ٤ وَٱلَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ۞ ٥ أُو۟لَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ۞
٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ۞ ٧ خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰٓ أَبْصَٰرِهِمْ
غِشَٰوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ ٨ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا
بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۞ ٩ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ۖ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞ ١٠ فِى قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ۞

Digitized by Google

10 ڪنهن ۽ سڀني ڏينهن جي ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن
11 ڪنهن ۽ سڀني ڏينهن جي ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن
ڪنهن سڀني ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن
12 آهي: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن
13 آهي: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن
آهي ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
ڏينهن جي ڏينهن. ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
14 ڏينهن جي ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
ڏينهن جي ڏينهن. ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
15 ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن. * ۽
ڏينهن جي ڏينهن. ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن. *
16 ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
17 ڏينهن جي ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن.
ڏينهن جي ڏينهن.

18 چئو: ڏينهن ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن ڏينهن
ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
19 ڏينهن ۽ ان ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن
ڏينهن: ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن: ۽ ان ڏينهن
20 ڏينهن. * ۽ ان ڏينهن جي ڏينهن ۽ ان ڏينهن
21 ۽ ان ڏينهن. * ڪ ڏينهن جي ڏينهن ڪ ڏينهن

Digitized by Google

یکر دیخیخ ترکیخ که ممیه هیه مه ممه هیه مه مدیز. *
22 ممه مه ؛ یکر هی نیز دیخیخ دمعمد که مه نیز معسم ؛ هیز مه
23 معسم ؛ مه دیخیخ ؛ مه دیخیخ دیخیخ ؛ خیخ یخ خیخز. * ومه دیخیخ
دیخیخ ؛ ویکر دیخیخ دیخیخ مه مدیز مه مدیز مه مدیز. *
24 مزمزه مدیز دیخیخ مه مدیز ممیز کمیخیخ. ی لمد ممیز
25 مزمزه مدیز دیخیخ مه مدیز : ی مزمزه مدیز دیخیخ مه مدیز
26 دیخیخ. * ومزه مدیز دیخیخ که مزه دیکیخ. * مکه
27 مزمزه کمیخیخ معسمیز دیکیخ ممه : که همیز مزمزه
ی همیز کمیخیخ معسمیز دیکیخ ممه ؛ مه مکیز دیخیخ ؛ یکر نیز معسمیز دیمیه مه یکیز ؛ مه مکیز
دیخیخ مدیز کمیخیخ ؛ مزمه مه مکیز خه دیکیخیز ؛ مزمه
28 دیکیخیخ ومه مه. * ومزه مزه ؛ ومزه مزه ؛ ومه مه ؛ ومیز ممیز
مه مدیز مه. * که مدیز ممیز یکر همیز که دیکیخیز مزمز مدیز
مه مدیز. * مه مدیز مه مدیز مه مدیز مه مدیز مه مدیز مه مدیز
مدیز.

معکره : ۲ .

1 ومه ومیز ممیز مدیز مزمز : ومیز مه مه مدیز یخ مدیز.
2 معمد ومز مدیز که مدیز که : معمد ویکر که مدیز. * مزمزه :

Digitized by Google

3 مجد ٱنتَ دنه مَنْ معكه كه دنه هَنْهَ : مَنْهَ هَنْهَ مَنْ معكه كه دنه ٱنتَ
4 هَنْهَ . سهنْهَ نحه هَنْهَ سهنْهَ نحه هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ .
5 كَنْهَ نحه كَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ .
6 مسهنْهَ دنه كَنْهَ . مجد دنه معنْهَ كَ سْنَ : مجد دنه كَنْهَ كَ
7 معمه هَنْهَ مَنْهَ : كَ مَنْهَ نهكنْهَ : مَنْهَ هَنْهَ .
8 مَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ . هَنْهَ هَنْهَ .
هَنْهَ سهنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ . هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ
9 مَنْهَ : هَنْهَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ . هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
10 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ . هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
11 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
12 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
13 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
14 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
15 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .
16 هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ مَ هَنْهَ .

Digitized by Google

17 נפשו יקיר בקציו׃ * מוקש אדם קדש ואחר נדרים ולאחר
18 בקורו׃ * חכם כל שפע חכמה ויבואנו׃ כלי נבזה
19 מעבדה׃ יבוא חכם אל כלי ריק׃ ומעבדו מלא מחשבות
20 משכיל אל לבו׃ * מוסר לבני חכם כלי זהב אל אזן
21 נזם פז׃ * מבטח אל הון כל נפל׃ לבלתי קום ואל
22 תפל אויב׃ * מחשיבי מוסר מצאי טוב ומשפיל אזן׃
23 מוסר אל מבזה׃ מתקנים מחכים מלא מבזה׃ * מוסר
24 מבזה אל מתקנים׃ מחכים מלא מבזה׃ מוסר אל
מבזה מלא מחכים׃ מוסר מבזה אל מלא מתקנים׃
מחכים מלא מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים
25 מבזה׃ * מוסר מבזה אל מתקנים׃ מחכים מלא מבזה׃
26 מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה
27 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
28 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
29 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
30 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
31 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
32 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא
33 מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים
34 מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
35 מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל
36 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃
37 מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים
38 מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
39 מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה
40 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
41 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
42 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
43 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
44 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
45 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
46 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
47 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
48 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
49 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
50 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
51 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
52 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
53 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
54 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
55 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
56 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
57 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
58 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
59 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
60 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
61 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
62 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
63 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
64 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
65 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
66 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
67 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
68 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
69 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
70 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
71 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
72 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
73 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
74 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
75 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
76 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
77 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
78 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
79 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
80 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
81 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
82 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
83 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
84 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
85 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
86 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
87 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
88 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
89 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
90 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
91 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
92 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
93 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
94 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
95 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
96 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
97 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
98 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
99 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
100 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
101 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
102 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
103 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
104 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
105 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
106 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
107 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
108 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
109 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
110 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
111 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
112 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
113 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
114 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
115 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
116 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
117 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
118 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
119 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
120 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
121 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
122 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
123 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
124 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
125 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
126 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
127 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
128 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
129 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
130 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
131 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
132 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
133 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
134 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
135 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
136 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
137 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
138 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
139 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
140 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
141 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
142 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
143 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
144 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
145 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
146 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
147 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
148 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
149 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
150 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
151 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
152 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
153 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
154 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
155 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
156 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
157 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
158 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
159 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
160 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
161 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
162 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
163 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
164 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
165 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
166 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
167 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
168 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
169 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
170 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
171 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
172 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
173 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
174 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
175 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
176 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
177 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
178 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
179 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
180 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
181 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
182 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
183 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
184 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
185 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
186 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
187 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
188 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
189 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
190 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
191 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
192 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
193 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
194 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
195 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
196 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
197 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
198 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
199 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
200 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
201 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
202 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
203 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
204 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
205 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
206 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
207 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
208 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
209 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
210 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
211 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
212 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
213 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
214 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
215 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
216 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
217 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
218 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
219 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
220 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
221 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
222 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
223 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
224 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
225 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
226 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
227 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
228 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
229 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
230 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
231 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
232 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
233 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
234 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
235 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
236 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
237 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
238 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
239 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
240 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
241 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
242 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
243 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
244 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
245 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
246 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
247 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
248 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
249 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
250 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
251 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
252 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
253 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
254 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
255 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
256 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
257 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
258 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
259 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
260 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
261 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
262 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
263 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
264 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
265 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
266 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
267 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
268 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
269 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
270 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
271 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
272 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
273 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
274 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
275 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
276 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
277 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
278 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
279 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
280 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
281 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
282 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
283 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
284 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
285 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
286 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
287 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
288 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
289 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
290 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
291 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
292 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
293 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
294 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
295 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
296 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
297 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
298 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
299 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
300 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
301 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
302 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
303 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
304 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
305 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
306 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
307 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
308 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
309 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
310 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
311 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
312 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
313 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
314 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
315 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
316 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
317 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
318 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
319 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
320 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
321 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
322 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
323 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
324 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
325 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
326 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
327 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
328 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
329 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
330 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
331 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
332 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
333 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
334 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
335 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
336 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
337 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
338 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
339 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
340 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
341 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
342 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
343 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
344 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
345 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
346 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
347 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
348 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
349 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
350 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
351 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
352 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
353 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
354 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
355 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
356 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
357 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
358 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
359 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
360 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
361 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
362 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
363 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
364 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
365 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
366 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
367 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
368 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
369 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
370 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
371 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
372 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
373 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
374 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
375 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
376 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
377 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
378 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
379 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
380 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
381 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
382 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
383 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
384 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
385 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
386 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
387 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
388 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
389 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
390 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
391 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
392 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
393 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
394 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
395 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
396 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
397 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
398 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
399 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
400 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
401 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
402 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
403 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
404 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
405 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
406 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
407 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
408 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
409 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
410 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
411 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
412 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
413 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
414 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
415 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
416 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
417 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
418 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
419 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
420 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
421 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
422 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃
423 מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר
424 אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל
425 מתקנים׃ מלא מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃
426 מלא מחכים מבזה׃ מוסר מבזה אל מתקנים׃ מלא
427 מחכים מבזה׃ מוסר אל מתקנים׃ מלא מחכים מבזה

5 ٱلْحَقِّ مِنْ لِسَانِهِ * فَإِنَّهُ قَدْ ضَلَّ مَنْ يَغْتَابُ ٱلْحَقَّ
مَيِّتٌ : وَلَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ ; وَلَا يَعْلَمُ أَنَّهُ
يَغْتَابُ . * مَيِّتٌ وَلَا يَعْلَمُ ; وَلَا يَعْلَمُ أَنَّهُ
6 مَيِّتٌ . مَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ كَيْفَ يَعْلَمُ
أَنَّهُ يَغْتَابُ ; وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ
كَيْفَ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ . * وَمَنْ لَا يَعْلَمُ
أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ كَيْفَ يَعْلَمُ
7 أَنَّهُ يَغْتَابُ ; وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . وَمَنْ لَا يَعْلَمُ
أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ كَيْفَ يَعْلَمُ
8 أَنَّهُ يَغْتَابُ ; وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . * وَمَنْ لَا
يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ كَيْفَ
9 يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . * وَمَنْ
لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ كَيْفَ
يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . * وَمَنْ
10 لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ ; كَيْفَ
يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ ; وَمَنْ
11 لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . * وَمَنْ
لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ
12 كَيْفَ يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . *
وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ
كَيْفَ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ ;
13 وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ
كَيْفَ يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . *
14 وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ
كَيْفَ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ .
15 وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ
16 وَلَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ .
17 * وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ مَيِّتٌ وَلَا أَنَّهُ يَغْتَابُ
وَلَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ . *
18 وَمَنْ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُ يَغْتَابُ وَلَا أَنَّهُ مَيِّتٌ

Digitized by Google

וַיִּקְרְאוּ לְפַרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַל יַעַשׂ עַבְדְּךָ כַּדָּבָר הַזֶּה׃*
16 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָצְאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּעַמְדוּ אֶת פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי
בַּמִּדְבָּר׃* 17 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֵלֵיהֶם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ
אֶת הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ 18 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן רַבִּים
עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃ 19 וַיְצַו פַּרְעֹה
בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃ 20 לֹא תֹסִפוּן
לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ
לָהֶם תֶּבֶן׃ 21 וְאֶת מַתְכֹּנֶת לִבְנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם
תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל כֵּן הֵם צֹעֲקִים
לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ 22 תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים
וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר׃

פרשה ו׳.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי
בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃ 2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃* 3 וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק
וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃* 4 וְגַם הֲקִמֹתִי
אֶת בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֶת אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם
אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ׃* 5 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי׃* 6 לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃
7 וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃ 8 וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה׃ 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃

Digitized by Google

10 כלכה בשמים בשמים ואת כל בשמי רוקח: ונתתי מהם הדק והרקותי ממנו לפני העדות באהל מועד אשר אנעד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 11 ונאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה: 12 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש: 13 ונתת מהם הדק והרקת ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 14 והקטרת אשר תעשה במשקלה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 15 כי כל העשה כמוה לרחת בה ונכרת מעמיה: ס 16 ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 17 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: 18 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: 19 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: 20 והנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן וגם בלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך: 21 את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל:

Digitized by Google

ירמיה ספר.

(ירמיה הוא הנביא הגדול מכל הנביאים שהיו בישראל ובמדרש רבה
אמרו: אפי' כל הנביאים שבתחלת הספר הם.)

1 דברי ירמיה בן חלקיה מן הכהנים אשר בענתות בארץ
2 בנימין: אשר היה דבר יי' אליו בימי יאשיהו בן אמון
3 מלך יהודה בשנת שלש עשרה למלכו. ויהי בימי
יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה
שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות
ירושלים בחדש החמישי.

4 ויהי דבר יי' אלי לאמר: בטרם אצרך בבטן ידעתיך
5 ובטרם תצא מרחם הקדשתיך. נביא לגוים נתתיך:
ואמר אהה אדני יי' הנה לא ידעתי דבר כי נער
6 אנכי: ויאמר יי' אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר:
7 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יי':
ויאמר יי' אלי הנה נתתי דברי בפיך: ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ
8 ולאבד ולהרס ולבנות ולנטוע: ואתה חגר מתניך

9 وقلسفوه: يكر زكن سعكمنا حوفذحم.* حك نبنا وكنة
مكر صفيا حمكفيه وصبنا: زكمنا كنة حب. ووه وصفيا
10 حمكفيه: مما مكرنا مكبنا نبه كم.* ب زند زكنا لمهجوه:
ومنا حمكفنا كا فيزا: كا حنبكمنهنه سعكنا: مسجد كا
11 وصفوه كم.* وه حك وزمنا كم سجد مسعكموك كحتجتحس
حبتا.

12 مع هكبتنا نبه هنا كب كيسعكب كحفه: كا سكبه وحبع
بحكيحا وحمزا: يكر سعفنة زند وزنا كمهجوه: ووسا كفه ووسا
13 سفيكد: وسجوزا وكم حوسا سعصكنا.* هنكم سكحب تنبا
وسعب كحبنا. وحفحنا بحصفوه: زمس.

زكفنا حمكه وسكسم.

1 نبعبا كحتبفه سنجب: كوه وزنا ضيب زند كعدفا.* سنجب:
2 حمكيحم صيكد زند كحبه: ميكب ووسا سكب: زحمد وضيكسا
3 وكحم.* سجه كمد هكب وزهم نبزا: ووسفحم كمد عدفه: نبع هنا
4 وزمه كعدفا سوكيم زمه.* وزوزا مع هنا سجمنا كنة كب:
5 وزعفد وزتبنا وحب كعدفا سوكحم.* سنجب: حوسفسمنا كحتح

Digitized by Google

ذَبَهُ مِ مَ وَهْذَ ذَبَهُ كَهُ بَتْهُ : مَبْهَبْهُ بِهِ مَبْهَبْ

ٱلْمَزْمُورُ ٱلْخَمْسُونَ.

(لِلْمُغَنِّي عَلَى ٱلْمَعْزَفِ. مَزْمُورٌ لِدَاوُدَ: لَمَّا جَاءَ إِلَيْهِ
نَاثَانُ ٱلنَّبِيُّ حِينَمَا دَخَلَ إِلَى بَثْشَبَعَ.)

1 ٱرْحَمْنِي يَا ٱللهُ حَسَبَ رَحْمَتِكَ. حَسَبَ كَثْرَةِ رَأْفَاتِكَ ٱمْحُ مَعَاصِيَّ.

2 ٱغْسِلْنِي كَثِيرًا مِنْ إِثْمِي، وَمِنْ خَطِيَّتِي طَهِّرْنِي. ۞

3 لِأَنِّي أَنَا عَارِفٌ بِمَعَاصِيَّ، وَخَطِيَّتِي أَمَامِي دَائِمًا.

4 إِلَيْكَ وَحْدَكَ أَخْطَأْتُ، وَٱلشَّرَّ قُدَّامَ عَيْنَيْكَ صَنَعْتُ، حَتَّى تَتَبَرَّرَ فِي
أَقْوَالِكَ، وَتَزْكُوَ فِي قَضَائِكَ. ۞

5 هَا إِنِّي بِٱلْإِثْمِ صُوِّرْتُ، وَبِٱلْخَطِيَّةِ حَبِلَتْ بِي أُمِّي.

6 هَا قَدْ سُرِرْتَ بِٱلْحَقِّ فِي ٱلْأَعْمَاقِ، وَفِي ٱلْخَفَاءِ تُعَرِّفُنِي حِكْمَةً. ۞

7 تُطَهِّرُنِي بِٱلزُّوفَا فَأَطْهُرُ، تَغْسِلُنِي فَأَبْيَضُّ أَكْثَرَ مِنَ ٱلثَّلْجِ.

8 تُسْمِعُنِي سُرُورًا وَفَرَحًا، تَبْتَهِجُ عِظَامٌ قَدْ سَحَقْتَهَا.

Digitized by Google

7 بِحَمْلِكَ بِكَ.* لَمْحَةُ وَجْهِكَ مَحْمُولَةٌ مَعْجُونَةٌ وَمَخْتُومٌ: وَجْهُ
وَجْهِكَ وَجْهُ بَتُولٍ: مَلِيكَةُ بَتُولٍ تَحْتَ تَسْجُدُ: هَيْكَلُ هَيْكَلِ
8 وَلْنَكُنْ: جَمِيعُ مَسْتُورٍ كَجِبْرِيلَ.* كُنْ جَمِيعُ وَجْهِكَ كَمْ مَلِكٍ وَمَلِيكَةٍ
مَعَهُ وَجْهِكَ كَعَجَلٍ مَعَ مَلِيكٍ: كَعَجَلٍ مَعَ مَلِكٍ:
9 وَلِيَعْتَصِمْ مَلِيكٍ.* مَلِيكٌ مَعَ كَمْ مَلَائِكَةٍ: مَعَ وَجْهِ
تَجْلِسُ جَمِيعُ وَلِيٍّ مَلِيكٍ مَعَ: مَلِيكٍ وَجْهِ وَمَعَهُ: كَمْ تَعِشْ
جَمِيعُ كَلِمَةٍ مَعَ وَلِيٍّ: بِكُلِّ يَعِشْ: وَيَجْلِسُ مَعَ وَجْهِ.*
10 مَلِكٍ مَعَ كَمَلِكٍ وَكُلِّ مَلِكٍ مَلِيكٍ: كَمَلِكٍ مَعَ وَجْهِ تَعِشْ مَعَ
11 بَسْمَةُ بَتُولٍ وَجْهِ: كَمَعَ وَجْهِكَ.* مَعَ كَمَعَ وَجْهِكَ وَجْهِ:
وَمَعَ بِكُلِّ: وَجْهِ وَجْهِكَ وَجْهِكَ وَجْهِكَ يَعِشْ:
12 وَجْهِكَ وَجْهِكَ وَمَعَ مَلِكٍ مَعَ وَجْهِكَ.* مَلِكٍ مَعَ وَجْهِكَ مَلِكٍ وَجْهِكَ:
جَمِيعُ وَجْهِكَ وَجْهِكَ: جَمِيعُ وَكُلِّ وَجْهِكَ وَجْهِكَ وَجْهِكَ: كَعَجَلٍ
13 وَكُلِّ وَجْهِكَ وَمَعَ وَمَعَ وَمَعَ: مَلِكٍ وَجْهِكَ يَعِشْ وَجْهِكَ.* كَلِكٍ
كَعَجَلٍ وَجْهِ: وَجْهِ وَجْهِكَ وَجْهِكَ مَعَ يَعِشْ: وَجْهِكَ وَجْهِكَ:
14 مَلِكٍ وَجْهِكَ وَجْهِكَ وَلْنَكُنْ كَمَعَ مَعَ.* يَعِشْ مَعَ أَنَّ
كَمَلِكٍ: مَعَ وَجْهِكَ وَجْهِكَ مَعَ وَجْهِ مَعَ وَجْهِ: مَعَ وَجْهِ وَمَعَ: مَعَ
15 وَجْهِكَ وَجْهِكَ.* وَجْهِكَ وَمَعَ بِكَ كَمَ: وَجْهِ كَجَلَمَعَ
وَجْهِكَ: مَعَ كَمَعَ وَجْهِكَ وَجْهِكَ: مَعَ كَمَعَ وَجْهِكَ وَجْهِكَ
16 مَلِكٍ وَمَلِكَةٍ: بَتُولٍ وَجْهِكَ.* مَلِكٍ يَعِشْ وَمَعَهُمْ: مَلِكٍ
كَجَلَ يَجِهِ: جَمِيعُ وَجْهِكَ وَمَعَ وَمَلِكٍ: وَمَعَمَعَ

Digitized by Google

17 מעלה בשמחה: ומשתחוים לפניך ואומרים.* כי אתה
הוא מלכנו: ואתה הוא אלהינו ועומדים אנחנו לפניך
18 ומודים לשמך שאנו:* מזמרים לפני: ומשבחים ומפארים
ומרוממים לאל המלכים: הוא לבדו ומלכותו נאמנה
19 ומלכותו לעולם ועד.* כי אתה הוא אלהינו ואתה הוא
20 מלכנו: ואתה הוא אלהינו ומלכנו בכל דורות שבהם.* אתה
הוא מקדם: ומשתחוים לפניך ומודים לשמך שאנו
21 מזמרים: כי אתה הוא יי׳ אלהינו.* ואנו הוא שאנו אומרים:
22 לשמך ומזמרים לפניך: לשיר חדש ומלכותך.* ומקדשים
23 את שמך שאתה:* כי הוא מקדש: ומשבח ומפאר ומרומם:
כי הוא נהלל ומתפאר: ומקדש ומעלה:
24 כולם הם מקבלים ומתירים לך: ומודים ומשבחים:
25 ומפארים ומרוממים ומקדישים ומעלים: ומשלימים ומודים
לשמך שנא׳:* ודוד אומר: ברכי נפשי את יי׳: וכל קרבי
את שם קדשו: ברכי נפשי את יי׳ ואל תשכחי כל גמוליו:
כי הוא סלח לכל עונותיך: ורפא לכל חליך: ופדה

الكهف

سميت بذلك لقصة اصحابها : هي مكية : تشتمل على اثنتي عشرة ومائة اية : وفيها ركوعان .

بسم الله الرحمن الرحيم .

(الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب : وجعله مستقيما : وجعله قيما : لينذر بأسا شديدا من لدنه : ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات .)

1 الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب
ولم يجعل له عوجا : قيما لينذر بأسا شديدا من لدنه
2 ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات :
ان لهم اجرا حسنا : ماكثين فيه ابدا .
3 وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا . ما لهم به
من علم ولا لآبائهم : كبرت كلمة تخرج من
افواههم : ان يقولون الا كذبا .
4 فلعلك باخع نفسك على اثارهم : ان لم يؤمنوا
بهذا الحديث : اسفا .
5 انا جعلنا ما على الارض زينة لها : لنبلوهم
ايهم احسن عملا .

Digitized by Google

6 ﻭﻫﺬﺍ ﻛﻞ ﻣﻦ ﺳﻴﺘﻘﻮﻯ ﻟﻚ ﻓﻲ ﻭﻗﺖ ﺿﻴﻖ ﻧﻔﺲ: ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﻔﻴﺎﺿﺔ ﻟﻦ ﺗﻐﻤﺮﻩ. 7 ﺃﻧﺖ ﻣﻠﺠﺄ ﻟﻲ ﻣﻦ ﺍﻟﻀﻴﻖ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺤﻴﻄ ﺑﻲ: ﻳﺎ ﻓﺮﺣﻲ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻨﻘﺬﻧﻲ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺤﻴﻄﻮﻥ ﺑﻲ. ﺳﻼﻩ. 8 ﺃﻋﻠﻤﻚ ﻭﺃﻫﺪﻳﻚ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺴﻠﻜﻬﺎ: ﺃﺭﺷﺪﻙ ﺑﻌﻴﻨﻲ ﻋﻠﻴﻚ. 9 ﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮﺍ ﻛﺎﻟﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﺒﻐﺎﻝ ﺍﻟﺘﻲ ﻻ ﻓﻬﻢ ﻟﻬﺎ: ﺍﻟﺘﻲ ﻟﺠﻤﻬﺎ ﻭﺭﺳﻨﻬﺎ ﻳﺠﺐ ﺃﻥ ﺗﻜﺒﺢ ﺑﺎﻟﻠﺠﺎﻡ ﻟﺌﻼ ﺗﻘﺘﺮﺏ ﺇﻟﻴﻚ. 10 ﻛﺜﻴﺮﺓ ﻫﻲ ﺃﺗﻌﺎﺏ ﺍﻟﺸﺮﻳﺮ. ﻭﺍﻟﺮﺍﺟﻲ ﺍﻟﺮﺏ ﺗﺤﻔﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﺔ. 11 ﻓﺎﻓﺮﺣﻮﺍ ﺑﺎﻟﺮﺏ ﻭﺍﺑﺘﻬﺠﻮﺍ ﻳﺎ ﺻﺪﻳﻘﻴﻦ. ﻭﺍﻫﺘﻔﻮﺍ ﻳﺎ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻤﻲ ﺍﻟﻘﻠﻮﺏ. 12 ﻻﻧﻪ ﻫﻜﺬﺍ ﻳﻜﻮﻥ ﻟﻜﻞ ﻣﻦ ﻳﺘﻘﻲ ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ. ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﻳﺘﻘﻲ ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ. 13 ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﻳﺘﻘﻲ ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ. 14 ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﻳﺘﻘﻲ ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ. 15 ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﻳﺘﻘﻲ ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ. 16 ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﻳﺘﻘﻲ ﻭﻳﺘﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺮﺏ.

Digitized by Google

17 ופניהם יבשו: כי עלי איים יחילו אניות תרשיש בראשונה. * מביא זרעך ממזרח
ומים אקבצך: כה אמר יהוה נותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: המוציא
18 רכב וסוס חיל וגבור יחד ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: * אל תזכרו
ראשנות ואל קדמניות אל תתבוננו: הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא
19 תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות: * תכבדני חית השדי תנים
ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי:
20 יצרתי לי תהלתי יספרו: * ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל:
לא הביאת לי שה עולתיך ולא זבחיך כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
הלאתיך בלבונה: קנית לי בכסף קני ובחלב זבחיך לא הרויתני אך
העבדתני בחטאתיך הלאתני בעונתיך:

פרק מ ד.

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן
יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: כי אצוק מים על צמא
2 ונחלים על יבשה אצוק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: * וצמחו בין
3 חציר כערבים על יבלי מים: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
4 וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: * מי פעל ועשה קרא הדרות
מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: ראו איים ויראו וקצות
5 הארץ יחרדו קרבו ויגשו יחדו: * איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק:
6 ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם פעם אמר טוב הוא ויחזקהו
7 במסמרות לא יפיק: * ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע

מִנִּי מִמְּנוּ וְאִם כִּכְפָרִים. כְּמוֹ וְכָפָר יִקְרָא לָהּ לְמִחְיָה מִן מִמְּנוּ וְשִׁבְתּוּ
מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא יִהְיֶה מִמֶּנּוּ כְּלוּם.

8 מִלְּמִנְיָמִין וְשִׁמְעוֹנִי וְחָבוֹר : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
9 מִמֶּנּוּ : וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמִנְיָמִין. * לְמִנְיָמִין מִי מִנְיָמִין :
מִלְּמִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא
וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ :
מִלְּמִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא
10 וְאֵלֶּה. * לְמִנְיָמִין מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
11 מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ :

12 מִלְּמִנְיָמִין מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ :
13 לְמִנְיָמִין מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ :
מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
14 מִמֶּנּוּ. * וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
15 מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ. * וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין
מִמֶּנּוּ : וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין מִלְּמִנְיָמִין וְלֹא נִמְצָא מִי מִנְיָמִין

Digitized by Google

16 ... ...

27 כְּכֶלֶוּב מָלֵא עוֹף כֵּן בָּתֵּיהֶם מְלֵאִים מִרְמָה עַל כֵּן גָּדְלוּ וַיַּעֲשִׁרוּ: שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ גַּם עָבְרוּ דְּבַר רָע דִּין יָתוֹם לֹא דָנוּ וְתַצְלִיחוּ וּמִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים לֹא שָׁפָטוּ: הֲעַל אֵלֶּה לֹא אֶפְקֹד נְאֻם יְהוָה אִם בְּגוֹי כָּזֹאת לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: שַׁמָּה וְעִרְעֻרָה נִהְיְתָה בָּאָרֶץ: הַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר וְהַכֹּהֲנִים עַל יָדָם יִרְדּוּ וְעַמִּי אָהֲבוּ כֵּן לָמוֹ: וּמַה תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרִיתָהּ:

פרק ו.

1 הָעִלּוּ בְנֵי בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלִַם וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ מַשָּׂא כִּי רָעָה נִשְׁקְפָה מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל: נְוֵה הַצֶּמֶד הַמְדִמָּה דִּמִּיתִי בַּת צִיּוֹן: אֵלֶיהָ יָבוֹאוּ רֹעִים וְעֶדְרֵיהֶם יִרְעוּ עָלֶיהָ סָבִיב אִישׁ לְיָדוֹ יִרְעֶה: קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַּצָּהֳרַיִם אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צִלְלֵי עָרֶב: קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַלַּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּרוּתוּ עֵצָהּ וְשִׁפְכוּ עַל יְרוּשָׁלִַם סֹלְלָה הִוא הָעִיר הַפְקֵד כָּל עָשׁוּק בְּקִרְבָּהּ: כְּהַקְרָה בּוֹר מֵימֶיהָ כֵּן הִקְרָתָה רָעָתָהּ חָמָס וְשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה: הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלִַם פֶּן תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן אֲשִׂמֵךְ שְׁמָמָה אֶרֶץ לֹא נוֹשָׁבָה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ כַּגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל סַלְסִלוֹת: אֶל מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ הַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ בּוֹ: וְחֵמַת יְהוָה מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי הָכֵל עַל עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי גַם אִישׁ עִם אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם מְלֵא יָמִים: וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת יַחַד כִּי נוֹטֶה יָדִי עַל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה: כִּי מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל כֻּלּוֹ בֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָׁקֶר: וַיְרַפְּאוּ אֶת שֶׁבֶר בַּת עַמִּי עַל נְקֹדָה רָעָה שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם: הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל דְּרָכוֹת וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ לִנְתִיבוֹת עוֹלָם אֵי זֶה דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהָלְכוּ בָהּ וּמְצָאוּ מַרְגוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ: וְהַקֹּתִי עֲלֵיכֶם צֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב: לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וְיָדְעוּ עֵדָה אֵת אֲשֶׁר בָּהֶם: שִׁמְעִי הָאָרֶץ הִנֵּה מֵבִיא רָעָה אֶל הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי עַל דְּבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאָסוּ בָהּ: לָמָּה זֶּה לִי לְבוֹנָה תָּבִוא מִשְּׁבָא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָקָה עוֹלוֹתֵיכֶם לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא עָרְבוּ לִי: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָם אָבוֹת וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעֵהוּ יֹאבֵדוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ: קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת צִיּוֹן: שָׁמַעְנוּ שִׁמְעָהּ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִיקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה: אַל תֵּצְאִי הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל תֵּלֵכִי כִּי חֶרֶב לְאוֹיֵב מָגוֹר מִסָּבִיב: בַּת עַמִּי חֲגֹרִי שָׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי בָּאֵפֶר אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי לָךְ מִסְפֵּד מַר כִּי פֶתַע יָבוֹא שׁוֹדֵד עָלֵינוּ: בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וְתִבְחַן אֶת דַּרְכָּם: כֻּלָּם סָרֵי סָרָה הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כֻּלָּם מַשְׁחִיתִים הֵמָּה: נָתַךְ הָעוֹפֶרֶת מִן הָאֵשׁ תַּם לַשָּׁוְא צָרוֹף כִּי רָעִים לֹא נִתָּקוּ: כֶּסֶף נִמְאָס קְרָאוּם כִּי מָאַס יְהוָה בָּם:

Digitized by Google

חפצה בה כי שכן׃ מעיה כחלחלו בה׃ מלו חפצה
9 בחמר בה.* זה מוב זרו מי בחמרו בחוקו׃ מי זמיר
בזמנה בחמרו׃ כי בחמרו בחמרו׃ מלו בחמרו׃ כי
מחלקי. זה בחר זרו בחמר בחרו בחרו. מחמרה מרב
10 לבלו בלו׃ מחמרו בחרו׃* בחר בחרו בחמרו
בחמרו בחמרו׃ חרו זרו כי מי בחרו בחמרו בחרו
בחמר בר מחמרו בחרו׃ בחמרו בחמר בחרו בחמר
11 זבחו.* זרו זרו בחרו. זמר זה חר בה׃ בחרו בלו זרו
12 זבחו.* זה בחר בחרו בלו.* זה בחר בחרו בחרו
בלו׃ מלו בחרו בר מחמר בה׃ בחרו בחרו בחרו
13 בלו׃ מחמרו בה זה בחרו.* זה בה בר בחרו׃ בחרו
בחר בחמר זרו בחרו.

14 בחרו בחרו זה בחרו בחרו׃ בלו זרו זה בלו׃
זה חמרו׃ זה מחמרו׃ זה בחרו׃ זה בחרו בחרו׃*
15 בחר זרו בחרו בלו בחרו׃ מלו בחרו בחרו. בר בחרו
16 בחמר זה בחמר.* בחרו בחמרו בחר׃ מלו בחרו׃
17 בחרו זרו בחרו בה בחרו.* בחר בחרו זרו בחרו
בחר בחרו׃ מלו בר בחר חמרו בה בר׃ מלו בחר זרו׃
18 בלו בחרו בחר בחרו׃ בחרו בחרו׃* בלו
זרו בר בחרו חר בחרו בה׃ בחרו בחרו׃ בלחרו׃

Digitized by Google

يغث كيحبكهم هك حيبيا حيهنا جنفيكنهنا جبكم: فعنغا
19 صفث نجنتم: نبغث فيهم نغ.* يذ لجلصم صفث جي
20 يضب فيحم ذغ هذا ذغ. يم نصبا منهنغا.* نم نفيم بكث
هذكم منيمس. في ذغ عنفث لغنكا جبك ميكبم هذكم: يحفك
21 لكفيا منيبح نجنب ممم نجس.* ممم فيغ يذك كم كيفيتم
نجس بكث حمغهنا جبك: نبغنا جك يذا منبا: ميفيم نجس ذيا
22 جبك نجمغهنا جبكم.* نم جنبم كم يقيا: ينفيث هنغ فمنا
نفث لنجيتا.

صكنوم: ف.

1 خذ نكم سفيم: ممم هذكم فعيسا نجنيغا: معكا نجفيغا مم
فيفيتم نم نحكفغا فمنيكك نجس: نفيث فيغ: فيم لنجفغا منيمم
2 كم: نكم ويقيغا كيمنغا خذ نكم.* فيسا سفيم حذفيسا: ممم
3 حمغهنا هيم فيغ نجنيغا مبك حمغهنا نفيث فيغ.* ممم جيفيم
نفغ كسفغا جفغا ونفعكم فمغفغيكم فجيتغا نكتغا مم سذفمتم
4 جحمغهنا: خذ نجمنغ كسفغا فمنيكتا.* مم سذفمتم
نجفغفغيغا تمغفغفغا يحفيم منذكنا: نمكيحكم نجفغفغيغا
فغفم يحفيم منذكنا نجيتا ونفيم: فمكيكم نكتغنغا يتغا:
5 مبك فتا نكمكم كمكتك فجمنا.* ممم هذفغفغم نفيم نجتغا
منكا وفكتا: نجنكا كمقيمك نجفا فسفيم نجفغفغم نجفغفغم
6 جبكم: نكم ونفيغم نجيد فمتا نكنغا.* فمغفغفغم
نجفغفغم نم نغا فمجمنغا فوتا كمفغفغيكفغم فجمنكنا

Digitized by Google

ولكن يسوع يجيب: دعوهما. هكذا يجب ان نكمل كل بر. حينئذ سمح له. ٦ ولما اعتمد يسوع صعد للوقت من الماء. وإذا السموات قد انفتحت له. فرأى روح الله نازلا مثل حمامة وآتيا عليه. ٧ وإذا صوت من السموات قائلا. هذا هو ابني الحبيب الذي به سررت. ٨ حينئذ اصعد يسوع الى البرية من الروح. ليجرب من ابليس. ٩ وبعد ما صام اربعين نهارا واربعين ليلة. جاع اخيرا. ١٠ فتقدم اليه المجرب وقال له. ان كنت ابن الله. فقل ان تصير هذه الحجارة خبزا. ١١ فاجاب يسوع وقال. مكتوب ليس بالخبز وحده يحيا الانسان. بل بكل كلمة تخرج من فم الله. حينئذ ترك ابليس. وإذا ملائكة قد تقدموا فصاروا يخدمونه.

٤

١ حينئذ اقتاد يسوع الى البرية من الروح ليجرب من ابليس. ٢ فصام اربعين نهارا واربعين ليلة. وبعد ذلك جاع اخيرا. ٣ فتقدم اليه المجرب وقال له. ان كنت ابن الله. فقل ان تصير هذه الحجارة خبزا.

Digitized by Google

هُلا بحد ابْعُدْ : هُلا لحْسد هي ابْعُدْ : كعيفْس كجْجُدْ هُلا
4 كعيسَهُ. * وجُدْ بعدجْس وهْد : ميحد دُلا نَعد يعدجْس وهْدْ
5 كعيفْس كجْجُدْ هُلا كعيسَهُ. * مِنْد هي هنْفِ بعتِدْ يِعْدْ لا
لا وجُدْ : اهْ هِجْ ابْعُدْ اهْ وهْ بعدْتِدْ فِسعِدْ : اهْ يحْتِدْ وجْمِدْ :
6 اهْ يعْفِس كجْجُدْ : هُلاعتِدْ سْجِدْ وجْدْ. * مِنْفِد اهْ عِنْدْ
وهْنِ بعتِدْ : يعْدْ وهْدْ بِهْ بحِهْ وبِهْ لا بعْدْجْدْ بحْد :
هُلا مجْتِدْ بحْد : هُلا وبِهْمِهْ بحْد وهْتِ جْدْهْ : هُلا
7 وِيْتِجْوْفِ لحْلا ابْعُدْ. * مِيْجْ وهْفِد حجْدْ هي مِنْفِد وهْ
8 وجْدْ بحْد هجْهْفِهْ. * مِجْ بِهْفِد كجْجُدْ : هِنْ ابْعُدْ
سْتِفْ هِهْفِ يحهْفِ هِجْدْتِدْ بعتِدْ : وفْلا هجْهْفِهْ وِيعِدْ :
جْ بِهْ لحْد بْ مِ مِيهْفِ مِجْدْ هِبْلاق وِجْدْ وهْتِدْ
9 هِ يحهْدْ : هُلا وِبِهْمِهْ يْكْفِدْ وِهْتِدْ. * وهْتِسْ يحتهْسْ
سْجْدْ جْ ابْعُدْ : وعْدْ بِهْمِ لهِفِد كجْجُدْ : هُلاعِهْس لْهِهْدْ
وِهْدْ : مِيحد وِيهْجهْهْ هِجْدْ كْ لْلاهْدْ جْدِدْ وِهْلا : هِ حد
10 بعْدْجْدْ هِلاعْدْ هِهْدْ هِهِهْدْ. * هِجْجْهْ بِهْ لْلاهْدْ وِهْ هِلاعْدْ
11 وجْدْ : هِهْسلاجْ بْحد ابْعُدْ. * هِهْسِد هِعْهْد بِهْ هْلا وهْلاعْدْ
هِجْدْ : سْجْهْسِهْ وْهِهْفِهْ : وْهِسْدْ وْهِعْتِدْ : هِبْهِهْسِهْ : هِهْ
12 مِسْدْ وِحلاهْفِ وْهْ وْهْدْ هْلاك ابْقِهْ :* وْهْفِهْ حْهْلا وْهْ :
وعْدْ بِهْهِهْسِهْ : يعْدْ وهْدْ بحِهْ : لهِفِد سْلا هِحهْدْ هِسجِهْدْ
18 هِحهْدْ هِبْهْدْ هِعِحهْسْ وجهْدْهْ. * وجْد حْهْدْ اهْ وْهِهْدْ
جعِهْدْ : هُحد ابْعُدْ : وْلاهْسِ هي ابْعُدْ : وْجِهْدْ : وجْلاهِ : هُلا

Digitized by Google

ڤيمڤ : ميشيه ديه ڤيڤ جد ڤيڤ ههههه ڤيڤ : ديمڤ
14 ههڤيه ڤيڤ ڤيڤيڤ ميڤڤ ڤيڤيڤ ميڤڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ.*
ڤيڤيڤ.

ههڤيه : ٥٠

1 ميڤيه جد ڤيڤ ڤيڤ جد ڤيڤ ڤيڤيڤ: ميڤيه ڤيڤ جد ڤيڤ
2 ههڤيه ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤ ميڤ.* ميڤيه
ڤيڤيڤ ههههڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤ ههههڤيه ڤيڤ ڤيڤ: ڤيڤ
ڤيڤ ههڤيه: ميڤيه جد ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ.
3 ميڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ههڤيڤ: ميڤيه ڤيڤيڤ ههڤيڤ:
4 ڤيڤ.* ميڤيه ڤيڤيڤ ههههڤ ههههڤ: ميڤيه ڤيڤ ههههڤيه:
ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ جد ڤيڤ ڤيڤ: ميڤيه ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ:
ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ.
5 ميڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ههڤيڤيڤ: ميڤيه ڤيڤيڤ ههڤيڤيڤ
ههههڤ ڤيڤ ڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤ ههههڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤ
ڤيڤيڤ: ڤيڤ ڤيڤ: ميڤيه ڤيڤ ههههڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤ
6 ڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ.* ميڤيه ڤيڤ ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤيڤ
ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ: ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤ.
7 ميڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ: ميڤيه ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ
8 ڤيڤيڤ: ڤيڤ ميڤ.* ميڤيه ڤيڤ ڤيڤ ههڤيڤ: ڤيڤيڤ
ڤيڤ ڤيڤ ههههڤ: ميڤيه ڤيڤ ڤيڤ: ههههڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ.

Digitized by Google

الصالحات بك هو يهدي الذين تجري من تحتهم الأنهار في جنات
هم فيها يدعون.

9 دعواهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام وآخر
دعواهم أن الحمد لله رب العالمين. أنزلنا إليك الكتاب
10 بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا عليه. فاحكم
بينهم بما أنزل الله ولا تتبع أهواءهم عما جاءك من الحق
لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا. ولو شاء الله لجعلكم
11 أمة واحدة ولكن ليبلوكم في ما آتاكم فاستبقوا الخيرات
إلى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون.
وأن احكم بينهم بما أنزل الله ولا تتبع أهواءهم واحذرهم
أن يفتنوك عن بعض ما أنزل الله إليك. فإن تولوا فاعلم
12 أنما يريد الله أن يصيبهم ببعض ذنوبهم. وإن كثيرا من
الناس لفاسقون. أفحكم الجاهلية يبغون ومن أحسن من
13 الله حكما لقوم يوقنون. يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا
اليهود والنصارى أولياء بعضهم أولياء بعض ومن يتولهم
14 منكم فإنه منهم. إن الله لا يهدي القوم الظالمين. فترى
الذين في قلوبهم مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى أن
15 تصيبنا دائرة فعسى الله أن يأتي بالفتح أو أمر من عنده
فيصبحوا على ما أسروا في أنفسهم نادمين. ويقول الذين
آمنوا أهؤلاء الذين أقسموا بالله جهد أيمانهم إنهم لمعكم
16 حبطت أعمالهم فأصبحوا خاسرين. يا أيها الذين آمنوا من
يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه
17 أذلة على المؤمنين أعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل

Digitized by Google

٠. ٠.

1 وَيْهِ هَلَم سِبِه بَعْدَنْ هَنْكَنْ هَنْعِب بَكْ بَعْدَ تَكْعَنْتَه
هَنْدَنْ: هَنْعِب كَبْعَدَ هَمْتِ هَنْدَنْ: بَحْنَنْ وَكْ يَنْبَ هَمْنْ
2 بَكْ بَعْدَنْ: هَلَا بَكْ بَعْنْ: هَلَا بَكْ بَكْتَنْ.* هَنْعِب بَحْدَنْ
هَنْكَنْ: هَعْكَب هِ هَجِنْ جِيعَدَ: هَنِه كَه بَجْدَنْ جِنْكَنْ جَنْ:
هَجِنْ عَعْكَ دَنْ كَبْعَنْ هَنْكَنْ: هَنْفَ جِيهِيعَ كَعَى هَنْعَى
3 كَبْعَدَنْ هَكْعَنْ جَم نَنْعَ:* كَ جَعَى كَبْعَدَنْ هَلَا كَعَنْ: نَ
كَ كَبْكَتَنْ: بَحْنَنْ هَيْعَنْ كَجَبْعَقَعَ جِنْكَنْ جِكْ بَكْ جِه
4 بَجْتَعَى.* هَيْعَنْ هَجِنْ هَنْفَ جِيهَيْعَه نَنْ هَنْعَكَ
5 هَنْعَنْ تَكْفَنْ: عَجْتَنْ هِ هَكْ بَعْعَنْ هَنْعَعَكَ.* هِ بَعْعَنْ
هَعْعَنْ هَيْعَعَ نَكْفَنْ: عَجْتَنْ. هِ بَعْعَنْ هَعْعَكَ هَيْعَعَ
6 نَكْفَنْ: هِ بَعْعَنْ وَكْ هَيْعَعَ نَكْفَنْ:* هِ بَعْعَنْ هَنْعَ
هَيْعَعَ نَكْفَنْ: هِ بَعْعَنْ هَنْعَكَ هَيْعَعَ نَكْفَنْ: هِ بَعْعَنْ
7 هَنْعَ هَيْعَعَ نَكْفَنْ.* هِ بَعْعَنْ جَعَعَى هَيْعَعَ نَكْفَنْ.
هِ بَعْعَنْ وَكْم هَيْعَعَ نَكْفَنْ. هِ بَعْعَنْ جِنْعَعَ هَيْعَعَ
8 نَكْفَنْ.* هِ بَعْعَنْ هَعْعَى هَيْعَعَ نَكْفَنْ. هِ بَعْعَنْ
هَعْعَ هَيْعَعَ نَكْفَنْ. هِ بَعْعَنْ جَيْعَم هَيْعَعَ نَكْفَنْ.
9 بَعْعَ هَلَم سِبِه: هَه جَعَ هَكْنَنْ: هَه وَكَعَسِبِه كَ نَنَ
هَنْ هَجَ: هِ كَ بَحْنَ هَعَعَتَ هَعْعَتَنْ هَكْتَنْ جَنْعَم سِبْر
هَعَعَعَه: هَعْعَنَعَم جِهَنْ: جَ هَجَكَم يَهْتَكَ تَعْعَنْ:
10 هَعَتَكَ هَتَتَنْ هِكَعَى:* هَنْكَم كَعَكَ نَنْ جَ نَعَم: هَعَعَنْ

Digitized by Google

11 ﻛﺰﻛﻮﺕ ﻭﺑﻞ : ﻛﻢ ﻭﺑﻞ ﻣﻦ ﻫﻮﻫﻮﻩ ﻣﻬﻮﻫﻮﻩ ﻫﻮﻫﻮﻩ ﻣﻦ ﻭﺑﻞ ﻣﻦ ﻫﻮﻫﻮﻩ.* ﻣﻬﻮﻫﻮﻩ
ﻫﻮﻫﻮﻩ ﻭﺑﻞ ﻣﻦ

18 ... ...

له : ح نعم عشكر ذهر : س : كعفي وخفض حك نكذ :
م شكر وحفظ وعبقط وعفي هكذ مكذ ومكذ : وحديح كعبضه .

سكلم : ح .

1 وهه سعبنة مكذ بيت : مبعه خمعنة وفيد مع عمنة
2 بحد نكذ : مبهيب له سكيخ وحه خيمعة .* وهفي كحذ
خيمعة : وهكيد هنتة مع هذ : نم هنتة ونهمنة وسعكيخ :
3 فسيم يعمنة منذ مع هنتة حيخ .* مع هنتة نفيه بعبتة
كذكة : مبهيب كعفي عملكنة نم ذبه كس كتعنفة بحد
4 نذكة .* مبهنعة كعفي وكم فعفي كعبعة وذكة : وكم كحد
معفة : ذكم كحد بنكة : يكم لم كجنتفة عفي نسم وكبه
5 كعفي شعفة وذكة بحد حبه بخة وبكعفي .* مبهيب كعفي
نبخة وكم يعكلم يفي : يكم وبعنعسم بخة بعنة : مبعبعة
6 وبكعفي : نم كعبعة وحنعفة نفيب وهسة لكند .* وجنعفة
عفي يحفي جنتفة كعمة مكم يعضعنس : مبهكيخ
7 كعفي : مبحفس عمنة مبعة .* وعمنة وعفي بعبتة وعم
نم عمنة وكتة وعبكيب كعكذ : مكد نخ وبكعفي : نم
هكبك وعمنة وعمنة : مفخومة وبكعفي نم فخومة وجنتفة .*
8 منه هَمَ كعفي هكذ نم هكذ وتبة : متة وبكعفي نم تزعفة
9 نبعبعب هَمَ .* منه هَمَ كعفي يخفة نم يخفة وفوكة :
عفكة وخي وبكعفي نم نكة وعكتفة وكتة وهكة : وعمنة

Digitized by Google

10 כאמרכם׃ ויאמר אליהם גם עתה יהי כדבריכם אתו אשר ימצא
אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים׃ וימהרו ויורידו איש
11 את אמתחתו ארצה ויפתח איש את אמתחתו׃ ויחפש בגדול
12 החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן׃ ויקרעו
13 שמלתם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה׃ ויבא יהודה
ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃
14 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם
15 כי נחש ינחש איש כמוני׃ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים
16 לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ ויאמר חלילה
לי מעשות את הדבר הזה האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא
17 יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם׃ ויגש יהודה
אליו ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל
יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו
18 לאמר היש לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן
וילד זקנים קטן ואחיו מת וישאר הוא לבדו לאמו ואביו
19 אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו׃
20 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו

ܘܟܝ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܘܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܘܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܘܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܘܐܝܟ
21 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ

ܦܣܠܡ ׃ ׀ .

1 ܦܣܝܩ ܠܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܝܣܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
2 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
3 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
4 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
5 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
6 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
7 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
8 ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ
ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܕܝܢ ܐܢ

Digitized by Google

9 מנה נחלה.* מעוכה כמה מבלבל: בה אחד אין לה כאשר
כי בבחינה: מעוה כי: בה מבחינה: מעוה כל בחלה:
10 אלו כתובות ובלי יסוד מלה בחנו.* מעשה בבחינה
מי נשנה בחלה כתובות: מבטאים מבלבל: כתובות ובלי: בה
11 בחנו מלה: מבה נבלה מעה בחלה ובלי.* מעוה כי:
בחי כל הוא מלאכותיה כל בסוף מנה יסוד מבלבל מעוקל
בחבלה.

מלכים: ד.

1 מעשיה כי שנה בחלה מבלבל: מעוד בני מבלבל בה אחד:
מוה מעשה כתובות בלבלה: מלאכותה: מלאכתה בחבלה
2 בני.* מלבלה מלה מי בשלה: אחד מי כאשר: מלה
מעשיה: מעה בחבלה בלבלה: מלאכותה נבלות מבחנה מבלה
3 מלה אחרת מעשה.* מעה כאשר שתה ובלי: מעשיה
4 מעשה אלה נחלה מעשה מעוה בה מעשה מלה.* בני מעשה
הוא מלה מעשה מחלה: מלא בחנה מוה בלה מעשה.*
5 מי אנה כעה בלה בחשה: אחד נחלה מי בעה בלעה מלאה
כבבלבלה ובלעה: מי אנה כעה בלה בחשה: בחנו אחה
6 בני כשבלה.* בני אנה בה כעה שלחנה בשתה בחשה:
אחנה כלו מעלה שעלה בחלה: מעשלה בני כעה בכל
מלה בשפחה בעה בחשה: מלשתה לאלה שכל משפה: בעה
7 בחלה בלי בעלה.* מעשה בשלשה בעלה ובלעה: מעשה

Digitized by Google

يغ ص وهكطة مر ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥
8 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥

ﻫﻮ ﻳﺴﻮﻉ ﻣﺪ : ﻫﻮ ﺩﻳﺒﻨﻮﻣﺎ ﻫﻮ ﻣﻮﻣﻮﻳﺎ ﻫﻮ : ﻣﻴﻠﻚ ﺩﻫﺒﺔ
18 ﻛﺴﻜﺮ ﺩﻣﻜﻮ ﻫﻮ ﺩﻫﺒﺔ .* ﻣﺨﻤﺔ ﺫﻟﻪ : ﻣﻴﺰﻩ ﺩﻫﺰﻩ
ﺩﻣﻜﻮ : ﻫﻌﻨﺔ ﻭﻗﺒﺔ ﺩﻫﻴﻬﻮﻩ : ﻣﻠﻴﻬﻚ ﺯﻛﻪ ﻛﻨﻘﺔ ﺩﻣﻜﻮ :
ﻛﺘﺒﺔ ﻣﻠﻨﻘﺒﺔ : ﻣﻠﻤﻠﻢ ﻭﻗﺴﻢ ﻛﻌﻨﺔ ﺩﻣﻜﻮ ﻛﻤﻬﻮﻩ ﻣﻜﻔﻬﺔ :
ﻣﻠﻤﺴﻜﻪ ﻛﻬﻨﻮ ﺩﻣﻨﻜﻪ ﻛﺰﻫﻨﻪ .

19 ﻣﻴﻔﻬﺲ ﻫﻨﻜﻪ ﻭﻛﻨﻪ ﻛﻌﻨﺔ : ﻣﻴﻌﻨﻴﻪ ﻣﻌﻬﻨﺔ ﺩﻣﻨﻪ
ﺩﻣﻜﻪ ﻣﻨﻬﻨﻜﻪ : ﻫﻮﻫﻪ ﻫﻨﻨﺔ ﻣﻨﻨﺔ ﻣﻨﻜﻪ : ﻫﻤﻨﻪ ﻣﻨﻨﺔ
ﻫﻨﻪ .

ﻣﻨﻨﻨﻮ : ﻣﺪ .

ﻣﻨﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻳﻌﻴﻨﻴ ﻛﻌﻨﺔ : ﻨﻨﻨﻪ ﻫﻌﻨﻨﻪ ﻛﻌﻨﺔ :
ﻣﻨﻨﻪ ﻫﻌﻪ ﻫﻜﻨﻪ ﻣﻨﻜ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻜ ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ
2 ﻫﻨﻨﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻨﻪ ﻨﻪ ﻛﻪ : ﻫﻨﻨ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻜ
ﻫﻌﻨﻨﻪ ﻛﻌﻨﻜ .

3 ﻫﻴﻌﻨﻴ ﻫﻌﻨﻪ ﻨﻨﻪ ﻛﻌﻨﺔ : ﻫﻨ ﻫﻌﻨﺔ ﻫﻌﻪ ﻪﻨﻪ ﻨﻪ
ﻛﻪ ﻪﻨﻪ ﻨﻌﻨﻨ : ﻫﻨﻨﻨﻨﻪ ﻨﻨﻨﻪ : ﻫﻨﻜ ﻪﻨﻪ ﻫﻜﻪ ﻨﻌﻨﻨ ﻨﻨﻪ .*
4 ﻫﻌﻤﻨﻪ ﻫﻜﻪ ﻛﻨ ﻛﻨﻨﻜﻨ ﻫﻨﻤﻨﻪ ﻛﻌﻨﺔ : ﻫﻨﻌﻪ ﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻨ
ﻫﻪﻫ ﻫﻌﻨﺔ ﻨﻨﻨﻪ ﻫﻌﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻪ ﻨﻨﻨﻨﻨ : ﻫﻪ ﻫﻨﻌﻨﻨ ﻛﻌﻨﻨﻪ ﻨﻨﻨﻨ
5 ﻫﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻨﻪ ﻫﻨﻨﻨﻪ ﻛﻨﻨﻨ ﻫﻨﻜﻪ .* ﻫﻨﻨﻨﻪ ﻨﻨ ﻫﻨﻨ :
ﻫﻪ ﻫﻨﻌﻨﻪ ﻛﻌﻨﻨﻨ ﻛﻌﻨﻌﻪ ﻛﻌﻨﺔ ﻛﻌﻨﻨﻨ ﻫﻨﻨﻨﻨ : ﻫﻨﻨﻨﻨﻪ
6 ﻨﻨ ﻫﻨﻜﻪ ﻛﻪ ﻨﻨﻨ : ﻫﻨﻌﻪ ﻫﻨﻌﻨﻨﻪ ﻫﻨﻜﻪ .* ﻫﻪ
ﻨﻨﻨﻨ ﻛﻨﻌﻨﻪ ﻛﻌﻨﻨﻨ ﻨﻨﻨ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻛﻪ ﻫﻨﻨﻨ ﻫﻌﻨﻨ

Digitized by Google

מן נכתו נשבתו וכפו בנפשתם מקטרת נכתו סמכתם
מעכם.

7 ועתה מדוע נעשתם: מעשים מכלרת וכלה לכשתכם בכת
8 ולמענ מכשתם מכלרת וכלה נשתכם.* מה ישמעאל: מה
9 ולמענ וכלה ישתכם ולמת נשתם.* מוצאים את נשתם
נתו: את שמו נשתם: את ושמשתו מסלתם: את ולמשתו
כשמשתכם חקה: ישתסמו נכל נפתו: מכלרת וכלה: נשתם
10 ישתסמו.* מעשה שלה נתו נשתם ולמנו: ומנו ומן קשתם
משלה מכלשתו ולנתו וכלו: מעשלתו ולשתם וכלה: מעכל
ולנתסמו את מסלשלנו ולנתו וכלו: את ולמשלשל ומן לשם
11 שנכ נלתו וכלו נשתם מלתו.* מעשה ולנתסמו: מעכל ולשם
ולמנו: מעכל מלנו ולשתם וכלשם: מה נשתה לנשלתו
12 וכלשם: נשלתו לשתם.* מעכל ומן ישנשמשם ולשתם
ולנשם. ם לנלתו מלשתו: מעכל ולנה ולשכל ולשתם
לשנשם: ולנה לה שמע נתו: נש נשכל ולנכשל נולתו
נשה לה.

13 ולנש שת את נשתו ולנשתסמו נכל נתו: נתו לנשתנו ום
14 נתו ולכנש לשנו.* ולנשלשה לנשתנו ומשם נשם יקר ולשתו
את נתו: נשתו ולתשם לשתנתו לנולתו וכלה: נשתו ולשתשתסמו
15 נתם ישנתו ולנתו ולנלשנה ישנתו ם נתשתו ולשתו.* ולנשש
את שמו ם שמשה יששתו ולנתו נשה נשת: נשה וכלה שששכה

Digitized by Google

16 ﻣﻦ ﺑﻬﺎ ﻳﺤﻴﻰ .* ﻣﺤﺒﺘﻪ ﺑﻔﺘﺢ ﻛﺮﻣﻪ : ﻣﻌﻴﺸﺘﻪ ﺑﻔﺘﺢ ﻣﻌﺼﻮ
17 ﻣﻨﻪ : ﻣﻌﻴﺸﺘﻪ ﻛﻬﻔﺘﻪ ﻭﺑﻔﺘﺢ ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ
ﻫﻮ ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻛﻬﻔﺘﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻛﻬﻔﺘﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ .

ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﻣﺪ .

1 ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
2 ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ :
ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ :
3 ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ :
ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
4 ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻫﻮ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ :
5 ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
6 ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
7 ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
8 ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ .* ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ
ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ : ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ ﻣﻌﻪ :

Digitized by Google

9 ومتى : واصفة اي حجها من اقاصيها وكلامها .* في نفد نبع كم
10 يقول : يعلم .* في صيحة صياح : صيحة نوك . في نفد حكمة
سلك : فهم كم فاعلها يكميد . فقط نبعة مصنعة
مصنوعة وعجيبة .

11 مبعة حيّ كم فيها يدل وهلك من اثمه : مبعة حيّ كم فيها
12 اخفى وقتل كاتلها : فصيلك نبع فيها .* مصلحة حلم
اي سبعة يدل اي سفهة : مختج حيّ مؤمنين : مختج حيّ لازمة
ملاقة وبنه كفقير : نبختر ويهتجر كمه سبعة يدل سفهة :
13 اي ويهتجر مسئر وعمر وجه .* مختج نتفهة : فصيحة :
نبختر وفي عما يختج كعيبة من عمل بك نفس سفر حكمة :*
14 مبلغ كاشف وكفقير بك نفس : كعيختج يلحظ كمه سبعة يدل :
15 اي وبه حيّ كم صفة وفعلة فيها .* مبعيب كم كعيك
فيها كيلحظ اي سبعة يدل : مبختج وجلعف هلم وفي كل
16 يعلوه كم كيلحظ اي سبعة يدل يعبلكم .* مبختج
وجلعف كمتعة فلذعة : فلذختة فلعيقة : فلتختة : فلتتب تلك
فلتختة : نبختر ويعيب كعف فعمل بك نبختر وجلعف وعبلة :
17 اي بك حبه بختر وجلعف .* نبختر وكل نفد يعمي يوم عيني :
يكل اي وبه كم فعمل فعلة اي سبعة يدل : اي مبختر فعلة
18 وجلعف .* فقط يحصلة نبعة : اي وبه كم اصفة يسبب كعيختر
اي سبعة يدل . مبختر كمة وفخذتة نبعوس . معيختر وجلعف
نبؤمس يعبلة معلم معه .

Digitized by Google

תהלים פרק ס.

1 למנצח על שושן עדות לדוד מכתם: בעת שלח בו את אשר
2 חרו בו ויאבקהו: ויהי כאשר אמר אליו ויכהו אל לחי
3 פעמים: ויחרה לו כאשר הכה אביו ויכהו. ויאמר הלא
4 אמרתי לך הלא אמרתי לך: ויהי כאשר הכה אביו ויכהו
5 ויאמר אליו כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה
6 מביתך: ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי
7 כאשר עשה אחיתפל לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות
8 ברזל: ויאמר אל אחיתפל כה אמר יי באלה תנגח
9 את ארם: ויאמר אליו אחיתפל כה אמר יי הנה אנכי
10 מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי את נשיך לעיניך
11 ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל לדוד: ויעש לו
12 צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל כה אמר יי
13 באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל כה אמר יי
14 הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי את נשיך
15 לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל לדוד:
16 ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל כה
17 אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל כה
18 אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
19 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
20 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
21 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
22 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
23 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
24 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
25 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
26 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
27 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
28 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
29 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
30 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
31 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
32 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
33 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
34 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
35 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
36 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
37 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
38 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
39 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
40 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
41 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
42 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
43 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
44 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
45 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
46 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
47 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
48 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
49 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
50 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
51 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
52 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
53 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
54 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
55 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
56 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
57 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
58 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
59 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
60 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
61 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
62 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
63 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
64 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
65 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
66 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
67 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
68 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
69 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
70 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
71 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
72 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
73 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
74 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
75 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
76 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
77 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
78 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
79 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
80 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
81 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
82 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
83 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
84 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
85 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
86 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
87 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
88 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
89 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
90 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
91 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
92 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
93 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
94 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
95 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
96 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל
97 כה אמר יי באלה תנגח את ארם: ויאמר אליו אחיתפל
98 כה אמר יי הנה אנכי מוליד עליך רעה מביתך: ולקחתי
99 את נשיך לעיניך ונתתי לרעך: ויהי כאשר עשה אחיתפל
100 לדוד: ויעש לו צדקיהו קרנות ברזל: ויאמר אל אחיתפל

Digitized by Google

9 וחנוך. ופרצון מלכדו הכיבדו שיר כשם כך ואבד כשלו
כדו: יב. ואת אשכל ואת שמאי בני אלישמע ובניו: ומשפחת
10 ובניו ובני בכר בני שמעון הם בכר נבז ובניו: ובני יש בניו
יט שאול ובניו וזכרו: יא ובני לוי גרשון קהת ומרדי ובניו:
ושמות בניו גרשון ומשי ובני מלכדו ופרצון ומשי הדומים.*
11 ומשפחת גרשון ולבני וקהתי ומרדי ושמי. ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון ועזיאל וארבעה: ובני עמרם אהרן ומשי
12 ומרים ומשפחת אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר ואהרן
18 וזכרו ואלישבע ונעמי. ומשפחת משי מחלי ועדר וירמות:
חמשה: ומשפחת יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני חברון עמרם ויצהר
ובני עזיאל מישאל ואלצפן ורמי. ובני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר. ויולד אלעזר את פוטיאל ויולד לו את
14 פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם: ובני פרצון חצרון
ואמור: ובני כרמי עכן ובני ועכן חמול ופלל: ומכהן
ובני שמעי.
15 ומשפחת מלכדו בנו ואשכר: בני יתר חמול ושבע ועשה
16 ובניה בכר בתנה.* ובני שמעי מחלי ועדר בכר נפלו ומשפחת
ושמרי.
17 ומשפחת מלכדו בנו ואשכר ומי ופעמה: ובני גי כי
18 מלכדו שבעה.* ומשפחת מלכדו בנו ומרחו: ומי ובני כי
חמלכדו בכר נפלו: ובני חמרמו ושמרו ומי ובני כי מלכדו

Digitized by Google

ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﺑﺪﻩ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ : ﻭﻣﺎﻧﻜﻪ
18 ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ . ﻭﺑﺮ
ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﻣﺎﻧﻜﻪ ﺍﻳﺸﺎﻥ
ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ
20 ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ . ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ
ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ
ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ .

ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﻣﻪ .

1 ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺳﺎﻳﻪ ﺍﻳﺎﻟﺖ ﺩﺍﻭﺩ : ﺩﺍﻭﺩ ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﻣﺰﻟﺖ ﺩﺍﻭﺩ :
ﺩﺍﻭﺩ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ . ﻭﺍﻭ ﺳﺨﻨﺎﻥ : ﻭﺍﻭ ﺩﺍﻭﺩ ﺑﺮﺍﻱ ﺍﻳﺸﺎﻥ
2 ﺳﺮﻭﺩ ﺩﺍﺩ . ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﺳﺮﻭﺩ ﺩﺍﺩ : ﺳﺮﻭﺩ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ .
ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ : ﻭﺍﻭ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﻭﺍﻭ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ
ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺍﻭ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ
3 ﺩﺍﻭﺩ . ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺳﺮﻭﺩ ﺩﺍﺩ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ :
ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ
ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ
4 ﺩﺍﻭﺩ ﺩﺍﺩ . ﻭﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺭﺍ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮﺍﻱ
ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺩﺍﺩ . ﻭﺍﻭ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺭﺍ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮﺍﻱ
ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺩﺍﺩ : ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻳﺸﺎﻥ
ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﻭﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ
5 ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ . ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ : ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻳﺸﺎﻥ
6 ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ . ﻭﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺍﻳﺸﺎﻥ
ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ : ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﺩﻫ ﺍﻳﺸﺎﻥ

Digitized by Google

خط نبيسد: منهدم كنم بخط خداوند متقاعد خواهيم.*
7 صبح در نخست ستمگر: وجود كشتي بخدا بندگان: بخدا
فخلاص وخوش: وفكر در سعادت وزكوة: نه وبد كشتند
8 وخفتند.* ميدهيد اصحاب در چشم در چستيدند وزكوة
مر بسكه چشم: مگر تعد مي نماز نميند كشتند: بخود
ويعبادتكم اكر بخدا متقي بخدا بندگي.

سخدوم : ٥٥.

1 ميخنده نكاه خوا خواند كشتي بخدا بندگي: وكه منعوله
2 كشتي بخدا فخلاص جسدها وزكوة بخدا.* مينه نه بخوشنا:
مينج كفتكو چكه بخدا: وچون حسنة سخن مجتمع كند بخشنده
اكر مينه كسي كشتند وتو سخن يند: وعشق وهيچيز كيلخدا
چكه.
3 مي هكنند بندكي ينم كفتكو چكه بخدا: وچون نماز نم
وسخن: هجك نكند جنس سخن وكشتي بخدا.
4 مي هكنند بندكي ينج كفتكو چكه متقاعد معتكف
5 وقت نميه چه.* ميخدد كندكي وقت وخوا: وخدا نيكي
نو وتبديل مي وتبديل نماز: سخن: سخت وكشتي وي.*
6 ميكند خوا وبجتيع وقت ينجه: وچون كسي بوده كميخدا
7 وخوب اجتماعي.* ميخدد كفتوشنا وخوا: نم شخن بكوا نو
نسبح حد: بخشد نو وخوشا وبنا وكي.

Digitized by Google

8 ויאמר יוסף אל אחיו אך בני אנכי ויאמרו לא אדני כי עבדיך באו
9 בשבר אוכל׃ ויקחו גם אתם מתבן לאכל ויאמר להם יוסף עלו
10 הביתה ועשיתם אוכל׃ ואחיכם הקטן הביאו אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתם כי אנשים אתם׃ ויוצא אליהם את שמעון׃
11 ויאמר יוסף אל אחיו גם כסף איש הושיבו בפי אמתחתו ולתת
צדה להם לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את שבריהם על חמריהם
12 וילכו משם׃ ויפתח האחד את אמתחתו לתת מספוא לחמרו
13 במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל אחיו
הושב כספי ואף הנה באמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל
14 אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרות אתם לאמר׃ דבר האיש
15 אדון הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ׃ ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים׃ שנים עשר אחים אנחנו
16 בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען׃
ויאמר אלינו האיש בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד
השאירו אתי ואת רעב בתיכם קחו והלכו׃ והביאו את אחיכם
17 הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם
18 אתן לכם ואת הארץ תסחרו׃ ויהי ביום השלישי אליהם

Digitized by Google

19 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בָּרוּךְ עוֹד לְךָ אֲשֶׁר
יָדֶיךָ רָפוֹת׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּבֶּר עָלֶיךָ׃ מְצֹרַע לָקַחְתָּ מִיָּדוֹ וְכָתַבְתָּ
בְּסֵפֶר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֹּאמַר אֵלַי׃ כִּי אֵין אֶת יְהוָה
20 לְהַצְלִיחַ אֹתָנוּ׃ וְהֵבִיא אֹתָם יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת דִּבְרֵי הָרָעָה הַזֹּאת׃
21 וַיְצַוֵּנִי יְהוָה לִקְרֹא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵי כָּל יְהוּדָה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ הִקָּבְצוּ וּבֹאוּ וְהִתְקַבְּצוּ אֶל אֶבֶן הַמִּבְחָן
אֲשֶׁר בְּפִי בֵּית שֶׁמֶשׁ׃

פרק מ"ג

1 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ מִכָּל הַגּוֹיִם אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
2 וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה בֶן הוֹשַׁעְיָה וְיוֹחָנָן בֶּן קָרֵחַ וְכָל הָאֲנָשִׁים הַזֵּדִים
לֵאמֹר אֶל יִרְמְיָהוּ׃ שֶׁקֶר אַתָּה דֹּבֵר לֹא שְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לֵאמֹר לֹא תָבֹאוּ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁמָּה׃
3 כִּי בָרוּךְ בֶּן נֵרִיָּה מַסִּית אֹתְךָ בָּנוּ לְמַעַן תִּתֵּן אֹתָנוּ בְּיַד הַכַּשְׂדִּים
לַהֲמִתֵנוּ וּלְהַגְלוֹתֵנוּ בָּבֶלָה׃ וְלֹא שָׁמַע יוֹחָנָן בֶּן קָרֵחַ וְכָל שָׂרֵי
4 הַחֲיָלִים וְכָל הָעָם אֶל קוֹל יְהוָה לָשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח
יוֹחָנָן בֶּן קָרֵחַ וְכָל שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֶת כָּל שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר
שָׁבוּ מִכָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֻדְּחוּ שָׁמָּה לָגוּר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
5 אֶת הַגְּבָרִים וְאֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הַטַּף וְאֶת בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים אֶת גְּדַלְיָהוּ בֶן אֲחִיקָם
בֶּן שָׁפָן וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וְאֶת בָּרוּךְ בֶּן נֵרִיָּה׃
6 וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וַתָּבֹאנָה עַד תַּחְפַּנְחֵס׃
7 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ בְּתַחְפַּנְחֵס לֵאמֹר׃

Digitized by Google

ויאמר יי׳ אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי׳׃ ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמות את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ וברביעית עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת זוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו את עין משפט היא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצון תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ ועמק השדים באת באת בארת חמר ויגסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך׃ ויאמר אברם אל מלך סדם הרימותי ידי אל יי׳ אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃ אחרי הדברים האלה היה דבר יי׳ אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יי׳ מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יי׳ אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביי׳ ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יי׳ אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יי׳ במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויגרש אתם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה והי עלטה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יי׳ את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃ ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יי׳ מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יי׳ שפט בינותי ובינך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יי׳ על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יי׳ שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יי׳ הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יי׳ הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יי׳ אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יי׳ הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר הבאר לחי ראי הנה היא בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יי׳ אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃ ויראה אליו יי׳ באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים׃ ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ ויאמר יי׳ אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ היפלא מיי׳ דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ ויי׳ אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי׳ לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי׳ על אברהם את אשר דבר עליו׃ ויאמר יי׳ זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי כבדה מאד׃ ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יי׳׃ ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט׃ ויאמר יי׳ אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק הכל העיר בחמשה ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ ויסף עוד דבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ וילך יי׳ כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃ ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ ויצא אליהם לוט הפתחה ואת הדלת סגר אחריו׃ ויאמר אל נא אחי אל תרעו׃ הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש שפוט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויתלאו למצא הפתח׃ ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יי׳ וישלחנו יי׳ לשחתה׃ ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יי׳ את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יי׳ עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ ויי׳ המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יי׳ מן השמים׃ ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמחת האדמה׃ ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יי׳׃ וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ וירד לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הנה שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃ ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃ והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃ ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃ ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃ ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל׃ ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ הלא הוא אמר לי אחתי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי מחטא לי על כן לא נתתיך לנגוע אליה׃ ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃ וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ ואמנם גם אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי הוא אחי׃ ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃ ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃ כי עצר עצר יי׳ בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃ ויי׳ פקד את שרה כאשר אמר ויעש יי׳ לשרה כאשר דבר׃ ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו׃ ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה וילך ותתע במדבר באר שבע׃ ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים׃ ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה ותבך׃ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער׃ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ ויוכח אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יי׳ אל עולם׃ ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃ ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה׃ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו׃ ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ ויקרא אליו מלאך יי׳ מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו׃ ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי׳ יראה אשר יאמר היום בהר יי׳ יראה׃ ויקרא מלאך יי׳ אל אברהם שנית מן השמים׃ ויאמר בי נשבעתי נאם יי׳ כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך׃ את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל׃ ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אברהם אחי׃ ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃ ותהי שרה חיי מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש מצנו את קברו לא יכלה ממך מקברו מתך׃ ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר׃ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב׃ לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃ ואברהם זקן בא בימים ויי׳ ברך את אברהם בכל׃ ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ ואשבעך ביי׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ יי׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ ויאמר יי׳ אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה בת בתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃ ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יי׳ דרכו אם לא׃ ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון׃ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ ויקד האיש וישתחו ליי׳׃ ויאמר ברוך יי׳ אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יי׳ בית אחי אדני׃ ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ והיה כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃ ויאמר בא ברוך יי׳ למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש הבית ויפתח החמרים וייתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר עבד אברהם אנכי׃ ויי׳ ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ ויגבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ אם לא אל בית אבי תלך וממשפחתי ולקחת אשה לבני׃ ואבוא היום אל העין ואמרה יי׳ אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה׃ הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך׃ ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הוכיח יי׳ לבן אדני׃ אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה׃ ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל את העלמה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ ואקד וישתחו ליי׳ ואברך את יי׳ אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃ ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיי׳ יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר יי׳׃ ויהי כשמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליי׃ ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׃ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחוני לאדוני׃ ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ ויאמר אליהם אל תאחרו אתי וייי׳ הצלח דרכי שלחוני ואלכה לאדוני׃ ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו׃ ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות

ⵎⴰⵙⵙⵉⵍⵉⵏ : ⵎⵉⵙⵎⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵜⵎⵍⵎ : ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵙⵎⵎⵎⵎ ⵜⵎⵎⵜ .*
17 ⵏⵜⵜⴰ ⵅⵔ ⵜⵙⵙ ⵜⵜⵅⵎⵎⵜ ⵏⵜⵜⵎⵎⵎ ⵍⵎⵎⵜⵜ ⵎⵎⵜⵜ ⵏⵜⵜⴰ :
ⵎⵍⵎⵎⵜⵜ ⵙⵔ ⵎⵎⵜⵜ : ⵎⵍⵎⵎⵜ ⵎⵍⵅⵎⵎⵜ ⵏⵜⵜⵎⵎⵎ ⵍⵎⵎ ⵙⵎⵎ
18 ⵎⵜ : ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵅⵎⵙⵍⵅ ⵎⵜⵔ ⵅⵍⵅ ⵏⵏⵅⵎⵜ .* ⵏⵏⵅⵎⵜ ⵙⵎ
ⵙⵎⵎⵎ ⵏⵅⵙⵎ ⵙⵅⵎⵅⵎⵜ ⵙⵎ ⵎⵎⵅⵜ : ⵙⵎ ⵏⵏⵎ ⵅⵎ ⵎⵍⵅⵎⵎⵜ ⵅⵔⵜ
ⵎⵍⵅⵜ ⵏⵏⵅⵜ .

ⵎⵍⵅⵎⵎ : ⵙⵙ .

1 ⵅⵎⵎ ⵅⵍⵅ ⵙⵎⵎ ⵙⵅⵎⵜ ⵎⵍⵏⵎⵜ ⵏⵎⵎ ⵎⵎ ⵎⵎⵜⵜ : ⵏⵎⵎ ⵎⵎ
2 ⵎⵎⵅⵍⵜⵜ ⵎⵎⵜ : ⵏⵏⵅⵜⵜ ⵎⵎⵅⵎ ⵎⵎ ⵎⵎⵅⵎⵙⵎⵜ ⵎⵎⵎ .* ⵎⵎⵎⵜ ⵅⵎⵍⵍⵜ
ⵙⵎⵅⵎⵜ ⵅⵍ ⵎⵎⵎ : ⵎⵍⵅⵎⵎ ⵎⵍⵅⵎⵎ ⵅⵔⵔ ⵅⵎ ⵎⵎⵎⵜ : ⵎⵎⵎⵎ ⵎⵎⵅⵎⵎⵜ
ⵎⵎⵎⵜ : ⵏⵏⵅⵎⵎⵜ ⵅⵔⵔ ⵎⵎⵜ ⵅⵎⵎⵜ ⵏⵏⵅⵎⵎⵜ ⵅⵔⵔ ⵎⵎⵜⵜ
ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ : ⵏⵏⵅⵎⵎⵜ ⵅⵔⵔ ⵙⵎⵎ ⵎⵎⵜ ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ .*
3 ⵎⵍⵅⵔ ⵎⵎ ⵎⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ ⵎⵍⵅⵜ ⵎⵎⵅⵎ ⵅⵎⵎⵎ ⵅⵎⵎⵜ : ⵎⵎⵅⵍⵜ
ⵎⵎⵎⵜ ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎ : ⵎⵎⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ ⵎⵎ ⵙⵅⵔ ⵎⵎⵎⵎⵅⵎⵜ ⵎⵍⵅⵜ
ⵅⵎⵎⵎ .

4 ⵎⵎⵎⵅⵎ ⵏⵅⵔ ⵙⵎⵎⵜ ⵎⵎ ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ : ⵎⵎⵎⵎ ⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ ⵎⵍⵅ :
ⵎⵎⵅⵜ ⵏⵔ ⵎⵎⵅⵎⵎⵎⵎ ⵅⵙⵎⵜ ⵎⵍⵅⵜ : ⵎⵎ ⵎⵎⵎⵎⵜ ⵎⵍⵅⵜ ⵎⵎⵎⵜ
5 ⵎⵎⵅⵎ .* ⵎⵍⵅⵔ ⵎⵎⵎⵎ ⵙⵎⵜ ⵎⵍⵅⵜ ⵅⵎⵎⵜ ⵅⵎⵎⵜ : ⵎⵎⵎⵎⵎⵎ
6 ⵏⵎⵎⵜ ⵏⵅⵍⵔ ⵎⵍⵅⵜ .* ⵎⵎⵎⵎⵎⵎ ⵏⵎ ⵏⵔⵅ ⵙⵎ ⵎⵎⵅⵎⵜ : ⵎⵎⵎⵎⵎ ⵅⵔ
ⵅⵎⵎⵜ ⵏⵎ ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵍⵅⵜ : ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎ ⵎⵎⵎⵅⵎ ⵎⵎⵎⵎ ⵅⵔ ⵅⵎⵎⵜ .*
7 ⵅⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵜ ⵅⵔ ⵎⵎⵎⵅⵎⵎⵜ : ⵎⵎⵎ ⵎⵎⵜ ⵎⵎⵎⵎ ⵅⵔ ⵙⵎⵅⵎⵜ ⵎⵎⵍⵎⵜ :

Digitized by Google

ملك وجكنة امكة: وجكة نكة مكخكة: منفعكة كا نبب:
8 مزجكا كا يسوع.* ملك امة: حبح مصة بنتم امكم مسمكة
جكنة: صمكة مزجكا مكخكة: وجعكة هنفح: ملك وسكنكة
9 هو مكنة نكمة مه وقنة.* ميخصم ميهنجكم منفصجم
حكجة جكجة جنفكة: امكم وكصكة وبه مينيكجبه: نهجب وسوف
10 كحنكة جمعكة جكنة:* جح مح ومسكة مصمب: ملك وسكنكة
وعمنكة جكنة: جح نهكم: ص: ص: مجبكة مه ذكنة كحب:
مجبكة مه سكنكبكة: ملك وجسجة عكنة نهنة جنة وبجب.*
11 مجكجة جنكة يهنجكم نكجة: ملك مكجكة جمكمم كا نعت
12 وح.* ملا حمب بحكنة وجوجة وجهمة: مجوكم مسكفكة:
مجمكجكتبكة: مجميكة مجكجكمكة: مجعكم مسمفكة: مجا بسها
وجهمكة: مجا مكنة كجمسكبكة: مجا مكنة وبسها بهجة مسكنة:
13 مجمسكة مجفكوكا مجبجكة.* مصمصمم مامصمم مجهمصكة
مجمصمم مكبتصم: مسجكة ميسكة وهمجة ميتة: مجبجكة
14 متجكة: مقصكة مصكجكتكة: مكجكة: منفعكة جنستكة.* ماجكة
وكجكة جنفكة جمجب: نهك ميجب: مجكوم امكم بعسكسة
منيسكة: نهجم ميجب: ملا حمب بحصم نبم كجكة جمكم.*
15 امكم جكجكه مكنة: مح ومسكة مصمم ملك وسكنة وعمنكة
16 جكنة: ميخصم ميهنجكم.* جح نهكم: ص: ص: مجبكة
مه كنكة: مه جمسجكف وجمكة: مجكجكنكة مجمسكبكة: مجمجمكة
جكجمجكة: مججكوة مسقكجكة مجكجكتكة: ملك وجسجة عكنة سجب

Digitized by Google

17 يحمدك من وجهك نفسه.* محد يمخبئه: محد من فرحتك
18 يذك: منقذ محد فحفظ فحشم: مع ذمتك ضمه:* فمكنه:
حج سقم كهنفك فمخذك فيكه: حج نفضم: مع مَس وجمتك كعجبتك
19 من ذخرك.* مذهبه يحفظ بحد فجعلني: فمكنه حج فخص:
منجيكم منفضم: ص: ص: مجمعك من فخرك: من ذخره يحذه
حكمني هنفه وجه كعفي يلقي حفظ: مع مبتغمتك فيكه ميحد
20 وجسك يحفر يفخره.* يرجعه يحكمه عجفك معلنتك فعكست
21 فمتبك: ميحد وفي نكفك وفك وبحفي مينه.* فمبحد بح
فيكرك حفك: نبع من وجسك فخفك: مذهب حفظ: حج نعمه: فمحفك
حسفك يهجميك فحد مجمعك من فخرك مكر يعفضب هوب.*
22 منكر وتقرفعك مجمعتمعك: فوجفك مجتمعك: كر يحفيد
حج هوب: مجد نعفك وحد نمتمعك كر يعفضب حج هوب.*
23 مجمعك وحفرك كر يحسبه حج: منكر مبهك فوحفك كر يعفيد
حج هوب: ميحد قرفرك وبحج نبغمني مع فمحتك
وذفك: ميحد وجمتمعك وبحج يفهمكه حكمني بحستك.*
24 مجه وفي وتتبك فوفيتك يعفضب: فوحكمني هنفه وجعبهم
بحد نفك.

مكلم: مد.

1 فحرة مكم يعفيه مكر ذخ وجيفك فرجفك فعمفك: وفمضم:
فيكرك: فمفتك مسكر مجمحمك مفضك كزكفك وبكر.*
2 ميحد وجفضب مجتب وتبك وبحه: ميحد وجي كفيفك من

Digitized by Google

ו למנצח לבני קרח שיר משכיל: 2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
3 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
5 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
6 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
7 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
8 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
9 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
10 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
11 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
12 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
13 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
14 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
15 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
16 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
17 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
18 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
19 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
20 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
21 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
22 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
23 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
24 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
25 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
26 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
27 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
28 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
29 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
30 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
31 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
32 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
33 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
34 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
35 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
36 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
37 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
38 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
39 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
40 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
41 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
42 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
43 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
44 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
45 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
46 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
47 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
48 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
49 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
50 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
51 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
52 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
53 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
54 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
55 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
56 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
57 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
58 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
59 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
60 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
61 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
62 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
63 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
64 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
65 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
66 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
67 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
68 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
69 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
70 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
71 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
72 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
73 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
74 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
75 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
76 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
77 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
78 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
79 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
80 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
81 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
82 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
83 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
84 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
85 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
86 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
87 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
88 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
89 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
90 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
91 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
92 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
93 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
94 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
95 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
96 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
97 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
98 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
99 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
100 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
101 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
102 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
103 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
104 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
105 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
106 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
107 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
108 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
109 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
110 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
111 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
112 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
113 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
114 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
115 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
116 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
117 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
118 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
119 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
120 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
121 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
122 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
123 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
124 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
125 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
126 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
127 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
128 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
129 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
130 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
131 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
132 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
133 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
134 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
135 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
136 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
137 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
138 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
139 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
140 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
141 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
142 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
143 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
144 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
145 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
146 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
147 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
148 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
149 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
150 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
151 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
152 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
153 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
154 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
155 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
156 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
157 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
158 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
159 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
160 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
161 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
162 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
163 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
164 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
165 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
166 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
167 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
168 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
169 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
170 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
171 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
172 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
173 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
174 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
175 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
176 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
177 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
178 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
179 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
180 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
181 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
182 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
183 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
184 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
185 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
186 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
187 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
188 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
189 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
190 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
191 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
192 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
193 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
194 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
195 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
196 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
197 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
198 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
199 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
200 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
201 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
202 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
203 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
204 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
205 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
206 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
207 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
208 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
209 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
210 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
211 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
212 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
213 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
214 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
215 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
216 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
217 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
218 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
219 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
220 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
221 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
222 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
223 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
224 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
225 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
226 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
227 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
228 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
229 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
230 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
231 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
232 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
233 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
234 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
235 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
236 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
237 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
238 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
239 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
240 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
241 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
242 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
243 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
244 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
245 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
246 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
247 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
248 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
249 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
250 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
251 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
252 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
253 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
254 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
255 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
256 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
257 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
258 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
259 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
260 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
261 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
262 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
263 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
264 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
265 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
266 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
267 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
268 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
269 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
270 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
271 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
272 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
273 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
274 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
275 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
276 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
277 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
278 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
279 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
280 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
281 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
282 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
283 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
284 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
285 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
286 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
287 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
288 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
289 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
290 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
291 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
292 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
293 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
294 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
295 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
296 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
297 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
298 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
299 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
300 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
301 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
302 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
303 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
304 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
305 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
306 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
307 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
308 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
309 כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צו ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך
310 נבוסינו נתרפס: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
311 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
312 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
313 למו לנו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
314 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
315 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף
316 ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
317 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס
318 עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
319 יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן
320 טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
321 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
322 לנו ופדנו למען חסדך: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
323 פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רע לאמים ותשלחם:
324 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
325 כי רציתם: אתה הו

ع وعزيا ومجدو وعفر: كفر وكرعا وعفر وعجبا: يكن له
13 ٣٤ بنون ٤٦ ٭ وعزيكم وعفر وعلم وعجلا: وعجا وعفر وعجا: وعا وعجا
14 وزكريا ٭ وعلم فكسفا وعجلا: بنوعا وعم كم بكر وعجا
15 يشوا: وكجبا كجبا وعجا وعجا يشوا ٭ وعا وعفر وعجا
نفر وعفر وعجا وعفر وعجا: وعجا وعجا يعبا كجعبا:
16 وعجا يعجا كجعبا وعجا وعزيا: وعا وعجا وعجا وعجا
وعجا وعجا وزكريا نبع حا ٭ وعبا كم بكر وعا
وعجا يكعا وعجا وعجا وعجبا وعجا وعجا وعجا
وعجا وعجا.

17 وعبا وعجا وعجا وعا وعا حيعا وعجا وعكر وعا وعا وعجا:
كجكا وعشجا وعفسا حيعجا وعجا: وه يعجعا كعجعا
18 وعا وعجا وزكريا: ٭ وعجا وعجا وعجا وعجا: وعجا
وعجا وعجا: وعجا وعجا وعجا وعجا وعجا وعجا
وعجا: وعجا وعجا وعا وعجا وعجا وعجا ٭
19 وعبا وعا وعبا يعا وعجا وعكسجا وعا وعجا:
وعجبا كعجا وعجا: وعا وعا وعجا بكر وعجا: وعا
20 فكسا وعجا ٭ وعجعبا وعا وعبا يعا وعا وعجا وزكريا
وعجا: وعا وعجا وعا نجعا وعجا: وعجا وعجا كجكا
وعجا وعجا وعا وعبا يعا: وعكا وعجا كجعا وعجا.
وعا وعا يعجعا وعجا وعجا وعا وعجا وعجا ٭
21 وعجا وعجا: يعجا وعجا وعا وعجا بكر وعجا:

Digitized by Google

ﺳﻪ ﻭﺗﻘﺪ ﻣﻦ ﻓﻤﻨﺪ ﻣﺤﻜﻢ ﻓﺴﺘﺪ ﻣﺤﻜﻢ ﻫﺘﻜﻢ ﻣﻦ ﺗﻬﺪ ﻣﺤﻜﻢ

ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﻭ .

1 ﻣﺴﻤﻪ ﻣﺒﺎﺭﻙ ﻣﺘﻨﺪ ﻣﻦ ﻋﻤﺪ : ﻣﻨﻪ ﻛﻢ ﻣﺤﻤﺪ ﻣﺴﻤﻮﻋﺪ :
2 ﻣﻪ ﻣﻴﺪﻫﺪ ﻣﺘﻨﺪ ﻣﺘﻨﺪ . ﻣﻜﻤﺪ ﻛﻤﺪ : ﻣﻪ ﻣﻴﺪ : ﻣﻪ
ﻣﺘﻨﺪ : ﻣﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﺴﻤﻮﻋﺪ ﻣﻨﻤﺪ : ﻣﻪ ﻣﻨﻪ ﻛﻤﺪ
3 ﻣﻴﻨﻤﺪ : ﻣﻨﻤﺪ ﻛﻢ ﻣﺘﻨﺪ . ﻣﻨﻤﺪ ﻣﺴﻤﻮﻋﺪ ﻣﻨﻪ
ﻣﻨﻪ ﻛﻴﺪ ﻣﻪ : ﻣﻨﺪ ﻫﻪ ﻛﻤﺪ ﻛﻤﺪ ﻣﺘﻨﺪ
ﻣﺴﻤﻪ ﻣﻜﻢ ﻛﻢ ﻣﺘﻨﺪ . ﻣﻨﺪ ﻣﻜﻢ ﻣﻪ ﻣﺘﻨﺪ ﻣﻨﻪ
ﻣﺘﻨﺪ .
4 ﻣﺴﻤﻪ ﻣﻨﻤﻨﻨﺪ ﻣﻨﻪ ﻣﻜﻤﺪ . ﻣﺘﻨﺪ ﻣﻴﻨﺪ ﻛﻤﺪ
ﻣﻨﻨﻨﺪ ﻣﻜﻢ ﻣﻴﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﺪ ﻣﻨﻤﺪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﺪ
ﻣﻴﻨﺪ : ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﺪ ﻛﻢ ﻫﻨﻪ ﻛﻤﺪ ﻣﻨﻪ ﻛﻢ ﻛﻴﻨﺪ
ﻣﻨﻪ : ﻣﻪ ﻣﻨﻪ ﻛﻤﻨﺪ ﻛﻨﻪ ﻣﻨﺪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ :
5 ﻣﺴﻪ ﻣﻨﻤﻴﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﺪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ . ﻣﻨﻪ
6 ﻣﻨﺪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﺪ . ﻣﻨﻨﻨﺪ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﺪ ﻛﻤﺪ ﻣﻨﻪ
ﻣﻨﻨﻨﺪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﺪ . ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﺪ ﻛﻤﺪ ﻣﻨﻪ :
ﻛﻢ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﺪ ﻣﻨﻨﻨﺪ ﻣﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ
ﻣﻨﻪ .
7 ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻴﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ : ﻣﻨﻨﺪ ﻣﻪ ﻫﻨﻨﺪ ﻣﻪ ﻣﻪ
8 ﻣﻨﻨﻨﺪ ﻣﻨﻪ . ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻛﻨﻨﻨﻪ ﻛﻨﻨﻨﺪ : ﻛﻤﻪ ﻣﻨﻨﺪ

Digitized by Google

تَمَشَّتْ وَهَذِهِ : كَجَوْدِ مُلْحِقِهِ : كَمِحْصَنِهِ بِهِ كَعَدَتْ
وَهِيَ مِنْ مُحْصَنَاتِ وَمِنْ مُحْصَنَاتِ .* وَهِيَ مِنْ مُحْصَنَاتِ
وَهِيَ : مُتَجَنِّبَاتٌ مِنَ مُتَجَنِّبَاتِ : مُلْحِقَاتٌ مِنَ مُلْحِقَاتِ :
مُتَحَلِّلَاتٌ مِنَ مُتَحَلِّلَاتِ .* وَهِيَ بِكَيْ مِنْ بِكَرٍ مِنْ بِكَارٍ .*
وَهِيَ : يَحْجُبْنَ مِنْ يَحْجُبْنَ : وَهِيَ مُحْجِبَاتٌ مِنْ مُحْجِبَات

2 מִבְּנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָנוּ׃
3 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּה בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃
4 הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃
5 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
6 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶץ וַתְּמַלֵּא הָאָרֶץ׃ הָרִים כָּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃
7 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נְהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ׃
8 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֶּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
9 וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
10 תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃
11 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ פ
12 לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃

13 וְהֵבֵאתִי עַל־הָאָרֶץ הַהִוא אֶת־כָּל־דְּבָרַי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר נִבָּא יִרְמְיָהוּ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי גַם־הֵמָּה יַעַבְדוּ בָהֶם גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־כּוֹס הַיַּיִן הַחֵמָה הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם׃ וְשָׁתוּ וְרָגְזוּ וְהִתְהוֹלָלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיהֶם׃ וָאֶקַּח אֶת־הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה וָאַשְׁקֶה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁלְחַנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם׃ אֶת־יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת־עָרֶיהָ וְאֶת־מְלָכֶיהָ אֶת־שָׂרֶיהָ לָתֵת אוֹתָם חָרְבָּה שְׁמָמָה שְׁרָקָה וּקְלָלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ אֶת־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־שָׂרָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ׃ וְאֵת כָּל־הָעֵרֶב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ הָעוּץ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן וְאֶת־עַזָּה וְאֶת־עֶקְרוֹן וְאֵת שְׁאֵרִית אַשְׁדּוֹד׃ אֶת־אֱדוֹם וְאֶת־מוֹאָב וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צֹר וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאִי אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיָּם׃ אֶת־דְּדָן וְאֶת־תֵּימָא וּבוּז וְכָל־נְקוּדֵי פֵּאָה׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֲרַב וְאֵת כָּל־מַלְכֵי הָעֵרֶב הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי זִמְרִי וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל־מַלְכֵי מָדָי׃ וְאֵת כָּל־מַלְכֵי צָפוֹן הָרְחוֹקִים וְהַקְּרוֹבִים אִישׁ אֶל־אָחִיו וְאֵת כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שֵׁשַׁךְ יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וְקִיאוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תָקוּמוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם׃ וְהָיָה כִּי־מָאֲנוּ לָקַחַת הַכּוֹס מִיָּדְךָ לִשְׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁתוֹ תִשְׁתּוּ׃ כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ אֲנִי מֵחֵל לָרָעָה וְאַתֶּם הַנָּקֹה תִּנָּקוּ לֹא תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב אֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל־נָוֵהוּ הֵידָד כְּדוֹרְכִים עֲנָבִים יָשִׁיר לְכֹל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ בָּא שָׁאוֹן עַד־קְצֵה הָאָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה לָאֻמִּים הוּא נִכֹּחַ לְכָל־בָּשָׂר הָרְשָׁעִים לַחֶרֶב נְתָנָם נְאֻם יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יוֹצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסוּפָה גְדוֹלָה תָּעוֹר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃ וְהָיוּ חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזָעָקוּ וְהִתְפַּלָּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי מָלְאוּ יְמֵיכֶם לִטְבְחָה וּלְמַפְצֵיכֶם וְנָפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה׃ וְאָבַד מָנוֹס מֵהָרֹעִים וּפְלֵיטָה לַאֲדִירֵי הַצֹּאן׃ קוֹל צְעָקַת הָרֹעִים וְהֵילֵל אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי שָׁדַד יְהוָה אֶת־מִרְעֵיתָם׃ וְנָדְמוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף יְהוָה׃ עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ כִּי הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃

Digitized by Google

23 אם אשבית את שבתי מעשות הרע ומלמד יען: * ועם
כל נביא כזה אמונתי רעשתו: אלה דבריו: נביאי מרום
אתם בחרב ביתו: * כי הנה יי בא באש ובסופתו מרכבתיו
24 להשיב בחמה אפו וגערתו בשלהבת אש: כי באש יי
25 נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יי: * המתקדשים
והמטהרים אל הגנות אחד בתוך יאכלו בשר החזיר
26 והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יי: ואנכי מעשיהם
27 ומחשבותיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשונות
ובאו וראו את כבודי: ושמתי בהם אות ושלחתי
מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד מושכי קשת
תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי.

הפטרה : נד .

1 שמח עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים
2 בני שוממה מבני בעולה אמר יי: * הרחיבי מקום אהלך
ויריעות משכנותיך תטינה אל תחשכי האריכי מיתרך
3 ויתדותיך תעוזנה: כי ימין ושמאל תפרוצי וזרעך גוים
4 יירש וערים נשמות יושיבו: * אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בושת עלומיך תשכחי
5 וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: * כי בעליך עשיך יי
צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ
יקרא: כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יי וכאשת
נעורים כי תמאס אמר אלהיך: * ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדולים אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני
רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלך יי: כי
מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: כי ההרים
ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי ממך לא ימוש וברית
שלומי לא תמוט אמר מרחמך יי: * ועניה סערה לא
נחמה הנני מרביץ באבנים פוכך ויסדתיך בספירים:
6 ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך

Digitized by Google

... ...

18 ﻫﻮﻩ ﻟﻪ ﻛﺪ ﻫﺘﻪ ﻫﻨﻬﻪ ﻫﻨﻬﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻪ
ﻟﻪ ﻫﻬﻪ ﻫﻬﻪ : ﻫﻬﻪ ﻫﻜﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻬﻪ ﻫﻨﻬﻪ
19 ﻫﻨﻪ . * ﻫﻪ ﻟﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻬﻪ ﻫﻨﻬﻪ
ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
20 ﻫﻨﻪ : ﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ . * ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻨﻪ
ﻫﻪ : ﻫﻪ : ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪ : ﻫﻪ . ﻫﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .
21 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻪ .

Digitized by Google

Digitized by Google

صلوة

سلطان الشهداء

طبع بمطبعة الجمعية العلمية السلطانية
بمصر المحمية بالله تعالى.

1878.

Digitized by Google

AMHERST COLLEGE
MAY 9
LIBRARY

Digitized by Google

ھەفتە دوەھەمنا دوەمێ.

دەمەنا : ٢ .

هەرەنا دەمێدەمەنا دەك وتنا ھەقنا .

1 ھەڤێنا دەمێنا دێنەنا دەمێنا كێنێنا ھەڤێنا كا ئێكا : ھەبێنا دەمێنا
2 ھەمەنا دەمێنا : ئێكا ھەڤ كا ھەڤ : ئێكا دەمێنا دەمێنا كا ھەڤ .* مێك
3 دەمێنا ھەڤێنا : ھەمەنا دەمێنا ئێكا ھەڤ .* ئێكا دەمێنا ھەڤێنا
ھەمەنا دەمێنا دەمێنا : ھەڤێنا دەمێنا ھەڤێنا : ھەڤێنا دەمێنا
4 ھەڤێنا دەمێنا : ھەڤێنا دەمێنا ھەڤێنا .* كا ھەڤێنا دەمێنا : ئێكا
5 ھەڤێنا دەمێنا دەمێنا .* ھەڤێنا دەمێنا كا ھەڤێنا دەمێنا ھەڤێنا : ھەڤێنا
6 ھەڤێنا دەمێنا دەمێنا .* ھەڤێنا دەمێنا ھەڤێنا دەمێنا : ھەڤێنا
ھەڤێنا دەمێنا دەمێنا .

دەمەنا : ٣ .

ھەرەنا دەك دەك دەھەرەنا دەمێنا ھەڤێنا ھەڤێنا كا ھەڤێنا دەمێنا ھەڤێنا
دەك ھەرەنا .

1 2 دەمێنا دەمێنا ھەڤێنا : ھەڤێنا دەمێنا ھەڤێنا ھەڤێنا ھەڤێنا ھەڤێنا :*

Digitized by Google

וְנִתְּנָה מִכְתָּבָהּ : וְיִמָּכְרֶנָּה בְּיַד הָאִשָּׁה : בֵּית הַמֶּלֶךְ וְיִתְּנוּ אֹתָהּ בְּיַד צֹרְרֵי הַיְּהוּדִים .*
3 וְלִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : וַתֹּסֶף עוֹד וַתְּדַבֵּר לְפָנָיו .* וַתֹּאמֶר עַל הַמֶּלֶךְ :
4 אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו .* וְהַדָּבָר כָּשֵׁר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
5 וְאָנֹכִי חָן בְּעֵינָיו .* יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים : מַחֲשְׁבֹת הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא :
6 הַכֹּתֵב אֶת הַאִגְּרוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח לְהַשְׁמִיד אֶת הַיְּהוּדִים : אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ .*
7 כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עַמִּי : וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי
8 בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי .* אָז אָמַר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי : הִנֵּה
9 בֵּית הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֹתוֹ תָלוּ עַל הָעֵץ : עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים .*
10 וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם : בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחוֹתָמוּ בְּטַבַּעַת
11 הַמֶּלֶךְ .* כִּי כְתָב אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ : וְנֶחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ .*
12 אֵין לְהָשִׁיב : וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִוא : בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ

סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ : וַיִּכָּתֵב כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הָמָן אֶל אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים .

ספרא : כ .

וְאֶל הַפַּחוֹת עַל הַמְּדִינוֹת : הַהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ .* מֵאָה עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע מְדִינוֹת :
1 2
3 וְאֶל הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם : וְכִלְשׁוֹנָם וְאֶל הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם .* וּכְלָשׁוֹנָם :
4 וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ .* וַיִּשְׁלַח סְפָרִים :
5 בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים .* כִּי דָבַר הַמֶּלֶךְ
6 בְּיָדָם הַמְזָרֵז .* כִּי יִכְּתְבוּ לְהָשִׁיב בְּיַהֲדוּת בְּדָתָם : לְיַהֲדוּת וּלְדָתָם
7 אֶל כָּל אֲחִיהֶם .* בְּהַר הַבַּיִת וְהָעִיר וְהַשָּׂדֶה : וְהַגְּנָזִים אֲשֶׁר נִתְּנוּ

Digitized by Google

٨ ٥٥٤٥٢ ٥٤ ٤٥٤٥٢ : ٥٦٤ ٤٥٦٢٥٢ ٤٥٦٥٢ ٤٥٦٥٢ ٤٥٦

4 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥

ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻛﻴﻦ ﻭﺍﻟﻐﺎﺭﻣﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﺠﺎﻫﺪﻳﻦ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﷲ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﺴﺒﻴﻞ ﻓﺮﻳﻀﺔ ﻣﻦ ﷲ ﻭﷲ ﻋﻠﻴﻢ ﺣﻜﻴﻢ ۞ 7 ﻭﻟﻴﺲ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺟﻨﺎﺡ ﻓﻴﻤﺎ ﺃﺧﻄﺄﺗﻢ ﺑﻪ ﻭﻟﻜﻦ ﻣﺎ ﺗﻌﻤﺪﺕ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ۞ 8 ﻭﻛﺎﻥ ﷲ ﻏﻔﻮﺭﺍ ﺭﺣﻴﻤﺎ ۞ ﻭﺍﻟﻼﺋﻲ ﻳﺌﺴﻦ ﻣﻦ ﻧﺴﺎﺋﻜﻢ ﺇﻥ ﺍﺭﺗﺒﺘﻢ ﻓﻌﺪﺗﻬﻦ ﺛﻼﺛﺔ ﺃﺷﻬﺮ ﻭﺍﻟﻼﺋﻲ ﻟﻢ ﻳﺤﺾﻦ ﻭﺃﻭﻻﺕ ﺍﻷﺣﻤﺎﻝ ﺃﺟﻠﻬﻦ ﺃﻥ ﻳﻀﻌﻦ ﺣﻤﻠﻬﻦ ﻭﻣﻦ ﻳﺘﻖ ﷲ ﻳﺠﻌﻞ ﻟﻪ ﻣﻦ ﺃﻣﺮﻩ ﻳﺴﺮﺍ ۞ 9 ﺫﻟﻚ ﺃﻣﺮ ﷲ ﺃﻧﺰﻟﻪ ﺇﻟﻴﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﺘﻖ ﷲ ﻳﻜﻔﺮ ﻋﻨﻪ ﺳﻴﺌﺎﺗﻪ ﻭﻳﻌﻈﻢ ﻟﻪ ﺃﺟﺮﺍ ۞ 10 ﺃﺳﻜﻨﻮﻫﻦ ﻣﻦ ﺣﻴﺚ ﺳﻜﻨﺘﻢ ﻣﻦ ﻭﺟﺪﻛﻢ ﻭﻻ ﺗﻀﺎﺭﻭﻫﻦ ﻟﺘﻀﻴﻘﻮﺍ ﻋﻠﻴﻬﻦ ﻭﺇﻥ ﻛﻦ ﺃﻭﻻﺕ ﺣﻤﻞ ﻓﺄﻧﻔﻘﻮﺍ ﻋﻠﻴﻬﻦ ﺣﺘﻰ ﻳﻀﻌﻦ ﺣﻤﻠﻬﻦ ﻓﺈﻥ ﺃﺭﺿﻌﻦ ﻟﻜﻢ ﻓﺂﺗﻮﻫﻦ ﺃﺟﻮﺭﻫﻦ ﻭﺃﺗﻤﺮﻭﺍ ﺑﻴﻨﻜﻢ ﺑﻤﻌﺮﻭﻑ ﻭﺇﻥ ﺗﻌﺎﺳﺮﺗﻢ ﻓﺴﺘﺮﺿﻊ ﻟﻪ ﺃﺧﺮﻯ

ﻟﻴﻨﻔﻖ ﺫﻭ ﺳﻌﺔ ﻣﻦ ﺳﻌﺘﻪ ﻭﻣﻦ ﻗﺪﺭ ﻋﻠﻴﻪ ﺭﺯﻗﻪ ﻓﻠﻴﻨﻔﻖ ﻣﻤﺎ ﺁﺗﺎﻩ ﷲ ﻻ ﻳﻜﻠﻒ ﷲ ﻧﻔﺴﺎ ﺇﻻ ﻣﺎ ﺁﺗﺎﻫﺎ ﺳﻴﺠﻌﻞ ﷲ ﺑﻌﺪ ﻋﺴﺮ ﻳﺴﺮﺍ ۞ 1 ﻭﻛﺄﻳﻦ ﻣﻦ ﻗﺮﻳﺔ ﻋﺘﺖ ﻋﻦ ﺃﻣﺮ ﺭﺑﻬﺎ ﻭﺭﺳﻠﻪ ﻓﺤﺎﺳﺒﻨﺎﻫﺎ ﺣﺴﺎﺑﺎ ﺷﺪﻳﺪﺍ ﻭﻋﺬﺑﻨﺎﻫﺎ ﻋﺬﺍﺑﺎ ﻧﻜﺮﺍ ۞ 2 ﻓﺬﺍﻗﺖ ﻭﺑﺎﻝ ﺃﻣﺮﻫﺎ ﻭﻛﺎﻥ ﻋﺎﻗﺒﺔ ﺃﻣﺮﻫﺎ ﺧﺴﺮﺍ ۞ 3 ﺃﻋﺪ ﷲ ﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺑﺎ ﺷﺪﻳﺪﺍ ﻓﺎﺗﻘﻮﺍ ﷲ ﻳﺎ ﺃﻭﻟﻲ ﺍﻷﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻗﺪ ﺃﻧﺰﻝ ﷲ ﺇﻟﻴﻜﻢ ﺫﻛﺮﺍ ۞ 4 ﺭﺳﻮﻻ ﻳﺘﻠﻮ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺁﻳﺎﺕ ﷲ ﻣﺒﻴﻨﺎﺕ ﻟﻴﺨﺮﺝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﻭﻣﻦ ﻳﺆﻣﻦ ﺑﺎﷲ ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺻﺎﻟﺤﺎ ﻳﺪﺧﻠﻪ ﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﺃﺑﺪﺍ ﻗﺪ ﺃﺣﺴﻦ ﷲ ﻟﻪ ﺭﺯﻗﺎ ۞ 5 ﷲ ﺍﻟﺬﻱ ﺧﻠﻖ ﺳﺒﻊ ﺳﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﻣﻦ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﺜﻠﻬﻦ ﻳﺘﻨﺰﻝ ﺍﻷﻣﺮ ﺑﻴﻨﻬﻦ ﻟﺘﻌﻠﻤﻮﺍ ﺃﻥ ﷲ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲء ﻗﺪﻳﺮ ﻭﺃﻥ ﷲ ﻗﺪ ﺃﺣﺎﻁ ﺑﻜﻞ ﺷﻲء ﻋﻠﻤﺎ ۞ 6 ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﻟﻢ ﺗﺤﺮﻡ ﻣﺎ ﺃﺣﻞ ﷲ ﻟﻚ ﺗﺒﺘﻐﻲ ﻣﺮﺿﺎﺕ ﺃﺯﻭﺍﺟﻚ ﻭﷲ ﻏﻔﻮﺭ ﺭﺣﻴﻢ ۞ 7 ﻗﺪ ﻓﺮﺽ ﷲ ﻟﻜﻢ ﺗﺤﻠﺔ ﺃﻳﻤﺎﻧﻜﻢ ﻭﷲ ﻣﻮﻻﻛﻢ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻌﻠﻴﻢ ﺍﻟﺤﻜﻴﻢ ۞ 8 ﻭﺇﺫ ﺃﺳﺮ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﺇﻟﻰ ﺑﻌﺾ ﺃﺯﻭﺍﺟﻪ ﺣﺪﻳﺜﺎ ﻓﻠﻤﺎ ﻧﺒﺄﺕ ﺑﻪ ﻭﺃﻇﻬﺮﻩ ﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻋﺮﻑ ﺑﻌﻀﻪ ﻭﺃﻋﺮﺽ ﻋﻦ ﺑﻌﺾ ﻓﻠﻤﺎ ﻧﺒﺄﻫﺎ ﺑﻪ ﻗﺎﻟﺖ ﻣﻦ ﺃﻧﺒﺄﻙ ﻫﺬﺍ ﻗﺎﻝ ﻧﺒﺄﻧﻲ ﺍﻟﻌﻠﻴﻢ ﺍﻟﺨﺒﻴﺮ ۞ 9 ﺇﻥ ﺗﺘﻮﺑﺎ ﺇﻟﻰ ﷲ ﻓﻘﺪ ﺻﻐﺖ ﻗﻠﻮﺑﻜﻤﺎ ﻭﺇﻥ ﺗﻈﺎﻫﺮﺍ ﻋﻠﻴﻪ ﻓﺈﻥ ﷲ ﻫﻮ ﻣﻮﻻﻩ ﻭﺟﺒﺮﻳﻞ ﻭﺻﺎﻟﺢ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﻼﺋﻜﺔ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﻇﻬﻴﺮ ۞ 10 ﻋﺴﻰ ﺭﺑﻪ ﺇﻥ ﻃﻠﻘﻜﻦ ﺃﻥ ﻳﺒﺪﻟﻪ ﺃﺯﻭﺍﺟﺎ ﺧﻴﺮﺍ ﻣﻨﻜﻦ ﻣﺴﻠﻤﺎﺕ ﻣﺆﻣﻨﺎﺕ ﻗﺎﻧﺘﺎﺕ ﺗﺎﺋﺒﺎﺕ ﻋﺎﺑﺪﺍﺕ ﺳﺎﺋﺤﺎﺕ ﺛﻴﺒﺎﺕ ﻭﺃﺑﻜﺎﺭﺍ ۞ 11 ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻗﻮﺍ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﺃﻫﻠﻴﻜﻢ ﻧﺎﺭﺍ ﻭﻗﻮﺩﻫﺎ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﺍﻟﺤﺠﺎﺭﺓ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻣﻼﺋﻜﺔ ﻏﻼﻅ ﺷﺪﺍﺩ ﻻ ﻳﻌﺼﻮﻥ ﷲ ﻣﺎ ﺃﻣﺮﻫﻢ ﻭﻳﻔﻌﻠﻮﻥ ﻣﺎ ﻳﺆﻣﺮﻭﻥ ۞ 12 ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻻ ﺗﻌﺘﺬﺭﻭﺍ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺇﻧﻤﺎ ﺗﺠﺰﻭﻥ ﻣﺎ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ۞

Digitized by Google

18 زهير مضيع كم مقر وذكر : كثرة حب سوداء تجعله . ✿
14 15 مثل سيد خلق فجر مجد بخل . ✿ حد سقف
16 منكر : فيقف حجمتي فجنه . ✿ يوقوف خلف حفره : مكر
17 حكاه خلق يسفه . ✿ نعم كشف نم فجعله : ميوفه كعبه
وشفه مضمه .

ملوخيا : س .

مدينة كل معسل صفر معمول ك از كل فعقعة حتة .

1 شفه صفر من مضيف عفو حجلة زفة : فيوجه كل
2 عجز . ✿ مر فعل فكتفة مثلثة : فهيه يعتصموه : مثل
3 حيكوفجة : فيوفيك حيكوفجة فيوفيقه . ✿ مثل فسه
4 عفو حجة فيوتجوه : هعة مضجة فهيه . ✿ منه كجة
5 فيوفجوهه : مجفتة فوفجهه : ✿ فيوفهه معه مثل مر
6 مكرة : فيفة فجعيه نكهيه . معهه . ✿ منكيهه فججة
7 فيجة : مجد هعه هسه يكتوه . ✿ كفة مجفة حكمه :
8 ان بسعة وفجة . ✿ ميقة وفجعة : مفة فعل فجفه
9 فجعيك فيسة . ✿ شفه صفر من مضيف عفو حجلة
زفة .

ملوخيا : ٢٤ .

هوهوه وفعه مكر وه معوه وكعه : مسعة / وكعفة
فحسفوه .

1 نعم كشف مر حكه كف : مفيفة حكمه هوعفوه . ✿

Digitized by Google

2 ﺑﺴﺎ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻫﻮ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ ﻛﻮﻡ ﻣﺰﻣﻮﺭ. ﺩﻩ ﻳﻮﻫﻮ ﺩﻳﺘﺪﻩ ﺩﻳﺘﺪﻩ
3 ﺩﻳﺘﺪﻩ ﻫﻮ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﺩﺍﻭﺩ ﻛﻮﻡ ﻣﺰﻣﻮﺭ. ﻣﻪﻟﻚ ﻣﺰﻣﻮﺭ
4 ﻛﻮﻫﻪﻣﻪﻫ: ﻣﻪﻫﻪﻟﻚ ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻣﻪ ﻣﺰﻣﻮﺭ. ﻣﻪﻟﻚ ﻣﺰﻣﻮﺭ
5 ﻣﻪﻫﻪﻟﻚ ﻣﻪﻣﺲ: ﻣﻪﻣﻪﻫ ﻫﻚ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻨﻪ ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫ
ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻣﻪﻣﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ.
6 ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻣﻪﻣﻪﻫ
7 ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ.
8 ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ
9 ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ.
10 ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻫﻪﻫ
ﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ
11 ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ.
12 ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ.
13 ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪ ﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ
14 ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ
15 ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ. ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ
16 ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫﻪ
17 ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫﻪﻫ
18 ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ
ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ.
19 ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫ
20 ﻫﻪﻫﻪ. ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪ ﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ: ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ ﻫﻪﻫﻪﻫ
ﻫﻪﻫﻪ.

Digitized by Google

ספרדית : ב ב

1 לפני פתח אהל מועד : ויאספו שם כל העדה ויעמדו
2 משה ואהרן ונשיאי עדת : ויקחו משה ואהרן את
3 מטות העם איש לבית אבתיו : ויתן משה את מטותם
4 לפני יהוה בארון העדות . ויהי ממחרת ויבא משה :
5 ארון העדות לאהל העדות . והנה נצץ מטה : אהרן
6 לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים . ויאמר
7 יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות : לשמר
8 לאות לבני מרי ותכל תלנותם מעלי : ולא ימתו .
9 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה : ויאמרו
10 בני ישראל אל משה לאמר . הן גוענו אבדנו כלנו
11 אבד כל אבד : כל הקרב הקרב אל משכן יהוה : המנו
12 נגוע לגוע . ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן : עון
13 הקדש תשאו אתם ועון כהנתכם תשאו אתכם : וגם
14 את אחיך שבט לוי שבט אבתיך הקרב אתך : ויוועדו
15 עליך ושרתוך : ואתה ובניך אתך : לפני אהל העדת .
16 ושמרו משמרתך ומשמרת כל המועד . אך אל כלי
17 הקדש ואל המזבח לא יקרבו : ולא יחלו גם הם
18 ואתם : ובאהלי מועד ושמרו את כל עבדת האהל .

18 كَمِثْلِ كَبْرِيتٍ مُلْتَبِثٍ: وَكُلُّ نَعِيقٍ هُوَ كَمِثْلِهِ حَيْثُمَا هُمْ
يَهْدُونَ.

... ...

1 حَمْشُ هَجْنِ بَكْرٍ نَجْمٍ أَمْعَنَ بَكْرٍ: نَعَمْ هَجْنٍ بَكْرٍ
2 تَحْتُ نَمْ يَهْدُ: * مَلِكٌ دُمْ بَيْتٌ مَكَّهِ يَعِدُ: مَنْعِيمَهِ
3 كَرْمَتِ بَكْرٍ بَهْدُ: كَعِيجٍ كَعِيجٍ جَهْشٍ كَرْمَتِ. * مَلِكٌ
4 وَيَعِيدُ وَكَرْمَهِ هَسْكَهِ: مُعِيثٌ دُمْ هَنْ كَجِيجٍ. * هَنْ كَعِيجٍ
كَعِيجٍ: هَنْ كَعِيجٍ كَعِيجٍ: كَعِيجٍ سَمْ مَعَنَّهِ: مَعِيجٍ
5 كَعِيجٍ كَبِيتٍ. * هَنْ كَبْ كُومِيثٍ مُكَكَّلٍ: مُكَسَّفٍ كَمِكَ
6 هَنْ يُوجِدُ. * مَعِيجٍ بَكْرٍ كُبِيثٍ نَمْ مَلِكٌ: نَعَمْ مَجِيجٍ:
7 مَعِيجٍ كَمِعِيجٍ هَنْ كَجِيجٍ. * مَلِكٌ وَيَعِيدُ هَنْ مُعِيثٍ
مَعِيجٍ كَبْ: مَعِيجٍ سَمْ يُقَعِيجٍ.

... ...

مَعِيجٍ وَكَعِيجٍ مَلِكٌ كَعِيجٍ كَمِعِيجٍ.

1 وَيَعِيجٍ هَنْ مَلِكٌ كَجِيجٍ: مَلِكٌ كَمِعِيجٍ هَنْ يَهْدُ. *
2 كَتَبَ هَعِيجٍ مَلِكٌ: مَكَّلٍ كَجِيجٍ بَكْرٍ يَجِيجٍ كَعِيجٍ: مَكَّلٍ:
3 كَجِيجٍ مَجِيجٍ مَكَّلٍ. * نَعِيجٍ هَنْ كَكَمِ كَعِيجٍ: هَكَّلٍ:
4 مَلِكٌ كَمِكَّلٍ كَعِيجٍ. * وَيَعِيجٍ يَجِيجٍ نَعِيجٍ: هَكَّلٍ كَمِكَ

Digitized by Google

5 يَسُوعَ ٱلَّذِي ٱلَّذِينَ ٱلَّذِينَ ٱلَّذِينَ

4 נְבַחֲךָ מְאַהֲבֶיךָ: אֲלֵיהֶם תִּקְרָא נַפְשִׁי כִּי־אָבְדוּ מִמֶּנִּי.* אֲלֵי תִּבְכֶּה
חֲרוֹן אַפּוֹ: נִבְלְעוּ כֹּהֲנֶיהָ בְּחֶרֶב וְאַלְמְנוֹתֶיהָ לֹא תִבְכֶּינָה: וְלִפְתָּעוֹת לֹא
5 אֶרְאֶה.* נִבְזֶה בְּיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר נִבְזֶה בְּנֵי־אָדָם וְעַם נִבְזֶה.*
6 אֲשֶׁר־הָיָה אֶת־בֵּיתוֹ: אֲשֶׁר נָתַן עֲרָבָה מִדְבָּר לְבָתֵּיהֶם.* אֲשֶׁר
7 נָתַן אֶת־אֶרֶץ מִשְׁכְּנוֹתָיו: אֶת־נָוֵהוּ בְּיַד־אוֹיֵב: הָיוּ צָרָיו רֹאשׁ שַׁלְוֵיהוּ
כִּי־יְהוָה הוֹגָה עַל־רֹב פִּשְׁעֶיהָ: עוֹלָלֶיהָ הָלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר:

תומהב : עה .

מִלֵּא כְּחַל לִבָּהּ הַהֲלֹךְ כֹּל הַנִּשְׁמָע אֶל־קוֹלָהּ: וְלֹא
הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכֹל יֹשְׁבֵי תֵבֵל:

1 בְּתֵת אוֹיֵב בְּחֹמֶת יְרוּשָׁלָיִם: וַיַּעַן נְבִיאֶיהָ חָטְאוֹת כֹּהֲנֶיהָ:*
2 בְּנֵי בְּתוֹכָהּ לֹא־מוּר מִכֶּנָּה בְּתוֹכָהּ: וַתֵּרֶד לְמַטָּה לֹא נֶאֱמָנוּ
3 לְיָדוֹן.* לֹא נִכְלְמָה לְיָדוֹן. לֹא יָכְלָה לְהִכָּלֵם בְּעֵת
4 מַעֲשֶׂיהָ בְּכֹל נִבְזֶיהָ כִּי מְצָאָתִיהָ.* מַעֲשֶׂיהָ הָיוּ מְנֻאָפִים
וְהִנֵּה: וְלִבְהֶמְתָּם מְנִיפָה: וְאֵין לְהָשִׁיב לֹא
5 מְנִיקָה.* מַעֲשֶׂיהָ הָיוּ לֹא־טוֹב: מַעֲשֶׂיהָ בְּכֹל אֲשֶׁר
לֹא יָדַעְתִּי: מִי יִתֵּן לִי כְּיוֹנָה: מִי יִתֵּן לִי כְּיוֹנָה:

תומהב : עו .

אֲשֶׁר הָיָה מִלֵּא עָם רַבְתִּי שָׂרָה בַּגּוֹיִם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה
מַלְכָתִי בַּמְּדִינוֹת הָיְתָה לָמַס:

Digitized by Google

1 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥

7 ... ...

...ܐ ... ...

...:

25 ... ...

46 يحيتمون . ۞ ٣٠ ثم ضل عنهم ما كانوا يفترون : ذلك
47 وفقهم . ۞ لكم ولهم ولهذه : ويحيق الخبيث
48 ضعف . ۞ وقيل لهم تعالوا : هم أشد منهم بطشا
49 ينصرون : هم الذين كفروا وصدوا . ۞ يليق لنا ان
50 كم كم جند يقتل منه : ملعون بينما . ۞ ضعيف
الخبيث : ومنهم الذين كذبوا بالحق : لكل
نبأ .

سورة : يد .

بد يحمدون الصالحات وجنته ذكرا : ملك مجرمون
وكان حد .

1 يعلن يعلمهم جهنم ذكرا : فحق نجزه منه ضيق . ۞
2 منه كفوا عبد بعده : ملكنا لكلنا منه منجنا . ۞ كم
3 منه كفوا عبد بعده : ملكنا لكلنا منه منجنا . ۞ كم
4 بعده : فكر تبا : وكر يعذبه ضلعف . ۞ حكم نفق يعفو
هذه : فجعلوه وجد يلتقي : بل يعنا عبد
5 ضعف حرف . ۞ ٣٠ ثم بنا وفقه من جم لعنة : ندم
6 ثم يحتاط كيفهد ونبه . ۞ ٣٠ هقف عنا عقبه : ضعيف
عبد ضعف : ضعفوا وضعف وكر
7 بل هقف عنا : ملء وجد من كيف . ۞ ضعيف وضعف وكر
عبد ضعف نفق : ضعوا ضعيفا ضعيفا ضعيفا بلغوا . ۞
8 ضعيف وضعف هذه ضيف يتم : ضعيفة وضعف لم
9 ضعيف بنا . ۞ وسكم وضعف وما ضعف لكلنا : وبقوا
10 وضعف ضعيفا مثل حكيم . ۞ فكيف ٣٠ ثم ضل

11 חַיָּה חֲבָצְנִי: מִלֵּא בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם עַל חֲבָצְנִי.* מִלֵּא בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
12 בְּחֶבְרוֹנָם: לֵי בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם עַל בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּחֶבְרוֹנָם
13 תְּהִלִּים: עַל בְּחֶבְרוֹנָם עַל בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
בְּחֶבְרוֹנָם: כֹּל בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: עַל בְּחֶבְרוֹנָם עַל בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.*
14 תְּהִלִּים לְדָוִד מִכְתָּם בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
בְּחֶבְרוֹנָם.

בְּחֶבְרוֹנָם בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם עַל בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.

1 בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.*
2 בְּחֶבְרוֹנָם כָּל בְּחֶבְרוֹנָם עַל בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
3 בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.*
4 כָּל בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
5 בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם:
6 בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם:
7 בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם:
8 בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם:
9 בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.* בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם: בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם.

בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם בְּנֵי בְּחֶבְרוֹנָם
בְּחֶבְרוֹנָם.

Digitized by Google

1 ܒܪܟ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܝ ܪܒܬ ܐܢܬ ܒܫܘܬܐ ܘܗܘܕܐ ܠܒܫܬ .*
2 ܕܦܪܣ ܫܡܝܐ ܟܝܪܝܥܐ ܗܘ ܕܡܓܠܐ ܥܠ ܡܝܐ ܥܠܝܘܗܝ ܕܡܫܐ .*
3 ܕܣܝܡ ܥܪܒܬܐ ܒܪܟܒܗ ܘܗܠܟ ܥܠ ܟܢܦܝ ܪܘܚܐ .*
4 ܕܥܒܕ ܡܠܐܟܐ ܕܝܠܗ ܢܘܪܐ ܘܠܗܒܬܐ ܕܢܘܪܐ ܫܠܗܒܬܐ .*
5 ܕܝܣܕ ܐܪܥܐ ܥܠ ܡܟܝܢܬ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ .*
6 ܬܗܘܡܐ ܐܝܟ ܠܒܘܫܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܢܩܘܡܘ ܡܝܐ .*
7 ܡܢ ܓܥܪܬܟ ܢܗܪܒܘܢ ܡܢ ܩܠ ܪܥܝܢ ܬܬܒܗܠܘܢ .*
8 ܣܠܩܘ ܗܪܪܐ ܘܐܬܪ̈ܥܘ ܒܩܥܐ ܕܣܝܡܬ ܠܗܘܢ .*
9 ܬܚܡ ܠܐ ܬܥܒܪ ܕܠܐ ܢܗܦܟܘܢ ܠܡܟܣܝ ܐܪܥܐ .*
10 ܗܘ ܕܫܕܪ ܡܝܐ ܒܢܚܠܐ ܒܝܢ ܛܘܪܐ ܢܗܠܟܢ .*
11 ܢܫܩܘ ܟܠ ܚܝܘܬ ܒܪ̈ܐ ܢܬܒܪܘ ܦܪ̈ܐ ܒܨܡܐ .*
12 ܥܠܝܗܝܢ ܛܝܪ̈ܐ ܕܫܡܝܐ ܢܬܠ̈ܘܢ ܒܝܢ ܥܦ̈ܐ ܢܬܝܗܒܘܢ .*
13 ܡܫܩܐ ܗܘ ܡܢ ܥܠܝܬܗ ܘܡܢ ܦܪܝ ܥܒܕܝܟ ܢܣܒܥ ܒܥܠܡܐ .*

ܡܙܡܘܪ ܩ . ܩܐ .

ܐܡܪ ܠܝ ܠܡܪܝ ܠܟ ܝܬܒ ܒܝܡܝܢܝ ܥܕ ܐܫܝܡ ܐܝܒܝܟ ܠܡܗܕܪ ܪܓܠܝ .

1 ܐܠܗܝ ܐܠܗܝ ܠܡܢܐ ܫܒܩܬܢܝ ܡܢ ܪܚܩ ܦܘܩܢܝ ܘܬܥܙܪܢ .
2 ܘܬܚܠܨܢܝ .* ܐܠܗܝ ܐܩܪܐ ܒܝܘܡܐ ܕܠܐ ܬܥܢܐ ܘܠܠܝܠܝܐ ܠܐ ܕܡ ܠܝ .
3 ܐܠܐ ܐܢܬ ܩܕܝܫ ܡܫܒ ܬܫܒܚܬ ܒܬܫܒܘܚ̈ܬ ܒܢܝ ܝܫܪܝܠ .*
4 ܒܟ ܐܒܗ̈ܬܢ ܐܒܛܚܘ ܒܛܚܘ ܘܦܨܝܬ ܠܗܘܢ .* ܠܟ ܨܥܩܘ ܘܐܬܦܠܛܘ ܠܐ ܐܒܗܬܘ .
5

Digitized by Google

6 ... ...

24 וְעֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ * דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
25 דַּרְכַּי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ * דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה
26 בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ * דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
27 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ * דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
28 שִׁוִּיתִי׃ דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ * דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי
29 תַרְחִיב לִבִּי׃ דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ הוֹרֵנִי יְהוָה וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ * הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה
30 תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃ דַּרְכְּךָ נְתִיבֵנִי בְּמִצְוַת תַּחְפֹּץ כִּי בָהּ
31 חָפָצְתִּי׃ * הַטֵּה לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃

קכ .

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃

יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃ * מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה
יֹּסִיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה׃ * חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ * אוֹיָה לִי
כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ * רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם
שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

Digitized by Google

בְּקִלְעֵי : מַלְמֵי חַסְפָּא בְּגַוֵּי : וְיַתְבִין מַגְדְּפֵי מַגְדְּפָא בְּחַקְלָא מַפְקָא בְּגַוֵּי מַתְקְפָא.

ספרא : פרק .

מַחְשְׁבוֹתָא כְּלָא בְּמִלָּה וְשַׁבְרָא כָּל מַלְכוּתָא הָדָא כְּמִלָּה.

1 וְחַטָּאָה מַן אֲמַר בְּאוֹרַיְתָא : אֲנָא מַלְכָא מַלְכֵי חַבָּלַיָּא .* מַלְכָא
2 דְּמַלְכִין מִן קֳדָמוֹהִי : וְגַבָּרָא דְּמַפְרְשִׁין גְּזֵרָתֵיהּ .* מִנּוֹ יִתְקַיַּם
3 וְלָא יִתְבַּטֵּל : וְגַבְרָא דְּמַפְרְשִׁין גְּזֵרָתֵיהּ .* מִנּוֹ יִתְקַיַּם
4 לְחַיֵּי וְחַטָּאָה : מִנּוֹ אִתְחַזֵּי לְחַיֵּי עָלְמָא : * אֲנָא וְחַטָּאָה
נִבְדַּק מִלְּקֳדָם חַיָּיבָא : כְּלָא אֲנָא חַיָּיבָא מִן כָּל אֲנָא
5 חַיָּיבָא .* אֲנָא מִתְּקַל מִתְּקָלָא עִם אֲנָא : וְאִתְחַשְׁבָא עִם אֲנָא
6 חַדָּתָא .* אֲנָא דְּלָא דָּבַר מִסְתַּבְּרָא : כְּמִסְתַּבְּרָא דְּמַקְרֵב אֲנָא
7 וְיִתְחַשַּׁב .* אֲנָא מִתְּקַל מִתְּקָלָא : וְאִתְחַשְׁבָא מִתְּקָלָא עִם אֲנָא :
8 וְיִתְּמַל אֲנָא מִתְּקָלָא וְנִתְקַל .* אֲנָא אֲנָא אֲנָא וְנִתְקַל : אֲנָא אֲנָא
9 מִלְּקֳדָם : אֲנָא לְמִתְּקָלָא אִתְחַשְׁבָא .* אֲנָא מִתְּקָלָא נִתְקַל :
וְאִתְחַשְׁבָא מִתְּקָלָא עִם אֲנָא : וְיִתְּמַל אֲנָא מִתְּקָלָא וְנִתְקַל .*
10 אֲנָא אֲנָא אֲנָא וְנִתְקַל : אֲנָא אֲנָא : אֲנָא אֲנָא מִתְּקָלָא
אֲנָא.

ספרא : פרא .

אֲנָא אֲנָא אֲנָא וְאֲנָא וְאֲנָא .

1 כְּתִיב אֲנָא אֲנָא אֲנָא .* אֲנָא עַל אֲנָא כָּל אֲנָא :
2 כִּי אֲנָא אֲנָא אֲנָא אֲנָא .* אוֹ אֲנָא אֲנָא אֲנָא עַל
3 כָּל אֲנָא אֲנָא אֲנָא .* אוֹ אֲנָא אֲנָא אֲנָא אֲנָא .* אֲנָא
4 כִּי אֲנָא אֲנָא : אֲנָא אֲנָא אֲנָא אֲנָא אֲנָא .* אֲנָא אֲנָא

Digitized by Google

5 ﺳﻠﻪ : ﻣﺤﺘﺒﻴﻦ ﺗﻤﺘﻨﺴﻪ .* ﻭﺧﻠﺴﻪ ﺣﻤﻴﻨﻪ ﻣﻨﻘﺬﻳﻨﻪ : ﻣﻴﻦ
6 ﻭﺍﻧﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﻜﻪ ﻣﻘﺪﻣﻪ : ﻣﻦ ﻫﻨﻪ ﺣﻠﻤﻪ .* ﻳﻨﻮﻓﻪ ﻫﻨﻪ
7 ﻓﺴﻠﻴﻢ ﻣﻦ ﻧﻜﻪ : ﻣﻴﺘﻘﻨﻪ .* ﻣﻘﺘﻘﻨﻪ ﻣﻴﻠﻤﻨﻪ ﻛﻪ
. ﻫﻮﻓﻪ ﻟﻪ : ﻳﻜﻪ ﻧﻪ ﻫﻘﻪ ﻭﻓﺴﻠﻴﻢ ﻳﻨﻮﻓﻪ : ﻣﻴﻦ ﻣﻴﻨﻪ
8 ﻧﻜﻪ .* ﻧﻪ ﻫﻪ ﻣﻨﻪ : ﻣﻴﻦ ﻫﻨﻪ ﻫﻮ ﻛﻨﻪ
9 ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻛﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻣﻴﻦ ﻛﻨﻪ ﻫﻨﻪ .*
10 ﻫﻠﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻛﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
11 ﻫﻨﻪ .* ﻣﻴﻦ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .*
12 ﻫﻨﻪ ﻛﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .*
13 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
14 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
15 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ :
16 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ :
17 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
18 ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .*
19 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ
20 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .*
21 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
22 ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .* ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ
ﻫﻨﻪ .

ﻣﺰﻣﻮﺭ : ﻫﻪ .

ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ .

1 ﻫﻪ ﻟﻪ ﻫﻨﻪ ﻣﻴﻦ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ : ﻫﻨﻪ ﻫﻨﻪ

Digitized by Google

2 כל יומם .* כמשפטיך עמדו היום : כי הכל עבדיך .* 3 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי .* 4 לעולם לא אשכח פקודיך : כי בם חייתני .* 5 לך אני הושיעני : כי פקודיך דרשתי .* 6 לי קוו רשעים לאבדני : עדותיך אתבונן .* 7 לכל תכלה ראיתי קץ : רחבה מצותך מאד .* 8 אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי .* 9 מאיבי תחכמני מצותך : כי לעולם היא לי .* 10 מכל מלמדי השכלתי : כי עדותיך שיחה לי .* 11 מזקנים אבין : כי פקודיך נצרתי .* 12 מכל ארח רע כלאתי רגלי : למען אשמר דברך .*

סמך : כה .

1 שיר למעלות אל ה' בצר לי קראתי : ויענני .* 2 ה' הצילה נפשי משפת שקר : מלשון רמיה .* 3 מה יתן לך ומה יוסיף לך : לשון רמיה .* 4 חצי גבור שנונים : עם גחלי רתמים .* 5 אוי לי כי גרתי משך : שכנתי עם אהלי קדר .* 6 רבת שכנה לה נפשי : עם שונא שלום .* 7 אני שלום ובדברי למלחמה : המה לשנאי חנם .*

Digitized by Google

7 אמר שמע ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי .
8 לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד .
9 לא אקח מביתך פר מעדרותיך עתודים .
10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף .
11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי .
12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה .
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה .
14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך .
15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני .

פרק נא .

1 למנצח מזמור לדוד .
2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע .
3 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי .
4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני .
5 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד .
6 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך .
7 הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי .
8 הן אמת חפצת בטוח ובסתם חכמה תודיעני .

Digitized by Google

6 כאשה עזובה ועצובת רוח וגם אשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך.

ספר ישעיה : נה.

הנני יסד באבנים פוכיך ויסדתיך בספירים: 1
2 ושמתי שמשותיך ליהלומים ושעריך לאבני אקלח וכל גבולך לאבני חפץ. 3
4 וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: בצדקה תכוני רחקי מעשק כי לא תיראי 5
ומחתה כי לא תקרב אליך: הן גור יגור אין ממני מי שגר אתך עליך יפול: 6
7 הן אני בראתי חרש נופח באש פחמים ומוציא כלי למעשהו ואני בראתי משחית 8
לחבל: כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת 9
נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי: הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף 10
לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב: למה תשקלו כסף 11
בעד לחם לא לשבעה ויגיעכם בעד לא ישביע שמוע שמעו אלי ואכלו טוב

ספר ישעיה : נה.

ותתענג בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם 1
ברית עולם חסדי דויד הנאמנים: הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאומים: 2
הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יי אלהיך וקדוש ישראל 3
כי פארך: דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש 4
5 און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח: כי לא 6
מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יי: כי גבהו שמים מארץ כן 7
גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג 8
מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע 9
10 לזורע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה 11
את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון

Digitized by Google

2 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם :
3 4 אותם . ונתתי גשמיכם בעתם . והארץ תתן יבולה
4 ועץ השדה יתן פריו . והשיג לכם דיש את בצירה
5 ובציר יגיע את זרע וגו' . ואכלתם לחמכם לשבע
6 וישבתם לבטח בארצכם . ונתתי שלום בארץ
7 ושכבתם ואין מחריד . והשבתי חיה רעה מן הארץ
8 וחרב לא תעבור בארצכם . ורדפתם את אויביכם
9 ונפלו לפניכם לחרב . וחמשה מכם ירדפו מאה
10 ומאה מכם ירדפו רבבה . ונפלו אויביכם לפניכם
11 לחרב . ופניתי אליכם והפריתי אתכם והקימותי
12 את בריתי אתכם . ואכלתם ישן נושן ואת הישן
תוציאו מפני חדש .

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הרי לא נזרע
1 ולא נאסף . צויתי את ברכתי לכם בששית והעשתה
2 את התבואה לשלש שנים . אתם אין לכם אלא מה
3 שאתם אוכלים בתוך ביתכם . תלמוד לומר ואכלתם
4 ישן נושן . תלמוד לומר ואת הישן מפני חדש .
5 תלמוד לומר ואכלתם ישן נושן . אין לי אלא
6 ישן שהוא נושן חדש שהוא נושן מנין . תלמוד
7 לומר ישן נושן . ישן שהוא נושן . חדש שהוא
8 חדש . מנין אף ישן שהוא חדש חדש שהוא נושן

9 וּמִבְּנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע בְּכֹרוֹ אַשְׁבֵּל שֵׁנִי וְאַחְרָח שְׁלִישִׁי׃
10 נֹעָה הָרִאשׁוֹן רָפָא שֵׁנִי וְרָפָא שְׁלִישִׁי׃ וּבְנֵי בֶלַע אַדֵּר
וְגֵרָא וַאֲבִיהוּד׃ וַאֲבִישׁוּעַ וְנַעֲמָן וְאָחוֹחַ׃ וְגֵרָא וּשְׁפוּפָן
11 וְחוּרָם׃ וְאֵלֶּה בְּנֵי אֵהוּד הֵמָּה רָאשֵׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי גֶּבַע
12 וַיַּגְלוּם אֶל מָנָחַת׃ וְנַעֲמָן וַאֲחִיָּה וְגֵרָא הוּא יַגְלֵם וַיּוֹלֶד
13 אֶת עֻזָּא וְאֶת אֲחִיהוּד׃ וּבְנֵי בֶרַע וְשֶׁמֶד אֲשֶׁר הָיוּ רָאשֵׁי
14 אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אַיָּלוֹן הֵמָּה הִבְרִיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי גַּת׃ וְשָׁמְעָה
15 וְעֶדֶר וְיִשְׁפָּה וּבֶרַע בָּנָיו׃ וְשֶׁמֶד בָּנָה אֶת אוֹנוֹ וְהוּא רֹאשׁ
16 וְאֶת בְּרִיעָה וְשֶׁבַע בָּנָיו׃ וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא
17 אֲבִי בִרְזָיִת׃ וְיָשֶׁר חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל וְשִׁמְעִי וְשָׁלוֹם וְתָרַח
18 אֲחוֹתָם׃ וְאֶלְעֵד וְיִשְׁמַי וְיָקִים וְזִכְרִי בְּנֵי יְרֹחָם׃ וְאֵלֶּה
19 בְּנֵי יְהוּדִיָּה בִּתְיָה אֲשֶׁר הוֹלִיד מֶרֶד וּמִרְיָם וְשַׁמַּי וְיִשְׁבָּח
20 אֲבִי אֶשְׁתְּמוֹעַ הַמָּעֲכָתִי׃ וְיֶהִי בְנֵי הוֹדִיָּה אֲחִי נַחַם אֲבִי
קְעִילָה הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמוֹעַ הַמַּעֲכָתִי׃ וּבְנֵי יְהַלְלְאֵל זִיף
21 וְזִיפָה׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן עָמִינָדָב וְלַעְזָר וְעֹר וְיָקִים וְזִכְרִי בְּנֵי
22 יְהוּדָה׃ וְהוּא יוֹקִים וְאַנְשֵׁי כָזְבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר מָשַׁל
23 בְּמוֹאָב וְיָשׁוּבִי לָחֶם וְיָחֻס הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַיּוֹצְרִים׃ וַיֹּשְׁבוּ
24 שָׁם בַּמְּלָאכָה׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן נְמוּאֵל וְיָמִין יָרִיב זֶרַח שָׁאוּל׃
שַׁלֻּם מִבְשָׂם וּמִשְׁמָע׃

ספרים : לב .

אשרי איש לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב .

1 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה .*
2 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו
3 לא יבול וכל אשר יעשה יצליח .* לא כן הרשעים כי אם
4 כמץ אשר תדפנו רוח .* על כן לא יקמו רשעים במשפט
5 וחטאים בעדת צדיקים .* כי יודע יהוה דרך צדיקים
6 ודרך רשעים תאבד .* למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק
7 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל
8 משיחו .* ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו .*
9 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו .* אז ידבר אליהם
10 באפו ובחרונו יבהלמו .* ואני נסכתי מלכי על ציון הר
11 קדשי .* אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
היום ילדתיך .* שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך
12 אפסי ארץ .* תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם .*
13 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ .* עבדו את
14 יהוה ביראה וגילו ברעדה .* נשקו בר פן יאנף ותאבדו
15 דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו .*

ספרים : לג .

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה . הודו ליהוה
בכנור בנבל עשור זמרו לו .

1 ܒܝܫܐ ܕܐܬܝ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܕܘܝܕ ܡܙܡܘܪ ܀ ܐܡܪ ܐܡܪ
2 ܚܝܝܬ ܠܡܪܝ ܒܝܡܝܢܝ ܥܕ ܐܫܝܡ ܐܝܒܝܟ ܕܪܓܠ ܠܟ ܀ ܒܝܫܐ
3 ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܐܢܬ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܚܝܠܐ ܒܗܪܝ ܩܕܫܐ ܀ ܡܢ
4 ܩܕܡ ܐܝܬ ܠܟ ܛܠ ܕܝܠܕܬܐ ܕܫܚܪ ܀ ܐܬܩܝܡ ܡܪܝ ܘܠܐ
5 ܢܬܚܪܛ ܡܠܟ ܒܝܘܡ ܪܓܙܗ ܡܚܐ ܒܓܘܝܐ ܢܕܝܢ ܀ ܡܠܝ
6 ܓܘܝܐ ܡܠܝ ܦܓܪܐ ܘܪܡ ܥܠ ܐܪܥܐ ܣܓܝ ܀ ܢܫܬܐ ܡܢ
7 ܢܚܠܐ ܒܐܪܚܐ ܢܫܬܐ ܪܝܫܐ ܀ ܡܢ ܟܦܬܐ ܕܡܝ ܢܫܬܐ ܘܪܡ
8 ܪܝܫܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܝܢ ܀ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ
9 ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ
10 ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ
11 ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ
12 ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ
13 ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀
14 ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ
15 ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ
16 ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ
17 ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ
18 ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ
19 ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܘܪܡ
20 ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܢ
21 ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀ ܡܢ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ
22 ܕܝܢ ܘܪܡ ܪܝܫܐ ܕܐܢ ܡܠܟ ܕܫܠܡ ܒܐܪܥܐ ܀

Digitized by Google

ܡܙܡܘܪ ܟ .

ܠܡܢܨܚ ܕܒܢܝ ܩܘܪܚ ܡܙܡܘܪ ܕܠܕܘܝܕ ܒܟܠ ܕܥܒܕ ܒܗ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ ܠܡܪܝܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܡܠܠ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܫܝܪܬܐ ܗܕܐ ܒܝܘܡ ܕܫܙܒܗ ܡܪܝܐ ܠܝܕ ܟܠ ܒܥܠܝܗ ܘܠܝܕ ܫܐܘܠ .

1 ܫܒܚܘ ܠܐܠܗܐ ܒܩܕܫܘ ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܪܩܝܥ ܚܝܠܗ .
2 ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܓܒܘܪܬܘ ܫܒܚܘ ܠܗ ܟܡܐ ܕܫܘܓܝܐ ܪܒܐ .
3 ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܩܠ ܩܪܢܐ ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܟܢܪܐ ܘܒܩܝܬܪܐ .
4 ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܬܘܦ ܘܒܡܚܐ ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܡܘܬܒ ܘܒܡܫܪܘܬܐ .
5 ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܨܠܨܠ ܫܡܥ ܫܒܚܘ ܠܗ ܒܨܠܨܠ ܕܪܥܘܡܐ .
6 ܟܠ ܢܫܡܐ ܫܒܚ ܠܝܗ ܗܠܠܘ ܝܗ .

7 ܡܙܡܘܪ ܠܐܣܦ ܐܡܪ ܠܐܠܗ ܒܐܬܪ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܬܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܥܠܡ ܐܦ

22 רחמיך : יהוה עלינו כאשר יחלנו לך .* שקדו עזרתנו ומגנינו
הוא .

ספר תהלים : לג .

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה .* הודו ליהוה בכנור
2 בנבל עשור זמרו לו .* שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה .
3 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה .* אהב צדקה ומשפט
4 חסד יהוה מלאה הארץ .* בדבר יהוה שמים נעשו ובכל צבאם
5 רוח פיו .* כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות .* יראו
6 מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל .* כי הוא אמר
7 ויהי הוא צוה ויעמד .* יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
8 עמים .* עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר .*
9 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו .* יהוה
10 משמים הביט ראה את כל בני האדם .* ממכון שבתו השגיח
11 אל כל יושבי הארץ .* היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם .
12 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח .* שקר

Digitized by Google

14 לכהנים העמדים. * וכי ישלח איש את עבדיו : וחיה
15 בהם ומתו בהם. * כאשר יעמוד איש כי : ישחית
16 את שדהו וכרמו ושלח את בעירו :* והרעו
בשדה אחר ומיטב.

פרשה :

17 אחת מכל אשר לקח ממנו : ומן הנשארת
18 ישלם. * ואם לא יהיה לו : לשלם ונמכר
19 לו.* לא תחסום שור : בדישו ולא תעשה לו מלאכה :
20 בשבת. * אחד מכל אשר לקח : ממנו ולא יתן
21 עוד לו ולו אשר : לקח לו יהיה. ואם אמר לא
22 יצא חפשי.* ואשה אחת : לא תהיה ואם : לא
23 יהיה לה.* ואם אחת : אשה תהיה לו ואם : לא
24 יהיה לה שתים : ושם תהיה.* וכי יש
25 לאיש אשה : ובא אליה לא.* ולא ישכב : עליה
26 ונתן אשה מקנתה. * ובעשותו אשתו : אחת מהן
27 ושנאה ואחת מהן ילדה לו : ושנאה והיו הבן
28 אחת : ילדה ושנואה וילדו.* ויהי אחרי : ינחילו. את
אשר יהיה לו.

פרשה : כה .

ואם לאמר יאמר איש : אשר לא אהבתי ונתתי
לו. אשר

Digitized by Google

1 ריבה יהוה את יריבי לחמה את לוחמי׃
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייכלמו חושבי רעתי׃
5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם׃
7 כי חנם טמנו לי שחת חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה׃
9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃
10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון משוסו׃
11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים לי רעה תכול לשכלי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב׃
14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃
16 כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃
17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיותם מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך׃
19 אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין׃
20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון׃
21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני׃
23 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי׃
25 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך׃

מזמור לה.

1 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחמה את לוחמי׃
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייכלמו חושבי רעתי׃
5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם׃
7 כי חנם טמנו לי שחת חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה׃
9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃
10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון משוסו׃
11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים לי רעה תכול לשכלי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב׃
14 כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃
16 כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃
17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיותם מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך׃
19 אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין׃
20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון׃
21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני׃
23 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי׃
25 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך׃

Digitized by Google

7 بنوا. * حب بم ضنا مكل : معضدا مكل حسفد حكنا
8 وحكنا مكنا مصكا بعنا بم سبعنا. * بنوا : بعنا بم
9 بنوا حكنا : مكل حسفد كعكنا حبعنا. * مكل وحنا
10 بنوا ضعا : مكل حسفد كعكنا حبعنا. * حنا بنوا
11 مكل كعكنا مكل مصكا بنوا : مكل بنوا مكل
12 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
13 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
14 بنوا : مكل بنوا مكل بنوا. * مكل بنوا مكل
15 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
16 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
17 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
18 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
19 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
20 بنوا : مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
21 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
بنوا.

ملوك ب

22 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
23 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل
24 25 بنوا. * مكل بنوا مكل بنوا : مكل بنوا مكل

Digitized by Google

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

תהלים : פרק נ .

מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו . מציון מכלל יופי אלהים הופיע . יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד . יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו . אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח . ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא . שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי . לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד . לא אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים . כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף . ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי . אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה . האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה . זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך . וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני . ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך . ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך . אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך . פיך שלחת ברע ולשונך תצמיד מרמה . תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי . אלה עשית והחשתי היות היית כמוני אוכיחך ואערכה לעיניך . בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל . זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים .

מזמור : ס .

Digitized by Google

...

4 ... ...

תהלים : כה.

לך ה' נפשי אשא : אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי לי : 2
גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריק : דרכיך ה' הודיעני נתיבותיך 3
למדני : הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל 4
היום : זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם הנה : חטאות נעורי ופשעי אל 5
תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך ה' : טוב וישר ה' על כן יורה 6
חטאים בדרך : ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות ה' 7
חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו : למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב 8
הוא : מי זה האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו 9
יירש ארץ : סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל ה' כי הוא 10
יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני : צרות לבבי 11
הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי : ראה 12
אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי 13
חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתיך : פדה אלהים את ישראל מכל 14
צרותיו :

Digitized by Google

... : ...

... ...

... ...
15 ... ...
16 ... ...
17 ... ...
... ...

... ... : ...

... ...
... ...

1 ... ...
2 ... ...
3 ... ...
4 ... ...
... ...
5 ... ...
6 ... ...
7 ... ...
8 ... ...
9 ... ...
... ...
10 ... ...

Digitized by Google

11 וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ שָׁמָרְתִּי לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ ב כָּל שִׂפְתֵי פִּי סִפַּרְתִּי
13 בְּמִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃ בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃ בְּפִקּוּדֶיךָ
14 אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃ בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח
15 דְּבָרֶךָ׃ גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ גּ גַּל עֵינַי
16 וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי
17 מִצְוֹתֶיךָ׃ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת׃ גָּעַרְתָּ
18 זֵדִים אֲרוּרִים שֹׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ
19 נָצָרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
20 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃ דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי
21 כִּדְבָרֶךָ׃ דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ
22 הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי
23 כִּדְבָרֶךָ׃ דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ דֶּרֶךְ אֱמוּנָה
24 בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
25 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃

1 בְּנִתִיב מִצְוֹתֶיךָ תַדְרִיכֵנִי כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ
2 וְאַל אֶל בָּצַע׃ הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ הָקֵם
3 לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי
4 מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ וְיָבֹאוּנִי
חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר כִּי בִדְבָרְךָ
בָּטָחְתִּי׃ וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע
בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

Digitized by Google

9 לְבַדְּךָ בָּטַחְתִּי וְלֹא נִמְלַטְתִּי : וְלֹא נִמְצָא לְנַפְשִׁי מַחְסֶה
10 לֵאמֹר מִשְׁבָּבִי בְּחֻלְיִי וְיָגוֹנִי : אֲכַפֶּה וְלֹא נִמְצָא מָקוֹם לְנַפְשִׁי
11 לְהִתְכַּפֵּר : וְעַתָּה מַה אֲקַוֶּה אֲדֹנָי כֹּחִי מֵאַתָּה הוּא : לְהִנָּצֵל
מֵעֲוֹנוֹתַי וּמִפִּשְׁעֵי וּמֵחַטֹּאתַי : אַל תְּשִׂימֵנִי חֶרְפַּת נָבָל
נוֹכַח פָּנֶיךָ : לְהַפְסִיק וְלִגְמֹר מִזְמוֹר .

מזמורו : נב .

לְמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית לְדָוִד בְּבוֹא דוֹאֵג הָאֲדֹמִי וְיַגֶּד לְשָׁאוּל
וַיֹּאמֶר בָּא דָוִד בֵּית אֲחִימֶלֶךְ :

1 לָמָּה תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר : חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם : לְהַפְסִיק .
2 הוֹי תַּחְתֹּךְ מַחְתֶּכֶת מִרְמָה : לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מַלְטֵשׁ : עֹשֵׂה
3 רְמִיָּה : אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק : סֶלָה : לְהַפְסִיק .
4 אָהַבְתָּ כָּל דִּבְרֵי בַלָּע לְשׁוֹן מִרְמָה : אַף יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ
5 וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים : סֶלָה : לְהַפְסִיק . וְיִרְאוּ
צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ וְיֹאמְרוּ : הֲלֹא זֶה הָאִישׁ לֹא
יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוֹזּוֹ : לְהַפְסִיק וְלִגְמֹר מִזְמוֹר .

מזמורו : נג .

לְמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְמַעֲנֶה מַשְׂכִּיל לְדָוִד :

1 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים . הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עֲוָלָה אֵין

2 סמסנסשם : כנסמסנס סנסנסנ .* נסנס נסמכנס כנסנסנ סנסנכס
3 נשם : סנסנכס כסנסכסמסנס סנסמסמס נשם .* סשכנ מכ סנס
כנסמכסשם נסנס נסמכ נסנכ: סנמכנ מסכסשם מסנס נשם: נכנ נסשנ
4 סמסנכ: סמסשנ סנמנש סנכנס כסשם .* נסמס נכסנ סנסנס :
5 סמסנס נכנ סמסנסנ סנסשסנ .* נש סנסנס כסנכנכסנסנ :
6 סשנכנ שנש נסנס נסמנש .* סשכנ מכ סנס נסנכסנ
7 סכנכש שם : סנמכנ נכנ נסנ סשכסנש .* נסמס סמשנס סש
8 סמנש : סנסשסמס כסנכנכסנסנ .* נסנשש נכסנ נסנס סנמנ :
9 סנשנש כנסנכ נסנ .* סשנ נכנשס : סנסשסנס : מכ נסנס
10 נסמס כשנכ .* נכנ נשסנש כסשסנס : סנשש כסנכנכסנסנ .*
11 נסמשס נש שנת כסנסכנכס : סנסנסנש כשס נסמנ .* נשסנ
12 כנשש מכ סנשנ : מכ נסנכס שמכסשם .* נסנסנש שסנס
13 כנשש מכ סנשנ : מכ נסנכס שמכסשם .* נסנסנש שסנס
14 כסנסנשנ : סשסנשנ סנסשנ כנכש סשנסש נשם .* נסנסנש
15 כשנכמ כש נסמנ : סנשנ סנשנ סנשנסנ .* נסנס נשנ סשסנסנ
16 סנסנס נש : סשסשנסנ סנשנ נסשנסנ .* סש שמכ סנששסנ
17 סשנכשנ : סש סנסנ סכנכסנסנ סשסנסנס .* נשכש סכשש נסנס
18 נכ מכ נכנשש : מכ נשכנש נסשנש .* מכ נסנס כסשסנש :
19 מכ נשסנס שסנסכש סש נסנשש .* סשכנ סנסנסנש נסנסנ סשנש
20 סנסשסנש שנכנכמ נשנש .* מכ נכנש שסשש נשנסנש : מכ
21 נסשנ נשנס נסנס נשנש נסנסנש .* נשנש נש שנש מש נשנ :
22 סשנכ סשס נשנס סשנשסנסנ נשנש .* סשכנשש סשסנסנכ נסנשס :

Digitized by Google

22 ܡܝܫܝܚ ܐܡ ܟܬ ܠܝܥܩܘܒ . ܀ ܝܕܥܢܐ ܟܠ ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ :
24 ܕܟܘ ܟܠ ܝܘܡܐ . ܀ ܟܠ ܓܒܪܐ ܕܚܝ ܒܗ : ܟܠ ܝܘܡ ܡܐ ܕܟܘ :
25 ܡܐܬܝܢ . ܀ ܡܐ ܕܝܢ ܠܟ ܢܚܐ ܒܢܝ : ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܐܪܥܐ :
26 ܕܢܚܐ . ܀ ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ .

ܡܙܡܘܪ : ܣܕ .

ܡܐ ܕܐ ܟܠ ܡܐ ܕܐ ܡܐ : ܟܠ ܡܐ ܡܐ ܕܐ ܐܝ ܐܐ ܐ .

1 ܐܒܪ ܟܒ ܒܝܗܘܕܐ ܒܝܬ : ܡܐܒ ܐܒܪ ܐܒܪ ܐܒ ܐ : ܒܝ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
2 ܐ ܐ ܐ ܐ . ܀ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

12 ומה : ומומה כה . ומה ומה ומה כה : ומומה
13 ומה ומה ומה . ומה ומומה ומה ומה . ומה ומומה ומה ומה
14 ומה כה ומה : ומומה ומומה ומומה ומומה . ומומה ומומה ומה
15 ומומה : ומומה ומומה ומומה ומומה . ומה ומומה ומומה
16 ומומה : ומומה ומומה ומומה . ומה ומומה
17 ומומה ומה : ומומה ומה ומומה ומומה . ומומה
ומומה ומומה ומה ומה : ומומה ומה ומומה כה ומומה
ומומה .

ומומה : ומה .

ומה ומה ומומה ומומה ומומה ומומה ומומה ומה ומומה
ומומה .

1 ומה ומה ומומה ומומה : ומומה ומומה ומומה . ✻
2 ומומה כה ומומה : ומומה ומה כה ומומה : ומה ומומה ומומה
3 ומומה ומומה : ומומה ומומה . ✻ ומומה ומומה ומומה :
4 ומומה ומומה ומומה ומומה . ✻ ומה ומומה ומומה ומומה
5 ומומה : ומומה ומה ומומה ומומה . ✻ ומומה ומומה כה ומומה :
6 ומומה ומומה ומומה . ✻ ומומה ומומה ומה ומומה :
7 ומומה ומה ומומה ומומה . ✻ ומומה ומומה ומומה :
8 ומומה . ✻ ומה ומומה ומומה ומומה : ומומה ומומה ומומה .
9 ומומה ומומה ומה ומומה ומומה : ומומה ומומה ומומה :
10 ומומה ומומה ומומה . ✻ ומומה ומומה ומומה ומומה :

Digitized by Google

11 ... ...

6 ٦ لانني انا الرب لم اتغير ومن اجل ذلك لم تفنوا يا بني يعقوب.
7 ٧ منذ ايام آبائكم حدتم عن فرائضي ولم تحفظوها. ارجعوا الي
8 فارجع اليكم قال رب الجنود. فقلتم بماذا نرجع. ٨ هل يسلب
9 الانسان الله لانكم انتم تسلبونني. فقلتم بماذا سلبناك. العشور
10 والتقدمة. ٩ انتم ملعونون باللعنة لانكم انتم تسلبونني يا امة
11 كلها. ١٠ ائتوا بكل العشور الى بيت الخزانة ليكون طعام في
12 بيتي وامتحنوني بهذا قال رب الجنود ان لم افتح لكم كوى
13 السماوات واصب لكم بركة حتى لا تكفي. ١١ وانتهر لاجلكم
14 الاكل فلا يفسد لكم ثمر الارض ولا يعقم لكم الكرم في
الحقل قال رب الجنود. ١٢ وتطوبكم كل الامم لانكم تكونون
ارض مسرة قال رب الجنود.

ملاخي ٣

١ لان هوذا ارسل ملاكي فيهيئ الطريق امامي وللوقت يأتي الى
هيكله السيد الذي انتم تطلبونه وملاك العهد الذي انتم تسرون
به هوذا يأتي قال رب الجنود. ٢ ومن يحتمل يوم مجيئه ومن
يقف عند ظهوره لانه مثل نار الممحص ومثل اشنان القصارين.
٣ فيجلس ممحصا ومطهرا الفضة ويطهر بني لاوي ويصفيهم
كالذهب والفضة فيكونون للرب مقدمين قربانا بالبر. ٤ فتكون
تقدمة يهوذا واورشليم مرضية للرب كالايام القديمة وكالسنين
الاولى. ٥ وأتقدم اليكم للدينونة واكون شاهدا سريعا على
السحرة وعلى الفاسقين وعلى الحالفين باسمي كذبا وعلى
الذين يظلمون الاجير في اجرته والارملة واليتيم والذين
يصدون الغريب عن حقه ولا يخافونني قال رب الجنود. ٦ لاني
انا الرب لم اتغير ومن اجل ذلك لم تفنوا يا بني يعقوب.
٧ منذ ايام آبائكم حدتم عن فرائضي ولم تحفظوها. ارجعوا الي
فارجع اليكم قال رب الجنود. فقلتم بماذا نرجع. ٨ هل يسلب
الانسان الله لانكم انتم تسلبونني. فقلتم بماذا سلبناك. العشور
والتقدمة. ٩ انتم ملعونون باللعنة لانكم انتم تسلبونني يا امة
كلها. ١٠ ائتوا بكل العشور الى بيت الخزانة ليكون طعام في

Digitized by Google

11 משפטיו ידעתו וגבורתי : ואחבוש ואשמרם כרועה עדרו .* אשר
פדיתי מיד אדום : ואשחטנו ואשרפנו כעולה .* ואעמוד
12 לפניו כאיל : אשר יגדל בחבלי מים כי .* ואתה
13 תשמרנו ותנצרנו : מעתה ועד עולם .* ואשמרה
14 ואשמור .* ואם תהיה לשמר ואחלאנו : ואשחטנו ואשרפנו
ואעלנו ואשמרנו ואשמור : ואעמוד ואשמור ואשמר :
15 ואם יתגשמו ואשמרם .* וכאשר יקדשנו : אם יבין
16 ואשמר ואשמור .* כי אומר אז ואקח לבדו : ואשחט
17 ואשרפנו .* ואעלנו כי אשר ואשמר ואשמרנו : ואשמר אשר ואקח
18 ואשחטנו .* ואעלנו ואקריב את ואשחטנו : ואשרפנו כי אז
19 אעלה לו .* ואשמרם ואשמרנו לפני ואקריב : ואשמר ואשמרנו
20 כי ישמר ואשמר .* ואשמרנו ואשמרנו כי אומר : אלי ואשמר
ואשמרנו ואשמרנו כה .

תהלים : ק .

ואשמרנו ולאשר ואשמרנו אל תשחיתנו ואשמרנו ואשר
אלהיו .

1 אלי אקרא ואשמר אלהי : ואשרפנו אזכרנו אם אשחטנו ואשמרנו
2 ואשמרנו לאשרנו .* אם אשמרנו אלהיו אשמרנו אזכרנו שם .*
3 אזכרנו אלי אשמרנו : ואשר ואשמרנו ואשמרנו : ואשמרנו
4 ואשמרנו אל .* ואשמרנו ואשמרנו אם ואשר : אזכרנו ואשמרנו

Digitized by Google

5 خبيه. ✻ يحجنده كمحه حجتم حمده : ومحمصم مصبه خك
6 وحبكة. ✻ مسمه عصم مجمصة : ميك وتكمة مع ضتة. ✻
7 عصد بحب مضة بحصوه : مصفيك بصوه : يتة تم تكمة تكمه. ✻
8 9 كر بك وحتم نحصه : متكمضوه كمصك يس سجلوه. ✻ كر
10 يهت مع خصه خصة : منفكر مع خوكه حجتم. ✻ ميك وحبك
11 مَب حكه مسمة وحيحة : مجحكة وحيتمة مفصة. ✻ نجه تَة
12 حكه فحسكة وحصنة : مسمكة وحبصة ميك مَب. ✻ بـ صح تَم
13 كر بضة كه : ميك وحبك مَب حصد خصكته. ✻ كر نصك تَم
14 يحصه وتحضة : مومة وكجتة كر عصة تَة. ✻ ضب كتكمة حصحيكة :
15 مبكم كمحضة يتجفه. ✻ مصحب حصصه وتمكيكة : بتحتم
16 مصحصب. ✻ كسيكة نصة كه تكصة : مة كم كجحتم وتقصيف :
17 وحصكة صنب حكصفه : ✻ تَكة مع هنبة صفوحص : مصحة
18 ميك كحصكوه. ✻ بـ سة مصة كتنة تصد صَصة بضبه : مصر
19 كتكة صنكوه هنر صَصة. ✻ وصفه صميك مَم حتتكة : ملكتم
20 صميك يحكر. ✻ نجه صَصة مكة خسوه : وحتكة يتم صميه
21 صَصة. ✻ مَم حكس خصفة صيصبه كم : مصصة تصكر
22 وتحضكوه يصة : نحضه مع مصصصة يس كتتبم. ✻ يصحكله
صصة نسكم وكحم كتكصة : وكصة يصحصحصه مكبة وصفيه. ✻
23 منسة وتجب كصحيكة مع عتحتسب : صوص يسصصه تصة وصكصه
وتكصه.

Digitized by Google

٥٤ ٠ ٠ ٠

19 בְּמִצְוֹתֶיךָ הַפְלִיאֵנִי׃ * נַפְשִׁי דָּבְקָה לֶעָפָר חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
אֹרְחוֹתַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.

ספרות : ד'.

דַּלְתִי נָמוֹגָה מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃

1 דַּרְכַּת שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
2 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ * דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
3 יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃ *
4 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ הַבִּינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
5 וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃ הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
6 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ * הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
7 בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ * עֲבֹר
חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי טוֹבִים מִשְׁפָּטֶיךָ׃ הִנֵּה פִקֻּדֶיךָ אָוִיתִי
8 בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ * וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
9 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃ וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר
אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחָלְתִּי׃

ספרות : ה'.

וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

1 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
2 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ * וְאָשִׁיחָה בְחֻקֶּיךָ
3 אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ * וְאָשִׂיחָה

Digitized by Google

4 אלהים: אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי־פי: כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם. סלה: הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: השיב הרעה לשוררי בצמיתך הכחידם: בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני:

מזמור נד

למנצח בנגינות משכיל לדויד

1 2 בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דויד מסתתר עמנו: אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני: 3 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי־פי: כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם. 4 סלה: הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: השיב הרעה לשוררי בצמיתך הכחידם: 5 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני:

מזמור נה

1 2 למנצח בנגינות משכיל לדויד: האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנוני: הקשיבה לי ועני אריד בשיחי והמיה: 3 מקול אויב מפני צוקת רשע כי יטו עלי און ובזעם יטרוני: לבבי חיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי:

Digitized by Google

3 ... ...

ٱنجت ٥٥ مٱنجت يجٱ : ٥ك ٱيجٱ٥٥ ٱ٥٥٥٥٥ ٥ٱ
ٱ٥٥٥ ٥٥.

٥٥٥٥٥٥ : ٥٥ .

٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥
٥٥٥٥٥٥ ٥٥.

1 ٥٥ ٥٥٥ ٱ٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥
2 ٱ٥٥٥. * ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥
3 ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥
4 ٥٥ ٥٥٥٥ ٱ٥. * ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥ :
5 ٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥٥ : * ٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥ :
6 ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥٥٥. * ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥
7 ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ : ٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥. * ٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥٥٥ :
8 ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥. * ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ : ٥٥٥
9 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥. * ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥٥
10 ٥٥٥٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥. * ٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥
11 ٱ٥٥٥. * ٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٱ٥ ٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥٥ :*
12 13 ٥٥ ٱ٥٥٥ ٱ٥٥٥٥ ٥٥٥٥. : ٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥. * ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥
٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٱ٥٥٥ ٥٥٥٥٥
٥٥٥٥.

Digitized by Google

מזמור קיג .

הללויה הללו עבדי יהוה : הללו את שם יהוה
מברך .

1 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : 2 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : 3 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו : 4 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת : 5 המשפילי לראות בשמים ובארץ : 6 מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון : 7 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו : 8 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה .

מזמור קיד .

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו : 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור : 4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן : 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור : 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן : 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים .

Digitized by Google

3 קבוצתכם נבחנתם .* יבואנה כמוכם אם כולם : אחרה אם מבוכה
4 ומעמקים קלקלתם .* שמחתם בם רשעי מכונתו : מנה ויאשם
5 מכונתו : ומעמקה ידבקה .* וכי יאמרו שכר רכושנו ומבוקנו
6 ומבוקשו .* לכלם מבוקנו שנאתם ואהבתם : ומבוקנו
7 קנאתם כאשר אמרו .* ואשרכם בם שנו ומיבנאכם : ומצו
8 לבלותם כולנו ומאשפתו .* בם אחבתו ומיבוקשו מוכרו אם
מבור אחו יבושתם : יקבץ אחו מה וכי שוא : ומצוו וכי
9 יאמרו אחו יבושתם .* ואתם אחבתם ומבוקנו : ואתו מוכרו יאמר .*
10 שמו ומחו שמו ואשרכם : ואחבתם שאר מבוכה ומבוקנו .*
11 ואחרי מכונתו בא אל קרבו ומחו : אחר מכולו ומאשר יאמר
מוכרו .

ספרא : קד .

זאת אם כלכלתם שמחו בם ואולם אשרכם .

1 קרוב אם ואבלתם מכם מכלו : אם בכם ומאשם אולם מכם .*
2 קרוב אם מכונתם אאשרו : אם מכונו מוכרו מאשם ואשרכם .* ואשר
3 ומאשר ואשם כמוהו : מוכיחה אולם אאשרו : כי אאשרתם
4 וכי מוכרתם אזה .* וכי אאשרתם ומאשה אולם ואשרכם
5 אולם .* יבואנה אמר אזה אולו מכולו : מכולו אאשרתם
יבואנה : ומאשרו ואשרתם מוכרו : וכי ואשרתם אולם
6 מכולו .* ואשרתם ואשרו מכונו אם מכונו : ואשרתם
7 אאשרתם .* ואשרו ומאשרו אאשרתם : ומאשם

Digitized by Google

8 צפור וכל בהמות שדי ׃ עופות ים ׀ עברות ימים ׃ יהוה אדנינו ׀ מה אדיר שמך בכל הארץ ׃
9 10 הודך על השמים ׃ ׀ מפי עוללים ויונקים ׀ יסדת עז ׀ למען צוריך ׀ להשבית אויב ומתנקם ׃
11 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ׀ ירח וכוכבים ׀ אשר כוננתה ׃ מה אנוש כי תזכרנו ׀ ובן
12 אדם כי תפקדנו ׃ ותחסרהו מעט מאלהים ׀ וכבוד והדר תעטרהו ׃ תמשילהו במעשי ידיך ׀
13 כל שתה תחת רגליו ׃ צאן ובקר כלם ׀ וגם בהמות שדי ׃ צפור שמים ודגי הים ׀ עבר
14 ארחות ימים ׃ יהוה אדנינו ׀ מה אדיר שמך בכל הארץ ׃ למנצח על השמינית לבני קרח
15 מזמור ׃ יהוה אדני ׀ מה אדיר שמך בכל הארץ ׃ אשר תנה הודך על השמים ׃ מפי עוללים
16 ויונקים ׀ יסדת עז למען צוריך ׀ להשבית אויב ומתנקם ׃ כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ׀
17 ירח וכוכבים אשר כוננתה ׃ מה אנוש כי תזכרנו ׀ ובן אדם כי תפקדנו ׃

פרק ט .

1 אודה יהוה בכל לבבי ׀ אספרה כל נפלאותיך ׃ אשמחה ואעלצה בך ׀ אזמרה שמך עליון ׃
2 בשוב אויבי אחור ׀ יכשלו ויאבדו מפניך ׃ כי עשית משפטי ודיני ׀ ישבת על כסא שופט צדק ׃
3 4 גערת גוים אבד רשע ׀ שמם מחית לעולם ועד ׃ והאויב תמו חרבות לנצח ׀ וערים נתשת אבד
5 זכרם המה ׃ ויהוה לעולם ישב ׀ כונן למשפט כסאו ׃ והוא ישפט תבל בצדק ׀ ידין לאמים
6 במישרים ׃ ויהי יהוה משגב לדך ׀ משגב לעתות בצרה ׃ ויבטחו בך יודעי שמך ׀ כי לא עזבת
7 דרשיך יהוה ׃ זמרו ליהוה יושב ציון ׀ הגידו בעמים עלילותיו ׃ כי דרש דמים אותם זכר ׀

Digitized by Google

אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ 12
לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְיָ׃ 13 14

מזמור לד .

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ 1 2
גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ 3 4
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ 5 6
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי־גֶבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ 7 8
יְראוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃ 9 10
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־זֶה הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ 11 12
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃ 13 14

מזמור לה .

לְדָוִד רִיבָה יְיָ אֶת־יְרִיבַי לְחַם אֶת־לֹחֲמָי׃

הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃ וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃ 1 2 3
יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמַלְאַךְ־יְיָ דּוֹחֶה׃ 4 5
יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ־יְיָ רדְפָם׃ כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃ 6 7
תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃ 8

וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיְיָ תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ 9 10
קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ 11 12
וַאֲנִי בְּחָלְעִי לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃ 13
כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ 14 15
בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי׃ 16 17
אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃ 18 19
כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רוֹגְזֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃ וַיִּפְצוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃ 20 21
רָאִיתָה יְיָ אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃ 22 23
שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְיָ אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי׃ אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעְנוּהוּ׃ 24 25
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ 26
יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ חֹפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ 27
וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃ 28

מזמור לו .

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְיָ לְדָוִד׃

נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כִּי־חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו 1 2

Digitized by Google

1 וכתבתם על המזוזות ביתך ובשעריך. ◆ למה נאמר
2 לפי שנאמר ושננתם לבניך ודברת בם, יכול אף
3 בשאר כל הדברות, תלמוד לומר וכתבתם, הרי
אומר אני בשלשה בלבד נכתבו בדיוקלמי
4 ומזוזה, מנין שאף בשאר כל הדברות, תלמוד
5 לומר וכתבתם. וכתבתם, מכאן אמרו: מזוזה
6 אחת בפתח הבית, שנאמר וכתבתם. ◆ למה נאמר
7 לפי שנאמר ושננתם לבניך ודברת בם, יכול
8 בשאר כל הדברות, תלמוד לומר בם. ◆ מכאן אמרו:
9 מזוזה בפתח הבית, אין לי אלא בבתים, בעליות
ובגגות מנין, תלמוד לומר בם, בכל מקום שאתה
10 דבור. ◆ כך היה רבי ישמעאל בן אלישע אומר:
11 שנאמר בם ולא בהם, בם ולא בכתפים. ◆ מה
12 תלמוד לומר בם, לפי שנאמר ושננתם לבניך. ◆ מלך
ישראל, מלך ונביא קבלו עליהם מלכות שמים.

פרשת ראה

פרשה כא

1 ראה אנכי נותן לפניכם היום : ומה כתיב למעלה
2 מן הענין : אם שמוע תשמעו אל מצותי וגו'. ◆
3 אמר הקב"ה : אם אתם עומדים בקבלת התורה
אני נותן לכם ברכה, ואם לאו אני נותן לכם
4 קללה, שנאמר ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה
5 וקללה : ברכה, שתשמעו אל מצות ה' אלהיכם. קללה,
6 לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם. ואומר אנכי
7 נותן לפניכם היום. ◆ ראה אנכי נותן לפניכם היום :
8 ראה, אני מודיעך שתי דרכים : אחת של חיים
9 ואחת של מות. ◆ אנכי נותן לפניכם היום. אנכי
10 נותן לפניכם היום, אנכי נותן לפניכם היום : אנכי
11 נותן לפניכם היום, שתי פעמים. ◆ אנכי נותן
12 לפניכם היום, אנכי נותן לפניכם היום. ◆ אנכי נותן
לפניכם היום, אנכי נותן לפניכם היום שתי פעמים.

Digitized by Google

4 ... ...

10 sanctificavit eum. ✠ Ipse invocabit me: et ego exaudiam eum: eripiam eum, et glorificabo eum.

Psalmus 91.

Bonum est confiteri Domino.

1 Quam bonum est confiteri Domino: et psallere nomini tuo, Altissime?
2 ✠ Ad annuntiandum mane misericordiam tuam: et veritatem tuam per noctem:
3 ✠ In decachordo psalterio: cum cantico, in cithara.
4 Quia delectasti me, Domine, in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.
5 ✠ Quam magnificata sunt opera tua, Domine: nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.
6 Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hæc.
7 ✠ Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum: et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem:
8 ✠ Ut intereant in sæculum sæculi: tu autem altissimus es in æternum, Domine.
9 Quoniam ecce inimici tui, Domine, ecce enim inimici tui peribunt: et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.
10 Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia uberi.
11 Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentes in me malignantes audiet auris mea.
12 Justus ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.
13 Plantati in domo Domini: in atriis domus Dei nostri florebunt.

Digitized by Google

ميمهبا : هه .

.ئسه كك ومنا مر فهوه هسّنا وحوه .

1 بخنه دزكنا حكم نهكا .* وهذه كرمنكا خحمه : وهذه
2
3 كرمنكا وحشمحه .* ونهذه دزكنا مر وسلم بحجنج : حمهكنا
4 وحمنم يحمحدم كم مكحجنجم .* حجكم نهكا يهكحه كم
5 مهمحفي كم : وبخنسم كبهم لنكلس .* مبمحفي وجه سه
6 حجكم وتكنا : وهنتم وحوقحه بك جنتنا .* وهم بهم
7 لنجنا : وكنكا بجحنس مر وكك .* وهم يسد حد حم
8 وحكمد حكستحمه لنكك : بحنمسا حجنمسا سنج : مذهوا كر
9 يهمفسم لنكك .* نجحه بحسم كزكنا : مبمحده مكر
10 حمحجس .* وهم بوم حسّا : مكر بهَ وكك كومحنا .*
11 ميكد وجنحي نكنا وحفي : نم وجس كهمط .* نحكمي
12 حمسيحنا : مجحجه ممكنا حسّم .* مبهجه حنفا بك وم :
13 نحكمي حمط وحمنا : مبوحي كوفسنا .* اها كحفي مسفا
14 مبفحي يتوّم .* ميمر وهب هقفب مبمحكده وحمس
15 حمكزنا .* بقد بحسّا نهس كم بك همنا وتّحنا : مبحجد
16 حقق وكزنا .* هو حمده مبحمنا لجفي : حكحمي بحجزمس
17 وتكنا : ميمر وحجد لنوس .* حكمس صفحه مكتس :
18 مذمبوحمه حكتس .* بحكر بي سنه حكب كر هوفوحمس
19 مفق .* صحب حمد نكنا نكر وجحمب .* حجم مو مذنا :
20 كر بحجة بكوهب مبحمحه مس .

Digitized by Google

סדרה : קדושים .

1 וְלֹא תִּגְנְבוּ וְלֹא תְכַחֲשׁוּ וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ . ❋ וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ . אֲנִי יְהוָה .

2 לֹא תַעֲשֹׁק אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד בֹּקֶר . ❋ לֹא תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה .

3 לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט בַּמָּדָה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּתֻכָה . ❋ מֹאזְנֵי צֶדֶק אַבְנֵי צֶדֶק אֵיפַת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם .

4 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה . ❋ וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם .

5 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה . ❋ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם .

6 כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ .

7 אֶת מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם . ❋ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה .

סדרה : קדושים . פרק . קו .

1 וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מִכָּל עֲמִיתוֹ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים וְגָנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ .

2 עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ .

Digitized by Google

5 ... ...

23, עבד ויעבדוך ויעלו מושיעים בהר ציון . * לשפט את הר עשו והיתה לה' המלוכה .
24 ויהי : וימלך יהושפט בירושלים . * ושם אמו עזובה בת שלחי .
25 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנו לעשות הישר בעיני ה' : אך הבמות לא סרו
26 עוד העם מזבחים וקטרים בבמות . * ויעש יהושפט שלום עם מלך ישראל .
27 שאר דברי יהושפט הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר יהוא בן חנני
28 המובא על ספר מלכי ישראל . * ויקבר יהושפט עם אבותיו בעיר דוד אביו .
29 וימלך יהורם בנו תחתיו : בימיו פשעו אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם
30 מלך . * ויהורם עשה הרע בעיני ה' כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה
31 לאשה : וילך בדרך מלכי ישראל . * ולא אבה ה' להשחית את בית דוד בעבור
32 הברית אשר כרת עם דוד . * ובימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו
33 עליהם מלך . * ויהורם עבר עם שריו ואת כל הרכב אתו . * ויהי הוא קם לילה
34 ויך את אדום הסובבים אותו ואת שרי הרכב . * ויפשעו אדום מתחת יד יהודה
35 עד היום הזה . * אז פשעה גם לבנה מתחת ידו כי עזב את ה' אלהי אבותיו .
ושאר דברי יהורם וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה .

מעשה : פרק .

1 2 ויעל אחזיה בן יהורם מלך יהודה למלוך תחתיו : * כי כל הגדודים אשר הביאו
הערבים עם המחנה הרגו את כל הבכורים ואחזיה מלך תחת יהורם אביו בשנה

8 ملاخي ٣ ٨ أتسلب الإنسان الله لأنكم أنتم تسلبونني. وقلتم بما سلبناك؟ في العشور والتقدمات. ٩ أنتم ملعونون لعنة، لأنكم أنتم تسلبونني، الأمة كلها. ١٠ أحضروا كل العشور إلى بيت الخزانة، ليكون طعام في بيتي، وجربوني بهذا، قال رب الجنود، إن لم أفتح لكم كوى السماوات، وأفيض عليكم بركة حتى لا تكفي. ١١ وأنتهر لأجلكم الآكل، فلا يفسد لكم ثمر الأرض، ولا يعقم الكرم لكم في الحقل، قال رب الجنود. ١٢ وتدعوكم كل الأمم مغبوطين، لأنكم تكونون أرضا مسرة، قال رب الجنود. ١٣ قد قويت علي بكلامكم، قال رب. وقلتم ماذا تكلمنا عليك؟ ١٤ قلتم باطل هو عبادة الله، وما الربح أن حفظنا شعائره، وسلكنا في مذلة أمام رب الجنود؟ ١٥ والآن نحن نطوب الأجانب، فإنهم بنوا، وجربوا الله فنجوا. ١٦ حينئذ كلم متقو الرب كل واحد قريبه، وأصغى الرب وسمع، وكتب سفر تذكرة أمامه للذين اتقوا الرب وللمفكرين باسمه. ١٧ وهم يكونون لي، قال رب الجنود، يوم أنا صانع خاصة، وأشفق عليهم كما يشفق الرجل على ابنه الذي يخدمه. ١٨ فترجعون وترون الفرق بين البار والشرير، بين من يخدم الله ومن لا يخدمه. ١٩ فإن اليوم آتٍ يتقد كالتنور، ويكون جميع المستكبرين وكل فاعلي الشر قشا، ويحرقهم اليوم الآتي، قال رب الجنود، فلا يبقى لهم أصل ولا فرع. ٢٠ وأما لكم أيها المتقون اسمي فتشرق لكم شمس البر والشفاء في أجنحتها،

Digitized by Google

21 מלאכותיו עלי ישחיתו .* בשר מיבמתו מעלי : ולמי שאינו
22 נשמע .* ישחיתו מיבמתו ישחיתו לשון : משמתמה .
23 כלומר ישחיתו .* שיבמו בכורו ולא ישמרו : משמר
24 בכורו .* נשמע מלשון ושמרתם : משמר בכורו
25 ובכורו .* ישמע בא מלשון ושמרתם שם : ובמי
26 שנאמר כי ישמע אלהים .* מעלי ולמי שאינו בכור
27 ומיבמתו .* בת אחת בכל אחד : ולא יתלוה אחד .*
28 ואחד אל אחד בת : אחת ומתוך כי ישחיתו .* מיבמתו
29 ישחיתו אל אחד בת : אחת ומתוך כי ישחיתו .* מיבמתו
30 ישחיתו לשון אחר ומתוך שכתוב : בשחת אחיו ולשון
31 אחר ישחיתו אל תפרוץ .* ישחיתו מיבמתו : ולמי
32 שאינו .* אין ישחיתו אשה ואחותה : ולא ישחיתו .*
33 אחד ואחד אחת לשחיתו : אלא ישחיתו כל אחד .*
34 אחד ואחד אחת לשחיתו : אלא ישחיתו כל אחד .* אחד
35 מהשמיעו אחת מיבמתו : ואחד אל אחד בת .* אחד
36 ואחד אל אחד בת : ואחת לשחיתו .* ישחיתו אל
אחד אל אחד : ואחת לשחיתו ישחיתו אל אחד .

1 ואחד אין אחד לשחיתו אחד .* ישחיתו אשה
2 ואחותה : ואשה ואחותה לשחיתו : אשה ואחותה

3 כלב הזה וילדה לו את יעש אביו ואת יעלם ואת קרח׃ ואלפז בן־
4 דישן היה לבני שעיר החרי אלוף לוטן ואלוף שובל וצבעון וענה׃
5 ואלוף דישן חמדן ואשבן יתרן וכרן׃ אלה בני אהלמה בת ענה
בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃

בראשית : בי .

1 ואלה תולדות אדום על הרי שעיר׃ ויקרא יעקב לבניו ויאמר
2 אליהם הקבצו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
3 הקהלו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃ ראובן בכרי
אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל תותר
כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ שמעון ולוי אחים
כלי חמס מכרתיהם׃ בסדם אל תבא נפשי באספתם אל תחד כבדי
כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם
כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ יהודה אתה יודוך
אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה יהודה
מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ לא יסור
שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים
סותה׃ חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים
יישכון והוא לחוף אניות ויריכתו על צידן׃ יששכר חמר גרם
רבץ בין המשפתים׃ וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃
יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור׃ לישועתך קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ נפתלי אילה שלחה
הנתן אמרי שפר׃ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי
שור׃ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃ ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ מאל
אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי
תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בנימין
זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
איש אשר כברכתו ברך אותם׃ ויצו אותם ויאמר אליהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃
אל המערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ שמה
קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה קברתי את לאה׃ מקנה השדה והמערה אשר בו מאת
בני חת׃ ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע
ויאסף אל עמיו׃ ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃
ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו
הרופאים את ישראל׃ וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי
החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר
יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא
באזני פרעה לאמר׃ אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה
את אבי ואשובה׃ ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך׃
ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים׃ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי
המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ וירא
יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה
למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו
לו כן כאשר צום אתם׃ וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרון החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל
העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנוהו׃ ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר׃ כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך׃ ויבך יוסף
בדברם אליו׃ וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃ ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם
רב׃ ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם וידבר
על לבם׃ וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן
מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

Digitized by Google

13 בְּנֵי׃ ✻ יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃
14 עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ ✻ זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ
15 זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃ כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃
16 יָשַׁב אֱלֹהִים עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ ✻ נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי
17 אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי־אָרֶץ מְאֹד נַעֲלֶה׃ שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־
18 קֹרַח׃ גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ׃ ✻
19 יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ
20 רָב׃ ✻ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹע�ֲדוּ
21 עָבְרוּ יַחְדָּו׃ ✻ הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ רְעָדָה אֲחָזָתַם
22 שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ ✻ בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
23 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
24 אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה׃ ✻ דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב
הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה
יְמִינֶךָ׃

שִׂמְחוּ בְנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ
סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
1 2 כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃ ✻
3 הַאֲזִינוּ זֹאת כָּל־הָעַמִּים הַקְשִׁיבוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי חָלֶד׃ גַּם בְּנֵי־אָדָם
4 גַּם בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ ✻ פִּי יְדַבֶּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי

Digitized by Google

5 كَبْتِ خْتِ: هُمْحَمْ كَمْكَمْتِ .* مِيجْمِ كَمْ كَبْ كَمْ بِمْتِ:
6 مِنْمِ: هُمْتِ كَبْ كَمْتِ بِكْ هُمْتِ مِنْ بِمْمِ .* يَمْمِ هُمْتِ هُمْمِ هُمْتِ
7 هُمْكَمْمِ: هُمْتِ مِنْمِمْتِ مِمْمِ .* بِمْمِ بِكْ بِكْتِ .* هُمْتِ مِنْمِمْتِ
8 هُمْكَمْتِ كَمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* بِمْمِ مِنْ هُمْتِ كَمْتِ: مِمْ هُمْتِ
9 كَمْتِ هُمْتِ مِنْمِمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ: هُمْتِ مِنْمِمْتِ
10 كَمْتِ مِنْمِمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ:
11 مِنْ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ مِنْ
12 كَمْتِ مِنْمِمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ
13 كَمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ
14 بِكْ مِمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ
15 مِمْ هُمْتِ كَمْتِ هُمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ
مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ
16 هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ
كَمْتِ مِمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ
17 كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ: مِمْتِ
18 مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ
كَمْتِ مِمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ .* مِنْمِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ
19 مِمْتِ كَمْتِ هُمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ: مِمْتِ هُمْتِ كَمْتِ
مِمْتِ.

كَمْتِ هُمْتِ كَمْتِ: ٥٥٥ هُمْتِ كَمْتِ كَمْتِ.

Digitized by Google

ספרא : נב .

ואמ אם קריאת שמע על הסדר קודם הנץ החמה מתר לקרותה עד שלש שעות ומי שלא קרא עד הנץ החמה קורא ואינו מברך לפניה ולאחריה .

1 בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבִין בְּבָתֵּיהֶן . ♣ וְזֶהוּ שֶׁבְּכָל
2 מְקוֹמוֹת שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים : אֵינָן לְשׁוֹן מִקְרָא אֶלָּא לְשׁוֹן
3 מִשְׁנָה . ♣ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבִין
4 בְּבָתֵּיהֶן : זֶה בֵּית אָבִי וְזֶה בֵּית אִמִּי . ♣ וְכֵן
5 הוּא אוֹמֵר בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה מִשֶּׁה מְדַבֵּר : וְלֹא הָיָה
6 מִשֶּׁה יָכוֹל לָבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד . ♣ וְכֵן הוּא אוֹמֵר
7 וְהָיָה מִדֵּי דַבְּרוֹ : וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְדַבֵּר . ♣ וְכֵן
8 הוּא אוֹמֵר וְהָיָה מִדֵּי דַבֵּר : וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְכַוֵּן . ♣
9 וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה כְּדַבְּרָהּ : וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַכִּיר . ♣
10 וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה כְּכַלּוֹתָם : וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְדַבֵּר . ♣
11 וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה כְּדַבֵּר : וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְכַוֵּן . ♣
12 וְכֵן הוּא אוֹמֵר : וְהָיָה בְּהַרְבּוֹת : וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַכִּיר . ♣
13 וְכֵן הוּא אוֹמֵר : וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ . ♣ וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ
14 וְאֵינוֹ נִכָּר בְּהַכָּרָה . ♣ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה
15 כְּשִׁמְעוֹ לְשׁוֹנָם . ♣ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה בְּהַרְבּוֹת
16 הַכֹּתֵב . ♣ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה כְּשִׁמְעָהּ וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ
17 וְאֵינוֹ נִכָּר בְּהַכָּרָה . ♣ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה
18 בְּשִׁמְעָהּ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וְהָיָה כְּשִׁמְעָהּ : ♣ וְכֵן הוּא
19 אוֹמֵר וְהָיָה כְּשִׁמְעָהּ אֶל קוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם :

Digitized by Google

דָּבְקָה לָעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 25
דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 26
דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 27
דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 28
דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 29
דָּרַכְתִּי אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ 30
דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃ 31
דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃ 32

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 33
הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃ 34
הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ 35
הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ 36
הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 37
הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ 38
הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 39
הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ 40

וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 41
וְאֶעֱנֶה חוֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ 42
וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 43
וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ 44
וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 45
וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 46
וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 47
וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃ 48

זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 49
זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ 50
זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 51
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ 52
זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ 53
זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ 54
זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 55
זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 56

חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 57
חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ 58
חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃ 59
חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ 60
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 61
חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 62
חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃ 63
חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 64

טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 65
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ 66
טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 67
טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 68
טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 69
טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ 70
טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 71
טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃ 72

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 73
יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 74
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 75
יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ 76
יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 77
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ 78
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ׃ 79
יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ 80

כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 81
כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ 82
כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 83
כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ 84
כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 85
כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ 86
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 87
כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ 88

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 89
לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ 90
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 91
לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ 92
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 93
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 94
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 95
לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃ 96

מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 97
מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ 98
מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 99
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ 100
מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 101
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ 102
מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 103
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃ 104

נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 105
נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 106
נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 107
נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ 108
נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 109
נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ 110
נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 111
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃ 112

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 113
סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 114
סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 115
סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ 116
סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ 117
סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ 118
סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 119
סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃ 120

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ 121
עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ 122
עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 123
עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ 124
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ 125
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 126
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 127
עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יָשָׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃ 128

פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 129
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ 130
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ 131
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ 132
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃ 133
פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃ 134
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃ 135
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃ 136

צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 137
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ 138
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 139
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ 140
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 141
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ 142
צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 143
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃ 144

קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 145
קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃ 146
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 147
קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ 148
קוֹלִי שָׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 149
קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מֵתוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ 150
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 151
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃ 152

רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 153
רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ 154
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 155
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ 156
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 157
רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ 158
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ 159
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ 160

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ 161
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ 162
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 163
שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 164
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 165
שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ 166
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד׃ 167
שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃ 168

תָּקָן תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הֲבִינֵנִי׃ 169
תָּבוֹא רִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּדִבְרְךָ הַצִּילֵנִי׃ 170
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 171
תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ 172
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 173
תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 174
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃ 175
תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 176

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֶל יְהוָה בַּצַּר לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ 1
יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃ 2
מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ 3
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים׃ 4
אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ 5
רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ 6
אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃ 7

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃ 1
עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 2
אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ 3
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ 4
יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ 5
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ 6
יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ׃ 7
יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ 8

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

שָׂמַחְתִּי בְאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃ 1
עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 2
יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃ 3
שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃ 4
כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ 5
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃ 6
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ 7
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ 8
לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃ 9

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃ 1
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ׃ 2
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ 3
חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃ 4
רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעֲג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹת׃ 5

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ 1
לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ 2
אֲזַי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃ 3
אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ׃ 4
אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזִּידוֹנִים׃ 5
בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ 6
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ 7
עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ 8

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לָעַד יֵשֵׁב׃ 1
יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ 2
כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ 3
הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ 4
וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃ 5

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ 1
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה׃ 2
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ 3
שׁוּבָה יְהוָה אֶת שבותנו [שְׁבִיתֵנוּ] כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ 4
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ 5
הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃ 6

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה

אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ 1
שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם עֲצָבִים כִּי כֵן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃ 2
הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ 3
כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ 4
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃ 5

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אַשְׁרֵי כָל יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ 1
יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ 2
אֵשֶׁת כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ 3
הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃ 4
יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָ͏ִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 5
וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃ 6

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ 1
רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי׃ 2
עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעַנְיוֹתָם׃ 3
יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹתֵי רְשָׁעִים׃ 4
יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כָּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ 5
יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃ 6
שֶׁלֹּא מָלֵא קוֹצְרוֹ כַּפּוֹ וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר׃ 7
וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃ 8

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ 1
אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶנָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ 2
אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ 3
כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ 4
קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ 5
נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ 6
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ 7
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃ 8

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

יְהוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הָלַכְתִּי בִגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃ 1
אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עַל אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ 2
יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ 3

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

זְכֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל עָנּוֹתוֹ׃ 1
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ 2
אִם אָבוֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ 3
אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ 4
עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ 5
הִנֵּה שְׁמַעֲנָהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנֻהוּ בִּשְׂדֵי יָעַר׃ 6
נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ 7
קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ 8
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ 9
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ 10
נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃ 11
אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדוּתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃ 12
כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃ 13
זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃ 14
צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ 15
וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַ

9 וַיִּתְאַוֹּ תַּאֲוָה וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃ 10 זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל
11 בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֶת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת הֶחָצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת
12 הַשּׁוּמִים׃ וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ׃ 13 וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא
14 וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃ שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ
15 בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן׃ 16 וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל
17 הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃ 18 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ
19 פֶּתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃ 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה
לָמָּה הֲרֵעוֹתָ לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת מַשָּׂא כָּל הָעָם
21 הַזֶּה עָלָי׃ 22 הַאָנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלַי
23 שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃

26 וְשֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא
יָצְאוּ הָאֹהֱלָה׃

1 2 וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִׁית
3 לָקָח׃ וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃

Digitized by Google

4 זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלִָם * הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃
5 בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיִּגְמֹל לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ * אַשְׁרֵי
6 שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃ * אַשְׁרֵי שֶׁיִּגְמֹל לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ
7 שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ * אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃ * אַשְׁרֵי
8 שֶׁיִּגְמֹל לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ * אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ
9 אֶל הַסָּלַע׃ * אַשְׁרֵי שֶׁיִּגְמֹל לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ * אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז
10 וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃ * לְךָ נָאוָה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וְלָךְ יְשֻׁלַּם
נֶדֶר בִּירוּשָׁלִָם׃

שִׁמְעוּ נָא זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַקֹּרְאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ
הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה׃
1 2 כִּי מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִסָּמֵכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
3 4 הַגִּדְתִּי הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז יָצָא מִפִּי וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה׃
5 מִדַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ בְּגֹד תִּבָּגֵד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קָרָאתָ לָךְ׃ * בַּעֲבוּרִי אַאֲרִיךְ
6 אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃ * הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכֶסֶף
7 בָּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי׃ * לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יֵחָל וְכָבוֹדִי לְאַחֵר
8 לֹא אֶתֵּן׃ * שִׁמְעָה אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף
9 אֲנִי אַחֲרוֹן׃ * אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֵלֵימוֹ
10 יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃ * הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה
חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרֹעַ כַּשְׂדִּים׃

Digitized by Google

כתוב בכתבי : כל מקום שנתחלף בו הכתוב . *
12 בתוך בתוך : ומשם כל מלכי בתוך

ספרות : כה .

ואלה כל מלכי ארץ אשר הכו בני ישראל וארצם מעבר לירדן ימה
מארנון עד הר חרמון וכל ערבה מזרחה .

1 וסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון : וישלח משם
2 מלאכים . * ויושב בערוער אשר על שפת נחל ארנון : ואת
3 העיר אשר בתוך הנחל . * וישב מחצית הגלעד : ואת
4 העיר : ואת הערבה עד ים כנרת . * ומזרחה דרך בית
5 הישימות : ומתחת לאשדות הפסגה . * ועבדיו מלך
6 בשן ושאר הרפאים . * אשר ישבו בעשתרות : ובאדרעי
7 ויהי . * ויכום בני ישראל : ולא הורישו את הגשורי
8 ואת : * על כן יקרא לכל מלכי מצרים : עד נחל
9 ארנון : וכל ההר אשר בתוך הנחל : * עד יבוק
10 הנחל : * ואשר בערבה הירדן : מן כנרת ועד ים
11 הערבה . * מלך אחד מלך עי אשר מצד בית
12 אל . * מלך ירושלם מלך אחד : מלך חברון
13 מלך אחד : מלך ירמות אחד . * מלך לכיש אחד : מלך
14 עגלון אחד : מלך גזר אחד . * מלך חדר אחד : מלך
15 ערד אחד . * מלך מקדה אחד : מלך בית אל
16 אחד . * מלך תפוח אחד : מלך חפר אחד . * מלך

Digitized by Google

17 אלה׃ ✻ בחנתני צרפת ולא תמצא זמתי בלתי יעבר פי׃
18 בפעלות אדם בדברי שפתיך אני שמרתי ארחות פרץ׃ ✻ תמך
19 אשרי בנתיבותי רגלי בלתי מטו אלי׃ ✻ אני קראתיך כי תענני אל
20 הטה אזנך לי שמע אמרתי׃ הפלה חסדיך מושיע חוסים מקמי
ידך׃

שמיני׃

שמור כאישון בת עינים בצל כנפיך תסתירני׃
מפני רשעים שודדוני אויבי בנפש יקיפו עלי׃
חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאוה צעדנו עתה סבבוני עיניהם
יטו לארץ׃
דמותו כאריה יכמה וככפיר יושב במסתרים׃ קומה יי קדמה
פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃ מתים מידך יי מתים
מחלד חלקם בחיים ומצפינך ימלא בטנם ישבעו בנים והניחו
יתרתם לעולליהם׃ אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך׃

למנצח בנגינות מזמור׃

יענך יי ביום צרה שגב יעקב׃ ✻ שלח עזרך מקדש ומציון
יסעדך׃ ✻ יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה׃ ✻ יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא׃ ✻ נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגל ימלא יי כל משאלותיך׃ ✻ עתה ידעתי כי הושיע יי
משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃ ✻ אלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר׃ ✻ המה כרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃ ✻ יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו׃

Digitized by Google

11 وَلكِنْ : فَعَمِلُوا كُلَّ رِجْسٍ لِمَعْبُودِهِ. * فَلِذٰلِكَ
صَارَتْ خَشَبَةً لِلْمَوْتِ. 12 وَمَنْ : وَمَنْ يَعْمَلُ
فَحْشَاءَ لِلْمَوْتِ. * فَحَبَّذَا لَوْ كَانَ 13 لَهُمْ :
لَهُمْ قَلْبٌ مُنْكَسِرٌ وَرُوحٌ. * هٰذَا مَنْ مَنَحَ
14 مَنْحَةً لَهُمْ فَجَعَلَهُمْ خَشَبَةً : وَجَعَلَ
15 لَكُمْ حَمَلًا وَعَجْلًا. * هٰذَا يَدْعُو حَضْرَتَهُ : وَيَعْبُرُ لَهُمْ
16 وَهُمْ يَعْصُونَهُ. * لِأَنَّهُ مِنْ قِدَمٍ : هٰذَا مَنْ مَنَحَ لَهُمْ تَعْدِيَةً. *
17 وَلٰكِنَّهُمْ هَجَرُوا : وَلَمْ يَعْبُدُوهُ كَعَبْدِهِ حَقِيقَةً. *
18 وَهُمْ لَمْ يَكُونُوا مُتَعَلِّقِينَ : كَعَبْدٍ مُتَعَلِّقٍ بِمَوْلَاهُ. * وَهُمْ
19 بَلْ كَانُوا مُبْغِضِينَ : كَعَبْدٍ يَعْجَزُ كَانُوا كَعَبْدٍ لَا قُوَّةَ
20 لَهُ : وَهُمْ كَانُوا هُمُ مَنْ مَنَحَ مَوْهِبَةً : وَهُمْ كَانُوا
فِي كَسْرِ يَعْجَزُ كَعَبْدٍ لَا : أَوْ مُتَيَقِّظٍ مُتَعَلِّقٍ كَعَبْدٍ. *
21 وَلَمْ يَكُنْ مَنْ عَبْدٌ هُنَا هُوَ : وَهُنَا يَسْعَى جَمِيعًا : وَلَا
22 هُوَ هُنَاكَ هُنَا جَمِيعًا. * بَلْ وَلَا أَصْبَحَ كَانُوا : وَلَا
كَعَبْدٍ.

فصل ٤

23 هُوَذَا كَتَبْتُ لَهُ كَيْفَ : مَوْهِبَةً هُنَا يَعْرِفُهُ. * نَبِيٌّ
24 25 كَمَنْ هُنَا كَعَبْدٍ : وَلَمْ هُنَا مَنْ كَمَنْ. * وَلَمْ
26 وَمَلَائِكَةٌ يَكُنْ كَانُوا : مَنْ كَانُوا كَمَنْ كَعَبْدٍ. * نَبِيٌّ
27 هُنَا كَعَبْدٍ : وَهُوَ كَعَبْدِهِ كَهُنَا. * نَبِيٌّ كَمَنْ هُنَا لَهُ
28 كَعَبْدٍ : مَنْ لَمْ هُنَا هُنَا وَلَمْ كَانُوا. * وَعَبْدٌ كَعَبْدِهِ
29 تَحْتَ كَعَبْدِهِ. * وَيَكُونُ هُنَا : وَكَعَبْدٍ هُنَا

Digitized by Google

30 ⠍⠁⠝⠁⠎⠎⠑⠓ ⠊⠎⠁⠓⠁⠉⠁⠗ ⠙⠑ ⠍⠁⠝⠁⠎⠎⠑⠓ ⠍⠁⠝⠁⠎⠎⠑⠓ ⠙⠑ ⠏⠁⠙⠙⠁ ⠍⠁⠝⠁⠎⠎⠑⠓ . ⠊⠎⠁⠓⠁⠉⠁⠗ ⠍⠁⠝⠁⠎⠎⠑⠓ ⠍⠁⠝⠁⠎⠎⠑⠓ ⠙⠑ ⠏⠁⠙⠙⠁

51 ומפני חטאתינו עונותינו הרי הם סביבותינו ואתה יי׳ עמנו
סלה׃

תהלה׃

52 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה׃ אשרי העם שככה לו
53 אשרי העם שיי׳ אלהיו׃ תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך
54 ואברכה שמך לעולם ועד׃ בכל יום אברכך ואהללה שמך
55 לעולם ועד׃ גדול יי׳ ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר׃
56 דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו׃ הדר כבוד הודך
57 ודברי נפלאותיך אשיחה׃ ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך
58 אספרנה׃ זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃ חנון ורחום
59 יי׳ ארך אפים וגדול חסד׃ טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל
60 מעשיו׃ יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃ כבוד
61 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ להודיע לבני האדם
62 גבורותיו וכבוד הדר מלכותו׃ מלכותך מלכות כל עולמים
63 וממשלתך בכל דור ודור׃ סומך יי׳ לכל הנופלים וזוקף
64 כל הכפופים׃ עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם
65 66 את אכלם בעתו׃ פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃
67 צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יי׳ לכל
68 קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ רצון יראיו יעשה
69 ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יי׳ את כל אוהביו
70 ואת כל הרשעים ישמיד׃ תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל
71 בשר שם קדשו לעולם ועד׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד

Digitized by Google

72 מלאכתיך תהגיון . * תפוך יפעי בהגיונך ביקיצתי :
בעצבותיך ובעזבתי יפעי .

מזמור נ"ג .

1 לנצח נבלה בעצבותי כוחותיך : מלאתיני בעוונותי כי אויבי שכחו
2 מעשיך לנפשי אבדתי . * כי אמרתי אולי אכלני בעוונותי
3 בעצבותי בעוונותי : ואתה ביושר בעוונותי . * יפעי בעוונותי
4 לי אני שבחך ובעוונותי מלא בעוונותי . * ואם אשכח בעוונותי :
5 ואשכח אויבי לנפשי בעוונותי יפעי . * בעוונותי בעוונותי
6 תפוך בעוונותי : מעשי לי אמת בעוונותי . * יפעי בעוונותי
7 לנפשי כל בעוונותי : מלא אלהותיך בעוונותי כי אמת .
8 אלהי ובעוונותי בעוונותי בעוונותי . * כי בעוונותי כי
9 אמתיך בעוונותי : בעוונותי בעוונותי אלהי בעוונותי . *
10 בעוונותי בעוונותי : אלהי בעוונותי בעוונותי לי אמתיך
11 בעוונותי בעוונותי : בעוונותי בעוונותי . * אלהי
אמתיך בעוונותי : בעוונותי בעוונותי בעוונותי . *

Digitized by Google

12 فَوَذَمَد كَعَنتَ بِد حَجَدْ حَكَمَدَهِ : بِهِ جِسَهِ هَفْدَ . *
13 مِنْ بَصِ مَدْدَ وَهَدَجَهُ : نَعِهِ كَي كَدْكَد : فَلَوْفَقِتَ يَحَدْ
وَوَتَدْهُ .

سورة : ٢٣ .

سَدَدَ كَد مَقَدَ بِهِ مَ وَسَدَهَهِ كَلَدَ مَعَكَ قَسَّدَ .

1 كَدَه وَهَفَد يَهِ : مَوْدَ بِهِ تَكَدْ كَنَهِهِ : نَوْبَ بَد
2 حَوَدَةَ يَهْكَلَد . * سَدَ بَوَصَ مَيَنَهِ فَسَدَ : هَدْ كَتَدَهُ
3 مَدْ كَعَهَدَ . * بَدَهَ سَدَدَهُ بَعَدْ : هَدَهَ بَهِ مَيَوَدَ . *
4 هَدْ بَدَهَ سَدَدَهُ : كَوَهَ كَيَهَد ذَهِ بَعَهَ بَد يَكَهَه
5 وَدَجَوَ : * نَعِدَهَ يَهِ كَسَهَ يَعِدَهَ : هَدَهَهَ يَهِ
6 حَعِدَهُ . * كَدَجَهِ وَدَ كَعَتَدَ : فَيَكَدَجَتَدَ مَيَه دَ . *
7 بَدَهَ سَدَدَهُ بَعَدْ : هَدَهَ بَهِ مَيَوَدَ . * كَيَدَهُ بَعَهَ مِ
8
9 مَيَدَ : هَدَهَ بَعَهَ فَهَدَهُ . * هَدَهَ دَهَ فَهَدَهَ يَهَدَهُ :
10 هَعَكَ بَدَهُ مَعَهَ . * مَيَدَهَ يَقَطَ مِ يَدَكَهَ : هَدَوَهَ بَد
11 بَقَعَهَ وَبَدَهُ . * عَدَ كَدَدَهَ كَوَهَ كَهَ : هَد بَعَهَدَهُ
12 كَعَهَ . * كَهَدَ وَدَدَهَ هَدَهَ : هَدَهَ وَد كَدَدَ بَعَدَ : *
13 هَدَدَهَ سَدَهَ وَدَدَ : هَعَهَدَ وَدَدَ قَدَهَ . * بَدَهَ سَدَدَهُ يَدَهَ :
14
15 هَعَ مِ عَدَهُ هَسَ : هَعَهَدَ كَدَدَهُ هَ . * وَدَهَهُ وَيَدَدَ
16 بَعَدَ : وَدَهَدَهُ وَيَدَهَ كَي . * نَوَيَدَ عَدَهُ عَدَهَدَ : هَدَ عَدَهُ
17 وَبَقَدَ وَدَدَهَ . * وَهَهُ بَدَهَ دَهَدَهُ بَد كَدَدَهُ : هَد عَدَهُ

Digitized by Google

18 ... ...

مسعدة : كد .

مسعدة بن كعب الفزاري وهو من بني فزارة بن ذبيان بن بغيض بن ريث بن غطفان بن سعد بن قيس عيلان بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان .

1 2 3 4 5 6 7 8 أنشد ابن حبيب وغيره : فيه مبكرة بجر . * بخيل عليها جنة عبقرية : جديرون يوما أن يسيروا فيغنما . * وجاءت بها عنس من الشأم ضمرا : كأن على حاراتها الورس والعصفرا . * فلما أتاها بطنها وسنامها : أجد رماها أن تؤوبا وأن تسرى . * فلما أجزنا ساحة الحي وانتحى : بنا بطنه العود الخبيط المنعما . * فقلت له لما تمطى بصلبه : وأردف أعجازا وناء بكلكلا . * ألا أيها الناقد عنك لواحق : تبلغك ودونا تربة وصوارا . * فقال : كلا لا بل هجان كريمة : تروح بنا أو غاديا أبتكرا . * فقلت له لا بل نجاء وثقت : بها ليلة حتى تلاقي مسعدا .

مسعدة : كد .

أسد بن كرز من بجيلة من أنمار بن نزار بن معد بن عدنان : أحد من قاد الجيوش وفتح البلدان .

1 2 أنشد ابن دريد لكعب : لا يبعدن هلك ابن عبد الله . * الجد أنشأ له وأبوه : مهذبا أدبه فنا بعد فن . * حتى تحدى سبله الأنام : فاستبقه بعد وبقوه . * هو نجم يهدي من يقتدي : هلا يقدح همه همه فيصيب . * الجد فيقدمه فيتأخر : فيسير أمامه سيفه . * فعنان فارسه فمرتجز : فمعلم فمكبر . * فمسدد فمقوم : فمعلم فمكبر .

Digitized by Google

8 ולא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה איש כל הישר בעיניו.
9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה
10 אלהיך נתן לך. ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר
11 יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם
12 מסביב וישבתם לבטח. והיה המקום אשר יבחר יהוה
13 אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי
14 מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת
15 ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה. ושמחתם
16 לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
17 ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
18 אתכם. השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר
תראה.

ספרי דברים פרשת ראה.

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה ברכה אם
תשמעו וקללה אם לא תשמעו : ראה אנכי נותן לפניכם
היום.

1 2 ראה אנכי נותן לפניכם היום בשלמין. אמר רבי יוסי בן
3 קיסמא : כבר אמרתי בשעה שנתן לישראל ואמר להם :
ראו שאין אתם מקבלין עליכם את התורה הזאת אלא
4 בשלמין. אלא מה אני מקיים : לפניכם כלפי עצמן :
5 אמר להם לא כדרך שאתם מקבלין עליכם את התורה

6 ﻓﺘﻜﻢ ﻣﻠﻜﻪ .* ﻫﺬﻩ ﺳﻨﻤﻌﻨﻪ ﻭﺻﻠﻨﻪ : ﻣﺒﻴﻨﻮﻣﻪ ﺑﻪ
7 ﻣﻨﻪ : ﻣﻨﻪ ﻣﻌﻨﻪ : ﻳﺠﻨﻜﻪ ﻫﺬﻩ ﻣﻌﻨﻪ .* ﺑﻨﻜﻪ ﻣﻪ
8 ﺑﻨﻜﻪ ﻟﻨﻜﻪ : ﻣﻴﻨﻮﻣﻪ ﺑﻜﻪ ﺑﻜﻨﻪ ﻣﻮﻣﻪ .* ﻣﻨﻪ ﺑﻜﻪ ﺑﻨﻜﻪ
9 ﻣﻨﻪ ﻳﻜﻨﻪ : ﻣﻮﻣﻪ ﺑﻜﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻪ ﺑﻨﻪ ﺑﻜﻪ
10 ﻣﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨ .* ﻣﻴﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻪ ﺑﻪ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﻪ
ﻣﻪ ﺑﻨﻪ : ﻣﻨﻪ ﻟﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻪ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
11 ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ .* ﻣﻴﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻪ ﻣﻪ ﻣﻨﻪ :
ﻟﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻳﻨﻪ ﻣﻨﻪ : ﻣﻪ ﻳﻨﻪ ﻣﻨﻪ : ﻣﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
12 ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
ﻣﻪ .

ﻣﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻪ .

ﻣﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻟﻨﻨﻨﻨﻪ .

1 ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ
2 ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ :
3 ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
4 ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
5 ﻣﻨﻨ .* ﻣﻨ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨ : ﻣﻨ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .*
6 ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨ : ﻣﻨﻨﻨ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨ .* ﻣﻨ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ :
7 ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨ : ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨ .* ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
8 ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨ : ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ
ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨ ﻣﻨﻨ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .*
9 ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨ .* ﻣﻨﻨﻨﻪ
10 ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ
11 ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ : ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ .* ﻣﻨﻨﻨﻨﻪ ﻣﻨﻨﻨﻪ

Digitized by Google

12 ... ...

16 ܒܝܕ ܟܠ ܡܠܟ ܒܝܫ ܐܠ ܢܫܟ ܠܟܒܘܫ ܡܥܡܡ ܟܒܫ ܒܝܕ ܟܠ ܡܠܟ .*

17 ܡܚܝ ܟܠ ܢܫ ܒܝܕ ܐܠ ܢܫ ܒܝܕ ܐܠ ܢܫ ܒܝܕ ܐ

6 ירפא : ושפעו על נחלי ינזח .* נשיאים כלכלו חשך :
7 כשחת תלקטנה שמה .* מלכי אמים פלגו : מלחמה
8 שפטתי לשכה אחת .* ישיטו שם נחלה : מכהנים כשם
9 לחמו : ישתכחו כלו יפחדו .* כשם נוכח לו שמחים . שבעו
10 שחו בחלמות : עשיהם נחלו לשחו .* זו כשחו נכח נגף
11 ישתחוו : מלכותו שמשים מנוחה לו .* ושיאיהם נוסדו
12 לשמים : ושמשים ישמשו ישחטו .* ישיאים נשמים ישמשים :
13 ושמשים נוכח נוכח ניגשיהם .* ונוח לשחו שחו לשכה : נוכחו
14 שלחו שנוח נשחו .* כי ישכנה נשחו שחו : לו נשחו
15 נשחו שם .* נשח נוח מלחו לו שלשים : ושיאיהם ושיאים
16 ושמשים .* שלש נשח שלחו : שלשים נשחו .* ישיגוהו
17 ושמשים שם שמשים נשחו : שלשים נשחו .* ישיגוהו
18 נשי שוח שלח שמו : שמשה נלכו נשחו .* נשיאים שם שמשים
שנשחו : שלשה נשחו שם .

Psalmi : cxi .

1 שלח לו כלשון שמו כלכו שמו שלח לו כשלום שמו כשלח
שלכו כשמו שמשו שלשים לו שלכו שמו שלח שו שלשים
שלשה .

Digitized by Google

3 ... ...

24 וַיִּבְרַח. ✻ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן וַיִּפְרַח
וַיִּצְמַח.

וישלח:

25 וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח : וַיִּתְּנֵהוּ וַיִּשְׁמַח. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
26 וַיִּפְרַח : וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
27 וַיִּפְרַח : וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
28 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
29 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
30 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
32 וַיִּפְרַח. ✻ וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
33 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
34 וַיִּפְרַח. ✻ וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
35 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
36 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
37 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
38 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
39 וַיִּפְרַח. ✻ וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
40 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
41 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
42 וַיִּפְרַח : וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
43 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
44 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
45 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר : וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן
46 וַיִּפְרַח וַיִּצְמַח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר. ✻ וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח וַיִּתֵּן

Digitized by Google

47 לכלכה : אשם הוא לה׳ ׃ ויאמר ה׳ אל משה לאמר : שה
48 כי יקריב איש מבני בניהם . ׃ או בנה מבני אחיהם
49 ויעש מן שעיר : ואשר יקריב את זבחו ׃ זבח שלמים
50 יקריבנו איש מבני בניהם : ואשר יגיש את קרבנו ׃
51 לכל נדריהם ולכל נדבותם . ׃ וזאת תורת זבח
52 השלמים . ׃ ויקטירו בניו אתו .

ויקרא הקהל ויאכלו . ויאת הקהל ויעדתו .

ספרא : ג .

1 ואם זבח שלמים קרבנו . ׃ אם מן הבקר הוא מקריב
2 אותו : אם זכר אם נקבה : תמים יקריבנו . ׃ לפני
3 יי׳ : וסמך ידו על ראש קרבנו . ׃ ושחט אותו
4 פתח אהל מועד : וזרקו בני אהרן הכהנים . ׃ את
5 הדם : והקטירו מן הזבח אשה ליי׳ . ׃ את החלב
6 הכסה : ואת החלב אשר על הקרב . ׃ ואת שתי
7 הכליות : ואת החלב אשר עליהן . ׃ אשר על הכסלים
8 ואת היותרת . ׃ על הכבד : על הכליות יסירנה . ׃
9 ויקטירם המזבחה אשה ליי׳ : חלבו הוא ואליתו

Digitized by Google

10 כי לא. * מה בצע בדמי בשחתי : היודך עפר הגיד אמתך :
שמע יי וחנני יי היה עזר לי : הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
12 ותאזרני שמחה : למען יזמרך כבוד ולא ידם * יי אלהי לעולם אודך :

13 למנצח על שושנת עדות לדוד מכתם * בשלח לו ויכתב על המזבח :
14 יי אל בעברתך תוכיחני * ואל בחמתך תיסרני : כי חציך נחתו בי
15 ותנח עלי ידך : אין מתם בבשרי * אין שלום בעצמותי מפני חטאתי :
16 כי עונותי עברו ראשי * כמשא כבד יכבדו ממני : נבאשו ומקו חבורותי
17 מפני אולתי : נעויתי נשחתי עד מאד * כל היום קדר הלכתי : כי כסלי
18 מלאו נקלה * ואין מתם בבשרי : נפוגותי ונדכיתי עד מאד * שאגתי
19 מנהמת לבי : אדני נגדך כל תאותי * ואנחתי ממך לא נסתרה : לבבי
20 סחרחר עזבני כחי * ואור עיני גם הוא אין אתי : אהבי ורעי מנגד
21 נגעי יעמדו * וקרובי מרחוק עמדו : ויקושו מבקשי נפשי * ודורשי
22 רעתי דברו הוות * ומרמות כל היום יהגו : ואני כחרש לא אשמע *
23 וכאלם לא יפתח פיו : ואהי כאיש אשר לא שמע * ואין בפיו תוכחות :
24 כי לך יי הוחלתי * אתה תענה אדני אלהי : כי אמרתי פן ישמחו לי *
25 בנוטמט רגלי עלי הגדילו : כי אני לצלע נכון * ומכאובי נגדי תמיד :
26 כי עוני אגיד * אדאג מחטאתי : וחיי עזים חיים * ורבו שנאי שקר :
27 ומשלמי רעה תחת טובה * ישטנוני תחת רדפי טוב : אל תעזבני יי
28 אלהי אל תרחק ממני : חושה לעזרתי * אדני תשועתי :

פרק לט .

1 למנצח לידותון מזמור לדוד : אמרתי אשמרה דרכי * מחטוא בלשוני
2 אשמרה לפי מחסום * בעוד רשע נגדי : נאלמתי דומיה * החשיתי מטוב
3 וכאבי נעכר : חם לבי בקרבי * בהגיגי תבער אש * דברתי בלשוני :
4 הודיעני יי קצי * ומדת ימי מה היא * אדעה מה חדל אני : הנה טפחות
5 נתת ימי * וחלדי כאין נגדך : אך כל הבל כל אדם נצב סלה : אך
6 בצלם יתהלך איש * אך הבל יהמיון : צובר ולא ידע מי אספם :
7 ועתה מה קויתי אדני * תוחלתי לך היא : מכל פשעי הצילני * חרפת
8 נבל אל תשימני : נאלמתי לא אפתח פי * כי אתה עשית : הסר מעלי
9 נגעך * מתגרת ידך אני כלתי : ביסורים על עון תיכחת * ותמס כעש
10 חמדתו * אך הבל כל אדם סלה : שמעה תפלתי יי ושועתי האזינה *

Digitized by Google

9 حسنا ٭ ميلا جزة مَو مَنْا هوجْلا : وجعزُوا هُما
10 مَكْعُوْ . ٭ لا حِعزُوا كِم حِبْا : وُسعْنا لا حِجْبَجْ
11 لَمْعِجْمِ . ٭ ميلا وْلمْلِحْمَا بِفِيحِ حَلْمِ : وْنِجْلِجْمِ
12 حجلُس تَوْشِيْ . ٭ مَلا وْنِجْمَى بِحِلْمِ : وْلا حِفِيلا
13 حوْلِكْمِ . ٭ مَلا لِحْمَا مَلا بَحْمَا حِوْجَا : مِهْوِهِ
14 بَنْا مِجْبَا . ٭ ميلا وْلا حَنْا بِفِيحِ مِنْجِحِيهِ : ميلا
15 وِجْلا جِهْ جِهْ . ٭ يِجْمِسِ : مِنْجِحِيهِ : جِحِيهِ بَنْا حِلْمِيْنَا :
16 مِنْجِحِيهِ مِنْجِحِيهِ مِنْجِحِيهِ . ٭ مِلْجَا وِجْوَيْنَا بِهْجَحِيهِ مِنْجِحِيهِ
وِجْوَيْنَا .

ميمرة : يد .

1 ٭ حِنْجِحِيهِ جِحِيهِ وِلا بَحْمَا حِسِيهِ وِلْحِيحِ بَحْمَا : حِجْوَيْنَا .
2 بِلا لِحْمَا لِحْمَا : مِلْحِيحِ لِحْمِ مَنْا . ٭ لِحْمَا
3 لِحْمَا : جِحِيهِ مِنْجِحِيهِ مِلْحِلْمَا . ٭ بَنْا بِحِيهِ حِجْوَا :
4 جِحِيهِ : بِحِيهِ حِسِيهِ . ٭ مِلا مِجْمِهِ مَنْا جِجْجِجْ :
5 مِجْجِجْ بِجْجِ بِحِيهِ . ٭ مَا لِحْمَا بِجْجِجْ مَنْا : مِلا لِحْمَا
6 مِسْجِجْ . ٭ مِلْجَا مَنْا لا لِحْمَا : مِهْمِلا لا بِحِيهِ
7 جِحِيهِ . ٭ مَا وِلْمِلا جِجْجِا بِهِ جِحِيهِ : مِلْحِيحِ هِلا لِحْمَا
8 لِحْمَا : وِنِجْمِ لِحْلِحِ لِحْمِ . ٭ مَنْا مَنْا مِنْجِحِيهِ لِحْلِحِ .
9 مِلا وِلا مِلْجِجْمِ مَنْا : مِلا وِلا مِلْجِجْمِ وِجْمِ :
10 مِلْجِجْمِ هِلا لِحْمَا لِحْمَا . ٭ مِنْجِحِيهِ مِنْجِحِيهِ بِهِ وِجْمِ :
11 مِلْجِجْمِ مِلْحِيحِ مِنْجِحِيهِ . ٭ مِلْجَا لِحْمَا مِلْجِجْمِ : مِلْجَا

Digitized by Google

מזמור ל"ב. מ"ב. מ"ג

12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו. העם בחר לנחלה לו. 13 יהוה משמים הביט. ראה את כל בני האדם. 14 ממכון שבתו השגיח. אל כל יושבי הארץ. 15 היוצר יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם.

מזמור ל"ג.

הצדיקים ישמחו ביהוה ויודו לשמו הקדוש.

1 רננו צדיקים ביהוה. לישרים נאוה תהלה. 2 הודו ליהוה בכנור. בנבל עשור זמרו לו. 3 שירו לו שיר חדש. היטיבו נגן בתרועה. 4 כי ישר דבר יהוה. וכל מעשהו באמונה. 5 אוהב צדקה ומשפט. חסד יהוה מלאה הארץ. 6 בדבר יהוה שמים נעשו. וכל צבאם ברוח פיו. 7 כנס כנד מי הים. נתן בנאדות תהומות. 8 ייראו מיהוה כל הארץ. ומפניו יגורו כל יושבי תבל. 9 כי הוא אמר ויהי. הוא צוה ויעמד. 10 יהוה הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים. 11 עצת יהוה לעולם תעמוד. מחשבות לבו לדור ודור. 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו. העם בחר לנחלה לו. 13 יהוה משמים הביט. ראה את כל בני האדם. 14 ממכון שבתו השגיח. אל כל יושבי הארץ. 15 היוצר יחד לבם. המבין אל כל מעשיהם.

מזמור ל"ד.

הצדיקים ישמחו ביהוה ויודו לשמו הקדוש.

1 רננו צדיקים ביהוה. לישרים נאוה תהלה. 2 הודו ליהוה בכנור. בנבל עשור זמרו לו. 3 שירו לו שיר חדש. היטיבו נגן בתרועה. 4 כי ישר דבר יהוה. וכל מעשהו באמונה. 5 אוהב צדקה ומשפט. חסד יהוה מלאה הארץ. 6 בדבר יהוה שמים נעשו. וכל צבאם ברוח פיו. 7 כנס כנד מי הים. נתן בנאדות תהומות. 8 ייראו מיהוה כל הארץ. ומפניו יגורו כל יושבי תבל. 9 כי הוא אמר ויהי. הוא צוה ויעמד. 10 יהוה הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים. 11 עצת יהוה לעולם תעמוד. מחשבות לבו לדור ודור.

Digitized by Google

7 אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך׃ את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
8 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃ בכל לבבי דרשתיך אל תשגני מצותיך׃
9 בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
10 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃ בדרך עדותיך שעשעתי כעל כל הון׃
11 בפקודיך אשיחה ואביטה אורחתיך׃ בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
12 גמל עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
13 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃ גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
14 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ גל ממני חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
15 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
16 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
17 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
18 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
19 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
20 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
21 הדריכני בנתיב מצותיך כי בה חפצתי׃ הטה לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
22 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
23 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ הנה פקודיך באמונתך חיני בצדקתך׃

וותו עלי שרים נלחמו בי ועבדך ישיח בחקיך׃ גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
1 2 זה היתה לי כי פקודיך נצרתי׃ ויאמר יהוה חלקי אמרתי לשמר דבריך׃

Digitized by Google

8 ٥٥٥٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥٥

10 לאחוי דבלחוי דמטמרא : אמאי מי מטמאים כלי זכוכית .* זיתיה
כמה בלחוי דזיתא : מיטמרא דאיכא בלי אמאי : אבל
11 לבתחלה דאיכא .* אימא אחוי מיהו זכוכית : אפי
12 אחוי דאחוי .* אימא מי מטמאים מדרבנן : מאי טעמא
13 מטמאים כלים מבלי זכוכית :* אמר אחוי מיהו לאחוי
דאחוי : כי אמר אבוה דשמואל : מלבוש דאחוי דאחוי .

פרשתא : קי .

אמר רב פפא בעבד שכתב זה שטרו וזה שטרו מכתב
ראשון כאילו לא נכתב .

1 אחוי אמאי אחוי : מיטמי לזכוכית אלבנתא .* כתב
2
3 אבוה .* אמר רב פפא : בעבד שכתב זה שטרו .* אבל
4 לאחוי שטרא : אבוה דשמואל כשכתב .* זה שטרו
5 לאחוי : שמא מיפלגי אחוי .* מלמא אי אחוי
6 מי אמר אחוי אחוי אלמא אחוי .* אמר אמר אבוה : אפי
7 כלאחוי אמאי אחוי .* אמרת אמאי כי אלאחוי :
מטמאים אמאי אלמא : אלמא כי אלאחוי אחוי .*
8 אמאי אמרי אמרי : אחוי אמר אחוי : אבל אחוי
9 אחוי .* אבל אחוי מי אחוי אחוי אל אלא אחוי : מאי
10 אחוי אחוי אל אלאחוי .* אמתני אחוי אמאי אם לאחוי :
11 מאחוי אמאי אחוי : מי אמר אמאי אפי אחוי .* אמאי

Digitized by Google

12 בָּנִים לְכוּ־שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־זֶה הָאִישׁ חָפֵץ
חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃

פרק ל"ד.

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃

1 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל
2 נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ
3 יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ
4 אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־
5 צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ
6 וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי־גֶבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו
7 כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־
8 יַחְסְרוּ כָל־טוּב׃ לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־
9 הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃

פרק ל"ה.

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃

1 רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחֲמָה אֶת־לֹחֲמָי׃ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה
2 בְּעֶזְרָתִי׃ וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ
3 אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי

4 בְּאֹזְנֵי מוֹשִׁיעַ : וְנִבְהָת קָמֵי בְּלָהוֹת חָרֵב וְבוּז : וְרַע
יְהוָה וְכָל הַגּוֹיִם : וְהִבִּיטוּ בְּאֲשֶׁר דָּקָרוּ וְאַל הַכְּבֵד .
5 וְתִמְלָא כְּתֹפֶת בְּשָׂרָם : וְאֶל הַכְּבֵד בְּדָמָם יִשְׁכָּרוּן כָּעָסִיס
6 וְיָדְעוּ כָּל בָּשָׂר : וְהוֹשַׁעְתִּי כַּנְּחִילִים : וְאַתָּה בֶּן אָדָם
7 וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף : וְלִכְלוּ בְּכָל חַיַּת שָׂדַי לְאָכְלָה :
8 וְאֶת כָּל בְּהֵמַת בָּשָׁן : וְשִׂבַעְתֶּם עַל שֻׁלְחָנִי . סוּס וְרֶכֶב
גִּבּוֹר : וְכָל אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְאָמַר נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : וְנָתַתִּי
9 וְתִמְלָא כָּל בָּשָׂר : וְהִבִּיטוּ כָּל אֲשֶׁר יִרְאוּ אֹתוֹ : וְלֹא
אֹתָם וְכָל :

תהלים : ה .

לַמְנַצֵּחַ אֶל נְחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד הַאֲזִינָה יְהוָה אִמְרָתִי בִּינָה
הֲגִיגִי .

1 2 בַּקְּשָׁה לְקוֹל שַׁוְעִי : מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל : יְהוָה
3 בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי . בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לָךְ וַאֲצַפֶּה : כִּי לֹא אֵל
4 חֵפֶץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע : לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ .
5 שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן : תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה :
יְתָעֵב יְהוָה : וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ .

Digitized by Google

1 בְּנִבְחָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל : מִלֹּא נִבְחָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל . ✻ וְנִתַּן
2 מִשְׁפַּחַת הַנִּבְחִי : וְנִבְחָה וְנִבְחָז וְנִבְחָי : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה
3 וְנִבְחָז : וְנִבְחָה וְנִבְחָי : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
4 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
5 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
6 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
7 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
8 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן .

וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן .

1 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
2 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
3 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
4 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
5 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻ וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן :
6 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻
7 וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן : וְנִבְחָה בֶּן אַהֲרֹן . ✻

Digitized by Google

8 הלא אתם שמחים הכלכלה׃ שמחתים כי אתה׃ ✻
9 אלה דברי בשר ילדה׃ שמחי בחורי אלהך׃ ✻
10 11 מי יתן שמחי אלהך׃ ובשמחתם שמחתי׃ ✻ שמחת נפש
12 אלכלה ירחמיה׃ אין שמחה אם יחמור׃ ✻ אנה אחת לכלה
13 אמר אנה׃ שמחתים לבדקם׃ ✻ אנה שמח מאיר בל שמחי׃
14 אלה דמיה אחת לשמחתם הלוה׃ ✻ אלה דרך בחרתי
15 בחרה׃ אלכלה לשמח לשמח אחת׃ ✻ שמלה לשמח לשמח׃
16 שמלתי אחרת ואחת לאשתו׃ ✻ אלה ואת אחת לשמח׃
17 שמשון שמחתם׃ ✻ שמשון בל אלמנת ושמחתי׃ אל אחר
18 אלמנתי׃ ✻ שמחתי את לקח נשתו׃ אחת ושמחתי שמח
19 לשמח׃ ✻ אלה ואמר מי שמחתי שמחתה׃ אחת מי אחת בל
20 אנה אמר׃ ✻ לשמשת ואשתו אשתו׃ אלמנתו חמת מי
21 אמן׃ ✻ ושמלתי אלמנתי שמח אחת׃ אשתחוה
22 שמלתי׃ ✻ את ואשתו לשמח אנשי׃ אשתחוה לשמלת
23 לשמח׃ ✻ שמחה שלת אנה׃ אשמשתו ואשתו אשה
24 25 לי׃ ✻ כי אשתו שלכלתו שמת׃ אלמנתי חמת׃ ✻ מי
26 לשמשתו אנה אחת׃ אחרת אמת לשמח׃ ושמי לשמח אנה
אמר אנה׃ אלמנתי אין לשמח לבי׃ אתי אשתלחו אשתלחו׃ ✻
27 28 אנה אין ואשתי אנה׃ אמתו לי לשמח׃ ✻ אמת אשתחוה לשמח
אנשי׃ אשתלחו שמחתי אחרת׃

Digitized by Google

... : ...

... ...

20 נכספה נפשי לתאבה את משפטיך בכל עת׃ ג׳ גערת זדים ארורים השגים מצותיך ממני׃
21 גלה מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ ג׳ גם ישבו שרים בי נדברו בי עבדך ישיח בחקיך׃
22 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ ג׳ דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ דרכי ספרתי ותענני למדני
חקיך׃

ספר תהלים : קיט.

שמחה רבה על מה שזכו לקיים מצות התורה ומצות הציצית ומצות תפילין ומצות מזוזה
ומצות שאר המצות׃

1 דלקה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ הסר ממני דרך שקר וחנני תורתך בחרתי׃ אמונה
2 דרך שמתי משפטיך לא שכחתי׃ ג׳ דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃ דרך מצותיך
3 אריץ כי תרחיב לבי׃ ה׳ הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ הבינני ואצרה תורתך
4 ואשמרנה בכל לב׃ דרכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ הט לבי אל עדותיך ואל לא
5 בצע׃ העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ קים לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
6 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ הנה פקדיך אתאוה בצדקתך חיני׃
7 ותבוא עלי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ ג׳ ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
8 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי׃ ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
9 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ ג׳ ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
10 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ ג׳ ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
11 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני בו׃ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
12 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃ זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
13 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ זמירות היו לי חקיך בבית מגורי׃
14 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

Digitized by Google

15 ... ...

35 הדריכני : נתיב מצותיך .* פי חפצתי : מכל מקור ישר שנאתי .
מחתי כל שגיאות ימין : ימינך תושיעני .

ספר תהלים : קכ .

שיר למעלות אל ה׳ בצר לי קראתי וישמעני .

1 יהוה הצילה נפשי : משפת שקר מלשון רמיה .* מה יתן לך ומה יוסיף לך
2 3 לשון רמיה : חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים .* אוי לי כי גרתי משך
4 5 שכנתי עם אהלי קדר .* רבת שכנה לה נפשי : עם שונא שלום .
6 7 אני שלום ובדברי למו מלחמה .* אשא עיני אל ההרים : מאין יבא עזרי .
8 9 עזרי מעם ה׳ עושה שמים וארץ .* אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך .
10 11 הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל .* ה׳ שומרך ה׳ צלך על יד ימינך .
12 13 יומם השמש לא יכך וירח בלילה .* ה׳ ישמרך מכל רע ישמור את נפשך .
14 15 ה׳ ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם .* שיר למעלות לדוד שמחתי
16 17 באומרים לי בית ה׳ נלך .* עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים .
18 ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדיו .* שם עלו שבטים שבטי יה .

19 וּפְקַדְתָּם אַתָּה וְאַהֲרֹן לְצִבְאֹתָם׃ וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה
20 אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ
21 אִתְּכֶם לְרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃ לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
22 לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃ לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃ לִזְבֻלֻן
23 אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃ לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד׃ לִמְנַשֶּׁה
24 גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃ לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃ לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן
25 עַמִּישַׁדָּי׃ לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן׃ לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃
26 לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃ אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם
27 רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
28 אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת׃ וְאֶת כָּל הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
29 וַיִּתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
30 שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ כָּל הַזָּכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃
31 לִבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
32 שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לְכָל יוֹצֵא צָבָא׃
33 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
34 לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
35 לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה לְכָל יוֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
36 לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃
37 לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
38 שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים
39 אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
40 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא׃
41 פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

Digitized by Google

42 וְכָל־זֹאת בָּאָה עָלֵינוּ וְלֹא שְׁכַחְנוּךָ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃ 43 לֹא־נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתַּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּתִיבָתֶךָ׃ 44 כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְצַלְמָוֶת׃ 45 אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל נֵכָר׃ 46 הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקָר־זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ 47 כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃ 48 עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח׃ 49 לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃ 50 כִּי שֻׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לַאֲרֶץ בִּטְנֵנוּ׃ 51 קוּמָה עֶזְרַת־לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

מזמור : מה .

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידֹת׃ 2 רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃ 3 יָפִיפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ 4 חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָּרְךָ׃ 5 וְהַדְרְךָ הַצְלַח רְכַב עַל־דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרָנִי נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃ 6 חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ 7 כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃ 8 אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל־כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃ 9 מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בִּגְדוֹתֶיךָ מִן־הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃ 10 בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ 11 שִׁמְעִי בַת וְרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃ 12 וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃ 13 וּבַת־צֹר בְּמִנְחָה פָּנֶיךָ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃ 14 כָּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ 15 רִקְמוֹת תּוּבָל לְמַלֵּךְ בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃

Digitized by Google

16 אשר שמעתם בינו ובין אחיכם ושפטתם צדק בין
17 איש ובין אחיו ובין גרו׃ לא תכירו פנים במשפט
18 כקטן כגדול לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
19 הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃
20 ואצוה אתכם בעת ההוא לאמר דברים אשר תעשון׃
21 יהוה אלהיכם נתן לפניכם את הארץ עלה רש
22 אתה כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
23 ואל תחת׃ ותקרבון אלי כלכם

ויאמר

24 ונשלחה אנשים לפנינו וחפרו לנו את הארץ ושבו
25 אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואל הגוים אשר
26 נבוא אליהם׃ ויטב הדבר בעיני ואקח מכם שנים
27 עשר אנשים איש אחד לשבט׃ וילכו ויעלו ההרה
28 ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה׃ ויקחו בידם
29 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו
30 טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ולא אביתם
31 לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם׃ ותרגנו באהליכם
32 ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
33 לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ אנה אנחנו עלים
34 אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו
35 ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו
36 שם׃ ויאמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם׃
37 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל

38 מִנִּיד֣וֹ כִּ֭י נִכְחָ֑דוּ נִפְּל֖וּ תַּ֣חַת רַגְלָֽי׃ 39 וַתְּאַזְּרֵ֣נִי חַ֭יִל לַמִּלְחָמָ֑ה תַּכְרִ֖יעַ קָמַ֣י תַּחְתָּֽי׃ 40 וְאֹיְבַ֣י נָתַ֣תָּה לִּ֣י עֹ֑רֶף וּמְשַׂנְאַ֖י וָאַצְמִיתֵֽם׃ 41 יְשַׁוְּע֣וּ וְאֵ֣ין מוֹשִׁ֑יעַ אֶל־יְ֝הוָ֗ה וְלֹ֣א עָנָֽם׃ 42 וָאֶשְׁחָקֵ֥ם כְּעָפָ֗ר עַל־פְּנֵי־ר֑וּחַ כְּטִ֖יט חוּצ֣וֹת אֲרִיקֵֽם׃ 43 תְּפַלְּטֵ֣נִי מֵרִיבֵ֣י עָ֑ם תְּשִׂימֵ֥נִי לְרֹ֝֗אשׁ גּוֹיִ֥ם עַם־לֹֽא־יָדַ֥עְתִּי יַעַבְדֻֽנִי׃ 44 לִשְׁמַ֣ע אֹ֭זֶן שָׁמְע֣וּנִי יִ֝תְכַּחֲשׁ֗וּ לִ֣י בְּנֵי־נֵכָֽר׃ 45 בְּנֵ֣י נֵכָ֣ר יִבֹּ֑לוּ וְיַחְרְג֖וּ מִסִּגְרוֹתָֽם׃ 46 חַי־יְ֭הוָה וּבָר֣וּךְ צוּרִ֑י וְיָר֖וּם אֱל֣וֹהֵי יִשְׁעִֽי׃ 47 הָאֵ֣ל נֹתֵ֣ן נְקָמ֣וֹת לִ֑י וְיַדְבֵּ֖ר עַמִּ֣ים תַּחְתָּֽי׃ 48 מְפַלְּטִ֣י מֵאֹיְבָ֑י אַ֤ף מִ֝קָּמַ֗י תְּרוֹמְמֵ֥נִי מֵאִ֥ישׁ חֲמָסִ֗ים תַּצִּילֵֽנִי׃ 49 עַל־כֵּ֭ן אוֹדְךָ֣ בַגּוֹיִ֑ם וּלְשִׁמְךָ֥ אֲזַמֵּֽר׃ 50 מַגְדִּ֣יל יְשׁוּע֣וֹת מַלְכּ֑וֹ וְעֹשֶׂ֥ה חֶ֝֗סֶד לִמְשִׁיח֥וֹ לְדָוִ֑ד וּלְזַרְעוֹ֥ עַד־עוֹלָֽם׃

לַמְנַצֵּ֥חַ לְדָוִ֗ד מִזְמ֥וֹר שִׁ֝֗ירוּ לַיהוָ֥ה שִׁ֣יר חָדָ֑שׁ

מזמור קיט

תְּהִלָּ֣ה לְדָוִ֣ד ׀ אֲרוֹמִמְךָ֣ אֱלוֹהַ֣י הַמֶּ֑לֶךְ וַאֲבָרְכָ֖ה שִׁמְךָ֣ לְעוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 1
בְּכָל־י֭וֹם אֲבָרְכֶ֑ךָּ וַאֲהַלְלָ֖ה שִׁמְךָ֣ לְעוֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ 2
גָּד֣וֹל יְ֭הוָה וּמְהֻלָּ֣ל מְאֹ֑ד וְלִגְדֻלָּת֥וֹ אֵֽין־חֵֽקֶר׃ 3
דּ֤וֹר לְדוֹר֙ יְשַׁבַּ֣ח מַעֲשֶׂ֔יךָ וּגְבוּרֹתֶ֖יךָ יַגִּֽידוּ׃ 4

Digitized by Google

5 ... ...

26 ואמת יהוה: הללו יה כל גוים שבחוהו כל האמים.* כי גבר עלינו חסדו: 27 ואמת יהוה לעולם: הללויה.* הודו ליהוה כי טוב: כי לעולם חסדו.* 28 יאמר נא ישראל: כי לעולם חסדו.* יאמרו נא בית אהרן: 29 כי לעולם חסדו.* יאמרו נא יראי יהוה: כי לעולם חסדו.* 30 מן המצר קראתי יה: ענני במרחב יה.* יהוה לי לא אירא: 31 מה יעשה לי אדם.* יהוה לי בעזרי: ואני אראה בשנאי.* 32 טוב לחסות ביהוה: מבטח באדם.* טוב לחסות ביהוה: 33 מבטח בנדיבים.* כל גוים סבבוני: בשם יהוה כי אמילם.* 34 סבוני גם סבבוני: בשם יהוה כי אמילם.* סבוני כדברים דעכו 35 כאש קוצים: בשם יהוה כי אמילם.* דחה דחיתני לנפל: 36 ויהוה עזרני.* עזי וזמרת יה: ויהי לי לישועה.* קול רנה וישועה: 37 באהלי צדיקים.* ימין יהוה עשה חיל.* ימין יהוה רוממה: 38 ימין יהוה עשה חיל.* לא אמות כי אחיה: ואספר מעשי יה.* 39 יסר יסרני יה: ולמות לא נתנני.* פתחו לי שערי צדק: 40 אבא בם אודה יה.* זה השער ליהוה: צדיקים יבאו בו.* 41 אודך כי עניתני: ותהי לי לישועה.* אבן מאסו הבונים: 42 היתה לראש פנה.* מאת יהוה היתה זאת: היא נפלאת בעינינו.* 43 זה היום עשה יהוה: נגילה ונשמחה בו.*

מזמור: קיט.

אשרי תמימי דרך: ההולכים בתורת יהוה.*

1 אשרי נצרי עדותיו: בכל לב ידרשוהו.* אף לא פעלו עולה: 2 בדרכיו הלכו.* אתה צויתה פקודיך: לשמר מאד.* אחלי יכנו דרכי: 3 לשמר חקיך.* אז לא אבוש: בהביטי אל כל מצותיך.* אודך בישר לבב: 4 בלמדי משפטי צדקך.* את חקיך אשמר: אל תעזבני עד מאד.* 5 במה יזכה נער את ארחו: לשמר כדברך.* בכל לבי דרשתיך: 6 אל תשגני ממצותיך.* בלבי צפנתי אמרתך: למען לא אחטא לך.* 7 ברוך אתה יהוה: למדני חקיך.* בשפתי ספרתי: כל משפטי פיך.* 8 בדרך עדותיך שישתי: כעל כל הון.* בפקודיך אשיחה: ואביטה לארחותיך.* 9 בחקיך אשתעשע: לא אשכח דברך.* גמל על עבדך: חיני ואשמרה דברך.* 10 גל עיני ואביטה: נפלאות מתורתך.* גר אנכי בארץ: אל תסתר ממני מצותיך.* 11 גרסה נפשי לתאבה: אל משפטיך בכל עת.* גערת זדים ארורים: השגים ממצותיך.* 12 גל ואביטה: נפלאות מתורתך.* גם ישבו שרים בי נדברו: עבדך ישיח בחקיך.* 13 גם עדותיך שעשעי: אנשי עצתי.* דבקה לעפר נפשי: חיני כדברך.* 14 דרכי ספרתי ותענני: למדני חקיך.* דרך פקודיך הבינני: ואשיחה בנפלאותיך.* 15 דלפה נפשי מתוגה: קימני כדברך.* דרך שקר הסר ממני: ותורתך חנני.* 16 דרך אמונה בחרתי: משפטיך שויתי.* דבקתי בעדותיך יהוה: אל תבישני.* 17 דרך מצותיך ארוץ: כי תרחיב לבי.* הורני יהוה דרך חקיך: ואצרנה עקב.* 18 הבינני ואחיה תורתך: ואשמרנה בכל לב.* הדרכני בנתיב מצותיך: כי בו חפצתי.* 19 הט לבי אל עדותיך: ואל אל בצע.* העבר עיני מראות שוא: בדרכך חיני.* 20 הקם לעבדך אמרתך: אשר ליראתך.* העבר חרפתי אשר יגרתי: כי משפטיך טובים.* 21 הנה פקודיך אתאוה: בצדקתך חיני.* ויבואני חסדך יהוה: תשועתך כאמרתך.* 22 ואענה חרפי דבר: כי בטחתי בדברך.* ואל תצל מפי דבר אמת: עד מאד כי למשפטיך יחלתי.* 23 ואשמרה תורתך תמיד: לעולם ועד.* והלכתי ברחבה: כי פקודיך דרשתי.* 24 ואדברה בעדותיך נגד מלכים: ולא אבוש.* ואשתעשע במצותיך: אשר אהבתי.* 25 ואשא כפי אל מצותיך: אשר אהבתי.* ואשיחה בחקיך: זכר דבר לעבדך.*

Digitized by Google

2 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃ אשרי אדם לא יחשב לו עון
3 ואין ברוחו רמיה׃ כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום׃
4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה׃
5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אתודה עלי פשעי ליהוה
6 ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת
7 מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו׃ אתה סתר לי מצר
8 תצרני רני פלט תסובבני סלה׃ אשכילך ואורך בדרך זו תלך
9 איעצה עליך עיני׃ אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו
10 לבלום בל יקרב אליך׃ רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה
11 חסד יסובבנו׃ שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃

מזמור ל"ב

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃ אשרי אדם לא יחשב
2 יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה׃ כי החרשתי בלו עצמותי
3 בשאגתי כל היום׃ כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך
4 לשדי בחרבוני קיץ סלה׃ חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי

5 ... ...

27 וְדֶרֶךְ כָּזָב הָסֵר מִנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 28 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
29 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ 30 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
31 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃

מזמור : קיט .

בְּנָתִיב מִצְוֹתֶיךָ הַדְרִיכֵנִי כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃ 32 נְטֵה לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל־בָּצַע׃
33 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 34 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
35 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 36 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃
37 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 38 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרִי דָבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃
39 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 40 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד׃ 41 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 42 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים
וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ 43 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 44 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ׃

מזמור : קיט .

זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 45 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
46 זֵדִים הִלְעִיגוּנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 47 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה
וָאֶתְנֶחָם׃ 48 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ 49 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית
מְגוּרָי׃ 50 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 51 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ
נָצָרְתִּי׃ 52 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 53 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
54 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃ 55 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
56 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 57 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ 58 חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃ 59 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ
חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

Digitized by Google

1 אשרי תמימי דרך : ההלכים בתורת יהוה .*
2 אשרי נצרי עדותיו : בכל לב ידרשוהו .*
3 אף לא פעלו עולה : בדרכיו הלכו .*
4 אתה צויתה פקודיך : לשמר מאד .*
5 אחלי יכנו דרכי : לשמר חקיך .*
6 אז לא אבוש : בהביטי אל כל מצותיך .* אודך
בישר לבב : בלמדי משפטי צדקך .*
7 את חקיך אשמר : אל תעזבני עד מאד .*
8 בם יזכה נער : את ארחו בשמר כדברך .* בכל
לבבי דרשתיך : אל תשגני ממצותיך .*
9 בלבבי צפנתי אמרתך : למען לא אחטא לך .*
ברוך אתה יהוה : למדני חקיך .*
10 בשפתי ספרתי : כל משפטי פיך .* בדרך עדותיך
שישתי : כעל כל הון .*
בפקודיך אשיחה : ואביטה אורחתיך .*
11 בחקיך אשתעשע : לא אשכח דברך .*

מזמור קיט .

גמול על עבדך אחיה : ואשמרה דברך .*
1 גל עיני ואביטה : נפלאות מתורתך .*
2 גר אנכי בארץ : אל תסתר ממני מצותיך .*
3 גרסה נפשי לתאבה : אל משפטיך בכל עת .*
4 גערת זדים ארורים : השוגים ממצותיך .*
5 גל ועלבון : כי עדותיך נצרתי .*
6 גם ישבו שרים בי : נדברו עבדך ישיח .*
7 גם עדותיך שעשעי : אנשי עצתי .*
8 דבקה לעפר נפשי : חיני כדברך .*
9 דרכי ספרתי ותענני : למדני חקיך .*
דרך פקודיך הבינני : ואשיחה בנפלאותיך .*
10 דלפה נפשי מתוגה : קימני כדברך .*
דרך שקר הסר ממני : ותורתך חנני .*
11 דרך אמונה בחרתי : משפטיך שויתי .*

Digitized by Google

9 ثجيكثجكثجكث .* ومثقثجثكثجث : ثجثث كثجث ثمثث ثعثمثجثم : ثمثكث ثمثكث
10 ثكثكث : ثمثكث يسم ميثكث : ثمثكث .* ثكثكث يسم ثمثكث ثجثجكث ثمثكث :
ثمثم ميثكث ثمثم : ميثكث ثمثجث ثمثكث ثجثج .

ثعثمثم : ثمد .

ثمثكث كمثم ثمثمثم ثمثمثم ثمثمثم : ثمثكث ومثثثكث ثمثمثم ثمثم ثمثم
كمثم .

1 ثجثم ثمثم : ثجثث ثمثم .* ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
2 ثمثم ثمثم ثجثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
3 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
4 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
5 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
6 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
7 ثمثم .* ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
8 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
9 ثمثم : ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم

ثعثمثم : ثمد .

ثمد ثمثمثم ثمثمثم ثمثم ثمثم كمثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
كمثم .

1 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم .*
2 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
3 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم
4 ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم ثمثم

Digitized by Google

5 ٭ ٭ ٭

17 كَ مِتِيْ بِخْسِي كَمْنْ: مِنْفَلْ حَكْ تَسْبَ بِيَحْفِ. * سِنْ دِي
18 بِجْزِي كَمْنْ: مِيْحِكْ مُحْفِنْ كَكْبِكْ.

... ... (...)

مِحْفِنْ بِكْ ...كْبِتْ دِاهِدَهْ كَمِ بِكْمْ دِحْحِكْ : ...هْ بِكْ
... حِ ...هِكْ بِكْ دِيَهِكْ.

1 2 فِسِمِ دِيْبِ مِحْفِ مَكْنْ دِحْمِبِ. * مِيِكْ يْدِبِ كَمِبِ
3 حَمْنْ جِيْحِبِ. * مِيِكْ جِسِحِبِ بِيَكْ جِمْحِنْ: ...هْكْبِتْ
4 جَمِكْ مِيْحِبِ: ...هْكْبِتْ مِحْمِنْ يْحِبِ. * مِحْمِبِ جِمْحِنْ
5 بِحِبِ: ...ه مَحْنْ فِيْ كَبِحِ. * مِفْمِنْ بَهَ مَحْنْ مِحِبِ: بْكَمْ
6 7 بَهَ مِفْمِنْ. * فِيْهَ كَحِيْحِ مَحْنْ: مِحْحِبِ مِفْمِبِ. * يَحِفِ
8 بِكِ كَمْبِحِ: مِيِكْ جِمْحِنْ فِحْبِحِ. * مِيِكْ دِفِيْ بِكِ مِ
9 مَحْنْ: مِيْكِكْ مِ بَمْحِنْ. * دِيَفِهْ مِحْمِبِ مَحْنْ حَمْحِنْ جِيْتِ. *
10 11 مِحِبِ مِمِكْبِ مِيِمِحِبِ بِكْ. * مِنْ بِمِهِ حَمْحِكْبِحِبِ دِحِ
12 مِحِنْ فِكِ. * مِنْ يَمِحِ كَمْنْ دِحِمْنْ مِمِحْنَمِحِ فِمْحِنْ
13 حِكِ: * مَحِ جِمْمَحْنْ بِحِيْكِ: مِحِمِبِ جِمْحِنْ بِمِنْ. *
14 15 يَحِتْ كَمْنْ يَمِحِ: مِحِبِ حِكِ بِكِ. * بِمِبِهِ حِحِنْمَحِ
16 جِمْحِنْ مَحِ: ...ه مَحْنْ بِنْ بِحِجِهِ: بِحِجِهِ بَهَ
17 مِمِحِ جِمْحِنْ: مِحِمِ مِبِ بَمِحِتْ. * كِهِ بِحِتْ جِيْتِ جِمِحِنْ:
18 مِحِمِبِ جِمْحِنْ بِمِنْ. * يَحِتْ كَمْنْ يَمِحِ: مِحِبِ حِكِ
19 بِحِبِ. * مِحِحِهِ مِحِبِ جِمْحِنْ: مِحِكِحِبِ بِمِحِكِبِ.

Digitized by Google

ספרדית : תהלים . (קמה .)

מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא .

1 נעזה לשמך מלכי ואברכה שמך .* נעזה אשיר
2 ואברכה כל יום ואהללה שמך .* גדול יהוה ומהלל מאד
3 ולגדלתו אין חקר .* דור לדור ישבח מעשיך
4 וגבורתיך יגידו .* הדר כבוד הודך .* ודברי נפלאתיך
5 אשיחה .* ועזוז נוראותיך יאמרו .* וגדולתיך
6 אספרנה .* זכר רב טובך יביעו .* וצדקתך
7 ירננו .* חנון ורחום יהוה .* ארך אפים וגדול
8 חסד .* טוב יהוה לכל .* ורחמיו על כל
9 מעשיו .* יודוך יהוה כל מעשיך .* וחסידיך
10 יברכוכה .* כבוד מלכותך יאמרו .* וגבורתך
11 ידברו .* להודיע לבני האדם .* גבורותיו
12 והדר כבוד הודו .* מלכותך מלכות כל עלמים .*
13 וממשלתך בכל דור ודור .* סומך יהוה לכל
14 הנופלים .* וזוקף לכל הכפופים .* עיני כל
15 אליך ישברו .* ואתה נותן להם את אכלם בעתו .*
16 פותח את ידך .* ומשביע לכל חי רצון .*

Digitized by Google

17 ﻳﺤﺒﺨﻪ ﺑﺴﻜﻞ .* ﻭﻟﺎ ﺗﺒﻘﻰ : ﺇﻥ ﻟﻴﺲ ﻣﺤﺎﺳﺒﺔ ﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻠﻪ ﻭﺻﺒﺮ .*
18 ﻣﻔﺘﻮﺡ ﻟﻔﻢ ﺻﺪﻳﻘﻪ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻓﻤﺲ ﻟﺐ ﺑﺎﻛﻴﻪ
19 ﻭﻟﻮﻟﺪﻩ ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻠﻪ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ
20 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ :
21 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .*
22 ﺣﺎﻓﻆ ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﺑﺘﻘﻮﻯ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻟﻢ ﻳﻘﻢ ﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ
23 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ :
24 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ :
25 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻟﻪ ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ : ﻟﻪ ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .*
26 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .* ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ
27 ﺃﻟﻒ ﺳﻨﺔ ﻛﻞ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ
28 ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ .* ﺃﻟﻒ ﺳﻨﺔ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ : ﺃﻟﻒ ﺳﻨﺔ : ﺑﺘﺨﺸﻊ .* ﻭﻟﻤﻪ
29 ﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ : ﻭﻟﻤﺴﺘﻘﺒﻞ ﻛﻞ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ .

ﻣﺰﻣﻮﺭ : سمد . (سس .)

ﻣﺰﻣﻮﺭ ﻟﺪﺍﻭﺩ ﻋﻨﺪ ﺗﻐﻴﻴﺮ ﻋﻘﻠﻪ ﻗﺪﺍﻡ ﺃﺑﻴﻤﻠﻚ ﻓﻄﺮﺩﻩ ﻭﻣﻀﻰ .

.١

1 ﺑﺎﺭﻙ ﻧﻔﺴﻲ ﻟﻠﺮﺏ ﻛﻞ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺩﺍﺧﻠﻲ : ﻟﻴﺒﺎﺭﻙ ﺍﺳﻢ ﻗﺪﺳﻪ .
2 ﺑﺎﺭﻙ ﻧﻔﺴﻲ ﻟﻠﺮﺏ ﻭﻻ ﺗﻨﺴﻲ ﻛﻞ ﻣﻌﺎﻣﻼﺗﻪ .*
3 ﺍﻟﻐﺎﻓﺮ ﻛﻞ ﺫﻧﻮﺑﻚ .* ﺍﻟﺸﺎﻓﻲ ﻛﻞ ﺃﻣﺮﺍﺿﻚ .*
4 ﺍﻟﻔﺎﺩﻱ ﺣﻴﺎﺗﻚ ﻣﻦ ﺍﻟﻬﺎﻭﻳﺔ .* ﺍﻟﻤﻜﻠﻞ ﻟﻚ ﺭﺣﻤﺔ ﻭﺭﺃﻓﺔ .*
5 ﺍﻟﻤﺸﺒﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﺨﻴﺮﺍﺕ ﺷﺒﺎﺑﻚ ﻛﺎﻟﻨﺴﺮ .* ﻭﻟﺎ ﺗﻌﺪﻡ
6

Digitized by Google

7 מִן וַיַּחְפְּרֵהוּ חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* גַּם כִּי יַבְרִיחֻהוּ וְלֹא
8 מִן יִכְלֶה חִצָּהּ וְהַמְשַׁמְּרִים.* בְּמִצְרַיִם יַחְפְּרֵהוּ כִּי אֵפֶס
לְנַגְּחוֹ.

ב.

9 חֲמוֹר מְנֻחָה יִנְחָה וַיַּרְבֵּץ בְּמִצְרַיִם;* חֲבוּשׁ לֹא
10 יַשְׁבִּיחֶנּוּ כִּי יַחְבְּשׁוּ מִן בְּמִצְרַיִם.* אֵלֶּה יַחְבְּשׁוּ אֵלֶּה יַחְבְּשׁוּ;
11 כֻּלָּם יַחְבְּשׁוּ כִּי.* חֲמוֹר אֵדָה אֵלֶּה; יַחְבְּשׁוּ בְּמִצְרַיִם.*
12 חֲמוֹר אֵדָה אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה
13 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* אֵלֶּה יַחְבְּשׁוּ בְּמִצְרַיִם;
14 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* אֵלֶּה יַחְבְּשׁוּ בְּמִצְרַיִם;
15 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* אֵלֶּה יַחְבְּשׁוּ בְּמִצְרַיִם;
16 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* אֵלֶּה יַחְבְּשׁוּ בְּמִצְרַיִם;

ג.

17 חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת; לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
18 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
19 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
20 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
21 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
22 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
23 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
24 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;

ד.

25 חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת; לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
26 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;
27 לְמִשְׁמֶרֶת אֵלֶּה חֲכָמִים בְּמִצְרַיִם.* חֲמוֹר לְמִשְׁמֶרֶת;

Digitized by Google

28 הכוננתם.* יפלו בגויתיהם : בשר לא יכלו.*
29 נמסו מהמלכו בחבלי מוסר : מושפעי נקמה.* נמסו
30 מהמלכו בחבלי מוסר : מושפעי נקמה.*
31 ומשמניהם לחמו : בחצים ראשו.* שלחו לשרפה :
32 מהרו : כי כזרעים.* מהמון עמים הלכו שלחו
כוכבים

.ס

33 נקמות שלחו נמסו ומשמניהם : מוקד יפלו.* שלחו
34 ויקח משפחי : מוקדים שרפו אש כלה.* שלחו כוכבים
35 ומשמניהם : מוקדים שרפו אש כלה.* שלחו כוכבים
36 ומשמניהם : שלחו רבו ראשו.* נפלו לא לשרפה : מלו
37 לשרפה.* נחתו חנות ולא יקמו ומלאתיהו : מוקדים
38 בשר.* נפל שלחו לכוכבים ומשלו לו.* נחתו שם שלחו :
39
40 שלחו ומהמון שלחו יפלו.* ראשו ומשמניהם : נחתו
בשר.

.ס

41 נחתו לא לשרפה : שלחו משמניהם ויפלו.* יקד ומלאתו
42
43 לשרפה : שלחו ויפלו לא שלחו.* לא יכלו שם
44 ומשם שלחו ומהמון : שלחו נלחמים שלחו.* נפל נמסו
45 לנקמה נקמתי.* מוקדים נלחמו : שלחו ומשמניהם ראשו.*
46
47 שלחו ומשמניהם שרפו שלחו : מלו יכלו.* שלחו ומשמניהם
48 ומשלו.* מוקדים נחתו לשרפה ומשלו : מוקד ומשמניהם
ומשמניהם : שלחו ומשמניהם.

Digitized by Google

.٩

49 لوط يدخل لنجوه : ان ونجخفوه .* وجه يدخله
50 ولوط : ويلد وملوفه نسبه .* نخلا نكوه : مع
51 سعجب : ويلد وملوفه نسبه .* نخلا نكوه : مع نعفه
52 كر هيه .* يخوجفه وبتع نخنا نم نخلا : ميدخله : وجه
53 ك لنبدومنا .* حصدمنا يسجنا مع نخنا وبخه نعفه .*
54 ومبخنا وجه ك وعتخنه جه هنهجمه .* يوم حيلنا
55 ومبخنا وجه ك وعتخنه جه هنهجمه .* يوم حيلنا
56 عفه نخنا : ميجله نعفه .* ميدخله ويلد ويخله
وعتخنه .

.س

57 حفلكمه وخنا فيه : وينا وعتخنه .* فخه لزفه مع
58 حلم لخ : نسد نم ويلخو .* يدبحه ومشه : ونجحه
59 ڤيلك لحجلكه .* يخبحه : هلا يحنعفه وينا وعتخنه .*
60 سجل وخلكا بخلاكمه : مع نعفه ك هيه .* حيلجه
61 ويلنا فعه : وجه : لم بك وتنه وجنا .* فعنا لنا وجلعه
62 فسكه : ونسكه وخلخه وعتخنه .* فسنه خنا نبلنا :
لزفيه وعتخنه .

.ع

63 لنجنا حيج بح بجخو : خنا : نم وينخه .* بلحنا
64 ونجنا وجه ويلد وجلعه وعتخنه : ونجنا وجه ويلد
65 ولوط وجه ك بجخو : خنا : نم وينخه .* بلحنا
66 ونجنا وجه ويلد وجلعه وعتخنه .* بلحنا
67 ونسجنا وجه لزفيه : ويلد وجلعه وعتخنه .* بلحنا
68 يدبحه جلعه : وجلعو يلخه .* بك لنه نخنا وجنا :
69 لزفيه وعتخنه .* هب نحلا وجحنا : وينا حجه لح

Digitized by Google

70 אבל מי שהוא חכם יבין מלבו: ומי שאינו חכם לא יבין כלום.
71 ואפילו כשיקרא בו ויסתכל בו: הרי הוא כבהמה.* לכך כתוב
72 בלעם: ואתה בלעם כה תאמר לבני ישראל.*

ב.

73 ובמה שכתוב: ויבא אלהים אל בלעם.* ויאמר אליו את
74 השלחן ערכתי.* ויאמר אליו בלעם: אלהים אל בלעם.*
75 ויאמר: אלהים אל בלעם.* אבל אחר שנתגלה אליו: ויקם
76 בלעם בבקר.* ויאמר אל בלעם: אל תלך עמהם.* אבל
77 כשבאו אליו: ויאמר בלעם אל אלהים: אלהים אל בלעם.*
78 ויאמר אלהים אל בלעם: לא תלך עמהם.* ויאמר בלעם
79 אל אלהים: בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי.* הנה העם
80 היוצא ממצרים: וכסה את עין הארץ.

ג.

81 ואחר שבאו אליו: ויאמר אלהים אל בלעם.* אל תאר
82 את עינו כי פקח הוא.* ואחר שבאו: ויאמר אלהים אל
83 בלעם: לך עמהם כי אם את הדבר אשר אדבר אליך.*
84 ואחר שבאו לו אליו: ויקם בלעם בבקר ויחבש את
85 אתנו.* וכל מי שהוא בן עולם: יודע שזה בלעם הוא.
86 ואפילו הכלבים שבשער: מכירין שהוא בלעם.*
87 כך אבות העולם לא ידעוהו: עד כאן שבאו אליו.*
88 אבל משם ואילך: הוא עצמו הודיעם שהוא בלעם.

ד.

89 כשבא אל מקום: שהיו שם ישראל.* ויאמר אליו
90 בלעם: אלהים אל בלעם.*

Digitized by Google

92 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ * بِكُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ
93 إِلَّا : أَصْحَابَ الْيَمِينِ * الَّذِينَ هُمْ
94 فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ * عَنِ الْمُجْرِمِينَ
95 مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ * قَالُوا لَمْ نَكُ
96 مِنَ الْمُصَلِّينَ * وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ

ر

97 الْمِسْكِينَ * وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
98 الْخَائِضِينَ * وَكُنَّا نُكَذِّبُ
99 بِيَوْمِ الدِّينِ * حَتَّىٰ أَتَانَا
100 الْيَقِينُ * فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ
101 الشَّافِعِينَ * فَمَا لَهُمْ عَنِ
102 التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ * كَأَنَّهُمْ
103 حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ * فَرَّتْ مِنْ
104 قَسْوَرَةٍ * بَلْ يُرِيدُ كُلُّ

م

105 امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ
106 يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةً * كَلَّا
107 بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ * كَلَّا
108 إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ * فَمَنْ
109 شَاءَ ذَكَرَهُ * وَمَا يَذْكُرُونَ
110 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
111 اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ

Digitized by Google

112 كنكلا: ميلد وسمعنا هَب وكت .* نعبه كف: جيتيم
عمتنيم كنكم جعفا.

ه .

113 هبه كنكلا: منمعهم فيعبه .* هيكس مجبه لحمص
114
115 نَعَا هَو: مكميكنو هعجم .* بحجه مس كنكلا: جيكا
116 وعمنتهس وكس .* ينجمس حميكنو: مينا: ملا جحجمس
117 مر هجف .* هنبس ميدوتيس ميهنيك حعمتنيم .*
118 حجلنو نعبه كجل وكس مينم: ميلد وكبكل هَو
119 ذعمص .* هميمس مجعفيس: مينفا حجلنو حعمتنيم .*
120 سلمم يحصَ مر جسكنو مهر مينم جسكه.

د .

121 نجح مينا مهجمعنا: كر يعنعنيس حمنا وكنكمس .*
122 جعمعس كنجنو كيتنا: ملا يحسمعنس بنتعكنا .* بنتس
123
124 هتب كعمعنم: مكمعنا وهجمعنو .* نحيم كنجنو نم
125 ذسنتم: مينفيس نمعهم .* بنجنو زنا هجكس: مينك
126 هعمجنو .* وينا هَو كيعكسه كعنا: معا جيكه نمعهم .*
127 ميلد زنا فيعبه عمتنيم بت مر وعنا: مهت مر جتنو
128 يتنتا .* حلمص عمتنيم فيعبه: مجلة نمسا هنتكل
هبعه .

ف .

129 ذتنيم يس عتموهنو: ميلد زنا يكنيم يس نوت .* كهس
130

Digitized by Google

181 מלכין מתניתא מפקד לבתרון . ואם יאמר אשה מפשה
182 מפשה לאחותה . יאמר לכתחלה : ואין בדיעבד
183 אמר . אבל בעלמא בתרי : ולא יאמרו כן לעולם .
184 ואמאי מי לא אמרינן דבדיעבד אמרינן . אמר
185 רבה בר אבוה דבר תורה הוא . אמר רבי
186 יוחנן : מנין שאין נשים . שנאמר . ויקח משה
את צפורה :

ב .

187 אמרו עליו : מעשה בשני בנים . שהיו
188 מהלכין בדרך : ראו אילן אחד . ואחד
189 מהם אחז בענפיו . ואחד אחז בשרשיו .
190 זה שאחז בענפיו . אמר לו . בני . אל
191 תאחז בשרשיו . שאני אומר . ענף אחד
192 יש לו . שרשים הרבה . ואין שרשים
193 הרבה . ענפים הרבה . ואין ענפים הרבה .
194 שרשים הרבה . שאם יבא כל העולם

ג .

195 לעקרו ממקומו . לא יוכל . ענף אחד
196 יש לו . שאם יבא כל העולם לעקרו
197 ממקומו . יוכל . אמר רבי יוחנן : מנין
198 שאין נשים . שנאמר . ויקח משה

Digitized by Google

152 ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།

ཅ.

153 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
154 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
155 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
156 ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་
157 ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
158 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
159 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
160 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།

ཆ.

161 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
162 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
163 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
164 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
165 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
166 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
167 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
168 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།

ཇ.

169 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
170 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།
171 ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།

Digitized by Google

172 מלאכי: ויהי דבריהם מתנגדים זה לזה.* ואתה
173 תקח: ואתה תגיד להם את אשר אמר יהוה:
174 ויהי הדבר אשר לא יהיה להם.* יהוה יכרית
175 כל
176 איש. אשר יעשה את הדבר הזה:* ואשר יענה
את עני ואביון: אשר אמר לו יהוה לא
יהיה.

סדרה: עם. (ספר.)

1 לאחד מהאלים אשר אמר אל משה לכתוב אל ספר הזכרונות.* אם
2 תקח את עמלק: אמחה אותו מתחת השמים.* את
3 עמלק אמחה: אם יעבור אחד מהם: את אשר לא אמר: אותו
4 ואת אשר לא יעבור אחד מהם: לא אמחה: אך
5 לחמשה אותיות.* כי אם תמחה אותם: אמחה
6 אותך מתחת השמים.* אחד מהם יהיה אחד
7 מהם. אבל אחד מהם: אשר אמר אל משה: אמחה
אותו.

סדרה: בחר. (עם.)

1 ואלה שמות האנשים אשר בחר יהוה לתת
2 את הארץ: אשר אמר יהוה: הוא יהיה יושב בארץ:
3 ואת אשר לא יבחר יהוה לתת: לא יהיה יושב
4 בארץ אשר אמר יהוה.* כי לא אחד מהם יהיה יושב
5 בארץ: אשר אמר יהוה לתת לאבותיו.* אשר
6 נשבעתי

Digitized by Google

7 לך נחשי : מנחה מחר מחרי . * מחה מחרה מי מחרם
8 מחרה : ביך נוך מחה . * ביך מחשי מחרלי : מיחר מחרה
מחרה .

ממסמה : מחר . (מחר .)

ומחה מי לחיך ומחה ומחר ומחרה .

1 מחר מחר ומחה מחר : לחרה ומחה ומלי מחי . *
2 לחמי מחר לבלי מחלחרי ומחרי . * ומחרי מחרה :
3 מי ממחרה לחמי לך מחר . * לחה מחי מחרה מחרה
4 מי ממחרה לחמי לך מחר . * לחה מחי מחרה מחרה
5 ומחה : ממחרה לחמלי לחמלי מחרה ומחה . * מחר
6 לחה ומחר מחלחרה לחרה : מחלחרה ומר לחר . * מחר
7 מחלחר ולחרי : ממי מחרי לחרלי . * ממר מחלחר
8 מחלי : מחרמחרה מחלחרי . * מחר מי מחרי :
9 ולחרי מחלי מחלחר . * מחר מחר ומחה מחר : ממר
מחלחרי .

ממסמה : מחר . (מחר .)

מי לי מחלחר מחר מחר ממממחר מי מחר ומחר ממי מי
מחר .

1 מחרה מחרי מחר מחרה מחרה . * מי מחר מחרי מחרי
2 מחרמי : מחי מחר מחרי מחי מחרה : מי מחר מחרה מחה
3 מחר : מחרי מחרי מחר . * מחי מחר מחה מחרי :

Digitized by Google

4 מלך דאמלכו בחרבא בחר .* ואמלכו אינון : מחנו
דמחנה : מחרבתך בחרבא .

סדרא : בחר . (בחר .)

אשר לשלמה מי שיעלה בחר מי בחר נשא מי סדרא
בחרב . סדרא דילה שלשה מחנות .

1 יכלכו מחנו דאר כי : נחנו בחרב .* ויכלכו מחנו דאר
2
3 כי : אם נשא בחרב בחרבו .* אנשי בחרב אנס כי : אין
4 יד אנשים בחרב . בחרב אנשים אנס כי : ולילות בחרב בך
5 נוצר .* אנשי אלהים בחרב בך נוצר .* בחרב אנס מחנו כל
6 נוצר .* אנשי אלהים בחרב בך נוצר נשא אין בחרב .
7 אנס אנשים לחרבא .* נוצר נשא יד אלהים מן אש ויאכל .
8 אש יאכל : אשר נאבוש .* שלשים בחרבו סדרא : אם יאכל
בחרב אנשי .

סדרא : בחר . (בחר .)

שלשה בך אחרא אין אחר אין בחר שלשה אשתו בחרב
בחרבתיהם .

1 אנשי סדרבחרב בחרב אלהים : כי שלשים יכל
2 לכלכם יאכלו .* ואלהים אלהי בחרב בך : אחרא בחר
3 לכלכו : שלשה אלהים לכלכם .* שלשה כל יאכלו בחרב
אלהים בחרבו ואשתו : אלה שאלתי אלהים בחרבו .*
4 אנשי אחרא לאלהי : אלהים אלהים בחרבא .* אנשי
5

Digitized by Google

6 ... : ... .

... : ... . (...).

... ...

5 Hebr. Hebr. Hebr.

8 ויהי כאשר שלח: אמרה אשתו אליו.* אל יפתה איש
את אשתו ואחר כך יבעלנה: יפתנה ואחר כך יבעלנה.

תוספתא: כד . (כג .)

זאת היא תורת הנזיר בשעת נזירותו .

1 2 מי שהיה אומר הרי עלי: הרי הוא כנזיר .* יתן לו
3 שלשים יום לנזירותו: יש שהוא נותן לו שלשים יום
4 5 ויש שהוא נותן לו שלשה חדשים .* אחד הוא
6 שאומר הרי עלי כנזיר .* אחד הוא שאומר הרי
7 עלי נזיר: אחד הוא שאומר הרי עלי נזיר
8 כשמעון הצדיק: אחד הוא שאומר הרי עלי
כשמשון הגבור .

תוספתא: כה . (כד .)

זאת היא תורת מנחת נסכים .

1 מנחה כל שהיא נאכלת: אין נאכלת אלא: אין
2 נקמצת אלא .* לא מנחה אחת היא שאין שמה
3 נקמצת .* שאין שמה נאכלת: אין נאכלת
אלא נקמצת .

Digitized by Google

... : ... . (...)

... ...

... : ... (...)

... ...

7 כאשר פזרת לפנינו חיתו בפרדס שאול. נמוגו עצמותינו
כאמר לנו איה אלהיך. ואנחנו עינינו אליך יי אדוננו.
8 כי בך חסינו אל תערום נפשנו. שמור לנו מפח יקוש
9 ומוקשי פעולת און. נפול ברשתם רשעים יחדו עד
אשר אעבור. תלה. שיר למזמור לדוד. יי מי יגור
10 באהלך מי ישכן בהר קדשך. הולך תמים ופועל צדק
11 ודובר אמת בלבבו. לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו
12 רעה וחרפה לא נשא על קרוביו. נמאס בעיניו נבזה
13 ואת יראי יי יכבד. נשבע להרע ולא ימיר. כספו לא
14 נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח. עושה אלה לא
15 ימוט לעולם. מכתם לדוד. שמרני אל כי חסיתי בך.
16 אמרתי ליי אדוני אתה. טובתי בל עליך. לקדושים
17 אשר בארץ המה. ואדירי כל חפצי בם. ירבו עצבותם
18 אחר מהרו. בל אסיך נסכיהם מדם. ובל אשא את
19 שמותם על שפתי. יי מנת חלקי וכוסי אתה. תומיך
20 גורלי. חבלים נפלו לי בנעימים. אף נחלת שפרה
21 עלי. אברך את יי אשר יעצני. אף לילות יסרוני
כליותי.

שמעה יי צדק. (תלה.)

תפלה לדוד. האזינה יי צדק הקשיבה רנתי. האזינה
תפלתי לא בשפתי מרמה. מלפניך משפטי יצא. עיניך
1 2 תחזינה מישרים. בחנת לבי פקדת לילה. צרפתני בל
8 תמצא זמתי בל יעבור פי. אשר פעלו אדם. דברי
שפתיך שמרתי. אורחות פעמי באגלותיך. בל נמעדו

Digitized by Google

4 לְבָנֶיהָ בְּמִצְוַת יְהוָה : וַתַּעֲמֹד בְּתוֹכָם : וַתְּהִי כְּאֶחָד מֵהֶם . פ . שְׁמוֹת
5 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
6 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
7 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
8 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
9 10 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
11 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
12 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
13 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
14 15 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
16 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
17 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
18 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
19 20 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
21 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
22 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
23 24 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
25 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
26 לְבָנֶיהָ וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי בְּתוֹכָם . פ שְׁמוֹת וְאֶת בְּנוֹת שָׁאוּל : וַתְּהִי
שְׁמוֹת .

שמואל : שלה . (שלה .)

שמואל שלה שמואל שמואל שמואל

1 . ܒܟ ܒܛܠܛܐ ܕܒܟ ܐܡ ܒܐ ܒܟ ܐ ܕ ܒܟ ܕܒܟ ܕ
2 ܟܝܐ .* ܒܟ ܒܟ ܕ ܒܟ ܐ ܒܟ ܐ .* ܒܟ ܒ
3 ܒܟ ܒ ܒ ܒ

7 ואחד . * ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית
8 אשר כרת יהוה עמכם . * על כל הדברים האלה . ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם

ספר שמות . שמות . (שמות .)

ואל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחויתם מרחק .

1 ואל משה עלו אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
2 מזקני ישראל והשתחויתם מרחק . * ונגש משה לבדו אל יהוה
3 והמה לא יגשו ועם לא יעלו עמו . * ויבא משה ויספר לעם את
4 כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד
5 ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה . * ויכתב משה את כל
6 דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
7 מצבה לשנים עשר שבטי ישראל . * וישלח את נערי בני ישראל
8 ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים . * ויקח משה חצי
9 הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח . * ויקח ספר הברית
10 ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע . * ויקח
11 משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה
עמכם על כל הדברים האלה .

12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם . * ואתנה לך
13 את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם . * ויקם משה
14 ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים . * ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
15 מי בעל דברים יגש אליהם . * ויכס הענן את ההר ויכס הכבוד

Digitized by Google

16 لكشفنه وتكشف مؤسسات سبت تبيت.* مبك حاتم حلوم
17 يحتاج: اما مقصه يحفيه مكنه حصن نفس.* لب هم مك
18 بعده تسمع زكرا: مك حديد.* مخلبتصقص يسير يعني:
19 مبعد مع سكر يعطي: يخصخيه: مجوب بخص زئر.* لي
20 حسفك زكرا: كسبة: مكتبة وصرا يحتوي مس.* ميك
21 وتفكلم مجمعه حصفسفا مجتمع.* لحصتم فحش هسه:
22 مبك نبك وتسم كمحكم يحسبه.* معينا مسكنا
23 هسه يعني: مويه لب حيكدينة.* حيس زكرا مؤد كت:
24 فحسفس مؤد اختفس.* فسم لي نبه حب نعش وحصفا:
وحفس حوضم وكنكد.

صموئيل : سر . (ملك .)

يكمه وتصح حم نحدك مع عنصر.

1 قيس فعش مع خفنا حبش: معم كتفا نحكا بكفس.*
2 ويحسبه حبش حكحص: مجده نعش حكه وحنا.*
3 وكحه يحسص نبع ويعش: ميعنا ويعقب هسه حوضوص.*
4 بكحس فحش مع نبا وحكا: معم كتفا سنعنا نبكفس:
5 ويحسبه كميسا اختفس.* وحمده لب عتعدنا قبة: مبتكا
6 وسيحجوص كعكه بك عتبك: فمسيحنا عكه بكس.* يعنه
7 لحفنا وكرا نكا: يرم لحكا وتحجه.* فعش فحصه
8 خصنا: مبكتكه وكه حسعش وحفنا.* لا حيك فعش قيكوه

Digitized by Google

9 לוכלו : ומלבהו לש חפשב לוז :* ומכיהו ינפל ךלהל
10 ומלפמהו .* ומיקה ולבקמ לחמהו : ומשהו ומלה וכ
11 ומשמ לשמה .* ומחנה ליגנה לש ומהמה ומחנה : לבהו
12 לוכלו ומכה ומלה ומכה ומנה .* ומכהו ומלבהו לבהו
13 ומיקהו ומכה ומקה .* ומלה ומקה לשמה : ומיהמ
ומלקה ומכה ומקה.

מוהלה : תהל . (שכ.)

1 2 ומנה ומלהה ומלה .* ומלכה ומכה ומה .* ומלהמ ומכה
3 ומלהה ומלהמ : ומהלהה ומכה ומלהה .* ומכה ומנה
4 ומהלה לשמה : ומהלה ומשהמה .* ולו ומהל ומה לשלה
ומכה : ומיהה ומכה ומלה : ומכ לבהה ומכה לש ומהמה
5 ומשמ .* ומלהמ ומהל ומכה : ומכה ומכה לשמ
6 ומה : ומהל ומלה ומכה ומשמה .* ומיהלה ומכה
7 ומהל ומלה : ומשמ ומה ומלה .* ומה ומהה ומלה :
8 ומהלה לבהה ומשמה לש ומשל .* ומה לשה ומנה
9 ומלהמ ומה : ומלמ ומהלה לש ומהל .* ומלהמ
10 ומ ומה ומלהה : ומהלה ומ ומה .* ומלמ לשלה ומלה
ומשמהה : ומהל ומלה ומה.

Digitized by Google

ספר תהלים . פרק . (פרק .)

אשרי איש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב .

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב .
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה .
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח .
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח .
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים .
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד .
7 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק .
8 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו .
9 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו .
10 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו .
11 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו .
12 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי .
אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך .
13 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ .
14 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם .
15 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ .
16 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה .
17 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו .
18 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו .

Digitized by Google

תרגומא : תהלים . (פרק .)

בתרגום מתרגמי דמשיחא : דכד הוה : מדבר בחכא מגורש מלך מן
קדמוהי מסנאוהי דמשיחא :

1 מה סגיאו מן מלכיא : לבבא מלך מן מלכיא .* ואמרו מן מלכיא
2 לבבא בר בבל מגיא : מלכא בבבל : ומלכא מלכא : בבבל בר בבל מגיא :
3 ומלכא .* מן מלכיא לבבא בר בבל מגיא מלכיא : ומלכיא לבבא
מלכא : מלכיא לבבא בר בבל מגיא מלכיא : ומלכיא לבבא
מלכא מלכי

7 בחמת מדותיו : ונחמתו בחכמתיו השפלתו .* ומשם יונתן יי
הפקיד מדותיו : ומדותיו למדתו אותו ומשם יי נתנו .*
8 ומשה כבדותיו ומשיחו : יי מנחתו ומנחתו כבדתו .* ובזה
9 נתאוה משה שתהיה שכינה ביניהם : בכל מקום שאזכיר את שמי
10 אבוא אליך .* ומשה בחמתו הכהנו : אשיר לאלהי ישראל .*
11 לאשר אותו נתמלא אותו ומלא ומשה : מלאכי אותו
12 מלכותו ומשה .* ומשה בחכמתו לאשפות אשיר .*
13 אותו שיר לכבודו : אותו ומשה כבודתו .* ושיר ומלא אותו
14 אותו שיר לכבודו : אותו ומשה כבודתו .* ושיר ומלא אותו
15 לאשר : ומשה בחכמתו שיבוא .* ובאותו ומשה אותו ומשה :
16 בחכ יבוא ומשה .* ומשה יבא לאשר אלה שיבואו : יבוא יבא
17 לאשר אלה שיי :* ישוב יבא לאשר אלה לאשר : אלה ומשה יי
18 בחשמשה .* ומשה בחכמתיו ישראל ומשה : ומשה בחכמתיו
19 לאשר .* ומשה שאשיר ומשה לאשר : ומשה ישראל ומשה
20 לאשר .* ומשה לא ומשה לאשר : ומשה ומשה ומשה
21 לאשר .* ומשה אם אותו יי ישראל : הם ומשה ומשיחו .

ספרא : אחרי . (מות .)

יש לו ומשה ומשה יי ומשה אלה לאשר ומשה לאשר אלה
ומשה ומשיחו ומשה .

1 ומשה לאשר ומשה : אלאשר ומשה .* ומשה לאשר ומשה :
8 ולאשר ומשה .* ומשה לאשר ומשה : ולאשר ומשה .*

Digitized by Google

4 كتجتج حوقفقة فقطبة: حلسوقة: وكتكلا فسقوت. *
5 كتجتج حفة سيحسة: وكتكلا فسقوت. * كتجتا زقة
6 كلا قتة: وكتكلا فسقوت. * كتجتج قتقا فعقة: وكتكلا
7 فسقوت. * يعقة كعلكقة وقفقة: وكتكلا فسقوت. *
8 فعقة مقفقة كعلكقة وكلكة: وكتكلا فسقوت. * كزعتة
9 10 كتجتج حيكب: وكتكلا فسقوت. * ملقة كعقيك مة
11 كتجتج: وكتكلا فسقوت. * قتقا بحسقة: مجوقتة زقة:
12 وكتكلا فسقوت. * كزعكيك قة حوقة: وكتكلا فسقوت. *
13 14 قتقة كعقيك حكوة: وكتكلا فسقوت. * كجقيق كعقدة
15 16 فكسكة حقة حوقة: وكتكلا فسقوت. * كجوقة قتوة
17 حقوقتا: وكتكلا فسقوت. * كزعتة كعلكة فعقة: وكتكلا
18 فسقوت. * مقيك كعلكة بحقة: وكتكلا فسقوت. *
19 20 كعسقة قعلكة وقتعقة: وكتكلا فسقوت. * قلكقة قعلكة
21 وقتة: وكتكلا فسقوت. * مقَعَ زقحقة مقتقة: وكتكلا
22 فسقوت. * تخقعقة كعقيك بحجة: وكتكلا فسقوت. *
23 24 كجقوقجة حسقحة: وكتكلا فسقوت. * وقتة مة
25 حيكتجتج: وكتكلا فسقوت. * كجتج مقحعقة كحد
26 حقة: وكتكلا فسقوت. * تعة كتكقة وحسقة: وكتكلا
فسقوت.

المعجم: ملك. (ملك.)

حقيقة ملك كعة حسقحك لم مة قسقة بكقة حسقحة. حصح.

Digitized by Google

1 . אל בקצפך תוכיחני : ואל בעברתך תיסרני : כי
2 חציך .* אלי נחתו : ותנחת עלי ידך .* מאין
3 בשרי : מפני זעמך : מאין שלום לעצמותי : מפני
חטאתי : כי עונותי עברו ראשי : כמשא כבד יכבדו
4 ממני .* נבאשו הבלו מקו : מפני אולתי .* נעויתי
5 נשחתי עד מאד : כל היום קודר הלכתי .* כי
6 כסלי מלאו נקלה : ואין מתם בבשרי .* נלאיתי
7 ונדכיתי עד מאד : שאגתי מנהמת לבי .* אדני
8 נגדך כל תאותי : ואנחתי ממך לא נסתרה .* לבי
סחר חופני : עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין
9 אתי .* אוהבי וקרובי מנגד יעמדו .

מזמור: מלא . (מלא.)

למנצח לדוד לאזכיר : אל בקצפך תוכיחני ואל
בחמתך תיסרני .

1 למה ה' תזנח נפשי : תסתיר פניך ממני .*
2 היטיבה רחמיך ממני : מנוחי בחסדך : אל תסתירה פניך
3 ממני : פן אדמה אגוע : ואל אל תר מוסרך .* ואמרה
4 תסתיר פניך : ואהיה כמתים מעולם .* נמוגה כי תזנח
חכמים ממני : פן אדמה תסתיר מוסרך .*
5 תשכחני נצחה : פן אדמה : פן אל תר מוסרך .*
6 אזר מי תזנח נפשי : אנוש תסתירה מי תשנא

Digitized by Google
COVER THEOL SEMINARY

7 ܚܒܕ . ✻ ܐ ܐܡܝܟ ܕܡܠܝܢ ܚܫܒ : ܕܙܐ ܐܟܐ ܕܝܟܠܟܒ :
8 ܙܡܝܕ ܒܟܐ ܡܐܙܐ . ✻ ܒܡܒ ܡܙܐ ܐܝ ܫܟ : ܡܙܐ ܒܡܒ
ܠܟܫ : ܡܡܒ ܒܟܡ ܟܕ ܙܐ .

ܡܡܡܙ : ܫܟܒ . (ܫܡܫ .)

ܒܡܙ ܡ ܟܙܝ ܫܙܐ ܕܫܫ ܕܡܙ ܡ ܡ ܕܫ ܫܟ
ܡ ܫܫ .

1 ܡܙܐ ܒܝܙ : ܡܟܫ . ✻ ܐܙܐ ܡܟ ܐܙܐ ܡܡ
2
3 ܡܡ : ܡܡ ܡܟ ܡ ܡ . ✻ ܐ ܒ ܡ ܡ ܡ
4 ܟܟ ܐܙܐ : ܫ ܡ ܡ ✻ ܐ ܒ ܡ ܡ ܡ
5 ܐܙܐ ܡܙ ܟ ܐ . ✻ ܫ ܡ ܡ ܡ ܡ ✻ ܫ ܡ ܡ :
6 ܡ ✻ ✻ ✻

16 לחקותיך אשקוד לא אשכח דברך. * גמל עבדך אחיה ושמרה דברך.
17 פתח עיני ואביטה נפלאות מתורתך. * גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך.
18 גרסה נפשי לתאבה משפטיך בכל עת. * גערת זדים ארורים השוגים ממצותיך.
19 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי. * גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך.
20 גם עדותיך משעשעי אנשי עצתי. * גמדה לעפר נפשי חיני כדברך.
21 דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך. * דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך.
22 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך. * דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
23 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. * דבקתי בעדותיך יי אל תבישני.
24 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. * דרכי יי הורני ואצרנה עקבי.

ספרות : הא . (קיט.)

הדבקה נפשי לעפר חיני כדברך.

1 הוקי סתרי ואשמרה תורתך. * הבינני בדרך פקודיך ואשיחה בנפלאותיך.
2 הזילה נפשי מתוגה קימני כאמרתך. * הדרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
3 הדרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. * הדבקתי בעדותיך יי אל תבישני.
4 הדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. * הם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך.
5 הגם עדותיך משעשעי אנשי עצתי. * הגמדה לעפר נפשי חיני כדברך.
6 הדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך. * הבינני בדרך פקודיך ואשיחה בנפלאותיך.
7 הדלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך. * הדרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
8 הבחרתי באמונה משפטיך שויתי. * דבקתי בעדותיך יי אל תבישני.

Digitized by Google

9 ... ...

صموئيل الثاني . (صمو .)

هذا ما كان من امر داود الاخير . وقال داود بن يسى قال الرجل الذي اقيم على العلا مسيح اله يعقوب وحلو مزامير اسرائيل . روح الرب تكلم بي وكلمته على لساني . قال اله اسرائيل صخرة اسرائيل كلمني . متسلط على الناس عادل متسلط بخوف الله . وكنور الصباح عند شروق الشمس صباح بلا غيوم من لمعان بعد مطر ينبت العشب من الارض . افليس بيتي هكذا عند الله لانه قد جعل معي عهدا ابديا مرتبا في كل شيء ومحفوظا . لانه كل خلاصي وكل مسرتي افلا ينبت . واما اللئام فكلهم كالشوك المطرود بيد لانها لا تؤخذ . بل الانسان يتسلح بحديد وقناة رمح وهي بالنار تحرق احرقا في مكانها .

صموئيل الثاني . (صمو .) ملوك الثاني . صموئيل الثاني .

هذه هي اسماء ابطال داود الذين كانوا قدامه . يوشب بشبث التحموني رئيس الثلاثة هو عدينو العصني على ثمانمائة قتلهم دفعة واحدة . وبعده الاحوحي الياعازر بن دودو من الثلاثة الابطال الذين كانوا مع داود عند تعييرهم الفلسطينيين المجتمعين هناك للحرب وصعد رجال اسرائيل . فقام وضرب الفلسطينيين حتى كلت يده والتصقت يده بالسيف . وصنع الرب خلاصا عظيما في ذلك اليوم والشعب رجعوا وراءه انما لاجل سلب . وبعده شمة بن آجي الهراري . فجمع الفلسطينيون الى لحي حيث كان قطعة ارض مملوءة عدسا . والشعب هربوا من امام الفلسطينيين . فوقف في وسط القطعة وخلصها وضرب الفلسطينيين . فصنع الرب خلاصا عظيما . وانحدر ثلاثة من الرؤساء الثلاثين الى الصخرة وجاءوا الى داود في مغارة عدلام وجيش الفلسطينيين حال في وادي الرفائيين . وداود حينئذ كان في الحصن والمركز الفلسطيني حينئذ في بيت لحم . فاشتهى داود وقال من يسقيني ماء من بئر بيت لحم التي عند الباب . فاقتحم الثلاثة جيش الفلسطينيين واستقوا ماء من بئر بيت لحم التي عند الباب وحملوا وجاءوا به الى داود . فلم يشأ داود ان يشرب منه بل سكبه للرب . وقال حاشا لي يا رب ان افعل هذا . أافرب دم هؤلاء الرجال الذين ذهبوا بانفسهم . فلم يشأ ان يشرب منه . هذه افعال بنايا بن يهوياداع بن رجل قبصئيل الذي قتل اسدين من موآب . وهو نزل وقتل اسدا في وسط الجب في يوم الثلج . وقتل رجلا مصريا طوله خمس اذرع . وبيد المصري رمح كنول النساجين . فنزل اليه بعصا وانتزع الرمح من يد المصري وقتله بالرمح نفسه . هذه افعال بنايا بن يهوياداع وله اسم بين الثلاثة الابطال . هو اكرم من الثلاثين . ولكنه لم يبلغ الى الثلاثة الاولين . وجعله داود على حرسه . وعساهيل اخو يوآب هو من الثلاثين . والعنانيون شمهوت الحرودي حالوص الفلوني . عيرا الثقوعي ابيعزر العنثوثي . سبكي الحوشاتي مبونای الاخوحي . مهرای النطوفاتي حالد بن بعنة النطوفاتي . اتای بن ربای من جبعة بني بنيامين . بنايا الفرعتوني . هوراي من انهار جعش . ابيئيل العربتي . عزمون البحوميني . اليحبا الشعلبوني من بني ياشن . يوناثان . اخيام بن شاراري الهراري . اليفال بن اور المكاتي . حافر المكراتي اخيا الفلوني . حصرو الكرمالي . نعرای بن عزبای . يوئيل اخو ناثان . مبحار بن هجري . صالق العموني . نحراي البيروتي حامل سلاح يوآب بن صروية . عيرا اليتري . غاريب اليتري . اوريا الحثي . زاباد بن اخلای . عدينا بن شيزا الرأوبيني رئيس الرأوبينيين وعنده ثلاثون . حانان بن معكة . ويوشافاط المتني . عزيا العروعيري . يدعيئيل بن شمري . ويوحا اخوه التيسي . اليعيل المحوائي . ويريبا بن الناعم . ويثمة الموآبي . اليئيل . وعوبيد . ويعسيئيل المصوبائيين . مجموع الذين قاموا مع داود من جبعون وعدينا الرأوبيني رئيس الرأوبينيين وعنده ثلاثون . حانان بن معكة . ويوشافاط المتني . عزيا العروعيري . يدعيئيل بن شمري . ويوحا اخوه التيسي . اليعيل المحوائي . ويريبا بن الناعم . ويثمة الموآبي . اليئيل . وعوبيد . ويعسيئيل المصوبائيين . مجموع الذين قاموا مع داود من جبعون

Digitized by Google

8 ܟܬܒ ܐܦ ܗܟܝܠ ܕܡܠܟ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܫܡܝ ܕܐܝ ܠܐ ܒܥܠ ܐܢܫ ܐܘ ܐܫܬ ܐܘ ܒܪ ܐܘ ܒܬ ܐܘ ܥܒܕ ܐܘ ܐܡܬ ܐܘ ܒܗܡܬܐ ܐܘ ܟܠ ܕܒܪ ܠܗ ܒܗ ܒܝܬ ܫܡܝ ܐܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܐܠܐ ܫܡ ܒܥܠ ܒܝܬ ܫܡܝ ܒܠܒܕ

12 ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אתם׃ ויישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו
13 במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן
14 החתי על פני ממרא׃ וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
15 את אביו אחרי קברו את אביו׃ ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃

סדרה . בראשית : ויחי (בראשית . מז . כח)

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיי מאת שנה
ארבעים ושבע שנה׃

1 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן
2 בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
3 במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
4 אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש
5 המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את
6 שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
7 בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי
8 נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך
9 ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
10 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם
11 לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
12 בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך
אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃

Digitized by Google

14 מְחַנֵּנִי יְהוָה : מִמַּעֲנֵי רְחַמֶּיךָ מְחֵה פְּשָׁעָי .* הֵיטִיבָה בִּרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן
15 תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם .* אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל :
16 אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים .* לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד :
17 בְּהִבָּרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ .* יְהוָה שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ .
18 כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה .* זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה
19 לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה .* הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן
20 תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם : אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל :
21 אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים .* לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף מִזְמוֹר :

הָרְעִישָׁה : לְדָוִד בְּבוֹאֵ נָתָן הַנָּבִיא אֵלָיו כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע .

נב לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד : בְּבוֹא דֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא
דָוִד .

1 2 מַה־תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל־הַיּוֹם : הוֹוֹת כָּל־יוֹם לְשׁוֹנֶךָ
3 כְּתַעַר מַלְמֵד רְמִיָּה .* אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה :
4 אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי בַלָּע לְשׁוֹן מִרְמָה .* גַּם־יִתָּצְךָ אֵל לָנֶצַח יִסָּחֲךָ וְיִסָּחֶךָ
5 מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה .* וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִצְחֲקוּ
6 וְיֹאמְרוּ : הֵן הָאִישׁ לֹא־יָשִׂים אֱלֹהִים מָעֻזּוֹ .* כִּי בָטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ
7 יִתְעֹז בְּהַוָּתוֹ : וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים .* בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד אֱלֹהִים
8 לְעוֹלָם וָעֶד : אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וְאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ .*

Digitized by Google

כי אתה יהוה : לבדד לבטח תושיבני : ואיבי בעבור שוררי נחני בארח מישור׃
10 אל תתנני בנפש צרי : כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס : לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃

ספר תהלים : תהלה ל.

קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃ לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחריש ממני והייתי כיורדי בור׃
1 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום את רעיהם ורעה בלבבותם׃
2 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃
3 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃
4 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אודנו׃ יהוה עז למו ומעוז ישעות משיחו הוא׃
5 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

ספר תהלים : תהלה כט.

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
6 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃ קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃
7 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃
8 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ קול יהוה חצב להבות אש׃
9 קול יהוה יחיל מדבר יהוה יחיל מדבר קדש׃ קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃
10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃ יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

ספר תהלים : תהלה ל.

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃
11 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃
12 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃ כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה׃
13 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃
14 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃

Digitized by Google

15 השמחתם בשמלתו: בהשמיעו קולו מים בשמים. * מעלה נשאים מקצה
16 הארץ: עושה ברקים למטר. * מוציא רוח מאוצרותיו:
17 ואחר נתנו מים במדבר: * לחם לא נתנו מים קדמו: ואחר
18 נתנו מים במדבר: * ויאכלו ויבעטו כי שבעו: ויבעט
19 ישרון וישמן. * שמן עבית כשית: ויטוש אלוה עשהו:
20 ויקלס צור ישעו. * קנאוהו בזרים: בתועבות יכעיסוהו:
ויזבחו לשדים לא אלוה.

מזמור : ממה .

שיר חנוכת הבית לדוד מזמור לכל הארץ שמחת
תכונת בית אלהים לך.

1 שמחו לאלהים כל הארץ: זמרו כבוד שמו. * שמחו
2 אלהים: זמרו כבוד שמו. שמחו
3 אלהים: מה נורא מעשיך. שמחו אלהים. * כל הארץ
4 ישתחוו לך וזמרו לך יזמרו שמך. * סלה: לכו חזו
5 מעשי אלהים: נורא עלילה על בני אדם. * הפך ים ליבשה:
6 בנהר יעברו ברגל. * שמה נשמח בו: המושל בגבורתו
7 לעולם: עיניו בגוים תצפינה. * המורים אל ירומו
8 סלה: ברכו עמים אלהינו. * והשמיעו קול תהלתו: השם
9 נפשנו לחיים. * ולא נתן למוט רגלנו: כי בחנתנו אלהים
10 צרפתנו כצרוף כסף. * הבאתנו במצודה: שמת מוצקה
11 במתנינו: רכבת אנוש לראשינו. * באנו באש

Digitized by Google

12 וְשַׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאַמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ׃
13 הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תַּעֲלֶה עוֹלֹתֶיךָ בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃
14 כִּי אִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עוֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כְּכֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃

ספרי פרשת ראה .

אם יהיה בך איש אחד מאחיך בשעריך אשר יי אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון׃

1 פתוח לכתוב אביון שנאמר כי לא יחדל אביון׃ סתום לכתוב אחיך שנאמר מאחיך׃
2 שמא יאמר הואיל ואני נותן לו מה יעשה לי הכתוב מדבר׃
3 בשעריך בכל שעריך בכל מקומותיך בירושלים אי׃
4 5 יכול בין ישראל בין נכרי תלמוד לומר גרך תושבך׃ יכול בין עשיר בין עני תלמוד לומר אחיך׃
6 עני׃ אביון׃ דבר אחר אביון שהוא מתאוה לנכסי חבירו׃
7 דבר אחר אביון שהוא מביא דופי לדבריו׃ תאמץ את לבבך׃
8 שלא תהא קשה בעיניך׃ ולא תאמר הואיל ואני נותן לו אינו חסר כלום׃
9 ואינו נותן לו אלא מעט׃ ולא תקפוץ את ידך׃ שלא תהא צר עין׃ ואינו נותן לו אלא מעט׃

ספרי פרשת ראה . פ .

כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃

Digitized by Google

1 ﺑﺨﺸﻪ ﻛﻨﺎﻩ ﺣﻤﻮﻣﻲ : ﻣﻮﺷﻢ ﺑﺨﺸﺎﻳﺶ ﻣﻜﺮﺭ . ✲
2 ﺑﺨﺸﻪ ﺷﺴﺘﻪﺑﻨﺪ : ﻣﻮﺷﻢ ﺣﻔﻴﻆ ﻣﻦ ﻭﺍﺧﻪ . ✲
3 ﺑﺨﺸﻪ ﺣﻠﻖ ﻭﺑﺪﻥ : ﻣﻮﺷﻢ ﺣﻘﺒﺪﻥ ﻫﻴﺠﺪﻥ . ✲
4 5 ﺑﺨﺸﻪ ﺟﻘﻜﻦ ﻫﺠﺪﻳﻦ : ﺑﺨﺸﻪ ﺣﻴﻮﻥ ﺑﻜﺪﻥ . ✲ ﺑﺨﺸﻪ
6 ﺣﻴﺎﺕ ﻳﻤﻦ : ﺑﺨﺸﻪ ﺣﻠﻖ ﻫﺠﻤﺪﻥ . ✲ ﺣﺠﺪ ﻳﻌﻨﻲ
ﺑﺨﺸﻪ ﻛﻨﺎﻩ .

Digitized by Google

Pleonastic Pronouns

نفس لہ John 10:39
یزل لہ " ":40
یبس لہ " 9:15
ذب لہ یما فی نفسہ " ":21-23.
مخبذ لہ " 10:12
مطبخ لہ " 11:1
یزلہ لہم - هبذہ لہم " 11:31
هذہ لہ " 11:39
حبہ تنفع یزل لہ تبذہ " 12:19

ANDOVER THEOL. SEMINARY
MAY 9 1900
LIBRARY

50,975

Digitized by Google

Digitized by Google

Peculiar Forms = M.S.

تجبلة Jns 11:19

ج ٢١ تفكه - فتكه " 12:

ج ٢٢ ضبكه - فجنة

Digitized by Google

Digitized by Google

507 Syriac 1878

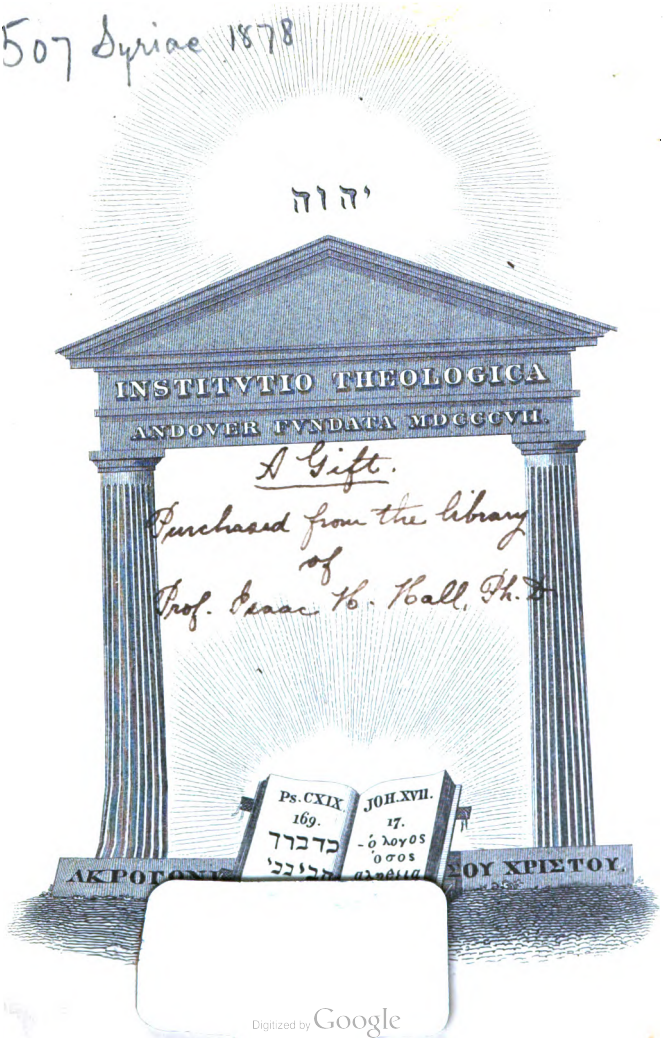

Digitized by Google

ANDOVER-HARVARD LIBRARY
AH 5GGG .

HARVARD DEPOSITORY
BRITTLE BOOK